"တအုပ်ရွာ" pageမှစာပေဒါနပြုပါသည်

မှားမြီးရွက် နှင့်

အခြားဆေးဖက်ဝင်အပင်များ ၂

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ပြည်သူ့သဘောထား

- ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်ရိုး အဆိုးမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက် ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော်၏ ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက် နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံ များအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

နိုင်ငံရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး
- အမျိုးသား စည်းလုံးညီညွတ်မှု ခိုင်မာရေး
- စည်းကမ်းပြည့်ဝသော ဒီမိုကရေစီစနစ် ရှင်သန်ခိုင်မာအောင် တည်ဆောက်ရေး
- ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့်အညီ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ် တည်ဆောက်ရေး

စီးပွားရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- စိုက်ပျိုးရေးကို ပိုမိုဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် ဆောင်ရွက်ပြီး ခေတ်မီစက်မှုနိုင်ငံ ထူထောင်ရေးနှင့် အခြားစီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
- ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် ပီပြင်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာရေး
- ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးများဖိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
- နိုင်ငံတော်၏ စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှုစွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသား ပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး

လူမှုရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တ မြင့်မားရေး
- အမျိုးဂုဏ်၊ ဇာတိဂုဏ် မြင့်မားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ၊ အမျိုးသားရေး လက္ခဏာများ မပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး
- စစ်မှန်သော မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်ဖြစ်သည့် ပြည်ထောင်စုစိတ်ဓာတ် ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး
- တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်မြင့်မားရေး

ပျားမြီးရှက်
နှင့်
အခြားဆေးဖက်ဝင်အပင်များ ၂

စောငဝါ (ပျဉ်းမနား)

ဖြန့်ချိရေး
စာပေလောကစာအုပ်တိုက်
အမှတ် ၁၇၃၊ ၃၃ လမ်း ရန်ကုန်မြို့။
[ဖုန်း-၀၁ ၃၈၈၁၆၉]

စာအုပ်စာတမ်း စာနယ်ဇင်း ခွင့်ပြုအမှတ်
[၄၀၀၅၇၄၀၄၁၁]
စာအုပ်စာတမ်း မျက်နှာဖုံး ခွင့်ပြုအမှတ်
[၄၁၀၆၃၈၀၆၁၁]

●

မျက်နှာဖုံး
ကျော်ကျော်

- - -

ပုံနှိပ်ခြင်း
ပထမအကြိမ်
(၅၀၀)

- - -

ထုတ်ဝေခြင်း
ဇူလိုင်၊ ၂၀၁၁

- - -

တန်ဖိုး
[တစ်အုပ် ၁၈၀၀ ကျပ်]

●

ဦးမိုးညွန့် (ဂ၁၄) စာပေလောက စာအုပ်တိုက်
အမှတ် ၁၇၃၊ ၃၃ လမ်း ရန်ကုန်မြို့က ထုတ်ဝေ၍
ဒေါ်ခင်ထွေး (၀၁၅၇၈) စာပေလောကပုံနှိပ်တိုက်
အမှတ် ၁၇၃၊ ၃၃ လမ်း ရန်ကုန်မြို့တွင်
မျက်နှာဖုံး နှင့် အတွင်းစာသားများ ပုံနှိပ်သည်။

၆၁၃.၈၈
ဆေးလုံး
ပျားမြီးရွက် နှင့် အခြားဆေးဖက်ဝင်အပင်များ ၂ / ဆေးလုံး - ရန်ကုန်
စာပေလောက စာပေ ၂၀၁၁
၂၂၈ - စာ ၁၃ x ၂၀ စင်တီ
(၁) ပျားမြီးရွက် နှင့် အခြားဆေးဖက်ဝင်အပင်များ ၂

မာတိကာ

၁။ ဆီးချို သွေးချိုရောဂါ ဝေဒနာရှင်များအတွက် ပျားမြီးရွက်အပင်နှင့် ပတ်သက်၍ ၃ — ၁
၂။ ဆီးချို သွေးချိုရောဂါ ဝေဒနာရှင်များအတွက် ပျားမြီးရွက်အပင်နှင့် ပတ်သက်၍ ၆ — ၁၃
၃။ ဆီးချို သွေးချိုရောဂါ ဝေဒနာရှင်များအတွက် ပျားမြီးရွက်အပင်နှင့် ပတ်သက်၍ ၇ — ၃၄
၄။ ဆီးချို သွေးချိုရောဂါ ဝေဒနာရှင်များအတွက် ပျားမြီးရွက်အပင်နှင့် ပတ်သက်၍ ၈ — ၄၇
၅။ ဆီးချို သွေးချိုရောဂါ ဝေဒနာရှင်များအတွက် ပျားမြီးရွက်အပင်နှင့် ပတ်သက်၍ ၉ — ၆၅
၆။ တစ်ပင်တိုင် ထိကရုံး သို့မဟုတ် ထိကရုံးမင်းအပင်နှင့် ဆေးဖက်ဝင်အစွမ်း — ၈၄
၇။ သုံးထပ်ပဒိုင်း သို့မဟုတ် ပဒိုင်းညိုနှင့် ဆေးအစွမ်း — ၁၀၁
၈။ မီးကွင်းဂမုန်းနှင့် ထူးခြားသော ဆေးအစွမ်း — ၁၁၄
၉။ မျက်ပျဉ်းကျ မျက်စိဝေဒနာအတွက် ဆေးဖက်ဝင် ကြက်သဟင်းအပင် — ၁၂၈
၁၀။ အထက်လုန်အောက်လျှော ရောဂါဝေဒနာအတွက် ဆေးစွမ်းထက် ရှားစောင်းလက်ပပ်အမြစ် — ၁၃၄

၁၁။ သဘာဝပင်လယ်ရေနှင့် ဆေးဖက်ဝင်အစွမ်း — ၁၄၀
၁၂။ အုံဖွယ် ဆေးပြင်းလိပ်ပြာအစွမ်း — ၁၅၄
၁၃။ ရစ်စုံမှ ဘဝစုံသည် — ၁၆၅
၁၄။ သွေးတိုးရောဂါ ဝေဒနာအတွက် ဆေးနည်းကောင်း — ၁၇၆
၁၅။ ကင်ဆာရောဂါများစွာကို သက်သာ ပျောက်ကင်းစေသော ကမ်းဇော်ဆီ ဆေးအစွမ်း — ၁၈၁
၁၆။ အတွင်းလိပ် ရောဂါဝေဒနာကို သက်သာ ပျောက်ကင်းစေသော ကြောင်ပန်းရွက် ဆေးအစွမ်း — ၁၈၇
၁၇။ ဆေးဖက်ဝင် အကျော်ပင်နှင့် ဆေးအစွမ်း — ၁၉၄
၁၈။ ဂျပန်ရွက်ကျပင်နှင့် ဆေးအစွမ်း — ၂၀၁
၁၉။ ရေနွေးပူလောင် ဝေဒနာအတွက် ဆေးနည်းကောင်းတစ်လက် — ၂၀၇
၂၀။ မြင်းသရိုက်နာအတွက် မြစ်ချင်းပြီး ဆေးနည်း — ၂၁၁
၂၁။ မဟာဂါကြီးဆစ်အပင်နှင့် ဆေးအစွမ်း — ၂၁၇

ပျားမြီးရွက်

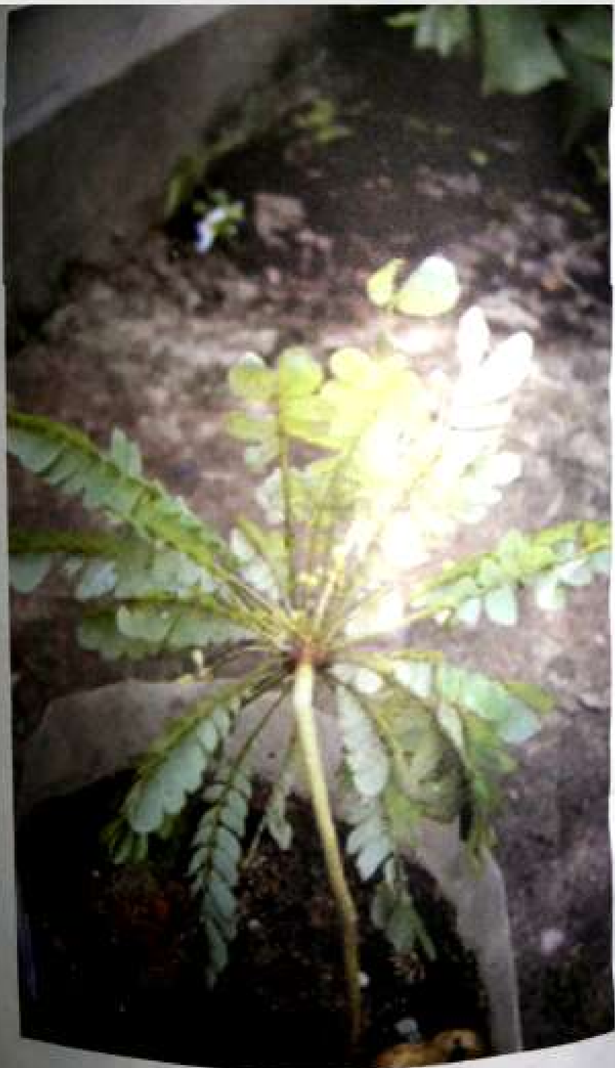

ထိကရုံးမင်းအပင်

ရေမျောသီး

သုံးထပ်ပဒိုင်း သို့မဟုတ် ပဒိုင်းညိုပင်

အကျော်ရွက်

မီးကွင်းဂမုန်းပင်

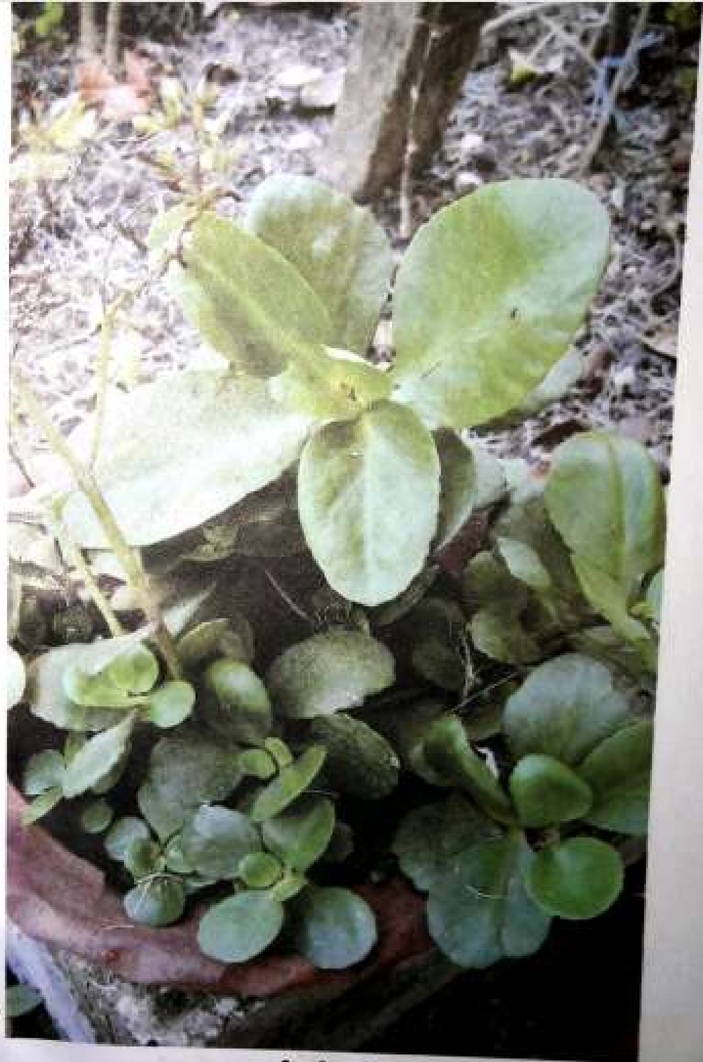

ဂျပန်ရွက်ကျပင်

နှစ်ထပ်ရစ်ဂမုန်း နှင့် သုံးထပ်ရစ်ဂမုန်း

မဟာဂါကြီးဆစ်ပင်

ကြက်သဟင်းပင် (အရိုင်းမျိုး)

ရှားစောင်းလပ်ပတ်ပင်

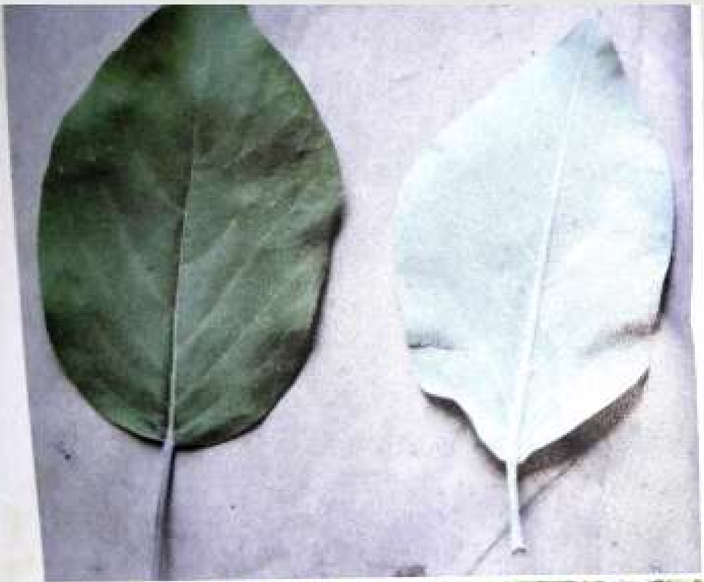

ကြောင်ပန်းရွက်

ဆီးချို သွေးချိုရောဂါ ဝေဒနာရှင်များအတွက် ပျားမြီးရွက်အပင်နှင့် ပတ်သက်၍ ၃

ပျားမြီးရွက်ပျိုးပင်များကို တောင်းခံလာသူ ဆန္ဒရှိသူ လိုအပ်နေသူများအတွက် ရည်မှန်း၍ စိုက်ပျိုး မျိုးပွားနေရာ အံ့ဖွယ်ကောင်းလောက်အောင် စိုက်သမျှ ပျိုးသမျှ အားလုံး အောင်မြင်ခဲ့ပါ၏။ လာရောက် တောင်းခံသူ မှန်သမျှ မရ မရှိရအောင်၊ အပင်မပါဘဲ လက်ချည်း မပြန်သွားရအောင်၊ အပင်များ အချိန်ပြည့် အသင့်ရှိနေအောင် ကြိုးစားလုပ်ဆောင်နေခဲ့တာ နှစ်နှင့်ချီ ရှိခဲ့ပါပြီတော့။ ပူပြင်းလှသော နွေရာသီမျိုးမှာတောင် စိုက်ပျိုး မျိုးပွားနေတာပါ။ ပျားမြီးရွက်အပင်က ရှင်သန်မှု အားကောင်းတာရယ်၊ စာရေးသူ၏ ကြိုးစားမှုရယ် ပေါင်းစပ်လိုက်တော့ စိုက်သမျှ ပျိုးသမျှ အားလုံး အောင်မြင်မှုရခဲ့တာ ယနေ့အချိန်အထိပါပဲ။

ပျားမြီးရွက်အပင်က နွယ်ပင်ဆန်သော အပင်မျိုးမို့ နေရောင် ကြိုက်ပြီး အလွန်ပွားစည်းတာလည်း တွေ့ရပါသည်။ ခုံလုပ် အပင်တင်ပေးက အဲဒီခုံပေါ် တက်သွားနိုင်၏။ အာဟာရကောင်းစွာရသော ပျားမြီးရွက်များ အတော်ကြီးမားတာမျိုးလည်း တွေ့ရပါ၏။ အဲဒီလို အပင်ရှင်သန် ကြံ့ထွန်းအားကောင်းပေမယ့် ရေဝပ်တာကိုတော့ အလွန် ကြောက်သည့်အပင် ဖြစ်ပါသည်။ ယခုအခါ မိုးတွင်းကာလ ခြံထဲရေဝင်လာလို့ စာရေးသူ၏ ပျားမြီးရွက်အပင်အချို့ နှစ်ပင် အောက်ခြေ

ရေမြုပ်ခံခဲ့ရတာကြောင့် အပင်များ ကျသွားတာမျိုး တွေ့ရပါ၏။ အဲဒါ နှစ်ရက်လောက်ပဲ ကြာတာပါ။ ဂရုစိုက် ပြုစုနေသည့်ကြားက ရှိနိုင်လောက်တယ်လို့ ယူဆမိတဲ့ ချို့ယွင်းမှု၏ နောက်ဆက်တွဲ အကျိုးဆက်ပေါ့။

အဲဒီလို ပျားမြီးရွက်အပင်များ စိုက်ပျိုးထိန်းသိမ်းမှု အတွေ့အကြုံများကို ပျိုးပင် တောင်းခံလာယူသူများအား သတိပေးမှာကြားမှု ပြုနေရတာလည်း ယနေ့အချိန်အခါအထိပါပဲ။ ဆီးချို သွေးချို ရောဂါဝေဒနာရှင်များအတွက် မှီဝဲသုံးစွဲသူတိုင်း အကျိုးရှိသည့်အပင်၊ ဤအပင်စိုက်ထားပြီး ပျက်စီးဆုံးရှုံးမှု မရှိစေလိုသည့် ဆန္ဒကြောင့်ပါ။ ပျားမြီးရွက်အပင် တောင်းခံလာသူများကို ယခင်က တစ်ပင်နှုန်းလောက် စ ပေးခဲ့တာပါ။ ယခုအခါ နှစ်ပင် ပေးနေပါ၏။ ရည်ရွယ်ချက်က အတိမ်းအစောင်း တစ်ခုခုကြောင့် တစ်ပင် သေသွားတောင် နောက် တစ်ပင်ကျန် ရှင်သန်စေချင်တာကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

လေးနှစ်ကျော် ပျားမြီးရွက်အပင်များ မွေးဝေကုသိုလ်ပြုနေရာ အနယ်နယ် အရပ်ရပ်က လာရောက် တောင်းခံသူများလည်း ရှိ၏။ ဤသို့ လာရောက် တောင်းခံသူများတွင် မိသားစုအတွက် လည်းကောင်း၊ မှာလိုက်၍ လည်းကောင်း၊ ကိုယ်တိုင် တကူးတက လာရောက်ကြတာမျိုးလည်း တွေ့ရသည်။

ထိုကဲ့သို့ လာကြရာတွင် သုရဋ္ဌမဂ္ဂဇင်းပါ ပျားမြီးရွက်အကြောင်း ဆောင်းပါး ဖတ်အပြီး နောက်နေ့ ကိုယ်တိုင် ထွက်လာတာမျိုးလည်း ရှိ၏။ များသောအားဖြင့် မဂ္ဂဇင်းကိုပါ ယူဆောင်လာကြတာမျိုး တွေ့ရ၏။ အချို့ကတော့ ဆောင်းပါးကို မိတ္တူကူးယူလာကြတာလည်း တွေ့ရသည်။ ဒါကလည်း ဘာကြောင့် လာရကြောင်း ခိုင်လုံသည့် သက်သေအဖြစ် လည်းကောင်း၊ အလေးထား ဆွေးနွေးလို၍ လည်း ဖြစ်နိုင်ပါ၏။

ညက မဂ္ဂဇင်း ဖတ်ပြီး နောက်နေ့ နံနက်စောစော ပြင်ဦးလွင်က ကားနှင့် ဆင်းလာသော ဝေဒနာရှင် အမျိုးသမီးတစ်ယောက်အကြောင်း ဖော်ပြလိုပါ၏။ သူမက ဘော်ဒါလုပ်ငန်းလုပ်သူ အသက် ၄၀ ကျော်လောက် ရှိပါပြီ။ နံနက် ၁၀ နာရီ ကျော်ကျော်လောက်မှာ စာရေးသူ၏ခြံသို့ ရောက်လာပါသည်။ နားခိုတဲမှာ ထိုင်ကြပြီးနောက် အကြောင်းစုံ ပြောပြရာမှ စာရေးသူ၏ လိပ်စာ အတိအကျ မသိရလို့ ဆောင်းပါးမှာ ပါသော ကန်ဦး ဓမ္မရိပ်သာကျောင်းသို့ သွားခဲ့ကြောင်း ဆရာတော်ကိုလည်း ပြင်ဦးလွင်ထွက် ဘောဇဉ်များ ကပ်လှူခဲ့ကြောင်း သိရပါ၏။

စာရေးသူက မေတ္တာစကားဖြင့် ကုသိုလ်ရတာပေါ့ဟု နှစ်သိမ့်မိပါသည်။ လိပ်စာကို ဆောင်းပါးမှာ အတိအကျ မဖော်ပြတာသည် လုပ်ကိုင်နေတာက ခြံလုပ်ငန်း၊ ပျားမြီးရွက်အပင် ကုသိုလ်လုပ် ဇန်းမြှပြီးဟု အထင်လွဲမှား အတွေးမှားမှာကို ရှောင်ချင်လို့ပါ။ ဆရာမလိုပဲ ယခင်ကလည်း အတော်များများ ကြုံတွေ့ခဲ့တာတွေ ရှိခဲ့ဖူးကြောင်း၊ အဲဒီလို အခက်အခဲမျိုး ရှေ့ဆက်မရှိရအောင် နောက် ဆောင်းပါးများ ရေးဖြစ်ခဲ့လျှင် လိပ်စာ အတိအကျ ရေးသားဖော်ပြပါမည်ဟု အသိပေးမိပါသည်။

ဆရာမက ၁၀ နှစ်ကျော် ခံစားနေရသော သူမ ဝေဒနာဖြစ်စဉ်နှင့် လက်ရှိ အခြေအနေတို့ကို ရှင်းပြပါသည်။ ရောဂါဝေဒနာ ဖြစ်လာပြီးနောက် ကောင်းတယ် ဆိုသည့် ဆေးမှန်သမျှ ရအောင် ရယူ သုံးစွဲခဲ့ကြောင်း။ သို့သော်လည်း ပျောက်ကင်း သက်သာသွားတာ မရှိရုံမက ပို၍ ဆိုးဝါးစွာ ရောဂါခံစားနေရကြောင်း၊ ယခုအခါ မျက်စိဆဲလ်များ တစ်ရှူးများပါ ပျက်စီးလာလို့ အမြင်မှုန်ဝါးလာနေကြောင်း၊ အဲဒီ ဝေဒနာအတွက် 'လေဆာဂန်း' နှင့် မျက်စိကို ပစ်၍ ကုသနေရကြောင်းတွေကို စိတ်ပျက်ကိုး ပြောပြလာပါသည်။ အဲဒီ လေဆာဂန်းနှင့် ကုသခံပြီးနောက် သုံးရက်လောက်အထိ မလုပ်နိုင် မကိုင်နိုင် ခံစားရလေ့ရှိကြောင်းလည်း ပြောဆိုပါ၏။

စာရေးသူကလည်း ဆီးချို သွေးချို ဝေဒနာရှင်များ ပျားမြီးရွက်နှင့် အဆင်ပြေ နေကြကြောင်း၊ သူတို့အချင်းချင်း သတင်းဖြန့်ဝေမှု အကျိုးဆက်ကြောင့် ယခုအခါ ပျားမြီးရွက်အပင်များ လာရောက်တောင်းခံမှု ပိုမို များပြားလာကြောင်း၊ လာရောက်တောင်းခံသူများတွင် အလွှာစုံ ပါဝင်လာကြောင်း၊ ဆေးဖက်ဆိုင်ရာ ဝန်ထမ်း၊ အရာရှိများအပြင် ပရဆေးပညာရှင်များတောင် ပါကြောင်း ရှင်းပြ အသိပေးမိပါသည်။

စာရေးသူက ပျားမြီးရွက် ပျိုးပင်များနှင့် အညွှန်းစာရွက်ပေးရာ 'ဆရာကြီးရေ ကျွန်မ ဒီကိုလာမှာသိတဲ့ မိတ်ဆွေတွေကလည်း မှာလိုက်လို့ ထပ်ပေးပါဦး'ဟု ဆိုလာ၍ အဲဒါကြောင့် ဆရာမ ဆန္ဒရှိသလောက် ပျားမြီးရွက်အပင်များ ပေးလိုက်ပါသည်။ ထို့နောက် ဆရာမက ကျေးဇူးတင်ကြောင်းနှင့် ပြင်ဦးလွင် ပြန်တက်ရမှာမို့ ခွင့်ပြုပါဦးဟု နှုတ်ဆက်စကားနှင့်အတူ ကားဖြင့် ပြန်ထွက်ခွာသွားကြပါ၏။ စာရေးသူကလည်း ဆရာမ တစ်ယောက် ပျားမြီးရွက်ကပေးသော သုခချမ်းသာ အပြည့်အဝ ရစေကြောင်း ဆုတောင်း ဆန္ဒပြုမိတာ အမှန်ပါ။

နောက် နှစ်ရက်အကြာ နေ့လယ် ၂း၃၀ နာရီခန့်တွင် ဆရာတော် ဝဝကြီး တစ်ပါး ဂျစ်ကားတစ်စီးဖြင့် ကြွလာပါ၏။ စာရေးသူမှ ဦးခိုက်ကြိုဆို နေရာပေးပြီးနောက် လာရင်းကိစ္စကို လျှောက်ထားရာ 'ဒကာ တစ်ယောက်က ဒီခြံထဲမှာ ပျားမြီးရွက်ဆေးပင် ရတယ်ဆိုလို့ပါ' ဟု မိန့်ကြားပါသည်။ ဆက်၍ ဆရာတော်က 'ဒေါက်တာ--------- ဆီမှာ ခြေဖဝါး နှစ်ဖက်က အနာတွေ ခဏခဏ သွားခွဲနေရတာ မပျောက်ဘူး၊ ဆီးချို ရှိနေလို့' ဟု ဆိုပါ၏။

ဆရာတော်သည် အတော့်ကို ဝပါသည်။ ခြေဖဝါးနှစ်ဖက်မှာလည်း ပတ်တီးတွေ စည်းထားလိုက်တာ၊ ပြီးတော့ ခြေထောက်နှစ်ဖက်က ဝေဒနာကြောင့် ရှေ့က ခုံပေါ်ကို တစ်ဖက်ပြီး တစ်ဖက် တင်လိုက် ချလိုက် ပြုနေတာကိုလည်း သတိပြုမိပါသည်။ ဆရာတော်ကို ပျားမြီးရွက်အကြောင်း သိသင့်သမျှ လျှောက်ထားတင်ပြပြီး ပျားမြီးရွက်အပင်များ ကပ်လှူလိုက်ရာ 'တရားစခန်းဆိုတော့ ဒကာမကြီးလည်း ကုသိုလ် ပိုရတာပေါ့'ဟု ဆိုပါ၏။ ထိုအခါ ဇနီးသည်က ပျဉ်းမနား တောရကျောင်းက တရားပြ ဆရာတော် ဖြစ်ကြောင်း အသိပေးပါသည်။

ဪ ဆီးချို သွေးချိုရောဂါဝေဒနာက ဆရာတော်လို တရားပြ ပုဂ္ဂိုလ်များကိုတောင် နှိပ်စက်တတ်ပါလားဟု တွေးထင်မိတာကြောင့် ဆရာတော် ဆန္ဒရှိသလောက် ပျားမြီးရွက်ပျိုးပင်များအပြင် ဤသရက္ခလိ နွယ်ပင် သို့မဟုတ် ကင်ဆာပျောက်ဆေးပင် ပျိုးပင်ကြီးတစ်ပင်ကိုလည်း ကပ်လှူလိုက်မိပါ၏။

၆၊ ၆၊ ၀၈ ရက်နေ့ နံနက် ၉ နာရီခန့်တွင် ဆိုက်ကားတစ်စီးဖြင့် လူတစ်ယောက် ရောက်လာပါ၏။ စာရေးသူဇနီးက အကျိုးအကြောင်း မေးမြန်းရာ ပျားမြီးရွက်အပင် ရယူရန် ဘားအံ၊ ဘီလပ်မြေ စက်ရုံကြီးက လာကြောင်း၊ သုရဋ္ဌမဂ္ဂဇင်းပါ ဆောင်းပါးအရ သူ့ဆရာအတွက် တကူးတက လာခဲ့ကြောင်း သိရပါ၏။ နာဂစ်မုန်တိုင်းအပြီး ရောက်လာသူမို့ စာရေးသူလည်း စိတ်ဝင်စား၍ နားထောင်ခဲ့ရာမှ သူပြောသမျှကို ပြန်လည် ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။ နာဂစ်မုန်တိုင်း မတိုက်မီ တစ်ရက်က ဆီးချို သွေးချိုရောဂါ ဝေဒနာရှင် သူ့ဆရာသည် သုရဋ္ဌမဂ္ဂဇင်းပါ ဆောင်းပါးကို ဖတ်ခဲ့ကြောင်း၊ မဂ္ဂဇင်းပါ ပျားမြီးရွက်အပင် ဓာတ်ပုံကို ကြည့်ပြီး 'ခုလောက်ဆို အပင်တွေ ကုန်ပြီနေ့တူတယ်'ဟု မှတ်ချက်ပြုရာမှ စာရေးသူက ပျားမြီးရွက်အပင်တွေကို စိုက်ပျိုး မျိုးပွား ကုသိုလ်ပြုနေတာမို့ ရနိုင်မည်ဟု ထင်ကြောင်း၊ သူ ရောက်အောင်သွားပြီး အပင်ယူပေးပါမည်ဟု ကတိခံခဲ့ကြောင်း၊

မုန်တိုင်းက နောက်တစ်ရက်မှာ သူတို့မြို့ကို တိုက်သွားလို့ အိမ်ဘေးက သစ်ပင်ကြီး အမြစ်လန်ပြီး သူ့အိမ်ပေါ် ကိုင်းနေသည်ဟု ဆိုပါ၏။ သူ့ဆရာကို ကတိပေးပြီးဖြစ်လို့ ထွက်လာဖို့ပြင်တော့ ဇနီးနှင့် သားသမီးများက 'ဒီအပင်ကြီး အိမ်ပေါ် လဲကျလာရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ' ဟု မသွားဖို့ ပိုသိတောင်းပန်ကြ၊ တားကြကြောင်း၊ သူ ပြောထား ပြင်ဆင်ထားပြီးမို့ အစီအစဉ်ကို မဖျက်လိုကြောင်း၊ ဂရုစိုက်နေကြဖို့ ဖြစ်လာရင်လည်း စက်ရုံက ပိုင်းဝန်းကူညီမှာပါ' လို့ နှစ်သိမ့် ထွက်လာကြောင်း ဆိုပါသည်။ လမ်းခရီးသွားလာရေးကလည်း အဆင့်ဆင့် လာရရုံမက လမ်းမှာ တစ်ည အိပ်ခဲ့ရကြောင်း သိရပါ၏။ ထို့နောက် ပျားမြီးရွက်အပင်နှင့် အညွှန်းစာရွက် ရယူပြီး စာရေးသူကို 'ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ရရာကြုံရာနှင့် ပြန်ရမှာမို့ ခွင့်ပြုပါဦး'ဟု နှုတ်ဆက် ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားပါသည်။

ဆီးချို သွေးချို ဝေဒနာရှင် ဆရာ့အတွက် လိုအပ်နေသော ပျားမြီးရွက်အပင် ရရေး အခက်အခဲများစွာကြားက စေတနာ မေတ္တာ အပြည့်ထား ကူညီဆောင်ရွက်ပေးခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်အကြောင်း ဖော်ပြလိုက်ရပါ၏။

ထို့အတူ မြင်းခြံမြို့ကလာခဲ့သော လူငယ်တစ်ယောက်အကြောင်း တင်ပြလိုပါ၏။ စာရေးသူ စာရေးနေသည့် ညနေခင်းပိုင်း တစ်ရက်မှာပါ။ ဆိုင်ကယ်ကယ်ရီဖြင့် ထိုလူငယ် ဝင်လာတာ၊ စာရေးသူ့ဇနီးနှင့် ပြောဆိုနေတာ၊ ထို့နောက် ဇနီးသည်ကို ကျုံ့ကျုံ့ထိုင် ဦးချကန်တော့ပြီး ပျားမြီးရွက်အပင်များ ပွေ့ပိုက် ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားတာ မြင်တွေ့ခဲ့ရပါ၏။

စာရေးသူ အောက်သို့ပြန်ဆင်းလာတော့မှ ဇနီး ပြန်ပြောပြတာကို ရေးသား ဖော်ပြလိုက်ရတာပါ။ လူငယ်က မြင်းခြံမှ မိခင်ကြီး မျက်စိအနာကို အမြန်ခွဲစိတ်ရန် အတွက်ဟု ပြောပုံအရ ပြန်ပြောပြတာက ကြက်သွန် လုပ်ငန်းလုပ်သော မိခင်ကြီး ၏ မျက်စိထဲ ကြက်သွန်အမှုန် ဝင်ခဲ့ရာမှ မျက်စိပွတ် ယားယံ နာကျင် အနာဖြစ်လာကြောင်း၊ ဆရာဝန် သွားပြရာက ခွဲမှရမည်ဟုဆို၍ ဆေးရုံတင်ရကြောင်း၊ ဆေးစစ်တော့မှ ဆီးချို သွေးချို ရောဂါဝေဒနာ ဖြစ်နေတာကြောင့် ခွဲဖို့ စိတ်ဖို့ အခက်တွေ့နေရကြောင်း၊ အဲဒီအချိန် သူငယ်ချင်း ယူလာပေးသော စာရေးသူ သုရဋ္ဌမဂ္ဂဇင်းပါ ပျားမြီးရွက်ဆောင်းပါး ဖတ်ရပြီးနောက် ချက်ချင်းပဲ ပျဉ်းမနားကို ထွက်လာတာပါဟု ဆိုကြောင်း ပြောပြပါ၏။ ပျားမြီးရွက် ပျိုးပင်များနှင့် အညွှန်း ရရှိပြီးနောက် အဲဒီလူငယ်က ကုသိုလ်ဝင်သည့် အနေဖြင့် ပိုက်ဆံတစ်ထပ်

ထုတ်ပေးကြောင်း၊ အခမဲ့ ကုသိုလ်ပြုနေတာပါလို့ ငြင်းဆိုတော့မှ ဦးချ ကန်တော့သွားကြောင်း သိရပါ၏။

မကွေးတိုင်းဒေသကြီး အောင်လံမြို့နယ် တောရွာတစ်ရွာမှ ပျားမြီးရွက်လာတောင်းယူသွားသော လူငယ်တစ်စုအကြောင်း ပြောပြလိုပါသည်။ ဦးဆောင်လာသူ မိန်းကလေး ပြန်ပြောသမျှ ဖော်ပြလိုက်ပါ၏။ ဖခင်ကြီးသည် လေ့လာမှုအားကောင်းသလို ကျန်းမာရေး အသိနှင့် နေထိုင်စားသောက်လေ့ရှိသူဖြစ်ကြောင်း၊ ဒီလိုနှင့် တစ်ရက်မှာ နေထိုင်မကောင်း၍ မြို့က ဆေးခန်းမှာ ဆေးစစ်ခံခဲ့ရာက ဆီးချိုရှိနေတာ သိရပြီးနောက် ဖခင်ကြီး စိတ်ဓာတ်ကျ အိပ်မပျော် စားမဝင်ဖြစ်သွားကြောင်း၊ ပိုဆိုးသွားတာက ဖခင်ကြီး ရောဂါအကြောင်း သိသွားသော ကျေးရွာရုံးစာရေးက စေတနာဖြင့် စာရေးသူ၏ သုရဋ္ဌမဂ္ဂဇင်းပါ ပျားမြီးရွက်ဆောင်းပါး မိတ္တူကူးယူလာပေးတာ ဖတ်ပြီးနောက် ထမင်း မစားတော့ဘဲ နေပြည်တော် ပျဉ်းမနားသွား ပျားမြီးရွက်အပင် ရအောင်ယူပေးဖို့ ပြောနေတာကြောင့် လာခဲ့ရကြောင်း သိရပါ၏။

အဲဒီလောက် အဖေက အလေးထားတာ ပျားမြီးရွက်အပင် လာယူကြသော လူငယ်တစ်စုကို စာရေးသူက လေ့လာသိရှိ တွေ့ရှိထားသမျှ ပျားမြီးရွက်

အကြောင်း ရှင်းပြ အသိပေးမိပါ၏။ စိုက်ပျိုးပြုစုနည်း၊ မျိုးပွား ရယူနည်း ဆေးအညွှန်းတို့ကိုပါပေး၍ လိုအပ်သမျှ ပြောပြအသိပေး အားပေးလိုက်မိတာ အမှန်ပါ။

ထို့အပြင် မကွေးမြို့က မိခင်ကြီးအတွက် ပျားမြီးရွက်အပင် လာရောက်တောင်းယူသော လူငယ်အကြောင်းကိုလည်း အသိပေး ပြောပြလိုပါ၏။ မိခင်ကြီး ဆီးချို သွေးချို ရှိတာကို သိသော ပြင်ဦးလွင်က မိတ်ဆွေ အရာရှိတစ်ဦးက အကြောင်းကြား၍ စာရေးသူ၏ သုရဋ္ဌမဂ္ဂဇင်းပါ ဆောင်းပါး ပျားမြီးရွက်အကြောင်း ဖတ်ပြီးလာခဲ့ကြောင်း၊ ညကတည်းက တည်းခိုခန်းမှာ အိပ်၍ ယနေ့ မနက်ပိုင်းမှာ ဆိုက်ကား ငှားလာတာဟု ဆိုပါ၏။ ထိုလူငယ်လည်း စာရေးသူ ပေးလိုက်သော ပျားမြီးရွက်အပင်များနှင့် အညွှန်းစာရွက်ကို ရယူသွားရုံမက စာရေးသူ ပြောပြသည်ကိုလည်း ရေးမှတ်၊ သူသိချင်တာ မေး၍လည်း ရေးမှတ်သွားတာ မြင်တွေ့ရပါ၏။ မြို့ပြန်ရောက်လျှင် လိုအပ်ပါက ဆက်သွယ်ပါမည်ဟု ပြောကြား၍ ကျေးဇူးတင်စကား ဆိုပြီး ပြန်သွားပါသည်။ သုံးရက်အကြာ သူ ယူသွားသော ပျားမြီးရွက်အပင်များနှင့် ပတ်သက်၍ သူ သိလိုတာကို ဖုန်းဆက် မေးမြန်းလာပြန်ပါ၏။

၂၀၊ ၆၊ ၀၈ ရက်နေ့ နံနက်ပိုင်းမှာ ဆလွန်းကားတစ်စီး မိသားစု သုံးယောက် ခြံထဲသို့ ရောက်လာပါသည်။ သမီးလုပ်သူက သူ့ဖခင်သည် ဧပြီလကမှ အငြိမ်းစားယူသည့် သစ်တောဌာနမှ အရာရှိကြီးတစ်ဦး၊ ရန်ကုန် အင်းစိန်မြို့အိမ်သို့ ပြန်ကြမှာဟု ဆိုပါ၏။ နားခိုတဲတွင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်နှင့် မိသားစု ထိုင်မိသည်နှင့် သူသည် သစ်တော ပရဆေးစိုက်ခင်းကို တာဝန်ယူခဲ့ဖူးသူ ဌာနဆိုင်ရာ ပညာရှင်တစ်ဦး ဖြစ်ကြောင်း သိရပါ၏။ ရန်ကုန် အင်းစိန်ရှိ သူ့ခြံသို့ စာရေးသူကိုလည်း ဖိတ်ခေါ်ခဲ့သည်။

သူ ဆက်ပြောပြတာက စာရေးသူ၏ သုရဋ္ဌမဂ္ဂဇင်းပါ ပျားမြီးရွက်အကြောင်း ဆောင်းပါးများကို ဖတ်ခဲ့ကြောင်း၊ ယခင်ကတည်းက ပျားမြီးရွက်အကြောင်း သိထားပြီး ဖြစ်ကြောင်း၊ ယခုတော့ သူ့ကိုယ်တိုင် ဆီးချို သွေးချို ဝေဒနာ ခံစားနေရလို့ ပျားမြီးရွက်အပင် လိုချင်၍ ဝင်လာကြောင်း သိရပါ၏။ ထို့အပြင် သူ ဆက်ပြောပြတာက ထူးခြားနေ၍ ဖော်ပြပါရစေ။ သူ ပင်စင် ယူပြီး ရန်ကုန် မပြန်ခင် မိတ်ဆွေများ စည်ခံပွဲမှာ ဗိုင်ပြောက်ရွက် သောက်ခဲ့ရကြောင်း၊ ထိုသို့

သောက်လျှင် ဆီးချို သွေးချို တက်လာကြောင်း၊ အဲဒီ အသိကြောင့် ပျားမြီးရွက် သုံးရွက် ဝါးစားခဲ့ကြောင်း၊ နံနက်လင်းတော့ စားသောက်ပြီး ပျားမြီးရွက် နှစ်ရွက် ထပ်စား၊ ကိုယ်တိုင် ကားမောင်း လာခဲ့ကြောင်း၊ သူ့ ပုံမှန်သွေးချိန်က ၁၈၀ ဖြစ်ကြောင်း၊ အဲဒီလို ပျားမြီးရွက်စားပြီး ပြန်တိုင်းကြည့်ရာ ပုံမှန်နီးပါး ရှိနေကြောင်း ရှင်းပြ အသိပေးပါ၏။

စာရေးသူပေးသော ပျားမြီးရွက်ပျိုးပင်များနှင့် အညွှန်းစာရွက် ရယူပြီးနောက် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက စာရေးသူကို 'ပျားမြီးရွက်အပင်တွေ စိုက်ပျိုး မျိုးပွား ကုသိုလ်ပြု မျှဝေပေးမှာပါ၊ ဒါပေမယ့် ဆရာကြီးလိုတော့ မဟုတ်ဘူး၊ ကျွန်တော်က မြို့ရှေ့မှာ ဆိုင်းဘုတ်ကြီးထောင်ပြီး ဆီးချို သွေးချို ဝေဒနာရှင်များအတွက် ပျားမြီးရွက်အပင်များ ကုသိုလ် မျှဝေနေကြောင်း စာရေးကြော်ငြာ ကုသိုလ်လုပ်မှာ' ဟု အားမာန်အပြည့်ဖြင့် ပြောကြား ပြန်သွားကြပါသည်။

၂၄၊ ၆၊ ၀၈ ရက်နေ့ နံနက် ၀၉း၀၀ နာရီကျော်ခန့်တွင် ဆိုက်ကားတစ်စီးနှင့် လူသုံးယောက် ခြံထဲသို့ ရောက်လာပါ၏။ မီးရထားနှင့် ရန်ကုန်ကလာတာ၊ နံနက် ၀၂း၀၀ နာရီမှာ ပျဉ်းမနားရောက်ကြောင်း၊ ဘူတာနားက တည်းခိုခန်းမှာ တည်းကြောင်း၊ နံနက်လင်းတော့ သုရဋ္ဌမဂ္ဂဇင်းမှာ ပျားမြီးရွက်ဆောင်းပါးတွင် ဖော်ပြထားသည့် ဈေးဘေးက ဖွဲ့ နာရီပြင်ဆိုင် ဖွင့်အောင်စောင့်ပြီး လိပ်စာမေး၍ ဒီကိုလာခဲ့ရကြောင်း သိရပါ၏။ ထို့နောက် ဦးဆောင်လာသူက လာရင်းကိစ္စကို စတင် ပြောပြပါသည်။ ဆေးရုံတွင် ကုသမှုခံယူနေရသော သူ့ဇနီး ခွဲစိတ်ခံဖို့အတွက် ပျားမြီးရွက်အပင် ရယူဖို့လာခဲ့ကြောင်း၊ ဇနီးမှာ ဆီးချို သွေးချို ဝေဒနာ ခံစားနေရတာ နှစ် ၂၀ ရှိပြီ၊ အင်ဆူလင် ထိုးနေရတာလည်း ၁၀ နှစ် ကျော်ပြီဖြစ်ကြောင်း၊ ယခု လောလောဆယ် မျက်စိခွဲရန်အတွက် သွေးကြောများ ပူးဆက်ထားရကြောင်း၊ စာရေးသူ မကြားဖူး မသိသေးသော ဆေးဘက်နည်းပညာ အကြောင်းပါ ကြားသိခဲ့ရပါ၏။

ထို့နောက် ထိုပုဂ္ဂိုလ်က သူတို့မိသားစု ရန်ကုန် အင်းစိန်၊ ကျိုက်ဝိုင်းမှာ နေကြောင်း၊ တရုတ်မျိုးနွယ်များဖြစ်၍ မျိုးဆက် သားသမီးရယူရန်အတွက် ဇနီးသည် စွန့်စား ကိုယ်ဝန်ဆောင်ခဲ့ရာမှ အင်ဆူလင်ဆေးထိုးရတာ အပါအဝင် ဆီးချိုကြောင့် ကလေးကို ခက်ခဲပင်ပန်းစွာ ရင်ဆိုင်ကျော်လွှား မွေးဖွားခဲ့ရပုံ အစုံစုံကိုလည်း ပြောပြပါသည်။ ရန်ကုန်မြို့ရှိ နာမည်ကြီး သမားတော်ကြီးများနှင့် ကုသခံယူပုံအပြင် ကောင်းမယ်ဆိုသည့် ဆေးဝါးများ မှီဝဲသုံးဆောင်ခဲ့ပုံများကိုပါ

ခံစားချက်များနှင့်အတူ ပြောပြပါသည်။ သူနှင့်အတူ ပါလာသော ဒိုက်ဦးမြို့မှ လုပ်ငန်းဆက်သွယ်လုပ်ကိုင်နေသူကလည်း သုရဋ္ဌမဂ္ဂဇင်းပါ ပျားမြီးရွက်အကြောင်း ဆောင်းပါးကို ရန်ကုန်က သူ့မိတ်ဆွေအား ပြမိရာက အခုလို ညတွင်းချင်းပဲ အတူတူ ပျဉ်းမနားကို လာခဲ့ကြောင်း သိရပြန်ပါ၏။ ဒိုက်ဦးမှ ပုဂ္ဂိုလ်က သုရဋ္ဌမဂ္ဂဇင်းကိုပါ ထုတ်ပြပြီးနောက် ကျွန်တော့် ဇနီးလည်း ဆီးချိုနှင့် ဆုံးသွားပြီ ခင်ဗျာတဲ့။

စာရေးသူကလည်း ပျားမြီးရွက်အပင်နှင့် ပတ်သက်ပြီး သုရဋ္ဌမဂ္ဂဇင်းမှာ ဆောင်းပါး နှစ်ပုဒ် ပါခဲ့ပြီး ဖြစ်ကြောင်း၊ နောက်ထပ် အမှတ် ၃ ကိုလည်း ပို့ထားကြောင်း အသိပေးမိပါသည်။ ပျားမြီးရွက်နှင့် ပတ်သက်ပြီး အဲဒီဆောင်းပါးများမှာ ဖော်ပြထားတာတွေအပြင် နောက်ထပ် ဆက်၍ သိရှိ တွေ့ရှိထားတာတွေကိုလည်း ပြောပြ အသိပေးမိပါ၏။ ထို့နောက် ပျားမြီးရွက်များကို ရန်ကုန်ပြန်ရောက်ချင်း စားသုံးရန်အတွက် ခူးပေးခဲ့သလို ပျားမြီးရွက် ပျိုးပင်များ ပေးအပ်ခဲ့ပါသည်။ အညွှန်းစာရွက် ကုန်နေ၍ မိတ္တူဆိုင်သို့ သွားယူနေသော တူမောင်ကို ထိုင်စောင့်ရင်း စကားဝိုင်း ဖွဲ့နေမိပါ၏။

ထိုအချိန်တွင် ဌာနဆိုင်ရာ ကားငယ်တစ်စီး ဆိုက်ရောက်လာပါ၏။ ယခင်ကလည်း အပင်များ ဝယ်ယူအားပေးလျက်ရှိသော ကျောင်းအုပ်ကြီးပါ။ သရက်ပင်များ ဝယ်ယူပြီး ကားပေါ်တင် ပြန်ထွက်ခွာနီးတွင် ရန်ကုန်အဖွဲ့ စာရေးသူကို လာရောက်နှုတ်ဆက်ရာမှ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက 'အဲဒါ ဘာအပင်တွေလဲ'ဟု မေးမြန်းလာပါ၏။ စာရေးသူကလည်း ရန်ကုန်မှ ပုဂ္ဂိုလ် ဆီးချို သွေးချို ဝေဒနာရှင် ဇနီးသည် ခွဲစိတ်ကုသခံရန်အတွက် လိုအပ်သော ပျားမြီးရွက်အပင်များ လာယူတာဖြစ်ကြောင်း၊ ကုသိုလ်ပြု မျှဝေနေတာ ကြာပြီဖြစ်ကြောင်း သုရဋ္ဌ မဂ္ဂဇင်းမှာလည်း ဆောင်းပါးများ ရေးနေကြောင်း ပြောပြမိပါ၏။

ထိုအခါ ထိုကျောင်းအုပ်ကြီးက 'ကျုပ်ဇနီးက ဆရာဝန်၊ မျိုးရိုးလိုက် ဆီးချို သွေးချို ရောဂါရှိတယ်၊ ရောဂါဖြစ်နေတာ နှစ် ၂၀ ရှိပြီ၊ အင်ဆူလင် ထိုးနေရတာလည်း ၁၀ နှစ် ကျော်ရှိပြီ'ဟု စတင်ကာ သူ့ အယူအဆ သူ့ ယုံကြည်ချက် သူ့ခံစားချက်များကို ရန်ကုန်ကလူများကိုကော၊ စာရေးသူကိုပါ ရင်ဖွင့် ပြောလာပါသည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦး စာရေးသူခြံမှာ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် လာဆုံတာရယ်၊ ပြီးတော့ ဆီးချို သွေးချို ရောဂါဝေဒနာ ခံစားနေရသော ဇနီးသည် နှစ်ဦး၊ ရောဂါဝေဒနာ ဖြစ်နေတာကလည်း နှစ် ၂၀ စီ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦး၏ ဖြစ်စဉ် နှစ်ခုကို

စာဖတ်သူများ လေ့လာနှိုင်းယှဉ် ချင့်ချိန် သုံးသပ်နိုင်ရန်နှင့် သိရှိစေရန်အတွက် စာရေးသူမှ ရေးသားဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ကျောင်းအုပ်ကြီးက ဇနီးသည် မျိုးရိုးလိုက် ရောဂါခံစားနေရပေမယ့် ခေတ်မီဆေးဝါးများသာ မှီဝဲစားသုံးနေကြကြောင်း၊ ယောက္ခမကြီးလည်း အသက် ၇၀ တိုင် အသက်ရှင်နေထိုင်နိုင်ခဲ့ကြောင်း၊ ဇနီးနှင့် မွေးချင်း ခြောက်ယောက်လုံး ဆရာဝန်များချည်း၊ တစ်ယောက်က (M.R.C.P) လန်ဒန်မှာ ရှိကြောင်း၊ ဆီးချိုနဲ့ ပတ်သက်ပြီး နောက်ဆုံးပေါ် ဆေးတစ်မျိုး ပေါ်နေကြောင်း ဆေးအမည်ကိုလည်း ပြောပြပါ၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ဆက်၍ ပြောလာတာက ဆေးစွမ်းထက်ပြီး ပေါက်မြောက်သည့် သူတော်စင် ရဟန်းတစ်ပါးက သူပေးသည့် ဆေးတစ်လုံးကို သောက်ပါ၊ တစ်ခါတည်း ရောဂါအားလုံး ပျောက်ရမယ်ဆိုတာတောင် သူ့ဇနီးက မသောက်ခဲ့ဘူးဟု ဆိုပြန်ပါ၏။

ထိုအချိန်တွင် စာရေးသူက ကြားဝင်၍ သူ့ရဲ့ မဂ္ဂဇင်းစာအုပ်ကို ကိုင်၍ ဆရာနှင့် ဆရာကတော်တို့ ဆန္ဒရှိလျှင် ပျားမြီးရွက်ဆောင်းပါးကို လေ့လာဖတ်ရှု ကြည့်ပါလားဟု လက်ထဲသို့ ထည့်ပေးမိပါ၏။ စာအုပ်ကို လှန်၍ ကြည့်ခြင်းပင်မပြုဘဲ ထိုပုဂ္ဂိုလ်က ရန်ကုန်မှလာသူအား ခင်ဗျား သမားတော်ကြီးများ (နာမည် သုံးခု လောက်ကို ပြောပြ၍) နှင့် ပြသ ကုသသင့်ကြောင်း ဆိုပြန်ပါသည်။

ထိုအပြောကြောင့် စာရေးသူက ရန်ကုန်ပြန်ရန် ပြင်ဆင်နေသူများကို လှည့်ကြည့်မိရာ အပြုံးမျက်နှာတင်းတင်းဖြင့် 'အဲဒီဆရာတွေ အားလုံးနဲ့ ပြဖူး ကုဖူးတယ်၊ နှစ် ၂၀ ရှိပြီလေ၊ မပျောက်ဘူး။ ပိုဆိုးလာတာရယ်၊ ငွေကုန်တာရယ်ပဲ အဖတ်တင်တယ်၊ အခု အသက်နဲ့ရင်းပြီး ခွဲစိတ်ခံရတော့မယ်'တဲ့။

ထို့နောက် ထိုပုဂ္ဂိုလ်က 'ကျွန်တော့်အနေနဲ့ အခု ရေနစ် နေပြီ၊ ရရာ နောက်ဆုံး ကောက်ရိုးတစ်မျှင် လာဆွဲတာပဲ' ဟု မှတ်ချက်ပြု ပြောဆို နှုတ်ဆက်၍ ထွက်ခွာသွားကြပါ၏။ ထို့အတူ နေပြည်တော် ပျဉ်းမနားက ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကလည်း 'နောက်မှ လာမယ်'ဟု နှုတ်ဆက် ထွက်ခွာသွားပြန်ပါသည်။

အဲဒီလို စာရေးသူ နှစ်များစွာ စေတနာ မေတ္တာ သဒ္ဓါအပြည့်ဖြင့် မျှဝေ ဒါန ကုသိုလ်ပြုနေသော ပျားမြီးရွက်အပင်နှင့် ပတ်သက်၍ ရင်ဆိုင် တွေ့ကြုံ ခံစား ရတာမျိုးလည်း ရှိခဲ့ ရှိနေပါ၏။ ဤအခြေအနေကိုလည်း စာဖတ်သူများ မျှဝေ သိရှိ ဝေဖန်သုံးသပ် ချင့်ချိန်နိုင်ရန် တင်ပြခြင်းပါ။ စာရေးသူကတော့ ဆုံးဖြတ်

အဓိဋ္ဌာန်ပြုထားသည့်အတိုင်း ယုံကြည်သက်ဝင် လိုအပ်သူ ဆန္ဒရှိသူများအတွက် ပျားမြီးရွက်အပင်များကို ဆက်၍ စိုက်ပျိုး မျိုးပွား ကုသိုလ်ဒါန ပြုနေမှာဖြစ်ပါ၏။

၂၅၊ ၆၊ ၀၈ ရက်နေ့ နံနက် ၁၀ နာရီခန့်တွင် ဌာနဆိုင်ရာဝတ်စုံ ဝတ်ထားသော မိန်းကလေးတစ်ဦး အိတ်နှစ်အိတ် ဆွဲ၍ ခြံထဲသို့ ဝင်လာပါသည်။ စာရေးသူက ခြံအဝင်မှာပဲ အလုပ်လုပ်နေတာပါ။ 'သမီး လာ၊ ဘာလိုပါသလဲ'ဟု မေးရာ မိန်းကလေးက 'အဘရေ ပျားမြီးရွက်အပင် လိုချင်လို့ နေပြည်တော်က လာတာပါ'ဟု ဆိုပါ၏။ မိန်းကလေးကပဲ ဆက်၍ သူ့ဆရာလည်း ဒီခြံကို လာဖူး ကြောင်း၊ ဆရာက ခွင့်ပေးလို့ လာခဲ့တာပါဟု ဆိုရင်း သူမတို့မိသားစု မျိုးရိုးလိုက် ဆီးချို သွေးချို ရောဂါရှိကြောင်း၊ သူမလည်း နေပြည်တော်မှာ ပျားမြီးရွက်အပင် စိုက်ပျိုး အသုံးပြုမှာ ဖြစ်ကြောင်း၊ ပြီးတော့ စင်ကာပူရောက်နေသည့် အစ်ကို ထံသို့လည်း ပို့ပေးချင်လို့ တစ်ပင် ပို့ပေးပါတဲ့။

ထိုအခါ စာရေးသူက 'အပင်က နုတယ် သမီး၊ စင်ကာပူကို ဘယ်လိုပို့ မှာလဲ'ဟု မေးရာ 'ရောက်အောင်ပို့မှာ အဘ' ဟု ပြောပါ၏။ ထို့အပြင် သူမ ခံစား နေရသော အခြားဝေဒနာ အချို့ကိုလည်း ရင်ဖွင့် ပြောပြလာပါသည်။ အဲဒါ ကြောင့် လေးနှစ်ကျော်တိုင် ပျားမြီးရွက် စားသုံးမှီဝဲ၍ အကျိုးရှိနေသော ဆီးချို သွေးချို ရောဂါဝေဒနာရှင်များနှင့် စာရေးသူကိုယ်တိုင် ထိတွေ့ သိရှိထားသော လေ့လာသိရှိချက်များကိုလည်း အကျဉ်းမျှ ပြောပြ အသိပေးမိပါ၏။

၂၉၊ ၆၊ ၀၈ ရက် တနင်္ဂနွေနေ့ နေ့ခင်းပိုင်းတွင် အထက်ဖော်ပြပါ မိန်းကလေးနှင့် အသက်အရွယ် အရပ်အမောင်း ပုံသဏ္ဌာန်ဆင်သော မိန်းကလေး တစ်ဦး ခြံထဲသို့ ဝင်လာပြန်ပါ၏။ မိန်းကလေးက နေပြည်တော် ----ရုံးမှ ဖြစ်ကြောင်း၊ ၂၅ ရက်နေ့က လာသော မိန်းကလေးနှင့်အတူ လာဖို့ဖြစ်ကြောင်း၊ အလုပ်က လွှဲ၍ မရလို့ ယနေ့ အားရက်မှာ လာခဲ့ရကြောင်း၊ သူမလည်း ပျားမြီး ရွက်အပင်၊ အကြောပေါင်းတစ်ထောင် အပင် လိုချင်ပါကြောင်း၊ ပြီးတော့ ဟို မိန်းကလေးကို ခူးပေးလိုက်သည့် ဂျူသရပ္ပလီ အရွက်တစ်ရွက် ပေးစားလို့ စားဖူးကြောင်း ဆိုပါ၏။

စာရေးသူက 'သမီးသူငယ်ချင်းက ပျားမြီးရွက်အပင်ကို စင်ကာပူမှာ ရှိတဲ့ သူ့အစ်ကိုထံ ရောက်အောင် ပို့ပေးဦးမလို့တဲ့' ဟု ဆိုရာ 'ဟုတ်တယ် အဘ၊ သူ့အစ်မ စင်ကာပူကို သွားမှာ၊ အဲဒါ ယူသွားမှာ' ဟု ဆိုပါ၏။ ဒါကို ကြားတော့

ဟိုတစ်နေ့က မိန်းကလေး ပျားမြီးရွက်အပင် စင်ကာပူကို ရောက်အောင်ပို့မှာ ဆိုတာ ဒီလိုကိုးဟု မှတ်ချက်ပြုမိပါ၏။

အထက်ပါ မိန်းကလေးများ အပါအဝင် ပျားမြီးရွက် လာယူသူတိုင်းအား အချိန်ရ အလျဉ်းသင့်ပါက စာရေးသူမှ အသိပေး ပြောပြနေတာကတော့ အညွှန်းအတိုင်း ပျားမြီးရွက်ကို မိမိပကတိ အခြေအနေနှင့် ချင့်ချိန် သုံးစွဲသူတိုင်း အကျိုးရှိကြကြောင်း၊ ပျားမြီးရွက် စားသုံးသူတိုင်း ဆီးချို သွေးချို အဆင့် မည်သည့်အဆင့်မှာ ရောက်နေ ရှိနေပါစေ သုံးရက်မှ ငါးရက်ကြား ပုံမှန် (Normal) ဖြစ်သွားကြောင်း၊ အထူးခြားဆုံးကတော့ ပျားမြီးရွက်စားသုံးသော ရောဂါ ဝေဒနာရှင်တိုင်း သုံးရက်မှ ငါးရက်ကြား ဆီးချို သွေးချိုကြောင့် ဖြစ်လာသော အနာများကို ခွဲစိတ် ဖြတ်တောက် ခံထားရသောအနာများ အားလုံး ကျက်သွား ပျောက်သွားလေ့ရှိကြောင်းအပြင် ပျားမြီးရွက်စားသုံးကြသော ရောဂါဝေဒနာ ရှင်များ ဆီးချို သွေးချိုကြောင့် နောက်ဆက်တွဲ ဖြစ်လာ ခံစားလာရတတ်သည့် သွေးတိုး နှလုံးရောဂါနှင့် မျက်စိအမြင်မှုန်ဝါးခြင်းများ တဖြည်းဖြည်း သက်သာ ကောင်းမွန်လာတာလည်း တွေ့ရ သိရကြောင်း အသိပေးမိပါ၏။

ယခုအခါ ပျားမြီးရွက်ကို ပုံမှန်စားသုံး၍ ဆီးချို သွေးချိုရောဂါ ဝေဒနာကို ထိန်းထား (Control) လုပ်ထားနိုင်တာကြောင့် ရောဂါ ဝေဒနာရှင်များ စားဝင် အိပ်ပျော် လူမှုဘဝအရသာများ ခံစား ပိုပြည့်ဝပြီးလာတာမျိုးတောင် တွေ့နေပြီ ဖြစ်ကြောင်း အသိပေးမိပါသည်။

နေပြည်တော်မှ ပျားမြီးရွက်အပင်လာယူသော မိန်းကလေးများ စာရေးသူ ပြောပြ အသိပေးတာကို ကြားသိသွားကြပြီးနောက် အပြုံးမျက်နှာ မျှော်လင့်ချက် များစွာဖြင့် စာရေးသူကို ဦးခိုက် ကန်တော့ပြီး ပျားမြီးရွက်ပျိုးပင်လေးများကို တယုတယ သယ်ယူ ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားကြပုံများကို ယခု စာရေးနေချိန် အထိ မြင်ယောင်လျက်ရှိသလို စာရေးသူ အမြဲ ကုသိုလ်ပြု မျှဝေနေသော ပျားမြီးရွက်အပင်များနှင့် ပတ်သက်၍ ရှေ့ဆက် ထူးခြားဖြစ်စဉ်များနှင့် တွေ့နေ ကြုံနေရဦးမှာကို မျှော်လင့်လျက်ရှိပါကြောင်း။

[သူရဋ္ဌမဂ္ဂဇင်း ၁၀၊ ၂၀၀၈]

◆ ◆ ◆

ဆီးချို သွေးချိုရောဂါ ဝေဒနာရှင်များအတွက် ပျားမြီးရွက်အပင်နှင့် ပတ်သက်၍ ၆

စာရေးသူသည် ပျားမြီးရွက်အပင်များ စိုက်ပျိုး မျိုးပွား၍ ဆီးချို သွေးချို ဝေဒနာ ရှင်များအတွက် အဓိကထားရည်ရွယ်ပြီး အခမဲ့ အလှူဒါန ကုသိုလ်ပြု မျှဝေနေ ပါ၏။ ထိုကဲ့သို့ ကုသိုလ်ပြု မျှဝေနေသည့်အချိန် ကြာလာသည်နှင့် ပျားမြီးရွက် စားသုံးကြသော ဝေဒနာရှင်တိုင်း ထူးခြားစွာ အကျိုးထူးများ ရရှိ ခံစားကြရတာ လည်း တွေ့ရပေသည်။

ပျားမြီးရွက်ဆေးအစွမ်းကို သိရှိ၍ ယုံကြည်အားထား အလိုရှိသူများ အနယ်နယ် အရပ်ရပ်မှ စာရေးသူ၏ ပျိုးဥယျာဉ်သို့ ဆက်သွယ် ရောက်ရှိလာ ကြပြီး ပျားမြီးရွက်ပျိုးပင်များနှင့် ပျားမြီးရွက်များ တောင်းခံရယူသွားကြတာ အမြဲ ပါပဲ။ ထိုကဲ့သို့ ပျားမြီးရွက်ဆေးအစွမ်း နိုင်ငံအနှံ့ ရောက်ရှိ သတင်းပျံ့နှံ့သွား ရသည့် သူရဋ္ဌမဂ္ဂဇင်းကြီးက စာရေးသူ ရေးသားပေးပို့ခဲ့သော ပျားမြီးရွက်နှင့် ပတ်သက်သော ဆောင်းပါးများကို အမြဲအလေးထား ထည့်သွင်း ဖော်ပြခဲ့သည့် အကြောင်းအရင်းက အဓိက ဖြစ်လေ၏။

ဒုတိယအကြောင်းရင်းက ပျားမြီးရှွက် ပျိုးပင်များနှင့်အတူ စားသုံးနည်း အညွှန်းစာရွက်ကိုလည်း စာရေးသူမှ ပေးကမ်းနေပါသည်။ ထိုအညွှန်းစာရွက်ကို တချို့သော စေတနာရှင်များက မိတ္တူပွား၍ လိုက်လံမျှဝေ လက်ဆင့်ကမ်းနေတာလည်း တွေ့ရသလို စာရေးသားခဲ့သော သုရဋ္ဌမဂ္ဂဇင်းမှာပါသည့် ဆောင်းပါး အချို့ကိုပင် မိတ္တူကူး၍ မျှဝေ ကူသိုလ်ပြုနေတာလည်း တွေ့ရပါသည်။

တတိယအကြောင်းရင်းကတော့ ပျားမြီးရှွက်စားသုံးပြီးနောက် အကျိုးထူးများစွာရရှိပြီး သုခချမ်းသာ ခံစားခဲ့ကြရသော ဝေဒနာရှင်များကိုယ်တိုင် အချင်းချင်း မျှဝေ အသိပေးခြင်းကလည်း အကြောင်းရင်း တစ်ခုအဖြစ် တွေ့ရပါ၏။

ထိုကဲ့သို့ ဆီးချိုသွေးချို ရောဂါဝေဒနာရှင်များအတွက် ပျားမြီးရှွက်နှင့် ပတ်သက်သော သတင်းနှင့် ပျားမြီးရှွက်စားသုံး၍ သုခချမ်းသာ ရရှိခံစားခဲ့ကြရတာတွေ၊ အကျိုးထူး ရရှိ ခံစားခဲ့ရတာတွေကို စာရေးသူက ပြန်လည် ဆောင်းပါးရေး ဖော်ပြခဲ့တာလည်း အကြိမ်ကြိမ်ပါပဲ။ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ ဆီးချို သွေးချို ဝေဒနာရှင်များထံမှ အမှန်အတိုင်း ရရှိခဲ့သော သတင်းများကို စာရေးသူက သုရဋ္ဌမဂ္ဂဇင်းကြီးမှတစ်ဆင့် ဆီးချို သွေးချို ဝေဒနာရှင်များနှင့် စာဖတ်ပရိသတ်အတွက် ရေးသားဖော်ပြချက်များသည် အလွန်ထိရောက်မှု ရှိနေတာကိုလည်း တွေ့ရလေ၏။

အလွှာစုံမှ ပျားမြီးရှွက် စားသုံးပြီး အကျိုးခံစားရရှိခဲ့သည့် သတင်းများမှ အများအသိပေး သိသင့်တာတွေကို စာရေးသူမှ အလေးထား ဖော်ပြလေ့ရှိပါ၏။ ပျားမြီးရှွက်စားသုံးရန် အညွှန်းစာရွက် လက်ဝယ်ကိုင်ထားသော်လည်း အချို့သော ဝေဒနာရှင်များသည် သူ့အယူအဆ သူ့အတွေးဖြင့် သူ့အတွက် တစ်နည်းထွင်၍ ပျားမြီးရှွက်ကို စားသုံးမှီဝဲကြတာမျိုးလည်း တွေ့ရပေသည်။

အထူးသဖြင့် အညွှန်းစာရွက်ပါ စားသုံးနည်းထက် အနည်းဆုံးပမာဏကို စတင်စားသုံးကြသလို အချို့ကျတော့ ပျောက်ချင်လွန်းသည့် ဆန္ဒကြောင့် အညွှန်းထက် ပမာဏပိုစားတာမျိုးလည်း ရှိလေသည်။ စာရေးသူကတော့ အညွှန်းအတိုင်း တိကျစွာလိုက်နာသူများ အကျိုးထူး ခံစားရရှိပုံကိုသာ အဓိက အသိပေးနေပေသည်။ ဒါကိုလည်း စာဖတ်သူများ သိရှိစေရန်နှင့် ချင့်ချိန်နိုင်ရန် ဖော်ပြမိတာပါ။

အမှန်တော့ လူတစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး သွေးသားတည်ဆောက်ပုံ ဆေးတိုးပုံ ဆေးခံနိုင်ရည်အားတို့ ဖနည်းနှင့်အများ အခြေခံကွဲပြားမှုရှိနေကြတာကိုလည်း ယေဘုယျ သဘောအားဖြင့် စာရေးသူ လေ့လာသိရှိထားပါသည်။

ထို့အပြင် 'တစ်ယောက်တွက် ဆေး၊ တစ်ယောက်တွက် ဘေး၊ တန်ဆေး လွန်ဘေး'ဟု ဆိုသော အဆိုအမိန့်ကို အလေးထား သတိထားသူမို့ ထိုအဆို အမိန့်နှင့် လိုက်လျောညီထွေရှိမှုအပြင် ပျားမြီးရှွက် ကုသိုလ်ပြုနေရာမှ စာရေးသူသည် ဆေးကုသူ မဟုတ်ပေမယ့် လက်တွေ့ မှန်ကန်နေတာကို အမြဲတွေ့နေရာ ပျားမြီးရှွက် စားသုံးသူများအား ချင့်ချိန်မှုရှိကြရန်လည်း အမြဲ အသိပေးနေတာ အမှန်ပါ။

နှစ်ကာလကြာလာသည်နှင့် ပျားမြီးရှွက်ပျိုးပင် ကုသိုလ်ပြုနေသူနှင့် ဆီးချို သွေးချိုဝေဒနာရှင်များ အမြဲ ထိတွေ့နေရတာကြောင့် အချို့သော ဝေဒနာရှင်များသည် ခေတ်မီဆေးဝါးနှင့် အဆင်ပြေသလို အချို့ကျတော့လည်း တိုင်းရင်းဆေးနှင့် အဆင်ပြေကြလေ၏။

အချို့ကျတော့ ခေတ်မီဆေးလည်း မတိုး၊ တိုင်းရင်းဆေးလည်း မဟာန်ဖြစ်ကြပြန်၏။ ထိုအထဲမှာ ၁၉ နှစ်တိုင် ဝေဒနာ ခံစားနေရသော ဆေးမှူးချုပ်ဆရာဝန်ကြီးတစ်ဦး၏ ဇနီးကိုယ်တိုင် ပါဝင်နေကြောင်း ထိုဆရာဝန်ကြီး၏ ပြန်လည် ပြောပြချက်အရ သိရပေသည်။

ထို့အပြင် အချို့သော တိုင်းရင်းဆေးများဖြင့် ဆီးချို သွေးချို ဝေဒနာရှင်များအတွက် အဆင်ပြေမှု အစတွင်ရှိခဲ့သော်လည်း အချိန်ကြာလာသည်နှင့် ထိုတိုင်းရင်းဆေးနှင့် ဝေဒနာ အဆင်မပြေဖြစ်လာလေ့ရှိကြောင်းလည်း သိရပြန်၏။ တစ်ယောက်သော ဝေဒနာရှင်အတွက် တိုင်းရင်းဆေးတစ်မျိုးဖြင့် အဆင်ပြေသော်လည်း နောက်တစ်ယောက်အတွက် ဆေးမတိုး အဆင်မပြေတာမျိုးလည်း သိရ၏။ အချို့သော ဝေဒနာရှင်များသည် တိုင်းရင်းဆေး တစ်မျိုးပြီး တစ်မျိုး ပြောင်းလဲ သုံးစွဲနေသလို နှစ်မျိုး သုံးမျိုး ပေါင်းသုံးနေသူများကိုလည်း တွေ့ရလေသည်။

ဆီးချို သွေးချို ဝေဒနာရှင်များနှင့် စာရေးသူ တွေ့ဆုံ အသိချင်းဖလှယ်ကြရာမှ ခေတ်မီဆေးဝါးများသုံးစွဲနေသော သူများ၏ ပြန်လည်ပြောပြချက်အရ သာမန် ခေတ်မီဆေးများ၏ တန်ကြေးသည် ငွေကြေးမတတ်နိုင်သူများအတွက် ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုး ဖြစ်နေတာမျိုးလည်း တွေ့ရပေသည်။ တစ်ခုသော ကုမ္ပဏီ လုပ်ငန်းပိုင်ရှင်၏ ဝေဒနာသည် မိခင်ကြီးအတွက် ဝယ်ယူ အသုံးပြုနေသော အဆင့်မြင့် ဆေးဝါးများ တန်ကြေးသည် သာမန်ဆေးများ၏ တန်ကြေးထက် ၈ ဆ ၁၀ ဆ ကျော်အထိ ရှိကြောင်းလည်း သိရပါ၏။

ထို့အပြင် ခေတ်မီဆေးဝါးများသုံးစွဲနေကြသော ဝေဒနာရှင်များ၏ ပြန်လည် ပြောပြချက်အရ ၎င်းဆေးဝါးများသည် ရောဂါဝေဒနာကို သာမန် ထိန်းချုပ်နိုင်ရုံသာရှိပြီး ရောဂါဝေဒနာ ဆက်လိုက် ကျလိုက် အမြဲရှိနေကြောင်းအပြင် ထိုဆေးဝါးများကြောင့် အချိန်ကြာလာသည်နှင့် ဆေးဝါးပိုး ကုန်ကျစရိတ် မြင့်မားလာသလို လူမှုဒုက္ခများ အများအပြား ကြုံတွေ့လာသည့်အပြင် ဆေးကြောင့် ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး နောက်ဆက်တွဲ ရောဂါဝေဒနာတွေပါ ခံစားလာရလေ့ရှိကြောင်း သိရပြန်ပါသည်။

ခေတ်မီဆေးဝါးများ သုံးစွဲနေရာက ယုံကြည်မှုအပြည့်ဖြင့် ပျားမြီးရှွက်ကို အထူးအာရုံပြု ပြောင်းလဲသုံးစွဲလာခဲ့သော ဆောက်လုပ်ရေးဌာန အင်ဂျင်နီယာမှူး တစ်ယောက်၏ သူ့အပြော သူ့ခံယူချက်နှင့် သူ့လုပ်ရပ်များ၏ ထူးခြားချက်ကြောင့် စာရေးသူ၏ ပျားမြီးရှွက်နှင့် ပတ်သက်၍ ဆောင်းပါး အမှတ် ၅ တွင် သူ့အကြောင်း ရေးသားဖော်ပြခဲ့ဖူးပေသည်။ သူ့အပြော သူ့ခံယူချက်နှင့် သူ့လုပ်ရပ်ကို အခြားသော ဝေဒနာရှင်များနှင့် စာဖတ်ပရိသတ်အတွက် ချင့်ချိန်နိုင်ရန် ရည်ရွယ်၍ စာရေးသူမှ တစ်ဆင့် ဖော်ပြ ထောက်ပြလိုတာလည်း အမှန်ပါ။

ဤနေရာတွင် အလျဉ်းသင့်ပြန်၍ ထိုအင်ဂျင်နီယာ ရန်ကုန်ရှိ မိသားစုထံမှ အပြန် စာရေးသူထံ ရောက်လာပြီး သူ ပြန်လည် ပြောပြချက်များကိုလည်း စာဖတ်ပရိသတ်အား အသိပေးလိုပါသည်။ နေပြည်တော်မှာ ပျားမြီးရှွက်ကို အနည်းဆုံး ပမာဏဖြင့် စားသုံးပြီး ရန်ကုန်အိမ် ရောက်သည်အထိ သူ ဆီးချို သွေးချို ရောဂါ ဝေဒနာကို ကောင်းစွာ ထိန်းချုပ်ထားနိုင်ခဲ့ကြောင်း၊ မိသားစုနှင့် ဆုံတွေ့စဉ် အကျိုးအကြောင်း အပြည့်အစုံပြောပြရာ အားလုံး ဝမ်းသာပျော်ရွှင်ကြရကြောင်း၊ ဇနီးက သူ့ကို စက်ဖြင့် သွေးချိုတိုင်းပေးရာ အံ့မှယ် ပုံမှန် (Normal) ရှိနေရာ ဇနီးလုပ်သူ အလွန်ဝမ်းမြောက်ပျော်ရွှင်သွားခဲ့ကြောင်း၊ ပျားမြီးရှွက်ပျိုးပင်များကိုလည်း စိုက်ထားခဲ့ကြောင်း၊ ရန်ကုန်မှာရှိစဉ် နှစ်ကြိမ် သွေးချိုတိုင်းခဲ့ရာ ပုံမှန်ပင် ရှိခဲ့ကြောင်း၊ ဒါကိုလည်း နေပြည်တော်မှာရှိစဉ် ပျားမြီးရှွက်ကို ပြောင်းလဲ စားသုံးကတည်းက သူ့ခံစားချက်ဖြင့် အိုကေနေတာ သိထားပြီး ဖြစ်ကြောင်း ဆိုပေသည်။

ထိုအင်ဂျင်နီယာမှူးကြီး၏ အပြီးများအတွက် ပြန်လည် ပြောပြချက်ကို ကြားရသည့် ကျွန်တော်တို့ မိသားစုတောင် ရောင်ပြန် ဝမ်းသာပျော်ရွှင်မိခဲ့တာ

အမှန်ပါ။ ကာယကံရှင် မိသားစုများအနေဖြင့် ဘယ်လောက်အထိ ဝမ်းသာ ပျော်ရွှင်ကြမလဲဆိုတာ ကိုယ်ချင်းစာ နားလည်ခံစားမိတာကိုလည်း ဝန်ခံပါရစေ။

စာရေးသူတို့ စကားဝိုင်းဖွဲ့နေကြစဉ် ဆိုင်ကယ်သုံးစီးဖြင့် အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ ပျားမြီးရှွက်ပျိုးပင် လာတောင်းလေ၏။ ထိုအဖွဲ့အား ပျားမြီးရှွက်နှင့် ပတ်သက်၍ လိုအပ်သမျှ ရှင်းပြနေစဉ် ထိုအင်ဂျင်နီယာကြီးက သူကိုယ်တိုင် ပျားမြီးရှွက် စားသုံးနေပုံနှင့် သုခံစားတွေ့ရှိမှု သူ့အဖြစ်ကို ဝင်ရောက် ပြောပြလာပေသည်။ အဓိက ကတော့ ဆီးချိုသွေးချို ဝေဒနာအတွက် ပျားမြီးရှွက် စ စားတာနှင့် ခေတ်မီဆေးဝါးတွေကို လုံးဝ ရပ်ဆိုင်းခဲ့ကြောင်း၊ ပျားမြီးရှွက်ကလည်း ဆီးချို သွေးချို ကျစေတာ၊ ခေတ်မီဆေးဝါးတွေကလည်း ဆီးချို သွေးချိုကျစေတာ အဲဒီ နှစ်ခု ထိပ်တိုက် မဆုံရအောင် သတိနှင့်ရှောင်မှ ကောင်းမှာဗျဟု အသိပေးခဲ့တာကိုလည်း တွေ့ရပါ၏။

ဒါကိုလည်း အခြားသော ဆီးချို သွေးချို ရောဂါဝေဒနာရှင်များ သတိပြုဆင်ခြင်စရာအဖြစ် စာရေးသူမှ ထောက်ပြ အသိပေးလိုပါသည်။

ထိုအင်ဂျင်နီယာမှူးကြီး အပြန်တွင် ပျားမြီးရှွက် အချို့နှင့် ပျားမြီးရှွက်ပျိုးပင်များ တောင်းခံ၍ ဖခင်ကြီးရှိရာ တောင်တွင်းသို့ သွားဦးမည်ဟု ဆိုပြန်ပါသည်။ ဆီးချို သွေးချို ဝေဒနာရှင် အသက် ၇၈ နှစ်ရှိ ရဟန်းဝတ် ဖခင်ကြီးထံ အရောက်သွား၍ သူ့အဖြစ်ကို ပြောပြ အသိပေးဦးမှာပါလားဟု တွေးမိပါ၏။ စာရေးသူက 'ဆရာ့ အရေးပေါ် ဆေးအိတ်ကြီးကော'ဟု မေးရာ 'မယူတော့ဘူး၊ ဒီတစ်ခုပဲ ဆောင်ထားတယ်'ဟု ဆိုကာ အိတ်ထဲမှ ဆေးကတ်တစ်ခုကို ထုတ်ပြလေသည်။

အင်ဂျင်နီယာမှူးကြီး ပျားမြီးရှွက် စားသုံးပြီးနောက် သူ ခံစားရရှိနေသော သုခချမ်းသာကို စာရေးသူတို့ မိသားစုလည်း ကူးစက်ခံစားနေမိတာ အမှန်ပါ။

သူက ပွင့်လင်းစွာ ဝန်ခံရင်ဖွင့်တတ်သူ။ ပျားမြီးရှွက် မစားမီကနှင့် ပျားမြီးရှွက် စားသုံးပြီးနောက် သူကိုယ်တိုင် ခံစားခဲ့ရသည့် ထူးခြားသော ခံစားချက် တစ်ခုကို ပြန်ပြောပြတာက-

'ကျုပ်ဗျာ ရောဂါဖြစ်လို့ ခေတ်မီဆေးတွေ စားသုံးပြီးနောက် စတင်ခံစားခဲ့ရတဲ့ ဒုက္ခဆင်းရဲတစ်ခုက ဝမ်းအလွန်ချုပ်လာတာပါပဲ၊ နှစ်ရက်တစ်ခါ လေးရက်တစ်ခါလောက်ပဲ ဝမ်းသွားတော့တယ်၊ အဲဒီလို ဝမ်းချုပ်လာရုံမက ဝမ်းတစ်ခါ သွားနိုင်ဖို့ ခံစားရတဲ့ ဒုက္ခကလည်း အတော်ကြီးမားတာ'ဟု ဆိုလေ၏။

'အခုတော့ ဆရာရေ ပျားမြီးရွှက် စားသုံးပြီးနောက် အဲဒီဒုက္ခတွေ စတင်ပေးသွားပါပြီ။ တစ်နေ့ ပုံမှန် တစ်ခါတော့ ဝမ်းသွားပါပြီ၊ မနက် သို့မဟုတ် ညနေ တစ်ခါ ပုံမှန်ရှိလာပြီ' ဟု အပြုံးများစွာဖြင့် ပြောပြတာမျိုးကလည်း ထူးခြားတာ အမှန်ပါ။

အင်ဂျင်နီယာကြီး၏ဖြစ်အင်နှင့် အခြားသော ဝေဒနာရှင်များ ပုံသေတူညီရမည်ဟု မဆိုနိုင်သော်လည်း ဒါကိုလည်း ပျားမြီးရွှက် ဆေးစွမ်းတစ်ခုအဖြစ် ထောက်ပြ အသိပေးလိုပေသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ပျားမြီးရွှက် စားသုံးတာ တစ်လတောင် မရှိသေးတာလည်း တွေ့ရပါသည်။

၇၊ ၁၀၊ ၀၈ ရက်နေ့ နံနက်ပိုင်းတွင် ဆိုင်ကယ်တစ်စီးဖြင့် လူငယ်တစ်ဦး၊ လူကြီးတစ်ဦးတို့ ခြံထဲသို့ ရောက်လာပါ၏။ ပျားမြီးရွှက် မျိုးပင်နှင့် အရွက်များ တောင်းခံလာပါ၏၊ ဇနီးဖြစ်သူက အဲသေးစိတ်မမေးမြန်းရာ နေပြည်တော် ရွာတော်ရွာမှဖြစ်ကြောင်း ဆီးချို သွေးချို ဝေဒနာကြောင့် ခြေဖဝါးအနာ ခွဲစိတ်ကုသခံထားရသော မိခင်ကြီးအတွက်ဖြစ်ကြောင်း နေပြည်တော် အရှေ့ပိုင်းရှိ ဆေးရုံကြီးမှာ တက်ရောက် ကုသနေကြောင်း ထိုဆေးရုံကြီးတွင် တက်ရောက် ကုသနေသော အခြားလူနာတစ်ဦးက ပြောပြ ညွှန်ပြ၍ လာခဲ့ရတာပါဟု ဆိုပါသည်။

ပျားမြီးရွှက်မျိုးပင်နှင့် ပျားမြီးရွှက် အချို့အား ပေးလိုက်ပြီးနောက် သုံးရက်အကြာ ထိုလူငယ် ပြန်ရောက်လာပြန်၏။ ပျားမြီးရွှက်များ တောင်းခံပြီး ပြန်သွားလေသည်။ နောက် သုံးရက်အကြာ တတိယအကြိမ် ပျားမြီးရွှက်လာတောင်းစဉ် လူငယ်က မိခင်ကြီး အဖြစ်ကို အစအဆုံး ပြန်ပြောပြတာက ထူးခြားနေ၍ စာရေးသူမှတစ်ဆင့် စာဖတ်ပရိသတ်သို့ အသိပေး ဖော်ပြလိုက်ရပေသည်။

ထိုလူငယ် ပြန်ပြောပြတာက နေပြည်တော် ရွာတော်ရွာမှာ နေထိုင်သော သူတို့မိသားစုသည် လယ်ယာလုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်ကြသော တောင်သူများဖြစ်ကြောင်း၊ မိခင်ကြီး၏ ညာ ခြေဖဝါးအောက်တွင် ထိခိုက်မိပြီး အနာဖြစ်လာရာက အနာရင်းလာ၍ ခင်မင်သော ဆေးမှူးတစ်ယောက်နှင့် ကုသခဲ့ကြောင်း ထိုဆရာက အနာကို ခွဲစိတ်ပေးခဲ့ကြောင်း၊ ဒါပေမယ့် အနာက ဆိုးသထက် ဆိုးကြီးသထက် ကြီးလာတာကြောင့် ထိုဆေးရုံကြီးသို့ တက်ရောက်ကုသခံခဲ့ရာက ဆေးစစ်ခဲ့ရာ ဆီးချို သွေးချို ရောဂါဝေဒနာရှိကြောင်း သိခဲ့ရတာပါဟု ဆိုလေ

ထိုဆေးရုံကြီးတွင် တက်ရောက်ကုသခဲ့ပြီးနောက်တွင်လည်း အနာသည် အောက်ပိုင်း ခြေဖဝါးအနံ့ ပြန့်လာတာကြောင့် ခွဲစိတ် လှီးဖြတ်ခံခဲ့ရပြန်ကြောင်း နောက်ဆုံး အနာ ရောင်ကိုင်းလာခါ ခြေဖမိုးအပေါ်ပိုင်းအထိ အနာပေါ်လာ၍ လိုအပ်သလို ခွဲစိတ်လှီးဖြတ်ခဲ့ရာ ခြေဖမိုးအပေါ်တွင် အကြောနှင့် အရိုးများတောင် ပေါ်လာတာ မြင်ရ တွေ့ရကြောင်း သိရပါသည်။

ဒါပေမယ့် ယခုအခါ ပျားမြီးရွှက်များ စားသုံးပြီးနောက် ဆီးချို သွေးချိုလည်း သက်သာ အနာတွေလည်း တဖြည်းဖြည်း အရောင်တွေကျသွားရုံမက အနာလည်းကျက်လာ ပျောက်လာပြီဖြစ်ကြောင်း၊ ဒါကြောင့် ဆေးရုံက မကြာခင် ဆင်းနိုင်တော့မည်ဟု ဆရာ ဆရာမတွေက ပြောကြောင်း ဆိုပါသည်။

ထိုဖြစ်စဉ်များကို ပြန်ပြောပြနေစဉ် မိခင်ကြီး သက်သာ ပျောက်ကင်းလာလို့ ဝမ်းသာ ပျော်ရွှင်နေသည်ကို ထိုလူငယ်ရဲ့ အသံ၊ သူ့ရဲ့ ဟန်အမူအရာတွေမှာ ထင်ဟပ် ပေါ်လွင်နေတာကိုလည်း တွေ့ရပေသည်။

ထိုလူငယ်အား စာရေးသူတို့က ပျားမြီးရွှက် အပင်များကို ဂရုစိုက်ပြုစုပြီး အညွှန်းအတိုင်း ပျားမြီးရွှက်ကို ပုံမှန် စား၍ အစားအသောက်ကိုလည်း သတိထားဆင်ခြင်လျှင် ရောဂါကို ဆက်လက်ထိန်းထားနိုင်ပုံကို အသိပေး မှာကြားလိုက်ရတာလည်း အမှန်ပါ။ နေပြည်တော် ရွာတော်ရွာမှ ထိုလူငယ်လေး၏ မိခင်ကြီး အမည်မှာ ဒေါ်တင်ဦး ဖြစ်ကြောင်း သိရပေ၏။

၁၆၊ ၁၀၊ ၀၈ ရက်နေ့ သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော် ၂ ရက်နေ့ နံနက် ၇း၃၀ နာရီခန့်တွင် အမျိုးသမီးတစ်ဦးနှင့် ကလေးငယ်တစ်ဦးတို့ ဆိုက်ကားတစ်စီးဖြင့် ဆိုက်ရောက်လာပါ၏။ အမျိုးသမီးက ပုသိမ်မြို့မှလာကြောင်း၊ ညက ပျဉ်းမနားရောက်ပြီး တည်းခိုခန်းမှာ တည်းခိုခဲ့ကြောင်းနှင့် မိခင်ကြီး၏ ရောဂါဝေဒနာအတွက် ပျားမြီးရွှက်မျိုးပင်များ တောင်းခံရန် လာခဲ့ကြောင်း သိရပေသည်။

မိခင်ကြီးသည် ဆီးချို သွေးချို ရောဂါဝေဒနာ ခံစားနေရပြီး စာရေးသူ ရေးသားခဲ့သော သုရဋ္ဌမဂ္ဂဇင်းပါ ပျားမြီးရွှက် ဆောင်းပါးများကို ဖတ်ရပြီးနောက် ပျားမြီးရွှက် မျိုးပင်များ ကုသိုလ်ပြုနေကြောင်း သိခဲ့ရာမှ သမီးဖြစ်သူအား စေလွှတ်ခဲ့ကြောင်း သိရပေ၏။ အကြိမ်ကြိမ်လာရန် ကြိုးစားခဲ့ပေမယ့် မိခင်ကြီးအတွက် ယခုမှပဲ ပျားမြီးရွှက်မျိုးပင် တောင်းခံရန် လာဖြစ်ခဲ့ကြောင်း ဆိုပါသည်။

မြန်မာတို့ အလေးထားကြသည့် သီတင်းကျွတ် အချိန် ကာလမှာတောင် မိခင်ကြီးအတွက် အလေးထားခဲ့သူ သမီးနှင့် မြေး နှစ်ယောက်အကြောင်း ဖော်ပြလိုက်ရပါ၏။ စာရေးသူတို့ မျှဝေပေးလိုက်သော ပျားမြီးရွှက်မျိုးပင်များ ရယူပြီးနောက် မီးရထားဖြင့် ပုသိမ်သို့ ပြန်ကြမည်ဖြစ်ကြောင်း ကျေးဇူးတင်စကားများ ပြောဆို၍ ဝေဒနာသည် မိခင်ကြီးအတွက် ပျားမြီးရွှက် မျိုးပင်များကို တယုတယ ယူဆောင် ထွက်ခွာသွားကြပုံကို ယခု စာရေးနေချိန်အထိ မြင်ယောင်နေမိတာ အမှန်ပါ။ ထိုသားအမိနှစ်ယောက် ပြန်ချိန် လတ်တလောတွင် ရာသီဖောက်၍ အလွန်ပူပြီနေတာကြောင့် သူတို့တစ်တွေ သွားရလာရတာလည်း အလွန်ပင်ပန်းကြပေသည်။

ထိုရက် ၁၆၊ ၁၀၊ ၀၈ ရက်နေ့ နံနက်ခင်း ၁ နာရီ ကျော်ခန့်တွင် ဆိုင်ကယ်တစ်စီးဖြင့် ရဟန်းတော်တစ်ပါး ကြွလာလေ၏။ ရာသီကလည်း အလွန်ပူပြင်းနေတော့ ဆိုက်ကယ်မောင်းသူတော ရဟန်းတော်ပါ နှစ်ဦးစလုံး ချွေးသံ ရွှဲနေပါ၏။ ရဟန်းတော်က တောင်တောင်မောင်းမောင်း အရွယ်ကောင်း၊ ကျောက်ဆည်မြို့မှ ကြွလာကြောင်း၊ ပေါင်ထိပ်မိုးကျိုးနေသော မွေးမယ်တော်ကြီး ဆီးချို သွေးချို ဝေဒနာအတွက် ပျားမြီးရွှက် မျိုးပင်များ အလှူခံရန် သုရဋ္ဌမဂ္ဂဇင်းပါ ဆောင်းပါး ဖတ်ပြီး ကြွလာခဲ့ကြောင်း မိန့်ဆိုပါ၏။

လမ်းမှာ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးခဲ့ကြောင်း ပြည့်စုံပြီဖြစ်၍ ဘာမှ မကပ်ရန်လည်း ပြောလေ၏။ စာရေးသူ၏ ဆောင်းပါးများဖတ်ပြီး အမြန်လာချင်ပေမယ့် တစ်လကျော်မှပဲ ကြိုးစားပြီး လာဖြစ်ခဲ့ကြောင်း သိရပါသည်။

ပေါင်ထိပ်မိုး ကျိုးနေတာကြောင့် မိခင်ကြီးကိုယ်တိုင် ထိုင် ထ သွားလာဖို့ ခဲယဉ်းလှတာကြောင့်အပြင် မိခင်ကြီးကို ပြုစုဖို့ စိတ်မချတာကြောင့် အမြန်ပြန်လိုကြောင်း မိန့်ဆိုတာကြောင့် ပျားမြီးရွှက် မျိုးပင်များနှင့် ပျားမြီးရွှက်များကို ရဟန်းတော်အား ကပ်လှူခဲ့ပါ၏။

ထို့နောက် စာရေးသူက ရဟန်းတော်အား 'ဘာနဲ့ ပြန်ကြွမှာပါလဲ' ဟု လျှောက်ထားမေးမြန်းရာ-

'ဒီဆိုင်ကယ်နဲ့ပဲ ပြန်မှာပါ'ဟု လာခဲ့သော ဆိုင်ကယ်ကို လက်ညှိုးထိုး မိန့်ဆိုလေ၏။ ဒါကိုကြားရတော့ စာရေးသူ အံ့ဩမိရပြန်တာအမှန်ပါ။ ဘာကြောင့်ဆိုတော့ ယခင်အခါများက အဝေးက ဆိုင်ကယ်ဖြင့်လာသူများ ကားဂိတ်က

လည်းကောင်း၊ ဘူတာရုံက လည်းကောင်း ကယ်ရီ ငှားလာကြတာ များပါ၏။ ယခုတော့ ကျောက်ဆည်မြို့ကနေ နေပြည်တော် ပျဉ်းမနား ရောက်အောင် ဆိုင်ကယ်တစ်စီးနှင့် လာခဲ့တာ၊ ပြီးတော့ သာမန်လူသားမဟုတ်၊ ရဟန်းတော်တစ်ပါး ဖြစ်နေတာကြောင့်ပါ။

ထို့နောက် ရဟန်းတော်က ကား ရထား စောင့်ရတာ အချိန်ကုန်တာရယ်၊ ပြီးတော့ ချက်ချင်း အမြန်ပြန်ထွက်လာနိုင်ဖို့ အခက်အခဲရှိတာကြောင့် ဒီဆိုင်ကယ်နှင့် ကျောက်ဆည်က နံနက် ၆ နာရီမှာ ထွက်လာတာဖြစ်ကြောင်း၊ အပြန်လည်း မှန်မှန်ပဲ မောင်းသွားကြမှာပါဟု မိန့်ဆိုပါသည်။ ရဟန်းတော်တို့ခြံထဲမှ ပြန်လည်ထွက်ခွာတော့ နေ့လယ် ၂၀၀ နာရီခန့် ရှိပါပြီ။

ပေါင်ထိပ်မိုးကျိုးနေသော မိခင်ကြီး၊ ဆီးချို သွေးချို ရောဂါဝေဒနာ ခံစားနေရသော မိခင်ကြီးကို ကိုယ်တိုင်ပြုစု စောင့်ရှောက်နေသော ရဟန်းတော်၊ အချိန်ကြန့်ကြာမှုကို လုံးဝ မလိုလားသော ရဟန်းတော် မိုင် ၁၅၀ ကျော် ဝေးကွာသော ခရီး အသွားအပြန်ကို မော်တော်ဆိုင်ကယ်ဖြင့် အပင်ပန်းခံ စွန့်စားသည့် အကြောင်းတို့ကို တင်ပြလို၍အပြင် ဝေဒနာသည် မိခင်ကြီးကို ဘုရားဟော ဒေသနာတော်နှင့် အညီ ပြုစုစောင့်ရှောက်မှုပေးနေသော မဏ္ဍလေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ကျောက်ဆည်မြို့မှ ဘုရားသားတော် ရဟန်းတစ်ပါးအကြောင်းကို ပျားမြီးရွှက်မျိုးပင် ကုသိုလ်ပြု ဒါနအကျိုးဆက်ကြောင့် စာရေးသူနှင့် ထူးခြားစွာ တွေ့ဆုံရပုံအကြောင်း စာရေးသူမှ စာဖတ်ပရိသတ်ထံ အသိပေး ဖော်ပြလိုက်ရပေသည်။

ဖဲဒီလိုနှင့် ပျားမြီးရွှက်မျိုးပင်များ ရယူရန် အနယ်နယ်အရပ်ရပ်က ပုံစံမျိုးစုံဖြင့် လာရောက်ကြသလို နေပြည်တော် ပျဉ်းမနား ပတ်ဝန်းကျင်ဒေသ ရပ်ကွက် ကျေးရွာများမှအပြင် ရုံးဌာနများမှ အရာထမ်း၊ ဝန်ထမ်း မျိုးစုံလည်း ပါဝင်လေ၏။ ထိုသို့ လာကြရာမှ လွန်ခဲ့သော ရုံးပိတ်ရက် စနေနေ့ တစ်ရက်မှာ ဝန်ကြီးဌာနများ တည်ရှိရာ နေပြည်တော်မှ စိတ်တူကိုယ်တူရှိကြသော အငြိမ်းစား ဒုတိယ ဗိုလ်မှူးကြီး စိုင်းဖုန်း ဦးဆောင်သော အငြိမ်းစား အရာရှိများ စုပေါင်း၍ ကားတစ်စီးဖြင့် စာရေးသူထံသို့ ရောက်လာကြပါသည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတို့ လာရင်းကိစ္စမှာ စာရေးသူ ကုသိုလ် ဒါနပြုနေသော ဆေးဖက်ဝင်အပင်များအကြောင်းနှင့် စာရေးသူ၏ ခြံလုပ်ငန်းများတွင် အသုံးပြု အောင်မြင်နေသော အဆိပ်မဲ့ (ပိုးသတ်ဆေးလွတ်) ဇီးအမ်နည်းပညာအကြောင်း

ဆောင်းပါးများကို သူရဲ့ မဂ္ဂဇင်းများမှာ ဖတ်ရ၍ လက်တွေ့လေ့လာရန် လာကြတာပါ။

ဦးဆောင်လာသူက ယခင်ကတည်းက ခင်မင်ရင်းနှီးနေသော ဒုတိယဝိုလ်မှူးကြီး စိုင်းဖုန်းပါ။ သူက စာရေးသူ လုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက်နေမှုများကို အထက်ပါ မိတ်ဆွေများအား အခါအားလျော်စွာ ပြောပြ အသိပေးနေတာကြောင့်လည်း သူတို့ ဆန္ဒအရ စုပေါင်း၍ တစ်ဖွဲ့ကြီး လာခဲ့ကြတာပါ။ အဲဒီနေ့က စကားဝိုင်းက ကောင်းလိုက်တာ။

ထိုအဖွဲ့ထဲမှ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦးက သူလည်းပဲ ပျားမြီးရွက်ပျိုးပင်များ စိုက်ပျိုး မျိုးပွားပြီး လက်လှမ်းမီသမျှ ကုသိုလ်ပြု မျှဝေနေပုံကိုလည်း အားပါးတရ ပြောလာပေသည်။ စာရေးသူ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်နေပုံကို သိရ ဖတ်ရတော့ အားကျပြီး သူလည်း စိတ်ဝင်စား ဆန္ဒရှိတာကြောင့် လုပ်ခဲ့မိကြောင်း၊ ယခုတော့ အဲဒီ လုပ်ရပ်၏ အကျိုးဆက်အဖြစ် ဝမ်းသာကြည်နူးရတာ ကိုယ်တွေ့ခံစားနေရပြီ ဖြစ်ကြောင်းအပြင် ရှေ့ဆက်ပြီးလည်း အပင်များကို မျိုးပွားပြီး ကုသိုလ်ပြုနေမှာ ဖြစ်ကြောင်း ဆိုပါသည်။

အခြားပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးကလည်း နောက်မဂ္ဂဇင်းတစ်အုပ်မှာ စာရေးသူလိုပဲ ပျားမြီးရွက်အပင်များ စိုက်ပျိုး မျိုးပွား ကုသိုလ်ဒါနပြုနေသည့်အကြောင်း ဆောင်းပါးနှစ်ပုဒ် ဖတ်ရကြောင်း ပြောလာပါ၏။ ဒါကိုကြားတော့ စာရေးသူက ဆီးချို သွေးချို ရောဂါဝေဒနာသည် ကမ္ဘာမှာ လူအများအပြား ဖြစ်ပွားနေတာမို့ ထိုရောဂါဝေဒနာအတွက် ထူးခြားစွာ ပျောက်ကင်းသက်သာစေသော ပျားမြီးရွက် ပျိုးပင်များ စိုက်ပျိုး မျိုးပွား၍ ဒါန ကုသိုလ်ပြု မျှဝေပေးကြလျှင် ထိုရောဂါကို ဝိုင်းဝန်းတိုက်ဖျက် ကာကွယ်နိုင်သည့် လူသား အကျိုးပြု လုပ်ငန်းရပ်အသွင် ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်သောကြောင့် အလွန်ကောင်းမွန်သော လုပ်ရပ်အဖြစ် ကြိုဆိုရမှာ ဖြစ်ကြောင်းအပြင်-။

လူသားထုတစ်ရပ်လုံးအား ဆီးချိုရောဂါဝေဒနာ ဖြစ်ပွားရသည့် အခြေခံ အကြောင်းရင်း သဘောတရားများအပြင် အစားအသောက်ကို အခြေခံပြီး ဖြစ်တတ်သော ဆီးချို သွေးချို ရောဂါကို ထူးခြားစွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေသော စိုက်ရ ပျိုးရ အလွန် လွယ်ကူ၍ အပင်ဖြစ် အလွန် အားကောင်းပြီး ဆေးစွမ်းထက်လှသော ပျားမြီးရွက်အပင်များကို လက်လှမ်းမီသမျှ မျှဝေ ကုသိုလ်ပြု၍

ပျားမြီးရွက်စားသုံးပြီး ထူးခြားစွာ ရရှိခံစားခဲ့ရသော ဖြစ်စဉ် (Message) များကို သတင်းကောင်းများအဖြစ် မျှဝေ အသိပေး ဝိုင်းဝန်း ရေးသားဖော်ပြပေးသင့်ကြောင်း စာရေးသူကလည်း တင်ပြဆွေးနွေးခဲ့လေသည်။

ထို့နောက် နောက်သတင်းပတ် တနင်္ဂနွေနေ့ မုံပိတ်ရက် တစ်ရက်တွင် ရဲမှူးကြီး စာရေးဆရာ ထက်ခေါင်နှင့် ပျဉ်းမနား စာနယ်ဇင်း အလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့မှ စာရေးဆရာ ငါးဦး ကားတစ်စီးဖြင့် စာရေးသူခြံသို့ ဆိုက်ရောက်လာပေသည်။ နေ့ခင်းပိုင်းမှာ ရောက်လာကြတာပါ။ နားခိုတဲမှာ ထိုင် စကားဝိုင်းဖွဲ့နေကြစဉ် ပျားမြီးရွက်ပျိုးပင် တောင်းခံလာသူ တစ်ဖွဲ့ပြီးတစ်ဖွဲ့နှင့် ရဲမှူးကြီးတို့အဖွဲ့ မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ ဆုံတွေ့သွားကြလေသည်။

ဆရာထက်ခေါင်က သူကိုယ်တိုင် ရေးသားထုတ်ဝေထားသော အတွေးသစ်ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ် နှစ်အုပ်ကို စာရေးသူအား လက်ဆောင်ပေးပါ၏။ စာရေးသူ ဝမ်းသာဂုဏ်ယူမိတာ အမှန်ပါ။ ရဲမှူးကြီး ဆရာထက်ခေါင်သည် အတွေ့အကြုံရင့်ကျက်သူ စာပေအတွေ့အကြုံရှိသူ ခေတ်မီနည်းပညာ သဘာဝ နည်းပညာ အတွေးအခေါ်များကိုလည်း အမြဲလေ့လာဆည်းပူးနေသူ ကျွမ်းကျင်သူဟု ဆိုချင်ပါသည်။ အရာရာအပေါ်မှာ ချင့်ချိန်သော အတွေးအခေါ်အပြင်၊ အသိမြင့် ကြည့်တတ် မြင်တတ်၊ သုံးသပ်တတ်သူတစ်ဦးအဖြစ် စာရေးသူမှ မှတ်ချက်ပြုလိုပါ၏။ ယခု ဒုတိယအကြိမ် ဆရာထက်ခေါင်နှင့် တွေ့ဆုံ အေးအေးဆေးဆေး စကားပြောဆို ဆွေးနွေးကြရာတွင်လည်း စကားဝိုင်းက အလွန်ကောင်းခဲ့သလို အလျှင့်မပြတ်ရအောင် ဦးဆောင်ဆွေးနွေးခဲ့သူကတော့ ရဲမှူးကြီး ဆရာထက်ခေါင်ပါပဲ။

စာရေးသူအပါအဝင် ပျဉ်းမနား စာရေးဆရာတွေ အားလုံး သူ့အပြောရေစီးကြောင်းမှာ မျောပါသွားကြတာ နေ့ခင်းမှသည် မိုးချုပ်လုလုတိုင်ပါပဲ။ ဆရာထက်ခေါင် ပို့ချသော သင်တန်းတက်ခဲ့ဖူးသူ လေကြောင်းရန် ကာကွယ်ရေး တပ်ရင်းမှူးကြီးတစ်ဦး၏ 'ဆရာထက်ခေါင် သင်တန်းပို့ချတဲ့အခါ သူ့စကားပြောရပ်သွားမှာကိုပဲ ကျွန်တော်တို့ စိုးရိမ်ခဲ့ကြတာ' ဟု မှတ်ချက်ပြု ပြောပြချက်နှင့် စာရေးသူကိုယ်တွေ့နှင့် ကိုက်ညီနေတာလည်း တွေ့ရပါ၏။

စကားဝိုင်းမှာ အဓိက ရည်ညွှန်းပြောကြတာက သဘာဝနည်းနှင့် သဘာဝ ဖြစ်စဉ်များပါ။ ဆရာထက်ခေါင်က နယ်စုံမှ အလွှာစုံနှင့် ထိတွေ့မှုရှိခဲ့ရာမှာ ဒေသအစုံက ဖြစ်စဉ်များကို လေ့လာဆည်းပူးခဲ့တာတွေအား သူပြန်ပြောသမျှ

စာရေးသူတို့အတွက် အလေးထား မှတ်သားစရာများ ဖြစ်ခဲ့သလို အချို့က ဆန်းကြယ်၍ အံ့ဩရလောက်အောင် ဖြစ်ခဲ့ရတာလည်း အမှန်ပါ။

စာရေးသူတို့ စကားဝိုင်း အရှိန်ကောင်းနေစဉ် ပျားမြီးရွက် လာတောင်းသူများကလည်း တဖွဲဖွဲလာနေကြတာ တွေ့ရပေသည်။ အချို့ကိစ္စကိုတော့ ဇနီးသည်မှ တာဝန်ယူ ဖြေရှင်းပေးပြီး အချို့ကိုတော့ စာရေးသူကိုယ်တိုင် စကားဝိုင်းမှ ထကာ ကူညီပေးရတာလည်း ရှိလေသည်။ အဲဒီအထဲက မိတ္ထီလာကောလိပ်မှ အငြိမ်းစား ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီးနှင့်အဖွဲ့လာကြစဉ် ဆရာမကြီးကို လိုက်ပို့သော ဆရာမကြီး၏တပည့်ဟောင်း နေပြည်တော် ပညာရေးဌာနမှ အရာရှိ အမျိုးသမီးက သူမတို့ဌာနမှ ဆီးချို သွေးချို ဝေဒနာရှင်တစ်ဦး ခေတ်မီဆေးကော ပျားမြီးရွက်ကော စားသုံးပုံကို ပြောပြလာရာ ထူးခြားနေ၍ ပျားမြီးရွက်နှင့် ခေတ်မီဆေး၊ တိုင်းရင်းဆေး ဆီးချိုသွေးချိုကျဆေး ထိန်းဆေးတွေကို ရောစားပါက ရောဂါကျဆေးများချည်းမို့ ဖြစ်လာနိုင်သည့် ထိခိုက်မှုတွေ ဖြစ်နိုင်ခြေများကို သတိထား ဆင်ခြင်နိုင်ရန်အတွက် စာရေးသူမှ အသိပေး ဆွေးနွေးမိပါ၏။

ထို့နောက် မိတ္ထီလာကောလိပ်မှ အငြိမ်းစား ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီးက သူမ သုံးစွဲနေသော ခေတ်မီဆေးတစ်မျိုး ရှာမရ ဝယ်မရ၍ အခက်အခဲရှိခဲ့ပုံကို ပြောလာပြန်ပါ၏။ ဒါကိုကြားတော့ စာရေးသူက ယခုအခါ ဆီးချို သွေးချို ရောဂါဝေဒနာရှင်များ ယခင်က ခေတ်မီဆေး၊ တိုင်းရင်းဆေးများ စားနေရာမှ ပျားမြီးရွက်ကိုပဲ အဓိကထား စားသုံးခဲ့ကြရာ အကျိုးများစွာ ရရှိနေသူတွေ ရှိလာနေပြီဖြစ်ကြောင်း အသိပေးမိပြန်ပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ စာရေးသူမှ ပျားမြီးရွက်ပျိုးပင် လာတောင်းသူများအား လိုအပ်ပါက ဝင်ရောက်ကူညီ ဖြေရှင်းပေးပြီးနောက် ဆရာထက်ခေါင်နှင့် စကားဝိုင်း ဆက်ခဲ့ပေသည်။ ဆရာထက်ခေါင် စာရေးသူခြံသို့ အချိန်ပေး လာရင်းကိစ္စကတော့ ဆရာကိုယ်တိုင်ရေး အတွေးသစ်ဆောင်းပါး ပေါင်းချုပ်စာအုပ် ပေးကမ်းလိုတာအပြင် စာရေးသူ၏ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက် အောင်မြင်မှုတွေကို လေ့လာသိရှိခဲ့ရာမှ စာရေးသူကို ဘဝပြောင်း လုပ်ကိုင်အောင်မြင်မှုရသူ ကြေးစား (Professional) တစ်ယောက်အဖြစ် တင်စား သတ်မှတ်မှုပြုခဲ့တာကို သူကိုယ်တိုင် အတည်ပြုချက် ရယူတာဟုလည်း ထင်မြင်မိပါ၏။

ဘာကြောင့်လဲဟု ဆိုတော့ ယခင်လထဲမှာ အလက ကျောင်းတစ်ကျောင်း၏ ပညာရည်ချွန်ဆုပေးပွဲမှာ ပျဉ်းမနား စာနယ်ဇင်းအဖွဲ့နှင့်အတူ ဆရာထက်ခေါင် တက်ရောက်၍ ကျောင်းသူ ကျောင်းသားများအား အမှာစကား ပြောကြားရာတွင် (Professional) ကြေးစားဆိုတာ ဂုဏ်ထူးများများရပြီး လိုင်းကောင်းကောင်း ရနိုင်အောင် ကြိုးစားအားထုတ် လုပ်ဆောင်တာမျိုးထက် စာရေးသူလို လုပ်ငန်း တစ်ခုကို ကျားကုတ်ကျားခဲ အောင်မြင်ပေါက်မြောက်အောင် ကြိုးစား လုပ်ဆောင်နိုင်သူကိုလည်း (Professional) ကြေးစားအဖြစ် သတ်မှတ်နိုင်ကြောင်း၊ ဒါကြောင့် စာရေးသူလိုပဲ ကျောင်းသူ ကျောင်းသားငယ်များ ကြိုးစားကြဖို့ ချိန်ထိုး ညွှန်ပြ ပညာပေး ဟောပြောခဲ့ကြောင်း ပျဉ်းမနား စာနယ်ဇင်းအဖွဲ့က စာရေးသူကို ပြန်လည်ဖောက်သည်ချ အသိပေးခဲ့လေသည်။

ဒါတွေကို စာရေးသူ ရေးသားဖော်ပြသည့် အကြောင်းရင်းမှာ ပျားမြီးရွက် ပျိုးပင်များ ဒါနကုသိုလ်ပြု မျှဝေနေတာတွေကို ဆရာထက်ခေါင်တို့ လာရောက်စဉ် တွေ့မြင်သွားရပုံတွေနှင့် တစ်ပြိုင်တည်း တိုက်ဆိုင်နေလို့ အလျဉ်းသင့်၍ ထည့်သွင်း ဖော်ပြမိတာပါ။

နေညိုလာတော့ ဇနီးသည်တစ်ယောက် အနားရောက်လာပြီး 'ညစာ စီစဉ်လိုက်မယ်' ဟု ဆိုတော့မှ အားလုံး တစ်ပြိုင်နက်တည်း ထရပ်ကြပြီး 'ရပါတယ် ဆရာမကြီး နောက်များမှပေါ့' ဟု ပြောကာ စကားဝိုင်းကို မရပ်ချင်ပေမယ့် ရပ်ခဲ့ရ ပေတော့သည်။ အဲဒီနေ့က အဆိပ် ငိုးသတ်ဆေးလွတ် အီးအမ် နည်းပညာ သုံး စိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်၍ရသော ကျွဲကောသီးများဖြင့် ဧည့်သည်များကို ဧည့်ခံလိုက်ပါ၏။

၁၆၊ ၁၀၊ ၀၈ ရက် သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော် ၂ ရက်နေ့ ညနေ ၅ နာရီ ခန့်တွင် ဆိုက်ကားတစ်စီးဖြင့် မိန်းကလေးတစ်ဦး ရောက်လာလေသည်။ ဇနီးသည်က 'အဖေကြီးရေ ဟောဒီမှာ ဘယ်သူလဲ ထွက်ကြည့်ပါဦး' ဟု လှမ်းပြောပါသည်။ ဇနီးသည်အသံက အံ့ဩဝမ်းသာသံမို့ စာရေးသူလည်း ချက်ချင်း ထွက်ကြည့်မိပေသည်။

ခြံအဝင်တွင် ပလတ်စတစ်ဖြင့် ထည့်ထားသော အထုပ်တစ်ထုပ်ကို မ၍ ပြုံးရွှင်စွာ ရပ်နေသော မိန်းကလေးကိုမြင်လိုက်ရသည်။ ဇနီးလုပ်သူက 'မင်္ဂလာ မီးရထားက မျက်စိခွဲကုသခံခဲ့တဲ့ ကလေးလေ' ဝမ်းသာစွာ ပြောလေ၏။

မျိုးရိုးလိုက် ဆီးချို သွေးချို ရောဂါဝေဒနာ ခံစားလာရာက မျက်စိအမြင် မှုန်ဝါးလာသောကြောင့် မျက်စိကို ဆရာဝန်၏ ညွှန်ကြားချက်အရ ခွဲစိတ်ကုသ ခံယူခဲ့ရာမှ လုံးဝမမြင်ရတော့ဘဲ မျက်စိအမြင်ကွယ်သွားခဲ့သော ထိုမိန်းကလေး ကို စာရေးသူ မှတ်မိပါသည်။

လွန်ခဲ့သော ဧပြီလထဲမှာ ထိုမိန်းကလေး ခြံထဲသို့ ရောက်လာစဉ်က မျက်စိ မမြင်ရရုံမက နေကာမျက်မှန်တပ်ထား၍ ညှိုးငယ်နေသော ဟန်ပန်ကို စာရေးသူ အတွေးမှာ ပြန်ပေါ်လာတာကို ဝန်ခံပါရစေ။

ယခုအခါ နေကာမျက်မှန်လုံးဝမပါဘဲ မိန်းကလေး ရပ်နေပုံ ဟန်ပန်က စာရေးသူတို့ နှစ်ယောက်ကို ရုတ်ခြည်း မြင်လိုက်ရလို့ ဝမ်းသာပျော်ရွှင်နေသော ရွှပ်ရွှင်ဗီဒီယိုဇာတ်လမ်းထဲက မျက်စိကွယ်ရာမှ ပြန်မြင်လာသော သရုပ်ဆောင် မင်းသမီးလေးလိုပါပဲ၊ ဒါပေမယ့် ဒါက တကယ့်အဖြစ်မှန်ပါ။

ယခင်မျက်စိကွယ်နေစဉ် ထိုမိန်းကလေး ခြံထဲသို့ နှစ်ခေါက် ရောက်ဖူးခဲ့ ပေမယ့် ခြံပတ်ဝန်းကျင်မှာ စာရေးသူတို့ နှစ်ယောက်နှင့် စကားပြောဆိုခဲ့ရာမှာ အသံသာကြားရပြီး လူကို မမြင်တွေ့ခဲ့ရတာလည်း အမှန်ပါ။

ဟိုးယခင် နှစ်ကြိမ် လာခဲ့စဉ်က ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဘာမှ မမြင်တွေ့ရ သော်လည်း ယခု မျက်စိပြန်မြင်လို့ ခြံထဲသို့ ရောက်လာစဉ် သူမအတွက် ပတ်ဝန်းကျင် တစ်ခုလုံး အဆန်းတကြယ် အံ့ဖွယ်ဖြစ်နေမှာကို စာနာမိပါ၏။

စာရေးသူက 'ဝမ်းသာလိုက်တာသမီးရယ်၊ အရင်လထဲက သမီးအစ်ကို ဝမ်းကွဲ လာတုန်းက သမီးမျက်စိ ပြန်မြင်လာပြီလို့ သတင်းရထားတာ အခုလို သမီးကိုယ်တိုင် ရောက်လာလို့ လူကိုမြင်ရတွေ့ရတော့ သိပ်ဝမ်းသာရပါတယ်ကွယ်' ဟု ဆိုမိပါသည်။

သူမအပြုံးမှာ ပီတိ ဝမ်းသာကြည်နူးပျော်ရွှင်ခြင်းတွေ ရောပြွမ်းဖုံးလွှမ်းနေ တာ အကဲခတ်မိပေသည်။ ထိုမိန်းကလေး စာရေးသူထံ ရောက်လာခဲ့သောနေ့ ၁၊ ၄၊ ၀၈ ရက်နေ့က နေကာမျက်မှန်လေး တပ်ထားပြီး အားငယ်သိမ်ငယ်နေတဲ့ ပုံဟန်လေးကို မှတ်မှတ်ရရ ပြန်မြင်ယောင်မိတာ ဝန်ခံပါရစေ။

ထို့နောက် သူမ တစ်ယောက်တည်း ဆိုက်ကားစီးလာပုံကို ပြန်ပြောရင်း သူမ ခင်ပွန်းက ကားမောင်းရတော့ အိမ်ကို ည ၈ နာရီ ၉ နာရီလောက်မှ ပြန်ရောက်ကြောင်း၊ သီတင်းကျွတ်မှာ အဘကို ကန်တော့ချင်တာ သူ့အလုပ်က အချိန်ယူလို့မရလို့ တစ်ယောက်တည်းပဲ လာခဲ့ကြောင်း ဆိုပါ၏။

မျက်စိမမြင်ခင်က လာတဲ့လမ်းကို ယခု ပြန်မြင်မှ လာခဲ့တော့ သမီးအတွက် အားလုံးဟာ ဆန်းကြယ် အံ့ဖွယ်တွေ ဖြစ်ရပါသည်ဟု ဆိုပါသည်။ စာရေးသူက သူမ မျက်စိပြန်မြင်ရပုံကို မေးတော့ သူမကိုယ်တိုင် နောက်ကြောင်းပြန် ပြောပြပုံ ကလည်း စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းပြီး စာဖတ်ပရိသတ်အား အသိပေးသင့်သည် ဟု ယူဆ၍ ရေးသား ဖော်ပြလိုက်ရပါ၏။

သူမ စာရေးသူထံ ရောက်လာခဲ့စဉ် ပေးလိုက်သော ပျားမြီးရွက် မျိုးပင် လေးတွေကို စိုက်ထားကြောင်း၊ စာရေးသူ ခူးပေးလိုက်သော ပျားမြီးရွက်လေး တွေကို ၈ စားခဲ့ပြီးနောက် တစ်ရက်ထက် တစ်ရက် စားဝင် အိပ်ပျော်လာရုံမက စိတ်ခံစားမှုလည်း ရွှင်လန်းတက်ကြွလာပုံအပြင် ဆီးချိုကြောင့် ဖြစ်လာသော အနာတွေလည်း ကျက်သွားကြောင်းနှင့် တဖြည်းဖြည်း မျက်စိအမြင် ပြန်မြင်လာ ရပုံကို ပြောပြတာက-

'အဘရယ် သမီးဝတ်ထားတဲ့ လုံချည်က အရောင်အပွင့်လေးတွေကို ဝိုးတိုး ဝါးတား မြင်ရတော့ ဝမ်းသာလိုက်ရတာ အလွန်ပါပဲ၊ အဲဒီနောက် ခပ်လှမ်းလှမ်းက ပစ္စည်းများကို ဝိုးတဝါး ၈ မြင်လာရပါတယ်'ဟု အားပါးတရ ပြောလာပါ၏။

ထိုသို့ မျက်စိအမြင် ကွယ်သွားခဲ့သော မျိုးရိုးလိုက်၍ ဆီးချိုသွေးချို ရောဂါ ဝေဒနာရှင် မိန်းကလေး ပျားမြီးရွက် စားသုံးပြီး ပျားမြီးရွက်ဆေးအစွမ်းကြောင့် သူမ မျက်စိအမြင် တဖြည်းဖြည်း မှုန်ရိုးဝိုးတဝါး စတင်မြင်လာရပုံကို ပြန်ပြော နေဟန်က ရုပ်ရှင်ဗီဒီယို ဇာတ်လမ်းထဲက သရုပ်ဆောင်မိန်းကလေး သရုပ်ဆောင် ပြောပြနေသလိုမျိုး သူမလည်း ထိုကဲ့သို့ တကယ်ခံစား နေရမှာပဲဟုလည်း စာရေးသူ အတွေးပေါ်မိလေသည်။

စာရေးသူက 'ပျားမြီးရွက် ၈ စားပြီး သမီးမျက်စိ အဲဒီလို ပြန်မြင်လာတာ ဘယ်ရက် ဘယ်အချိန်လောက်မှာလဲ' ဟု မေးရာ အနည်းငယ် ပြန်စဉ်းစားပြီး နောက် 'တဆုန်လထဲလောက်မှာပါ' ဟု ဖြေပါသည်။

သူမ စာရေးသူထံ စတင်ရောက်လာသည့် တန်ခူးလ (ဧပြီလ) မှ တွက်လျှင် တစ်လ ရက် ၃၀ လောက်မှာပဲဟု ယူဆရပါ၏။ စာရေးသူက ဆက်၍ 'သမီး ပျားမြီးရွက်ပဲ စားတာလား၊ ခေတ်မီဆေးတွေကော စားသေးလား'ဟု မေးရာ 'ပျားမြီးရွက်ပဲ စားတာပါ' ဟု ဖြေပါသည်။

ထို့နောက် စာရေးသူက 'သမီးစိုက်ထားတဲ့ ပျားမြီးရွက်အပင်တွေကော ဖြစ်ရဲ့လား' ဟု မေးရာ 'တစ်ပင်က သေသွားတယ် အဘ၊ နောက်တစ်ပင်က တော့ ရှင်ပါတယ်' ဟု ဖြေပါသည်။

'ဒါပေမယ့် အဘ၊ အန်တီဒေါ်စုစုမြိုင်အိမ်က အပင်က တဲအားဖြစ်တော့ အဲဒီအပင်က အရွက်တွေပဲ ခူးစားနေပါတယ်' ဟု ဆိုပါသည်။

ဒေါ်စုစုမြိုင်ဆိုတာ သူမနှင့် မဂ်လာမိရထား တစ်ရပ်ကွက်တည်း အိမ်နီးချင်း တွေပါ။ စာရေးသူထံက ပျားမြီးရွက် မျိုးပင်ရယူ စိုက်ပျိုးထားကာ သူမ ကိုယ်တိုင် ပျားမြီးရွက် စားသုံးပြီး သုခချမ်းသာရခဲ့သလို အထက်က မိန်းကလေးကိုလည်း သူမအပင်က ပျားမြီးရွက်ခူးပေးပြီး စားသုံးဖို့ကောင်းကြောင်း သတင်းပေး ကုသိုလ်ပြု မှုဝေခဲ့သူပါ။ ယခုအချိန်အထိလည်း ထိုမိန်းကလေးကို ပျားမြီးရွက်များ သူမ စိုက်ထားသော ပျားမြီးရွက် အပင်က ခူးပေးစားလျက် ဆက်လက် မျှဝေနေသူ ဖြစ်၍ စာရေးသူမှ ဤဆောင်းပါးမှတစ်ဆင့် စာဖတ်သူများအား အသိပေး ဂုဏ်ပြု မှတ်တမ်းတင်မိပေသည်။ စာရေးသူက ပျားမြီးရွက် မျိုးပင်များကို လက်ညှိုးထိုး ပြ၍ သမီး ထပ်ယူဦးမလားဟုမေးရာ တစ်ပင် လက်ခံယူသွားပေ၏။ ထို့နောက် သီတင်းကျွတ်လဆုတ် ၂ ရက် ညနေခင်းမှာ ထိုမိန်းကလေး ယူလာခဲ့သော မုန့် တစ်ထုပ်ဖြင့် မြေမှာ ကျုံ့ကျုံ့ကလေးထိုင်၍ စာရေးသူအား ကန်တော့လေ သည်။

စာရေးသူက 'သမီးဘဝ ရှေ့ဆက်၍ ဆီးချို သွေးချို ရောဂါဝေဒနာ ဘေးက ဝေးသထက်ဝေး ပျောက်ကင်းပါစေ၊ မိသားစု ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့ပါစေ'လို့ ဆုပေးမိသလို 'သမီးရေ အစားအသောက်ကိုတော့ ဆက်ပြီး ဆင်ခြင်ပါ၊ သတိနဲ့ စားပါ သောက်ပါ၊ ရောဂါကို ထိန်းသိမ်းထားနိုင်ဖို့ ပျားမြီးရွက်ကို ပုံမှန် ဆက်စား ပါ'လို့ တိုက်တွန်း မှာကြားမိပါ၏။

ဆီးချို သွေးချို ရောဂါဝေဒနာကြောင့် သူမ မျက်စိခွဲကုသခံခဲ့ပုံနှင့် မျက်စိ အမြင်ကွယ်သွားပုံ ဆောင်းပါးကို သုရွှေမဂ္ဂဇင်း ၈၊ ၂၀၀၈ လထုတ်မှာ စာရေးသူ ရေးဖူးပါ၏။ ထို့နောက် စာရေးသူက 'သမီးရေ သမီးဖြစ်စဉ်ကို ဆောင်းပါး ဆက်ရေးချင်တယ်၊ အဲဒီအခါ သမီးအမည်ကို အသုံးပြု ဖော်ပြချင်တယ်'ဟု ပြောပြရာ သူမက 'သမီးကို ရင်းနှီးသူတွေက မီးမီးလို့ ခေါ်ပါတယ်။ အပြည့် အစုံက မိုမိုမောင်ပါ'ဟု အပြုံးများစွာဖြင့် ဆိုပါ၏။

မိုမိုမောင် ခြံထဲက အထွက်တွင် စာရေးသူကော ဇနီးကော အပြင်ထိ လိုက်ပို့ရုံမက ဆိုက်ကားပေါ်တက် ထွက်ခွာသွားတာကို မျက်စိတဆုံး ရပ်ကြည့် နေမိပေသည်။ ဒီတစ်ခါမှာ ခြံထဲသို့ စတင် လာစဉ်ကလို စိတ်မကောင်းစွာ မဟုတ်ဘဲ မိုမိုမောင် မိန်းကလေး၏ ဖြစ်အင်ကို ဝမ်းသာကြည်နူးမှု အပြည့်ဖြင့် ကြည့်ရှုခံစားနေကြောင်း ဝန်ခံပါရစေ။

မိုမိုမောင် ပြန်သွားပြီးနောက် ဇနီးသည်က 'မိန်းကလေး စိုစိုပြည်ပြည်နဲ့ ဝလာတာ ပိုလှလာတယ်နော်' ဟု မှတ်ချက် ပြုပါ၏။

သီတင်းကျွတ်လကွယ်နေ့ ဒေဝါလီရုံးပိတ်ရက်တွင် စာရေးသူက ဈေးက ပြန်အရောက်မှာ ခြံထဲ၌ စာရေးသူနှင့် ရင်းနှီးနေသော နေပြည်တော်မှ အင်ဂျင် နီယာမှူးနှင့်အဖွဲ့ ရောက်နေကြလေ၏။ နောက် ၃ ဦး ကလည်း သူကဲ့သို့ ရာထူးတူ အင်ဂျင်နီယာမှူးများဖြစ်ကြောင်း ဆိုပါသည်။ အင်ဂျင်နီယာမှူးက ပျားမြီးရွက် ထပ်လိုချင်ကြောင်းနှင့် နောက်တစ်ဦးက ပျားမြီးရွက်မျိုးပင် ရယူ ချင်ကြောင်း သိရပေသည်။

ထို့နောက် စာရေးသူက အင်ဂျင်နီယာမှူးကြီးကို ရောဂါအခြေအနေနှင့် ပျားမြီးရွက် ဆက်စား၍ ရရှိခံစားနေရမှုများကိုမေးရာ 'အိုကေပဲ ဆရာ၊ ခေတ်မီ ဆေး လုံးဝ မစားရဘဲ အဆင်ပြေနေတာ အစားအသောက်များရင်တော့ ပျားမြီးရွက် နှစ်ရွက်လောက် စားလိုက်တာပဲ' ဟု ဖြေပါသည်။

ဟုတ်နိုင်ပါသည်။ လွန်ခဲ့သော တစ်လကျော်က စာရေးသူထံ ရောက်လာ စဉ်က ပုံစံနှင့် ယနေ့အခြေအနေ လုံးဝ ကွာခြားနေတာကိုလည်း သတိပြုမိပါ၏။ သူ့ပုံသူ့ဟန်က အလွန်တက်ကြွလန်းဆန်းနေတာ အမှန်ပါ။ ပျားမြီးရွက်ဆေး အစွမ်းက အင်ဂျင်နီယာမှူးကြီးကို လပိုင်းအတွင်း ထူးခြားစေခဲ့ပြန်ပြီကော။

ထိုနေ့ နေ့ခင်းပိုင်းတွင် ဆိုင်ကယ်တစ်စီးနှင့် လူတစ်ယောက် ဝင်လာပါ၏။ သူက ရန်ကုန် အကောက်ခွန်ဌာနမှဖြစ်ကြောင်း ရုံးကိစ္စဖြင့် နေပြည်တော်ကို လာကြောင်းအပြင် သူ့အထက်အရာရှိက စာရေးသူ၏ သုရွှေမဂ္ဂဇင်းပါ ၂၀၀၈ ခုနှစ် ဩဂုတ်လထုတ် ဆောင်းပါးကို မိတ္တူကူးယူ၍ ရုံးအဖွဲ့သားများကို ကုသိုလ် အဖြစ် လိုက်ဝေနေကြောင်း၊ ပြီးတော့ သူတို့ကို ဆက်ပြီး လက်လှမ်းမီသလောက် မိတ္တူကူးဝေကြရန် တိုက်တွန်းကြောင်း ပြောပြပါသည်။ ထို့နောက် သူယူလာ သော စာရေးသူ၏ ဆောင်းပါးမိတ္တူကို ပြလေ၏။

ထို့နောက် သူက ဆက်၍ ပြောပြသည်မှာ ကိုယ်တိုင် ဆီးချို သွေးချိုဝေဒနာ ခံစားနေရလို့ ပျားမြီးရွက်ပျိုးပင် ရယူလိုကြောင်းနှင့် ထိုအပင်များ စိုက်ပျိုး မျိုးပွား၍ ကုသိုလ်ပြု မျှဝေမှာဖြစ်ကြောင်း ဆိုပါသည်။

အကောက်ခွန်ဌာနမှ သူ့အထက်အရာရှိ လုပ်ဆောင်ချက်နှင့် သူ့ဆန္ဒကို သိရတော့ စာရေးသူ ဝမ်းမြောက်ရတာ အမှန်ပါ။ ဆီးချို သွေးချို ရောဂါ ဝေဒနာ အတွက် ပျားမြီးရွက်ဆေး အစွမ်းကို ယုံကြည်သက်ဝင်၍ မျှဝေ ကုသိုလ်ဖြစ် သတင်းဖြန့်ဝေခြင်း၊ ပျားမြီးရွက် ပျိုးပင်များကိုလည်း စိုက်ပျိုး မျိုးပွားမျှဝေ ကုသိုလ်ပြုခြင်းကို ထိုကဲ့သို့ ဝိုင်းဝန်းကူညီ လုပ်ဆောင်လာကြပါက ဆီးချိုသွေးချို ဝေဒနာရှင်များအတွက် ဝမ်းမြောက်ဖွယ် ဖြစ်ပေသည်။

လွန်ခဲ့သော သတင်းပတ်က တရုတ် တိုင်ပေမြို့က မြန်မာနွယ်ဝင် အမျိုးသား တစ်ယောက်က စာတစ်စောင် ရောက်လာ၏။ သူက ပြည်ပမှာ အလုပ်လုပ်ကိုင် ရင်း အိမ်ထောင်ကျခဲ့ကြောင်း သူရဿမဂ္ဂဇင်းပါ စာရေးသူ၏ ပျားမြီးရွက် ဆောင်းပါး များကို အမြဲဖတ်ရကြောင်း၊ သူ့ယောက္ခမကြီးအတွက် ပျားမြီးရွက်အပင် ရယူလို သည်ဟု ဆိုပါ၏။ ဒါပေမယ့် ပို့ဆောင်ရတာ အခက်အခဲရှိနေတာကြောင့် ပျားမြီးရွက် ဆေးပင်သည် တရုတ်ဒေသမျိုးရင်းဟု သိရ၍ တရုတ် တိုင်ပေ ဒေသဘက်မှာ အပင် ရှာယူနိုင်ရန်အတွက် ပျားမြီးရွက်အပင် ဓာတ်ပုံကို အင်တာနက်မှ ပို့ပေး ရန်အတွက် သူ၏ လိပ်စာပေး၍ အကူအညီ တောင်းလာပြန်ပါသည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်လေး၏ ဆန္ဒကို ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်ရန် အတွက် ပျဉ်းမနားမြို့ရှိ (Star Net) နှင့် ညှိနှိုင်းရာ အဆင်ပြေအောင် လုပ်ပေးနိုင်သည်ဟု ဆိုပါသည်။ ထိုလူငယ်လေး၏ စာပါ ဖော်ပြချက်အရ ဘဝပေးအခြေအနေကြောင့် ပြည်ပမှာ အိမ်ထောင်ကျ အခြေချနေရသော်လည်း မွေးဇာတိကို လွမ်းဆွတ် သတိရနေ ကြောင်းအပြင် သူ အလွန် စွဲလမ်းနှစ်သက်စွာ ဖတ်ခဲ့သော သူရဿမဂ္ဂဇင်းကို ပြည်ပ ရောက်နေတာတောင် မပြတ်ရအောင် မှာယူဖတ်ရှုနေကြောင်း သိရလို့ အံ့ဩ ဝမ်းသာမိတာလည်း အမှန်ပါ။

ထို့အတူ ရန်ကုန် တာမွေမြို့နယ်မှ သူရဿမဂ္ဂဇင်းမှာ ပျားမြီးရွက်ဆောင်းပါး များ ဖတ်ခဲ့ရသော သံဃာတော်တစ်ပါးထံမှ စာတစ်စောင်နှင့် ပျားမြီးရွက် ပျိုးပင် အလှူခံကြောင်း ဒကာ တစ်ယောက်လွှတ်၍ တောင်းခံပေ၏။ ဆရာတော်က သူရဿမဂ္ဂဇင်းမှာ ပျားမြီးရွက်ဆောင်းပါးများ ဖတ်ပြီးနောက် မဂ္ဂဇင်း စာမျက်နှာ

ပေါ် မှတစ်ဆင့် ရင်းနှီးပြီးဖြစ်ကြောင်း 'ဒကာကြီး၏ ရေးသားတင်ပြချက်များက ဝေဒနာရှင်အပေါင်း မျှော်လင့်ချက်ကို ရှင်သန်စေပါတယ်'ဟု မိန့်ဆိုထားသလို အခြားဝေဒနာရှင်များနဲ့ ပတ်သက်၍ ထူးခြားသော ဆေးပင်များ ရှိပါကလည်း တင်ပြပေးစေလိုကြောင်း ဖော်ပြထားပါသည်။

ဆရာတော်၏ မယ်တော်၌ ဆီးချို သွေးချို ဝေဒနာ စွဲကပ်နေသည်မှာ နှစ်ကာလကြာမြင့်ခဲ့ပြီဖြစ်ကြောင်းနှင့် အနောက်တိုင်းဆေးဝါးများကို အားကိုး နေရဆဲမို့ ပျားမြီးရွက်ဆေးပင် အလှူခံရခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြထားပြန်ပါ၏။

ဤကဲ့သို့ ရန်ကုန် တာမွေမြို့နယ်ရှိ ဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်းတိုက်တစ်တိုက် မှ ဆရာတော်၏ မယ်တော်ကြီး ခံစားနေရသော ဆီးချို သွေးချို ဝေဒနာအတွက် မျှော်လင့်ချက်ကြီးစွာဖြင့် ပျားမြီးရွက်ကို လူလွှတ် အလှူခံခဲ့ပုံကို စာဖတ်ပရိသတ် အား အသိပေးလို၍ ရေးသားဖော်ပြလိုက်ရပေသည်။

ထို့အတူ သူရဿမဂ္ဂဇင်းမှာ ပျားမြီးရွက်ဆောင်းပါး ဖတ်ခဲ့ကြရသော စာဖတ် ပရိသတ်အချို့ထံက စာရေး၍ ပျားမြီးရွက်ပျိုးပင်ပို့ပေးရန်နှင့် စားသုံးနည်း အညွှန်းစာရွက်ကို ပို့ပေးရန် မေတ္တာရပ်ခံလာတာမျိုးလည်း ရှိခဲ့ပါ၏။ ပျားမြီးရွက် ပျိုးပင် ပို့ပေးနိုင်မှု မရှိ၍ ပို့မပေးခဲ့ပေမယ့် ပျားမြီးရွက်ပျိုးပင်ရှိပြီး စားသုံးနည်း အညွှန်းမရှိသူများအတွက်တော့ စာတိုက်မှ ပို့ပေးခဲ့ကြောင်း စာရေးသူမှ စာရေး ဆက်သွယ်လာသူများအား ဒီဆောင်းပါးမှတစ်ဆင့် အသိပေးအပ်ပါကြောင်း ဖော်ပြလိုက်ရပါ၏။

ဤဆောင်းပါးရေးနေဆဲ ၂၉၊ ၁၀၊ ၀၈ ရက်နေ့တွင် အမျိုးသမီးနှစ်ဦး ဆိုက်ကားတစ်စီးဖြင့် ရောက်လာပြီးတော့ အသက်ငယ်သူ မိန်းကလေးက ပျားမြီးရွက်ပင် ဝယ်ချင်လို့ပါတဲ့၊ စာရေးသူက မရောင်းပါဘူး ကုသိုလ်ပြုနေတာ ပါဟုဆိုရာ အသက်ကြီးသူ အမျိုးသမီးက ဆီးချိုဝေဒနာ ခံစားနေရသော ကျောက်ဆည်မြို့က စာချဆရာတော်ကြီးအတွက် ပျားမြီးရွက်ပျိုးပင် ဆက်ကပ် လှူဒါန်းချင်လို့ပါ သူမသည် ပျဉ်းမနား ရေဆင်းသစ်တောတက္ကသိုလ်မှ ဆရာမ တစ်ဦးပါဟု ဆိုလေ၏။

စာရေးသူက ပျားမြီးရွက်ပျိုးပင်များ ပေးအပ်ပြီးနောက် အပင်၏ ရှင်သန်မှု စွမ်းအားကြောင့် စိုက်သမျှ ပျိုးသမျှ ရှင်သန်ပြီး ၎င်း၏ အရွက်ကတောင် အမြစ်ထွက် ရှင်သန်နေကြောင်း၊ အဲဒါကြောင့် စာရေးသူထံ ပျားမြီးရွက်ပျိုးပင်

လာတောင်းသူတိုင်းအား ပျိုးပင် မရ မရှိရအောင် မျှဝေနိုင်ကြောင်း၊ ဒီလို လုပ် ဆောင်နိုင်တာ နှစ်ကာလ ကြာရှည်ချိခဲ့ပြီဖြစ်ကြောင်း ပြောပြ အသိပေးမိပါ၏။

ထိုအခါ သစ်တောတက္ကသိုလ်မှ ပညာရှင် ဆရာမက အပင်များနှင့် အချို့ သော တိရစ္ဆာန်တို့မှာ (Regeneration Power) ပြန်လည်ရှင်သန်ခြင်း စွမ်းအားရှိ ကြကြောင်း ပညာပိုင်းဆိုင်ရာ အတွေးအခေါ် တစ်ခုကို ပြန်လည် ဆွေးနွေးလာ ပေသည်။

ဟုတ်နိုင်ပါသည်။ စာရေးသူက မြဲသမား၊ အပင်များကို စိုက်ပျိုး မျိုးပွား ရောင်းချနေသူ၊ ဘဝရပ်တည်နေသူမို့ ထိုအတွေးအခေါ် အဆိုအမိန့်ကို အပြည့် အဝ လက်ခံမိတာ အမှန်ပါ။ လက်တွေ့လည်း မှန်ကန်နေကြောင်း ထောက်ခံမှု ပြုလိုပေသည်။

ထိုနေ့ညနေ မိုးချုပ်တွင် ကားတစ်စီးဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်သုံးဦး ရောက်လို့လာပါ ၏။ သူရဿမဂ္ဂဇင်းပါ ပျားမြီးရွက်အကြောင်း ဆောင်းပါးများအရ ပျိုးပင်များ တောင်းခံလာပါသည်။ ရှမ်းပြည်နယ်မှ နိုင်ငံတော် လုံခြုံရေးတပ်ဖွဲ့ကြီးတစ်ခုမှ အကြီးအကဲက စေလွှတ်၍ လာရကြောင်း ထိုဒေသရှိ ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါ ဝေဒနာသည်တွေကို မျှဝေလိုကြောင်းအပြင် ပျားမြီးရွက်ပင်များ စိုက်ပျိုးမျိုးပွား ကုသိုလ်ပြုမှာဖြစ်ကြောင်း ဦးဆောင်လာသူ အကြီးအကဲမှ ပြောဆို အသိပေးပါ၏။

ဒါကလည်း ပျားမြီးရွက်အပင်ကို ဝိုင်းဝန်း စိုက်ပျိုးမျိုးပွား၍ ဆီးချို သွေးချို ရောဂါဝေဒနာရှင်တွေအတွက် ကုသိုလ်ဖြစ် လုပ်ဆောင်ရန် ဦးတည်နေသော အဖွဲ့အစည်းကြီးတစ်ခု၏ ရည်ရွယ်ချက်ကို စာဖတ်ပရိသတ်အား ဖော်ပြမိပါ၏။

၃၀၊ ၁၀၊ ၀၈ ရက်နေ့ ညနေခင်းပိုင်းတွင် နေပြည်တော်၊ ပျဉ်းမနား၊ ရွာကောက် ရပ်ကွက် ဝိသုတာရာမ ဈေးကုန်း စာသင်တိုက်မှ ဆရာတော် တစ်ပါးနှင့် အမျိုး သား၊ အမျိုးသမီး လေးဦးတို့ ထိုစာသင်တိုက်မှ ကားတစ်စီးဖြင့် ရောက်လာလေ ၏။ စာရေးသူမှ ကြိုဆို နှုတ်ဆက်ရာ မန္တလေးမြို့မှ တရားရုံးချုပ် ရှေ့နေကြီး ဦးကျော်ဇင်နှင့် မိသားစုဖြစ်ပြီး စာရေးသူ၏ စာဖတ်ပရိသတ် ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြ၍ သိရ၏။

ဦးကျော်ဇင်က ဒစ်ဂျစ်တယ် ကင်မရာတစ်လုံးထုတ်၍ စာရေးသူ စိုက်ပျိုး ပြုစုထားသော အလှပင်နှင့် ဂမုန်းများကို ဓာတ်ပုံတဖျပ်ဖျပ် ရိုက်ယူနေပါသည်။ ဓာတ်ပုံရိုက်နေရင်း မန္တလေးရှိ အိမ်မှာ အပင်စိုက်ပျိုးရန် မြေ မရှိသော်လည်း

ပျားမြီးရွက်အပင်များကိုတော့ အိုးနှစ်လုံးဖြင့် စိုက်ပျိုးထားပြီး ဆီးချို သွေးချို ရောဂါဝေဒနာရှင်များကို မျှဝေနေကြောင်း ပြောပြပါ၏။

အထက်ပါအတိုင်း ပြောကြားချက်ကို ကြားရတော့ စာရေးသူလိုပဲ ဆီးချို သွေးချို ရောဂါဝေဒနာရှင်တွေအတွက် ဆေးစွမ်းထက်လှသော ပျားမြီးရွက် ပျိုးပင်များ စိုက်ပျိုး မျိုးပွား၍ ကုသိုလ်ပြုမျှဝေနေသူများ တဖြည်းဖြည်း တိုးပွား လာနေပြီ ဖြစ်ကြောင်း သိရ၍ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်ရပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှာ ပျားမြီးရွက် အပင်များ စိုက်ပျိုးအောင်မြင် နေသူများကိုလည်း မိမိတို့နှင့် လက်လှမ်းမီရာ အခြားသော ဆီးချို သွေးချိုရောဂါ ဝေဒနာရှင်များအတွက် ထိုပျားမြီးရွက်အပင်များမှ မျိုးပွား၍ လည်းကောင်း၊ ကိုင်းဖြတ်ပေး၍ လည်းကောင်း ပျားမြီးရွက်များ ခူးယူ၍ မျှဝေ ကုသိုလ်ပြုခြင်း ဖြင့် မွန်မြတ်လှသော အာယုဒါန ကုသိုလ်ပြုလုပ်ငန်းကြီးမှာ ဝိုင်းဝန်း ပါဝင် လုပ်ဆောင်ကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ ပန်ကြားလိုက်ရပါကြောင်း။

ဆီးချို သွေးချို ရောဂါဝေဒနာရှင်တိုင်း ပျားမြီးရွက် စားသုံး၍ ၎င်းက ပေးသော သုခချမ်းသာ အပြည့်အဝ ရကြပါစေ။

[သူရဿမဂ္ဂဇင်း ၃၊ ၂၀၀၉]

❖ ❖ ❖

ဆီးချို သွေးချို ရောဂါဝေဒနာအတွက် ပျားမြီးရွက် အပင်နှင့် ပတ်သက်၍ ၇

စာရေးသူသည် ဆီးချို သွေးချို ရောဂါဝေဒနာအတွက် ဆေးစွမ်းထက်လှသော ပျားမြီးရွက်အပင်ငယ်တစ်ပင်ကို မြန်မာ့ဆက်သွယ်ရေးလုပ်ငန်း မိုက်ခရိုဝေ့ဗ် အင်ဂျင်နီယာ ဦးသန်းထွန်းထံမှ လက်ဆောင်ပေး၍ ရရှိခဲ့ပါ၏။ ထိုအပင်ငယ်ကို မျိုးပွား၍ရရှိခဲ့သော ပျားမြီးရွက်ပျိုးပင်များကို ဆန္ဒရှိ၍ တောင်းခံလာသူ ရောဂါဝေဒနာရှင်တွေကို သုံးစွဲနည်း အညွှန်းစာရွက်နှင့်အတူ အခမဲ့ ကုသိုလ်ပြု မျှဝေပေးခဲ့ရာမှ တစ်စတစ်စ ပျားမြီးရွက် စားသုံးသူများ တိုးပွား များပြားလာလေသည်။

ပျားမြီးရွက် စားသုံးသူတိုင်းလည်း ပျားမြီးရွက်ကပေးသော ဆေးစွမ်းကြောင့် ထူးခြားစွာ သက်သာပျောက်ကင်းရုံမက သုခချမ်းသာ ရရှိခဲ့ကြ၍ အချင်းချင်း သတင်းပါးမြန့်ဝေပေးလာကြတာကြောင့်လည်း အချိန်တိုအတွင်း အလျှင်အမြန် ပိုမိုထိရောက်စွာ ပျံ့နှံ့ခဲ့ရတာလည်း အမှန်ပါ။

ထိုသို့ ပျားမြီးရွက် စားသုံးသူများ ရရှိခံစားခဲ့ရသည့်၊ လက်လှမ်းမီသမျှ ပြန်လည်ရရှိခဲ့သည့် ထူးခြားသည့် သတင်းကောင်းများကို ကြားသိရသည့် အတိုင်း စာရေးသူမှ ဆောင်းပါးများရေး၍ သုရဿမဂ္ဂဇင်း တာဝန်ရှိသူများက အချိန်တိုအတွင်း အလေးပေး ထည့်သွင်းဖော်ပြခဲ့ကြပေသည်၊ ဤနည်းအားဖြင့် အများက ကမ္ဘာနာခေါ် ပေါ်ပြူလာအဖြစ်ဆုံး ရောဂါဝေဒနာအဖြစ် ပြည်သူတို့ ခံစားနေရသော ထိုဆီးချို သွေးချို ရောဂါဝေဒနာကို အရွက် ဝါးစားရုံဖြင့် ထူးခြားစွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေနိုင်သော ပျားမြီးရွက်အပင်အကြောင်း အချိန်တိုအတွင်း တစ်ဟုန်ထိုး ပျံ့နှံ့သွားခဲ့ပါ၏။

ထို့အပြင် ပျားမြီးရွက်အပင်များကို အခမဲ့ အာယုဒါန ကုသိုလ်ဖြစ် မျှဝေပေးနေသူ စာရေးသူနှင့် စိတ်ဝင်စား ဆန္ဒရှိ၍ တောင်းခံလာသော ဆီးချို သွေးချို ရောဂါဝေဒနာရှင်များနှင့် အမြဲထိတွေ့နေရပြန်ပါ၏။ အရွက်ကတောင် အမြစ်ထွက် ရှင်သန်နေသော ပျားမြီးရွက်၏ ပြန်လည်ရှင်သန်ခြင်း စွမ်းအားကြောင့် (Re-generation Power) စာရေးသူ စိုက်သမျှ ပျိုးသမျှ ပျားမြီးရွက်အပင်တိုင်း ရှင်သန် အောင်မြင်မှုရခဲ့၏၊ ရနေပေသည်၊ ထို့ကြောင့် စာရေးသူထံ ပျားမြီးရွက် ပျိုးပင်များ တောင်းသူတိုင်းအား လက်ချည်း မပြန်ရအောင် ပျားမြီးရွက်ပျိုးပင်များ ပေးကမ်းနိုင်ခဲ့ပါသည်။

ပျားမြီးရွက်ပျိုးပင် တောင်းခံသယ်ယူသွားသူတိုင်းအား စာရေးသူ လေ့လာသိရှိထားသော စိုက်ပျိုးပြုစုပုံနှင့် မျိုးပွားရယူပုံတို့ကို လိုအပ်သမျှ ရှင်းပြ အသိပေး နိုင်ခဲ့ပေသည်။ ယေဘုယျအားဖြင့် အစိုဓာတ်ရှိသောမြေရပါက အောင်မြင်သော အပင်များ မြေပေါ် လျှောက်၍ ပြန့်ပွားသွားရုံမက အမြင့်စင်ပေါ်သို့ တင်ပေးပါကလည်း တက်သွားလေ့ရှိကြောင်း၊ မျိုးပွားရာတွင်လည်း ပျားမြီးရွက် အပင်ကိုင်း တစ်မိုက်တစ်ထွာမှ ဆန္ဒရှိသလောက် ဖြတ်ယူ မြေမြှုပ် စိုက်ပျိုး ရှင်သန်ကြောင်း၊ စာရေးသူ စိုက်ပျိုးထားသော ခြံထဲရှိ ပျားမြီးရွက်ပျိုးပင်များ၊ ပျားမြီးရွက် မိခင် အပင်အိုများနှင့် စင်ပေါ် တင်ထားသော ပျားမြီးရွက် အပင်အုံ ကြီးတို့ကို ပြသ ရှင်းလင်းပေးနေပါ၏။

အချိန်ရက ပျားမြီးရွက်ကတောင် အမြစ်ထွက် ရှင်သန်နေသော မြေထုပ်ငယ်ကို မျိုးပွား ရယူချင်သူများ အားတက်အောင် လက်တွေ့ပြသ ရှင်းပြနေပါသည်။ ထိုသို့ ရှင်းပြရာတွင် အမြစ်ထွက်နေသော ပျားမြီးရွက်ကို မြေထဲမှ ဆွဲထုတ်၍ အမြစ်တွေ တထွေးကြီး ရှိနေတာကို ပြခဲ့တာပါ။ ထိုအရွက်ကို လနှင့်ချီ၍ အကြိမ်ကြိမ် မြေကဆွဲထုတ် ပြသ ရှင်းပြ၊ ပြီးတော့ အမြစ်တွေကို မြေမှာ ပြန်မြှုပ်ထားခဲ့ပေမယ့် ယနေ့အချိန်အထိ သေဆုံး ခြောက်သွေ့သွားခြင်း မရှိကြောင်း၊ ဒါကိုပဲ ပျားမြီးရွက်၏ အလွန်ထူးလှသော ပြန်လည်ရှင်သန်ခြင်း စွမ်းအား (Regeneration Power) အဖြစ် ထင်ရှားသော သာဓက ဖြစ်ကြောင်း အသိပေး ရှင်းပြနိုင်ခဲ့ပါသည်။

ထိုသို့ အပင်လာယူသူများအား အချိန်ယူ အပင်ပန်းခံ၍ အကြိမ်ကြိမ် ရှင်းပြရသည့် အဓိကရည်ရွယ်ချက်က ပျားမြီးရွက်အပင်ကို အလွယ်တကူ ရှင်သန်

အောင် စိုက်၍ ရနိုင်ကြောင်းနှင့် အပင်မှ ရှင်သန်ပွားများလာသော ကိုင်းများကို ဖြတ်ယူ မျိုးပွားကာ အခြားလိုအပ်နေသောသူများသို့ လက်ဆင့်ကမ်း မျှဝေ ကုသိုလ်ပြုနိုင်ရန် ဖြစ်ပါသည်။

ဤနည်းအားဖြင့် ဆီးချို သွေးချို ရောဂါဝေဒနာရှိသူများ၊ မျိုးရိုးလိုက် မိသားစုများ မိမိတို့ စိုက်ပျိုးထားသော ပျားမြီးရွက်အပင်မှ အရွက်များကို ပုံမှန် တစ်ရွက် နှစ်ရွက် ခူးယူ ဝါးစား၍ ရောဂါကို ထိန်းထားနိုင်ရုံမက ရောဂါကြောင့် ဖြစ်လာလေ့ရှိသော အခြားသော နောက်ဆက်တွဲ ဝေဒနာများကိုပင် ထိန်းချုပ်ထားနိုင်သည်ကိုလည်း တွေ့ရှိ လေ့လာ သိရပါပြီ။ အထူးခြားဆုံးကတော့ ဆီးချို သွေးချိုဝေဒနာရှင်များ ယေဘုယျအားဖြင့် ပျားမြီးရွက်ကို ပုံမှန်စားသုံးခြင်းဖြင့် အခြားသော ခေတ်မီဆေးဝါးများကို ဖြတ်တောက်ထားနိုင်ခြင်းပါပဲ၊ အကျိုးဆက်ကတော့ ၎င်းဆေးဝါးများအတွက် ကုန်ကျစရိတ် လျှော့ချနိုင်ခြင်းအပြင် ဓာတုဆေးဝါးများ စားသုံး မှီဝဲ၍ နောက်ဆက်တွဲ ဖြစ်လာနိုင်သော ရောဂါဝေဒနာများကိုလည်း ကာကွယ်ရှောင်ရှားနိုင်ခြင်း ဖြစ်၏။

ဦးကျော်ထွန်းဦး လ/ထ ကြီးမှူး ခုံအမှတ် ၁၅၊ လယ်ဆည် ကိုယ်တိုင် ရောက်လာပြီး အထက်လူကြီး၏ ညွှန်ကြားချက်ဖြင့် ပျားမြီးရွက်အပင်ကို အိုးများ နှင့်စိုက်၍ ဆရာကြီးရဲ့ ပျားမြီးရွက် ၁ စာအုပ်နှင့်အတူ ဆန္ဒရှိသော လူကြီးများ တောင်းခံလာသူများကို မျှဝေနေကြောင်း ပြောပြလာပါသည်၊ အပြန်တွင် စာရေးသူ၏ ပျားမြီးရွက် ၁ စာအုပ် ၃၀ ဝယ်ယူ သွားပါ၏။

အဓိက အစားအသောက်ကြောင့် ဖြစ်လာရသော ဤဆီးချို သွေးချို ရောဂါဝေဒနာသည် အရွယ်မရွေး လူမျိုးဘာသာမရွေး ပုဂ္ဂိုလ်မရွေး ဖြစ်ပွားခံစားနေကြရတာကိုလည်း တွေ့ရပါ၏၊ ထိုအထဲတွင် ဘာသာ သာသနာအကျိုး သယ်ပိုးဆောင်ရွက်နေကြသော သာသနာပြု ရဟန်းသံဃာတော်များလည်း ပါနေကြတာ တွေ့ရပါသည်။

၂၇၊ ၁၁၊ ၀၈ ရက်နေ့ နံနက်ပိုင်းတွင် မကွေးတိုင်း အောင်လံမြို့နယ်မှ ဆရာတော်တစ်ပါးနှင့် ဒကာတစ်ယောက် စာရေးသူ၏ခြံသို့ ရောက်လို့လာသည်၊ စာရေးသူမှ ဦးခိုက်ကြိုဆို နေရာပေးပြီးသောအခါ ဆရာတော်က

'ဒကာကြီးရေးတဲ့ ဆီးချို သွေးချို ရောဂါဝေဒနာအတွက် ပျားမြီးရွက်အပင်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဆောင်းပါးတွေကို သုရဿမဂ္ဂဇင်းကြီးမှာ ဖတ်ပြီး အောင်လံမြို့က ကြွလာတာပါ'

ဟု မိန့်ဆိုပါ၏။

ထို့နောက် ဆရာတော်က ဆက်၍-

'ကျုပ် ဆီးချို သွေးချို ဖြစ်နေတာ ကြာပြီ၊ ဆေးရုံလည်း အကြိမ်ကြိမ် တက်ခဲ့ရပြီးပြီ၊ ဆရာဝန်ပေးတဲ့ဆေးတွေ စားနေတာလည်း သက်သာ ခဏပဲ၊ နောက်ပြန်ဖြစ်နေတာ နှစ်ချီနေပြီ' တဲ့။

ပြီးတော့ ဆရာတော်က-

'ဒီရောဂါဆိုး ခံစားနေရတာကြောင့် ကျုပ် ဆောင်ရွက်ချင်တဲ့ ဘာသာ သာသနာ ကိစ္စတွေ ထိထိရောက်ရောက် မစွမ်းဆောင် မလုပ်ကိုင်နိုင်တာလည်း နှစ်များစွာကြာခဲ့ပြီ ဒကာကြီးရဲ့'

ဟု မိန့်ဆိုပြန်ပါ၏။

ဆရာတော်က ဆက်၍-

'လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ရက်က ဝေဒနာခံစားရတာ ပိုဆိုးလာလို့ ဆရာဝန်ပြခဲ့ရတယ်၊ ဆရာဝန်က သွေးချိုတိုင်း စစ်လိုက်တော့ သွေးချိုအမှတ်က ဂိတ်ဆုံးနေပြန်ပြီတဲ့ဗျာ၊ အဲဒါကြောင့် ဆရာဝန်က ဆေးရုံ အမြန်တက်ခိုင်းပါရော'

ဟု မိန့်ဆိုပါသည်။

'ဒါပေမယ့် ကျုပ် ဒီဒကာနဲ့ တိုင်ပင်ပြီး ဆေးရုံ မတက်တော့ဘဲ နေပြည်တော် ပျဉ်းမနားက ဒကာကြီးကုသိုလ်ပြုနေတဲ့ ပျားမြီးရွက်ရအောင်ယူ၊ စားသုံးတော့မယ်လို့ စွန့်စားဆုံးဖြတ်ပြီး ကြွလာတာပဲ ဒကာရေ'

ဟု အသေးစိတ် ရှင်းပြမိန့်ဆို၏။

ထို့နောက် မနေ့က အောင်လံမြို့က ကားဖြင့်ကြွလာခဲ့ရာ နေပြည်တော်သို့ ညပိုင်းမှာ ရောက်ကြောင်း၊ ဒကာတစ်ယောက်အိမ်မှာ ညတည်းခိုပြီး ဒီမနက် စာရေးသူခြံသို့ တော်ဝင်ဘတ်စ်ကားစီး ရောက်လာခဲ့ကြောင်း သိရပါသည်။ ဒကာလုပ်သူ ဆွဲလာသော ခြင်းထဲတွင် ချိုင့်၊ ဓာတ်ဘူးတို့ ပါလာတာကို မြင်တွေ့ရပါ၏၊ ဆရာတော်အတွက် အဆင်ပြေအောင် အစားအသောက် ကြိုတင်စီစဉ်လာတာမျိုး ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

စာရေးသူက ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် အပင်ပန်းခံ ကြွရောက်လာလို့ ဖူးမြော်ခွင့်ရတာကိုလည်း ဝမ်းသာရပါကြောင်း၊ ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် ခြံသို့ ရောက်ရှိလာတော့ တပည့်တော် လုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက်နေမှုကို မြင်တွေ့ရတဲ့အတွက်

ဆရာတော် ရည်ရွယ်ထားသလို ပျားမြီးရှက်ပျိုးပင်တွေ စိုက်ပျိုး၊ လက်လှမ်းမီသမျှ ရောဂါ ဝေဒနာသည်တွေကို ကုသိုလ်ဆက် လုပ်ကိုင်နိုင်မနေ ဖာထောက်အကူ ရနိုင်ပါကြောင်းနှင့် ပျားမြီးရှက်အပင်နှင့် ပတ်သက်၍ သိသင့်သမျှ အသိပေး လျှောက်ထားနိုင်ခဲ့ပါ၏။

အောင်လံဆရာတော်ကြီး အပြန်တွင် ဆရာတော် ဆန္ဒရှိသမျှ ပျားမြီးရှက် ပျိုးပင်များ၊ အညွှန်းစာရွက်နှင့် လတ်တလောစားသုံးရန် ပျားမြီးရှက်များ ဆူးယူ ကပ်လှူခဲ့ပါသည်။ ထို့အပြင် စာရေးသူ ကုသိုလ်ပြု မျှဝေနေသော ကင်ဆာရောဂါ ဝေဒနာအတွက် ဆေးစွမ်းထက်သော ဣသရမူလီပျိုးပင်၊ စွယ်စုံ ဆေးဖက်ဝင် မဟာကာကြီးဆစ်ပျိုးပင်၊ အသည်းရောင် အသားဝါ ရောဂါဝေဒနာအတွက် အကြောပေါင်းတစ်ထောင်ခေါ် ဖားကျောပင်၊ အဆိပ်ဖြေပင်နှင့် ကျောက်ကပ်ပင် တို့ကို ကပ်လှူလိုက်ပေသည်။

အလျဉ်းသင့်၍ တစ်ဆက်တည်း ဖော်ပြလိုတာက ၁၂ ၁၂ ၀၈ ရက်နေ့ နေ့ခင်းပိုင်းတွင် ဆိုက်ကားတစ်စီးဖြင့် အမျိုးသမီးငယ်နှစ်ဦး ခြံထဲသို့ ရောက်လို့ လာပါ၏။ သူတို့ရွာက ဘုန်းတော်ကြီးက ပျားမြီးရှက်အပင် အလှူခံခိုင်းလိုက်လို့ လာတာပါဟု ဆိုလေရာ စာရေးသူက

'ဘယ်ရွာကတုံး' ဟု မေးမိပါ၏။

ထိုအခါ ဦးဆောင်လာသူ မိန်းကလေးက

'သမီးတို့ ရခိုင်ပြည်နယ် သံတွဲမြို့ကပါ' ဟု ဖြေလေ၏။

စာရေးသူက 'သမီးတို့ ရခိုင်သံ မပဲဘူးနော်'

ဟု ဆိုတော့ သူမတို့ ရယ်ပါ၏။ ထို့နောက် ဆရာတော်၏ ရောဂါ အခြေ အနေကို မေးရာ ရခိုင်မှ ဌာနဆိုင်ရာ အရာရှိတစ်ဦး နေပြည်တော် ပျဉ်းမနားသို့ အစည်းအဝေးလာစဉ်က စာရေးသူထံမှ ပျားမြီးရှက်နှစ်ပင် ရယူလာ၍ စိုက်ထား ရာ တစ်ပင်ကသေသွားပြီး ကျန်နေသည့်အပင်က အရွက်နုစားနေတာ ကုန်တော့ မှာမို့ သူမတို့ နေပြည်တော်မှာ စာမေးပွဲ ဖြေဆိုဖို့အလာ ဆရာတော်က စာရေးသူ ထံမှ ပျားမြီးရှက်အပင် ရအောင် တောင်းယူခဲ့လို့ မှာလိုက်တာကြောင့် စာမေးပွဲ မဖြေခင် အရောက်လာခဲ့ကြောင်း သိရပါသည်။

ဖြေဆိုဖို့ စာမေးပွဲအတွက် စာကျက်မှုက်ပြီး အချိန်ယူလာခဲ့ရကြောင်း ဆိုပါ၏။ ဒါကိုကြားတော့ ရောဂါဝေဒနာ ခံစားနေရသည့် ဆရာတော်အတွက်

လိုအပ်နေသော ဆေးပင်ရအောင် ဆောင်ရွက်ပေးသော ကုသိုလ် အကျိုးဆက် ကြောင့် သမီးတို့ စာမေးပွဲဖြေနိုင်ဖို့ အဆင်ပြေ အထောက်အကူ ရမှာပါဟု အားပေးမိပါသည်။ သူမတို့က ဆရာတော်ကြီးသည် သက်တော် ၈၀ နီးပါးရှိပြီ ဖြစ်ကြောင်း စာရေးသူ၏ ဆောင်းပါးများကိုဖတ်ရပြီး နေပြည်တော် ပျဉ်းမနားရှိ စာရေးသူထံ အရောက်လာချင်သော ဆန္ဒလည်း ရှိနေကြောင်းအပြင် သံတွဲမြို့ မှ ၁၀ မိုင်ကျော် ဝေးကွာသော ကျိတ်တောရွာမှ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကြီးဟု သိရ၏။

စာမေးပွဲက ၁၄၊ ၁၂ ၀၈ ရက်နေ့မှ ဖြေရမှာဖြစ်ကြောင်း၊ ရခိုင်သို့ ကားဖြင့် အပြန်မှာ အပင်ကလေးများ ရှင်သန်ရေး ထားသိုပြုစုမှုကိုလည်း မေးလာ၏။ သူမတို့သည် နေပြည်တော် စည်ပင်တည်းခိုရိပ်သာမှာ တည်းသည်ဆို၍ ပျားမြီးရှက် ပျိုးပင်များကို အရိပ်မှာထားပြီး တစ်ရက်တစ်ခါ ရေနည်းနည်းစီ လောင်းပေးရန် နှင့် ခရီးတစ်လျှောက် မကျိုးမပဲ့ မထိခိုက်ရအောင် ဂရုစိုက် သယ်ယူသွားရန် မှာကြားလိုက်ရပေသည်။

ဆီးချို သွေးချို ရောဂါဝေဒနာသည် ရဟန်းသံဃာများကိုလည်း ခံစား ဖြစ်ပေါ်နေကြောင်းကို စာရေးသူနှင့် ဆက်သွယ်သိရှိရသမျှ သူရဋ္ဌမဂ္ဂဇင်းကြီး စာဖတ်ပရိသတ်များ သိရှိနိုင်စေရန် တစ်ဆက်တည်း ဖော်ပြလိုက်ပါ၏။

၁၊ ၁၂ ၀၈ ရက်နေ့တွင် ကချင်ပြည်နယ် မိုးကောင်းမြို့မှ မှတ်ပုံတင် စာ တစ်စောင် စာရေးသူထံ ရောက်လာပါ၏။ ထိုစာအရ ဆီးချို သွေးချို ရောဂါ ဝေဒနာ ခံစားနေရသော ဝေဒနာရှင်တစ်ဦး ပျားမြီးရှက်စားသုံး၍ ကိုယ်တိုင် ခံစားတွေ့ရှိထားသမျှ ရေးသား ဖော်ပြထားကြောင်း သိရပါ၏။

ဆက်သွယ်ရေးသားပေးပို့ချက်သည် ထူးခြားနေ၍ အခြားသော ရောဂါ ဝေဒနာရှင်များနှင့် စာဖတ်ပရိသတ်အတွက် စာရေးသူမှတစ်ဆင့် အသိပေး ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ထိုစာတွင် စာရေးသူ ရေးသားတင်ပြနေသော သူရဋ္ဌမဂ္ဂဇင်းပါ ဆီးချို သွေးချို ရောဂါဝေဒနာနှင့် ပျားမြီးရှက်အကြောင်း ဆောင်းပါး ၁၊ ၂ ၃ တို့ကို ဖတ်ရပြီးနောက် ပျားမြီးရှက်ပျိုးပင်ရရှိရေးကို မြေသမက် တကတ (စာရေး)၏ အကူအညီဖြင့် ရရှိစိုက်ပျိုးထားနိုင်၍ စာရေးသူတို့မိသားစုကို ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ဖော်ပြထားလေသည်။

ထို့နောက် စာမှာ ဆက်၍ ဖော်ပြထားသည်မှာ ဆရာဝန်ညွှန်ကြားသော ဆေးများကို သောက်သော်လည်း အစား အနည်းငယ်မှားသည်နှင့် သွေးချို အများကြီးတက်ပါသည်။ ကျွန်မအနေနဲ့ Unacceptable (လက်မခံနိုင်) အဆင့်သို့ ရောက်သည့်အခါ သွေးချို Blood Glucose Optimal (ကောင်း) အဆင့်သို့ ရောက်ပါသည်။ ဆီးချိုဝေဒနာရှင်များအတွက် နေ့စဉ် တစ်ရွက်၊ နှစ်ရွက် စားပေး ပါက (ညွှန်ကြားချက်မှာ ပါသည့်အတိုင်း) သင့်တော်သည်ဟု ကျွန်မ ယုံကြည် ပါသည်' ဟု ဖတ်ရလေသည်။

- စာတွင် ဆက်၍ သွေးချိုအနေအထားနဲ့ ပတ်သက်ပြီး လိုအပ်နေသူများ အတွက် စာရေးသူမှ အကြံပြုနိုင်အောင်ဟု ညွှန်းဆိုပြီး ဇယားကတ်ပြား တစ်ခုဖြင့် ရေးသားပေးလိုက်ပါသေးသည်။ ထိုကတ်ဇယားအား လေ့လာ ဖတ်ကြည့်ရာ ဆေးပညာအရ ရောဂါဝေဒနာရှင်များအား သွေးချို အနေအထား ရှိသင့်သည် ကို ပညာပိုင်းအရ ဖော်ပြ အသိပေးထားတာမျိုးဟု ယူဆမိ၍ ကူးယူမဖော်ပြ တော့ပါ။

စေတနာအပြည့်ဖြင့် စာရေးသား ဆက်သွယ်၍ ဝေဒနာသည်အချင်းချင်း မျှဝေ အသိပေးသည့်အနေနှင့် ရေးသားပြုစု ဖော်ပြပေးသူ ကချင်ပြည်နယ် မိုးကောင်းမြို့နယ်၊ နတ်ကြီးကုန်းရပ်နေ ဆရာမကြီး ဒေါ်သန်းမြ ပါမောက္ခ (ပထဝီဝင်) (ငြိမ်း) မော်လမြိုင်တက္ကသိုလ်အား အထူးကျေးဇူးတင်ပါကြောင်း ဤဆောင်းပါးမှတစ်ဆင့် ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

အချို့သော ဝေဒနာရှင်များမှ ပျားမြီးရှက် စားသုံးနည်းအညွှန်းကို စာ ရေးသား မှာကြားခဲ့သည်ကို စာရေးသူမှ အလေးထား ပေးပို့ခဲ့ပါ၏။ သို့သော် လည်း အစောပိုင်းက မျှဝေပေးသော အညွှန်းတွင်မပါခဲ့သော အထက်တွင် စာဖြင့် ဆက်သွယ်လာသော အငြိမ်းစားပါမောက္ခ ဆရာမကြီး ဒေါ်သန်းမြ ကိုယ်တွေ့ ပျားမြီးရှက်ကို အညွှန်းအတိုင်း စားသုံးပြီးနောက် ပုံမှန်အဆင့်သို့ ရောက်သွား သူတိုင်း နေ့စဉ် တစ်ရွက် နှစ်ရွက် စားသုံး၍ ဝေဒနာရှင်များ မိမိရောဂါကို ထိန်းထား control လုပ်ထားနိုင်ကြောင်း တွေ့ရှိချက် အညွှန်း မပါခဲ့ပါ။ ထိုအချက် ကို နောက်ပိုင်းအညွှန်းများတွင်သာ စာရေးသူ ဖော်ပြပေးခဲ့တာပါ။

ထို့ကြောင့် ယခု ဤဆောင်းပါးနှင့်အတူ ပျားမြီးရှက်စားသုံးနည်း အညွှန်း ကို (အသစ်) တစ်ပါတည်း ဖော်ပြလိုက်ပါ၏။

ဆီးချို သွေးချို ရောဂါဝေဒနာရှင်များအတွက် ပျားမြီးရှက် သုံးစွဲနည်းအညွှန်း

ဦးစွာ ဆီးချို သွေးချိုကို တိုင်းတာရပါသည်။ ပုံမှန်ထက် အနည်းငယ်တက် နေပါက တစ်နေ့လျှင် ပျားမြီးရှက် တစ်ရွက် ရေသန့်သန့်နှင့် ဆေး၍ ဝါးစားရ ပါသည်။ စားပြီး နောက်တစ်နေ့တွင် ဆီးချို သွေးချို ပြန်စစ်ကြည့်ပါ။ ပုံမှန်ဖြစ် သွားပါက ဆက်လက်စားရန် မလိုတော့ပါ။

ဆီးချို သွေးချိုသည် ၂၀၀ နှင့် ၃၆၀ ကြား ရှိပါက ပျားမြီးရှက် ၃ ရွက်ကို ရေသန့်သန့်နှင့် ဆေး၍ ဝါးစားရပါမည်။ နောက်တစ်နေ့တွင် ဆီးချို သွေးချိုကို ပြန်တိုင်းကြည့်ပါ။ ပုံမှန်ဖြစ်သွားပါက ဆက်မစားဘဲ နေနိုင်သည်။

အကယ်၍ ဆီးချို သွေးချိုသည် ၄၆၀ ကျော်ပါက ပျားမြီးရှက် ၆ ရွက်မှ ၉ ရွက်အထိ ရေသန့်သန့်နှင့်ဆေး၍ ဝါးစားရန် ဖြစ်သည်။ နောက်တစ်နေ့တွင် ခါတိုင်းကဲ့သို့ ဆီးချို သွေးချိုကို ပြန်တိုင်းကြည့်ပါ။ ပုံမှန်ဖြစ်ပါက ဆက်မစားဘဲ နေနိုင်သည်။

အကယ်၍ ဆီးချို သွေးချိုသည် ပျားမြီးရှက် အစားများ၍ တအား ကျဆင်း သွားပါက လက်ဖက်ရည်၊ အချို စသည့် စားစရာ ဖျော်ရည်တို့အား သုံးဆောင် နိုင်ပါသည်။ မူလအခြေအနေသို့ ရောက်သွားသောအခါ အချို ဖျော်ရည်အစာ ကို ခေတ္တ ရပ်ထားလိုက်ပါ။

ဆီးချို သွေးချိုကြောင့် ခွဲစိတ်ရန် လိုအပ်သူများသည် အထက်ပါ ပျားမြီးရှက် စားသုံး၍ အဆင်ပြေခဲ့ကြောင်း လေ့လာတွေ့ရှိရပါသည်။ ခွဲစိတ်နာနှင့် အနာ ပေါက်ပွားမှုများကိုလည်း ပျားမြီးရှက်စားသုံး၍ အမြန် အနာကျက် ပျောက်ကင်း သက်သာကြကြောင်း သိရှိရပါသည်။

မူလ ပျားမြီးရှက်အပင်သည် တရုတ်နိုင်ငံမှ မလေးရှားနိုင်ငံသို့ ရောက်ရှိခဲ့ပြီး ၎င်းမှ ၂၀၀၁-၂၀၀၂ ခုနှစ်တွင် မျိုးပွားရယူကာ မြန်မာနိုင်ငံ ရန်ကုန်၊ တနင်္သာရီ၊ ဘုတ်ပြင်း၊ ပဲခူး၊ မြိတ်၊ ကော့သောင်း၊ ကျိုင်းတုံ၊ နမ့်ခမ်း၊ မကွေး၊ တောင်ကြီး၊ မြစ်ကြီးနား၊ ဖန်းမော်၊ လားရှိုး၊ ဝန်းသို၊ ဂန့်ဂေါ၊ ကောလင်း၊ မန္တလေး၊ မော်လမြိုင်၊ ပုသိမ်၊ မုံရွာ၊ မိတ္ထီလာ၊ နေပြည်တော် ပျဉ်းမနား၊ လက်ပံတန်း၊ ဖားကန့်၊ အောင်လံ၊ သရက်ဒေသများရှိ ဆီးချို သွေးချို ဝေဒနာရှိသူများ၊ တိုင်းရင်းဆေး

ပရေဆေးပင် စိတ်ဝင်စားသူများ လက်ဝယ်သို့ရောက်ရှိကာ မျိုးများ ပြန့်နေပြီဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။

ထို့အတူ ဆီးချို သွေးချိုရှိသူ ရောဂါဝေဒနာရှင် စားသုံးသူတိုင်းအတွက်လည်း ပျားမြီးရှုက် စားသုံးပြီး ပုံမှန်ဖြစ်သွားပြီးနောက် ဆက်၍ နေ့စဉ် တစ်ရွက်နှစ်ရွက် စားသုံး၍ ရောဂါကို ထိန်းထား Control နိုင်သောကြောင့် အကျိုးထိရောက်မှုရှိနေကြောင်း သိရသည်။

၁၊ ၁၂၊ ဝ၈ ရက်နေ့ ထိုနေ့ညနေခင်းတွင် တိုက်ဆိုင်စွာပင် ကချင်ပြည်နယ်၊ မိုးကောင်းမြို့မှပင် နေပြည်တော် ပျဉ်းမနားသို့ တာဝန်နှင့်လာခဲ့သော သွားဘက်ဆိုင်ရာ ဆရာဝန် လူငယ်တစ်ဦး စာရေးသူ၏ခြံသို့ ရောက်လာပြန်ပါ၏။ ထိုဆရာဝန်သည် ဆီးချို သွေးချို ရောဂါခံစားနေရသော မိခင်ကြီးက စာရေးသူရေးသား ဖော်ပြနေသော ပျားမြီးရှုက်များအကြောင်း ဆောင်းပါးများကို ဖတ်ပြီးနောက် နေပြည်တော် ပျဉ်းမနားသို့ ရောက်ရှိစဉ် စာရေးသူထံမှ မျိုးပင်များ တောင်းယူခဲ့ရန် စေလွှတ်လိုက်၍ လာရကြောင်း ပြောပြလေသည်။

စာရေးသူမှာ ပျားမြီးရှုက်မျိုးပင်များနှင့် အညွှန်းစာရွက်ပေးစဉ် ထိုလူငယ်က ငွေတစ်ထပ် ထုတ်ယူ၍ ပေးလာပါသည်။ နှုတ်မှလည်း-

'ကျွန်တော် ကန်တော့တာပါ' တဲ့။

စာရေးသူက 'မယူပါဘူး၊ အဘတို့ ဒီပျားမြီးရှုက်မျိုးပင်များနဲ့ ပျားမြီးရှုက်တွေကို လိုအပ်လို့ တောင်းခံလာတဲ့ ဝေဒနာရှင်တွေ အတွက် အမိဋ္ဌာန်ပြုအာယုဒါန အခမဲ့ ကုသိုလ်လုပ်နေတာပါ၊ နှစ်နဲ့ချီ ကြာခဲ့ပါပြီ'

ဟု ပြောပြ အသိပေးရာ၊ ထိုဆရာဝန်လူငယ်လေးက ၎င်း၏မိခင်ကြီး သူ့ရဲ့မဂ္ဂဇင်းပါ ပျားမြီးရှုက်အကြောင်း ဆောင်းပါးများဖတ်ပြီးနောက် စာရေးသူမှာ ပျားမြီးရှုက်မျိုးပင်တွေကို အခမဲ့ ကုသိုလ်ပြု မျှဝေနေပေမယ့် မင်းက အဘဆီ ရောက်တဲ့အခါ မြန်မာ့ရိုးရာ ယဉ်ကျေးမှုအရ အလိုက်တသိ ကန်တော့ခဲ့လို့ မှာလိုက်လို့ပါ ဟု ဆိုပါသည်။

ထိုလူငယ် သွားဘက်ဆိုင်ရာ ဆရာဝန်လေး၏ မြန်မာ့ရိုးရာ ယဉ်ကျေးမှုအရ မွေးမိခင်၏ သွန်သင်မှာကြားမှုကို တစ်သဝေမတိမ်း လိုက်နာဆောင်ရွက်ခဲ့တာကို မြင်ရတော့ စာရေးသူဝမ်းမြောက်ဂုဏ်ယူမိသလို အလိုက်သိတတ်သော ဆရာဝန်လေးအဝ တိုးတက်အောင်မြင်ပါစေလို့ ဆုမွန်ပြုမိပါ၏။

၃၊ ၁၂၊ ဝ၈ ရက်နေ့ နံနက်ပိုင်းတွင် အမျိုးသားတစ်ဦး၊ အမျိုးသမီးတစ်ဦး ဆိုင်ကယ်တစ်စီးဖြင့် ခြံထဲသို့ရောက်လာ၏။ ဆိုင်ကယ်ပေါ်မှဆင်း၍ အမျိုးသားက သူ့ဇနီးအား ဦးတည်၍-

'ဟိုနှစ်ရက်က ပျားမြီးရှုက်မျိုးပင်နဲ့ အရွက် လာတောင်းသွားတာလေ၊ အခု သူ့ အနာချုပ်ပြီးသွားပြီ၊ ဒီနေ့ ဆေးလာထည့်တာ' ဟု ဆိုပါသည်။

ဟုတ်ပါသည်။ ထိုအမျိုးသမီး၏ လည်ပင်းတစ်နေရာတွင် ပလာစတာကပ်ထားသော အနာကို မြင်ရပါ၏။ စာရေးသူက အကျိုးအကြောင်း မေးမြန်းရာမှ သူတို့သည် နေပြည်တော် ရွာတော်ရွာမှ ဖြစ်ကြောင်း၊ လည်ပင်းမှာ ပြည်တည်နာပေါက်လာလို့ နေပြည်တော် ပျဉ်းမနားမြို့မှ ပြင်ပဆေးခန်း ဆရာဝန်ကြီးထံ ပြသခဲ့ရာ ဆီးချို သွေးချို ရှိနေကြောင်း၊ လူနာကလည်း ခံနိုင်ရည်အား နည်းနေ၍ ခွဲစိတ်မပေးဘဲ ပြန်လွှတ်လိုက်ကြောင်း၊ စိတ်ဆင်းရဲစွာဖြင့် ရွာသို့ ပြန်လာရာ ယခင်လကတည်းက ခြေထောက်အနာများ ပျားမြီးရှုက်စားပြီး ပျောက်ကင်းသွားသော ရွာမှ ဒေါ်တင်ဦးက အသိပေး၍ ယောကျ်ားလုပ်သူက ပျားမြီးရှုက်မျိုးပင်နှင့် အရွက်များ တောင်းယူခဲ့ကြောင်း သိရပေသည်။

ထို့နောက် သူတို့ ဆက်ပြောပြတာက အိမ်ရောက်တော့ ပျားမြီးရှုက် မျိုးပင်များကို စိုက်ပျိုးထားပြီး ညပိုင်းတွင် ပျားမြီးရှုက် သုံးရွက်ကို အညွှန်းအတိုင်း ရေဆေးဝါးစား၍ အိပ်ရာဝင်ခဲ့ကြောင်း၊ နောက်နေ့နံနက်တွင် ဆရာဝန်ကြီးထံ ပြန်လည်ပြသခဲ့ရာ သွေးချိုတိုင်းသောစက်ဖြင့် ပြန်တိုင်းပြီး သွေးချို ပုံမှန်အနေအထားအတိုင်း ရောက်နေပြီဟုဆိုကာ ချက်ချင်းပဲ ပြည်တည်နာကို ခွဲစိတ် ပြည်တွေကို ထုတ်ယူနိုင်ခဲ့ကြောင်း၊ ခွဲစိတ်ပြီးတော့လည်း အခြေအနေ အားလုံးကောင်းမွန်နေ၍ ဆေးရုံတက်ဖို့မလို အိမ်ပြန်နိုင်ကြောင်း၊ နောက်နေ့တွင် ဆေးခန်းသို့ ပြန်လာပြီး အနာဆေးထည့်ရန် မှာလို့ ဒီနေ့ ဆေးထည့်သွားစဉ် အနာအခြေအနေ ကောင်းကြောင်း၊ ဆေးမှန်မှန် လာထည့်ရန်နှင့် မကြာခင် အနာပျောက်သွားမှာပါ ဟု ဆရာဝန်ကြီးက ပြောကြောင်း ရှင်းပြပါသည်။

သူတို့ ပြန်လည်ပြောပြချက်တွေကို ကြားရတော့ စာရေးသူ ဝမ်းသာမိတာ အမှန်ပါ။ မေးမြန်းရာ သူမ၏ သွေးချိုအဆင့်သည် ယခင်နေ့က ဆရာဝန် တိုင်းတာစဉ် ၂၇၅ ရှိကြောင်း၊ ပျားမြီးရှုက် သုံးရွက်စားပြီး နောက်နေ့မှာ ပြန်တိုင်းတော့ ၁၂၀ သာ ရှိတော့လို့ ဆရာဝန်က ချက်ချင်း ခွဲစိတ်ပေးတာဖြစ်ကြောင်း သိရ၏။

သူတို့ ပြောပြချက်တွေကို ကြားရတော့ စာရေးသူ ဝမ်းသာအံ့သြမိတာ အမှန်ပါ။ ဘာကြောင့်ဆိုတော့ ယခင်နှစ်များအတွင်း ဆီးချို သွေးချို ဝေဒနာရှင်တိုင်း ပျားမြီးရှုက် စားသုံးကြပြီးနောက် သွေးချိုအဆင့်ကျတာ၊ ပျားမြီးရှုက် စားပြီး အချို့ဆိုလျှင် ၂ နာရီ ၄ နာရီအတွင်း ပုံမှန်အဆင့်ထိရှိလာကြောင်း၊ အဲဒီလိုကျတော့ သွေးချို ၂၀ ခန့်မှ ၁၀၀ ကျော်အထိ ကျတတ်ကြောင်း လေ့လာတွေ့ရှိခဲ့ပါသည်။ ဒါကိုလည်း ဝေဒနာရှင်များအနေနှင့် လေ့လာလိုသူများ သိရှိနိုင်စေရန် ယခင်က ရေးသားခဲ့သော ဆောင်းပါးအချို့တွင် သွေးချို ၂၀ ခန့်အထိ ကျဆင်းလေ့ရှိကြောင်း ရေးသားဖော်ပြခဲ့ဖူးပါ၏။

ဒါကလည်း လူတစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး သွေးသားတည်ဆောက်ပုံ၊ ဆေးတိုးပုံနှင့် ခံနိုင်အား မတူညီသည့်အလျောက် ယေဘုယျသဘော သိရှိထားကြရန်အတွက် ပျားမြီးရှုက် စားသုံးလိုသူတိုင်းအား ကြိုတင် အသိပေးသည့် သဘောပါ။ အထူးသဖြင့် မည်သည့်ဆေးမဆို သတိပြုနိုင်ရန် ဆောင်ပုဒ် ဖြစ်သော 'တန်ဆေးလွန်ဘေး'၊ 'တစ်ယောက်အတွက် ဆေး၊ တစ်ယောက်အတွက် ဘေး' ဟု ဆိုထားသည့်အတိုင်း ပျားမြီးရှုက် စားသုံးသူတိုင်းကိုလည်း သတိပြု ဆင်ခြင်နိုင်စေရန် စာရေးသူမှ အစဉ်အမြဲ သတိပြုပေးနေတာပါ။

ယခုလည်း အထက်ပါ အမျိုးသမီး လည်ပင်းအနာ ခွဲစိတ်မှုကြောင့် တွေ့ရှိရသည့် အချက် နှစ်ချက်ကို စာရေးသူမှ ထောက်ပြ သတိပေးလိုပေသည်။

ပထမအချက်က အထက်ပါအမျိုးသမီး အနာပေါက်တာက လည်ပင်းမှာပါ။ ဂရုတစိုက် အမြန်ပျောက်အောင် ကုသနိုင်ပါမှ အန္တရာယ်ကင်းနိုင်ပါ၏။ ဒါပေမယ့် သူမမှာ ဆီးချို သွေးချို ရှိနေရုံမက ခံနိုင်ရည်လည်း အားနည်းနေပြန်တော့ ဆရာဝန်မှ ခွဲစိတ်မပေးနိုင်ဘဲ အခက်ကြုံနေရစဉ် ပျားမြီးရှုက်စားပြီးနောက်နေ့မှာ ခွဲစိတ်နိုင်သည်အထိ အောင်မြင်မှုရခဲ့တာ ပထမ ထူးခြားသည့် အချက်ပါ။

ယခင်ကလည်း ဒါမျိုး မကြာခဏတွေ့ဖူးပါ၏။ အမြန်ခွဲစိတ်နိုင်ပါမှ အဆင်ပြေမည့် အခြေအနေမျိုးမှာ ဆီးချို သွေးချိုကြောင့် အခက်အခဲကြုံနေစဉ် ပျားမြီးရှုက် စားပြီး အားလုံး အဆင်ပြေသွားခဲ့သူများ ဖြစ်လေသည်။

ဒုတိယအချက်ကတော့ သူမ၏ သွေးချိုအဆင့် ၂၇၅ မှ ပျားမြီးရှုက်စားပြီး နောက်နေ့မှာပဲ ၁၂၀ သာ ရှိတော့သည့် အချက်ပါ။ ပျားမြီးရှုက် ဆေးစွမ်းက

တစ်ခါဝါးစားရုံနှင့် အံ့ဖွယ် သွေးချို ၁၅၀ ကျော်အထိ လျော့ကျသွားခြင်း ဖြစ်ပါ၏။ ထိုကဲ့သို့ သွေးချိုအဆင့် များစွာ ကျဆင်းသွားပေမယ့် ထိုလူနာရှင် အမျိုးသမီးကတော့ ပကတိ ပုံမှန် အခြေအနေမှာ ကောင်းမွန်လျက်ရှိသောကြောင့် ဆရာဝန်က ချက်ချင်း ခွဲပေးနိုင်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ဒီအချက်ကလည်း လူတစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး သွေးသားတည်ဆောက်ပုံ၊ ဆေးတိုးပုံ၊ ဆေးခံနိုင်အား မတူကွဲပြား ယေဘုယျ ခြားနားမှုရှိတတ်တာကြောင့် ပျားမြီးရှုက် စားသုံးသူများကို စာရေးသူမှ အလေးပေး သတိထားပြီး အညွှန်းအတိုင်း အတိအကျ လိုက်နာကြရန် သတိပေးနေ၏။ ပျားမြီးရှုက် စားသုံးလိုသူတိုင်းအား ထိုအချက်ကို သတိပြု ဆင်ခြင်စရာအဖြစ် ထောက်ပြ အသိပေးလိုပေသည်။

အထူးသဖြင့် ပျားမြီးရှုက် လာတောင်းခံသူများကို ရောဂါလွဲမှားမှုမရှိအောင်လည်း စာရေးသူ၏ဇနီး မြို့နယ်သူနာပြုဆရာမကြီး (ငြိမ်း)က အထူး ဂရုပြု မေးမြန်းလေ့ရှိ၏။ ထိုသို့ မေးမြန်းစုံစမ်းစဉ် အချို့က တွေဝေ၊ အချို့က မလိုလားပုံ မနှစ်သက်သည့် သွင်ပြင် ဟန်ပန်တို့ကိုလည်း တွေ့ရ မြင်ရ ကြုံတွေ့ရပေသည်။ တစ်ယောက်စ နှစ်ယောက်စ စိတ်ကောက်ပြီး မယူတော့ဟုဆိုကာ ပြန်သွားတာမျိုးကိုလည်း တွေ့ရဖူးပါသည်။ မတတ်နိုင်ပါ၊ အများအတွက် လိုအပ်၍ မေးမြန်းရတာကို စာနာ နားလည်စေချင်ပါ၏။

စာရေးသူ၏ခြံက ရေဝပ်၍ ပျားမြီးရှုက်အပင်များကို အိုးများ ပလတ်စတစ်အထုပ်ကြီးများနှင့် စိုက်ပျိုးပြုစုနေရပါသည်။ အကျိုးဆက်ကတော့ ထိုမှ ထွက်သော အရွက်များ၏ အနေအထားသည် ပုံမှန်ထက် အနည်းငယ် သေးငယ်သယောင် ရှိနေတာ တွေ့ရ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် စာရေးသူထံမှ ပျားမြီးရှုက်မျိုးပင်များ ရယူသွားပြီး မြေချ စိုက်ပျိုးအောင်မြင်သူအချို့၏ အပင်များထံမှ အရွက်များသည် စာရေးသူ စိုက်ထားသော အပင်ထက် နှစ်ဆ သုံးဆခန့် ကြီးမားနေကြောင်း တွေ့ရလေသည်။

ထို့ကြောင့် ထိုပျားမြီးရှုက်အပင်မျိုးက ကြီးမားလှသော ပျားမြီးရှုက်ကို စားသုံးကြည့်သည့်အခါ အရွက် အကြီးအသေးပေါ် မူတည်၍ အတိုးအလျှော့ သတိပြုစားသုံးသင့်ကြောင်း သတိပေး မှာကြားနေရပေသည်။ ယေဘုယျ နှိုင်းယှဉ်နိုင်ရန် စာရေးသူ စိုက်ပျိုးထားသော ပျားမြီးရှုက်အပင်များမှ အောင်မြင်သော အရွက်တို့၏ အရွယ်အစား အကြီးဆုံးအရွက်သည် အလျား ၄ လက်မခန့် ဖြက် ၁. ၅ လက်မ

ခန့်နှင့် ပုံမှန်အရွက်သည် အလျား ၅. ၅ လက်မခန့်နှင့် ဖြက် ၂. ၅ လက်မခန့် ရှိကြောင်း ဖော်ပြလိုက်ရပါ၏။

မိမိစိုက်ထားသော ပျားမြီးရွက်အပင်မှ အရွက်များသည် စာရေးသူ အသိပေး ဖော်ပြလိုက်သော အထက်ပါ ပျားမြီးရွက်၏ အရွယ်အစားထက် သို့မဟုတ် သာမန်ထက်ကြီးနေပါက ချင့်ချိန်၍ အရွက်ကို ခူးယူစားသောက်ခြင်းဖြင့် သွေးချို လျော့ကျနှုန်းကို လိုအပ်တာထက် ကျမသွားအောင် ရှောင်ရှားနိုင်မည်ဟု ယုံကြည်ပါ၏။

ထို့ကြောင့် ပျားမြီးရွက်ပျိုးပင်များ မိမိတို့ ရယူသွားပြီးနောက် မတူ ကွဲပြားသော ရေမြေဒေသတို့တွင် စိုက်ပျိုးရရှိလာသော ပျားမြီးရွက် အနေအထားများလည်း ယေဘုယျအားဖြင့် မတူကွဲပြားမှုရှိမှာ အမှန်ပါ။ ၎င်း ပျားမြီးရွက်များကို ခူးယူ စားသုံးလိုသူများ အထက်ပါ တင်ပြချက်အား သတိပြု ချင့်ချိန် လိုက်နာရန် အကြံပေးလိုက်ရပေသည်။

ထို့အပြင် ပျားမြီးရွက် ခူးယူစားသုံးကြရာတွင်လည်း နုလွန်းသော အရွက်များထက် မနုမရင့် (ဝေထွေးရီ) နှင့် ရင့်သော ပျားမြီးရွက်များသည် ပိုမိုအာနိသင် ထူးခြားမှုရှိကြောင်း ပျားမြီးရွက်စားသုံးသူများ၏ ပြန်လည် ပြောပြချက်ကိုလည်း စာရေးသူမှတစ်ဆင့် အသိပေး ဖော်ပြလိုက်ပါ၏။

စာရေးသူထံမှ ပျားမြီးရွက်ပျိုးပင်များ ရယူသွားပြီးနောက် မိမိတို့ စိုက်ပျိုး အောင်မြင်မှုရနေသော ပျားမြီးရွက်အပင်များမှ ကိုင်းများကို ဖြတ်ယူ မျိုးပွား၍ ရရှိလာသော ပျားမြီးရွက်ပျိုးပင်များအား မိမိတို့တတ်နိုင်သမျှနှင့် လက်လှမ်းမီ သမျှ အခြား လိုအပ်သော ဆီးချို သွေးချို ဝေဒနာရှင်များအား ဆင့်ပွားမျှဝေ ကုသိုလ်ပြုကြပါရန်နှင့် ထိုသို့ ကုသိုလ်ပြုခြင်းဖြင့် ဆီးချို သွေးချို ရောဂါဝေဒနာ တိုက်ဖျက် ကာကွယ်ရေး အာယုဒါန ကုသိုလ်ပြု လုပ်ငန်းကြီးမှာ ပါဝင် ကုသိုလ် ယူကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ ပန်ကြားလိုက်ပါကြောင်း။

[သုရဋ္ဌမဂ္ဂဇင်း ၅၊ ၂၀၀၉]

◆ ◆ ◆

ဆီးချို သွေးချို ရောဂါဝေဒနာအတွက်
ပျားမြီးရွက် အပင်နှင့် ပတ်သက်၍ ဂ

စာရေးသူသည် ဆီးချို သွေးချို ရောဂါဝေဒနာအတွက် အလွန်ထိရောက် အစွမ်း ထက်လှသည့် ပျားမြီးရွက်အပင် တစ်ပင်မှ မျိုးပွားရယူပြီး ဆန္ဒရှိ၍ လိုအပ်နေသော ရောဂါဝေဒနာရှင်များအား အညွှန်းစာရွက်နှင့်အတူ မျှဝေအခမဲ့ ကုသိုလ်ပြုခဲ့ ရာက တစ်စတစ်စနှင့် ပျားမြီးရွက်စားသုံးသူရောဂါ ဝေဒနာရှင်တိုင်း သက်သာ ပျောက်ကင်း အကျိုးထူးခံစားခဲ့ကြရတာတွေကို သုရဋ္ဌမဂ္ဂဇင်းမှတစ်ဆင့် စာဖတ် သူများသို့ ဆောင်းပါးရေး အသိပေးခဲ့ပါသည်။ သုရဋ္ဌမဂ္ဂဇင်း တာဝန်ရှိသူများ ကလည်း စာရေးသူ ရေးသားခဲ့သမျှ ဆောင်းပါးများအား အပြည့်အဝ အလေးထား ဖော်ပြပေးခဲ့တာကြောင့် ပျားမြီးရွက်သတင်း ပို၍ ပျံ့နှံ့သွားခဲ့တာလည်း အမှန် ပေ။ စာရေးသူ ရေးသားဖော်ပြခဲ့သော ပျားမြီးရွက်အပင်နှင့် ပတ်သက်သော အကြောင်းအရာ သတင်းအချက်အလက်များသည် ပျားမြီးရွက် စားသုံးသူများ ထံမှ လက်လှမ်းမီသမျှ ရရှိခဲ့သော အဖြစ်အမှန်များ သက်သေသာ ဖြစ်ပေသည်။

ထိုကဲ့သို့ ပျားမြီးရွက် စားသုံးသူများထံက ပြန်လည်ရရှိခဲ့သော သတင်း အချက်အလက် အမှန်များကို ပျားမြီးရွက် အပင်နှင့်ပတ်သက်၍ဟု ခေါင်းစဉ် ဖြင့် စာရေးသူမှတစ်ဆင့် ဝေဒနာရှင်များနှင့် စာဖတ်ပရိသတ်သို့ အကြိမ်ကြိမ် ရေးသား ဖော်ပြခဲ့တာ ခုနစ်ပုဒ်အထိ ရှိခဲ့ပါပြီ။ ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလထုတ် သုရဋ္ဌ မဂ္ဂဇင်းမှာ ဖော်ပြခဲ့သည့် ပထမဦးဆုံး ပျားမြီးရွက်အကြောင်း ဆောင်းပါး နှင့်ဆို ရှစ်ပုဒ်အထိ ရှိခဲ့ပြီပေါ့။ ထိုပထမဦးဆုံး ဆောင်းပါးသည် လက်ဆောင် ရသော ပျားမြီးရွက် အပင်ငယ်တစ်ပင်မှ အဆင့်ဆင့်မျိုးပွားရယူ၍ ခြံထဲသို့ ရောက်လာပြီး မြင်တွေ့သွားကြသောသူများမှ ရောဂါဝေဒနာရှင်များအတွက် တောင်းခံလာရာက စာရေးသူမှ အညွှန်းစာရွက်နှင့်အတူ အခမဲ့ ကုသိုလ်ပြု မျှဝေခဲ့ပါ၏။ ထိုပျားမြီးရွက်အပင်များကို စိုက်ပျိုး၍ ဆီးချို သွေးချို ဝေဒနာရှင်များ ပျားမြီးရွက်များကို စားသုံးပြီး ထူးခြားစွာ အကျိုးထူးခံစားရရှိကြပုံ ထိုသတင်း ပျံ့နှံ့သွားပုံတို့ကို စတင် ရေးသားဖော်ပြခဲ့တာပါ။

၂၀၀၉ ခုနှစ် မေလထုတ် သုရဋ္ဌမဂ္ဂဇင်းတွင် ပျားမြီးရွက်နှင့် ပတ်သက်၍ ဆောင်းပါးအမှတ် ၇ ကို ဖော်ပြထားပေသည်။ ယခု ဆောင်းပါးအမှတ် ၈ ကို ရေးသားဖော်ပြရန် အကြောင်းများစွာ ရှိနေပြန်၍ စာရေးသူမှဝေဒနာရှင်များနှင့် စာဖတ်ပရိသတ်များအတွက် ဆက်၍ ရေးသားဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။

နှစ်များစွာကြာအောင် ပျားမြီးရွက်ပျိုးပင်များကို အခမဲ့ ကုသိုလ်ပြုနေခဲ့ရာ အစပထမတွင် စာရေးသူထင်မြင် ယူဆမိခဲ့တာက ထိုရယူသွားသော ပျားမြီးရွက် အပင်များကို စိုက်ပျိုး၍ ၎င်းအပင်များမှတစ်ဆင့်မျိုးပွားလျှင် စာရေးသူထံ ပျားမြီး ရွက် အပင်လာယူသူ တဖြည်းဖြည်း နည်းသွား လျော့သွားရမည်ပေါ့။ ဒါပေမယ့် အထင်နှင့် လက်တွေ့က တခြားစီပါပဲ။ တစ်နေ့ထက် တစ်နေ့ တိုး၍သာ လာနေတာ တွေ့ရပေသည်။ ထိုလာသူမှန်သမျှ လက်ချည်းမပြန်ရအောင်လည်း စာရေးသူမှ ပျားမြီးရွက်ပျိုးပင်များ ကြိုတင်စိုက်ပျိုး မျိုးပွား၍ ကုသိုလ်ပြု မျှဝေနိုင်ခဲ့ပါ၏။ စာရေးသူ စိုက်သမျှ ပျိုးသမျှ ပျားမြီးရွက်အပင်တိုင်းလည်း ၎င်း၏ ထူးခြားသော ပြန်လည်ရှင်သန်ခြင်း စွမ်းအားကြောင့် အကုန် အောင်မြင်မှုရခဲ့တာ အမှန်ပါ။

ထို့အပြင် ပျားမြီးရွက် အရွက်ကတောင် အမြစ်ထွက် ရှင်သန်စွမ်းအားရှိပုံကို စာရေးသူကိုယ်တိုင် တွေ့ရှိချက်လည်း ခြံထဲသို့ ပျားမြီးရွက်ပျိုးပင် လာတောင်းသူ များအား အခြေအနေ ပေးသည့်အခါ လက်တွေ့ ရှင်းပြခဲ့ပါသည်။ ထို့အပြင်

သုရဋ္ဌမဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်များကိုလည်း ဆောင်းပါးများမှ ရေးသားအသိပေး ခဲ့ပါ၏။ အရွက်က အမြစ်ထွက် ရှင်သန်ခဲ့ကြောင်း ထိုအရွက်ကိုမြေထဲမှ ဆွဲနုတ်ပြ ပြီးတော့ ထိုအရွက်၏ အမြစ်များအား မြေနှုန်းဖုံးထား ထိုသို့ ပြောပြ ရှင်းပြ လုပ်ပြနေသည့်အချို့ အရွက်များသည် လနှင့်ချီကြာလာတိုင်း ရှင်သန် စိမ်းစိုပြ ရှိနေတာကိုလည်း မြင်တွေ့ရပေသည်။

အဲဒီလိုနှင့်မမျှော်လင့်ဘဲ လွန်ခဲ့သော လလယ်ပိုင်းလောက်က ဂမုန်း အိုးကြီး တစ်ခုအတွင်းရှိ ပျားမြီးရွက် တစ်ရွက်သည် အမြစ်ထွက် ရှင်သန်နေရုံမက ၎င်း၏ အရွက်ရင်းမှ အပင်ငယ်တစ်ပင် (ပျားမြီးရွက်အပင်) ပေါက်နေတာ တွေ့ရှိခဲ့လေ သည်။ ထို့ကြောင့် ပျားမြီးရွက်မှ အမြစ်ထွက် ရှင်သန်စွမ်းအားရှိရုံ မက ယခုအခါ အရွက်ရင်းမှ အပင်ပေါက်၍ ပျားမြီးရွက် အပင်သစ်ရရှိပုံကို စာရေးသူ လေ့လာ တွေ့ရှိ သိရှိထားသမျှ စာဖတ်ပရိသတ်များသို့ အသိပေး ရေးသား ဖော်ပြလိုက်ရ ပြန်ပါသည်။

ပျားမြီးရွက်မှ အမြစ်ထွက်ရှင်သန်ရုံမက အပင်ပေါက်စွမ်းအားပါရှိခြင်း

ပျားမြီးရွက် ပျိုးကိုင်းများကို စာရေးသူကိုယ်တိုင် ဖြတ်ယူ မျိုးပွားခြင်း ပြုလုပ်နေရာတွင် မလွတ်ကင်းသော ပျားမြီးရွက်ကိုင်း အောက်ခြေမှ အရွက်များ ကို ဖြတ်၍ အနီးရှိ ပျိုးအိုး ပျိုးထုပ်များအတွင်းသို့ ပစ်ထည့်ထားခဲ့ပေသည်။ ၎င်းတို့ ဆွေးမြည့်သွားလျှင် သစ်စိမ်းမြေဆွေး ရနိုင်သောကြောင့် ဖြစ်၏။ သို့သော် လည်း အချို့သော အနုဖတ်ပါသည့် အရွက်များသာ ဆွေးမြည့်ပြီး အရင့်ဖတ် ပါသော အရွက်များမှ အမြစ်ထွက်လာ၍ စိမ်းစိုရှင်သန်နေတာကို မမျှော်လင့်ဘဲ တွေ့ရှိခဲ့ရပေသည်။ ထိုအကြောင်းကိုလည်း စာရေးသူမှ ပျားမြီးရွက်များတွင် အပင်ပေါက် အမြစ်ထွက် ရှင်သန် စွမ်းအားရှိပုံနှင့် ရွက်ကျရွက်များကဲ့သို့ အပင်ပေါက် လာသော အချိန်ကို စောင့်ကြည့်လေ့လာနေကြောင်း ယခင် ဆောင်းပါးများမှာ ရေးသား ဖော်ပြခဲ့ပေသည်။

ထို့နောက်ပိုင်းတွင် ပျားမြီးရွက်ကိုင်းများကို ဖြတ်တောက် မျိုးပွားပြုစဉ် ထွက်လာသော အောက်ခြေအရွက်များ၏ ရွက်ညှာပိုင်းကို မြေကြီးအတွင်း မြှုပ်၍ လည်းကောင်း၊ မြေကြီးပေါ် လှဲထား၍ လည်းကောင်း ဆက်၍ စိုက်ပျိုးလေ့လာ နေခဲ့မိ၏။

ထိုသို့ ပျားမြီးရွက်များကို အနေအထားမျိုးစုံ စိုက်ပျိုး လေ့လာနေရာတွင် အရွက်ရင့်များကို မြေမြှုပ်၍ စိုက်ထားသော ပျားမြီးရွက်များသည် ရှင်သန်မှု စွမ်းအားကောင်းရုံမက အမြစ်ထွက်ရာမှာ အရွက်နှင့် မမှုအောင် မြစ်မွှားများစွာ ထွက်လေ့ရှိတာကိုလည်း တွေ့ရှိခဲ့ရ၏။

ထိုသို့ တွေ့ရှိချက်ကို ပျားမြီးရွက်ခူး၍ စားသုံးရန် လိုအပ်နေသော ဝေဒနာ ရှင်များအား စာရေးသူက အရွက်များ ခူး၍ ပျားမြီးရွက်များကို ရေစိမ်ထားခြင်း ရေခဲသေတ္တာထဲ ထည့်ထားခြင်း ရေမိုးသဲထဲတွင် ရွက်ညှာများကို မြှုပ်၍ထားခြင်း တို့ကို အဆင်ပြေသလို လုပ်ဆောင်ပေးပါက လနှင့်ချီပြီး ပျားမြီးရွက်များ စွမ်းအား မပျက် စိမ်းစိုလန်းဆန်းနေတတ်ကြောင်း ခြံထဲသို့ ရပ်ဝေးဒေသများမှ ရောက်လာသူများကို လက်တွေ့ ပြသ ရှင်းပြလေ့ ရှိပါ၏။

ထိုသို့ အရွက်မှ ရှင်သန်မှုစွမ်းအားရှိုးကို တွေ့မြင်သွားကြသော ပျားမြီးရွက် ပျိုးပင်များ တောင်းခံရယူသွားသူတိုင်း အားရဝမ်းသာစွာဖြင့် မျှော်လင့်ချက် အပြုံးများနှင့် ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားတာကို မြင်တွေ့နေရသည့် စာရေးသူလည်း ပီတိချမ်းသာမှု ရခဲ့တာအမှန်ပါ။

ဤကဲ့သို့ ပျားမြီးရွက်မှာ ရှင်သန်မှုစွမ်းအားရှိခြင်းကြောင့် အချို့သော ဆီးချိုသွေးချို ရောဂါဝေဒနာရှင်များအတွက် ပျားမြီးရွက် ပျိုးပင်စိုက် အရွက်ခူး၍ မစားနိုင်ခင် ရောဂါအခြေအနေ မြင့်မားဆိုးဝါးနေပါက စာရေးသူမှ လက်တလော စားသုံးရန် ပျားမြီးရွက်များခူး၍ အထက်ပါ ထိန်းသိမ်းနည်းကို အသိပေး ပြောပြ လိုက်ခြင်းကြောင့် ဝေဒနာရှင်တွေအတွက် အလွန်အဆင်ပြေ အကျိုးရှိနေကြ တာလည်း ယနေ့အချိန်ထိ တွေ့မြင်နေရပေသည်။

ဤနည်းအားဖြင့် လွန်ခဲ့သော လထဲက ပျားမြီးရွက် ပျိုးပင်များ စိုက်ပျိုး မျိုးပွားသည့် နေရာနှင့်နီးသော ဝရန်းအိုးကြီး တစ်အိုးထဲတွင် ရွက်ညှာအရင်းကို မြေမြှုပ်စိုက်ထားသော ပျားမြီးရွက် အရင်းအခြေမှ အပင်ငယ်လေးတစ်ပင် ပေါက်လာတာကို တွေ့မြင်ခဲ့ရပါတော့သည်။ ထိုအပင်လေးကို စတွေ့တာနှင့် စာရေးသူတစ်ယောက် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်ရတာ အမှန်ပါ။ ယခင်က အရွက်က အမြစ်ထွက်ရုံသာတွေ့ရပြီး အပင်ပေါက်လာတာ မတွေ့ရသေးတော့ အားမလိုအားမရ အပင်လေး ပေါက်လာနိုးနိုး စောင့်ကြည့်နေခဲ့ရတာ။ ယခု တော့ ရွက်ကျပင်များလို ပျားမြီးရွက်တလည်း အင်္ဂ...

လည်း ပေါက်လာပြီ။ ထို့ကြောင့် ပညာရှင်တွေ မှတ်ချက်ပြုသည့် (Regeneration Power) ပြန်လည် ရှင်သန်ခြင်းစွမ်းအားရှိကြောင်း မှန်ကန်ချက်ကို စာရေးသူ လက်တွေ့မြင်တွေ့ရရုံမက စာဖတ်ပရိသတ်သို့လည်း အသိပေး ဖော်ပြ နိုင်ပါပြီ။

ထိုအပင်လေး မြင်တွေ့ရသည်မှ တဖြည်းဖြည်း ကြီးမားလာရာ ယခုအခါ အပင်အမြင့် ၅ လက်မခန့်မှာ အရွက် ၅ ရွက် ရှိနေပါပြီ။ ၎င်းအရွက်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်တည်း မြေမြှုပ်စိုက်ခဲ့သော နောက်ပျားမြီးရွက် အရွက်တစ်ရွက် လည်းရှိ၏။ ထိုအရွက်အား ခြံထဲသို့ လာသူများကို အလျှင်းသင့်တိုင်း မြေကြီး ထဲမှ အကြိမ်ကြိမ် ဆွဲနုတ်ယူ၍ အမြစ်များ ပြာထွက်နေပုံ ပြသနေခဲ့တာ လနှင့်ချီ ကြာခဲ့ပြီကော။ ပြီးတော့ ၎င်းအရွက်၏ အမြစ်များကို မြေကြီးထဲ ပြန်မြှုပ်ထားခဲ့ တာလည်း လနှင့်ချီ ကြာခဲ့ပါ၏။ ထိုအရွက်တလေးကို အကြိမ်ကြိမ် နုတ်လိုက် ပြန်စိုက်ထားလိုက် လုပ်နေခဲ့တာကြောင့် ၎င်း၏အရွက် အဖျားပိုင်းနှင့် အရင်းပိုင်းရှိ ရွက်ပြားလေးများ (အချို့) ပုံထွက်လို့လည်း နေပါပြီ။ ဒါပေမယ့် ထိုအရွက်၏ ဝတတိ အနေအထားကတော့ ထူထူပိန်းပိန်းနှင့် စိမ်းစိုလတ်ဆတ်လျက် ရှိနေ ဆဲပါ။ ၎င်းတို့၏ မှတ်တမ်းဓာတ်ပုံများကိုလည်း ပူးတွဲဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ပျားမြီးရွက်မှ အမြစ်ထွက် အပင်ပေါက် ရှင်သန်မှု (Regeneration Power) ရှိခြင်းကို စာရေးသူကိုယ်တိုင် အကြိမ်ကြိမ် ပျားမြီးရွက်များကို မြေမြှုပ် စိုက်ပျိုးခဲ့ရာမှ အရွက်မှ အမြစ်ထွက်ပုံနှင့် အပင်ပေါက်လာပုံအဆင့်ဆင့်ကို လေ့လာတွေ့ရှိ သိရှိသမျှကိုလည်း အကျဉ်းမျှ ဖော်ပြလိုပါ၏။

(က) ပျားမြီးရွက်မှ အမြစ်ထွက် ရှင်သန်နိုင်သော အရွက်သည် အရင့်ဘက် လုသော အရွက်များဖြစ်ခြင်း။

(ခ) အရင့်ဘက်လုသော ပျားမြီးရွက်များကို အစိုဓာတ်ရှိသော မြေပေါ် သို့ တင်ထားပြီး မရွှေ့လျားစေပါက ရွက်ညှာရင်းမှ အမြစ်များ ထွက်၍ မြေထဲသို့ ဆင်းသွားခြင်း။

(ဂ) အရင့်ဘက်လုသော ပျားမြီးရွက်တို့၏ ရွက်ညှာကို မြေဖုံးအောင် မြေကြီးအတွင်း မြေမြှုပ်စိုက်ပါက အရွက်အရည်အသွေး လုံးဝ မကျဘဲ အမြစ်ထွက် ရှင်သန်ရုံမက အချိန်ရောက်လျှင် အပင်ပါ ပေါက်လာခြင်း။

ထိုကဲ့သို့ အရွက်ကတောင် အမြစ်ထွက် အပင်ပေါက် ရှင်သန်ခြင်းစွမ်းအား ရှိသော ပျားမြီးရွက်များကို စားသုံးမှီဝဲနေကြသော ဆီးချို၊ သွေးချိုရောဂါ ဝေဒနာ ရှင်များစွာတို့ ထူးခြားစွာ သက်သာပျောက်ကင်း အကျိုးရှိနေကြတာလည်း အမှန်ပါပဲ။ ယခုအခါ ပျားမြီးရွက်အပင်များ မြန်မာပြည် တစ်နံတစ်လျားသာ မက မိသားစု မျိုးနွယ်ဆက်များရှိသော ပြည်ပနိုင်ငံများအထိ ပျားမြီးရွက် ပျိုးပင် များကို သယ်ယူ ပို့ဆောင်နေကြတာလည်း တွေ့ရပေသည်။ ကနေဒါ၊ အမေရိက နိုင်ငံများအထိ ပို့ဆောင်နေကြ၏။ ပို့ဆောင်မည့်ပုံစံကို မေးမြန်းစူးစမ်းတော့ ကျွန်တော်တို့က လေကြောင်းပို့ဆောင်ရေးနဲ့ နီးစပ်လို့ဟု ဆိုပါသည်။

ထို့အတူ ပျားမြီးရွက်ပျိုးပင်များ ရယူသွားကြသောသူများလည်း အချို့က စိုက်ပျိုးမျိုးပွား၍ ၎င်းတို့ဒေသအရပ်ရှိ နီးစပ်သော ရောဂါဝေဒနာသည်များကို လက်ဆင့်ကမ်း မျှဝေနေကြတာကို တွေ့ရ ကြားရပေသည်။ လွန်ခဲ့သော နှစ်ထဲမှာ စာရေးသူတို့ မိသားစု ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားဖူးသွားကြစဉ် အမြဲတမ်း တည်းခိုလေ့ ရှိသော ကင်ပွန်းစခန်းရှိ ဥတ္တမသိဒ္ဓိမွန်ကျောင်းအတွက် ပျားမြီးရွက်ပျိုးပင်များနှင့် အဆိပ်ပြေပင် အချို့ကို ဆရာတော်အား ဆက်ကပ်ခဲ့ပါသည်။ ၎င်းပျိုးပင်များကို ဆရာတော် ဦးဝါရိန္ဒ ကိုယ်တော်တိုင် မြေအိုးများဖြင့် စိုက်ပျိုးပြုစုထားတာကို တွေ့ရပါ၏။ ဧပြီလ ၉ ရက်နေ့ တန်ဆောင်းလပြည့်နေ့က ဘုရားဒကာ ဦးမွန်စိန်၊ ဒေါ်ခင်လေး ကောင်းထူး စားသောက်ဆိုင်မှ ဥတ္တမသိဒ္ဓိမွန်ကျောင်းဝိုင်းတွင်း တည်ထားလှူဒါန်းခဲ့သော အောင်သမ္ဗုဒ္ဓစေတီတော် ထီးတင်ပွဲ အခမ်းအနားသို့ စာရေးသူလည်း ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။

ရည်ရွယ်ချက်က ကွယ်လွန်သူ ဖခင်သည်၏ လက်ဝတ်လက်စားအချို့ ဌာပနာ ထည့်သွင်း လှူဒါန်းရန်နှင့် ဆရာတော်ဦးဝါရိန္ဒ၏ သာသနာပြုလုပ်ငန်းများ ဆောင်းပါး အမှတ် ၂ အတွက် ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းများ ရယူရန်ဖြစ်၏။ ထီးတင်ပွဲ အပြီး ညပိုင်း စကားဝိုင်းမှာ ဆရာတော်က ပျားမြီးရွက်အပင်များ မျိုးပွားပြီး သံဃာရပ်ဘက်ရှိ ဆီးချို သွေးချို ရောဂါဝေဒနာသည်များအား မျှဝေပေးခဲ့ရာ ထူးခြားစွာ ပျောက်ကင်းသက်သာ အကျိုးရှိခဲ့ကြောင်း မိန့်ဆိုပါ၏။

ပျားမြီးရွက်က ဆီးချို သွေးချို ရောဂါဝေဒနာအတွက် လက်တွေ့ ထူးခြား စွာ ထိရောက် အကျိုးရှိတာ တွေ့ကြတော့ သူတို့ဆီမှာ ဆက်၍ မျိုးပွား ရယူကြပြီး ပျားမြီးရွက်တစ်ရွက် ၁၀ဝိ နဲ့ ရောင်းနေကြပြီဟု ပြောပြပေသည်။ ဆရာတော်၏

မွေးဇာတိသည် သံဖြူဇရပ်ဖြစ်ပြီး ရက်ပိုင်းကပဲ သံဃာအပါး ၁၅၀ စုပေါင်း ရဟန်းခံရှင်ပြုပွဲသို့ ကြွရောက်ခဲ့ကြောင်းနှင့် အဲဒီမှာ နံနက် အရုဏ်ဆွမ်းပဲ စားခဲ့ပြီး ဒီက ဘုရားထီးတင်ပွဲအမီ ပြန်ကြွလာတာဟု သိရပါ၏။

ဆရာတော်၏ ဥတ္တမသိဒ္ဓိမွန် ကျောင်းတော်တွင် သံဖြူဇရပ်ဘက်ကသာ မက မွန်ပြည်နယ်ဒေသနှင့် ကရင်ပြည်နယ်ဒေသတို့ဘက်က လာကြသော ဘုရားဖူး အဖွဲ့များနှင့် စာရေးသူတို့ အမြဲလို ဆုံတွေ့ခဲ့ရတာလည်း အမှန်ပါပဲ။ ထိုဒေသ များမှာရှိသော ဆီးချို သွေးချို ရောဂါဝေဒနာသည်များအတွက် ပျားမြီးရွက်အပင် များကို ဆက်၍ မျိုးပွားပြီး ဆရာတော်မှ ကုသိုလ်ပြု မျှဝေနေကြောင်း သိရတော့ စာရေးသူ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်ရပါ၏။

ထို့အတူပါပဲ၊ စာရေးသူ၏ဖခင်း နှလုံးရောဂါ အပြင်းအထန် ပြန်ဖြစ်လာ သောကြောင့် ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလလယ်လောက်က နေပြည်တော် ခုတင် ၁၀၀၀ နှလုံးရောဂါ ကုသဆောင်မှာ တက်ရောက်ဆေးကုသမှု ခံယူခဲ့ရပါ၏။ ဇန်နဝါရီလထုတ် သုရဿမဂ္ဂဇင်းတွင် စာရေးသူ၏ ဆောင်းပါး သုံးပုဒ်ပါသော ကြောင့် စာပေတိုက်မှ မဂ္ဂဇင်း သုံးအုပ် ပို့လိုက်တာကို အိမ်မှ စာရေးသူရှိရာ ဆေးရုံသို့ပို့လိုက်ရာ ဆေးရုံရှိ ဆရာ၊ ဆရာမများနှင့် ဆေးရုံတက်နေသူ ဆေးရုံ လူနာစောင့်များအား မဂ္ဂဇင်းများ ပေးဖတ်နိုင်ခဲ့ပေသည်။

၎င်းမဂ္ဂဇင်းပါ ပျားမြီးရွက်ဆောင်းပါး ဖတ်ပြီးနောက် ရမည်းသင်းမြို့ အနောက်ဘက် အောင်မင်္ဂလာရပ်ကွက် အောင်မင်္ဂလာကျောင်းမှ သက်တော် ၇၅ နှစ်ရှိ ကျောင်းထိုင် ဆရာတော်ကြီး နှလုံးရောဂါကြောင့် ဆေးရုံတက် ကုသ နေတာကို တပည့်ရင်း တောင်တွင်းကြီးမြို့နယ်မှ ကြွလာပြုစုနေသော ဘုန်းတော် ကြီး တစ်ပါးကလည်း ပျားမြီးရွက် ပျိုးပင် တောင်းခံလာပါ၏။ စာရေးသူထံမှ ပျိုးပင် ရရှိပြီး နောက်တစ်နေ့မှာပင် ဦးပဥ္စင်းတစ်ပါးအား တောင်တွင်းကြီးရှိ ၎င်းကျောင်းသို့ စေလွှတ်ပြီး စိုက်နိုင်းကြောင်းကို ဦးပဥ္စင်း ပြန်ကြွလာသည့် ရက်တွင် တောင်တွင်းကြီး ပဲကြော်တစ်ထုပ် စာရေးသူအား လက်ဆောင်ပေး၍ အကြောင်းစုံ သိခဲ့ရပါ၏။

ဘုန်းတော်ကြီးနှင့် တွေ့ဆုံကြရာ ဆရာတော်က 'ကျုပ်ဒေသမှာလည်း ဒကာကြီးလိုပဲ ပျားမြီးရွက်အပင် စိုက်ပျိုးပြီး ဒါနပြုမယ်လေ၊ ဆေးရုံတက်နေတဲ့ ကျုပ်ဆရာဘုန်းတော်ကြီး ဆေးရုံကဆင်းမှဆိုရင် ရက်ကြာမှာဆိုတော့ ဦးပဥ္စင်းလေး

လွတ်ပြီး အပင်သွားစိုက်ခိုင်းတာ'ဟု မိန့်ဆိုပါသည်။ ထို့အတူပါပဲ၊ တာဝန်ကျ လက်ထောက် ဆရာဝန်မလေးလည်း သူရဲ့မဂ္ဂဇင်းကို အိမ်သို့ ငှားသွားရာက ၎င်း၏ ဖခင်ကြီးမှ မဂ္ဂဇင်းပါ ဆောင်းပါး ဖတ်ပြီးနောက် ပျားမြီးရွက် ပျိုးပင်များ တောင်းခံလာပါ၏။ ဖခင်ဘက်မှ အမျိုးတွေထဲမှာ ရောဂါသည်တွေ ရှိတယ်ဟု ဆို၍ အိမ်ပြန်ပြီး ပျားမြီးရွက်ပျိုးပင်များ ယူပေးလိုက်ပါသည်။

ပျားမြီးရွက်ပျိုးပင်များကို စိတ်ဝင်စားရုံမက ယုံကြည်၍ အသုံးပြုရန် ဆန္ဒရှိကြသော ဆေးဖက်ဆိုင်ရာ ဆရာဝန်များ၊ ဝန်ထမ်းများလည်း လာရောက် တောင်းခံကြသလို အချို့က မိဘဆွေမျိုးသားချင်းများအတွက် ဆရာဝန်၊ ဆရာမများ ကိုယ်တိုင်လာရောက် တောင်းယူကြရာတွင် နေပြည်တော် စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ ဆေးရုံကြီးမှ သားဖွားဆောင် အိုဂျီဆရာဝန်ကြီးလည်း ပါ၏။ ရောဂါရှိနေသူ မိခင်ကြီးက စာရေးသူ၏ ဆောင်းပါးများဖတ်ပြီး သားဖြစ်သူ အိုဂျီဆရာဝန်ကြီးကို ပျားမြီးရွက် ပျိုးပင် ရအောင်ယူပေးရန် ခိုင်း၍ ကိုယ်တိုင်ခြံထဲသို့ ရောက်လာတာပါ။

ပျားမြီးရွက်ပျိုးပင်များ ရရှိပြီးနောက် ထိုအိုဂျီဆရာဝန်ကြီးက စာရေးသူ၏ ဇနီးမအား 'သားဖွားဖို့ရှိရင် သူ့ဆီလာခဲ့ပါ' ဟု နှုတ်ဆက် စိတ်ခေါ်သွားကြောင်းကို ပျိုးပင်များပေးလိုက်သူ သားနှင့် ဇနီးမက ပြန်ပြောပြ၍ သိရပေသည်။

အလျဉ်းသင့်၍ စာဖတ်ပရိသတ်အား အသိပေးဖော်ပြလိုသည်မှာ ပျားမြီးရွက်ကို ယုံကြည်၍ သုံးစွဲရန် ဆန္ဒရှိသူများသာ လက်ခံကြတာပါ။ မည်သည့်ဆေးမဆို ယုံကြည်၍ ဆန္ဒရှိမှသာ လက်ခံသုံးစွဲကြတာ သဘာဝပါ။ အထူးသဖြင့် ဆေးဘက်ပညာရှင် ဆရာဝန် ဆရာမ အချို့က ဆီးချို သွေးချို ရောဂါဆိုတာ သုတေသနပြု ခေတ်မီဆေးဝါးများဖြင့်တောင် ကုသရာမှာ သာမန်ထိန်းချုပ်နိုင်ရုံသာရှိပြီး ပျောက်ကင်းနိုင်သော ရောဂါဝေဒနာမျိုးမဟုတ်ဟု အများစု လက်ခံထားတာမျိုး စာရေးသူ လေ့လာသိရှိ ထားပါ၏။ တကယ်လည်း လက်တွေ့တွေ့ဆုံ ကြုံတွေ့နေရပါသည်။ ဇနီး သူနာပြုဆရာမကြီးနှင့် အလွန်ရင်းနှီး ခင်မင်ရင်းရှိသော ဆရာဝန်အချို့နှင့် တွေ့ဆုံ ဖလှယ်ရာတွင်လည်း လုံးဝ လက်မခံတာကိုလည်း တွေ့ရပါသည်။ ဒါကိုလည်း စာရေးသူက ဆေးကုသူ မဟုတ်ပေမယ့် လေ့လာသိရှိမှုအရ သဘောပေါက်လက်ခံမိတာ အမှန်ပါ။

ဒါပေမယ့် ပျားမြီးရွက်က ဆီးချို သွေးချို ရောဂါဝေဒနာရှင်များအတွက် ယုံကြည်၍ သုံးစွဲနေသူ အများစု အကျိုးရှိနေကြတာတော့ အမှန်ပါပဲ။ အကုန်

အကျ အလွန်နည်းပါးပြီး စနစ်တကျ သုံးစွဲပါက ဘေးထွက်ဆိုးကျိုးမရှိနိုင်သော ပျားမြီးရွက်သည် ဆီးချို သွေးချို ရောဂါဝေဒနာအတွက် အစွမ်းထက်၍ အကျိုးရှိ ထိရောက်မှုရှိမှန်း မြန်မာပြည်တစ်နံတစ်လျားမှ အလွှာစုံ အဆင့်မျိုးစုံ လက်ခံသုံးစွဲလာရုံမက ၎င်းတို့အထဲမှ ပျားမြီးရွက်အပင်ကို စိုက်ပျိုး ဆင့်ပွား မျိုးပွား ကုသိုလ်ပြု မျှဝေလာကြသည်အထိ ရှိလာနေပါ၏။ ဤသို့ မျှဝေနေသူများထဲတွင် စာရေးသူနှင့်ခင်မင်ရင်းနှီးသော သွေးချိုရောဂါဝေဒနာရှင် နေပြည်တော် ရွှေနေချုပ် ရုံးမှ ဦးခင်မောင်ညို (ဥပဒေ) လ/ထ ညွှန်ကြားရေးမှူးလည်း ပါပေသည်။ နှစ်သစ်ကူး ရုံးပိတ်ရက်မှာ စာရေးသူထံ ရောက်လာရင်း သူခံစား အကျိုးရှိ ရုံမက ပျားမြီးရွက်အပင်များ စိုက်ပျိုး မျိုးပွား၍ မျှဝေမှုပြုရာမှ သူ့ကိုယ်တွေ့ တွေ့ရှိချက်များကို အသိပေး ပြောပြလာပေသည်။

ဆရာညိုက သူ့သွေးချိုရောဂါဝေဒနာအကြောင်း ပြောပြလာသည်မှာ ပျားမြီးရွက်ကို ပုံမှန်သုံးစွဲလာရာမှ အလွန်ထူးခြားပြီး ယခုအခါ ပုံမှန်အနေ အထား ရောက်လာပြီဖြစ်ကြောင်း သူ့ကိုယ်ပိုင် သွေးချိုတိုင်းစက်ကလေးကို ထုတ်ပြပြောဆို လာပါ၏။ ယခင်က ရောဂါဝေဒနာကြောင့် ခေတ်မီဆေးဝါးများ မှီဝဲနေခဲ့ရာ လူ့ဘဝ လူမှုခံစားမှုများပါ တဖြည်းဖြည်း လျော့နည်းသွားရာက ယခုအခါ ထိုခံစားမှု အပြည့်အဝ ပြန်လည်ခံစား ရရှိလာပြီဖြစ်ကြောင်း ပွင့်လင်းစွာ ဆိုပေသည်။

ထို့နောက် ဆရာညိုက ဆက်ပြောပြသည်မှာ ဆိုင်ကယ်မြင်ရာတွင် ဒဏ်ရာရ ထိခိုက်မိသော လက်ချောင်းကလေး နှစ်ချောင်းကို ထောင်ပြ၍ အနာရခဲ့ပေမယ့် ပုံမှန်အနာကျက်ကြောင်း ယခင်က ဒဏ်ရာအနာတရ ရလျှင် အကြာကြီး ခံစားခဲ့ရတာဟုလည်း ဆိုပါ၏။ အဲဒါကြောင့် သူ ရယူစိုက်ပျိုးထားသော ပျားမြီးရွက်အပင်မှ မျိုးပွား၍ရသော ပျားမြီးရွက် ပျိုးပင်များကို လက်လှမ်းမီသမျှ ဆင့်ပွား မျှဝေနေပြီဟုလည်း သိရပါ၏။

အဲဒီလိုနှင့် ဆရာညို နေထိုင်သော ပျဉ်းမနား ဂုဏ်တန်ရပ်ကွက် အမျိုးသမီး ခေါင်းဆောင်၏ သမီး ဆီးချို သွေးချို ဝေဒနာ မြင့်မား၍ သတိလစ် မေ့မြောနေတာကို သူ့အိမ်မှာ စိုက်ထားသော ပျားမြီးရွက် လေး ငါးရွက်ကို အရည်ညှစ် တိုက်ကျွေးခဲ့ရာမှ ပြန်လည်သတိရ ကောင်းမွန်လာရုံမက အမြင့်ဆုံး သွေးချိုအမှတ် ရှိနေရာမှ ယခုအခါ ပုံမှန်အခြေအနေ ပြန်လည်ရရှိနေပြီဖြစ်ကြောင်း သူ့ခံစားမှု

သူ့ကိုယ်တွေ့တို့ကို အားပါးတရ ပြန်ပြောပြတာကို စာရေးသူမှတစ်ဆင့် မျှဝေ အသိပေး ဖော်ပြလိုက်ရပေသည်။

ယခု ဆောင်းပါးရေးနေဆဲ ညနေပိုင်း တစ်ရက်တွင် ဆိုင်ကယ်တစ်စီးဖြင့် မိသားစုသုံးဦး ခြံထဲသို့ ရောက်လာပါ၏။ ပျားမြီးရွက်ပျိုးပင်များ ကုသိုလ်ပြု မျှဝေနေကြောင်း သိရ၍ နေပြည်တော်မှ လာခဲ့တာဟု ဆိုပါသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်က အိမ်နီးချင်းအိမ်မှာ ပျားမြီးရွက်အပင် စိုက်ထားရာ သူ၏ မိခင်လည်း ၎င်း စိုက်ထားသူက တစ်ပင်မျှပေး၍ စိုက်ပျိုးထားသည်။ ထိုအပင်မှ အရွက်ခူးစားနေရာ ဆီးချို သွေးချို ရောဂါ သက်သာ အကျိုးရှိလာရုံမက ပုံမှန် လူကောင်း ပကတိ ရှိနေပြီဖြစ်ကြောင်း၊ ဒါပေမယ့် အပင်မှာ အရွက်တစ်ရွက်နှစ်ရွက်သာ ကျန်တော့၍ စာရေးသူထံ ပျားမြီးရွက်ပျိုးပင် တောင်းခံရန် လာတာဟု ဆိုပါ၏။

စာရေးသူက ပျားမြီးရွက်ပျိုးပင်၊ အညွန့်စာရွက်နှင့် လတ်တလောစားရန် ပျားမြီးရွက်များ ခူးပေးပြီးနောက် နားခိုတဲအတွင်း ပျားမြီးရွက်နှင့် ပတ်သက်သော အကြောင်းအရာ အချို့ကို ပြောပြဆွေးနွေး အသိပေးမိပါ၏။ ထိုသို့ ဆွေးနွေးမေးမြန်းပြီးနောက် သူသည် ပညာရေးဌာန ဒုဝန်ကြီး၏ ကိုယ်ရေးအရာရှိ ဖြစ်ကြောင်း စာရေးသူအား ပြောပြ အသိပေးပြီး မိခင်ကြီးအတွက် ပျားမြီးရွက် ပျိုးပင်များ ရယူ၍ သူတို့မိသားစု အပြုံးများစွာဖြင့် နေပြည်တော်သို့ ဆိုင်ကယ်ဖြင့် ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားခဲ့လေသည်။

ထို့အတူ နေပြည်တော် မြန်မာ့အသံမှ မိန်းကလေးတစ်ဦး ရခိုင်ပြည်နယ် စစ်တွေသို့အပြန် ပျားမြီးရွက်ပျိုးပင်များ လာရောက် တောင်းယူသွားပါ၏။ သူမ ပြောပြတာက 'သူ့မိခင်တစ်ယောက် လွန်ခဲ့သော ၁၀ နှစ်လောက်က ဆီးချို သွေးချို ရောဂါကြောင့် ကွယ်လွန်သွားခဲ့ပြီဖြစ်ကြောင်း၊ ပျားမြီးရွက်သာ အဲဒီတုန်းက ရရှိ သုံးစွဲနိုင်ရင် သေမှာ မဟုတ်ဘူးတဲ့' ယခုလည်း သူ့အဒေါ် ရင်း မိခင်ကြီး၏ ညီမအတွက်ဟု ဆိုကာ မျှော်လင့်ခြင်းကြီးစွာဖြင့် ရခိုင်ပြည်နယ်သို့ တယုတယ ဖြင့် ပျားမြီးရွက်ပျိုးပင်များ သယ်ယူလို့သွားလေ၏။

နေပြည်တော် ဥပ္ပာတသန္တိစေတီတော်ကြီး ထီးတင်ပွဲအပြီး ၅ ရက်ခန့် အကြာ စာရေးသူ၏ခြံထဲသို့ ဆိုင်ကယ်တစ်စီးဖြင့် လူနှစ်ယောက် ရောက်လို့လာပေသည်။ ဦးဆောင်လာသူက သူသည် တောင်ငူမြို့ အနောက်ဘက်ရှိ ကျေးရွာမှ ဖြစ်ကြောင်း ဆေးစစ်ခံယာရာ ...

ကြောင်း၊ မိတ်ဆွေတစ်ဦးမှ စာရေးသူ၏ ပျားမြီးရွက်အကြောင်း ဆောင်းပါး ပါသော သူရဲ့မဂ္ဂဇင်းစာအုပ် ပေးဖတ်ခဲ့သည်ဟု ဆိုလေသည်။

ထိုစာအုပ်ကို ဖတ်ပြီးနောက် စာရေးသူ၏ခြံသို့ လိုက်ပို့ခိုင်းတာကြောင့် ကားငှားပြီး မိသားစုလာခဲ့ကြောင်း၊ ယခု ပျဉ်းမနားဟောင်း ရွာရှိ မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏ အိမ်မှာ ရောက်နေပြီဟု ဆိုပါသည်။ သူက သားသမက်ဖြစ်ကြောင်း တည်းအိမ်မှ ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ရှေ့ပြေး လာစုံစမ်းတာ ဖြစ်ကြောင်း၊ သိရင် အဖွဲ့ပါ ခေါ်လာမည်ဟုဆိုကာ ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားကြပေသည်။ သူတို့ ပြန်သွားတော့ နံနက် ၉း၃၀ နာရီ ကျော်ရှိပါပြီ။

ဆီးချို သွေးချို ရောဂါဝေဒနာခံစားနေရသူနှင့် ရှေ့ပြေးအဖွဲ့တို့ ကားနှင့် ပြန်ရောက်လာတော့ နံနက် ၁၀း၃၀ နာရီ လိုက်ထရပ်ကားပေါ်မှ လူ ၂၀ ယောက် လောက်နှင့် သမီးဖြစ်သူက ရောဂါသည် အမေကို တွဲ၍ ခြံထဲသို့ တစ်ဖွဲ့ကြီး ဝင်လာကြပေသည်။ စာရေးသူက ပျားမြီးရွက်အကြောင်းပြောပြ လိုအပ်သမျှ ရှင်းပြ အားပေးကာ ပျိုးပင်နှင့် ပျားမြီးရွက်များ အညွန့်တို့ကို ပေးလိုက်တာကို ရယူပြီးနောက် ရောဂါရှိသူ အမျိုးသမီးကြီး ဝင်လာခါစက မျက်နှာမှိုင်းလို့ ကားပေါ်ပြန်တက်သွားတော့ အပြုံးများစွာနှင့်။ နေပြည်တော် တိရစ္ဆာန်ဥယျာဉ်၊ ရေပန်းဥယျာဉ်နှင့် ဥပ္ပာတသန္တိစေတီတော်တို့ကို သွားရောက် လေ့လာဖူးမြော်၍ ပြန်ကြမည်ဟု နှုတ်ဆက်ထွက်ခွာသွားကြလေ၏။

ထို့အပြင် လွန်ခဲ့သော နှစ်လယ်ပိုင်းလောက်က မြန်မာနိုင်ငံ အကျဉ်းဦးစီး ဌာနများ၏ ဆေးမှူးချုပ် ဒေါက်တာထွန်းလွင် (အင်းစိန် အကျဉ်းထောင်အတွင်း ရုံးထိုင်) စာရေးသူ၏ခြံသို့ လေ့လာရေး ရောက်လာပေသည်။ ဆီးချို သွေးချို ရောဂါဝေဒနာ ၁၉ နှစ်တိုင် ခံစားနေရရုံမက တစ်နေ့နှစ်ကြိမ် အင်ဆူလင် ထိုးခံ နေရသူ ဇနီးက တိုက်တွန်း၍ လာခဲ့တာပါ။

ဇနီးဖြစ်သူကလည်း စာရေးသူ၏ (၈/၂၀၀၈) ပါ ပျားမြီးရွက်အကြောင်း ဆောင်းပါး ဖတ်မိပြီးနောက် စာရေးသူ၏ခြံသို့ ပျားမြီးရွက်နှင့် ပတ်သက်ပြီး လက်တွေ့ လေ့လာခဲ့ရန် ခင်ပွန်းဆေးမှူးချုပ်ကြီးအား မှာကြားခဲ့တာပါ။ ဒါကို ဆရာဝန်ကြီးနှင့် စာရေးသူတို့ တွေ့ဆုံစကားဆိုခဲ့စဉ် ဆရာကြီးပြောပြ၍ သိခဲ့ရပါ၏။

ဆရာဝန်ကြီးက သူ့ဇနီး၏ ဆီးချို သွေးချို ရောဂါဝေဒနာကို ၁၉ နှစ်တိုင် ခေတ်မီဆေး တိုင်းရင်းဆေးမျိုးစုံနှင့် ကုသခဲ့တာ ဘယ်ဆေးမှ ထိရောက်တဲ့

ပျောက်ကင်းသက်သာမှု လုံးဝမရရှိခဲ့ကြောင်းအပြင် ဆီးချိုသွေးချိုနှင့် ပတ်သက်သော နည်းပညာပိုင်းဆိုင်ရာတို့ကိုလည်း ပြောပြလာ၍ စာရေးသူအတွက် ဗဟုသုတ အသိတိုးခဲ့ရတာလည်း အမှန်ပါ။

ထို ဆေးမှူးချုပ် ဒေါက်တာထွန်းလွင် (အင်းစိန် အကျဉ်းထောင်အတွင်း ရုံးထိုင်)အား စာရေးသူမှပေးနေသော ပျားမြီးရွက်ပျိုးပင်များ ပျားမြီးရွက်များနှင့် အညွှန်းစာရွက်တို့ကို ပေးအပ်ပြီးနောက် 'ဆီးချို သွေးချို ရောဂါဝေဒနာသည် ဖနီးအား ဆရာကြီးကိုယ်တိုင် တိုက်ကျွေးပြုစု ကုသနိုင်ပါတယ်၊ ဖနီးသည်ကို လက်တွေ့ပြုစုကုသရာမှ ဆရာကြီးအတွက် ပညာပိုင်းဆိုင်ရာ၊ သုတေသနပိုင်းဆိုင်ရာ ထူးခြားတဲ့ ဖြစ်စဉ်များ ရရှိတွေ့ရှိခဲ့ပါက ဆရာကြီး ဆန္ဒရှိရင် ကျွန်တော့်အား ကျေးဇူးပြု၍ ပြန်ကြားပေးပါ' လို့ မေတ္တာရပ်ခံခဲ့ပါ၏။

ဆရာဝန်ကြီး ရန်ကုန်သို့ ပြန်သွားပြီးနောက် ၁၀ ရက်ခန့်အကြာ ည ၉ နာရီခန့်တွင် စာရေးသူထံ ဖုန်းဆက်လာပေသည်။ အစိကကတော့ သူ့ဖနီးကို ပျားမြီးရွက် တိုက်ကျွေးရုံမက အင်ဆူလင်ထိုးတာ တစ်ကြိမ်လျှော့နိုင်ပြီဖြစ်ကြောင်း အသိပေးပြောလာပါ၏။ နေ့စဉ် အင်ဆူလင်ထိုး ခံယူနေရသောဖနီး လက်ခံပါသလားဟု စုံစမ်းရာ 'အိုကေ' ပဲဟု ဖြေပါ၏။ ထို့နောက် ဆေးမှူးချုပ် ဒေါက်တာထွန်းလွင် (အင်းစိန် အကျဉ်းထောင်အတွင်း ရုံးထိုင်) က စာရေးသူအား သူ့နာမည်၊ ရာထူး ဖော်ပြ၍ စာရေးနိုင်ကြောင်းလည်း ခွင့်ပြုလာပေသည်။

ဆေးလောကမှ သဘာရင့် အဆင့်မြင့် ဆရာဝန်ကြီး ကိုယ်တိုင်လည်း ဆီးချို သွေးချို ရောဂါဝေဒနာရှင် ဖနီးကို ပျားမြီးရွက် အသုံးပြုကုသရာမှ ထူးခြားသော ဤအကြောင်းဖြစ်စဉ်ကို တွေ့ရှိချက် ပျားမြီးရွက်နှင့် ပတ်သက်၍ ရေးသား ဖော်ပြခဲ့သော ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်တွင် ထည့်သွင်းဖော်ပြခဲ့ဖူးပါ၏။

ထို့နောက် လွန်ခဲ့သော ဇန်နဝါရီလ တတိယအပတ်လောက်က ထို ဆေးမှူးကြီး ဖုန်းဆက်လာကြောင်း အိမ်မှ မိသားစုက ပြန်ပြောပြ၍ သိရပြန်ပေသည်။ ထိုအချိန်မှာ စာရေးသူ၏ဖနီး နှလုံးရောဂါ အပြင်းအထန် ခံစားနေရသောကြောင့် နေပြည်တော် ခုတင် ၁၀၀၀ ဆေးရုံကြီးအတွင်း နှလုံးရောဂါ အထူးကုသဆောင်မှာ တက်ရောက် ကုသနေချိန်ပါ။

ဆေးရုံကဆင်းပြီး အိမ်မှာပဲ သောက်ဆေးများ တိုက်ကျွေး ပြုစုကုသနေရာမှ ဖနီးသည်တစ်ယောက် ၁၄၊ ၂၊ ဝ၉ ရက်နေ့တွင် ကယ်လန်အနိစ္စရောက်

သွားခဲ့ပါ၏။ တစ်ပတ်ခန့်အကြာ ရန်ကုန်ရှိ ဒေါက်တာထွန်းလွင်က စာရေးသူထံ ဖုန်းဆက်၍ ဝမ်းနည်း စိတ်မကောင်းပါကြောင်း ပြောလာပေသည်။ ထိုအခါ စာရေးသူက ဆရာကြီးအား ယခင်တစ်ခါက ဖုန်းဆက်သည့် အကြောင်းရင်းကို အကြိမ်ကြိမ် မေးမြန်းခဲ့ရာ-

ဒေါက်တာထွန်းလွင်က သူ့ရုံးခန်းရှိရာ ရန်ကုန်မြောက်ပိုင်း တစ်နေရာရှိ ဌာနဝင်းကြီးအတွင်း ပျားမြီးရွက်အပင်များ စိုက်ပျိုး၍ ဌာနအတွင်း ဆီးချို သွေးချို ရောဂါဝေဒနာသည်များကို တိုက်ကျွေးကုသနေကြောင်းနှင့် ရောဂါသည် အချို့ (အမည်နှင့်တကွ) ထူးခြားစွာ သက်သာပျောက်ကင်းနေကြောင်း အပြင် သူ့ဖနီး ဘက်မှ ဆွေမျိုးသားချင်းတွေကိုလည်း စည်းရုံး ဆွဲဆောင်နေသည်ဟု ဆိုပါ၏။ ထို့အပြင် ဆရာကြီး၏ အပေါင်းအသင်း ဆရာဝန်အချို့ (နေရပ်၊ အမည်ပါ ပြောပြပြီး) ကို စာရေးသူထံ ညွှန်လိုက်ကြောင်း ပြောပြလာပေသည်။

ထိုဆေးမှူးချုပ် ဆရာဝန်ကြီး၏ ပျားမြီးရွက်ဆေးအစွမ်း ကိုယ်တိုင် အသုံးပြုကုသတွေ့ရှိချက် အကျိုးဆက်ကြောင့် ယခုအခါ နေပြည်တော် ကျန်းမာရေး ဝန်ကြီးရုံးမှ ပျားမြီးရွက်ဆေးအစွမ်း ကြားသိရုံမက အသုံးပြုရန် ယုံကြည်ဆန္ဒရှိသော ဝန်ထမ်းအချို့ စာရေးသူထံ အလာစိပ်လာတာလည်း အမှန်ပါ။ ကျန်းမာရေး ဌာနကဟု သိရ၍ စာရေးသူမှ ရန်ကုန်ရှိ ဆေးမှူးချုပ်ကြီးသတင်းကို အမည်မပြောပြဘဲ ပြောကြားသည်နှင့် သူတို့က ဒေါက်တာ. . . မို့လားဟု ဆိုလာပါ၏။

စာရေးသူထံသို့ ၂၇၊ ၄၊ ဝ၉ ရက်နေ့က ရန်ကုန် တောင်ဒဂုံမြို့နယ်မှ အမျိုးသမီးတစ်ဦး ဖုန်းဆက်လာ၏။ ဖေဖော်ဝါရီလအတွင်းက စာပေလောက စာအုပ်တိုက်မှ ရိုက်နှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့သော ဆေးဖက်ဝင်ပျားမြီးရွက်နှင့် ဆေးဆောင်းပါးများ စာအုပ်ကိုဖတ်ပြီး ဆက်သွယ်လာတာပါ။ စာအုပ်ဖတ်ပြီး စာအုပ်ပါ စာရေးသူ၏ ဘဝအလွဲအပြောင်းနှင့် အိမ်ပေါ်သို့ ရှေးဟောင်း ဒီကွဇာသာခါ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော် ကြွလာမည်ဟု ကွတ်တိမှန်ကန်စွာ ဗေဒင် ဟောကြားပေးခဲ့သော ရန်ကုန် စမ်းချောင်းနေ ဆရာကြီးဦးတိုးလွင်၏ လိပ်စာ၊ ဖုန်းနံပါတ်တို့ကို မေးမြန်းလာပါ၏။ ထို့အတူ ပျားမြီးရွက်ပျိုးပင်များလည်း ရယူချင်ကြောင်းနှင့် နေပြည်တော် ပျဉ်းမနားသို့လာရန် အခက်အခဲများ ရှိနေသည်ဟု ဆိုပါသည်။ စာရေးသူ၏ ဖုန်းနံပါတ်ကို ပျဉ်းမနား အိတ်ချိန်းသို့ ဆက်သွယ် မေးမြန်းစုံစမ်းခဲ့သည်ဟုလည်း သိရပေသည်။

နောက်နေ့တွင် စာရေးသူ၏ ကားအင်ဂျင် လဲလှယ်ရန်အတွက် ရန်ကုန်သို့ သွားရန်ရှိနေ၍ ပျားမြီးရွက် ပျိုးပင်နှင့် ဆရာတိုး၏လိပ်စာ ရှာယူခဲ့မည်ဟု အကြောင်းပြန်ရာ သူမ၏ တယ်လီဖုန်းနံပါတ်ကို ပေးလာပါ၏။ ၃၀၊ ၄၊ ဝ၉ ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန် ရောက်သွားပြီးနောက် ထိုအမျိုးသမီးထံ ဖုန်းဆက် ဆက်သွယ်ခဲ့ရာ အမျိုးသမီးတစ်ဦး ဖုန်းကိုင်၍ အမျိုးသမီးနေမကောင်း၍ ဖုန်း မကိုင်နိုင်ကြောင်း ဆိုပါ၏။ စာရေးသူက ဆရာတိုးလိပ်စာ ဖုန်းနံပါတ်နှင့် ပျားမြီးရွက် ပျိုးပင်လာယူရန် တည်းခိုနေသည့် ညီမောင့်အိမ်လိပ်စာပြောပြရာ ဂါဝရပြုလို၍ တွေ့ချင်ကြောင်း ပြောရာ စာရေးသူက မလိုပါကြောင်းနှင့် ကားကိစ္စ အရေးကြီး၍ သွားရမှာဖြစ်ကြောင်း အသိပေးခဲ့ပါ၏။

ထိုည ၇း၃၀ နာရီခန့်တွင် စာရေးသူတည်းခိုနေသော အိမ်သို့ ပျားမြီးရွက် လာယူရန် ကားတစ်စီး ဆိုက်ရောက်လာပါ၏။ ဆရာကြီးနှင့် တွေ့ရအောင်ဟု ဆိုကာ လက်ဆွဲအိတ်နှင့် လက်ဆောင်ပစ္စည်းနှစ်ခု ပေးကမ်းလာပါ၏။ ဖနီးဖြစ်သူက ဂါဝရပြုတာပါတဲ့။ ဖနီးဖြစ်သူသည် ကျောက်ကပ် ကျောက်တည်၍ ကျောက်ခြေ ကုသထားရလို့ သမီးက ကားမောင်း လိုက်ပို့ကြောင်းလည်း ဆိုပါ၏။ သူတို့ ပေးသော အမှတ်တရ မှတ်တမ်းစာအုပ်ပေါ်တွင် စစ်ဘက်အကြီးအကဲမိသားစု ဖြစ်ကြောင်း စာရေးဖော်ပြထားတာ တွေ့ရပေသည်။

လူ့ဘဝရောက်လာ အသက်ရှင် နေထိုင်နေကြရာမှာလည်း လူမှု သုခချမ်းသာများနှင့်အတူ လူမှုဒုက္ခ၊ ရောဂါဘယများလည်း ဒွန်တွဲနေတာပါပဲလား။ ထို့အတူပါပဲ၊ ဒီဆောင်းပါးကို ရေးသားနေဆဲ စာရေးသူ၏ ခြံရှေ့ လမ်းတောင်ဘက်ရှိ ရေကျော်လမ်းကို ပိုက်မြွန်ချ ရေမြောင်းအုတ်စီ ယာယီကျောက်ချ၍ တံတားလုပ် မိသားစုလုပ်အားဖြင့် ကုသိုလ်ပြုနေစဉ် သိကျွမ်းနေသောအမျိုးသမီးကြီး တစ်ဦးနှင့် အဖော်မိန်းကလေးတို့ ထိုတံတားအပေါ်မှ ဖြတ်ကျော်လာပါ၏။

ရပ်၍ တွေ့ဆုံစကားပြောကြစဉ် သူမမှာ ဆီးချိုသွေးချို ရောဂါဝေဒနာ ရှိလို့ စာရေးသူထံက ပျားမြီးရွက်အပင်စိုက်ပြီး အရွက်ခူးစားနေပါတယ်တဲ့။ စာရေးသူက ထူးခြားသက်သာရဲ့လားဟု အကျိုးအကြောင်းမေးတော့ သူမ၏ ညာခြေထောက်သို့ လက်ညိုးညွှန်ပြပြီး ခြေချောင်းလေးနှစ်ချောင်း အဖြတ်ခံလိုက်ရပြီဟု ဆိုပါသည်။

ဟုတ်ပါသည်။ ခြေညိုနှင့် ခြေခလယ် နှစ်ချောင်း ဆုံးရှုံးသွားတာ တွေ့ရပါ၏။ အသားဖြူသော သူမ ခြေဖဝါးပေါ်မှာ ထိုအဖြတ်ခံထားရသော ဒဏ်ရာမှ

အရည်စိုစို သွေးစိုစို လွှမ်းနေတာ ပတ်တီးစပေါ်ကပင် မြင်ရ၏။ စိတ်မကောင်းလိုက်တာ။ စာရေးသူက ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲဟုမေးရာ တစ်နှစ်ကျော်ပြီတဲ့။

ပျားမြီးရွက်ကိုကော ဘယ်လိုစားပါသလဲဟု မေးရာ 'အင်္ဂလိပ်ဆေးကော၊ ပျားမြီးရွက်ကော မနက်တစ်ရွက်၊ ညတစ်ရွက်စားတယ်'ဟု ဖြေပါ၏။ အညွှန်းစာရွက်ကောမရှိလားဟု မေးပြန်ရာ မရှိဘူးတဲ့။ သူတူပြောပြတဲ့အတိုင်း စားနေတာ ဟု ဆိုပါသည်။

စာရေးသူက အညွှန်းစာရွက်ကို လက်ထဲသို့ ထည့်ပေးပြီး 'ဒီအညွှန်းအတိုင်း ပျားမြီးရွက်စားသုံးသူ အကျိုးရှိကြကြောင်း၊ အထူးသဖြင့် ပျားမြီးရွက်ကို အညွှန်းအတိုင်း စားသုံးသူတိုင်း ၃-၅ ရက်မှာ အနာမှန်သမျှ ကျက်ရုံမက ပျောက်ကင်းကြကြောင်း၊ ဆီးချို သွေးချိုလည်း ပုံမှန်ရှိလာကြောင်း၊ ထိုပုံမှန်ရှိလာသူတိုင်း ပျားမြီးရွက်ကို တစ်နေ့ တစ်ရွက် နှစ်ရွက် စားပေးရုံနှင့် ဆီးချို သွေးချို ရောဂါကို ခေတ်မီဆေး တိုင်းရင်းဆေးလွတ် (Control) ထိန်းထားနိုင်ကြောင်း အသိပေး ပြောပြမိပါ၏။

သူမလက်ဝယ် အညွှန်းလည်းရောက်ပြီ၊ ပျားမြီးရွက် အပင်ကိုလည်း စိုက်ထားပြီးပြီ၊ ဒါပေမယ့် သူမ မည်သို့ လိုက်နာ လုပ်ဆောင်မည်ကိုတော့ စာရေးသူ မခန့်မှန်းနိုင်ပေ။

ယနေ့ ဆီးချို သွေးချို ရောဂါဝေဒနာကို ပေါ်ပြူလာအဖြစ်ဆုံး သတ်မှတ်အသိအမှတ်ပြုထားသည့်အတိုင်း ၎င်းရောဂါဝေဒနာအကြောင်းရင်း အခြေခံများ။ ဆောင်ရန် ရှောင်ရန်တို့ လေ့လာသိရှိထားသူများ၊ အစစ ဆင်ခြင် စားသောက်နေထိုင် လှုပ်ရှားသူများ၊ အသိနှင့် သတိကို လုံးဝ အလျှော့မပေး အလွှတ်မခံသူများအတွက် အဆင်ပြေသော်လည်း အသိနှင့်သတိကို လျစ်လျူရှု ဆန္ဒနှင့် အလိုအရ စားသောက်နေထိုင်နေတတ်သူများအဖို့ ယခုခေတ်ပေါ် အစားအသောက်များက လက်ယပ်ခေါ် ဖိတ်ခေါ်နေတာနှင့် တူနေသလို စိတ်အလိုကျ စားသောက်နေထိုင်ပြီးနောက် ၎င်းတို့ ဆီးချို သွေးချို ရောဂါဝေဒနာ ခံစားလာရပြီဆိုတာနှင့် အစားဆင်းရဲ အနေဆင်းရဲ အချို့က 'လောကငရဲ'ပါပဲ ဟု သတ်မှတ် ဝန်ခံ ပြောကြား ဆွေးနွေးလာကြသူများထဲတွင် အလွှာစုံ အလွန် ချမ်းသာရုံမက အလွန် ရာထူးကြီးမားသူများနှင့် ဆန္ဒရှိရာ လိုတာအသင့် လှမ်းလင့် ယူနိုင်သော သူများလည်း ပါဝင်ကြသလို နေ့လုပ်နေ့စားများနှင့် သာသနာ့ဝန်ထမ်း ဘုန်းကြီးရဟန်း များလည်း ပါဝင်နေကြောင်း အသိပေး ဖော်ပြလိုပါ၏။

ဆီးချို သွေးချို ဖြစ်ရ ခံစားရသည့် အခြေခံ အကြောင်းအရင်းများတွင် အစားအသောက်ပုံစံနှင့် ဆေးဝါးအဖြစ် စားသောက်မှီဝဲခြင်း အပါအဝင် မျိုးရိုးလိုက် ရောဂါဝေဒနာ ဆင်းသက်ဖြစ်ပွားနိုင်ကြောင်း အသိ၊ သတိရှိရန် လိုအပ်သလို ယေဘုယျ မှန်ကန်မှုရှိနေတာလည်း တွေ့ရပေသည်။

ဆီးချို သွေးချို ရောဂါဝေဒနာ ခံစားနေရသူတိုင်း ယေဘုယျ အခါး မစားသုံးသူ မကြိုက်သူများ ဖြစ်ကြတာလည်း တွေ့ရပါ၏။ ဘာလို့လဲဟုဆိုတော့ ဆေးပညာအရ ဆီးချိုရောဂါ ဖြစ်ပွားရသည့်အကြောင်းရင်းတွေထဲမှာ နေ့စဉ်အစားအစာများမှာ အခါးဓာတ်လို့ခေါ်သော (Terpenoid) နှင့် (Alkaloid) တွေဟာ နေ့စဉ်အစားအစာများမှာ မပါဝင်လို့ ဖြစ်ရသည့် အကြောင်းရင်းတစ်ခု ပါဝင်နေကြောင်း လေ့လာသိရှိရပါ၏။

၎င်းအခါးဓာတ်တွေသည် သွေးထဲမှာရှိသော အချိုဓာတ် (Glucose) ကို ပုံမှန်အနေအထားဖြစ်အောင် ပြုလုပ်နိုင်စွမ်းရှိကြောင်း၊ အချို့ ဆေးဖက်ဝင် ပရဆေး (အခါး) ကိုစားလျှင် ပန်ကရိယကနေ အင်ဆူလင် ပုံမှန်ထွက်အောင်လည်း စွမ်းဆောင်နိုင်သည်ဟု လေ့လာသိရှိရပါသည်။

ယခု ဆေးဖက်ဝင် ပျားမြီးရွက်သည် အခါးဓာတ် မပါဘဲလျက် ဆီးချို သွေးချို ရောဂါဝေဒနာကို ထူးခြားအကျိုးရှိရတာ ၎င်းက အင်ဆူလင် ထုတ်ပေးလို့လား။ ပန်ကရိယကနေ အင်ဆူလင် ပုံမှန်ထွက်အောင် စွမ်းဆောင်နိုင်လို့လားဟု ပညာရှင်များနှင့် တွေးဆ ဆင်ခြင်သူများမှ ဝေဖန်ထောက်ချင့်နေကြသလို ဆီးချို သွေးချိုကြောင့် ဖြစ်ပွားရသော အနာများနှင့် မျက်စိ မှုန်ဝါးခြင်း၊ သွေးတိုးနှင့် နှလုံးရောဂါများပါ သက်သာပျောက်ကင်းမှု ရှိလာတာကို ဆွေးနွေးထောက်ပြ သိချင်သူများစွာ ရှိနေတာကိုလည်း တွေ့နေရပါ၏။

ပျားမြီးရွက်ကို ဝါးစားရုံဖြင့် ဆီးချိုသွေးချို ရောဂါဝေဒနာရှင် အများစုအတွက် အကျိုးရှိနေတာ နှစ်များစွာကြာရှည်ခဲ့ပါပြီ။ ဒါပေမယ့် ဆန္ဒရှိပြီး ယုံကြည်စွာ သုံးစွဲသူများအတွက်သာ အသုံးတည့်နေ၏။ စာရေးသူ ရည်ရွယ်မျှဝေမှုပြုခဲ့တာ အဓိက ချို့တဲ့၍ လိုအပ်နေသူများအတွက်ပါ။

စာရေးသူက ဆေးကုသူမဟုတ်ပေမယ့် 'တန်ဆေး လွန်ဘေး' 'တစ်ယောက်အတွက် ဆေး၊ တစ်ယောက်အတွက် ဘေး' ဆိုသည့် အဆိုအမိန့်ကို လက်ခံအလေးထား လိုက်နာသူ ဖြစ်ပါ၏။ ထို့အတူ ၎င်းဆောင်ပုဒ်နှင့်အညီ အမြဲ

သတိထား ပျားမြီးရွက်ပျိုးပင်နှင့် အရွက်များကို မျှဝေကုသိုလ်ပြု ကူညီမှု ပြုပေးနေရာတွင် အနည်းစုမှ တစ်ခါတလေ တုံ့ပြန်ချက်က အံ့ဩစရာအဖြစ်နှင့် ကြုံတွေ့ရတာမျိုးလည်း ရှိပါသည်။ မှတ်မှတ်ရရ တင်ပြရလျှင်-

နေပြည်တော် ဌာနတစ်ခုတွင် တာဝန်အဆင့် အသင့်အတင့်ကြီးမားသော ခင်ပွန်း၏ ဆီးချိုသွေးချို ရောဂါဝေဒနာအတွက် ဇနီးဖြစ်သူက စာရေးသူထံမှ ပျားမြီးရွက်ပျိုးပင်နှင့် ပျားမြီးရွက် အညွှန်းစာရွက်တို့ကို တောင်းခံ ရယူသွားပေသည်။ တစ်ပတ်ခန့်အကြာ ညခင်းပိုင်းမှာ ထိုအမျိုးသမီးကိုယ်တိုင် ဖုန်းဆက်ပြောလာတာက 'ဆရာကြီးရေ ကျွန်မခင်ပွန်းအတွက် ပျားမြီးရွက်က ထူးခြားနေတယ်။ ပျားမြီးရွက်ကို အညွှန်းအပိုင်း စားပြီးနောက်နေ့မှာ မသွေးချိုစက်နဲ့ တိုင်းတော့ ယခင် ၂၅၀ လောက်က ၃၃၀ လောက်အထိ တက်နေတယ်'ဟု ဆိုပါ၏။

ဒါကိုကြားပြီးနောက် စာရေးသူက ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီး၏ ထိုနေ့ အစားအသောက်ပုံစံကို ရအောင်မေးတော့ 'သူ အစည်းအဝေးကအပြန် Sunkist အချိုရည်တစ်ဘူးတော့ သောက်တယ်' ဟု ဖြေပါ၏။ ထိုကဲ့သို့ ဖြေကြားချက် ကြားရတာနှင့် စာရေးသူ ပြန်အကြံပြုပြောပြတာက 'အဲဒီလိုဆို ပျားမြီးရွက် ဆက်မစားနိုင်းပါနဲ့ ခင်ဗျာ၊ ဘေးတွေ့နိုင်ပါတယ်၊ တစ်ယောက်တွက်ဆေး၊ တစ်ယောက်အတွက် ဘေးလို့ ဆိုထားတယ်ခင်ဗျ' ဟု အသိပေးမိပါ၏။

စိတ်မကောင်းစရာပါပဲ၊ အဲဒီနေ့က အချိုရည်ဘူးသာမက ဘယ်လိုအစားအသောက်များကိုလည်း မဆင်မခြင် စားသောက်နေမှန်းမှ မသိဘဲလေ။

ဒါပေမယ့် နောက်တစ်ပတ်ကျော်လောက်တွင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးနှင့် ဇနီး တပည့်လက်သားများ ကားဖြင့် ရောက်လာပြန်ပါ၏။ သူ့ရောဂါဖြစ်နေတာ ဆယ်စုနှစ်ကျော်ပြီတဲ့၊ မည်သို့ရှိစေ ထပ်မံ၍ တောင်းခံသွားသော ပျားမြီးရွက် ပျိုးပင်၊ ပျားမြီးရွက်အပင်ဖြတ်ကိုင်းနှင့် ပျားမြီးရွက်များကို ပေးလိုက်မိတာ အမှန်ပါ။

အစားအသောက်ကြောင့် အဓိက ဖြစ်ရသည့် ဆီးချို သွေးချိုရောဂါ ဝေဒနာမျိုးကို တိုက်ဖျက်ကုသ ကာကွယ်ကြရာတွင် အခြေခံလိုက်နာဆောင်ရွက်ရမည့် မတည့်သော အစားအသောက်များကို ဆင်ခြင်၍ စားသောက်ရမှာ ဖြစ်သလို၊ လိုအပ်သည့် ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှုကိုလည်း မိမိနှင့် သင့်တော် အဆင်ပြေသမျှ ပုံမှန်လိုက်နာ လုပ်ဆောင်နေရန် လိုအပ်သလို ရောဂါအတွက် သင့်တော်၊ အဆင်ပြေသော ဆေးဝါးများကိုလည်း မပြတ်မှီဝဲနေရမှာ ဖြစ်ပါ၏။

သို့သော်လည်း ဤနေရာမှာ အလျဉ်းသင့်၍ အသိပေး ဖော်ပြလိုတာက စာရေးသူတို့မိသားစုနှင့် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်သော သက်တော်လည်းကြီး၊ ဝါကလည်းကြီး အသိနှင့်ယှဉ်သော သတိပဋ္ဌာန် ကျင့်စဉ်များကို ကျင့်ကြံ ပွားများအားထုတ် ညွှန်ကြားပြသ နည်းလမ်းများ ပေးနေသော ငယ်ဖြူ ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါး ဟိုတစ်လောက ရောဂါနှင့် မတည့်သော ကောက်ညှင်းပေါင်းကို သတိလက်လွတ် အစားသုံး၍ ချက်ချင်းပဲ ဆေးရုံတင် အောက်ဆီဂျင်ပေး၊ အပြင်းအထန် ကုသ အသက်လုပ်ခဲ့ရသော အဖြစ်မျိုးတောင် ရှိနေတော့ အစားအသောက်ကို သာမန်လူသားတွေထက် ဆီးချို သွေးချို ရောဂါဝေဒနာရှင်များအဖို့ ပို အစားအသောက်ကြောင့်ပဲ . . . . ဖြစ်ချိုး ဖြစ်စဉ် ဖြတ်တတ်ရုံမက ဖြစ်နေဦးမှာ ရှိနေဦးမှာပါပဲလေဟု စာရေးသူအနေဖြင့် မိမိကိုယ်ကို အတွေးပွား ခံယူမိသလို-

လူသားတိုင်း ဘဝရပ်တည် အသက်ရှင်နေနိုင်ရေးသည် အသိနှင့် သတိအပေါ်မှာ များစွာ တည်မှီနေပါကြောင်း။

[သူရမ္မမဂ္ဂဇင်း ၉၊ ၂၀၀၉]

❖ ❖ ❖

ဆီးချို သွေးချို ရောဂါဝေဒနာအတွက်
ပျားမြီးရွက် အပင်နှင့် ပတ်သက်၍ ၉

ဆီးချို သွေးချို ရောဂါဝေဒနာအတွက် ဆေးဖက်ဝင် ပျားမြီးရွက် အပင်ငယ်တစ်ပင် ရရှိခဲ့ပါ၏။ ဝေဒနာခံစားနေရသော အရာရှိကြီးတစ်ဦး သူကိုယ်တိုင် ပျားမြီးရွက် စားသုံးပြီး ထူးခြားစွာ သက်သာ ပျောက်ကင်းခဲ့၍ ထိုအပင်ကို ဆက်လက် မျိုးပွား ရယူခဲ့လေသည်။ ထိုမျိုးပွားရရှိခဲ့သော ပျားမြီးရွက် ပျိုးပင်ကလေးများကို လက်လှမ်းမီသမျှ စားသုံးနည်း အညွှန်းစာရွက်နှင့်အတူ မျှဝေကုသိုလ် ပြုခဲ့ပါတယ်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက စာရေးသူ၏ ဖိုးညာလျှာညီသို့ ရောက်လာစဉ် စာရေးသူသည် လက်လှမ်းမီသမျှ ဆေးဖက်ဝင် ပရဆေးပင်လေးများကို စိုက်ပျိုး မျိုးပွား ကုသိုလ်ပြုနေတာကို သိသွားရာမှ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကိုယ်တိုင် ပျားမြီးရွက် ပျိုးပင်ငယ်တစ်ပင်နှင့် အညွှန်းစာရွက်တစ်ရွက်ကို ကိုယ်တိုင် လာပို့ပေးခဲ့တာပါ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက 'ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် စားသုံးနေပါတယ်၊ အလွန် ဆေးစွမ်းထက်ပါတယ်' ဟု [illegible]

ပျားမြီးရှက်အပင်ကို ကိုင်းဖြတ်ပျိုးရုံနဲ့ ရှင်သန် မျိုးပွားရနိုင်ကြောင်းလည်း သိရတော့ စာရေးသူမှ 'စိုက်ပျိုး မျိုးပွားပြီး မျှဝေ ကုသိုလ်ပြုသွားပါမယ်' ဟု ကတိပေးစကား ဆိုခဲ့မိတာအမှန်ပါ။ ထိုကတိစကားအတိုင်း ပျားမြီးရှက် ပျိုးပင် လေးကို ပြုစုရင်း ရသမျှပျိုးကိုင်းများ ဖြတ်၍ မျိုးပွားရင်း ရလာသော ပျားမြီးရှက် ပျိုးပင်ကလေးများကို မြို့ထဲသို့ရောက်လာသူများ ဆန္ဒအရ တောင်းခံလာသည့် အခါ အညွန်းစာရွက်ကလေးကို မိတ္တူပွား၍ စတင် မျှဝေ ကုသိုလ်ပြုနိုင်ခဲ့ပါ၏။

ပျားမြီးရှက်၏ အံ့ဖွယ်ဆေးအစွမ်းကြောင့် ဆီးချို သွေးချို ရောဂါဝေဒနာ ရှိသူများ အညွှန်းအတိုင်း စားသုံးမှီဝဲကြရာမှ အများစု အကျိုးရှိကြတာကြောင့် သတင်းလည်း စတင်ပြန့်သွားရပါသည်။ စာရေးသူကလည်း ပျားမြီးရှက်အပင်ကို ဂရုစိုက် ပြုစု မျိုးပွား ရနိုင်သမျှ ပျိုးပင်များကို လက်လှမ်းမီသမျှ တောင်းခံလာသူ များကို မျှဝေမှု ဆက်၍လုပ်နေခဲ့ပါတယ်။

ပျားမြီးရှက်အပင်၏ ရှင်သန်ခြင်း စွမ်းအားကလည်း အံ့ဖွယ်အတိပါ။ စိုက်သမျှ ပျိုးသမျှ ရှင်ပါ၏။ ရေဝပ်ခြင်းကို ကြောက်၍ အလင်းရောင်ရသော နေရာမျိုးမှာ အပင်ဖြစ်အား အလွန်ကောင်းတာလည်း တွေ့ရပါ၏။ ပျားမြီးရှက် ကိုင်းတစ်ခုဖြတ်လျှင် ကျန်အောက်ကိုင်းမှာ ကိုင်းသစ်တွေ ပွားထွက်လာပြန်ရော။ အဲဒီလိုဖြစ်တာ အချိန်တိုအတွင်းမှာပါ။

စာရေးသူကလည်း ဆက်၍ ဆက်၍ မျိုးပွား၊ ရလာသော ပျားမြီးရှက် ပျိုးပင်များကို တောင်းခံလာသူတိုင်းအား မျှဝေနေခဲ့တာ ရက်မှ လ၊ လမှ နှစ်သို့ ကူးလာပေပြီ။ ပျားမြီးရှက် စားသုံးသူများထံမှ ပျားမြီးရှက် စားသုံးပြီး ခံစားရသော အကျိုးရလဒ် သတင်းများကိုလည်း စုဆောင်း မှတ်သားနေခဲ့တာ အမှန်ပါ။ လက်လှမ်းမီသမျှ ပျားမြီးရှက် စားသုံးမှီဝဲသူများထံက ပြန်ကြားရသည့် အကျိုး ရရှိပုံသတင်းကလည်း တကယ့်ကို အားရစရာ တွေ့ရပါ၏။

အများ ပြောကြ ဆိုကြ သတ်မှတ်ကြသည့်အတိုင်း ပေါ်ပြူလာရောဂါ၊ ကမ္ဘာ့နာ၊ သူဌေးနာ ကြီးတင်လေ့လာသိရှိထားပြီး အလွန် ကြောက်စရာကောင်းသည့် ဆီးချိုသွေးချို ရောဂါကို အချိန်တိုအတွင်း အရွက်ဝါးစားရုံနဲ့ ပျောက်ကင်းသက်သာ အကျိုးရှိပုံတို့ကို စာရေးသူ ပြန်ကြားရ၊ သိထားသမျှ ဆုံမိသူတိုင်းအား အသိပေး ပြောကြားနေခဲ့တာလည်း ဝန်ခံပါ၏။ စာရေးသူက ဆေးကုသူ မဟုတ် ပါ။ မြို့လုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်ရင်း ...

လာသူများကို ပျိုးပင်ပေးသူ အရာရှိကြီး အကြောင်းလည်း ပြောပြ၊ အသိပေးနေ ခဲ့တာ အမြဲပါ။

စတင် ပျားမြီးရှက် ပျိုးပင်တစ်ပင် ပေးသူက မြန်မာ့ဆက်သွယ်ရေးလုပ်ငန်းမှ အင်ဂျင်နီယာကြီး ဦးသန်းထွန်း ဖြစ်ကြောင်း၊ နေပြည်တော်သို့ အစိုးရဌာနများ စတင်ပြောင်းလာစဉ်က ဖြစ်ကြောင်း၊ ယခုအခါ ဆရာ ဦးသန်းထွန်းသည် ရေဝတီ တိုင်းတွင် မြန်မာ့ဆက်သွယ်ရေး တိုင်း/ဂျာ အဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်လျက်ရှိ ကြောင်း၊ ပျားမြီးရှက်အပင် ပေးသူ၏ စေတနာ ကျေးဇူးတရားကို ဖော်ပြ အသိပေး နေတာ အမြဲပါ။

ပျားမြီးရှက်မှီဝဲသူတိုင်းလိုလို အချိန်တိုအတွင်း အကျိုးများ သုခ ချမ်းသာ များစွာ ရရှိနေပုံသတင်းဟာ ပျဉ်းမနားနဲ့ နေပြည်တော်အတွင်း တစ်စတစ်စ ပြန့်သွားခဲ့လေပြီ။ စာရေးသူထံ ပျားမြီးရှက်ပျိုးပင် တောင်းခံလာသူများထံမှ ပြန်ကြားရသည့် သတင်းပါ။ ဒီသတင်းတွေက စာရေးသူကို ပျားမြီးရှက်ပျိုးပင်တွေ ဆက်ပျိုး ဆက်၍ ကုသိုလ်ပြု မျှဝေချင်အောင် ဆန္ဒတွေပွား တွန်းအားတွေ ဖြစ်စေခဲ့တာ အမှန်ပါ။

အဲဒီလိုနဲ့ ပျဉ်းမနားမြို့နယ်အတွင်းမှ အလွှာစုံ ဆီးချိုသွေးချို ရောဂါ ဝေဒနာ ခံစားနေရသူတွေ လာကြရာတွင် ထိပ်တန်းစာရင်းဝင် အလွန် ချမ်းသာ ကြွယ်ဝ သူများလည်း ရောက်လာပါရော။ အဲဒီမှာပဲ မာမရေနေတဲ့ စာရေးသူ နှုတ်က ပြောပြနေရရုံ အားမရတော့ဘဲ ပျားမြီးရှက်အကြောင်း ဆောင်းပါး ရေးမိ ခဲ့ပါ၏။ ထိုဆောင်းပါးကိုလည်း အချိန်တိုအတွင်း သုရဋ္ဌ မဂ္ဂဇင်းမှာ တာဝန်ရှိသူ များက ဖော်ပြပေးခဲ့ပါတယ်။

ပျားမြီးရှက်စားသုံး၍ ဆီးချို သွေးချို ဝေဒနာ ခံစားနေရသော ဝေဒနာရှင် များမှ အချို့ ပြန်လည်ပြီး ပြောပြချက်များသည် ထူးခြားသော အကျိုးရလဒ်များ ဖြစ်နေပြန်၏။ ဒါကိုပဲ စာရေးသူမှတစ်ဆင့် သုရဋ္ဌမဂ္ဂဇင်းသို့ ဆောင်းပါးများ ရေး၍ ပို့ပေးခဲ့မိပါတယ်။ သုရဋ္ဌမဂ္ဂဇင်းကြီးကလည်း အလျဉ်းသင့်သလို ပျားမြီး ရှက်အကြောင်း ဆောင်းပါးများကို စာဖတ်ပရိသတ်သို့ ထပ်ဆင့် ဖော်ပြခဲ့ပေ သည်။ အကျိုးဆက်ကတော့ ပျားမြီးရှက်ဆေးအစွမ်းကို ဆီးချို သွေးချို ရောဂါ ဝေဒနာရှင်များအတွက် သတင်းကောင်းအဖြစ် ပိုမို သိကြရ ကြားခဲ့ကြရတာ အမှန်ပါ။

အဲဒီနောက်ပိုင်း မြန်မာပြည် တစ်နံတစ်လျားမှ ပျားမြီးရှက်ပျိုးပင် တောင်းခံ လာသူ များပြားတိုးတက်လာတာကြောင့် အစမှာ အံ့ဩသွားရသလို မငံ့မရဲ ဖြစ်မိတာကို ဝန်ခံပါရစေ။ ဒါပေမယ့် စာရေးသူကလည်း မိသားစုအင်အားနဲ့ ကြိုးစားအားထုတ်၍ ပျားမြီးရှက်ပျိုးပင်များ ဆက်ပြီး မျိုးပွား ထုတ်လုပ်နိုင်ခဲ့ပါ၏။ တောင်းခံလာသူတိုင်းကို ပျားမြီးရှက် ပျိုးပင် မရမရှိ လက်ချည်း မပြန်ရ အောင် အခမဲ့ အာမခံ ပြုနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ ပျားမြီးရှက်အပင် လာတောင်းသူတိုင်း အပင် စိုက်ပျိုးပုံ၊ ပြုစုပုံမှအစ စာရေးသူ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်နေပုံကို အလျဉ်း သင့်သလို ပြသ ရှင်းလင်းနေခဲ့တာ ယနေ့အထိပါပဲ။

ယခုအချိန်မှာတော့ ပျားမြီးရှက်ပျိုးပင် စိုက်ပျိုးအောင်မြင်မှု စွမ်းအား ကြောင့် ပျားမြီးရှက်အပင် လိုသလောက် မျှဝေပေးနေသလို ရောဂါ မြင့်မားနေ သူများအတွက် လတ်တလော ချက်ချင်း စားသုံးနိုင်အောင် ပျားမြီးရှက်များကို အပင်မှ လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် ခူးယူပေးနေပါ၏။ နေပြည်တော်မှ ဝန်ထမ်းများ အပါ အဝေးပြေးကားဂိတ်များ၊ တည်းခိုခန်းများမှလည်း ဆက်သွယ်၍ ပျားမြီးရှက် အပင်နှင့် အရွက်များကို အခါအားလျော်စွာ တောင်းခံလာကြတာလည်း တွေ့ရ ပါ၏။

စာရေးသူတို့ မြို့နယ် စာနယ်ဇင်းအဖွဲ့ဝင်များ အချို့ စိတ်ဝင်စား၍ ပျားမြီးရှက် ပျိုးပင် တစ်ပင်နှစ်ပင် စိုက်ပျိုးပြီး လက်လှမ်းမီသမျှ တစ်ဆင့် မျှဝေ နေကြတာလည်း တွေ့ရပါ၏။ သူတို့စိုက်ထားသော ပျားမြီးရှက်အပင် ပွားစီးပုံက မြေနဲ့မမျှအောင် ဖြစ်လာတော့ မနိုင်မနင်း ဖြစ်လာလို့ ခုတ်ဖြတ် ရှင်းလင်းပစ် ရသည်အထိ ရှိလာကြောင်းလည်း သိရပါတယ်။ ရက်ပိုင်းကပဲ ဆိုက်ကား တစ်စီးဖြင့် လွန်ခဲ့သော ခြောက်နှစ်ခန့်က ကိုယ်တိုင် ယခုဆိုက်ကားနဲ့ပဲ လာ၍ ပျားမြီးရှက် ပျိုးပင် လာတောင်းသွားသူ တရုတ်မျိုးနွယ် အမျိုးသမီးကြီး ရောက် လာပါ၏။

ရောက်ချင်းပဲ လွန်ခဲ့သော ခြောက်နှစ်ခန့်က သူနှင့် မရှေးမနှောင်း ပျားမြီးရှက် ပျိုးပင်လာတောင်းတဲ့ အသက် ၈၀ ကျော် တရုတ်အမျိုးသမီးကြီးကတော့ မနှစ်က ဆုံးသွားကြောင်း ပြောလာပါ၏။ သူတို့နှစ်ဦးက နေပြည်တော်၊ ပျဉ်းမနား မြို့ဈေး အနီးမှာ အောင်မြင်နေတဲ့ လုပ်ငန်းရှင်ကြီးတွေပါ။ လွန်ခဲ့သော ခြောက်နှစ်ကျော် က သူတို့လာလို့ စာရေးသူ ပျားမြီးရှက်အကြောင်း ဆောင်းပါးရေးဖြစ်ခဲ့တာပါ။

ထိပ်တန်း စာရင်းဝင် ကြွယ်ဝသူတွေပါ။ ပျားမြီးရှက် စားသုံးပြီး ထူးခြားတဲ့ အကျိုး ရလဒ် ခံစားရမှု သူတို့ ပြောကြားချက်တွေ ဈေးအတွင်း ပြန့်သွားရာက ဆီးချို သွေးချို ရောဂါဝေဒနာသည်တွေ ပိုမိုစိတ်ဝင်စားလာရတာပါ။

မြို့ထဲသို့ ထိုအမျိုးသမီးကြီးဝင်လာတော့ မျက်မှန်မပါ၊ ဆံပင်တွေ မည်းနက် လို့ အသားအရေတွေ စိုပြည်ပြီး ပကတိ ကျန်းမာလျက် တည်ငြိမ်မှု အပြည့်နဲ့ တွေ့ရပါ၏။ အားကျလိုက်တာ။ စာရေးသူက 'အခု အသက် ဘယ်လောက်ရှိပြီ လဲ' ဟု မေးမိပါတယ်။

'၈၀ နှစ်ပါ' တဲ့။ ထူးခြားလိုက်တဲ့ ကုသိုလ်။ စာရေးသူက ဘာအလို ရှိပါ သေးလဲဟု မေးမိပါ၏။ အလှပင်လေးတွေ ဝယ်ချင်လို့ပါဟု ဆိုကာ လေးငါးပင် ဝယ်ယူသွားပါ၏။ စာရေးသူက 'ဟိုတစ်လောက ခင်ဗျား သားကြီး ဦးတင့်ဆွေ မကြာခဏလာကြောင်း၊ ရဲယိုအကြောင်း ပြောကြရင်း သူ့နာမည်ကို သုံးပြီး ဆောင်းပါး ရေးခဲ့တာ ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလထုတ် မဂ္ဂဇင်းမှာ ပါလာကြောင်း' ပြောပြရာ 'သားက ပြောပါတယ်၊ သူလည်း မြို့ဝယ် တိုက်တည်ပြီး သူစိုက်ချင်တဲ့ အပင်တွေ စိုက်နေကြောင်း' ဆိုပါ၏။

စာရေးသူက 'ပျားမြီးရှက်ပျိုးပင်တွေလည်း အခုထက်ထိ လာယူကြတုန်းပါပဲ၊ အပင်အားကောင်းတော့ နိုင်အောင် ပျိုးလာ၊ တောင်းသမျှ ပေးနိုင်နေကြောင်း ပြောပြရာ' သူမက

'ကျွန်မ မြို့ထဲမှာလည်း အပင်အုံကြီး ဖြစ်နေပြီ' ဟု ဆိုပါ၏။ ထို့နောက် ဆိုက်ကားစီး ပြန်သွားတာကို လှမ်းကြည့်ရင်း စာရေးသူယခင်က သူတို့ မိသားစု လက်ဖက်ရည်နှင့် မုန့်လုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်ပြီး အဆင့်ဆင့် တိုးတက် အောင်မြင် လာပုံ မြင်ယောင်ရင်း ယခုအခါ မြို့အရှေ့ပိုင်းတွင် သူတို့၏လုပ်ငန်းခွဲများ ဖြိုးမြေ တိုက်တာများစွာ လက်ညှိုးထိုးမလွဲလောက်အောင် ရှိလာနေတာကိုလည်း ကြားသိ နေရပါ၏။ ဈေးကွက်နှင့်အညီ ကြိုးစားလုပ်ကိုင်ရင်း အရည်အသွေးမီ အဆင့်မီ ပစ္စည်းများ ထုတ်လုပ်လာနိုင်သည့်အချိန် နေပြည်တော် ပျဉ်းမနား ဖြစ်လာတော့ လုပ်ငန်းနှင့် ဈေးကွက်က အံကိုက် ကွက်တိဖြစ်လာရတာ ထူးခြားလှသလို အကျိုး ပေး ကောင်းလိုက်တာလို့ ခံစားမိခဲ့တာ အမှန်ပါ။

လက်လှမ်းမီသမျှ မြန်မာပြည်တစ်နံတစ်လျား ဒေသများစွာက သုရဋ္ဌ မဂ္ဂဇင်းပါ ပျားမြီးရှက်ဆောင်းပါးများ ဖတ်ရပြီး ဆန္ဒရှိသောသူများ ပျားမြီးရှက်

ပျိုးပင်များ လာရောက်တောင်းယူကြရာမှာ ရခိုင်ပြည်နယ်မှ နေပြည်တော်သို့ ဆေးဝါးမှတ်ပုံတင် လာလုပ်ရင်း စာရေးသူထံသို့ ရောက်လာသော စစ်တွေမြို့ ဝကိုးလုံး ဆေးတိုက်ပိုင်ရှင် တိုင်းရင်းသမားတော်ကြီးက ထူးခြားနေ၍ စာဖတ်သူများသို့ အသိပေး ဖော်ပြလိုက်ရပါ၏။

ရောက်လာပုံက ခြံထဲသို့ ဆိုင်ကယ် တစ်စီးဖြင့် ဝင်လာခဲ့ပြီးနောက် ရောက်ချင်းပဲ ရခိုင်သံဝဲဝဲဖြင့် သူ ရခိုင်ပြည်နယ်ကလာခဲ့ကြောင်း 'ခင်ဗျား ရေးနေတဲ့ ပျားမြီးရှက်ဆောင်းပါးတွေ ဖတ်ရပြီး ပျားမြီးရှက်အပင် မရရင် သေမလောက်ဖြစ်နေတဲ့ ဦးလေးအတွက် လာခဲ့တာပါ၊ သူ ဘယ်သူဘယ်ဝါပါ' ဟု တစ်ဆက်တည်း ပြော၍ နားခိုတဲမှာ ထိုင်ပါတော့သည်။

စာရေးသူကလည်း အပြုံးဖြင့် ကြိုဆို၍ ပျားမြီးရှက်ပျိုးပင်များ မျိုးပွားပြီး ဆန္ဒရှိ၍ တောင်းခံလာသူများကို မျှဝေကုသိုလ်ပြုနေတာပါ၊ ပြီးတော့ ပျားမြီးရှက် စားသုံးပြီး ဆီးချိုသွေးချို ရောဂါဝေဒနာရှင်များ အကျိုးထူးခံစားရပုံတွေကို ကြားသိသမျှ စာရေးသူကတစ်ဆင့် မဂ္ဂဇင်းမှာ ဆောင်းပါးရေး၍ စာဖတ်သူများသို့ အသိပေးတင်ပြနေတာပါ၊ ဆေးကုသူ မဟုတ်ပါဟုဖြေရာ ထိုဆရာကြီး ဦးအောင်စိုးမြင့်ကို လိုက်ပါပို့ဆောင်ပေးသူ ကိုလင်းထိုက်၊ ကျန်းမာရေးဝန်ကြီး ဌာန၊ နေပြည်တော်ကလည်း ပျားမြီးရှက်သတင်းက နေပြည်တော်မှာ အတော်ပြန့်နေကြောင်း ဆိုပါ၏။

ဆရာကြီးနဲ့ ကိုလင်းထိုက်တို့ စာရေးသူ စိုက်ပျိုးမျှဝေနေသော အခြား ပရဆေးပင်များကို လေ့လာကြည့်ရှုကြရင်း ဆရာကြီးက စာရေးသူအား 'ခင်ဗျားမှာ စပါးကြီးသည်းခြေပင်ရှိလား' ဟု မေးလာလို့ 'ဗျာ'ဟု ဆိုရာ စပါးကြီးသည်းခြေပင် ရှိလားလို့ မေးတာပါတဲ့။ ထိုအခါ စာရေးသူက 'မရှိပါဘူး၊ မြင်လည်း မမြင်ဖူးပါဘူး ခင်ဗျ' ဟု ဖြေမိပါ၏။ စာရေးသူ ကြားဖူး သိဖူးတာက စပါးကြီးမြွေကို သတ်၍ ရသော သည်းခြေ၏ ဆေးဖက်ဝင်မှု အချို့ကိုပါ။ အခု အပင်ဟု ကြားရတော့ အံ့ဩသွားရတာ အမှန်ပါ။

ဒါကလည်း စာရေးသူ အာယုဒါန အခမဲ့ ကုသိုလ်ပြုနေသော ပျားမြီးရှက်ပျိုးပင်များ၏ အကျိုးဆက်ကြောင့် ဒီလို ထူးခြားအစွမ်းထက် ဆေးပင်များအကြောင်း ကြားရတာပါ။ ထို့နောက် ဆရာကြီးဦးအောင်စိုးမြင့်က 'ကျုပ် နောက်တစ်ခေါက် နေပြည်တော်ကို လာတဲ့အခါ ယူလာခဲ့မယ်၊ ကျုပ်တို့ ရခိုင်တွေ ပြောပြီးစကား ကတိစကားကို အသက်ထက် တန်ဖိုးထားတယ်'ဟု ဆိုပါတယ်။ ကိုလင်းထိုက်

က နောက် လေးငါးလကြာလျှင် ဆေးမှတ်ပုံတင်ကိစ္စနဲ့ ဆရာကြီးဆီလာဖို့ ရှိကြောင်း ဝင်ပြောပြပါ၏။

စာရေးသူက 'စပါးကြီးသည်းခြေအပင်က အတော်စွမ်းလားခင်ဗျ' ဟု မေးရာ 'ကလေးရှိတဲ့ အိမ်တိုင်းမှာ အဲဒီအပင် ရှိထားရင် ကလေးတွေ ကျန်းမာရေး အတွက် လိုရာပြီးရော' ဟု ဆိုပါ၏။ အဲဒီအဖြေ ကြားရတော့ စာရေးသူ၏ ဇီဇဝါသနာအရ အဲဒီအပင်လေးသာရခဲ့ရင် ဘယ်လောက်ကောင်းမလဲဟု မဝံ့မရဲ အပင် မရသေးပေမယ့် မျှော်လင့်မိခဲ့တာ ဝန်ခံပါ၏။

ထိုဆရာကြီး ပျားမြီးရှက်ပျိုးပင်လေးများ ရယူပြန်သွားပြီးနောက် ရခိုင်ကပဲ လာကြသော မိသားစုအဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ ပျားမြီးရှက်ပျိုးပင် လာတောင်းကြပြန်ပါ၏။ ဆရာကြီးဦးအောင်စိုးမြင့်အကြောင်းနဲ့ စပါးကြီးသည်းခြေ အပင်အကြောင်း စာရေးသူက ပြောမိရာ နေပြည်တော် ယာဉ်စည်းကမ်း ထိန်းသိမ်းရေးရုံးမှ လိုက်ပါပို့ပေးသူ မိန်းကလေးမှ သူမှာရှိကြောင်း၊ သူတို့ ရခိုင်လူမျိုးများရဲ့ အိမ်တိုင်းမှာ ထားသုံးလေ့ရှိတဲ့ လက်ကိုင်ဆေးဖြစ်ကြောင်း၊ အပင်ရဲ့အမြစ်ကို ကလေးတွေ မကျန်းမာတဲ့အခါ လိုသလို အသုံးချနိုင်ကြောင်း၊ သူမ ရခိုင်က နေပြည်တော်ကို ပြောင်းလာရတော့ တစ်ပါတည်း ယူလာတာဟုဆိုပြီး 'ကျွန်မ လာပို့ပါ့မယ်' တဲ့။

ထိုသို့ပြောလာတော့ စာရေးသူ ဆန္ဒရှိနေပေမယ့် သူမမှာ ကလေးရှိနေလို့ 'ရပါတယ် သမီး၊ သမီးမှာ ကလေးရှိနေတော့ လိုအပ်ပါတယ်၊ ဆရာကြီး ဦးအောင်စိုးမြင့် သတိရလို့ ယူလာမှာကိုပဲ စောင့်နေပါ့မယ်'ဟု ပြောမိတာ အမှန်ပါ။

ရခိုင်ပြည်နယ်မှ ထိုအဖွဲ့လာပြီးနောက် ၅ ရက်ခန့်တွင် ကရင်ပြည်နယ်၊ ဘားအံမြို့မှ အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ ရောက်လို့လာပြန်ပါ၏။ သူရွှေမဂ္ဂဇင်းမှာ ပျားမြီးရှက်သတင်း ဆောင်းပါးများ ဖတ်ရကြောင်း၊ ဆွေမျိုးမိတ်သင်္ဂဟများအတွက်သာမက ဒေသဖွံ့ဖြိုးရေးအတွက်လည်း ပျားမြီးရှက်အပင်များ စိုက်ပျိုး မျှဝေလိုကြောင်း ပြောပြ၍ သူတို့ဆန္ဒရှိသလောက် အပင်များ ပေးလိုက်ပါ၏။ နောက်တစ်ခေါက် လာလျှင် သူမှာရှိသော ဆေးမြစ်ပင် ယူလာမည်ဟုလည်း ဆိုပါ၏။ လက်တွေ့လည်း ယူလာပါသည်။ မြေက နုတ်၍ မြေထုပ်ထဲပြန်ပြောင်းထားတဲ့ အပင်တွေ စာရေးသူထံ ရောက်ပြီး မကြာခင်မှာပဲ အားလုံး သေဆုံးကုန်လေသည်။

ပုသိမ်မြို့၊ တံကြီးကုန်းရပ်နေ ဥပဒေအကြံပေး ဦးသိန်းထွန်း နေပြည်တော်သို့ အလုပ်ကိစ္စဖြင့်လာရင်း စာရေးသူခြံသို့ ရောက်လာပါသည်။ သူရွှေမဂ္ဂဇင်းပါ

ပျားမြီးရှက်ဆောင်းပါးများ ဖတ်ရပြီး လာချင်နေကြောင်း ဆိုပါ၏။ ထို့နောက် သူ့ကိုယ်တွေ့ဖြစ်စဉ်ကို ပြောပြရာ ထူးခြားနေ၍ စာဖတ်ပရိသတ်သို့ အသိပေး လိုက်ရပြန်ပါသည်။

ဦးသိန်းထွန်းတို့အဖွဲ့ ချောင်းသာသို့သွားကြစဉ် လမ်းခရီးတွင် တံတားတစ်ခု ပျက်နေ၍ ကားပေါ်မှ ဆင်းလျှောက်ကြရာ သံဘောင်စနှင့် ထိခိုက်မိ၍ သူ့ဖနောင့်မှာ ကွဲရှဒဏ်ရာရခဲ့ကြောင်း တစ်လက်မခန့် ကွဲသွားကြောင်း အနာဆေးထည့် (ATS) ထိုးခဲ့တယ်ဟု ဆိုပါ၏။

အိမ်ပြန်ရောက်ပြီး အနာက မပျောက်၊ တစ်ရက်ထက် တစ်ရက် ပိုဆိုးလာရာ ဇနီးလုပ်သူက ပုပ်စော်နံနေပြီဟု ဆိုတော့မှ ဆေးခန်းသွားပြ၊ အကျိုးအကြောင်း အသိပေး ဆေးစစ်တော့မှ ဆီးချို သွေးချို ရှိနေတာ သိရကြောင်း၊ အိမ်ပြန် ရောက်ပြီး အစ်ကိုဝမ်းကွဲ စိုက်ထားတဲ့ ပျားမြီးရှက် အပင်က ပျားမြီးရှက်စားပြီး နောက် အနာကိုလည်း ထုထောင်း အုံပေးတာ ရက်ပိုင်းအတွင်း အနာကျက်သွား ကြောင်း ပြောပြ၍ ဖနောင့်က သူ့ အနာရွတ်ကို စာရေးသူကို ပြပါတယ်။

ထိုအခါ စာရေးသူက 'အေးဗျာ၊ ကျွန်တော် လေ့လာ သိရှိထားတာက ပျားမြီးရှက် စားသုံးခြင်းကြောင့် ဆီးချို သွေးချို ရောဂါဝေဒနာရှင်များမှာ ဖြစ်နေတဲ့ အနာများ အကျက်မြန်တာတော့ အမှန်ပါပဲ၊ အခု ခင်ဗျားက ပျားမြီးရှက်ကို ထုထောင်းပြီး အနာကို အုံပေးတာမျိုးတော့ မတွေ့ဖူးသေးဘူး၊ ပုပ်နေတဲ့ အနာကို အမြန်ကျက်စေတယ်ဆိုတာ ထူးခြားပါတယ်၊ အလျဉ်းသင့်လို့ ပျားမြီးရှက်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဆောင်းပါးရေးဖို့ ကြုံလာရင် ဒီအကြောင်း ထည့်ရေးပါ့မယ်' ဟု အသိပေးမိသလို ယခု ဖော်ပြလိုက်ရပေသည်။

နောက်တစ်ပတ်ခန့်အကြာ နေ့ခင်းပိုင်းတွင် လူငယ်သုံးဦး ခြံထဲသို့ ဝင်လာကြပါတယ်။ တစ်ယောက်သောလူငယ်က 'အဘ ကျွန်တော့်ကို မှတ်မိလား၊ မြိတ်မြို့နယ် ကတန်ကျွန်းကလေ' တဲ့။ 'တောင်ငူက အမေနဲ့ အတူ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်နှစ်လောက်က ပျားမြီးရှက်ပျိုးပင် လာယူဖူးပါတယ်' ဟု ဆိုပါ၏။ စာရေးသူက မှတ်မိကြောင်း၊ မိခင်ကြီးအတွက် ကတန်ကျွန်းကတောင် ပျားမြီးရှက်ပျိုးပင်ရအောင် အလေးပေး ဆောင်ရွက်ပေးပုံအကြောင်း တစ်ခုသော ပျားမြီးရှက်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်မှာ ထည့်ရေးဖူးကြောင်း ပြောပြရာ သူ အဲဒီဆောင်းပါး ဖတ်ရပါတယ်ဟု ဆိုပါ၏။

ထိုလူငယ်က 'အဘကို တောင်းပန်ရဦးမယ်၊ အရင်တစ်ခေါက်က ဇီဝက ဆေးပင် ယူလာမယ်လို့ပြောခဲ့တာ အဆင်မသင့်လို့ မပါခဲ့ဘူး ခင်ဗျာ' ဟု ဆိုပါသည်။ ယခုလည်း သူတို့တစ်တွေ ရေဆင်းမှာ သင်တန်းလာတက်ရင်း ကျန်နှစ်ဦးပါ အချိန်ယူလာခဲ့ပါကြောင်း၊ အဘ လုပ်ကိုင်နေသလို ဆေးဖက်ဝင် အပင်လေးများ စိုက်ပျိုး ကုသိုလ်မျှဝေ လုပ်ကိုင်လိုပါတယ်ဟု ဆိုကြပါတယ်။ စာရေးသူကလည်း သူတို့ဆန္ဒကို ဖြည့်ဆည်းပေးလို၍ ပျားမြီးရှက်ပျိုးပင်များ အပါအဝင် စာရေးသူ မျှဝေနေသမျှ ဆေးဖက်ဝင် ပျိုးပင်လေးများ ပေးလိုက်ပါ၏။ စာရေးသူ ပေးလိုက်သော ဆေးဖက်ဝင် အပင်ထုပ် တစ်ယောက်တစ်ထုပ် ဆွဲလို့ စိုက်ပျိုးရေး အဖွဲ့ရလူငယ်လေး သုံးဦး သူတို့ ရည်မှန်းထားသမျှ အကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်ဖို့အရေး တွေးလို့ ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားလေရဲ့။

နောက်တစ်ပတ်ခန့်အကြာ အမျိုးသားတစ်ဦး၊ အမျိုးသမီးသုံးဦး ခြံထဲသို့ဝင်လာ ကြပြန်ပါ၏။ သူတို့ ညပိုင်းကရောက်ကြောင်း၊ တည်းခိုခန်းမှာတည်းပြီးခြံသို့ ဆိုက်ကား စီးလာခဲ့ကြတာဟု ဆိုပါ၏။ ဘယ်ကလာကြသလဲဟု မေးရာ၊ မကွေးမြို့ အနောက် ဘက်မှာရှိသောရွာကြီးကဟု သိရပါတယ်။ အမျိုးသားက စာရေးသူ၏ သူရွှေ မဂ္ဂဇင်း ပါ ပျားမြီးရှက်ဆောင်းပါးတွေ ဖတ်ရပြီးနောက် လာချင်နေတာကြာခဲ့ပြီဟု ဆိုပါ၏။

သူ့မှာ ဆီးချို သွေးချိုရောဂါဝေဒနာ ခံစားနေရတာ ကြာပြီတဲ့။ ခေတ်မီ ဆေးတွေသောက်သုံးပေမယ့် မပျောက်ရုံမက မသက်သာဘဲ အခု သူ့မှာ ကိုယ်ခန္ဓာ အလေးချိန် တစ်ဝက်ထိ ကျသွားခဲ့ပြီဟု ဆိုပါ၏။ သူ့မှာ အဆိုးဆုံးက ကာမဆန္ဒ တွေ ပျောက်ဆုံးသွားခဲ့တာလည်း ကြာပြီဟု ပွင့်လင်းစွာ ရင်ဖွင့်လာလေ၏။ သူ့ဇနီး နှင့် သူ့အစ်မ နှစ်ယောက်လည်း အတူပါလာခဲ့တာပါ။ သူ့ရင်ဖွင့်သံနှင့်အတူ သူ့မျက်နှာမှာ မှိုင်းနေတာလည်း တွေ့ရပါ၏။

စာရေးသူက ဆေးမကုကြောင်း၊ ဆေးဖက်ဝင် ပျားမြီးရှက် အပင်လေးများ မျိုးပွား ဆန္ဒရှိပြီး လိုအပ်နေသူတွေကို မျှဝေ ကုသိုလ်ပြုရင်း စားသုံးသူများထံက ပြန်လည်ရရှိတဲ့ ထူးခြားသတင်းတွေကိုလည်း စာဖတ်ပရိသတ်များသို့ ရေးသား အသိပေးနေကြောင်း ပြောပြမိပါ၏။ ပျားမြီးရှက်ကို အညွှန်းအတိုင်း လိုက်နာ သုံးစွဲလျှင် ဆီးချို သွေးချို ရောဂါရှင်တွေ အများစု အကျိုးရှိကြကြောင်း၊ အခုလည်း ပျားမြီးရှက်ကို ယုံကြည်စွာ သုံးကြည့်ပါ၊ ခင်ဗျားအတွက် အကျိုးရှိနိုင်ပါတယ်ဟု အားပေးမိပါ၏။

ခြံထဲမှ ပြန်မထွက်ခွာခင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်က စာရေးသူအား သူခံစားနေရတဲ့ ကာမဆန္ဒ ပြန်လည်ရရှိနိုင်ရေး တခြားဆေးနည်းရှိလျှင် ကူညီပါဦးဟု အပူကပ်လာပြန်ပါတယ်။ လူလတ်ပိုင်းအရွယ် သူ့ခံစားမှုကို ဘယ်လို ဖြည့်ဆည်းနိုင်ရင်ကောင်းမလဲဟု အပြေးအလွှား တွေးဆမိခဲ့တာ အမှန်ပါ။ စာရေးသူက သဘာဝအခြေခံနည်းမှီကို အလေးထားပြီး လေ့လာထားတဲ့ ပရန္နဝါ ဆေးဖက်ဝင် ထိုအပင်ကို လိုအပ်သလို အသုံးပြုဖို့ အသိပေးတော့ သူ့ဒေသမှာ ပေါပါတယ်တဲ့။ သူတို့တစ်တွေ ပျားမြီးရှက် ပျိုးပင်လေးများကို ခွဲပြီး ပြန်ထွက်သွားတော့ ထိုသူရဲ့ မျက်နှာမှာ ဝင်လာစကနဲ့ မတူသော အသွင်အပြင် မျှော်လင့်ချက်ရောင်ခြည် အပြည့်နဲ့ပါ။

နံ့ပိတ်ရက်တစ်ရက်မှာ ဆိုင်ကယ်တစ်စီး ခြံထဲသို့ဝင်လာပါ၏။ အလျဉ်းသင့်သလို ဝင်ထွက်နေတဲ့ လယ်ဝေးမြို့နယ်မှာ တာဝန်ကျနေတဲ့ အခွန်ဌာနမှ ဆရာဦးဝင်းမြင့်နဲ့ နေပြည်တော်၊ ပျဉ်းမနားမြို့အဝင် စားသောက်ဆိုင် လုပ်ငန်းရှင်တို့ ဖြစ်နေပါသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်လည်း ခြံထဲသို့ သူလိုချင်သော ဆေးပင်လေးများကို မကြာခဏ လာယူလေ့ရှိပါတယ်။

နားခိုတဲမှာ ထိုင်ကြပြီးနောက် သူတို့လိုချင်သော ဂမုန်းပင်လေးများ မေး၍ ဝယ်ယူကြပါ၏။ စကားဆိုကြစဉ် ဆိုင်ပိုင်ရှင်ပုဂ္ဂိုလ် အနေအထားက ယခင်ကနဲ့ မတူ၊ ထူးခြားစွာ ကျန်းမာနေလို့ စာရေးသူက ဆီးချို သွေးချို ရောဂါဝေဒနာအကြောင်းမေးရာ 'ပျားမြီးရှက်ကြောင့် သက်သာပျောက်ကင်းသွားတော့ အစားအသောက်လည်း မှန်၊ လှုပ်ရှားမှုလည်း ရှိလာလို့ အတော့်ကို ကျန်းမာနေကြောင်း' ဆိုပါ၏။

'ပျားမြီးရှက်ကိုကော ပုံမှန်စားဖြစ်လား'ဟု မေးရာ 'အဲဒီလိုတော့ မစားဖြစ်ဘူး၊ အရင်က ခံစားဖူးတော့ အခုလည်း ပုံမှန်စရှိတဲ့အခါ ပျားမြီးရှက်အပင်က အရွက်ခူး ဝါးစားလိုက်တာပဲ၊ အဆင်ကိုပြေနေတာပဲ ဆရာကြီးရေ'ဟု ပြုံးရွှင်စွာ ပြောလာပါတယ်။ လွန်ခဲ့သော နှစ်ထဲမှာ သူ့တပည့်တွေကို တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် ခြံထဲသို့လွှတ်၍ ဆေးပင်တောင်းခိုင်းလိုက် ဆေးရွက် တောင်းခိုင်းလိုက်နဲ့ပါ၊ သူလာတဲ့အခါ ခြေထောက်က ယားနာ နှစ်ချီမပျောက်လို့ အဆိပ်ဖြေရွက်နဲ့ အဆင်ပြေသွားခဲ့ကြောင်း သိရတာလည်း အမှန်ပါ။

သူတို့ ပြန်ထွက်သွားပြီးနောက် နံနက်ပိုင်းအတွင်းမှာပဲ ဆိုင်ကယ် တစ်စီး ဝင်လာပြန်ပါတယ်။ ဆိုင်ကယ်ပေါ်မှ မိသားစုသုံးဦး မိခင်က ကလေးငယ်ကို

ချီလို့ အောက်ချလိုက်တော့ ကလေးက စာရေးသူနဲ့ရှိနေသော မြေးသားလေးဆီ တန်းလာပါရော။ သူတို့နှစ်ယောက် ထိုင်ဆော့နေပါ၏။ စာရေးသူက ဘာအလိုရှိပါသလဲ မေးတော့၊ မိန်းကလေးမှ ပျားမြီးရှက် သုံးစွဲနည်း အညွှန်း လာတောင်းတာပါတဲ့၊ အညွှန်းစာရွက်ပေးရင်း အပင်ကောရှိလားဟု မေးရာ ကပ်ရပ်အခန်းမှာ စိုက်ထားတဲ့ အပင်ရှိကြောင်း သိရပါ၏။

စာရေးသူက ဘယ်သူ့အတွက်လဲဟု မေးရာ မိန်းကလေးကပဲ သူ့ အတွက်ဟု လက်ညှိုးထိုး ဆိုပါတယ်။ မိန်းကလေးက သွက်ပြီး ယောက်ျားလေးက နေးကွေးသလို တွေ့ရပါ၏။ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲဟု မေးတော့ တစ်နှစ်လောက်ရှိပြီတဲ့။ အဲဒီ ပျားမြီးရှက်အပင်က ဘယ်ကရတုံး၊ ဒီက အပင်နဲ့ကော တူရဲ့လားဟု မေးရာ တူကြောင်း၊ ဒီကပဲ သူတို့အပင်ယူ စိုက်ထားကြတာဟု ဆိုပါတယ်။ အညွှန်း မရှိဘဲ အရွက် ဘယ်လိုစားလဲဟု မေးရာ၊ ရောဂါတက်ရင် သုံးရွက်လောက် ခူးစားတယ်၊ တစ်ခါတလေ သုံးကြိမ်လောက် စားရတယ်ဟု ဆိုလေသည်။ ထိုအခါ စာရေးသူက အညွှန်းအတိုင်း စားတာ အဆင်ပြေ ပိုကောင်းကြောင်း ပြောပြမိပါ၏။

စာရေးသူတို့ စကားပြောနေစဉ် ပါလာသောကလေးငယ်လည်း စာရေးသူ၏ မြေးသားလေးနဲ့ အရုပ်ကလေးတွေ ဆော့နေတာ ပျော်လို့၊ သူ့အမေက ပြန်မယ်ဟု ဆိုကာ ကလေးကိုခေါ်တော့ မလိုက်ဘူးတဲ့။ စာရေးသူက 'ဘယ်ကလာကြတာလဲ'ဟု မေးရာ နေပြည်တော်၊ ပျဉ်းမနားအရှေ့ပိုင်းက စက်ရုံကြီးကဟု ဆိုကာ မိန်းကလေးက စာရေးသူဘက်လှည့်၍ 'အဘ၊ အဘသားမှာ ပန်းရောဂါဖြစ်နေပြီ' တဲ့။ မိန်းကလေးရဲ့ ရဲရဲတွာ ပြောလာတဲ့ ရင်ဖွင့်သံ၊ ယောကျ်ားလုပ်သူက မလှုပ်လို့ သူမ ခမျာ မရှက်မကြောက် သူတို့ အိမ်ထောင်ရေးအခြေအနေကို အဘအရွယ် ရှိသော စာရေးသူကို ပြောပြလာလေပြီ။ ယောကျ်ားလေးဘက် လှည့်ကြည့်တော့ မျက်နှာ အောက်ချလို့။

စာရေးသူ စိတ်မကောင်းဖြစ်ရပြီကော။ တစ်နှစ်ခွဲအရွယ် တီတီ တာတာ သားကလေးတစ်ယောက်နဲ့ ဒီ ဆီးချို သွေးချို ရောဂါဝေဒနာကြောင့် နောက်ဆက်တွဲ အိမ်ထောင်ရေးသုခတွေ ဆုံးရှုံးနေကြရပြီကော။ ဆိုလိုက်တဲ့ ဒီရောဂါ။ ယခင့်ယခင်က စာရေးသူ ဒီလိုကိစ္စမျိုးတွေရှိတတ်တာ၊ လေ့လာသိရှိထားသလို ကြုံဖူးတွေ့ဖူးခဲ့ပါတယ်။ ဒီလိုအရွယ်ကောင်းလေးတွေအတွက် အခုလို ကြုံတွေ့

ခံစားနေရတော့ ဒီကိစ္စကိုလည်း စာဖတ်ပရိသတ်သို့ ဆင်ခြင်ရအောင် သိထားရအောင် ရေးသား ဖော်ပြသင့်တယ်လို့ ယူဆမိတာကြောင့် ဖော်ပြလိုက်ရပါ၏။

စာရေးသူက 'သားကကော ဘာလုပ်တုံး'ဟု မေးရာ 'စက်ရုံကား မောင်းပါတယ်' တဲ့။ 'အေးကွာ၊ အစားအသောက်တော့ သတိထားဆင်ခြင်ကွာ၊ ပြီးတော့ ပျားမြီးရှက်ကို အညွှန်းအတိုင်း ဆက်စားပေါ့၊ လှုပ်ရှားမှုလည်း အတတ်နိုင်ဆုံး လုပ်ပေးပေါ့ကွာ'ဟု အားပေးကာ ပရန္နဝါအပင် လိုသလိုသုံးဖို့ ပြောရာ အပင် မမြင်ဖူးဘူးဟု ဆိုပြန်ပါတယ်။ အဲဒါနဲ့ပဲ 'အခု ဒီကအပြန် မြန်မာ့ စိုက်ပျိုးရေးရုံးဘေးမှာ ရွှေမြန်မာ စိုက်ပျိုးရေးသုံး ပစ္စည်းအရောင်းဆိုင်ရှိတယ်၊ အဲဒီရှေ့ ပန်းခြံလေးထဲမှာ ပရန္နဝါအပင်တွေ ရှိတယ်၊ အဲဒီဝင်ပြီး အဘကပြောလို့ အပင်နည်းနည်း နုတ်ပေးပါလို့ ဝင်တောင်းသွားကြပေါ့' ဟု အသိပေး ပြောပြလိုက်ရပေသည်။

စာရေးသူ စာတိုက်ကအပြန် ရွှေမြန်မာဆိုင်က ပန်းအိုးလေးများ ဝင်ဝယ်ရာ ပရန္နဝါအပင် လာတောင်းလို့ နုတ်ပေးလိုက်တယ်ဟု ပြောပြပါ၏။ ပြီးတော့ စာရေးသူ၏ ဆေးဖက်ဝင် မီးကွင်းဂမုန်းဆောင်းပါး ဖတ်ရပြီး သူ့မိတ်ဆွေ ဆီးကျိတ်ရောဂါ ခံစားနေရလို့ အရွက်တွေ ခူးပြီး ပို့ပေးလိုက်ကြောင်းလည်း သိရပါ၏။ ဒါတွေကို ကြားရတော့ အဲဒီ ဆေးပင်ကပေးသော သုခချမ်းသာကို အပြည့်အဝ ရရှိ အကျိုးရှိကြပါစေလို့ ဆန္ဒပြုမိတာ အမှန်ပါ။

နောက် သုံးရက်အကြာ ဆိုင်ကယ်တစ်စီး ခြံထဲသို့ ဝင်လာပါ၏။ ဆိုင်ကယ်ပေါ်မှ အမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦးနှင့် လူငယ်တစ်ဦး ဆင်းလာလေသည်။ လူငယ်က 'ဆရာကြီး ကျွန်တော့်ကို မှတ်မိလား၊ ဆရာကြီးရဲ့ တပည့်ပါ၊ မိုးကျော်သူရဲ့ ညီလေ' ဟု ဆိုပါ၏။ မိုးကျော်သူကို ပြောမှ ထိုလူငယ်ကို မှတ်မိပါတယ်။ 'အေးကွာ၊ လူကြီးတွေဖြစ်လာတော့ ငယ်ရုပ်တွေက ပျောက်ကုန်လို့ မှတ်မိဖို့ မလွယ်ဘူးလေ' ဟု ပြောမိပါ၏။

'မန္တလေးက အဒေါ်က ဆရာကြီးရေးတဲ့ ပျားမြီးရှက်အကြောင်း ဆောင်းပါးတွေ ဖတ်ရပြီး အဒေါ့်ရောဂါအတွက် ပျိုးပင်လိုချင်လို့ ကျွန်တော် လိုက်ပို့တာပါ'ဟု ဆိုပါတယ်။ ပါလာသော အမျိုးသမီးကြီးက 'သူ့ခင်ပွန်း အကြောင်းကို ပြောပြပြီး မန္တလေးမှာ အခြေချနေထိုင်ကြောင်း၊ ယခုအခါ နှစ်ယောက်လုံး ကျန်းမာရေး မကောင်းကြကြောင်း ခင်ပွန်းလုပ်သူက အသက် ကင်ဆာဖြစ်လို့ ဖြတ်ထုတ် ကုသခံ

ထားရပြီ၊ သူမလည်း ကျောက်ကပ်တစ်ဖက်နဲ့ သရက်ရွက်ပါ ထုတ်ထားရကြောင်း၊ အခုလည်း ဆီးချိုသွေးချို ရောဂါဝေဒနာပါ ထပ်တိုးလာလို့ ပျားမြီးရှက်ပျိုးပင် လာတောင်းရတာပါဟု ဆိုလေသည်။

စာရေးသူက အစွမ်းထက် ပရဆေးပင်လေးတွေ စိုက်ပျိုးမျှဝေ ကုသိုလ် ပြုနေတာပါ။ စေတနာ မေတ္တာဖြင့် အခမဲ့ ကုသိုလ်ပြုနေရာတွင် လူသားတွေ ခံစားနေရသော ရောဂါဝေဒနာများအတွက် လက်လှမ်းမီသမျှ ဆောင်ရွက် လုပ်ကိုင်ရာမှာ အုတ်တစ်ချပ် သဲတစ်ပွင့်မျှသာဟု သိထား ခံယူထားသလို ဆန္ဒရှိ၍ လိုအပ်နေသောသူများ ပျိုးပင်လေးများ ရယူသွားကြစဉ်နှင့် သူတို့ လက်တွေ့ သုံးစွဲ၍ ရရှိ ခံစားရသော သုခချမ်းသာ အကျိုးရှိတာလေးတွေကို မြင်တွေ့ ကြားသိရသမျှနှင့် ပီတိချမ်းသာ ခံစားမိတာ အမှန်ပါ။ ထို့အတူ အလွန် ကုသိုလ်ရနိုင်တယ်လို့ ခံယူမိတဲ့ ရင်တွင်း စကားမှန်တွေကို ဖော်ပြ ရေးသားနေတာပါလို့ အသိပေးမိပါတယ်။

နောက်တစ်ရက် နံနက်ပိုင်းတွင် တရုတ်လူမျိုး အမျိုးသား အမျိုးသမီး ခြံထဲသို့ ရောက်လာပါ၏။ စက်ဘီးတစ်ယောက်တစ်စီးဖြင့် လာကြတာပါ။ ပျားမြီးရှက် အညွှန်းစာရွက် လာတောင်းတာပါဟု ဆိုပါတယ်။ အပင်ကောရှိလားဟု မေးရာ၊ အပင်ရှိကြောင်း ခူးစားနေကြောင်း ပြောပါ၏။ ဘယ်သူ့ အတွက်လဲဟု ဆက်မေးရာ အဘွားအတွက်ပါတဲ့။ သွေးချိုကော စစ်ပြီးပြီလားဟု ဆက်မေးတော့ သွေးချိုစစ်တဲ့ စက်ကလေး ရှိပါတယ်၊ ပုံမှန် စစ်ပါတယ်၊ စစ်ပြီးရင် ပျားမြီးရှက် အနည်းဆုံး သုံးရွက် ခူးစားပါတယ်၊ လိုအပ်ရင် သုံးကြိမ်လောက် စားပါတယ်ဟု ဆိုလေသည်။

ဒါကိုကြားတော့ 'ဟဲ့၊ အဲဒီလို ခူးစားနေတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ၊ စားတာ များတယ်၊ သွေးချိုတိုင်းစက်မှာ ဖော်ပြတဲ့အမှတ်အရ ပျားမြီးရှက် အညွှန်းအတိုင်း စားရင် ယေဘုယျအားဖြင့် သုံးရက်လောက်မှာ ပုံမှန်ဖြစ်သွားကြတာ၊ ပုံမှန်ရှိသွားတာနဲ့ တစ်နေ့တစ်ကြိမ်ပဲ ပျားမြီးရှက် တစ်ရွက်စား နှစ်ရွက်စားရုံနဲ့ ရောဂါကို ထိန်းထားလို့ရတာ တွေ့ရတယ်' ဟု ပြောမိပါတယ်။

ထိုအခါ မိန်းကလေးက ကြာပါပြီတဲ့။ ဒီမှာတင် စာရေးသူက စာရေးသူ တွေ့ထား သိထားတာနဲ့ ကြားရချက်က ကွာခြားနေပြီလေ။ 'အဲဒါနဲ့ နေပါဦး၊ အဘွားကို ကျွေးတဲ့ အစားအသောက်ပုံစံကို ပြောပြပါဦး'လို့ ဆိုတော့ မိန်းကလေးကပဲ-

'အဘွားက အသက် ၈၄ နှစ် ဆိုတော့ အာဟာရပြတ်သွားမှာစိုးလို့ ပုံမှန်ပဲ ကျွေးနေပါတယ်' ဟု ပြောပါ၏။ ဒါဟာ အမိက ရောဂါမကျေ မထူးခြားချက်ပဲ။ ဒီအစားအသောက်ကြောင့်ပါပဲ။ တစ္ဆတ်လူမျိုးများ စားလေ့ရှိတဲ့ အစားအစာ ပုံစံနဲ့ ဆီးချို သွေးချိုရောဂါ မကျတာ မဆန်းလှပါ။

'အေးကွယ်၊ မိဘအပေါ်ထားတဲ့ မင်းတို့ရဲ့ စေတနာ မေတ္တာကို လေးစားပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် အစားအသောက်ကြောင့် အမိကဖြစ်ပွားရတဲ့ ဒီရောဂါ အတွက်တော့ သတိထား၊ ဆင်ခြင်ဖို့ အသိပေးလိုပါတယ်၊ အရွယ်ကလည်း အလွန် သတိထားဖို့ လိုပြီလေ၊ အဲဒီတော့ ဒီလိုသာ ဆက်ကျွေးသွားရင် တခြား ရောဂါတစ်ခုခု ဝင်လာတာမျိုးနဲ့ ဆုံလာရင် အခြေအနေ ဆိုးသွားနိုင်တယ်ကွယ့်၊ အဘက ဆေးကုတာ မဟုတ်ပါဘူး။ အကြံပြု သတိပေးတဲ့ သဘောပါ၊ အကောင်းဆုံးက အာဟာရ ဖြစ်စေနိုင်တဲ့၊ ရောဂါကိုလည်း ရှောင်ရှားနိုင်တဲ့ အစား အသောက်ပုံစံ တစ်ခုခုကို ပြောင်းပြီး မြုလုပ် ကျွေးမွေးစေချင်တယ်၊ အဲဒီအခါ ပျားမြီးရွက်ဆေးအစွမ်းကိုလည်း အညွှန်းအတိုင်း လက်တွေ့ခံစားနိုင်မှာပါ'ဟု အကြံပေးရာ သူတို့အပြန်မှာ မည်သို့ ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်ကြမည်ကိုတော့ စာရေးသူ မခန့်မှန်းနိုင်ပေ။

တစ်ရက်တွင် လိုက်ထရပ်ကားလေးတစ်စီးနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦး ရောက်လို့လာလေသည်။ လူလတ်ပိုင်းတစ်ဦးက ပျားမြီးရွက် အညွှန်းစာရွက် ရယူချင်လို့လာခဲ့တာဟု ဆိုလေ၏။ လိုက်ပို့သူက နေပြည်တော်၊ ပျဉ်းမနားမြို့ တောင်ဘက်ပိုင်းရှိ လောင်စာဆီ ဖြန့်ဖြူးရေးဌာနက ပင်စင်စားတစ်ဦးပါ။ လိုက်ပို့သူက စာရေးသူ၏ ဇနီး ကွယ်လွန်သူ မြို့နယ်သူနာပြုဆရာမကြီးနှင့်လည်း ရင်းနှီးကြောင်း ဆိုပါတယ်။

ပျားမြီးရွက်ဆေးညွှန်းစာရွက် တောင်းသူကို ပျားမြီးရွက်အပင်ကော ရှိလားဟု မေးရာ ရန်ကုန် သာကေတရှိ အိမ်မှာ စိုက်ထားသည်ဟု ဆိုပါ၏။ စာရေးသူရဲ့ ပျားမြီးရွက်ဆောင်းပါးများ ဖတ်ရပြီး လာချင်နေတာ၊ အခုမှပဲ နေပြည်တော်ကို မုံကိစ္စဖြင့်လာရင်း ဝင်လာခဲ့တာဟု သိရပါ၏။ စာပေလောက စာအုပ်တိုက်မှ ပုံနှိပ်ထားသော 'ဆေးဖက်ဝင် ပျားမြီးရွက်နှင့် ဆေးဆောင်းပါးများ' စာအုပ်ကိုပြရာ စိတ်ဝင်စား၍ တစ်အုပ် ဝယ်ယူသွားပါတယ်။

ဆီးချိုသွေးချို ရောဂါဝေဒနာရှင်များထံက ယခုတစ်လော ပြန်လည်ကြားသိနေရသော ပကတိ အခြေအနေအချို့ကို ပြောပြ အသိပေးရာ ထိုပုဂ္ဂိုလ်

ရင်ဖွင့် ပြောပြတာက 'ကျွန်တော်လည်း ကာမဆန္ဒလျော့နည်း ရောဂါရနေတာ ကြာပြီခင်ဗျ'ဟု ဆိုပါ၏။ ရောဂါကြောင့် အာဟာရကြောင့် ခေတ်မီဆေးတွေကြောင့် အများစုမှာ ခံစားဖြစ်ပေါ်လေ့ ရှိတဲ့ ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး အကျိုးသက်ရောက်မှုမျိုး သူလည်း ရရှိခံစားနေရပြီကော။

အဲဒီတော့ ကူညီသူ စာရေးသူက ပရန္နဝါအပင်နဲ့ ဆန္ဒရှိသလို သုံးစွဲမှီဝဲပုံ ပြောပြမိပါရော။ လိုက်ပို့သူက ဌာနဝင်းထဲမှာ ရှာရင် ရနိုင်ပါတယ်ဟု ဆိုသောကြောင့် ကူညီလိုက်ပါဦးဗျာဟု ထပ်ဆင့် တိုက်တွန်းမိတာ အမှန်ပါ။

နောက်နေ့ ၁၁ နာရီခန့်တွင် မြို့ရှေ့သို့ ဆိုင်ကယ်တစ်စီး ဆိုက်ရောက်လို့လာပါ၏။ ဆိုင်ကယ်ပေါ်မှ ဟိန္ဒူအမျိုးသား ဆင်းလာ၍ ပျားမြီးရွက် မျိုးပင် ရချင်လို့ပါဟု ဆိုပါ၏။ စာရေးသူက ဘယ်သူ့အတွက်လဲဟု မေးရာ ဆိုင်ကယ် ရပ်ထားတဲ့ ဘေးမှ ငုတ်တုတ်ထိုင်နေတဲ့ အမျိုးသမီးကို လက်ညိုးထိုး၍ 'ကျွန်တော့်ဇနီး၊ သူ့အတွက်ပါ' ဟု ဖြေပါ၏။ နှစ်ဦးလုံး ဟိန္ဒူအမျိုးသားတွေပါ။ အရွယ်လတ် ရှိနေသူချည်း ဖြစ်၏။ စာရေးသူက နေမကောင်းဘူးလား ခေါ်လိုက်ပါ၊ ခုံပေါ်မှာ ထိုင်နားနိုင်းပါဟု ဆို၍ သွား၍ တွဲခေါ်လာပါ၏။

ထိုအမျိုးသမီး ခုံပေါ်မှာလာထိုင်တော့ ဘယ်ကလာကြတုံး ရောဂါ ခံစားနေရတာကော ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲဟု မေးမိပါတယ်။ ထိုအခါ အမျိုးသားက နေပြည်တော် တည်ဆောက်ရေး ဂိုဒေါင်ကပါ၊ ရောဂါဖြစ်တာ နှစ်ပိုင်းရှိပါပြီ အခု စေးခန်းယာပြရင်း ပျားမြီးရွက်အကြောင်း ပြောပြလို့ ယာခဲ့တာပါဟု ဆိုပါ၏။ သူတို့နေတာ ရန်ကုန်မှာပါ။ အမျိုးသမီး ရောဂါခံစားနေရတော့ နေပြည်တော် ခေါ်လာရင်း ပြုစုနေရတာ။ အလုပ်က တစ်ဖက်ဆိုတော့ အလွန်ပင်ပန်းကြောင်း ပြောပြပါ၏။

ပျားမြီးရွက် မျိုးပင်လေးများပေးပြီး စိုက်ပျိုးပုံကိုလည်း ပြောပြမိပါ၏။ သွေးချိုကော ဘယ်လောက်ရှိလဲဟု မေးတော့ မြင့်နေကာ အရွက်များပါ ဆူထည့်ပေးလိုက်ရပြန်ပါသည်။ ပြန်ခါနီးတွင် ထိုအမျိုးသမီး ကြည့်ရတာ ယိုင်နေသလိုမို့ စာရေးသူက ဘယ်လိုနေလို့လဲဟု မေးမိတာ အမှန်ပါ။ သူမ အဖြေက ခေါင်းကို မထောင်ချင်ဘူး။ ပြီးတော့ အန်ချင်နေတယ်ဟု ဆိုပါ၏။ သူတို့ပြန်မှာက ဆိုင်ကယ်နဲ့ အမျိုးသမီးက နောက်က ထိုင်မှာ၊ ပြန်ရမှာက အဝေးကြီး မူပြီး မြတ်များကျရင် အခက်။

အဲဒါကြောင့် စာရေးသူက 'ဒီအတိုင်း မပြန်ပါနဲ့ဦး၊ နားခိုတဲမှာ နားနေပါဦး၊ သက်သာမှ ပြန်ကြဟုတားမိပါရော' တစ်ဆက်တည်းပဲ တစ်ခုခု တိုက်ကျွေးဖို့ စဉ်းစားတော့ မြစ်သားလေးအတွက် အသင့်ထားတဲ့ ဓာတ်ဆားအမှုန့် သုံးလေးဇွန်း စားခိုင်း၊ ရေပါ သောက်ခိုင်းမိပါ၏။ မျက်လှည့်ပြသလိုပါပဲ။ ၁၀ မိနစ်လောက် ရှိတော့ ယခင်က မှဲ့နေသူ ယခု ပြုံးလို့။ 'အဘ သက်သာသွားပါပြီ၊ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ပြန်ပါဦးမယ်'ဟု ဆိုပါတယ်။

'အေး အေး ဆရာလေးက ဖြည်းဖြည်းမောင်း၊ ငါတူမကလည်း မြဲမြဲကိုင်ထား၊ လိုအပ်ရင် ရပ်ခိုင်း၊ ပေပြီး မလိုက်နဲ့'ဟု စိုးရိမ်စိတ်ဖြင့် မှာလိုက်မိသေးတာအမှန်ပါ။

အဲဒီနေ့ နေ့ခင်းပိုင်းမှာ မန္တလေးမှ စာတစ်စောင် စာတိုက်မှရောက်လာပါ၏။ လိပ်စာခေါင်းစဉ်က 'ဒေါ်စောငုဝါ'တဲ့။ အတွင်းက စာကို ဖောက်ဖတ်တော့ လည်း ဒေါ်စောငုဝါဟု ဆိုကာ ဆီးချို သွေးချို ဝေဒနာ ခံစားနေရတဲ့ မိခင်ကြီး အတွက် သူရဋ္ဌမဂ္ဂဇင်း ဖတ်ပြီး ပျားမြီးရွက်ပျိုးပင် တောင်းခံလာတာပါ။ ပျားမြီးရွက်ပျိုးပင်များကို သူမ သိသော ကားလိုင်းမှတစ်ဆင့် ပို့ပေးဖို့ လိပ်စာကော ဖုန်းနံပါတ်ပါ ဖော်ပြလာပါ၏။

အဲဒီစာပါ ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်ပြီး စာရေးသူ စောလင်း၏ ကလောင်နာမည်ကို ဆောင်းပါးမှာ ဖော်ပြခဲ့ပေမယ့် သူရဋ္ဌ မဂ္ဂဇင်းမှာ ဆောင်းပါးတောင်ပါ လာရာမှာ လိပ်စာ (စောငုဝါ-ပျဉ်းမနား) မှ စောငုဝါ အမည် စာရေးသူ၏ မြဲအမည် ကလောင်အမည်နှင့် ပြောင်း၍ ပါလာရော။ အဲဒီအမည်နှင့်ပဲ ဆောင်းပါးများ ဆက်၍ ရေးဖြစ်ခဲ့ပြန်ပါတယ်။ ဟုတ်ပါတယ်။ စောငုဝါဆိုတာ စာရေးသူ၏ မြေးမလေး (မြေးဦး)၏ အမည်ပါ။ သမီး မပါ မရှိတော့ မြေးဦး မြေးမလေးကို သမီးရင်းပမာ ချစ်မိ သံယောဇဉ်ကြီးမိတာကြောင့် မြဲလုပ်ငန်း အမည်မှည့်တော့ သူ့နာမည် ဖြစ်လာပါရော။ အကျိုးပေးတော့ စာရေးရာမှာ တောင် အလိုအလျောက် ကလောင်နာမည်ပါ တွင်လာရပြန်ပါ၏။

ထိုအကြောင်း မန္တလေးက မိန်းကလေးထံ ဖုန်းဆက်ပြောပြမိသလို စာဖတ် ပရိသတ်သို့လည်း အသိပေးမိပါ၏။ ထိုမိန်းကလေးမှာသလို မျိုးပင်များကို ပို့ပေးခြင်းမရှိကြောင်းအပြင် သူမ ပြောသည့်ကားမှာ အပင်လာယူဖို့ လိပ်စာနှင့် အကျိုးအကြောင်း ပြောပြမိပါတယ်။ မိခင်ကြီးအတွက် ပျားမြီးရွက်ပျိုးပင် ရယူချင်သူ မိန်းကလေး၏ဆန္ဒကို စာရေးသူမှ လိုအပ်သလို ကူညီမိတာ အမှန်ပါ။

လွန်ခဲ့သော ငါးရက်က နေ့လယ် သုံးနာရီခန့်တွင် ဆိုက်ကားတစ်စီး အမျိုးသမီး ဝဝ တစ်ဦး တင်၍ ရောက်လာပါ၏။ ဆိုက်ကားနင်းသူက ဆင်းလာပြီး 'ပျားမြီးရွက် မျိုးပင် ရချင်လို့ပါ' ဆိုပါသည်။ မျက်မှန်နဲ့ ပုပြင်းလှတဲ့ ရာသီကြောင့် အားထုတ်နင်းလာရတော့ မျက်နှာမှာ ချွေးသီးချွေးပေါက်တွေကျလို့။ စာရေးသူက မေးရိုးမေးစဉ်အတိုင်း ဘယ်သူ့အတွက်လဲဟု မေးရာ ဆိုက်ကားပေါ်မှာ ထိုင်နေတဲ့ အမျိုးသမီးကို လက်ညှိုးညွှန်၍ 'ကျွန်တော့် အမျိုးသမီးအတွက်ပါ'တဲ့။ ပြီးတော့ ဆိုက်ကားဆရာမှ-

'အခု ကျွန်တော်တို့ ဆေးခန်းကနေ ဒီကို လာခဲ့တာပါ၊ အဲဒီ ဆေးခန်းရှေ့မှာ ဘဝတူ ဆိုက်ကားဆရာက ဆီးချို သွေးချိုရောဂါဆို စောငုဝါ မျိုးဥယျာဉ်မှာ ပျားမြီးရွက် ကုသိုလ်လုပ်နေတယ်၊ မင်း အဲဒီကို သွားသင့်တယ်၊ ကျန်းမာရေးဌာနက ဆရာတစ်ယောက် ရန်ကုန်ကအလာ ငါ့ကို ငှားလို့ အဲဒီခြံကို ရောက်ဖူးတယ်၊ အဲဒီ ဆရာလည်း ပျားမြီးရွက်အပင် လာတောင်းတာ' ဟု ပြောပြလို့ လာခဲ့ရတာပါဟု ရှင်းပြပြန်ပါ၏။

ထို့နောက် ဆိုက်ကားဆရာက ဆိုက်ကားပေါ်မှ သူ့အမျိုးသမီးကို တွဲခေါ်လာပါ၏။ နားခိုတဲမှာ ထိုင်မိကြစဉ် စာရေးသူက 'ဆေးခန်းက သွေးချို ဘယ်လောက် ရှိတယ်လို့ ပြောလဲ'ဟု မေးရာ '၆၀၀ နီးပါး ရှိတယ်'တဲ့ ဟု ဖြေပါတယ်။ 'နည်းနည်း များနေတယ်ဗျ၊ ဂရုစိုက်ပေါ့၊ အပင်လေးတွေကို ဂရုစိုက်ပြီး စိုက်ထားပါ၊ လောလောဆယ် စားဖို့ ပျားမြီးရွက် ခူးပေးလိုက်မယ်၊ ရေစိမ်ထားပေါ့၊ ဒီနေ့ ပျားမြီးရွက် စားပြီးရင်လည်း နောက်နေ့ ပြန်တိုင်းပြီးမှ ဆက်စားနော်' ဟု မှာမိပါ၏။

ဆိုက်ကားဆရာက 'ဆရာကြီးရာ၊ ဒီရောဂါဖြစ်တာလဲသိရော တငိုငို တရယ်ရယ်နဲ့ ပင်ပန်းကြီးစွာ လုပ်ကိုင်နေရတဲ့ ကျွန်တော့်မှာ စိတ်ဆင်းရဲလိုက်တာ'ဟု ညည်းတွားပြောလာတော့ စာရေးသူက 'အဲဒါ ခင်ဗျားတစ်ဦးတည်း ဖြစ်နေတာမျိုး မဟုတ်ပါဘူး၊ လူ့ဘဝရဲ့ ဖြစ်မြဲဖြစ်စဉ်တွေပါဗျာ၊ ရဲရဲရင်ဆိုင် ကျော်လွှားနိုင်အောင် ကြိုးစားလိုက်စမ်းပါ'ဟု ပြောမိသလို ဒီရောဂါဖြစ်နေတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲဟု မေးမိပြန်ရော၊ လိုအပ်နေလို့ပါ။

'၁၀ ရက်လောက်ပဲ ရှိသေးတယ်ခင်ဗျ၊ အရင်ကတော့ တရှောင်ရှောင်ပေါ့၊ ဆေးခန်းသွား ဆေးစစ်တော့မှ ဒီရောဂါရှိတာ သိရတာ၊ ဆရာဝန်က ဆီးချို

သွေးချို အမှတ်မြင့်တာရယ်၊ အစားအသောက် ဂရုစိုက်ပြီး အထူး ဂရုစိုက်ဖို့ မှာတော့မှ သူ ပိုဆိုးပြီး ငိုတော့တာပဲ'တဲ့။

'အေးဗျာ၊ ဖြစ်လာမှတော့ သတ္တိရှိရှိ ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းကြပေါ့၊ ဆရာဝန်မှာတာကိုလည်း လိုက်နာပေါ့၊ ဖျားမြီးရွက် စားသုံးကြသူ ဆီးချို သွေးချိုရောဂါသည်များ အကျိုးရှိနေကြကြောင်း အသိပေး အားပေးမိသလို ဖျားမြီးရွက် ကုန်သွားရင်လည်း အချိန်မရွေးလာယူပေါ့' ဟု မှာမိပါတယ်။

သူတို့ပြန်ခါနီးတွင် ဆိုက်ကားဆရာက 'ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လောက် ကန်တော့ရမလဲ'တဲ့။ မလိုပါဘူး၊ ဆေးဖက်ဝင်အပင်တွေ စိုက်ပြီး အာယုဒါန လုပ်နေတာပါ၊ အခမဲ့ပါဟု ဆိုတော့ 'လူနာအမျိုးသမီးက လက်ဖက်ရည်ဖိုးတော့ ပေးခဲ့ပါပြီး'တဲ့။ သူတို့ ရင်ဆိုင်နေရတဲ့ဘဝ ပကတိ အခြေအနေ၊ သူတို့ရဲ့ စေတနာ သဒ္ဓါတို့ပြန်ချက်တွေပါ။ စာရေးသူက ပြုံးလျက်၊ မလိုပါဘူးဟု ဖြေမိတာ အမှန်ပါ။

ဒီစာစုကို ရေးသားနေဆဲ ဒီနေ့မနက်မှာပဲ လူတစ်ယောက်ကို တင်လျက် ထိုဆိုက်ကားဆရာ ပြန်ရောက်လာပါတယ်။ 'ကျွန်တော် အရင် ငါးရက်က လာခဲ့ပါတယ်၊ ဖျားမြီးရွက် ကုန်သွားလို့ လာတောင်းတာပါ' ဟု ဆိုပါ၏။ ထိုအခါ စာရေးသူက သမီးကို လှမ်းခေါ်ပြီး ဖျားမြီးရွက် ခူးခိုင်းပါ၏။ အခြေအနေကို မေးရာ ဖျားမြီးရွက်စားပြီး သွေးချိုကိုင်းရာ ကျကြောင်း၊ အဲဒါကြောင့် ဆရာဝန်မှ နောက် ငါးရက်မှလာပြပါဟု မှာလိုက်ကြောင်း ဆိုပါ၏။

ပါလာသူပုဂ္ဂိုလ်က အခုအခါ ရောဂါဖြစ်လာရင် ရင်ဆိုင်နိုင်ဖို့ အတော့်ကို ခက်ခဲနေပြီဟုဆိုတော့ စာရေးသူက 'အေးဗျာ၊ ဒီလို ဆီးချို သွေးချိုက ယေဘုယျအားဖြင့် အစားအသောက်ကြောင့် ဖြစ်လာကြတာ များပါတယ်၊ တကယ်တော့ အစားအသောက်ဟာ အသက်ရှင်သန်ရေးသာမက ကျန်းမာရေးအတွက် အဓိက အာဟာရပါ၊ ဒါပေမယ့် 'စားတတ်ရင် ဆေး မစားတတ်ရင် ဘေးတဲ့ ဗျာ၊ ပြီးတော့ တန်ဆေး လွန်ဘေးတဲ့၊ အဲဒီအပြင် တစ်ယောက်တွက် ဆေး၊ တစ်ယောက်တွက် ဘေးတဲ့လေ' ဒါတွေကို ယုံကြည်လက်ခံပြီး ဆင်ခြင်နေထိုင်စားသောက်ကြရင် အနည်းနဲ့အများ ကျော်လွှားရင်ဆိုင်နိုင်မှာပါ၊ အဲဒါကလည်း အသိနဲ့ သတိကို မလွတ်တမ်း စွဲစွဲမြဲမြဲ မှတ်ယူ ခံယူပြီး လိုက်နာနိုင်ရင်ပေါ့။

လျှာအလိုကိုလိုက်ပြီး ကြိုက်တာစားနေကြရင် ဆေးဝါးလိုက်ကုရမှာ အမှန်ပဲဗျ၊ အမြဲ အသိနဲ့ သတိထားပြီး စိတ်အလိုအာသီသကို ထိန်းသိမ်းပြီး အာဟာရ

ဖြစ်တာ ရွေးစားရင်တော့ ဆေးမလိုဘဲ ရောဂါတောင် ပျောက်နိုင်ပါတယ်ဟု ဆွေးနွေး အသိပေးသမျှ သူရဲ့မဂ္ဂဇင်း စာဖတ် ပရိသတ်သို့ပါ တင်ပြလိုက်ရပါကြောင်း။

{ သူရဲ့မဂ္ဂဇင်း ၅၊ ၂၀၁၀ }

❖ ❖ ❖

တစ်ပင်တိုင် ထိကရုံး သို့မဟုတ် ထိကရုံးမင်းအပင် နှင့် ဆေးဖက်ဝင်အစွမ်း

၁၃၊ ၁၀၊ ၀၉ ရက်နေ့ နံနက် ၁၀း၃၀ နာရီခန့်တွင် နေပြည်တော်၊ ပျဉ်းမနားမြို့ ဗိုလ်ချုပ်လမ်းနေ မြို့နယ်စာနယ်ဇင်း ဒုဥက္ကဋ္ဌ ကိုကြီးကျော်ထံ ရောက်ခဲ့ပါတယ်။ ယခုလ ၁၁၊ ၂၀၀၉ ထုတ် သိပ္ပံမိုး မဂ္ဂဇင်းတစ်အုပ် ဝယ်ပြီးသွားခဲ့တာပါ၊ ၎င်းစာအုပ်တွင် နေပြည်တော် ရဲချုပ်ရုံးမှ ဆရာထက်ခေါင် ပြောပြသော မီးကွင်းဂမုန်းဆေးဖက်ဝင် သက်တွေ့ ပွဲတွေ့ ဆေးအကြောင်း ပါလာလို့ဖြစ်ပါသည်။ ကိုကြီးကျော်က ဆရာထက်ခေါင်နှင့် အပါအားလျော်စွာ တွေ့နေကျဖြစ်၍ သူကတစ်ဆင့် အဖွဲ့တာရာအဖြစ် မဂ္ဂဇင်းကို ယူသွားပေးဖို့ပါ။

သိပ္ပံမိုး မဂ္ဂဇင်း ကိုကြီးကျော် လက်ထဲရောက်တာနဲ့ 'မီးကွင်းဂမုန်းနှင့် ဆေးဖက်ဝင်အစွမ်း' ဆောင်းပါးကို သူဖတ်ကြည့်၏။ ထို့နောက် ကိုကြီးကျော်က 'ဆရာကြီးကို ထိကရုံးမင်းအပင် ပြရဦးမယ်'ဟု ဆိုကာ သူ့အိမ်ဝိုင်း တစ်နေရာသို့ ခေါ်သွားပါတယ်။ သူ့နောက်က လိုက်သွားရင်း ယခင် နှစ်ပတ်လောက်က ပန်းတီး ပြောပြလို့ သတင်းကြားထားကြောင်းကို ပြောပြပါ၏။

ကိုကြီးကျော်က သူစိုက်ထားသော အပင်လေးကိုပြတော့ စာရေးသူ တုံ့ဩသွားရပြန်ပါတယ်။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ စာရေးသူရဲ့ခြံထဲမှာ ဖျားမြီးရွက်ပျိုးပင် မြေထုပ်လေးများထားသောနေရာအေးတွင် ထိုအပင်လေး သုံးပင်ကို မြေမှာ ပေါက်နေကာ အတော့်ကို ကြာပြီကော။ အပင်လေး၏ ထူးခြားတဲ့ အပင်ပုံစံနဲ့ တည်ဆောက်ထားတဲ့ ပုံသဏ္ဌာန်ကြောင့် အလိုလို စိတ်ဝင်စားတာနဲ့ အပင်တစ်ပင်ကို မြေထုပ်ကလေးထဲ ချွေစိုက်ထားပြီး ခြံထဲလာတဲ့ သူတွေနဲ့ အခွင့်အခါသင့်တိုင်း ဘာအပင်လဲဟု မေးမြန်းစုံစမ်းနေခဲ့တာ အခုမှ အဖြေရတော့တယ်။

အခုတော့ ထိုအပင်လေးဟာ ထိကရုံးမင်းအပင် ဆေးဖက်ဝင်အစွမ်းကြောင့် မှုခင်းသတင်း (Crime) က ဆရာကျော်မြင့် ကြာရှည် ခံစားနေရတဲ့ သူ ဆီးကျိတ်ရောင်ရောဂါတောင် ပျောက်သွားပြီဆိုပြန်တော့ ဘာရယ်မဟုတ်ဘူး ခြံထဲကအပင်လေးတွေ ရှိမှ ရှိသေးရဲ့လားပဲဟု တွေးပူမိပြန်တာ ဝန်ခံပါရစေ။ အဲဒီအပင်လေးတွေဟာ အခုလို ဆေးဖက်ဝင် အသုံးကျမှန်းသိရင် အသေအချာ စိုက်ပျိုးပြုစုပြီး မျိုးပွားနိုင်တာပေါ့။

ထိကရုံးမင်းအပင် ထိပ်များတွင် အရွက်များ စုပြုံပေါက်နေပုံကို ပင်စည်အောက်ခြေမှ မြင်ရပုံ။

ကိုကြီးကျော် ပြောပြတာက ဆရာထက်ခေါင်နဲ့ သူတို့အဖွဲ့ ကျည်တောင်ခရိုင်မှ ဆရာကျော်မြင့် ရောက်နှင့်နေသော သစ်ဆိမ့်ပင်ရွာသို့ လိုက်သွားခဲ့စဉ်က ဆရာ ကျော်မြင့်ရဲ့ ကျန်းမာရေး အခြေအနေ တိုးတက်ကောင်းမွန်နေတာ တွေ့လို့ အကျိုးအကြောင်း မေး မိ ခဲ့ကြောင်း၊ ထိုအခါ ဆရာကျော်မြင့်က သူ ထိကရုံးမင်း ဆေးပင် ပျူငါးပါး

ကျိုးသောက်တာနဲ့ သူ့ဆီးကျိတ်ရောဂါ ပျောက်သွားပြီဖြစ်ကြောင်း ပြောခဲ့တာကြောင့် အဲဒီအပင်ကို ဘယ်ကရလဲဟု ဆက်မေးရာ ဒီသစ်ဆိမ့်ပင်ရွာက မိတ်ဆွေတစ်ဦးအိမ်မှာ စိုက်ထားကြောင်း၊ သူတို့ တွေ့ထားတဲ့ ပွဲတွေ့ဆေးနည်းဖြစ်လို့ သူလည်း သုံးစွဲရာက အခုလို ပျောက်ကင်းသွားကြောင်း ဆိုပါ၏။

ဆရာကျော်မြင့် ဝေဒနာခံစားနေရစဉ် ဆိုင်ကယ်နောက်က လိုက်စီးတာတောင် မလုပ်နိုင်ကြောင်း၊ ဝေဒနာကြောင့် မျက်နှာပေါ်မှာ မှိုင်းနေတာ အမြဲလို တွေ့ရကြောင်း၊ အခုတော့ သစ်ဆိမ့်ပင်ရွာ လျှပ်စစ်မီးလင်းရေး ကိစ္စတွေမှာ တက်ကြွစွာ ပါဝင်လှုပ်ရှားနေတာ၊ ဆိုင်ကယ်တစ်စီးနဲ့ လှုပ်ရှားနေတာကြောင့် ကိုကြီးကျော်က မေးမြန်းမိခဲ့တာဟု သိရပါ၏။ ဆရာကျော်မြင့်နှင့် သူတို့အဖွဲ့ပါ အဲဒီ ဆေးစွမ်းထက်တဲ့ ထိကရုံးမင်း တစ်ပင်စီရခဲ့လို့ အခုလို စိုက်ထားတာဟု ကိုကြီးကျော်က ပြောပြပါတယ်။ တကယ်တော့ ဆရာကျော်မြင့် ဝေဒနာခံစားနေရတာ အတော့်ကိုကြာနေသလို ဆေးလည်းစုံပြီဟု သိရပါ၏။ ဆရာထက်ခေါင် ပေးသော မီးကွင်းဂမုန်းဆေးလည်း သုံးဖူးကြောင်း၊ ဒါပေမယ့် သူ့နဲ့ အဲဒီဆေး မတိုးဟု သိရလေသည်။

အဲဒီလို ကိုကြီးကျော်ထံတွင် တွေ့မြင်ခဲ့ရသော ထိကရုံးမင်းအပင်လေး၏ ဆေးအစွမ်း ကြားရပြီးနောက် စာရေးသူတစ်ယောက် အိမ်ပြန်ရောက်တာနဲ့ အိမ်မှာရှိနေတဲ့ ထိကရုံးမင်း အပင်လေးတွေကို ရှာမိပါ၏၊ နှစ်ပင် ပြန်တွေ့ရ၏၊ တစ်ပင်က မြေပေါ်မှာ၊ တစ်ပင်က အထုပ်ကလေးထဲမှာ။ အဲဒီအပင်လေးတွေကို သန့်စင်ပြီး ဓာတ်ပုံရိုက်ယူခဲ့ပါတယ်။ ညနေပိုင်းရောက်တော့ သပြေလှ ရပ်ကွက်မှာ မျိုးဥယျာဉ်တစ်ခု တည်ဆောက်နေသူ ဦးအောင်နိုင် ရောက်လာပါ၏။ မျိုးဥယျာဉ် အပြင် ဆေးဖက်ဝင် အပင်အချို့ကိုလည်း စိုက်ပျိုး မျိုးပွားနေသူ ဖြစ်ပါတယ်။

စာရေးသူက ထိကရုံးမင်းအပင်ကိုပြပြီး အကျိုးအကြောင်း ပြောပြတော့ 'သူ့မှာရှိတယ်၊ ဒီထက်မြင့်ပြီး ကြီးတယ်'ဟု ဆိုပါသည်။ ထိုအခါ သူ အဲဒီအပင် ဆေးဖက်ဝင်မှုသိလို့ စိုက်ထားတာလားဟု မေးတော့ 'မဟုတ်ပါဘူး၊ ဆေးဖက်ဝင်တာလဲ မသိဘူး၊ ဘာအပင်မှန်းတောင် မသိပါဘူး၊ အခု မြင်ရမှ ထိကရုံးမင်းဆိုတာ သိရတာပါ၊ သူ့မှာ ရှိတာက ရှမ်းဆေးခါးအစင်းထဲမှာ အတော်များများ ပေါက်နေတာ တွေ့ရလို့ပါ' ဟု ဆိုပါတယ်။ စာရေးသူအတွက် အပင်ပျိုးယူခဲ့

မည်ဟု ဆိုပါသည်။ နောက်နေ့မှာ ထိကရုံးမင်းနှစ်ပင် ပိုးထုပ်လေးများ ယူလာပေးပါ၏။ သူ့အပင် နှစ်ပင်က ပို၍ မြင့်မားသန်မာတာကို တွေ့ရပါ၏။

ထိကရုံးမင်းအပင်လေးတွေ ရရှိထားသလို ဆေးဖက်ဝင်အစွမ်း သတ္တိထူးကြောင့် ဆောင်းပါးရေးရန်အတွက် စာအုပ်စာတမ်းများ လှန်လှော ရှာဖွေမိပါတယ်။ မန္တလေးမှ ကျောက်လုပ်ငန်းရှင် ချမ်းမြသာစည်ရပ်နေ ဦးအောင်စိုး လက်ဆောင် ပေးပို့ထားတဲ့ အရှင်နာဂသိန် ပုံပြဆေးအဘိဓာန် (ပ ၃ တ စ) လေးအုပ်တွဲမှာလည်း ထိကရုံးမင်းအပင်နှင့် ပတ်သက်၍ ဖော်ပြထားတာ မတွေ့ရပေ။ ထို့နောက် မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းရှိ အရေးကြီး အပင်များ၏ ရုက္ခဗေဒဆိုင်ရာ အမည်များနှင့် မျိုးရင်းများ စာအုပ်တွင် ရှာဖွေရာတွင်လည်း ထိကရုံးမင်းအပင် အကြောင်း ဖော်ပြထားတာ မတွေ့ရပြန်ပါ။

အဓိက ဆေးစာအုပ်ကြီးတွေမှာ မတွေ့ရသလို ဆရာဦးမြိုးညွန့် စာပေလောက စာအုပ်တိုက်က လက်ဆောင်ပို့ပေးထားတဲ့ ပုံပြ မြန်မာ့ဆေးဝါးပင်များ စာအုပ်မှာလည်း မပါရှိပါ။ ထို့အပြင် ကျော်တင့်ဆွေ၏ တိုင်းရင်းဆေးဝါးကုထုံး ရောဂါ အဘိဓာန် စာအုပ်တွင်လည်း မတွေ့ရပေ။ ထို့ကြောင့် ထိကရုံးမင်းအပင်နှင့် ပတ်သက်၍ စာရေးသူ စိတ်သန္တာန်မှာ 'ရှယ်စုံနည်းပါ ပရဆေးပင်များနှင့် ဆေးဖက်ဝင်အာနိသင်၊ ဆေးကုထုံးစာအုပ်တွေမှာ ဒီ ထိကရုံးမင်းအပင်အကြောင်း ဖော်ပြထားတာ မတွေ့ရလို့ ဒီအပင်ဟာ မျိုးသစ်၊ တွေ့ရှိချက်အသစ် ဖြစ်နိုင်တယ်လို့ စိတ်မှာ တွေးဆမိခဲ့တာ ဝန်ခံပါရစေ။ အဲဒါကြောင့် ဒီဆေးပင်အကြောင်း လေ့လာ တွေ့ရှိချက်ကို အများအတွက် ရေးသားဖော်ပြသင့်တယ်'ဟု ဆုံးဖြတ်မိပါ၏။

ထို့ကြောင့် ပရဆေးပင်များနှင့် နီးစပ်မှုရှိသူများနှင့် ဆုံတွေ့တိုင်း ဒီထိကရုံးမင်း အကြောင်း ပြောပြ၊ သူတို့ဆီမှ မှတ်ချက်ပြု အဆိုအမိန့်တွေကို စုဆောင်းနေမိပါတယ်။ အဲဒီလိုနဲ့ ၁၊ ၁၁၊ ၀၉ ရက်နေ့ နံနက်မှာ နေပြည်တော် ရဲချုပ်ရုံးမှ ဆရာထက်ခေါင် ရောက်လာစဉ် ပြောပြ ဆွေးနွေးရာ သူလည်း တစ်ပင်ရလို့ စိုက်ထားပြီး အဲဒီအပင်ကို တစ်ပင်တိုင်ထိကရုံးဟု ခေါ်ကြောင်း သိရပြန်ပါ၏၊ ဆရာထက်ခေါင် ပြောပြတဲ့ အမည်နဲ့ လိုက်ဖက်ပါသည်။ ပင်စည် တစ်ခုတည်း၊ အဖျားမှာ ကိုင်းပွားမရှိ အဆုံတစ်ခုတည်း၌ ရွက်ညှာများစု၍ ပတ်လည် ဝေဝေဆာဆာ ထွက်ပြီး ဖူးပွင့်တတ်တဲ့ အပင်မျိုးဖြစ်၏။

၁၀၊ ၁၁၊ ၀၉ ရက်နေ့ နံနက်ပိုင်းမှာ ကွန်ချာ ဆေးကြော်ငြာများပါသော ကားတစ်စီး ရောက်လာပြန်ပါတယ်၊ လူခြောက်ယောက်လောက် ဆင်းလာတာ တွေ့ရပါ၏၊ မြို့ထဲသို့ မကြာခဏ ရောက်လာလေ့ ရှိသော နေပြည်တော် တိုင်းရင်းဆေး ပရဆေးစိုက်ခင်းမှ ပုဂ္ဂိုလ်က 'ဆရာကြီး၊ မန္တလေးက တိုင်းရင်းဆေး ဆရာများ အသင်း ဥက္ကဋ္ဌပါ၊ နေပြည်တော် သမားတော်များ ညီလာခံ လာတက်တာ၊ သူ့ရွာမှာ ဆရာ့ဆောင်းပါးများ ဖတ်ရပြီး လာချင်နေတာ၊ အခု အစည်းအဝေးအပြီး ကျွန်တော့်ကို လိုက်ပို့ခိုင်းလို့ လာခဲ့တာပါ' ဟု ဆိုပါ၏။

စာရေးသူမှ ကြိုဆို နှုတ်ဆက်ပြီးနောက် စကားဝိုင်းမှာ စာရေးသူက မြို့လုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်ရင်း ဝိဇ္ဇာသုခအရ လက်လှမ်းမီသမျှ အစွမ်းထက် ဆေးပင် (ပရဆေးပင်) လေးများကို ပွဲတော်လက်တွေ့ တွေ့ရှိသူများ၏ အတွေ့အကြုံများကို ထပ်ဆင့် ဖော်ပြရေးသားတာပါ၊ ပြီးတော့ အဲဒီ ဆေးပင်လေးများကို စိုက်လို့ ပျိုးလို့လွယ်ရင် ရသမျှ စုဆောင်းစိုက်ပျိုး၊ ထပ်ဆင့်မျှဝေ တခမဲ့ အာယုဒါန ပြုပါတယ်၊ ဆေးမကုပါဘူး၊ ဆေးပင်သာပေးပြီး ပွဲတွေ့အောင်မြင်သူရဲ့ နည်းကိုသာ လက်ဆင့်ကမ်း မျှဝေနေပါသည်ဟု အသိပေး ပြောပြမိ၏။

မန္တလေးမြို့ရှိ ကွန်ချာ ဆေးတိုက်ပိုင်ရှင် ဦးခင်မောင်ရွှေမှ စာရေးသူ၏ သုရဿမဂ္ဂဇင်းပါ ဆောင်းပါးများကို အမြဲဖတ်ရာမှ အီးအမ်နည်းပညာကို စိတ်ဝင်စားသောကြောင့် လာခဲ့ကြောင်းအပြင် သူ့ရဲ့ ပရဆေးစိုက်ခင်းမှာ အီးအမ်သုံးစွဲလုပ်ကိုင်ချင်သည်ဟု သိရပါသည်။ စာရေးသူမှ အီးအမ် ဖျော်ရည်များ ပြသ၍ သုံးစွဲလုပ်ကိုင်နေပုံကို ဆရာအား အသိပေးခဲ့သလို စိုက်ပျိုးထားသော အပင်များကိုလည်း ပြသခဲ့ပါ၏၊ ဆရာက အီးအမ် သုံးစွဲလုပ်ကိုင်လို၍ စာရေးသူထံက အီးအမ်ဖျော်ရည်တချို့ ယူသွားပြီး မဂ္ဂဇင်းပါ သုံးစွဲလုပ်ကိုင်နည်းဖြင့် ပရဆေး စိုက်ခင်းကို လုပ်ကိုင်မည်ဟု သိရ၍ ဝမ်းသာပီတိ ဖြစ်ရတာ အမှန်ပါ။

ဆရာကြီးတို့ပြန်ခါနီး စာရေးသူမှ ထိကရုံးမင်းအပင်အကြောင်းအသိပေး တင်ပြဆွေးနွေးခဲ့ပါတယ်၊ ဆရာကြီးက အပင်ကိုမြင်ပြီးနောက် 'သူ မတွေ့ဖူးသေးသလို ဆေးအစွမ်းလည်း မသိကြောင်း' ဆိုပါ၏၊ လိုက်ပို့သူ တိုင်းရင်းဆေး ပရဆေး စိုက်ခင်းမှ ပုဂ္ဂိုလ်က 'မြင်ဖူး တွေ့ဖူးကြောင်း ဆေးအစွမ်းတော့ မသိဘူး၊ သူတို့ 'ပင်မောက်ထိကရုံး' ဟု ခေါ်ကြောင်း ပြောပြပါတယ်၊ အစေ့ကျပြီး မျိုးပွားရာ ရှိကြောင်း သိရပါသည်၊ မန္တလေးမှ ဆရာကြီး ဦးခင်မောင်ရွှေအား

ထိကရုံးမင်း အပင်တစ်ပင် အမှတ်တရပေးရာ စာရေးသူတို့အဖွဲ့ကို ဓာတ်ပုံရိုက် မှတ်တမ်းပြုရန် သူ့တပည့်အား ခိုင်းတာ တွေ့ရပေသည်။

ထိကရုံးမင်းအပင်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဆရာကျော်မြင့် ကိုယ်တိုင် ကြာရှည်ခံစားနေရသော ဆီးကျိတ်ရောဂါကို ပျောက်ကင်းသက်သာစေနိုင်သည့် ဒီအပင်၏ ဆေးအစွမ်းကို အခြေခံပြီး ထိကရုံး မျိုးစိတ် မျိုးကွဲများနှင့် ပတ်သက်၍ လေ့လာမိသမျှအပြင် ဆရာကျော်မြင့် ထိကရုံးမင်းပင် လက်တွေ့သုံးစွဲနည်းများကို သုရဿ မဂ္ဂဇင်း စာဖတ် ပရိသတ်သို့ ဆောင်းပါးရေး၍ အသိပေး ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ထိကရုံး

အရှင်နာဂသိန် ပုံပြဆေးအဘိဓာန် ဒုတိယတွဲ စာမျက်နှာ ၅၇ တွင်

က။ ထိကရုံး (ရေ)

ခ။ ထိကရုံး (ကုန်း) ဟူ၍ ဖော်ပြထားပါ၏။

ကုန်းထိကရုံးအပင်မှာ ဆူးပါ ဆူးမပါ နှစ်မျိုးရှိကြောင်းနှင့် ထိကရုံး အပင်များ၏ ဆေးဖက်ဝင်မှု အသုံးပြုနည်းအချို့နှင့် အကျိုး သက်ရောက်မှုများကို ဖော်ပြထားတာ တွေ့ရပါ၏။

ရေထိကရုံးပင်

မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းရှိ အရေးကြီးအပင်များ၏ ရုက္ခဗေဒဆိုင်ရာ အမည်များနှင့် မျိုးရင်းအမည်များပါ စာအုပ်မှာတော့ စာမျက်နှာ ၃၀ တွင်

၁။ ထိကရုံး ကုန်း

၂။ ထိကရုံးကလေး

၃။ ထိကရုံးကြီး

၄။ ထိကရုံး နွံ့ရွက် ဟူ၍ လေးမျိုး ဖော်ပြထားပါသည်။

ကျော်တင့်ဆွေ၏ တိုင်းရင်းဆေးဝါးကုထုံး ရောဂါအဘိဓာန် စာအုပ်တွင် စာမျက်နှာ ၃၀၇ ၌

က။ ကုန်းထိကရုံး

ခ။ ရေထိကရုံးပင် နှစ်မျိုး ဖော်ပြထားပါသည်။

ဝင်္ကပါးများစွာနှင့် ကုန်းထိကရုံးပင်

အဆက်ပါ အထင်ကရ ဆေးစာအုပ်များမှာ ထိကရုံးမင်း၊ တစ်ပင်တိုင် ထိကရုံး၊ ပင်စောက်ထိကရုံး အပင်နှင့် ပတ်သက်၍ ဖော်ပြထားချက် လုံးဝ မတွေ့ရပါ၊ မပါရှိပါ။

ထိကရုံးဟု ခေါ်တွင်ရသည့် အကြောင်းရင်းနှင့် ပတ်သက်၍ အနည်းငယ် တင်ပြဆွေးနွေးလိုပါတယ်။ ထိကရုံးဟု ဆိုတာနဲ့ တွေ့ထိမှုသူ လူကြီး လူငယ်

တိုင်း အဲဒီ အပင်အရွက်ကလေးများကို ထိရုံနဲ့ ငြိမ့်နေတဲ့ ထိကရုံးရွက်ကလေးတွေ ချက်ချင်း ရှုန်းသွားပြီး သို့မဟုတ် ကျုံ့သွားပြီး အိပ်သွားတော့တာပါပဲ၊ ကုန်းထိကရုံးပင်လေးတိုင်း ဒီသတ္တိမျိုး ရှိကြ၏။ ရေထိကရုံးအပင်မှာ ထိုသတ္တိမျိုး ရှိမရှိ စာရေးသူ အတွေ့အကြုံမရှိ၍ မဖော်ပြနိုင်ပါ။ ကုန်းထိကရုံး အပင်ကို လက်နှင့်လည်းကောင်း၊ လေပြင်းတိုက်၍ လည်းကောင်း ထိခိုက်မိ၍ လည်းကောင်း အရွက်လေးများ အိပ်သွားလေ့ရှိပါ၏။ ထိခိုက်မှုဒဏ် ပြေသွားသည်နှင့် အရွက်ကလေးများ တဖြည်းဖြည်း ပြန်၍ ငြိမ့်ကားကာ မူလအတိုင်း ပြန်ဖြစ်လာတတ်ပါ၏။ ထို့အပြင် ထိကရုံးပင်လေးများ၏ ထိုကဲ့သို့သော သတ္တိထူးရှိနေတာကို အစွဲပြု၍ ကုန်းထိကရုံးပင်ကို အင်္ဂလိပ်အမည် (Touch-me-not) ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ထိကရုံးကလေးကို (Sensitive plant) ဟု ခေါ်ဆိုထားပါသည်။ လိုက်ဖက်လှသည့်အမည်ဟု ယူဆမိပါ၏။

ရေထိကရုံးပင်များသည် ရေနှင့် နီးစပ်သော နေရာများတွင် ပေါက်လေ့ရှိကြပြီး ကုန်းထိကရုံးပင်သည် ကုန်းဆန်သောနေရာများမှာ ပေါက်လေ့ရှိသလို အစေ့များကျ၍ အပင်ပွားအား အလွန်ကောင်းသောကြောင့် နိုင်အောင် မနှိမ်နင်းနိုင်ပါက တစ်ခင်းလုံးထိ ပြန့်သွားနိုင်တာလည်း တွေ့ရပါ၏။

ထိကရုံးမင်း သို့မဟုတ် တစ်ပင်တိုင်ထိကရုံး သို့မဟုတ် ပင်စောက်ထိကရုံးအပင်နှင့် အသွင်သဏ္ဌာန်

ထိကရုံးဟု ဆိုတာနဲ့ စာရေးသူထံမှာရှိသော အပင်နှစ်ပင်ကို ကုန်းထိကရုံး ကဲ့သို့ ထိရုံနဲ့ ရှုန်းသောသတ္တိ ရှိ မရှိ စမ်းသပ်လေ့လာမိတာ အမှန်ပါ။ ထိကရုံးမင်း အရွက်လေးများကို လက်နဲ့ ထိကြည့်ပါ၏။ လုံးဝ ရှုန်း မအိပ်ပါ၊ လက်ညှိုးလေးနဲ့ တောက်ကြည့်ပြန်၏။ မအိပ်ပါ။ ထို့နောက် လက်ညှိုး လက်မ နှစ်ဖက် အားပြု ဖိကြည့်ပြန်၏။ သာသာနဲ့ မရှုန်း မအိပ်ပြန်ပါ။ အားပြု ဖိသပ်ကြည့်တော့မှ ကုန်းထိကရုံးရွက်ကလေးလို အိပ်သွား၊ ရွက်ပြားလေးတွေ ကပ်သွားတာ တွေ့ရပါ၏။

မိုးရွာပေးသော အရွက်များသာ အိပ်ပြီး ကုန်အရွက်များ မအိပ်ပါ။ ထို့နောက် အပင်ရဲ့ ပင်စည်လေးကို ကိုင်၍ လှုပ်မိ၏။ မအိပ်ပါ။ ထို့နောက် မြေကြီးပေါ်မှာ ပေါက်နေသော အပင်လေးမှာ သဲ ဖုန်များနှိုးနှ၍ လက်နှင့်ပွတ်၊ ရေပက် သန့်စင်တော့မှ အရွက်ကလေးများ ပူးကပ်အိပ်သွားတာ တွေ့ရပြန်ပါတယ်။

ဦးအောင်နိုင် ခြံထဲမှာရှိသော ထိကရုံးမင်းနှစ်ပင်ကို မြေထုပ်ထဲ ပြောင်း ထည့်ပြီး စာရေးသူထံသို့ပို့စဉ် သူ့စက်ဘီး ရှေ့ခြင်းထဲ ထည့်ယူလာတာပါ။ စာရေးသူထံရောက်တော့ အပင်လေးတွေ၏ အရွက်ကလေးများ ထပ်၍ အိပ်နေတာ တွေ့ရပါတယ်။ လေပြင်းပြင်းတိုက်တဲ့အခါမှာ ထိကရုံးမင်း အပင်လေးများ၏ အရွက်များ အိပ်ကြသည်ဟု မှတ်ချက်ပြုမိပါသည်။

ထိကရုံးမင်းအပင် အရွက်ကလေးများလည်း အိပ်တတ်လို့ စာရေးသူရဲ့ ကိုယ်ပိုင်အတွေးအယူအဆဖြင့် ထိကရုံးအုပ်စုထဲမှာ ပါနိုင်သည်ဟု မှတ်ချက် ပြုမိပါ၏။

ထိကရုံးမင်းအပင် အသွင်သဏ္ဌာန်

ပုံပါအတိုင်း ထိကရုံးမင်းအပင် အသွင်သဏ္ဌာန်မှာ ထူးခြားနေပါ၏။ ပင်စည်လုံးပတ် ဘောပင် မင်ချောင်းခန့်သာရှိပြီး ကိုင်းပွားမရှိပေ၊ ပင်စည် အမြင့် ၄ – ၁၂ လက်မခန့် ရှိ၏။ ပေါက်ရောက်သည့် မြေသားအာဟာရပေါ် မူတည်ပြီး အပင်ကြီးထွားမှု ကွာခြားလေသည်၊ တစ်ခုတည်းသော ပင်စည်ထိပ်ဖူးတ်လည်တွင် အရွက်များစုဝိုင်း၍ ထွက်လေ့ရှိပါသည်။ အာဟာရပေါ် မူတည်၍ အနည်းဆုံး ၁၀ ရွက်ကျော်မှ အများဆုံး အရွက် ၂၀ ကျော်အထိ ထွက်နိုင်ကြောင်း တွေ့ရ၏။

တစ်ခုတည်းသော ပင်စည်၏ ထိပ်ဖူးမှ ကိုင်းပွားမရှိ၊ အရွက်များ စုပြုံထွက်နေသည့် အပင်ပို့ တစ်ပင်တိုင်ထိကရုံး သို့မဟုတ် ပင်စောက် ထိကရုံးဟု သတ်မှတ် ခေါ်ဆိုကြတာဟု ယူဆမိသလို ထို အမည်နှင့်လည်း လိုက်ဖက် ပါ၏။

ဦးအောင်နိုင် ခြံတွင် ပေါက်ပွား ရှင်သန်နေသည့် ပင်စည်ပြိုင်မှာ သော ထိကရုံးမင်း အပင်။

ထိကရုံးမင်းအရွက်

ထိကရုံးမင်းအပင်၏ ထိပ်ဖူးပတ်လည်မှာ အလျား ၁-၃ လက်မခန့်ရှိ အရွက်ကြောများတွင် အရွက် အညှာ၏ အရင်း တစ်လက်မခန့်မှ စ၍ ရှတ်တရက် ကြည့်လျှင် မန်ကျည်းရွက်ငယ်နှင့် ခပ်ဆင်ဆင် ရွက်ပြား ဆိုင်ထွက် တတ်၏။ အနည်းဆုံး ၁၀-၁၅ စုံခန့်အထိ အရွက်များ ထွက်ရှိ၏။ အရွက်ရင်းမှာ အနည်းငယ် ရွက်ပြားသေး၍ အဖျားသို့ တဖြည်းဖြည်း ကြီးသွားလေသည်၊ အရွက်အရောင်မှာ အောက်ပိုင်း အနည်းငယ်မှိုင်း၍ အပေါ်ပိုင်း အရွက်အရောင် မှာ အစိမ်းရင့်ရောင် မှိုင်းနေ၏။ အရွက်အညှာတံ သေး၍ နူးညံ့၏၊ ပျော့ပျောင်း လှ၏။ ထိပ်ဖူးမှ အရွက်ညှာ နှစ်စုံထပ်၍ ထွက်လာပြီး အောက်ခြေအရွက်တို့၌ အပေါ်အရွက် ရှည်ပြီး ကြီး၏။

ထိကရုံးမင်းအပွင့်

ထိကရုံးအပင်တစ်ခုတွင် ထိပ်ဖူး၌ အရွက်များဝိုင်း၍ နှစ်ထပ်ထွက်ရာတွင် အပင်အာဟာရပေါ် မူတည်၍ ၁၀ ရွက်မှ ၂၅ ရွက်ခန့်အထိ ထွက်၏။ အရွယ် ရောက်သော ထိကရုံးမင်းအပင်များ ဖူးပွင့်ကြလေသည်၊ ထိပ်ဖူးအရွက်များ၏

နီပါလောက်ဖူးပွင့်နေသော ထိကရုံးမင်း အပွင့်လေးများ။

ထိပ်မှ ပွင့်ဖူးများ ၄-၁၀ ခန့် ဖူးပွင့်တတ်၏။ အပွင့်အညာတံ သေး၍ ၁-၂ လက်မ ခန့် ရှိ၏။ ပွင့်ဖူးများ ပွင့်ခါနီးတွင် ဝပါးစေ့ခန့် အရင်းကြီး၍ အဖျားပိုင်းကာ ပွင့်ဖူး ၅-၈ ဖူးခန့် ဖြစ်လာ၏။ ထိကရုံးမင်းအပွင့်ကလေးတိုင်း အဝါရောင်သန်းသော အပွင့်ကလေးများ ပွင့်လာလေသည်။

အပွင့်ကလေးများ ညှိုးနွမ်းကြွေကျသွားပြီးနောက် ပွင့်ဖူးကလေးများ ပြန်၍ ပွင့်အာလာကာ မုန့်ညင်းစေ့တစ်ဝက်ခန့် အညိုရောင် အစေ့လေးများ ဖြစ်လာ၏။ ၎င်းမျိုးစေ့လေးများ မြေပေါ် ကျ၍ အပင်သစ်များ ပေါက်လာပြန်၏။ ဤနည်းအားဖြင့် မျိုးပွားရယူနိုင်မည်ဟု မျှော်လင့်မိ၏။ ထို့အတူ ဦးအောင်နိုင်ကလည်း သူ့ခြံထဲမှာ မျိုးစေ့လေးများမှ မြေကျ မျိုးပွားလာနိုင်ကြောင်း သူကိုယ်တွေ့ကို ပြောပြပါ၏။

ထိကရုံးမင်းအမြစ်

စာရေးသူထံတွင် ကျန်ရှိနေသော ထိကရုံးမင်းအမြစ် ပုံသဏ္ဍာန်ကို စာလေ့လာလိုသူ အတွက်ထဲမှ ပြန်ထုတ်၍ မြေသားကိုခွါပြီး အမြစ်ကို ကြည့်ရှုနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းပြု တင်ပြလိုက်ပါ၏။ မြစ်ခွဲနည်းပြီး မြစ်မွှား အသင့်အတင့်ရှိတာ

ထိကရုံးမင်း အပင်၏အမြစ်နှင့် မြစ်မွှားများ။

တွေ့ရပါ၏။ မြေသား မှုန့်မှုန့်အပေါ် မှုတည်၍ အမြစ်ဖြာဆင်းမှု ကွဲပြားမှုရှိမည်ဟု ယူဆမိပါသည်။

ဤကဲ့သို့သော အစွမ်းထက် ဆေးဖက်ဝင် အပင်ငယ်လေး၏ အစွမ်းကြောင့် အမျိုးသားများအတွက် အသက်အန္တရာယ်အထိ ဒုက္ခပေးနိုင်သော ဆီးကျိတ်ရောင် ရောဂါဝေဒနာကို ပျောက်ကင်း သက်သာသွားစေခဲ့သော နောက်ခံသမိုင်းကြောင်းကို သိရှိလိုတာကြောင့် ဆရာကျော်မြင့်ကို တွေ့ဆုံ မေးမြန်းဖို့ စောင့်ဆိုင်းခဲ့ရာမှ လနှင့်ချီ၍ အချိန်ကြာသွားခဲ့ရပါ၏။

၂၀၊ ၁၂၊ ၂၀၀၉ ရက်နေ့တွင် သူ နေထိုင်သော ပျဉ်းမနားတောင်ရွာ၊ သရက်ကုန်းကျောင်း ဆရာတော်ကြီးမှူးကျင်းပသော ပညာရေး ငွေပဒေသာပင် စိုက်ထူလှူဒါန်းပွဲနှင့် ပညာရည်ချွန်ဆုပေးပွဲ စာပေဟောပြောပွဲမှာ ဆရာကျော်မြင့်ကို တွေ့ခဲ့ရပါ၏။ ရှင်လန်းတက်ကြွနေသော ဆရာကျော်မြင့် ကင်မရာတစ်လုံး လွယ်ပြီး အလုပ်ရှုပ်နေသော သူ့ကို ရသမျှ အချိန်အတွင်း သူ့ဆီးကျိတ်ရောဂါကို ပျောက်ကင်းသက်သာသွားစေသော ထိကရုံးမင်း ဆေးပင်နှင့် သူဖြစ်နေစဉ် နောက်ကြောင်းကို မေးမြန်း၍ စာရေးသူမှ သူရှုမကွစ်း စာဖတ်ပရိသတ်များသို့ အသိပေး ဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။

ထိကရုံးမင်းအပင် ဆေးအစွမ်း စတင် သိရှိခဲ့ရပုံ

နေပြည်တော်၊ ပျဉ်းမနားမြို့ အရှေ့ဘက် ၅ မိုင်ခန့်တွင် ပေါင်းလောင်းမြစ် စီးဆင်း၏။ အရှေ့ဘက် ကမ်းနဖူးတွင် ဝဲကြီးရွာ ရှိလေသည်။ ရွာ၏ အရှေ့ဘက်တွင် ဆင်ဖြူတောင် တောင်ခြေ၌ ဆုတောင်းပြည့် ဘုရားဝန်းအတွင်း ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းကြီး ရှိ၏။

ထိုဆင်ဖြူတောင် ဆုတောင်းပြည့်ဘုရား ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း ဆရာတော်သည် ၁၉၉၈ ခုနှစ်တွင် ဆီးကျိတ်ရောဂါ အပြင်းအထန် ခံစားခဲ့ရလေသည်။ ခေတ်မီဆေး တိုင်းရင်းဆေးများစွာနှင့် ကုသခဲ့ရသော်လည်း ပျောက်ကင်းသက်သာမှု မရှိခဲ့ဟု ဆိုပါ၏။ ထိုစဉ် ဆရာတော်၏ ဘုန်းကံကြောင့် ကျောင်းသို့ ပဏ္ဍိတ အမျိုးသားကြီးတစ်ဦး ရောက်လာလေသည်။

ဆရာတော် ရောဂါဝေဒနာကို သိသွားသော ထိုအမျိုးသား ဒကာကြီးမှ ကျောင်းအနီးမှာ ပေါက်နေသော ထိုထိကရုံးမင်း အပင်လေးများကို နုတ်ယူပြီး

သုံးခွက် တစ်ခွက်တင် ကျို၍ ဆရာတော်အား ဆက်ကပ် သောက်သုံးစေခဲ့ရာ ဆရာတော်ကြီး ခံစားနေခဲ့ရသော ဆီးကျိတ်ရောင်ရောဂါ ပျောက်ကင်းခဲ့ကြောင်း ဆိုပါ၏။ ထိုကဲ့သို့ ဆေးစွမ်းထက်လှသော ထိကရုံးမင်းအပင်များသည် ဆင်ဖြူတောင်ပတ်လည်နှင့် ကျောက်စရစ် ကုန်းမြေများတွင် ပေါက်ရောက် ရှင်သန်နေကြောင်း သိရပါသည်။

ထိုထိကရုံးမင်းအပင်၏ ဆေးအစွမ်းကို မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ သိရှိခဲ့သော သစ်ဆိမ့်ပင်ကျေးရွာမှ ဦးအောင်သောင်းသည် ဆင်ဖြူတောင် တောင်ခြေပတ်လည်မှ အပင်များနုတ်ယူ၍ သူ၏ အိမ်ဝိုင်းအတွင်း စိုက်ပျိုးထားခဲ့ကြောင်း သိရပါ၏။ ထိုအပင်များမှ ဖူးပွင့် မျိုးစေ့များ မြေကျ မျိုးပွား၍ အပင်သစ်များစွာ ပေါက်ရောက် ရှင်သန်နေကြသည်ဟု ဆိုပါသည်။

ဆရာကျော်မြင့် သူ့ရောဂါအပြင်းအထန် ခံစားလာရတာကြောင့် ၂၀၀၉ ခုနှစ် ဧပြီလ ၁၃ ရက်နေ့တွင် နေပြည်တော် ခုတင် ၁၀၀၀ ဆေးရုံကြီးသို့ သွားရောက်ပြသရာမှ ဆရာဝန်၏ညွှန်ကြားချက်အရ ဆီးကျိတ်ရောင်ရောဂါကြောင့် အတွင်းလူနာအဖြစ် တက်ရောက် ဆေးကုသမှုခံယူခဲ့ရကြောင်း သိရပါသည်။

ဆေးရုံပေါ်မှာ အတွင်းလူနာအဖြစ် တက်ရောက်ဆေးကုသမှု ခံယူခဲ့တာနဲ့ ခေတ်မီဆေးတွေနဲ့ ကုသမှု ခံခဲ့ရကြောင်း ဆိုပါသည်။ ဦးကျော်မြင့်ရဲ့မှာ ရောဂါက မထူးခြား မသက်သာရုံမက သူ့ရဲ့ကိုယ်ခန္ဓာ အလေးချိန် ၁၂၀ ပေါင်ခန့် ရှိခဲ့ရာမှ ပေါင် ၇၀ ခန့်လောက်အထိ ကျဆင်းသွားခဲ့ကြောင်း၊ ဆီးသွားလို့ မရတာကလည်း ခုနစ်ရက်လောက် ရှိပြီ၊ လေးရက်လောက် သူ့မှာ ငါးဖယ်လူး၊ လူမှန်းမသိရအောင် ခံစားလာခဲ့ရတော့ မိသားစုလည်း သူ့ရဲ့ နောက်ဆုံး အချိန်ကို မျှော်မှန်းကြသည်အထိ ခံစားနေကြရကြောင်း သိရပါသည်။

ထိုအချိန်မှာပဲ သစ်ဆိမ့်ပင်ရွာမှ သူ့မိတ်ဆွေဟောင်း ဦးအောင်သောင်း နေပြည်တော် ခုတင် ၁၀၀၀ ဆေးရုံကြီးရှိ သူ တက်ရောက် ကုသနေသည့်အခန်း ခုတင်ဘေးသို့ လူနာမေး ရောက်လာခဲ့ကြောင်း ဆိုပါသည်။ ဆရာကျော်မြင့်၏ ရောဂါဇာစ်မြစ် ပကတိအခြေအနေ ကြားရတာနဲ့ မိသားစုနဲ့ တိုင်ပင် ထိကရုံးမင်း ဆေးပင်အကြောင်း အသိပေး၊ သူတို့ ခွင့်ပြုချက်ရတာနဲ့ သူ့ရွာသို့ အမြန်ပြန်၊ ထိကရုံးမင်း အပင်များ နုတ်ယူ၊ ပန္နငါးပါးကို သုံးခွက် တစ်ခွက်တင် ကျို၍ သူ့ထံ ယူလာခဲ့ကြောင်း သိရပါ၏။

ဆေးသောက်ရန် ယူလာခဲ့သော်လည်း ဆရာကျော်မြင့်မှာ မထိုင်နိုင်၊ ပါးစပ်ဟ ရေသောက်ဖို့ ဝေးစွ။ အဲဒါကြောင့် ထိကရုံးမင်းဆေးရည်ကို ပိုက်ဖြင့် ပက်လက်အနေအထားနဲ့ပင် စုပ်ယူမျိုချခဲ့ရကြောင်း၊ ဆေးအရသာက မည်သို့မှ မရှိ၊ မကြာခဏ ပိုက်နဲ့ သောက်ခဲ့ရကြောင်း၊ ထူးခြားတာက အဲဒီညကစပြီး သက်သက်သာသာ ခံစားလာရပြီး စတင် အိပ်ပျော်ခဲ့တယ်ဟု ဆိုပါ၏။

နောက်နေ့တွေမှာလည်း ဆေးပြုတ်ရည်ကို ဆက်၍ သောက်ခဲ့ကြောင်း၊ တစ်ရက်ထက် တစ်ရက် ပေ့ါပါးသက်သာလာရုံမက အစာပြုတ်ရည်ပါ သောက်နိုင်လာကြောင်း၊ ဒါပေမယ့် ဆီးမသွားရုံမက ပိုက်ပါ အနည်းငယ် မှိုမောက်ဖောင်းလာတယ်ဟု ဆိုပါ၏။ ထိုအခြေအနေကို တာဝန်ခံ ဆရာဝန်တို့နှင့် ဆရာမများ သိသွားရာက သူ့ကို ထိုဆေးပြုတ်ရည် ဆက်မသောက်ရန် တားမြစ်ပိတ်ပင်တော့သည်ဟု သိရပါ၏။

ထိုကဲ့သို့ အခြေအနေတွင် ဆရာဝန်က တားမြစ်ခဲ့သော်လည်း သူ ခံစားချက်က ထူးခြားပြီး ယုံကြည်နေတာက သူ ဒီထိကရုံးမင်းပြုတ် စ သောက်စဉ်ကတည်းက သက်သာမှုရှိလာတယ်။ တစ်ရက်ထက် တစ်ရက် တိုးပြီး သက်သာလာနေတာပဲ။ အဲဒါကြောင့် ဆရာဝန်က တားမြစ်ပိတ်ပင် သတိပေးထားခဲ့ပေမယ့် ထိကရုံးမင်းပြုတ်ရည် သောက်ခဲ့တာ ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် ဆီးက လုံးဝ မသွားသေး။ ပိုက်က ပို၍ ပို၍ ပွလာပြီ။ အဲဒီတော့ ဖြစ်လာ ကြုံလာသမျှ သူ ရင်ဆိုင်မယ်။ ထိကရုံးမင်းပြုတ်ရည်ကိုတော့ ဆက်သောက်မယ်ဟု သံန္နိဋ္ဌာန် ချခဲ့တယ်ဟု ပြန်ပြောပြပါ၏။

ထိုကဲ့သို့ ဆရာကျော်မြင့် သူ့ရောဂါအကြောင်း ပြန်ပြောင်း ပြောပြနေစဉ် သူ့မျက်နှာပေါ် မှာ ထိုစဉ်က ဝေခွဲမရပေမယ့် ဘဝအတွက် ဆရာဝန်များ တားမြစ်ပိတ်ပင်ခဲ့တဲ့ ထိကရုံးမင်းပြုတ်ရည်ကို ရဲရဲရွှေ့ပဲ အသက်နဲ့ ဘဝကို အလောင်းအစားလုပ် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ရတဲ့ တစ်ကျော့ပြန် ခံစားနေရပုံကို စာရေးသူ မြင်တွေ့ခဲ့ရတာ အမှန်ပါ။ ဒီဆုံးဖြတ်ချက်က သူ့အသက်နဲ့ ဘဝကို ကယ်တင်ရှင် ဖြစ်ခဲ့လေပြီ။

ရောဂါနဲ့ဆေး တွေ့ပြီကော။ နောက်နေ့ရောက်တော့ ဆီးသွားချင်တာနဲ့ ပြောပြတော့ ဆီးအိုးခံပေးခဲ့ရာ ဆရာကျော်မြင့် ပြန်ပြောင်း ပြောပြခဲ့တာက

'ဆရာရယ်၊ ရက်များစွာ ဆီးသွားလို့မရ ဒီခံစားချက်က ရက်ပေါင်းများစွာ ခံစားနေခဲ့ရတာ ပေါက်ချင်စိတ်ကြောင့် ဆီး စ သွားလိုက်ရတဲ့ အရသာကဗျာ၊

ဘယ်လိုပြောပြရမှန်းတောင် မသိတော့ပါဘူး၊ ကောင်းလိုက်တဲ့ အရသာ၊ အခက်အခဲ လုံးဝ မရှိတော့ဘဲ ဆီးတွေသွားနေလိုက်တာ အကြာကြီးပဲ၊ အိမ်သားတွေလည်း ဝိုင်းလို့ သူတို့မျက်နှာတွေမှာ အံ့ဩလှတဲ့ အပြုံးတွေနဲ့ ကျွန်တော်လည်း စိတ်ရှိလက်ရှိကို ဆီးတွေ သွားပစ်လိုက်တာ၊ ဆီးအိုးပြည့်သွားတဲ့အထိပါပဲ' တဲ့၊ ဆရာကျော်မြင့် ဆက်ပြောပြတာက-

'ဆရာရေ၊ အဲဒီ ဆီးသွားပစ်တဲ့ တစ်ကြိမ်တည်းနဲ့ကို ကျွန်တော် ပျောက်ပြီ၊ မသေတော့ဘူးလို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အသိဝင် ပျော်ရွှင်မှုပီတိအပြည့် ခံစားခဲ့ရပါတယ်၊ တစ်ဆက်တည်းပဲ ကျွန်တော်လည်း ထထိုင် အစားအသောက်တွေ စတင်စားသုံးတော့ တာပဲဗျ'ဟု အပြုံးများနှင့် ပြောပြပါသည်။

'ကျွန်တော့်အဖြစ်က တစ်ခန်းတည်းမှာ ဆီးကျိတ်ကင်ဆာရောဂါကြောင့် တက်ရောက်ကုသနေတဲ့ ကျွန်တော့်လိုပဲ တုံးလုံးပက်လက်သမား တစ်ယောက် ရောက်လာပြီး အကူအညီတောင်းလာတော့ အဲဒီ ထိကရုံးမင်း ဆေးရည်ပေးခဲ့ကြောင်း၊ သူလည်း ကျွန်တော့်လိုပဲ လုံးဝ ပျောက်သွားခဲ့တယ်' ဟု ဆိုပြန်ပါသည်။ ဒါကိုကြားတော့ စာရေးသူက သူ့လိပ်စာ အမည်လေးတော့ မှတ်မထားဘူးလား ဟု ဆိုရာ-

ဆရာကျော်မြင့်က မှခင်းသတင်းသမားပီပီ ပြုံးလျက် 'သိတာပေါ့ ဆရာရယ်၊ သူက ငို့ထွန်းမင်း၊ တောင်တွင်းကြီး၊ မောင်းတဲရပ်ကပါ' ဟု ပြောပြပါ၏။

ဆရာကျော်မြင့် အဖြစ်က တကယ့် အံ့ဖွယ်ပါ။ သူ့အဖြစ်ကိုမှီပြီး ဆီးကျိတ်ကင်ဆာရောဂါသည် တစ်ဦးပါ ပျောက်ကင်းသွားခဲ့ရတာကြောင့် စာရေးသူက ဆက်၍

'နေပါဦး ဆရာ၊ ခင်ဗျား ဆီးကျိတ်ကတော့ ရောင်ရုံပဲလား၊ ကင်ဆာ ဖြစ်နေပြီလား' ဟု စုံစမ်းရာ

'ဖြစ်နိုင်တယ် ဆရာကြီး၊ ကျွန်တော် ဖြစ်နေတာ ကာလကြာပြီဆိုတော့ ကင်ဆာနီးပါးပဲ ဖြစ်မှာပါ' ဟု ဖြေပါသည်။

'ကိုထွန်းမင်းကော ဆရာကျော်မြင့်နဲ့အတူ ဆေးရုံက ဆင်းရလား' ဟု မေးရာ

'သူက ကျန်ခဲ့တယ်၊ လေး ငါး ရက် ကြာတော့ သူလည်း ဆေးရုံက ဆင်းနိုင်တယ်' ဟု သိရ၏။

ယခုတော့ ဆရာကျော်မြင့် တစ်ယောက် ကင်မရာတစ်လုံးနဲ့ စာပေဟောပြောပွဲမှာ မှတ်တမ်းဓာတ်ပုံတွေ တဖျပ်ဖျပ် ရိုက်နေလိုက်တာ၊ စာရေးသူတို့အဖွဲ့ နေပြည်တော် ပျဉ်းမနားသို့ ပြန်လာခါနီးတွင် စာရေးသူက-

'ဆရာကျော်မြင့် အခုကော ထိကရုံးမင်းပြုတ်ရည် သောက်တုန်းပဲလား'ဟု မေးရာ

'သောက်တယ် ဆရာ၊ ဒီလောက် ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ ဆီးကျိတ်ရောဂါကို တစ်ခါတည်း လန့်သွားပြီလေ၊ ဒီဆေးရည်က ဘေးထွက်ဆိုးကျိုးလည်း မရှိဘူး' ဟု ဆိုပါသည်။ စာရေးသူက 'တစ်ခါကျိုရင် ထိကရုံးမင်း ဘယ်နှပင်လောက် အသုံးပြုရလဲ' ဟု မေးရာ-

'နှစ်ပင် သုံးပင်လောက်ကို နုတ်ပြီး ရေစင်အောင် ဆေး၊ ပဋ္ဌင်းပါးလုံးကို မြေအိုး သို့မဟုတ် စတီးအိုးထဲထည့် ရေသန့်ဘူးနဲ့ ရေထည့်ကျို၊ တစ်ဘူးလောက်ကျန် အရည်ကို စစ်ပြီး သောက်နေတယ်' ဟု ဆိုပါ၏။

'အပင်ကော အလုံအလောက် ရှိလား' ဟု မေးတော့ 'သစ်ဆိမ့်ပင်ရွာက ဦးအောင်သောင်းဆီမှ မျိုးပင်များ ယူစိုက်ထားတာ ပွားများ ရှင်သန်နေပြီ' ဟု ဆိုပါ၏။

'အခု မြို့ကို ဆိုင်ကယ်စီးသွားနိုင်ပြီပေါ့' ဟု ဆိုရာ

'ဟုတ်တယ် ဆရာရေ၊ တောင်တွင်းကြီးက ထွန်းမင်းလည်း အိုကေပဲ တဲ့၊ ပြီးတော့ ကျွန်တော် ဆရာ့ဆီ ဆိုင်ကယ်နဲ့ နှစ်ခေါက် ရောက်တယ်၊ ဆရာ မရှိဘူး၊ သစ်ဆိမ့်ပင်ရွာကိုလည်း ပျဉ်းမနားတောင်း ကနေ အသွားအပြန် ဆိုင်ကယ်စီး သွားနေပါတယ်'ဟု ဆိုပါ၏။

ဆရာကျော်မြင့်၏ ဆီးကျိတ်ရောင်ရောဂါကို ရှင်းရှင်းပျောက်ကင်း သွားနိုင်လောက်အောင် ဆေးစွမ်းထက်လှသည့် ထိကရုံးမင်းအပင်ကို မိုးဗြမ်းကိုးကားလောက်အောင် ဆေးစွမ်းထက်လှသည့် ... ဆေးကျမ်း၊ ဆေးအဘိဓာန် စာအုပ်များမှာ ရှာသော်လည်း ဖော်ပြထားချက် မရှိ မတွေ့ရပါ။ ဤဆေးပင်နှင့် ပတ်သက်၍ ဆရာကျော်မြင့် ဖြစ်စဉ်ကို အမှီပြု၍ သစ်ဆိမ့်ပင် ရွာမှ ဦးအောင်သောင်းကိုလည်း မှတ်တမ်းပြုမိပါ၏။ သူက အပင်၏ ဆေးအစွမ်းကို သိရာမှ စိုက်ပျိုးမျိုးပွားခဲ့သူ ဖြစ်သလို ဆင်ဖြူတောင် ဆုတောင်းပြည့်ကျောင်း ဆရာတော်ကို ဒီဆေးပင်နှင့် စတင်ကုသပေးသူ ပအိုဝ်း အမျိုးသားကြီးကိုလည်း မှတ်တမ်းပြု ဂုဏ်ယူမိပါ၏။

ပအိုဝ်းဓကာကြီးမှ ထိကရုံးမင်းပြုတ်ရည်သည် ဆီးနှင့် ပတ်သက်သော ရောဂါများ၊ ဆီးကျိတ်ပြည့်တည်နာနှင့် အမျိုးသမီး ဆီးရောဂါများ ပျောက်ကင်းသက်သာစေနိုင်ကြောင်း အသိပေး ပြောပြချက်များကို ဦးအောင်သောင်းမှ အသိပေးခဲ့မှုကိုလည်း စာရေးသူမှတစ်ဆင့် ပြန်လည် ဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။

ပရဆေးပင်များနှင့် ပတ်သက်၍ ယခုအချိန်အခါတွင် ယုံကြည်၍ ဆန္ဒရှိသူများက လိုလိုလားလား သုံးစွဲလာကြတာလည်း တွေ့ရပါ၏။ မြန်မာနိုင်ငံ ဒေသ အနှံ့အပြားတွင် အစွမ်းထက် ပရဆေးပင်များ ပြောက်ပြားစွာ ပေါက်ရောက် ရှင်သန်လျက်ရှိနေတာလည်း အမှန်ပင်။ ဒါကို ကိုယ်တွေ့ ပွဲတွေ့ လက်တွေ့ ရောဂါများကို ပျောက်ကင်းသက်သာ သွားစေနိုင်သည့် ပရဆေးပင်များ အကြောင်းကို စာရေးသူမှ လေ့လာ စုံစမ်း၍ စာစု ရေးသားဖော်ထုတ် အသိပေးနေပါ၏။ စိုက်ပျိုး မျိုးပွား၍ လွယ်ကူသော အပင်များကိုလည်း စုဆောင်း၍ မျိုးပွား ကုသိုလ်ပြုနေတာလည်း နှစ်များစွာ ရှိခဲ့ပါပြီ။ ဤထိကရုံးမင်းအပင်ကို စိုက်ပျိုး မျိုးပွားနေ၏။

ပရဆေးပင်များ၏ အစွမ်းထက်မှု ထိရောက်စွာ ပျောက်ကင်း သက်သာမှုများကြောင့် ယခုအခါ အားကိုး မှီဝဲ သုံးစွဲမှုများလာတာလည်း တွေ့ရပါ၏။ ဆေးဝါးများ၏ အသုံးတည့်မှုသည်လည်း 'တစ်ယောက်တွက် ဆေး တစ်ယောက်တွက် ဘေး တန်ဆေး လွန်ဘေး' ဟူ၍ ညွှန်းဆိုထားချက်ကို သတိပြု ဆင်ခြင်သင့်သလို တစ်ယောက်၏ သွေးသား တည်ဆောက်ပုံနှင့် အခြားတစ်ယောက် သွေးသား တည်ဆောက်ပုံ မတူသလို၊ ဆေးတိုးပုံနှင့် ဆေးတုံ့ပြန်မှု ခံနိုင်ရည် အားလည်း ကွဲပြားနေပေသည်။

ဤထိကရုံးမင်းအပင်နှင့် ပတ်သက်၍လည်း လိုအပ်နေသူများအတွက် ၎င်း၏ ပွဲတွေ့ အောင်မြင်မှုကို အသိပေး ဖော်ပြလိုက်ရသလို၊ အပင်၏ ဓာတ်ပုံ မှတ်တမ်းများကို ပူးတွဲ၍ သုရှုမဂ္ဂဇင်း ပရိသတ်သို့ ရေးသား ဖော်ပြလိုက်ပါ၏။

[သုရှုမဂ္ဂဇင်း ၅၊ ၂၀၀၉]

❖ ❖ ❖

သုံးထပ်ပနိုင်း သို့မဟုတ် ပနိုင်းညိုနှင့်ဆေးအစွမ်း

၇၊ ၂၊ ၂၀၁၀ နေ့ နံနက်ပိုင်းတွင် လူနှစ်ယောက်နှင့် ဆိုင်ကယ်တစ်စီး ခြံထဲသို့ ဝင်လာပါသည်။ စာရေးသူက ထွက်တွေ့တော့၊ ပါလာသူ အသားဖြူဖြူ ပုဂ္ဂိုလ်က

'ဆရာကြီး စောဒုဝါနော်'ဟု မေးလာပါ၏။ စာရေးသူက

'ဟုတ်ပါတယ် ခင်ဗျ'ဟု ဖြေရာ ထိုပုဂ္ဂိုလ်က ဆက်ပြောသည်မှာ

သူ မိုးကုတ်က လာကြောင်း၊ လာချင်နေတာ ကြာပြီဖြစ်ကြောင်း၊ ဒီနေ့တော့ ... က လာခဲ့ကြောင်း အစချီကာ သူလည်း စာရေးကြောင်း ယခုနောက်ပိုင်း ... နေရပြီဖြစ်တော့ကြောင်း၊ စာရေးသူ၏ ဆောင်းပါးများကို ဖတ်ရှုရတာ ... နေတာ ကြာပြီဖြစ်ကြောင်း သူက နေပြည်တော် ပျဉ်းမနားသို့ ဆိုင်ကယ်နှင့် ... ၊ အသက် ၂၀ ကတည်းက မိုးကုတ်ကို တက်သွားတာ အခု အသက် ၆၀ ကျော်ပြီ ဖြစ်ကြောင်း၊ အခါအားလျော်စွာ ဇာတိကို ပြန်ရောက်ကြောင်း ဆိုပါ၏။

ထိုသို့ ပြောဆိုရင်း သူနှင့်ပါလာသူ ကိုဝင်းထိန်မှာ ဆီးကျောက် ဝေဒနာ ဆန်ဆန်ဖြစ်နေ၍ ကျောက်ကွဲပင်အချို့ကို တောင်းခံသွားပါ၏။ သူ၏ ကလောင်နာမည်က ရွှေပြည်ဖိုး ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြကာ မိုးကုတ်မှာ အခြေချနေတော့ အဲဒီဒေသမှာ မရှိတဲ့ သုံးထပ်ပဒိုင်း သို့မဟုတ် ပဒိုင်းညိုမျိုးစေ့တွေ အတော်များများ ယူထားကြောင်း ဆိတ်နံ့ကုန်းရွာ သိမ်ကျောင်းမှာ အပင်ရှိကြောင်း အလွန်ဆေးစွမ်းထက်ပြီး ခွေးရူးကိုက်ရောဂါကို ပွဲတွေ့ လက်တွေ့ ကုသ အောင်မြင်နိုင်သည့် အပင်ဖြစ်ကြောင်း ပြောလာပါသည်။

စာရေးသူက ဆေးစွမ်းထက်သည့် အပင်မျိုးဆိုလျှင် စိတ်ဝင်စားသူပီပီ ဆရာရွှေပြည်ဖိုး ပြောပြသည့် သုံးထပ်ပဒိုင်းအကြောင်း စပ်စုမိတာ အမှန်ပါ။ စာရေးသူ၏ဇနီးက ပြည်သူ့ဆေးရုံမှာ နှစ်ပေါင်းများစွာ အမှုထမ်းရင်း ဆေးရုံပေါ်မှာ တွေ့ကြုံခဲ့ရသည့် ခွေးရူးပြန်ရောဂါခံစားရသူ လူနာတွေအကြောင်း ပြန်ပြော၍ ကြားသိခဲ့ဖူးတာ အကြိမ်ကြိမ်ပါပဲ။ ယေဘုယျအားဖြင့် ရူးနေသော ခွေးအကိုက်ခံရ၍ ရောဂါပိုးများ ကိုယ်ခန္ဓာထဲ ဝင်သွားပြီး ရောဂါခံစားရတာပါ။ တိုင်းရင်းဆေးကုထုံးနှင့် အနောက်တိုင်းဆေး ကုထုံးနှစ်မျိုးရှိကြောင်း သိရဖူးပေမယ့် တိုင်းရင်းဆေးကုထုံးအကြောင်း ပွဲတွေ့လက်တွေ့ ကုသပျောက်ကင်းသွားတာမျိုး ကြားရသော်လည်း ကုထုံးနည်းအမျိုးမျိုး ကွဲပြားနေတာ တွေ့ရပါ၏။

အနောက်တိုင်းနည်း သို့မဟုတ် ခေတ်မီကုထုံးနည်းများတွင် ဆေးထိုးကုသခြင်းမျိုးတွေ့ရတာ အကြိမ်ကြိမ်ပါ။ အချို့က ခွေးအကိုက်ခံရတာနှင့် ချက်ပတ်လည်မှာ ဆေး ၂၄ လုံး ထိုးခံရတာမျိုး အပါအဝင် ဆေးရုံတက် ကုသရင်း ခွေးရူးပြန်လာလို့ ပါးစပ်က အမြှုပ်တစီစီထွက်ပြီး ကိုက်ဖွဲ့နေတာကြောင့် ကြိုးတုပ်ထားရတာမျိုးအထိ ကြားသိရဖူးပါ၏။ ဆေးရုံပေါ်မှာ ခွေးရူးပြန်ပြီး ဆေးကုသမှုခံယူရာမှာ လုံးဝ ပျောက်သွားသူ နည်းပါး၍ သေဆုံးသွားရသူ များတာမျိုးလည်း သိထားရပါ၏။

ရောဂါခံစားရသူကို ဝိုင်းဝန်းပြုစု ကုသရာမှာလည်း အလွန် အန္တရာယ်များပေသည်။ အမြှုပ်ထိမိလျှင် ကုတ်ဖွဲ့ အကိုက်ခံရလျှင် ရောဂါတစ်ဆင့် ကူးနိုင်ကြောင်း သိရပါ၏။ လူငယ်၊ လူရွယ်၊ လူကြီး အရွယ်စုံ ပါလေ့ရှိသလို အထူးသဖြင့် ခွေးကိုက်ခံရ၍ ရောဂါရတတ်တာပါ၊ ခွေးနှင့်လူ အသိုင်းအဝိုင်းကလည်း အမြဲထိတွေ့နေတော့ ဒီရောဂါလည်း အနည်းနှင့်အများ ရှိနေတာ ယနေ့အထိပါပဲ။

ရပ်ရွာထဲမှာ ခွေးလေခွေးလွင့် အပါအဝင် အိမ်အချို့မှာ အစာကျွေးမွေးထားသည့် ခွေးများကလည်း လမ်းတိုင်းမှာ ရှိနေပါ၏။ ကြိုးချည်မွေးတာ အလွန်နည်းတာကြောင့် ခွေးအများစုဟာ လမ်းမများပေါ်မှာ အမြဲလိုလို ထွက်နေတာမျိုး လှည့်လည်သွားလာနေတာ များတော့ လူတွေအတွက် အန္တရာယ်ရှိနိုင်တာ အမှန်ပါ။ အစာမဝသော ခွေးအချို့ ရပ်ရွာရှိ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းများမှာ စုစည်းနေထိုင်လေ့ ရှိနေတာလည်း တွေ့ရပါ၏။ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းတွေမှာ သူတို့အတွက် အစာဝအောင် စားရတာလည်း ပါလေသည်။

အထီး အမ များစွာ စုနေသော ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းမှ ခွေးတွေ မိတ်လိုက်ပြီး သားပေါက်ကြတော့ ရပ်ရွာထဲမှာ ခွေးမျိုးပြတ်တယ်ရယ်လို့ မရှိတာ ယနေ့အထိပါပဲ။ ယေဘုယျအားဖြင့် ခွေးနှင့် ခွေးရူးရောဂါ ဆက်စပ်နေတာမို့ ခွေးရူးပြန် ရောဂါဟာလည်း ခေတ်အဆက်ဆက် တွေ့ကြုံနေရသည့် ကြောက်စရာ ရောဂါ တစ်မျိုး ဖြစ်နေတာ အမှန်ပါ။

အကြောင်းအမျိုးမျိုးနှင့် ခွေးရှိသောအိမ်များနှင့် ဆက်ဆံကူးလူး ဝင်ထွက်နေရတော့ ကိုက်တတ်သောခွေးနှင့်ဆုံလျှင် လူအတော်များများ ခွေးဟပ် ခွေးဆွဲ ခွေးကိုက်ခံရတာမျိုး ရှိတတ်ပါ၏။ အချို့ အလွန်ဆိုးသော ခွေးမျိုးနှင့်ဆုံလျှင် လူ့အောက်ပိုင်းခန္ဓာကိုယ်အစိတ်အပိုင်းများနှင့် လက်များမှာ ခွေးကိုက်ခံရတာမျိုး အပြင် အသားတစ်ထွက်အောင် အကိုက်ခံရတာမျိုး[illegible] ဆုံဖူးပါ၏။ တွေ့ရဖူးပါ၏။ အချို့ ငယ်ရွယ်သောကလေးများ နောက်ပိုင်းက ခွေးလိုက်ဆွဲခံရလို့ တင်ပါး အသားတစ်ထွက်အောင် ခံစားရတာမျိုးလည်း ကြုံဖူးပါသည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ထဲမှာ ဆွမ်းခံကြွသော သီလရှင်ကြီးတစ်ပါးနှင့် သီလရှင်လေး သုံးပါး ရပ်ကွက်ထဲက အိမ်တစ်အိမ်မှ သီလရှင်လေး ခွေးအကိုက်ခံခဲ့ရာ သူတို့တစ်တွေ စိတ်မကောင်းဖြစ်နေရတာမျိုး တွေ့ရဖူးပါ၏။ ခွေးကိုက်ခံရသူအချို့နှင့် ဆုံမိသည့်အခါ စာရေးသူ စိုက်ပျိုး ကုသိုလ်ပြု မျှဝေနေသော အဆိပ်ဖြေရွက်ကို ထုထောင်းအုံပေး၍ ပလာစတာ ကပ်ပေးနေတာ ကြာပါပြီ။ အဆိပ်ဖြေရွက်က အဆိပ်ဖြေပြီး အနာကျက်မြန်တာတော့ အမှန်ပါ။

စာရေးသူ ငယ်ငယ်က ရွာမှာနေရတာပါ။ အမြဲတမ်း ရွာပတ်လည်က လက်ပံပွင့်တွေ ပွင့်တိုင်း 'လက်ပံပွင့်ချိန် ခွေးရူးချိန်'ဟု လူကြီးတွေ အသိပေး ပြောထားတာနှင့် ခွေးရူးဖြစ်တာမျိုး ကြုံဖူးပါ၏။ ဟုတ်နိုင်ပါ၏။ ဆောင်းကုန်

နွေကူး ရာသီ အကူးအပြောင်းမှာ လက်ပံပွင့်တွေ ဝေဝေဆာဆာ ပွင့်ချိန် ခွေးတွေ ရူးတတ်ချိန်နှင့် ကိုက်ညီတာတော့ အမှန်ပါ။ အဲဒီအချိန်မှာ အမြီးကုပ်ပြီး ပုံစံမမှန်တဲ့ ပြေးပုံနှင့် ခွေးတစ်ကောင်တွေ့တာနဲ့ ခွေးကောင်းတွေက ဝိုင်းဟောင်တော့တာပါပဲ။

အဲဒီလို ခွေးတွေ ဝိုင်းပြီး ဟောင်သံကြားတာနဲ့ ကြည့်လိုက်လျှင် အမြီးကုပ်နေတဲ့ ပုံစံမမှန်တဲ့ ခွေးဟာ ဟောင်သည့်ခွေးတွေကို လိုက်ဆွဲတော့တာပါပဲ။ အဲဒီလို အမြီးကုပ်ပြီး ပုံစံမမှန်သည့် ခွေးမျိုးမြင်ရင် စာရေးသူအသိမှာ စွဲနေတာက ခွေးရူးပေါ့။ အဲဒီလို ခွေးမျိုးတွေ့ရင် ဝေးဝေးက ရှောင်မိသလို ခွေးရူး ဟော့လို့လည်း အသိပေး အော်မိတာ အမှန်ပါ။

ခွေးကောင်းတွေ ဝိုင်းဟောင်သည့် ခွေးရူးကို ရပ်ရွာထဲမှ လူငယ် လူရွယ်များ ဝိုင်းဝန်းရိုက်သတ်ပြီး ရှင်းလိုက်ကြတာလည်း ယနေ့အထိပါပဲ။ အချို့ ခွေးရူးတွေကျတော့ အသိက မကောင်းကွာသေးလို့ ဝိုင်းရိုက်တာကို ရှောင်တိမ်းရင်း လက်လှမ်းမီသမျှ တွေ့မြင်သမျှ ကိုက်ပြေးတော့တာလည်း တွေ့ရပါ၏။ ကျွဲ နွား ခွေးများအပြင် လူအချို့တောင် အကိုက်ခံရတာမျိုးလည်း ရှိခဲ့ပ။ ရှောင်တိမ်း ပြေးလာတဲ့ ခွေးရူးကိုယ့်အနားရောက်လာမှ ရုတ်တရက် ကိုက်ပြေးသွားတာ ခံရသည့် လူအချို့လည်း ကြုံတွေ့ဖူးပါ၏။ အဲဒီလိုဖြစ်တာနဲ့ ကံဆိုးလိုက်တာဟု မှတ်ချက်ပြုရုံကလွဲပြီး သူ့ခမျာ မချိတင်ကဲ ခံစားသွားရလေပြီကော။

ထိုကဲ့သို့ ရပ်ရွာထဲမှာ ရှင်သန်နေသော ခွေးတွေကြောင့် ခွေးရူး ဖြစ်နိုင်ပုံ အခြားရောဂါများပါ ကူးစက်နိုင်ကြောင်း အသိပေး ဖြန့်ဝေနေရုံမက ခွေးများကို အဆိပ်ကျွေး သုတ်သင်ရှင်းလင်းတာမျိုးအထိ ကျန်းမာရေး ဆောင်ရွက်ချက်တစ်ရပ်အထိ ရှိနေခဲ့ပါ၏။ ဆေးရုံကြီးဝင်းအတွင်းမှာနေစဉ်က ရှမ်းခွေး အမွေးပွတစ်ကောင် ဇနီး ဆန္ဒအရ မွေးထားဖူးပါ၏။ အဲဒီခွေးကို လည်ပတ်စွပ် မွေးခဲ့တာပါ။ လည်ပတ်စွပ် ထားခဲ့ပေမယ့် ခြံထဲမှာ အမြဲလိုလို လွှတ်ထားခဲ့ပါ၏။ ခွေးတွေကို လမ်းအလိုက် အမဲလုံးပစ် အဆိပ်ကျွေးတော့မည်ဆိုတာနဲ့ ခွေးကို ကြိုးချည်ထားရပါ၏။ အဲဒီနေ့ တစ်နေ့လုံး အိမ်ခွေးခမျာ အော်ဟစ်နေရုံမက ရုန်းကန်နေတော့တာ အမြဲပါပဲ။

အမဲလုံးပစ် ဆေးမိသွားသော ခွေးအကောင်ပေါင်းများစွာ လှည်းနှင့် ကောက်ယူ ရှင်းလင်းခဲ့တာမျိုးလည်း အကြိမ်ကြိမ် တွေ့ဖူးပါ၏။ ဒါပေမယ့် ခွေးတွေကတော့ ယနေ့အချိန်ထိ လျော့နည်း ပျောက်ကွယ်သွားတာမျိုး မတွေ့ရသေးပါ။

အထူးသဖြင့် အိမ်မှာ လွှတ်မွေးထားသည့် ခွေးများကို ကာကွယ်ဆေးကျွေး ကာကွယ်ဆေးထိုးခြင်း ပုံမှန် လုပ်လေ့မရှိတာလည်း အမှန်ပါ။

အန္တရာယ်အလွန်များသော ခွေးရူးပြန်ရောဂါကို အတော်အသင့် သိရှိထားသော စာရေးသူဟာ ဆရာရွှေပြည်ဖိုးပြောပြသော ခွေးရူးရောဂါကို ပွဲတွေ့ လက်တွေ့ ပျောက်ကင်းစေနိုင်သည့် သုံးထပ်ပဒိုင်း သို့မဟုတ် ပဒိုင်းညိုအပင်နှင့် ဆေးအစွမ်းအကြောင်း ကြားရတော့ အလွန် စိတ်ဝင်စားမိခဲ့သလို ဖြစ်နိုင်လျှင် အပင်ကို မြင်ဖူး တွေ့ဖူးချင်ပြီး မျိုးစေ့ ရယူလိုသော ဆန္ဒတွေ ပေါ်ပေါက်ခဲ့တာ အမှန်ပါ။

စာရေးသူဟာ တောရွာမှာမွေး တောရွာမှာ ကြီးပြင်းခဲ့ရတာပါ။ တောရွာပတ်ဝန်းကျင်မှာရှိသည့် အပင်များနှင့် ထိတွေ့ရင်းနှီး သိရှိထားတာလည်း အမှန်ဖြစ်၏။ ပဒိုင်းနှင့် ပတ်သက်၍ မြောက်များစွာ အပင်တွေကို တွေ့ဖူးခဲ့ပါ၏။ ဒါပေမယ့် ပဒိုင်းအစိမ်းရောင် အပွင့်အဖြူရောင် တစ်ထပ်အပွင့်နှင့် အသီးတွေကိုသာ တွေ့ဖူးပါ၏။ မိဘ လူကြီးများ ပြောပြထား၍ အဆိပ်ပင်ဟုသာ စိတ်မှာ စွဲထင်ထားခဲ့တာလည်း ဝန်ခံပါ၏။

ယခုအခါ အစွမ်းထက် ပရဆေးပင်များကို လက်လှမ်းမီသမျှ ရှာဖွေ စုဆောင်း စိုက်ပျိုး မျိုးပွား ကုသိုလ်မျှဝေနေတာကြောင့် သုံးထပ်ပဒိုင်း သို့မဟုတ် ပဒိုင်းညိုအပင်ကို ဖြစ်နိုင်လျှင် မျိုးရယူ မျှဝေလိုတာ အမှန်ပါ။

ထိုနေ့ ညနေပိုင်းမှာ တယ်လီဖုန်း ဆက်သွယ်မှုတစ်ခုဝင်လာပါ၏။ မြန်ကြားရေးဝန်ကြီးဌာနမှ ညွှန်ကြားရေးမှူး ဗိုလ်ကြီးသန်းထွန်းက အကယ်ဒမီပေးပွဲအပြီး နောက်နေ့မှာ ကျင်းပပြုလုပ်ရန်ရှိသည့် ဆရာနေဝင်းမြင့်နှင့် ဆရာမ ခင်ခင်ထူးတို့၏ စာပေဟောပြောပွဲသို့ တက်ရောက်ဖို့ နေပြည်တော် ပျဉ်းမနားမြို့နယ် စာပေနှင့်စာနယ်ဇင်း အဖွဲ့သို့ ဖိတ်ကြားချက်အရ စာရေးသူနှင့် အလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့ ငါးဦးတို့ ကားဖြင့် သွားရောက်ပြီး မြန်ကြားရေးဝန်ကြီးဌာန စည်းဝေးခန်းမမှာ ကျင်းပခဲ့သည့် မြန်ကြားရေးနှင့် ပြည်သူ့ဆက်ဆံရေးဦးစီးဌာန စာကြည့်တိုက်ပညာ သင်တန်း ၁၊ ၂၀၁၀ သင်တန်းဆင်းပွဲအတွက် စာပေ ဟောပြောပွဲသို့ တက်ရောက်နားထောင် ဖြစ်ခဲ့ကြပါသည်။

၇၊ ၂၊ ၂၀၁၀ တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက် ၉ နာရီမှ ၁၂း၃၀ နာရီကျော် အထိ ဆရာနေဝင်းမြင့်၊ ဆရာမ ခင်ခင်ထူးတို့၏ ကျေးလက်ပြည်သူများ စာဖတ်ခြင်း အလေ့အထရှိစေရေးနှင့် ကျေးရွာ ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုး စာကြည့်တိုက်များနှင့်

ရှင်သန်ခိုင်မာရေးအတွက် စာပေရေးရာများကို လက်တွဲညီညီ မမောမပန်း ဟောပြောချက်တွေကို အားပါးတရ နားဆင်ခဲ့ရပါ၏။ တကယ့် အားကျဖွယ်ပါ။ ဟောပြောပွဲပြီးတော့ အပြန် အချိန်ကလည်းလင့် ဗိုက်ကလည်း ဆာနေကြတော့ နေပြည်တော် အခြေကုန်ဈေးမှာရှိသည့် နာမည်ကြီး မောခမ်းနွံ ရှမ်းအစားအသောက်ဆိုင်မှာ ဝင်ပြီး နံနက်စာ စားခဲ့ကြရပါသည်။

ထမင်းဝိုင်းမှာ မနေ့ကလာသည့် စာရေးဆရာ ရွှေပြည်စိုး အကြောင်းနှင့် ပဒိုင်းညှိအပင်အကြောင်း ပြောပြမိရာမှ အပြန်လမ်းလည်း သင့်နေ၍ ဝင်သွားရန် သဘောတူခဲ့ကြလေသည်။ အပြန် လမ်းဘေးမှာရှိသော ပြန်ကပြေးရွာအကွေ့ ကားမောင်းဝင်ခဲ့ပြီး ရွာအလယ်လမ်းမှ မြောက်သို့ ဦးတည်လာခဲ့ရာ အရှင်ဇဋိလ ဆရာတော် ဦးဆောင်တည်ဆောက်ခဲ့သော ကိုယ်ထူကိုယ်ထ ငါးလိုက်ချောင်း မြစ်ကူးတံတားသို့ ရောက်ခဲ့ပါ၏။ တံတားကို ဖြတ်ကျော်ပြီး တစ်ဖက်ကမ်းပေါ်မှာ တည်ရှိနေသည့် ဆိတ်နံတုန်းရွာသို့ ရောက်ပါတော့၏။

ရွာထိပ်မှာ ဈေးဆိုင်အချို့နှင့် စာအုပ်အငှားဆိုင်လေးတွေ့ရပါ၏။ စာအုပ်ဆိုင်ရှေ့ ကားရပ်ပြီး ကိုဝင်းထိန်ကို မေးရာ နောက်မှာထိုင်နေရာမှ ထထွက်လာလေသည်။ မနေ့က သူတို့ရောက်ပြီး အခု သူ့ရှေ့မှာ စာရေးသူတို့ ရောက်လာတော့ သူ အံ့ဩသွားပုံပါပဲ။ ဆရာ ရွှေပြည်စိုးတိမ်က မြောက်ဘက်မှာ၊ သူ သွားခေါ် လိုက်မည်ဟု ဆိုကာ ထွက်သွားပါတော့၏။ ခဏနေတော့ ဆရာရွှေပြည်စိုးနှင့်အတူ ပြန်ရောက်လာပါ၏။ ကားပေါ် တင်ပြီး ရှေ့ဆက်မောင်းလာရာ မြေလမ်း ရွာလမ်း နေ့ဦးပေါက်ရာသီဆိုတော့ ဖုန်က တထောင်းထောင်း၊ လမ်းက မညီမညာ အဖုအထစ် ချိုင့်တွေနှင့် ကားက တောင်းဖော့ အောက်ပိုင်း နိမ့်တော့ ရွာ အနောက်ထိပ်အရောက်မှာ အားလုံး ဆင်းလျှောက်ခဲ့ရပေသည်။

ကားပေါ်မှဆင်းပြီး လမ်းပေါ် ခြေချလိုက်တာနှင့် ဖုန်တုထဲ ဖိနပ် နစ်ဝင် မြုပ်သွားပါရော။ ဆရာ ရွှေပြည်စိုးက 'ကျွန်တော့် အသက် ၆၀ ကျော်လာပေမယ့် ရွာလမ်းကတော့ မပြောင်းလဲသေးဘူး၊ ရွာသားတွေလည်း တတ်နိုင်သလောက် ကိုယ်ထူကိုယ်ထတော့ ပြင်ကြဆင်ကြပါတယ်။ အခု နေပြည်တော် အဝန်းအဝိုင်းမှာ ပါသွားပြီဆိုတော့ မြို့ပြပုံစံ လမ်းတစ်ခု ဖြစ်လာနိုင်မှာပါ' ဟု ဆိုပါသည်။

ဟုတ်ပါသည်။ ဆိတ်နံတုန်းရွာထဲ ဝင်လာတာတည်းက တောလက် သဘာဝ ကျေးလက်ပုံစံ ဟန်မပျက်ရှိနေသေးတာ တွေ့မြင်ရ ခံစားမိခဲ့ပါ၏။ ဆိတ်နံတုန်း

ရွာနှင့် မြောက်ဘက်မှာရှိသည့် ညောင်ပင်ကြီးစု နှစ်ရွာဆက်လမ်းပါ။ လမ်းအနောက်ဘက်မှာ သိမ်ကျောင်း ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း ရှိနေပါ၏။ အချိန်ကလည်း နေ ၁၂ နာရီခန့် အပူဆုံးအချိန် စာရေးသူတို့ အားလုံး ဗိုက်တင်းတင်း ချွေးသံရွှဲရွှဲနှင့် ပင်ပန်းနေဟန် တွေ့ပါ၏။

ဒါပေမယ့် ဆရာရွှေပြည်စိုးနှင့် ကိုဝင်းထိန်တို့ ဦးဆောင်ခေါ်သွားရာ နောက် လိုက်ပါသွားရင်း ခံစားမိတာက တောလမ်း ကျောင်းဝိုင်းကြီးက ကျယ်ပြောလိုက်တာ၊ မြက်လမ်းအတိုင်း ဝင်သွားရာ ဘေးဝဲယာမှာ ချုံဖုတ်တွေ၊ တမာကိုင်းတွေ ဘုရားစေတီပျက် ဝတ်တို့များ ထန်းပင်အုပ်အုပ်တွေ ညောင်ပင်ကြီးတွေ သရက်ပင်ကြီးတွေ၊ ကျောင်းကြီးကို လှမ်းမြင်ရတော့ ကျောင်း တောင်ဘက်မှာ စေတီအပျက် အုပ်စုလိုက် မြင်ခဲ့ရပါ၏။

ဆရာရွှေပြည်စိုးက သူတို့ငယ်စဉ် ညီအစ်ကိုတစ်တွေ သိမ်ကျောင်းမှာ စာသင် သင်္ကန်းဝတ်ခဲ့ရတာတွေ ပြန်ပြောပြစဉ် သူ့မျက်နှာပေါ်မှာ တစ်ကျော့ပြန် ခံစားဖြစ်ပေါ် နေဟန် အကဲခတ်မိပါသည်။ အသက် ၂၀ ကျော်က ရွာက ထွက်ခွာသွားပြီး မိုးကုတ်မှာ အိမ်ထောင်နှင့် အခြေချ နေထိုင် နေတာလည်း ကြာတော့ အခုလို မွေးဇာတိ ငယ်စဉ်က စာသင်ကျောင်းတက် ပျော်ရွှင်ခဲ့ရသည့် အတိတ်က အနိုင်တွေ ထင်ဟပ်ပေါ် စေနိုင်တာ ကိုယ်ချင်းစာနာမိပါ၏။

ပဒိုင်းညှိအပင်မှ အသီးပုံနှင့်အသီးခြောက်

ဈေးဟောင်း ကျောင်းကြီးကို ဖျက်ပြီး ကျောင်းသစ် ပြန်တည် ဆောက်ထားသည့် နှစ်ထပ် ကျောင်းဆောင်ကြီးကို တွေ့ရပါပြီ။ ကျောင်းပေါ်တက် လှေကားက ထူးခြားနေပါ၏။ ကျောင်း၏ အနောက်ဘက်မှာ တောင်ဘက်မှ လည်းကောင်း၊ မြောက်ဘက်မှ လည်းကောင်း

တက်ဆင်းနိုင်အောင် အုတ်စီထားလေသည်။ အုတ်စီထားရာမှာလည်း အမာခံ တည်ဆောက်ထားတာပါ။ ဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်းသစ် အနောက်ဘက်မှာ ရှေးဟောင်း နှစ်ထပ် ကျောင်းဆောင်ကြီးကိုလည်း တွေ့ရပါသည်။ အောက်ထပ် အုတ်စီထားပြီး အပေါ်ထပ်ကတော့ သွပ်မိုးပျဉ်ကာထား၏။ ဒါပေမယ့် ကျောင်းတော်ကြီးသည် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်းက ဗုံးဒဏ် ထိမှန်ထား၍ အပေါ်ထပ် အနောက်မြောက်ထောင့်မှာ ဟာလာဟင်းလင်း အပေါက် ဖြစ်နေပါသည်။ ပြင်ဆင်လှူဒါန်းမည့်သူ မရှိ၍ ယနေ့တိုင်ပင် သော့ခတ် ပိတ်ထားနေတာ တွေ့ရတော့ အံ့ဩစိတ်မကောင်း ဖြစ်မိတာအမှန်ပါ။

တောင်ဘက်လှေကားမှ ကျောင်းတော်ပေါ်သို့ ဆရာရွှေပြည်စိုးမှ ဦးဆောင်တက်သွားရာ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကြီးမှ စာရေးသူတို့အဖွဲ့အား ကြိုဆိုနေတာ ဖူးမြော်တွေ့ခဲ့ရပါ၏။ ဆရာရွှေပြည်စိုးမှ စာရေးသူတို့ကို ဆရာတော်အားလျှောက်ထား အသိပေးတော့ ဝမ်းသာအားရရှိကြောင်း တွေ့ရပါသည်။ အပေါ်ထပ် ဆရာတော် လျောင်းစက်ရာ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ဝိုက်သာမက ဘုရားခန်းဝန်းကျင်မှာ ရှေးဟောင်း ဗီရို ခုတင်နှင့် အခြား ရှေးဟောင်း ပစ္စည်းဖြစ်သည့် ကြေးလင်ပန်းကြီးများနှင့် အတူ ၁၂၇၇ ခုနှစ် တပို့တွဲလဆန်း ၁၁ ရက်နေ့စွဲပါ စာပေလွှစာချွန်လွှာကို တွေ့မြင်ခဲ့ရပါ၏။

စာပေလွှ စာချွန်လွှာသည် ဂန္ဓာသာရသီရိ သဒ္ဓမ္မဇေ မဟာဓမ္မရာဇာဓိ ရာဇာဂုရု ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ သာသနာပိုင် ဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော်၏ သိမ်ကျောင်း ဆရာတော် အသက် ၄၈ နှစ်၊ သိက္ခာတော် ၂၈ နှစ်အား ဂိုဏ်းထောက် ဆရာတော် အဖြစ် ခန့်အပ်သည့် စာလွှာအဖြစ် လေးပေခန့် ရှည်သော ပေရွက်ပေါ်မှာ ကညစ်တင် ရေးသားထားခဲ့တာ လေ့လာတွေ့ရှိ ပါ၏။

စာချွန်လွှာကို မပျက်မစီးရအောင် အဖုံးပါ သွပ်ပြားလုံး ပြုလုပ် ထိန်းသိမ်းထားတာ ဆရာတော်ပြ၍ တွေ့မြင်ခဲ့ရပါသည်။ နှစ်ပေါင်း ရာကျော်ရှိ သိမ်ကျောင်းကြီးမှာ ယခုတိုင်အောင် ရှေးဟောင်း အဆွေ့အသက်များ ကျန်ရှိနေတာ မြင်ရ ဖူးတွေ့ရတော့ ဟိုးရာကျော်နှစ် အတိတ်ဆီက ကျောင်းတော်ကြီး၏ ပကတိ ဖြစ်စဉ်တွေကို အတွေးမှာ မြင်ယောင်မိပြီး လွမ်းဆွေးမိတာ ဝန်ခံပါရစေ။

စာရေးသူတို့ ရောက်လာရင်း အကြောင်းကိစ္စကို သိသွားသော ဆရာတော်က ဦးဆောင်၍ ကျောင်းအရှေ့ဘက် ကွက်လပ်တွင် ရှင်သန်နေသော သုံးထပ် ပဒိုင်းခေါ် ပဒိုင်းညှိပင်ရှိရာသို့ ရောက်ခဲ့ရပြန်ပါ၏။

ပဒိုင်းပင်အနားရောက်တော့ ဆရာတော်က ရွှေပြည်စိုး အစ်ကိုနှင့် ပညာသင်ဖက် ကျောင်းတက်ခဲ့ရာက သူက လူထွက်သွားခဲ့ကြောင်း၊ ယခုတော့ ဆရာတော်က လေးဆက်မြောက် ကျောင်းထိုင်နေရပြီဖြစ်ကြောင်း၊ ရပ်ရွာထဲမှာ ဆွေမျိုးကိုက်ခံရသူများကို ပဒိုင်းညှိအပင်နှင့် ပွဲတွေ့လက်တွေ့ အောင်မြင်စွာ ကုသကယ်တင်နိုင်ခဲ့တာ နှစ်ပေါင်း ၃၀ ကျော် ရှိပြီဖြစ်ကြောင်း မိန့်ကြားလေသည်။

ကင်မရာများပါသော ကိုကြီးကျော်၊ သတင်းသမားများ ဖြစ်သည့် ပန်းဏီနှင့် မောင်ပိုင်တို့ ရှုထောင့်မျိုးစုံက ဓာတ်ပုံတွေ တဖျပ်ဖျပ် ရိုက်နေတာ တွေ့ရပါ၏။ ပဒိုင်းညှိအပင်နှင့် ပတ်သက်၍ ဆရာရွှေပြည်စိုးက-

'ကျွန်တော့်အဘိုးက တိုင်းရင်းသမားတော် ဦးရွှေမင်းပါ၊ မျိုးရိုးအလိုက် ပရဆေးပင်တွေနဲ့ ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်ခဲ့သလို၊ သူ့အစ်ကိုကလည်း အဘိုးစိုက်ခဲ့တဲ့ ဒီပဒိုင်းညှိအပင်ကို သိမ်ထဲမှာ စိုက်ထားခဲ့တာပါ'ဟု ရှင်းပြပါ၏။ ဆရာက ဆက်၍-

'ဟိုယခင်အခါတုန်းကတော့ ဒီပဒိုင်းမျိုးတွေ နေရာအနှံ့မှာ သဘာဝအတိုင်း ပေါက်ရောက်လေ့ရှိပေမယ့် ယခုတော့ ဒီဒေသမှာတောင် အချို့ မမြင်ဖူးကြတော့ကြောင်း၊ သိမ်ကျောင်းဆရာတော်က ထိန်းသိမ်းပြုစုထားလို့သာ မျိုးမပြတ်ဘဲ တွေ့ရကြောင်း၊ ယခု သူလည်း မိုးကုတ်အပြန် ပဒိုင်းညှိ အစေ့တွေ ယူသွားပြီး စိုက်ပျိုး မျှဝေ ကုသိုလ်လုပ်မှာပါ'ဟု ဆိုပြန်ပါသည်။

ထိုအချိန်တွင် ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် ပဒိုင်းညှိအပင်မှာ သီးခြောက်နေသော အသီးကို ဆွတ်၍ ၎င်းအထဲမှ အစေ့များကို စာရေးသူကို ကမ်းပေးလာပါ၏။ အတော်များတာ တွေ့ရပါ၏။ ကျောင်းသားလေး တစ်ယောက်နှင့် ကိုရင်လေး တစ်ပါးကလည်း အသီးခြောက်အချို့ ခူးယူလာပြီး စာရေးသူကို ပေးပြန်၏။ အိတ်ထဲမှာရှိသော စာအိတ်တစ်ခုထဲသို့ စုထည့်လိုက်ရာ ပဒိုင်းညှိမျိုးစေ့ အတော်များများ ရရှိခဲ့ပေသည်။ ထို့နောက် စာရေးသူက-

'မျိုးစေ့တွေ မျှဝေပေးလို့ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဘုရား၊ တပည့်တော်လည်း ပဒိုင်းညှိအပင်တွေဖောက်ပြီး ဆန္ဒရှိသူတွေအတွက် မျှဝေသွားမှာပါ၊ ပြီးတော့ အရှင်ဘုရား ခွေးရူးကိုက်ရောဂါသည်တွေကို လက်တွေ့ ကုသပုံကိုလည်း မိန့်ကြားပါဦး' ဟု တောင်းဆိုရာ ဆရာတော်မှ ကုသပုံ အဆင့်ဆင့်ကို မိန့်ကြား အသိပေးပါတော့၏။

လက်တွေ့ကုသပုံ

'ပဒိုင်းညိုအပင် အမြစ် လက်တစ်ဆစ် (လက်ခလယ်)ကို ဖြတ်ယူ၍ ရေစင်အောင်ဆေး ညက်အောင် ထုထောင်းပါ ပြီးတော့ ထန်းလျက်နှင့် ရော၍ လုံးပေးပါ။ လူနာ၏ လက်ခလယ် လက်တစ်ဆစ်နှင့် တိုင်းယူ ဖြတ်ပါ၊ အပင်အမြစ်ကတော့ လက်ချောင်းအရွယ် အသင့်လောက်ဆိုရပါတယ်'ဟု မိန့်ဆိုပါ၏။ ထို့နောက် ဆရာတော်မှ-

'အဲဒီ ဆေးလုံးကို လက်ပြန်ပေးတိုက်ပါ၊ အလူး သတိပြုရမှာကတော့ ခွေးရူး ကိုက်ခံရတဲ့ လူနာကို လိုက်ပို့ပြီး ပြန်မည်ဟု ဆိုသောစကား အပြောအဆိုလုံးဝ မပြောရဟု ဆိုပါသည်။ ဆေးတိုက်ပြီး လူနာကို လုံခြုံသော အခန်းထဲမှာ ထည့်ထားပြီး လုံခြုံအောင် ပိတ်ထားပါ၊ ဆေးအာနိသင်ကတော့ ၂၄ နာရီအတွင်း သိသာပျောက်ကင်းပါတယ်' ဟု ရှင်းပြပါ၏။ ဆက်၍ ဆရာတော်မှ-

'ခွေးရူးကိုက်ခံရပြီး နေ့ချင်းဆို ပိုကောင်းတယ် ဒကာ၊ ဒါပေမယ့် ခွေးရူးတာ သေချာပြီး အကိုက်ခံရပေမယ့် လနှင့်ချီ ကြာ၊ ခွေးရူးမပြန်သေးရင် ပဒိုင်းညို အမြစ်နဲ့ ကုသ ပျောက်ကင်းပါတယ်'ဟု မိန့်ဆို အသိပေးပါသည်။

'ဆေးအာနိသင် အစွမ်းပြတာက ၂၄ နာရီအတွင်းပါ၊ ခွေးရူးမှ ကူးစက်လာသည့် ရောဂါ အနည်းအများနှင့် လူနာ၏ ခုခံစွမ်းအားပေါ် မူတည်ပြီး လူနာ၏ တံပြန်မှု အနေး အမြန် ကွာခြားတတ်ပါတယ်၊ ၂၄ နာရီအတွင်း အစားအစာ ရေ မကျွေးရပါ၊ လူနာမှ လူကောင်းပကတိ တောင်းဆိုလာလျှင် အခန်းတံခါး ဖွင့်နိုင်းလာတတ်ပါတယ်၊ အဲဒီအခါ လူနာ လူကောင်း ပကတိ ဖြစ်ပါပြီ'ဟု ဆရာတော်မှ ရှင်းပြ အသိပေးပါ၏။

ထိုသို့ ဆရာတော်မှ ပဒိုင်းညိုနှင့် ပတ်သက်၍ ရှင်းလင်း ပြောကြားနေစဉ် ကျောင်းအောက်ထပ်အမိုးမှာ နားခိုနေကြသော အမျိုးသမီးကြီး သုံးလေးဦးထဲမှ တစ်ဦးက ရင်ဘတ်အောင့် ဒိုက်နာသည့်အခါ ပဒိုင်းညို အရွက်ကို ညဘက်ရေဝင်မှာ မီးကင် ကပ်ပေးရင် သက်သာ ပျောက်ကင်းတာ လက်တွေ့ပဲဟု ပြောဆိုပြန်ပါ ၏။ တောရွာဓလေ့နှင့် ဆေးမြီးကို မကင်းနိုင်ရုံမက အခုလို ထိရောက်တဲ့ ဆေးအစွမ်းရှိတော့ ပဒိုင်းညိုအရွက်ကလည်း ကောင်းလိုက်တာဟု ပီတိဖြစ်မိပြန်တာ အမှန်ပါ။

ထို့နောက် ဆရာတော်မှ စာရေးသူတို့အဖွဲ့ကို ခေါ်ဆောင်၍ ကျောင်းဝိုင်းအတွင်းရှိ ရှေးဟောင်း ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော် အပျက်များနှင့် စေတီဟောင်းများ

သုံးထပ်ပဒိုင်းပွင့် အနီးကပ်မြင်ကွင်းအလှ

ရှေး ရေတွင်း နှင့် ရေကန်များ၊ ရှေးဟောင်း အုတ်များကို လိုက်လံ ပြသရုံမက ကျောင်း တော်ကြီး ၏ အကျယ်အဝန်း ၁၅ ဧက ခန့်ကို လက်ညှိုးညွှန် ပြသရာတွင် အရှေ့ဘက်ရှိ စေတီပျက်မှသည် အနောက်ဘက်ရှိ ညောင်ပင်ငုတ်ကို အထိပေါ့ဟု ပြသ ရှင်းပြခဲ့လေသည်။

စာရေးသူတို့ တအံ့တဩ ဖြစ်သွားရသလို ထန်းပင် ရာကျော်မှာ ထန်းရည်အိုးများ တွဲလောင်းနှင့် အောက်တွင် ထန်းတဲလေး ဘေးတော်လည်တွင် အုတ်ဖုတ် လုပ်ငန်းတဲများစွာ နှင့် ဟိုး အနောက်ဆီ ယွန်းယွန်းမှာ နေပြည်တော် တည်ဆောက်ရေးမှ အဆောက်အဦကြီးများကို မြင်တွေ့ရရင်း ရင်တွင်းမှာ နှစ်ပေါင်းရာကျော် အချိန် ကာလက ဖြစ်တည်မှုနှင့် ယခုပကတိ အခြေအနေတို့ နှိုင်းယှဉ် မိုက်ခတ် မြင်ယောင်မိ ခံစားမိခဲ့တာ ဝန်ခံပါရစေ။

ထိုစဉ် ဆရာရွှေပြည်စိုးက 'တောင်ငူဘုရင် မင်းကြီးညို တိုင်းခန်း လှည့်လည်ပြီး ဒီနေရာကို ရောက်လာပြီး နားနေခိုက် အလွန် ဆိတ်ငြိမ်အေးချမ်းတဲ့အတွက် မင်းကြီးက 'ဆိတ်ငြိမ်ကုန်း'ဟု သမုတ်ခဲ့ကြောင်းနှင့် ဆိတ်ငြိမ်ကုန်းရွာဟု နှစ်ပေါင်းများစွာ အမည်တွင်ခဲ့ရာမှ ကာလရွေ့လျောလာသည်နှင့် ယခုအချိန်မှာတော့ ဆိတ်နံ့ကုန်းရွာဟု အမည်တွင် ခေါ်ဝေါ်လာခဲ့တာဟု ပြောပြလေသည်။

ထို့နောက် ဆရာတော်က ပျဉ်းမနားရောက်သည့်အခါ ဝင်ခဲ့ပြီးမည်ဟု မိန့်ဆိုခဲ့ပါသည်။ စာရေးသူတို့အဖွဲ့ကလည်း ဆရာတော်အား ဦးနှိုက်ကန်တော့ကြပြီး နှုတ်ဆက်ကာ ပြန်ခဲ့ကြပါတော့သည်။ ရွာရှိ ကားနားအရောက် ဆရာရွှေပြည်စိုးက

'ကျွန်တော်လည်း မနက်ဖြန် မိုးလင်းပြန်တော့မယ် ဒါထက် ဆရာ ဆောင်းပါးရေးခဲ့တဲ့ ဩသရမှုလီအပင်တွေ မိုးကုတ် တောဘက်မှာ အတော်ပေါတယ်

ခင်ဗျာ' ဟု ဆိုကာ ကိုဝင်းထိန်နှင့်အတူ လမ်းခွဲ ထွက်ခွာ သွားပါတော့သည်။

သုံးထပ်ပဒိုင်း သို့မဟုတ် ပဒိုင်းညိုအပင်အကြောင်း လေ့လာသိရှိခဲ့ပြီးနောက် လက်လှမ်းမီသမျှ ဆေးအဘိဓာန်နှင့် ဆေးကျမ်းစာအုပ်များမှာ ရှာဖွေ၍ ဆေးအစွမ်းထက်မှုများကို စုပေါင်း၍ သုရဂ္ဂ မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ် အတွက် ရေးသား အသိပေး ဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။

ပဒိုင်းညို

ဆိတ်နံ့ကုန်းရွာ သိမ်ကျောင်းတော်မှာ ရှင်သန်နေသော ပဒိုင်းညိုပင်များသည် အပင်အမြင့် လေး ငါးပေခန့်ထိ ရှိပါသည်။ ငှက်ပျောပင်များကြားမှာ အစုကျပြီး သဘာဝအတိုင်း ပေါက်နေတာပါ။ အကိုင်း ပင်စည်နှင့် ရိုးတံများ ခရမ်းညိုရောင်ရှိပြီး အကိုင်းဖြာထွက်၏။ နှစ်ရှည်ခံ အပင်မျိုးဖြစ်၏။

ရွက်လွှဲထွက်ပြီး အရင်းပိုင်းကြီး၍ အဖျား ရှူးချွန် သွယ်သွား၏။ ရွက်ရင်းမညီ၊ တစ်ဖက်ကို တစ်ဖက်ရှည် ဖြစ်နေသည်။ ရွက်ညှာရှည်၍ ခရမ်းနုရောင်ရှိ၏။ ရွက်ကြော ထင်ရှားပြီး ရွက်နား အနည်းငယ်တွန့်၏။

အပွင့်ပုံသည် ဆန်းပြားနေ၏။ ခေါင်းလောင်းပုံသဏ္ဌာန်ရှိ၍ အပွင့်ကြီးသည်။ အလျား တစ်ထွာခန့်ထိ ရှိ၏။ အပွင့်တိုင်းတွင် သုံးထပ် ပွင့်ဖတ်များပါ၏။ သုံးထပ်ပွင့်ဖတ်တိုင်းမှာ အတွင်းသားဖြူ၍ အပြင်ပိုင်း ခရမ်းညိုရောင်ရှိသည်။ တစ်ပွင့်ချင်း ပွင့်လေ့ရှိသည်၊ သိမ်ကျောင်းအတွင်းရှိ ပဒိုင်းညိုအပင်မှ အပွင့်များသည် တပို့တွဲလကုန်ပိုင်းမှာ ပွင့်နေတာပါ။ ဆရာတော်ကလည်း အမြဲလို ပွင့်သီးနေလေ့ရှိကြောင်း မိန့်ဆိုပါသည်။

အပွင့်များကြွေကျပြီးနောက် အသီးသီးလေ့ရှိ၏။ အသီးသီးရာတွင် လုံးချင်းသီးသည်။ အာဟာရကောင်းပါက အချင်း နှစ်လက်မမှ လေးလက်မခန့်ထိရှိ၏။ အသီး အစိမ်းရောင်အောက်ခံမှာ ခရမ်းနုရောင် ဆူးကလေးများရှိသည်။ ရင့်၍ ခြောက်သွားပါက အစေ့များစွာ ရရှိနိုင်၏။ အစေ့ရောင်မှာ နီညိုရောင်ရင့်ရင့်ရှိ၏။

ပဒိုင်းညိုအပင်၏ ဆေးဖက်ဝင်အစွမ်း

ပဒိုင်းညိုအပင်၏ အရွက် အစေ့နှင့် အမြစ်များ အားလုံး ဆေးဖက်ဝင်သည်ဟု သိရပါ၏။ မြန်မာ့ဆေးကျမ်းများအလိုအရ ပဒိုင်းညိုသည် ခါး၏၊ သက်၏၊ စူး၍ ပူပြီး အားကိုတိုးစေ၏၊ မူးယစ်စေတတ်၏၊ အဖျားရောဂါကို ပယ်၏။

ဥန္မာ ပိုးနာတို့ကိုနိုင်ပြီး သန်ကို ကျစေ၏။ ကိုယ်ခြေပြားရောဂါ၊ မြင်းသရိုက်နာနှင့် အဆုတ်ပွ၊ အဆုတ်ယောင်နာတို့ကို နိုင်၏။ လေကို ပယ်နိုင်၏ဟု ဖော်ပြထားပါသည်။

လက်တွေ့အသုံးချကုသပုံ

က။ အရွက်

၁။ အရွက်ကိုကြိတ်၍ရသော အရည်အနည်းငယ်ကို မလိုင်ထုတ်ပြီး နွားနို့နှင့် သောက်ပါက ညောင်းကျရောဂါ ပျောက်နိုင်၏။

၂။ အမျိုးသမီးများ နို့တွင်ဖြစ်သော အပူကျိတ်နှင့် ရောင်ရမ်းခြင်းတို့အတွက် ပဒိုင်းရွက်နှင့် နနွင်းကို ကြိတ်အုံပေးပါက ပျောက်၏။

၃။ ပဒိုင်းရွက်ကို ပါးပါးလှီး နေလှန်းပြီး ဆေးလိပ်ကဲ့သို့ လိပ်၍ သောက်ရှူသော် လတ်တလော ပန်းနာရင်ကျပ် ဝေဒနာမှ သက်သာစေနိုင်၏။

၄။ ပဒိုင်းညိုအရွက်ကို မီးကင်၍ ကပ်ပေးပါက အဆစ်ရောင်ရောဂါနှင့် အနိုးကိုက်ရောဂါ ပျောက်ကင်းနိုင်၏။

ခ။ အမြစ်

၁။ ခွေးရူးပြန်ရောဂါအတွက် ပဒိုင်းမြစ်ကို ဆန်ဆေးရည်နှင့်သွေး၍ တိုက်ပြီး အမဲခြောက်ဖုတ်ကျွေးက ပျောက်၏။

ဟု ဖော်ပြပါရှိသော မြန်မာ့ဆေးဝါးပင်များ ပုံပြအဘိဓာန် စာအုပ်တွင် စာမျက်နှာ ၃၄၃ ၌ ပဒိုင်းညိုအပင် ဆေးစွမ်းဖော်ပြချက်များကို ထပ်ဆင့် ဖော်ပြ အသိပေးလိုက်ရပါကြောင်း။

မီးကွင်းဂမုန်း နှင့် ထူးခြားသော ဆေးအစွမ်း

စာရေးသူဟာ မျိုးညှာဥ်လုပ်ငန်းဖြင့် မိသားစုအသက်မွေးဝမ်းကျောင်းနေသူပါ။ မျိုးညှာဥ်လုပ်ငန်းဆိုတော့ သီးပင်စားပင် အလှဆင်ပင်နှင့် အရိပ်ရအပင်များကို အဓိကထား၍ ရှာဖွေစုဆောင်း မျိုးပွား ရောင်းချနေပါ၏။ ထိုသို့ လုပ်ဆောင်နေရာတွင် စိုက်ပျိုးရေးသမားတစ်ယောက်ပီပီ ဆေးစွမ်းထက်၍ စိုက်ပျိုး မျိုးပွား၍ လွယ်ကူသော အပင်မျိုး အတော်များများလည်း ဝါသနာအရ ရှာဖွေရရှိ စိုက်ပျိုးမျိုးပွား အခမဲ့ ကုသိုလ်ပြု မျှဝေနေတာလည်း နှစ်အတော်ကြာခဲ့ပါပြီ။

ထို့အပြင် လှပ၍ ဆန်းပြား ထူးခြားသောအပင်များကိုလည်း စိတ်ဝင်စားစုဆောင်း စိုက်ပျိုး မျိုးပွားလျှက်ရှိနေပါသည်။ အဲဒီလိုနှင့် လွန်ခဲ့သော နှစ်နှစ်ကျော်က သားမောင် ကားငှားလိုက်ရင်း လှပ၍ အရောင်အသွေး ထူးခြား၍ လှသော မီးကွင်း ဂမုန်းအပင်ငယ်လေးတစ်ပင် ရလာခဲ့သည်။ သားမောင်က "ထိုင်း မီးကွင်းဂမုန်း" တဲ့ အမေဟု ဆိုပါ၏။

မြင်မြင်ချင်း သဘောကျနှစ်သက်မိတာကြောင့် စာရေးသူက "အပင်က အရောင်အသွေးနဲ့ ဆွဲဆောင်နိုင်တာ အမှန်ပဲ သား၊ ဒါပေမယ့် အပင်က နည်းရာတယ်၊ ဖြစ်အောင် စိုက် ပွားနိုင်ရင် အလုပ်ဖြစ်နိုင်တယ်" ဟု တိုက်တွန်း အားပေးမိခဲ့ပါ၏။

ထို့နောက် အဲဒီ ထိုင်း မီးကွင်းဂမုန်းအပင်ငယ်လေးကို သားမောင် စိုက်ပျိုးမြှုစ်ခဲ့ရာ လအတော်ကြာသည်အထိ အပင်က တက်လိုက်ကျလိုက်နှင့် နောက်ဆုံး စာရေးသူထံ ရောက်လာပါရော။ စာရေးသူက နဂိုကတည်းက ဒီအပင်တွေကို သဘောတွေ့ မျက်စိကျနေသူဆိုတော့ လက်ထဲရောက်လာသည့် အဲဒီအပင်လေး နှစ်ပင်ပွားကို တစ်ပင်စီခွဲ အိုးအပ် နည်းပညာသုံး မြှုစ်ခဲ့ရာမှ တဖြည်းဖြည်း ပွားသထက် ပွားသထက် လှလာပါရော။

ထိုဂမုန်းပန်းပင်အလှ အရောင်အသွေးကို မြင်ရသူ ပန်းချစ်သူတိုင်း ရယူဝယ်ယူဖို့ တမ်းလှမ်းလာတိုင်း စာရေးသူက မျိုးမပွားရသေးလို့ပါဟု မေတ္တာရပ်ခံခဲ့ရာတွင် အချို့မှာ ဘဝင်မကျဖြစ်ရတာမျိုးလည်း ကြုံရပေသည်။ ထို့နောက် မျိုးပွား၍ ရလာသော ထိုင်းမီးကွင်းဂမုန်းအပင်ငယ် တစ်ပင်ကို ၅၀၀ ကျပ်လောက်အထိ ရရှိခဲ့သလို အပွားပင် ခုနစ်ပင်လောက်နှင့် အလှအိုးတစ်အိုးကို ၃၀၀၀ ကျပ် ၅၀၀၀ ကျပ်လောက်အထိ ဈေးရခဲ့ပြန်၏။ အချို့က လှပသော အရောင်၏ ဆွဲဆောင်မှုကြောင့် အချို့ အယူအဆဖြင့် မီးကွင်းဂမုန်းကို အိမ်အောက်မှာ စိုက်ထားဖို့ ထိုင်း မီးကွင်းဂမုန်းပင်များကို ဝယ်ယူသွားလေ့ ရှိပေသည်။

ထိုင်းမီးကွင်းဂမုန်းပင်၏ အရွက်များက နုညံ့ဖျော့ဖျောင်း၏။ ကြွပ်ဆတ်ပြီး ကျိုးလွယ်သည်။ အလျား ၄-၆ လက်မခန့်အထိ ရှည်ပေသည်။ ရှည်မျောမျော ပုံသဏ္ဍာန်နှင့် အရွက်၏ ထိပ်ဘက်သို့ ချွန်သွားသည်။

အရွက်၏ အပေါ်မျက်နှာပြင်တွင် အရွက်ရင်းမှ အဖျားအထိ အစိမ်းဖျော့ရောင် အစင်းကြောင်းတစ်ခု ရှိ၏။ ၎င်းအစင်းကြောင်း သစ်ပင် အချို့အရွက်မှာ တစ်ကြောင်းတည်း၊ အချို့ကျတော့ နှစ်ခု သုံးခု ကွဲနေပြန်၏။ အချို့က အရောင်ရင့်ပြီး အချို့မှာ ဖျော့သည်။ ၎င်းအစင်းကြောင်းကို ဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်မှ အဖြူရောင်သမ်းသော အစင်းနှစ်ခုက ရစ်ပတ်ထား၏။ ဒါကလည်း ထိုင်းမီးကွင်း ဂမုန်းပင်၏ အလှတစ်မျိုးဟု ထင်မိ၏။

အထူးခြားဆုံးကတော့ ထိုင်းမီးကွင်းဂမုန်းရွက်၏ အောက်ဘက် မျက်နှာ အရောင်ပါ။ အခြားမီးကွင်းဂမုန်း(ကြီး)နှင့် အလှဆင် လမ်းလျှောက် မီးကွင်းဂမုန်း လေးတို့က ထူးခြား ကွဲပြားနေတာက တောက်ပလှသည့် ခရမ်းဖျော့ရောင်ပဲ ဖြစ်ပါ၏။ ဒေသထွက် မီးကွင်းဂမုန်းများမှာ ပါလေ့ရှိတာက မှိုင်းနေသည့် ခရမ်းရင့်ရောင်ပါ။

ထိုင်းမီးကွင်းဂမုန်းအရွက်တိုင်း၏ အောက်ဘက်မှာ အရင်းမှ အဖျားအထက် အောက်ဘက်ထိပေါက် ထင်ဟပ်နေတော့ အလှတစ်မျိုး ထပ်တိုးနေသယောင် ရှိနေပါ၏။ ထိုင်း မီးကွင်းဂမုန်းပင်လေးများက အရွက်တိုင်းသည် အရင်းမှ အဖျား အထိ အလယ်ခွက်သယောင်နှင့် အဖျားအတွင်းဘက်သို့ ကော့ဝင်နေတတ်၏။ ထိုအရွက်လေးများ ကော့ဝင်နေမှုက အရွက်၏ အောက်ခံ တောက်ပြောင်လှသည့် ခရမ်းရောင် ဖျော့ဖျော့ကို ပေါ်လွင် အလှတိုး စေပြန်တာ အမှန်ပါ။

အချို့က ခရမ်းရောင် အလှကို မြတ်နိုးတတ်သလို ခံစားတတ်ရုံမက အိမ်မျက်နှာစာမှာ ထားစိုက်ပါက ကျက်သရေတိုး လာဘ်တိုးစေတယ်လို့ ယုံကြည်လေ့ရှိတော့ ထိုင်းမီးကွင်းဂမုန်းဈေးကွက်က မျိုးပွား ထုတ်လုပ်နိုင်လေ အကျိုးရှိလေ ဖြစ်နေတာကြောင့် စာရေးသူလည်း မျိုးညှာဥ်သမားမို့ ဒီဈေးကွက်ကို အရယူ ကြိုးစားနေတာ အမှန်ပါ။ သို့သော်လည်း လမ်းလျှောက်မီးကွင်းဂမုန်းနှင့် မီးကွင်းဂမုန်း အပင်ကြီးမျိုးများလို အပင်ပွားစီးမှုအား သိပ်မကောင်းတော့ အချိန်ယူ နေရပေသည်။

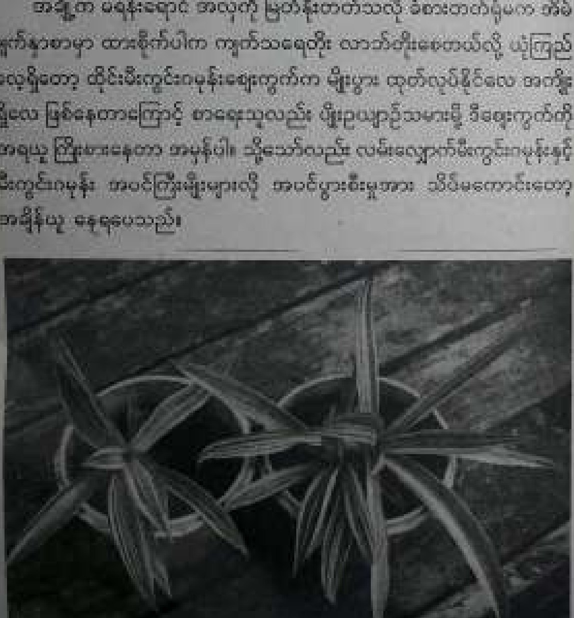

ထိုင်း မီးကွင်းဂမုန်း အလှပင်အိုးများ

လမ်းလျှောက်မီးကွင်းဂမုန်း

ဤလမ်းလျှောက် မီးကွင်းဂမုန်းသည် ပွားစီးအား အပင်ဖြစ်အား အလွန်ကောင်း၏။ မီးကွင်းကြီးဂမုန်းနှင့် အလွန်ဆင်၏။ အဝင်အမြင့်နှင့် ကြီးထွားသာ ကွာ၏။ ယခုအခါ နေပြည်တော်နှင့် မြို့ပြတည်ဆောက်ရေး လုပ်ငန်းများကြောင့် လမ်းလျှောက် မီးကွင်းဂမုန်း ဈေးကွက်ကောင်းတစ်ခု ရှိခဲ့ပေသည်။ မြေကောင်း မြေသန့်လျှင် ထွားကျိုင်းပြီး မြေသင့်တ အပင်ငယ်၏။

အဝင်လမ်း အထွက်လမ်း အလှဆင်လိုသည့်နေရာလိုက်၍ မြေချ စိုက်ပျိုးပါက အချိန်တိုအတွင်း ဖြစ်ထွန်းအောင်မြင်တတ်ပေသည်။ နေရောင်ရသော နေရာများမှာ အရောင်တောက်ပစွာနှင့် လှပ နေတတ်လေသည်။ အချို့က မီးကွင်းနာမ အမည်ကိုယူ၍ မီးကွင်းအောင် အတိတ်ယူ စိုက်ပျိုးလေ့ရှိတာကိုလည်း တွေ့ရ၏။

ပင်ပျော့ ပင်ငယ်မျိုး ဖြစ်၏။ အမြင့် ၁၀-၁၂ လက်မခန့် အထိ ရှိ၏။ အရွက်များ တစ်ရွက်နှင့် တစ်ရွက် ထပ်လျက် စေဆာစွာ ထွက်လေ့ရှိသလို မျိုးတစ်ပင်မှ အပင်များစွာ ပွားထွက်လေ့ရှိ၏။ အရွက်သည် ရှည်မျောမျောနှင့် အပေါ်မျက်နှာပြင် အစိမ်းရင့်ရောင် ရှိပြီး အောက်မျက်နှာ ခရမ်းရင့်ရောင်ရှိသည်။ အထက်အောက် အရွက်ချော၍ အသားထူ၊ ကြွပ်ဆတ်၏။ အရည်ရွှမ်း၏။ ရွက်ပြား ၄-၆ လက်မခန့် ရှည်ပြီး ပြတ် ၁-၂ လက်မခန့်ထိ ရှိသည်။ အရွက်တိုင်း အလယ်တွင် မြောင်းကဲ့သို့ ခွက်နေ၏။

စမ်းမြေမျိုးကလွဲ၍ မြေအမျိုးအစားတိုင်းတွင် ရေအသင့်ရရုံနှင့် ရှင်သန်ဖြစ်ထွန်းပြီး ပွားများလေ့ ရှိလေသည်။

မီးကွင်းကြီးဂမုန်း သို့မဟုတ် ဆေးဖက်ဝင်မီးကွင်းဂမုန်း

စာရေးသူက ဤဂမုန်းကို အထက်က ဖော်ပြခဲ့သော မီးကွင်းဂမုန်း နှစ်မျိုးနှင့် ကွဲပြားအောင် မီးကွင်းကြီးဂမုန်း သို့မဟုတ် ဆေးဖက်ဝင် မီးကွင်းဂမုန်းဟု အမည်တပ် ခေါ်ဝေါ်လိုက်တာပါ။ အများသိကြတာက မီးကွင်းဂမုန်းပါပဲ။ အထက်ဖော်ပြပါ မီးကွင်း နှစ်မျိုးထက် အပင်လည်းကြီး၊ အရွက်လည်း ကြီးတာ အမှန်ပါ။ ပြီးတော့ ဒီ မီးကွင်းဂမုန်းကို ဆေးဖက်ဝင်ကြောင်း လူတိုင်းသိပါ

သိထားကြပေသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း မီးကွင်းဂမုန်းများကို ဆေးအတွက် လိုအပ်သည့်အခါ အသင့်သုံးနိုင်ရန်နှင့် အချို့က မီးကွင်းအတိတ်ကိုယူ၍ အိမ်ဝိုင်း အဆောက်အဦများမှာ စိုက်ထားလေ့ ရှိလေသည်။

မီးကွင်းဂမုန်းသည် မျိုးရင်း (Family) မှာ (Commelinaceae) ဖြစ်ပြီး ရုက္ခဗေဒအမည်မှာ (Rhoeo discolor Hance) ဟု ခေါ်ပါသည်။ မြန်မာအမည် မီးကွင်းဂမုန်းဟု ခေါ်ပြီး အင်္ဂလိပ်အခေါ် ဖော်ပြခြင်းမရှိပါ။ မျိုးစု (Genus) မှာ (Rhoeo) ဖြစ်ပြီး မျိုးစိတ်သည် (Species) (discolor) ဖြစ်ကြောင်း မြန်မာနိုင်ငံ အတွင်းရှိ အရေးကြီးအပင်များ၏ ရုက္ခဗေဒဆိုင်ရာ အမည်များနှင့် မျိုးရင်း အမည်များ ဖော်ပြထားသည့် စာအုပ်တွင် တွေ့ရှိရ၏။

မီးကွင်းဂမုန်း

မီးကွင်းဂမုန်းအပင်သည် ပင်ငယ်ပင်ပျော့မျိုး ဖြစ်၏။ အပင်အမြင့် နှစ်ပေ ခန့်အထိ ရှိတတ်ပြီး ပွားစီးအားကောင်း၏။ စိမ့်ရေကလွဲ၍ ဒေသမရွေး ပေါက် ရောက်နိုင်၏။ အရွက်များ တစ်ရွက်နှင့်တစ်ရွက် ထပ်လျက် ဝေဆာစွာ ထွက်၏။ အရွက်များရင့်၍ ခြောက်သွား ကျသွားသည့်အခါ ကျပ်လုံးခန့် ပင်စည်ပေါ်လာ သည်။

မီးကွင်းဂမုန်းအရွက်

မီးကွင်းဂမုန်းအရွက်များသည် ရှည်မျော့မျော့ပုံသဏ္ဌာန်ရှိပြီး ထိပ်ဘက်သို့ ကျဉ်းမြောင်း ချွန်တတ်သွားသည်။ အရွက်အပေါ်ပိုင်းသည် အစိမ်းရင့်ရောင်ရှိ၍ အောက်ဘက်မျက်နှာသည် ခရမ်းရောင်ရင့်ရင့် ရှိ၏။

အရွက်တိုင်း ပြောင်ချော၍ အသားထူသည်၊ အရည်ရွှမ်း၏။ ရွက်ပြား ဖြန့်ပြူးခြင်းမရှိဘဲ မြောင်းကဲ့သို့ ခွက်နေသည်။ အရွက်အလျား ၁၀-၁၈ လက်မ ခန့်ထိ ရှည်၍ ဖြက် ၁ $\frac{၁}{၂}$ - ၂ $\frac{၁}{၂}$ လက်မခန့်အထိ ရှိ၏။

မီးကွင်းဂမုန်းအပင်များသည် အစွယ်ရောက်က ဖူးပွင့်လေ့ ရှိ၏။ ပွင့်ဖတ် ခွက် နှစ်ဖက်ထပ်၍ အဖြူရောင် အပွင့်ငယ်လေးများ တစ်ပွင့်ချင်း ပွင့်၏။ နယုန် ဝါဆိုလများတွင် ပွင့်၏။ အသီးငယ်များ ခြောက်၍ လွင့်စင်ကျသောနေရာများမှာ အပင်ငယ်လေးများ ပေါက်တတ်လေသည်။

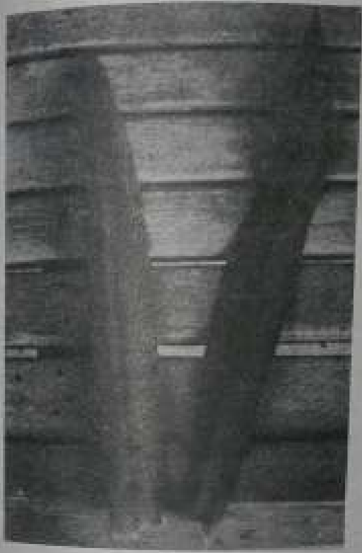

ဆေးဖက်ဝင် မီးကွင်းဂမုန်း အရွက် အပေါ်မျက်နှာနှင့် အောက်မျက်နှာ။

မီးကွင်းဂမုန်း ဆေးဖက်ဝင်ပုံ

၁။ အရိုး အပွက်တို့ကို ထုထောင်း၍ သုံးခွက်တစ်ခွက်တင် ကျိုချက်၍ ရသောအရည်ကို သကြားအနည်းငယ်ခတ် သောက်သော် သွေးအန် ရောဂါ ပျောက်ကင်းနိုင်၏။ တစ်ကြိမ် ကြွေဇွန်း တစ်ဇွန်း၊ သုံးကြိမ် သောက်ရ၏။

၂။ နားပြည်ယိုရောဂါများအတွက် မီးကွင်းဂမုန်းအရွက်ကို စပ်ကြိုင် အောင်ပြု၍ မီးကင်ပြီး နားတွင်းသို့ အရည် ညှစ်ထည့်ပေးလျှင် ပျောက်ကင်းနိုင်၏။

၃။ ဝမ်းကိုက်နေပါက မီးကွင်းဂမုန်းရွက်ကို အသင့်အတင့် သုပ်စား၊ ကြော်စားခြင်းဖြင့် ပျောက်ကင်း သက်သာနိုင်၏။

၄။ သွေးဝမ်းသွားလျှင် မီးကွင်းဂမုန်းရွက်ကို အရည်ညှစ်၍ တစ်ကြိမ် ကြွေဇွန်း တစ်ဇွန်းခန့် သောက်ပေးက ပျောက်ကင်းနိုင်၏။

၅။ မီးလောင် အပူလောင်သော် မီးကွင်းဂမုန်း အရွက်နုနှင့် သကြား အနည်းငယ်ရော ထုထောင်း ကြိတ်ချေ၍ လိမ်းပေးရ၏။

၆။ မီးကွင်းဂမုန်းရွက်ကို ထုထောင်း၍ရသော အရည်နှင့် သကြား အနည်း ငယ် ရောပြီး လက်ဖက်စားဇွန်း တစ်ဇွန်းခန့် တစ်နေ့ သုံးကြိမ် သောက်ပေးပါက သလိပ်ကပ် ချောင်းဆိုးရောဂါ ပျောက်ကင်းနိုင်၏။

ဤသို့ ဆေးဖက်ဝင်သော မီးကွင်းဂမုန်းပင်များကို စာရေးသူ စိုက်ပျိုး မျိုးပွား၍ အာယုဒါန အခမဲ့ ဒါန ကုသိုလ်ပြုနေတာ ကြာပါပြီ။ အပင်လိုက အပင်၊ အရွက်လိုက အရွက်ပေါ့။ စာရေးသူခြံက ရေပတ်တော့ ကုန်မြင့်မြင့်နေရာမှာ စိုက်ထားရတာပါ။ အချို့ အိမ်ဝိုင်း ခြံကပ်စည်းရိုးနှင့် အုတ်တံတိုင်းဘေးနေရာ တွေမှာ ပြုခဲနေအောင် ဖြစ်ထွန်း အောင်မြင်နေတာလည်း တွေ့ဖူးပါ၏။

ထိုကဲ့သို့ စာရေးသူစိုက်ပျိုးထားသော မီးကွင်းဂမုန်းသုံးမျိုးကို ထိုင်း မီးကွင်း ဂမုန်းနှင့် လမ်းလျှောက်မီးကွင်းဂမုန်းတို့ကိုတော့ မိသားစုဝင်ငွေအတွက် ဝယ်ယူသူ တို့အား ရောင်းချနေသလို ခင်မင်ရင်းနှီးသော မိတ်ဆွေ အပေါင်းအသင်းများ ကိုလည်း မျှဝေ လက်ဆောင်ပေးနေပါ၏။

ဤသို့လုပ်ဆောင်နေရာမှာ ဇူလိုင်လ တတိယပတ် ရုံးပိတ်ရက်တစ်ရက်မှာ စာရေးသူခြံသို့ နေပြည်တော် ရဲချုပ်ရုံးမှ ရဲမှူးကြီး ဝင်းခေါင် (စာရေးဆရာ ထက်ခေါင်) နှင့် နေပြည်တော်၊ ပျဉ်းမနားမြို့နယ် စာပေနှင့် စာနယ်ဇင်းအဖွဲ့မှ ဦးကိုသိန်း၊ ကိုကြီးကျော်တို့အဖွဲ့ နေ့နှစ်နာရီခန့်တွင် ကားတစ်စီးဖြင့် ရောက်လာ ကြပါသည်။ ရောက်လာရသည့် အကြောင်းအရင်းကလည်း စာသမား ပေသမား များ ဖြစ်၍ စာအကြောင်း ပေအကြောင်း အခြေခံတဲ့ ဆွေးနွေးပြောဆိုကြဖို့ပါ။

အထူးသဖြင့် ရဲမှူးကြီးသည် အရာရာကို အပြုသဘောအမြင် အတွေး အခေါ် အယူအဆ ထူးခြားထက်မြက် ကြည်လင်တတ် မြင်တတ် လေ့လာတတ်သူတစ်ဦး၊ အဓေတုးသင် အမြင်သစ် ရှိသူတစ်ဦးပါ။ စာရေးသူတို့နှင့် အကြိမ်ကြိမ် ပိုင်းထိုင် စကားဆိုဖူး ဆွေးနွေးဖူးပါ၏။ ဆွေးနွေးပြောဆိုကြသည့်အခါတိုင်း ဆရာ ထက်ခေါင် က စိတ်ရောက်ယိမ်း ဦးဆောင်ဆွေးနွေးလေ့ရှိသလို သူ့အပြော သူ့အဆိုကြောင့် စာရေးသူတို့ ပျော်ပါသွားခဲ့ကြရတာလည်း အမြဲလိုလိုပါပဲ။

ဆရာထက်ခေါင်နှင့် ဆွေးနွေးပြောဆိုကြရာတွင် စာရေးသူတို့အားလုံး အချို့ နှင့်အမျှ သူ့ထံမှ အပြောအဆော အားမာန်တို့ ထူးဝက်မိအားရရှိခဲ့ကြသလို အလျှံ

တန့်မှုရှိသော ဖဟုသုတ မှုနမ္ဘာ ကိုယ်ပြည်း သိရှိခဲ့ရတာအမှန်ပါ။ ဆရာထက်ခေါင်က တာဝန်အရ ဒေသအနှံ့ရောက်ခဲ့သလို ဒေသအလိုက်မှာပဲ သဘာဝဆန်တဲ့ အယူ အဆ ဖဟုသုတတွေ သူရရှိလက်ခံကျင့်သုံးနေ၍ အကျိုးရှိနေမှုများအထိ သိရပေသည်။

ထိုအထဲက ဆရာထက်ခေါင်၏ ခြံထဲတွင် အိမ်ဆောက်နေထိုင်မှာ အောက်ထပ်ကို မည်သည့်အခင်းမှ မခင်း မလုပ်ဘဲ သဘာဝမြေသားအတိုင်း ထားကြောင်း သဘာဝမြေသား ပထဝီဓာတ်ရအောင် ပြုလုပ်ထားတာတဲ့ဆိုတော့ ထူးခြားနေ၍ စာရေးသူတို့ အံ့ဩရပြန်တာ အမှန်ပါ။

ထိုနေ့က စာရေးသူတို့ ဆွေးနွေးပွဲ ခေတ္တရပ်၍ အပြောင်းအလဲအဖြစ် ရန်ကုန်ရှိ ဆရာထက်ခေါင်ဇနီးအတွက် စာရေးသူ မျိုးပွားထားသော ထိုင်းမီးကွင်း ဂမုန်းအပင်အိုးလေးတစ်အိုး လက်ဆောင်ပေးမိပါ၏။ ထို ထိုင်းမီးကွင်းဂမုန်း အိုးလေး သူ့လက်ထဲရောက်ရှိသွားပြီးနောက် မီးကွင်းဂမုန်းပင်၏ ထူးခြားလှတဲ့ သူကိုယ်တွေ့ ဆေးဖက်ဝင်မှုအကြောင်း ပြောပြပါလေသည်။

စာရေးသူ အထက်မှာ မီးကွင်းဂမုန်း၏ ဆေးဖက်ဝင်အသုံးပြု ပျောက်ကင်း မှုများနှင့်မတူ ခွဲစိတ်ကုသခံရန် ဆေးရုံတက် ခံယူနေသော ဆရာတော် ဘုန်းတော်

ဆေးဖက်ဝင် မီးကွင်းဂမုန်းအစေ့မှ အပင်ပေါက်ရှင်သန်နေသော မျိုးစေ့ပျိုးခြံပေါ်ရှိ အပင်။

ကြီးတစ်ပါး ထိုမီးကွင်းဂမုန်းရွက်ကို ထန်းလျက်ဖြင့်ကျိုထားသည့် ပြုတ်ရည်ကို ဘုဉ်းပေး သောက်သုံးရုံနှင့် ညတွင်းချင်း ပျောက်ကင်းသွားရကြောင်း ရဲမှူးကြီး ဝင်းခေါင် ပြောပြချက်သည် အလွန် စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းရုံမက အမျိုးသား တိုင်း ဆီးကျိတ်ရောင်ရောဂါကို ရောင်ရှားပျောက်ကင်းနိုင်သည့် ပွဲတွေ့ လက်တွေ့ ဆေးနည်းကောင်း ဖြစ်နေပါသည်။ ဒါကိုပဲ စာရေးသူ၏ မေတ္တာရပ်ခံချက်အရ ရဲမှူးကြီး ဝင်းခေါင် (ဆရာထက်ခေါင်) ၏ ခွင့်ပြု သဘော တူညီချက်ဖြင့် သူရဇ္ဇ မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်သို့ အသိပေး ဖော်ပြလိုက်ရပါ၏။

ရဲမှူးကြီးဝင်းခေါင်နှင့် ဇနီးတို့သည် တိုင်းရင်းဆေး ပရဆေးနှင့် မြစ်ချင်းပြီး ဆေးနည်းတို့ကို စိတ်ဝင်စားရုံမက လေ့လာလိုက်စား၍ရရှိသော ပရဆေးပင်များကို စိုက်ပျိုး၍ လိုအပ်နေသူများအား ဆေးနည်းလည်းပေး ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ လည်း ဖော်စပ်ပြုလုပ် ကူညီကုသပေးရင်း အာယုဒါန ပြုလုပ်နေသူများ မျှဝေ ကုသိုလ် ပြုနေသူများပါ။

စာရေးသူ လက်ဆောင်ပါးလိုက်သည့် ထိုင်းမီးကွင်းဂမုန်း အလှအိုးလေး သွလက်ထဲရောက်သည်နှင့် 'မီးကွင်းဂမုန်းကမှ တကယ့်ဆေးဖက်ဝင်တာ ဆရာ ကြီးရ' ဟု ဆိုကာ သူ့ကိုယ်တွေ့ကို ပြောပြတာပါပဲ။

'ကျွန်တော်တို့ ရန်ကုန်မှာ တာဝန်ထမ်းဆောင်နေကြတုန်းကပေါ့ ကျွန်တော်တို့ မိသားစု အလွန်ကြည်ညို လေးစားတဲ့ တရားဟော ဆရာတော်ကြီး ဆေးရုံမှာ ဆီးကျိတ်ရောင်ရောဂါရလို့ ခွဲစိတ်ကုသခံယူဖို့ ဆေးရုံတက်နေကြောင်း သတင်း ရရချင်းပဲ ကျွန်တော်နဲ့ ဇနီးတို့ ဆရာတော်ကြီးထံ အမြန်ရောက်သွားခဲ့တော့မှ ရောဂါအခြေအနေက မနက်ဖြန်မှာ ခွဲစိတ်ခံရမှာဖြစ်ကြောင်း သိရတာ' ဟု ဆိုပါ၏။

'ကျွန်တော့်မိသားစုနဲ့ ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်နေတဲ့ နိုင်ငံတော်အဆင့်ရှိတဲ့ တရားဟော ဆရာတော်ကြီးဖြစ်နေတော့ ခွဲရမှာဆိုတော့ စိတ်မကောင်းရုံမက စိတ်မချမိတာ လည်း ပါတာပေါ့၊ ခွဲစိတ်တယ်ဆိုတာ အသေးအကြီးပဲကွာတယ်၊ ခွန့်စားရရုံမက ဖြစ်လာနိုင်တဲ့ ပကတိအခြေအနေတွေက အများကြီးလေ' ဟု မှတ်ချက်ပြုပါ၏။

'အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ ပွဲတွေ့ လက်တွေ့ အသုံးပြုဖူးတဲ့ မီးကွင်းဂမုန်း ပြုတ်ရည်ကို သွားသတိရတာကြောင့် ဇနီးနဲ့တိုင်ပင်ပြီး ဆရာတော်ကြီးကို ဆေး အကြောင်း လျှောက်ထားမိတာပေါ့' ဟု ရဲမှူးကြီးက ဆက်၍ ပြောပြပါ၏။

'မင်းတို့ကပ်ရင် သောက်မှာပေါ့' ဟု ဆရာတော်ကြီး၏ ဆန္ဒအဖြေကို ရတာ နဲ့ အိမ်ကို အမြန်ပြန်လာပြီး မီးကွင်းဂမုန်းကြီး အရွက်သုံးရွက်ကို ခူး ရေစင်အောင် ဆေးကြောပြီး ကတ်ကြေးနဲ့ကိုက်၊ ထန်းလျက် သုံးလုံးထည့်ပြီး ပြုတ်ရတာပါ၊ ရေသုံးပုလင်းလောက်ထည့်ပြီး သုံးခွက်တစ်ခွက်တင်နီးပါးရတာနဲ့ အရည်ကို စစ်ယူပြီး အမြန်ပဲ ဆရာတော်ကြီးထံ ပြန်ကပ်တော့ ချက်ချင်းပဲ ဆရာတော်ကြီးက အရည်ကို သောက်တာခင်ဗျာဟု ဆိုပါသည်။

ထိုအခါ စာရေးသူက 'ရဲမှူးကြီးခင်ဗျ၊ မီးကွင်းဂမုန်းပြုတ်ရည်ကို သောက် တော့ ပမာဏ အချိန်သတ်မှတ်ချက်ကော ရှိလား'ဟု မေးရာ-

_ ရေသောက်သလို ရေဆာရင် သောက်ရတာ ခင်ဗျ၊ သောက်နိုင်သလောက် ပေါ့ဟု ပြောပါ၏။ ဒါကိုပဲ စာရေးသူက ဆက်၍ 'နေပါဦး ရဲမှူးကြီး၊ ဆေးသောက်ပြီး ထူးခြားချက်၊ ဆေးတုံ့ပြန်ချက်ကကော မြန်လား' ဟု စူးစမ်းမေးမိပြန်ပါ၏။

ထိုအခါ ရဲမှူးကြီးက 'ဆေးချက်က မြန်တယ်ခင်ဗျ၊ ဆေးသောက်ပြီး မိနစ်ပိုင်း အတွင်းမှာပဲ ဆီး စ သွားတာ၊ ဆီး စသွားတာနဲ့ ဆီးက အလွန်နောက် အလွန် ညစ်၊ အနည်တွေ စသွားတာ၊ ရောဂါပြင်းရင် အတော်အနံ့ပြင်းတယ်'ဟု ဆိုပါ သည်။ ရဲမှူးကြီးက ဆက်၍-

'အဲဒီလို မီးကွင်းဂမုန်းပြုတ်ရည်သောက်ရင်း ဆီးလမ်းကြောင်းမှာ ရှိနေတဲ့ အညစ်အကြေး အနည်အနှစ် နတဲ့ ကျောက်များပါ ကြေကျသွားတာ ခင်ဗျ၊ ဆီးသွားရင်း သွားရင်း ညစ်ထေးနေတဲ့ဆီးရည် တဖြည်းဖြည်း ကြည်လာတာနဲ့ ရောဂါခံစားနေရတာတွေလည်း တဖြည်းဖြည်း လျော့နည်း သက်သာလာရောပဲ' ဟု ရှင်းပြပါ၏။ ဒါကိုကြားတော့-

နားထောင်နေကြတဲ့ စာရေးသူနှင့် ကိုသိန်း၊ ကိုကြီးကျော်တို့မှာ အံ့ဩ နေကြ သလို ရဲမှူးကြီးအပြောမှာ မျောပါရင်း စာရေးသူက-

'မီးကွင်းဂမုန်း ပြုတ်ရည်ကို ရောဂါရှင်းရှင်းပျောက်အောင် ဘယ်လောက် များများ၊ ဘယ်လောက်ကြာကြာ သောက်ဖို့လိုလဲ' ဟု မေးမြန်းတော့-

ရဲမှူးကြီးက 'အဲဒီနေ့ညက ဆရာတော်ကြီးကို ဆေးရည်တပ်ပြီးနောက် ပြန်လာ ကြတာ ခင်ဗျ၊ မနက်ရောက်တော့ ဆရာတော်ကြီးထံက သတင်းစောင့်နေရင်း ဖုန်းတစ်ခုဝင်လာတော့ ဆရာတော်ကြီးဆက်တဲ့ ဖုန်း' တဲ့။

ဒီလိုပြောပြီး ရဲမှူးကြီးက ရယ်ထား၍ ရေတစ်ခွက်ထည့်သောက်နေပြန်ရော ကောင်းခန်းရောက်မှ ရဲမှူးကြီးကဗျာ၊ ကျွန်တော်တို့သုံးယောက် လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဘာဆက်ပြောဦးမလဲပေါ့၊ တစ်အောင့်လောက်ကြာမှ-

'ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီးက မဟုတ်ဘူး၊ ဟိုး ကချင်ပြည်နယ် မြစ်ကြီးနားကနေ ဆရာတော်ကြီး လှမ်းဆက်တာဗျ' ဟု ဆိုပါသည်။ ထိုသို့ ရဲမှူးကြီးက ပြောတော့ စာရေးသူနဲ့အဖွဲ့ အလွန်အံ့ဩနေကြရုံမကဘဲ တွေဝေသွားရတာ အမှန်ပါ၊ ညတုံး မနက်မှာ ခွဲစိတ်ခံရဖို့ ရန်ကုန်ဆေးရုံပေါ်မှာ၊ မနက်ရောက်တော့ ဆရာတော်ကြီး မြစ်ကြီးနားက ဖုန်းဆက်တာဆိုတော့ အဲဒီလို စာရေးသူတို့ ခံစားနေရချိန် ရဲမှူးကြီးက

'ညက မီးကွင်းဂမုန်းဆေးရည်သောက်ပြီး ဆရာတော်ကြီးရောဂါ ညတွင်း ချင်း ပျောက်သွားလို့ မခွဲတော့ဘဲ မနက်အစောလေယာဉ်နဲ့ တရားပွဲ လက်ခံထား တဲ့ဆီ အရောက်ကြွသွားတာဗျ' ဟု ပြောပြလေ၏။ ထိုသို့ နိုင်ငံတော် အဆင့်ရှိ ဆရာတော် ဘုန်းတော်ကြီး၏ ဆီးကျိတ်ရောင်ရောဂါ မီးကွင်းဂမုန်းပြုတ်ရည်ဆေး တစ်ည သောက်ရုံနှင့် မခွဲမစိတ်ရတော့ဘဲ ရှင်းရှင်း ပျောက်သွားကြောင်း သိရ တော့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်မိတာ အမှန်ပါ။

စာရေးသူတို့ အမျိုးသားတွေမှာ 'ကျားမှာ ဆီး၊ မမှာ မီး' ဆိုသည့် ထုံးစံရှိ အညီ ဆီးနှင့် ပတ်သက်လာလျှင် အလွန်ဂရုစိုက်နေထိုင် ဆေးဝါး မှီဝဲစားသောက် နေထိုင်ပါမှ တန်ရုံကျသည့်အချိန် မီးကွင်းဂမုန်းဆေးအစွမ်း ထူးခြားတဲ့ ဆေးချက် ကို သိရတော့ အားကိုးတစ်ခုရပြီကောဟု အတွေးပွားမိသလို ရဲမှူးကြီးကို ဆက်၍

'အခုကော ဆရာတော်ကြီးရောဂါအခြေအနေ ကျန်းမာရေးကကော' ဟု စာရေးသူက စူးစမ်းတော့-

'အခုအချိန်ထိ ဆရာတော်ကြီး ဆီးကျိတ်နဲ့ပတ်သက်ပြီး ပကတိ ဘာမှ မဖြစ်၊ ကျန်းမာရေး အလွန်ကောင်းနေပါတယ်'ဟု ပြောပါ၏။

ထိုကဲ့သို့ သိရှိခဲ့ရသော မီးကွင်းဂမုန်း၏ ထူးခြားသော ဆေးအစွမ်းကို စာဖတ် ပရိသတ်များထံ တင်ပြရေးသား အသိပေးဖို့ ရည်ရွယ်ထားသော်လည်း ရေးသား နေဆဲ အခြားဆောင်းပါးများကို လက်စသတ်နေချိန်၊ ယခုလ ဒုတိယပတ် တစ်ရက် တွင် မန္တလေးမြို့မှ ကျောက်လုပ်ငန်းရှင် ဦးအောင်စိုး (ဦးဇော်ဝမ်း) ရောက်လာပြန် ပါ၏။

ဤစာစုနှင့်အတူ ဦးအောင်စိုးရောက်လာပြီး သူပြောပြ အသိပေးသော မီးကွင်း ဂမုန်း ဆေးချက်ကိုပါ ထည့်သွင်း ဖော်ပြပေးပါမှ ပြည့်စုံမည်ဟု ယူဆမိသော ကြောင့် တစ်ဆက်တည်း ဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။

မန္တလေးမှ ဦးအောင်စိုး နေပြည်တော်သို့ အလုပ်ကိစ္စဖြင့် ရောက်လာစဉ် စာရေးသူခြံသို့ ဝင်လာတာပါ။ ရောက်ချင်းပဲ စာရေးသူ၏ စာဖတ်ပရိသတ် ဖြစ်နေ သလို စာရေးသူ၏ လိုအပ်ချက်များကိုလည်း သိရှိ ထောက်ပြလာပေသည်။ အထူး ခြားဆုံးကတော့ စာရေးသူ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်နေသော ဆေးစွမ်းထက်သော ပရ ဆေးပင်များ စိုက်ပျိုး မျိုးပွား၍ မျှဝေ ကုသိုလ်ပြုနေသော အာယုဒါနလုပ်ရပ်ကို သူ သဘောတွေ့နှစ်သက်ခြင်းကြောင့် အမိကအချက်အနေဖြင့် ရောက်လာတာပါ။

စာရေးသူတို့ ဆွေးနွေးကြရာတွင် သူ လေ့လာသိရှိထားသော တိုင်းရင်းဆေး ပရဆေးများနှင့် သူ့ကိုယ်တွေ့ သူ့ရည်မှန်း လုပ်ဆောင်နေတာတွေကို ကြားသိရ ပြန်တော့ စာရေးသူအတွက် ဗဟုသုတပွားများ အထောက်အကူအဖြစ် ရရှိနိုင် တာ အမှန်ပါ။ အထူးခြားဆုံးကတော့ သူ မွေးဖွားကြီးပြင်းရာ ဇာတိ မကွေးတိုင်း အတွင်းရှိ မြို့နယ်အချို့တွင် ဆေးဖက်ဝင်အပင်များသာမက သီးပင်စားပင်နှင့် အရိပ်ရအပင်များ စိုက်ပျိုး ကုသိုလ်ပြု နေရာတွင် အပင်ပေါင်း ၈၄၀၀ အထိ ရည်မှန်း စိုက်ပျိုးရေးပါပဲ၊ ဒီထက်ပိုရင်လည်း ပိုသွားမှာပေါ့တဲ့။

နေပြည်တော်သို့ လုပ်ငန်းအတွက်လာရင်း ရသမျှ အချိန်လုပြီး စာရေးသူ ထံမှ အပင်လေးများ ဝယ်ယူသွားသလို ဆေးဖက်ဝင်အပင်လေးများလည်း ရယူ သွားလေသည်။ ထိုအထဲတွင် သူ့ဆေးချက်အတွက် ပိန်းမဟော် (အညို)ပင်နှင့် ဣသရမူလီအပင်တို့အကြောင်း ပြောပြတော့ စာရေးသူ အံ့ဩရပြန်ရော။

ပြန်မည့်ရက် အကြိုရက်မှာ စာရေးသူ အပြင်ကိစ္စနှင့်သွားနေခိုက်မှာ ခြံထဲသို့ ကားနှင့် ဦးအောင်စိုး ရောက်လာပြီး သူလိုချင်သောအပင်နှင့် စာရေးသူထံမှ ဘာရာဇီး ငှက်ပျောပင်ပေါက်များ မှာသွားကြောင်း သိရပေသည်။ ညနေပိုင်း တစ်ခေါက်ရောက်လာတော့ နေညိုပြီ၊ မနက်မှပဲ ခရီးထွက်တော့မယ်တဲ့။ ကား ပေါ်မှာ ရေဆင်းက ရွှေနီငှက်ပျောမျိုးနဲ့ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းများကို လှူဖို့ ရွှေနီငှက်ပျောသီးတစ်ခြင်း ပါလာ၏။ ငှက်ပျောပင်တွေက ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း နှင့် အချို့ ချို့တဲ့သူတွေကို လှူမယ်၊ မျှဝေမယ်ဟု သိရတော့ သူ့သဒ္ဓါတရားကို သာဓုခေါ်မိတာ အမှန်ပါ။

ဆေးပင်များနှင့် ဆေးအစွမ်းပြောကြရင်း ရဲမှူးကြီး၏ မီးကွင်းဂမုန်းနှင့် ပွဲတွေ့ဆေးအကြောင်းတွင် ဦးအောင်စိုးမှ ဆွေးနွေးပြောပြလာတာက-

'ဆရာကြီး၊ အဲဒီဆေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော် လေ့လာသိရှိထားတာ ရှိတယ် အဲဒီအချက်ကိုတော့ ဆရာကြီး အလေးထားစေချင်တယ်၊ အဲဒီ မီးကွင်းဂမုန်းဆေးက အအေးဆေး ဆရာကြီး၊ ဒီဆေးနဲ့ ပျောက်သွားတဲ့ ဆရာတော့်ရဲ့ ရောဂါက အပူနာ ဆီးကျိတ်မို့ ဆေးစွမ်းပြီး ပျောက်ကင်းရတာ၊ အဲဒါ မြန်မာတိုင်းရင်းဆေး ဓာတ်သဘောပဲ ခင်ဗျ' ဟု ထောက်ပြ အသိပေးလာပေသည်။

ဒီအချက်ကို စာရေးသူ ကြားသိရတော့ အံ့ဩဝမ်းသာ ကျေနပ်တင်မိပြန်ရော၊ မြန်မာ့ဆေးလောကမှာ တစ်ယောက်တွက် ဆေး၊ တစ်ယောက်တွက် ဘေးဟု ဆိုသလို တန်ဆေး လွန်ဘေးဆိုတာ မှန်ကန်မှုအတွက်ရော၊ လိုက်နာဆင်ခြင်စရာ အချက် ဖြစ်နေရုံမက ဒီနေရာမှာ ကိုက်ညီနေပြန်ပါရော။

ထိုသို့ ဦးအောင်စိုး ထောက်ပြ သတိပေးချက်ကို ကြားရတော့ ကျေနပ်တယ် သလို စာရေးသူ မသိသေးသော အချက်အချို့ကိုလည်း မေးမိပြန်ပါ၏။

'အဲဒီလိုဆို ဆရာစိုးရေ၊ ဓာတ်သဘောအရ အပူအအေး သတ်ထားရိုးလိုသလို အဲဒီ အပူနာ အအေးနာ ဘယ်လိုယူဆ သိရမလဲ' ဟု မေးတော့-

'ဒါကလည်း ယေဘုယျ အဆိုအမိန့်ပါ ဆရာကြီး၊ လူရဲ့ သွေးသား ဇာတ် ဆောက်ပုံကိုက အပူသမား အအေးသမား ဆိုတာ ရှိသလို ရပ်တည်လုပ်ကိုင်

ဆေးဖက်ဝင် မီးကွင်းဂမုန်း အပင်၏ အပွင့် အဖူးများ

နေထိုင်ရသည့် ပတ်ဝန်းကျင်အနေအထားလိုက်ပြီး ခွဲခြားချင့်ချိန်လို့ ရပါတယ်' ဟု ဆိုပါသည်။

'အဲဒီလိုဆိုတော့ ဆရာစိုးရေ၊ အများသိအောင် လွယ်အောင် ထောက်ပြပေးပါလားဗျာ'ဟု တောင်းဆိုတော့-

'အဲဒါကလည်း အပူနဲ့ နီးစပ်ရင် အပူနာ၊ အအေးနဲ့ နီးစပ်ရင် အအေးနာလို့ ယေဘုယျ ကောက်ချက်ချနိုင်ပါတယ်တဲ့၊ ဆေးချက်လွဲရင် ဆေးမထက်သလို ရောဂါပိုတက်ရော ခင်ဗျ' တဲ့။

ဦးအောင်စိုးက ဒီနေရာမှာ ချင့်ချိန်စရာ ထောက်ပြလာတော့ စာရေးသူလည်း ဗဟုသုတတိုး သူ့အဆိုကိုကိုးကားပြီး ဒီဆောင်းပါးအတွက် မီးကွင်းဂမုန်းပင်၏ ဆေးစွမ်းထက်မှု ထူးခြားစွမ်းအင်ဖြင့် ဆီးကျိတ်ရောင်ရောဂါကို ပျောက်ကင်းသက်သာစေနိုင်တာ မှန်သော်လည်း ဆန္ဒရှိ၍ လိုအပ်နေသူများ သုံးစွဲရန်ရှိပါက ချင့်ချိန် စဉ်းစားနိုင်ရန် အချက်တစ်ခုအဖြစ် ဒီဆောင်းပါးနှင့်အတူ ထောက်ပြလိုပါ၏။

လွန်ခဲ့သော ၁၅ နှစ်ခန့်က စာရေးသူ၏ ယောက္ခမကြီး အသက် ၆၅ နှစ်ကျော်မှာ ထိုကဲ့သို့ ဆီးကျိတ်ရောင်ရောဂါ ဖြစ်ခဲ့စဉ်က သူ ခံစားနေခဲ့ရသော ဒုက္ခဝေဒနာကို တနာပြီး စာရေးသူလည်း ယောက်ျားတစ်ဦးမို့ စိုးရိမ်စိတ် ဝင်မိခဲ့တာ အမှန်ပါ။ ဆီးမသွားနိုင်တော့လို့ အကြိမ်ကြိမ်အခါခါ ဆီးချူရသည့် ဒုက္ခတစ်ခုတည်းနှင့် ရင်ထိတ်မိခဲ့ပါသည်။ လေ့လာသိရှိမှုအရ ယောကျ်ားများ တတိယအရွယ်မှာ သုက်ရည်ထိန်းသိမ်း သိုလှောင်မှုများရာက ရောဂါအစမျိုးလေ့ ရှိသည်ဟု ဆိုပါသည်။ ဆီးကျိတ်ရောင်ရာမှ စနစ်တကျ ထိရောက်စွာ ကုသမှုမျိုးမရခဲ့မရှိခဲ့ပါက နောက်ဆုံး ကင်ဆာအဆင့်ထိတိုးကာ သေဆုံးရသည် အထိ ဖြစ်နိုင်သော ဆီးကျိတ်ရောင်ရောဂါကို ပျောက်ကင်း သက်သာစေနိုင်သော ဆေးနည်းများအနက် ရဲမှူးကြီး ဝင်းခေါင် (ဆရာထက်ခေါင်) ပြောပြသော သူကိုယ်တွေ့ ပွဲတွေ့ မီးကွင်းဂမုန်း၏ ထူးခြားသော ဆေးအစွမ်းဖြင့် ပျောက်ကင်းသက်သာနိုင်ပုံကို သူ့ရှုနှ မဂ္ဂဇင်း ပရိသတ်အတွက် ရေးသား ဖော်ပြလိုက်ရပါကြောင်း။

[ဩဂုတ်၊ ၁၁၊ ၂၀၀၉]

❖ ❖ ❖

မျက်ပျဉ်းကျ မျက်စိဝေဒနာအတွက် ဆေးဖက်ဝင် ကြက်သဟင်းအပင်

စာရေးသူသည် သမားတော်ကြီး ပျဉ်းမနား ဆရာမော် ပြောပြသော ထူးခြားရှားဆေးပင်များနှင့် လက်တွေ့အသုံးချ ဆေးဖက်ဝင်နည်းများ အကြောင်းကို ဆရာကြီး၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် နကျွဲရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် အခါအားလျော်စွာ ဆောင်းပါးအဖြစ် ရေးသားဖော်ပြလေ့ ရှိပါ၏။ ယခုလည်း ဆရာကြီးကိုယ်တိုင် မျက်ပျဉ်းကျဝေဒနာ ခံစားခဲ့ရတာကို ဆေးဖက်ဝင် ကြက်သဟင်းရွက်ဖြင့် ကုသပျောက်ကင်းခဲ့ရပုံကို ရေးသား ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

စာရေးသူသည် မိုးဥတုစာဥ်လုပ်ငန်းအတွက် လိုအပ်နေသော မျိုးအိုးများကို မိုးမိုးကျက်ရှိ လုပ်ငန်းဆိုင်များ၌ ဝယ်ယူရန်နှင့် အခါအားလျော်စွာ ဆရာမော်မှာကြားသည့်အခါ ဆရာကြီး၏ ဆေးခန်းနှင့် အိမ်သို့ ရောက်လေ့ရှိပါ၏။ လွန်ခဲ့သောနှစ်က နွေဦးဝင်စ အပူရှိန်တက်ကြွင်းစအချိန် တစ်ရက်တွင် ဆရာထံ ရောက်ခဲ့ပါသည်။ ထိုသို့ ရောက်ရှိသည့်အခါ ဆရာကြီးသည် အရွယ်ရလာတာတောင် အကျီမပါ ဘဲ ငြိမ်သက်ထိုင်နေလေ့ရှိပါသည်။ အမြဲလို တွေ့နေကျမို့ စာရေးသူကို အတူတကွ အမြင် မိုးနေပါပြီ။

ထိုနေ့က အကျီမပါ ထိုင်နေသော ဆရာမော်၏ မျက်ခွံနှစ်ဖက်လုံး ယောင်ကိုင်း၍ မျက်စိနှစ်လုံးလုံး ပိတ်နေတာ အံ့ဩစွာ တွေ့မြင်ရပါသည်။ ဆရာကြီး၏ ဟန်ပန်အနေအထားကတော့ ကျန်းကျန်းမာမာပါပဲ။ ဆရာ မျက်စိ အနေအထားကြောင့် စာရေးသူနှင့် ရင်းနှီးခင်မင်သူများမို့ 'ဪဆရာ မျက်စိက ဘယ်လိုဖြစ်ရတာတုံး' ဟု စုံစမ်းမေးမြန်းမိပါ၏။ ထိုအခါ-

ဆရာကြီးက 'မျက်ပျဉ်းကျဝေဒနာလေး အရွယ်နဲ့ ကျန်းမာရေးကြောင့် ဖြစ်တာ၊ အခုလို ပူလာရင် ကျုပ် ဒီလိုပဲ မျက်ခွံယောင်ပြီး ထွဲကျလာရောပဲ၊ ရောဂါ တစ်မျိုးပေ့ါ သူငယ်ချင်း' ဟု ဆိုပါသည်။

ထိုအခါ စာရေးသူက 'သမားတော် ဆရာကြီး ကိုယ်တိုင်ဖြစ်တော့ ကိုယ့်ဆေးနဲ့ကိုယ် ပြန်ကုရင် ဆေးစွမ်းကောပြရဲ့လား'ဟု မေးရာ 'ဆေးမစားဘူး ကြက်ပေါင်းစားနေတယ်'ဟု ဖြေပါ၏။

ဆရာ့အဖြေကို ကြားတော့ စာရေးသူက 'ဗျာ၊ ဆေးမစားဘဲ ကြက်ပေါင်းစားရုံနဲ့ ပျောက်ရောလား'ဟု အံ့ဩစွာ ဆိုမိပြန်ပါသည်။ စာရေးသူ အမေးကို ဆရာမော် ကြားတော့ ရယ်ပါ၏။ ပြီးတော့ ကြက်ပေါင်းစားဆိုတာ ကျုပ်တို့ ဆရာတွေ ပြောဆိုသုံးလေ့ရှိတဲ့ စကားပါ။ ကြက်သားကို ပေါင်းစားတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဆေးဖက်ဝင် ကြက်သဟင်းရွက်ကို ပေါင်းစား၊ ဟင်းချိုချက်စားတာကို ဆိုလိုတာဟု ပြန်ဖြေပါ၏။ အဲဒီလိုကြားတော့ ထိုပရဆေးပင်အစွမ်းကို သိချင်လို့ စုံစမ်းရာ ဆရာမော်က ကျုပ် မျက်စိ သက်သာလာသည့်အခါ ကျွန်ုပ်စိုက်ထားတဲ့ ကြက်သဟင်းအပင်ကို ပြပါမယ်ဟု ဆိုပါသည်။

အဲဒီနောက်ပိုင်း ဆရာမော်ထံ မရောက်တာ လနှင့်ချီ ကြာသွားပါ၏။ ထို့နောက် ကိစ္စတစ်ခုဖြင့် ဆရာမော်ထံ ရောက်သွားသည့်အခါ တန်းလျား ခုံရှည်ပေါ် တွင် မိန်းမကြီး နှံတည်စွာထိုင်၍ လူနာများကို တွေ့ဆုံ ဆေးကုမှု ပြုနေသော ဆရာ မော်အား မြင်တွေ့ရပါ၏။ စာရေးသူကိုလည်း ကြိုဆို ထိုင်ခိုင်းပါသည်။ လူနာများ ရှင်းသွားရဲ့ စာရေးသူက ဆရာကိုကြည့်၍ 'ဆရာမော် ခင်ဗျားပြောတဲ့ ကြက်သဟင်းရွက်က ဘယ်မှာရှိမလဲ ခင်ဗျား မျက်စိ အခြေအနေလည်း ဟိုတစ်ခါ တွေ့တုန်း ကလို မဟုတ်ဘဲ အခု ဝယ်ရုပ်တောင် ပြန်ပေါ်နေလာသလိုပါလား' ဟု မှတ်ချက်ပြုမိပါ၏။

ထို့နောက် ဆရာမော်က ဆေးဖက်ဝင် ကြက်သဟင်းရွက်တွေကို လောလောဆယ် ရအောင် ပေါင်းစား၊ ဟင်းချိုချက်စားကြောင်း နေ့တိုင်း စားသောက်ခဲ့ပါ ဖြစ်ကြောင်း

သော်လည်း မပြီးငွေ့အောင် ရက်ခြားလောက် စားပေးလည်း ရကြောင်း ဆိုပါ၏။ ထိုသို့ ပြောဆိုပြီးနောက် ဆရာကိုယ်တိုင် သွားရောက် ဥယျာဉ်ဝိုင်းထဲ ခေါ်သွားပြီး မျက်ပျဉ်းကျရောဂါဝေဒနာကို ပျောက်ကင်း သက်သာစေသော ဆေးဖက်ဝင် ကြက်သဟင်းပင်ကို ပြသပါသည်။ စာရေးသူကလည်း ဓာတ်ပုံ ရိုက်ယူခဲ့ပါသည်။

ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းများ ရိုက်ယူပြီးနောက် ဆရာမော်၏အိမ် မြောက်ဘက်တွင် နေထိုင်သော အငြိမ်းစား ဆေးတပ်ကြပ်ကြီး ဦးညွန့်တင်ထံ သွားရောက်ခဲ့ပါ၏။ ဦးညွန့်တင် အိမ်မှ မြန်အထွက်တွင် တိုက်ဆိုင်စွာပင် အငြိမ်းစား တိရစ္ဆာန်ဆေးကုဆရာ ဦးကျော်သာအေးနှင့် ဆုံမိ၍ ရပ် စကားပြောဖြစ်ကြပါသည်။ ခင်မင်သူများမို့ နှုတ်ဆက်စကားဆိုရင်း ကြက်သဟင်းအပင်နှင့် ပတ်သက်၍ ပြောမိရာ တစ္ဆတ်တန်းမှ သူမိတ်ဆွေ တရုတ်ကြီး မျက်ပျဉ်းကျနေတာကို သူက 'ကြက်ပေါင်းစား' လို့ ပြောမိခဲ့ပြီးနောက် လေး ငါးရက် ကြာမှ တရုတ်ကြီးနှင့် ပြန်ဆုံတော့ သူ နေ့တိုင်း ကြက်ပေါင်းစားပေမယ့် ရောဂါမထူးခြားသေးကြောင်း ညည်းညူ ပြောခဲ့တာကို စာရေးသူအား ပြန်ပြောပြပါ၏။

ဆရာလုပ်သူကလည်း အလွယ်ပြော၊ မျက်ပျဉ်းကျနေသည့် တရုတ်ကြီးကလည်း အဟုတ်မှတ်ပြီး နေ့တိုင်း ကြက်ပေါင်းစားနေခဲ့ကြောင်း၊ နောက်နေ့များမှာ သူ့အိမ်မှာ စိုက်ထားသော ကြက်သဟင်းအပင်က ကြက်သဟင်းရွက်တွေ ချူပေးပြီး ပေါင်းစားခိုင်းမှ အဲဒီတရုတ်ကြီး ခံစားနေရသော မျက်ပျဉ်းကျရောဂါဝေဒနာလည်း ပျောက်ကင်းသွားကြောင်း ပြန်ပြောပြ၍ သိရပါ၏။

ဒါပေမယ့် ဤဆောင်းပါးရေးဖြစ်ဖို့ လနှင့်ချီ ကြာသွားပြန်ပါ၏။ အဲဒီလိုနှင့် လွန်ခဲ့သော နေ့လယ်လောက်မှာ ဆိုင်ကယ်နှစ်စီးဖြင့် လူသုံးဦး ရောက်လာပါ၏။ နားခိုတဲအတွင်း ထိုင်ကြပြီးနောက် ဆရာမော်ထံက ပြန်လာကြောင်း၊ စာရေးသူအကြောင်း ပြောပြလို့ သူတို့ လာခဲ့တာဖြစ်ကြောင်း နှစ်ဦးသည် အရာရှိများ၊ နေပြည်တော်မှာ တာဝန်ထမ်းဆောင်နေကြောင်း ဆိုပါ၏။

တစ်ဦးမှာ ဆရာမော်ပြန်ခဲ့သော မျက်ပျဉ်းကျရောဂါကဲ့သို့ပင် မျက်ခွံများ ယောင်ကိုင်း မျက်စိနှစ်လုံး ဖွင့်မရအောင် ခံစားဖြစ်နေတာကို တွေ့ရပါ၏။ ထို့နောက် ဆရာမော်ကိုယ်တိုင် မျက်ပျဉ်းကျခဲ့ပုံနှင့် ကြက်သဟင်းရွက်အကြောင်း ပြန်ပြောင်းပြောဆိုမိတာ အမှန်ပါ။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများသည် နောက်ပိုင်း တစ်ပတ်တစ်ခါလောက် ရောက်လာလေ့ရှိရာမှ စတုတ္ထအကြိမ်တွင် မျက်ပျဉ်းကျခဲ့သော ထိုပုဂ္ဂိုလ်လည်း ပုံမှန်အနေအထားနှင့် ပြန်လည်တွေ့ရ၍ ဤဆောင်းပါးကို ရေးသားပြီး နဂ္ဂတွာရောင်ခြည် စာဖတ် ပရိသတ်အတွက် သိရှိရန်နှင့် လိုအပ်ပါက အသုံးပြုလုပ်ဆောင်နိုင်ရန် ဖော်ပြလိုက်ရပါ၏။

ဆေးဖက်ဝင် ကြက်သဟင်းပင်

သမားတော် ဆရာမော် ပြောပြသည်မှာ ကြက်သဟင်း အပင်များကို ပျဉ်းမနား တောရကျောင်း ကျောက်ကုန်းတွေပေါ်မှာ သဘာဝအတိုင်း ပေါများစွာ ပေါက်နေတာကို တွေ့ရကြောင်း၊ အရွယ်ရောက်သောအပင်များ ပွင့်၍ အသီးများ သီးကြောင်း၊ အစေ့များ မြေမှာကျပေါက်ပြီး အပင်ငယ်များစွာ ရှိနိုင်ကြောင်း၊ အပင်ငယ်များကို ဘူးနုတ်ပြီး ပြောင်းရွှေ့ စိုက်ပျိုးပါက ရကြောင်း၊ အချို့သော ကြက်သဟင်းအပင်များသည် ဝါး တစ်ပြန်လောက်အထိ မြင့်တက်ပြီး ကိုင်းပွားများစွာနှင့် ဝေဆာနေလေ့ရှိကြောင်း သိရပါ၏။

ကြက်သဟင်းကိုင်းနှင့် အပွင့်များ။

ကြက်သဟင်း အ ပင် နှင့် အရွက် ပုံသဏ္ဌာန်ကို စာရေးသူ မြင်တွေ့ လေ့လာမိသမျှ ဖော်ပြလိုပါ၏။ ဆရာမော်သည် ကြက်သဟင်းအပင်ကို ဖျင်းအိုးကြီးထဲတွင် စိုက်ထားတာပါ။ ၆-၇ ပေ ခန့် အထိ မြင့်ပါသည်။ ပင်စည် မှိုင်း သားမနှ မာကျောသယောင် ရှိကြောင်း တွေ့ရပါ၏။ စာရေးသူ ၏ ကြက်သဟင်းအရွက်များသည် ရုတ်တရက်ကြည့်လျှင် စားကျွဲ ရွက်က အရွက်ရိုးတံ တစ်ခုမှာ

အခြား ပွားထွက်နေသည့် ရိုးတံများမှ အရွက်များပါရှိပုံနှင့် ကြက်သဟင်းပင်မှာက ပင်မ အရွက်ရိုးတံ တစ်ခုတည်းမှာ မျက်နှာလွှဲ အရွက်တွေ တစ်ဖက်စီမှာ ထွက်တာပါဟု ကြက်သဟင်းပင်ကိုင်းကို ကိုင်၍ ရှင်းပြပါ၏။

ဟုတ်ပါသည်။ ကြက်သဟင်းအပင်ရှိ အရွက်ရိုးတံများတွင် အရွက် ရိုးတံ တစ်ခုသည် အနည်းဆုံး ၆ လက်မ အရှည်ဆုံး လက်မ ၂၀ ကျော်ခန့် အထိ ရှည်လျားတာ တွေ့ရပါသည်။ အဲဒီရိုးတံတစ်လျှောက် ကြက်သဟင်း အရွက်စိမ်းစိမ်းများ မျက်နှာလွှဲ တစ်ဖက်တစ်ချက်မှာ အစီအရီ ထွက်နေတာပါ။

ကြက်သဟင်းအရွက်များ

ကြက်သဟင်းအရွက်များသည် အညာရိုးတံတို့၍ အရင်းဝိုင်းပြီး အဖျားချွန်ပါသည်။ အလျား နှစ်လက်မမှ လေးလက်မခန့်အထိရှိပြီး စိမ်းစို၍ မပျော့လွန်း မမာလွန်းဘဲ နူးညံ့မှုရှိတာ တွေ့ရပါ၏။ ပင်မရိုးတံ တစ်ခုတွင် အရွက်ပေါင်း အနည်းဆုံး ၁၀ ရွက်မှ ၃၀ ကျော်ခန့် ထွက်လေ့ရှိပါ၏။

မြန်မာ နိုင်ငံ အတွင်း ဒေသအလိုက် ကြက်သဟင်း အပင်များ ပေါက်ရောက် တွေ့ရှိနိုင်ကြောင်း အတိအကျ မဖော်ပြနိုင်သော်လည်း မြန် မာ နိုင်ငံ အတွင်းရှိ အလေ့ကြီး အပင်များ၏ မူ ၁၀ ။ ဆိုင် ရာ အမည်များနှင့် မျိုးရင်းအမည်များကို ဖော် ပြ ထား သည့် စာအုပ်တွင် ကြက်သဟင်း အပင်နှင့် ပတ်သက်၍ စာရေးသူ လေ့လာ တွေ့ရှိမှုကိုလည်း ရေးသား ဖော် ပြ လိုက်ရပါ၏။

ကြက်သဟင်းပင် (အစိုင်းမျိုး)

ထိုစာအုပ်တွင် ကြက်သဟင်းကို မြန်မာအမည် ကြက်သဟင်း၊ အင်္ဂလိပ်အမည် (Niruri Leaves) ဟုလည်းကောင်း၊ မျိုးစု (Genus) မှာ (Phyllanthus) ဟု ခေါ်ပြီး မျိုးစိတ် (Species) မှာ (Niruri) နှင့် မျိုးရင်း (Family) သည် (Euphorbiaceae) ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြထားပါသည်။

မျက်စိ မျက်ပျဉ်းကျရောဂါ ဝေဒနာ ခံစားနေရသူများ ဆေးဖက်ဝင် ကြက်သဟင်းအပင်ကို ရှာဖွေတွေ့ရှိ၍ ၎င်း၏အရွက်များကို ပေါင်းစား ဟင်းချို ချက်စားခြင်းဖြင့် ကြက်သဟင်းအရွက်ကပေးသော သုခချမ်းသာကို အပြည့်အဝ ရရှိနိုင်ပါစေဟု ဆုမွန်တောင်းလျက်။

❖ ❖ ❖

အထက်လှန်အောက်လျှော ရောဂါဝေဒနာအတွက်
ဆေးစွမ်းထက် ရှားစောင်းလက်ပပ်အမြစ်

ယနေ့ ၂၇၊ ၀၈ ရက်နေ့ နေ့ခင်းပိုင်းတွင် စာရေးသူတို့ နေပြည်တော်၊ ပျဉ်းမနားမြို့မှာ မိုးသဲကြီးမဲကြီးရွာနေတာ လေးရက်တိုင်ရှိပါပြီ။ စာရေးသူ၏ ခြံထဲမှာလည်း ရေတွေပါနေသလို အိမ်ရှေ့မြောင်းများနှင့် လမ်းတစ်လျှောက် အနီးပိုင်းတွေမှာ ရေတွေ တရေဟာစီးနေပါသည်။ ရေလက်စ ဆောင်းပါးနှစ်ပုဒ်လည်း လက်စသတ် ရေးပြီးပြီမို့ မနေ့က ရောင်းရင်းကြီး ဦးထွန်းအောင်ဝေက သူ့စနီးမမေနှင့် ပို့ပေးလိုက်သော မောင်မောင်သိုင်း(အပ်နိုက်သ) ဘာသာပြန် ရေးသားပြုစုထားသော ကိုရီးယား ဆေးစွမ်းထက်တဲ့ ရှားစောင်းလက်ပပ် သတ္တုရည် စာအုပ်ကို မိုးသံသဲသဲ ရွာနေချိန်မှာ လေ့လာဖတ်ဖြစ်ခဲ့သည်။

မူရင်းစာအုပ်အား ရှားစောင်းလက်ပပ်ကို ဂျပန်နိုင်ငံမှာ ကိုယ်တိုင် စိုက်ပျိုးပြီး ကိုယ်တိုင် ရှားစောင်းလက်ပပ်ရည်နှင့် ရှားစောင်းလက်ပပ် ထုတ်ကုန်ပစ္စည်းမျိုးစုံကို ထုတ်လုပ်ရောင်းချနိုင်ခဲ့သော ဂျပန် စိုက်ပျိုးရေး နည်းပြဆရာဟောင်းမှုတာ ကျိုရှီး ရေးသားသည့် စာအုပ်ကို တရုတ် ဘာသာပြန် စာအုပ်မှ တစ်ဆင့်

ဘာသာပြန်ထားတာ ဖြစ်ပါ၏။ မူရင်း စာအုပ်ရေးသားသူ၏ ရေးဖွဲ့မှုကလည်း ပြည့်စုံ ကောင်းမွန်လှသလို ဘာသာပြန်သူ၏ ပြန်ဆိုရေးသားမှု တွင်လည်းသဘောပေါက် ပေါ်လွင်အောင် ရေးဖွဲ့မှုပုံစံကြောင့် စာရေးသူလည်း ထိုစာအုပ်ကို လက်က မချနိုင်ဘဲ တစ်ထိုင်တည်းပြီးအောင် ဖတ်ဖြစ်ခဲ့ပါ၏။ စာအုပ်ကို အိမ်အရောက် ပေးပို့ ဖတ်စေခဲ့သော သူငယ်ချင်းကို လွန်စွာ ကျေးဇူးတင်မိသလို ဘာသာပြန်သူကိုလည်း ကောင်းချီးပေးမိတာ အမှန်ပါ။

ထိုစာအုပ်ဖတ်ပြီး စာရေးသူရခဲ့သည့် အကျိုးရလဒ်ကတော့ ရှားစောင်းလက်ပပ်ပင်များ စိုက်ပျိုး၊ စာအုပ်ပါ နည်းများအတိုင်း ရှားစောင်းလက်ပပ် သတ္တုရည်နှင့် အခြား ရှားစောင်းလက်ပပ်ပစ္စည်းများကို ပြုလုပ်နိုင်သမျှ လုပ်ကိုင်မှီဝဲ သုံးစွဲသွားမည်ဟု ဆုံးဖြတ်မိတာပါပဲ။ စာရေးသူက မျိုးဥယျာဉ်လုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်ရင်း အခြား လက်လှမ်းမီသမျှ ဆေးဖက်ဝင် အပင်များကိုလည်း လူသားအကျိုးပြုလုပ်ငန်းအဖြစ် စိုက်ပျိုး မျိုးပွား ကုသိုလ်ပြုနေသူ ဖြစ်သည့်အတိုင်း ရှားစောင်းလက်ပပ် အပင်များကိုလည်း တာလရှည်ကြာ နှစ်များစွာကတည်းက အိုးများနှင့် စိုက်ပျိုးထားခဲ့ပါ၏။ ဆေးဖက်ဝင် ရှားစောင်းလက်ပပ်ပင်အဖြစ် သာမန် အသိ အတွေ့နှင့်သာ အရေးပေါ် လိုအပ်နေသူများကို တတ်နိုင်သမျှ ကုသိုလ်ပြု မျှဝေနေခဲ့တာပါ။ စာအုပ်ဖတ်ပြီးနောက် ယခုတော့ အဲဒီ ရှိပြီးသား ရှားစောင်း လက်ပပ် အပင်များမှ ရနိုင်သမျှ အပင်များ မျိုးပွား စိုက်ပျိုး၍ ရှားစောင်းလက်ပပ်အိုး စိုက်ပျိုးရေး လုပ်ကိုင်သွားရန် ဆုံးဖြတ်မိပါသည်။

ထို့အပြင် စာအုပ်တွင် ရှားစောင်းလက်ပပ် ဆေးဖက်ဝင်မှု ရှားစောင်းလက်ပပ်ဆေးအစွမ်းဖြင့် ရောဂါဝေဒနာ အတော်များများ ပျောက်ကင်း သက်သာသွားမှု စသည့် ဖော်ပြချက် အတော်များများကို ဖတ်ရှုလေ့လာ သိရှိရသော်လည်း ဝမ်းသွားခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ဖော်ပြချက်မျိုး မတွေ့ရပါ။

ထို့ကြောင့် ၂၀၀၇ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလအတွင်းက စာရေးသူထံသို့ ရောက်လာသော လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တောင်း ဆရာဦးမြင့်အောင် ပြောပြသော သူ့သား သုံးနှစ်အရွယ်က ဆရာတောင် လက်လျှော့ခဲ့သည့် အထက်လှန် အောက်လျှော ဖြစ်ခဲ့တာကို ရှားစောင်းလက်ပပ်အမြစ် သတ္တုရည် ညှစ်တိုက်ခဲ့ရာက ပျောက်ကင်း အသက်ပါချမ်းသာရခဲ့ပုံ ပြန်ပြောချက်ကို စာရေးသူထံမှ သူ့ရွှေမျက်ကြီးက တစ်ဆင့် ဆောင်းပါးရေး ဖော်ပြလိုက်ရပါ၏။

ဆရာဦးမြင့်အောင်အကြောင်း အနည်းငယ် တင်ပြလိုပါ၏။ ဆရာသည် စာရေးသူလိုပဲ တစ်ကျောင်းတည်းမှ အငြိမ်းစားယူ၍ ယခုအခါ ရပ်ရေးရွာရေး လူမှုကူညီရေးနှင့် မိသားစု အရေးကိစ္စတွေမှာ ပါဝင်လှုပ်ရှားနေပါ၏။ စာရေးသူ ဆောင်းပါးတင်ပြခဲ့သော သူရှူမဂ္ဂဇင်းပါ သိဒ္ဓိဝင် ဂမုန်းနက်နှင့် ပတ်သက်ပြီး ရန်ကုန်မှ သူ့သမက် သိလိုသမျှ စုံစမ်းပေးရန် လာရောက်ခဲ့ရာမှ တစ်ကျော့ပြန် ပြန်ဆုံ၍ စကားပိုင်းဖွဲ့ ပြောဆိုမိခဲ့ကြပါ၏။ ထိုသို့ ပြောဆိုကြရာမှ ဆရာဦးမြင့်အောင် ပညာရေးဌာနတွင် စတင် အမှုထမ်းဆောင်စဉ်က ရွှေဘိုမြို့၌ သူတွေ့ကြုံခဲ့ရသော သုံးနှစ်အရွယ် သားကလေး အထက်လှန်အောက်လျှောဖြစ်ပြီး နောက်ဆုံး ဆရာဝန် လက်လျှော့ထားခဲ့တာကို သူ့ဖခင်ကြီး မကွယ်လွန်ခင်က အသုံးပြုကုသခဲ့သောနည်း ရှားစောင်းလက်ပပ်အမြစ် အပူအုံး အရည်ညှစ် တိုက်တော့မှ ပျောက်ကင်း သက်သာသွားရပုံကို နောက်ကြောင်းပြန် ပြောပြတာကို ကြားသိခဲ့ရပါ၏။

ထိုအခါ စာရေးသူက ဆရာဦးမြင့်အောင်ကို 'ဆရာ့အဖေ အသုံးပြုကုသခဲ့တဲ့နည်းဆိုတော့ ဆရာ့အဖေက ဆရာလား' ဟု မေးရာ 'ကျွန်တော့် အဖေက တိုင်းရင်းဆေးဆရာကြီး ဦးစံပါ၊ သူ့ခေတ် သူ့အခါတုန်းကတော့ သူ့ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ နာမည်ကြီးပေါ့'ဟု ဆိုပါသည်။ အဲဒါဆို ဘာလို့ ခင်ဗျားက တိုင်းရင်းဆေးဆရာမလုပ်ဘဲ ကျောင်းဆရာ ဖြစ်လာရတာတုံး' ဟု စပ်စုပြန်ရာ 'ဆရာရေ ပါရမီ ဘဝရေစက်ပေါ့၊ ပါရမီ မပါတော့ ကျုပ်က ကျောင်းဆရာ ဖြစ်လာတာ၊ ကျုပ်ညီကတော့ အဖေ့အမွေဆက် တိုင်းရင်းဆေးဆရာ ဖြစ်လာတယ်' ဟု ဖြေပါသည်။

အဲဒီလိုဆို ခင်ဗျားသား အဲဒီလိုဖြစ်တော့ ကုသနည်းကို ဘယ်လိုရတာလဲ မှတ်တမ်းတွေထားခဲ့လို့လားဟု မေးမိရာမှ သူ့ဘဝဖြစ်စဉ်ကို နောက်ကြောင်းပြန် ပြောပြလာပါ၏။ ဆရာဦးအောင်မြင့် ပညာရေးဌာန ရွှေဘိုမြို့တွင် စတင် တာဝန်ထမ်းဆောင်စဉ် အဲဒီမြို့မှာပဲ အိမ်ထောင်ကျခဲ့ကြောင်း၊ သားလေး သုံးနှစ်အရွယ်မှာ အထက်လှန်အောက်လျှောဖြစ်တော့ ကျန်းမာရေးမှူးနှင့် ကုသခဲ့ကြောင်း၊ ဆရာကလည်း အစွမ်းကုန် ကုခဲ့သလို သူရှိသည့် အသပြာလည်း ကုန်ပါရောတဲ့၊ နောက်ဆုံး ဆရာ လက်လျှော့သွားပြီး ပျဉ်းမနားဆေးရုံ အမြန်ပို့ ကုသဖို့သာ တိုက်တွန်း ပြောသွားခဲ့ကြောင်း၊ အဲဒီအချိန်မှာ ဆရာဦးအောင်မြင့်က

'ခေါင်းမီးတောက်ခဲ့ရတာပေါ့' ဆရာဟု အတိတ်က ခံစားခဲ့ရချက်ကို ပြောပြနေစဉ်မှာပဲ သူ့မျက်နှာမှာ ပြန်လည် တစ်ကျော့ ခံစားရတာကိုပင် မြင်တွေ့ခဲ့ရပါ၏။

'လက်ထဲမှာ ဆေးဖိုးမပြောနဲ့၊ စရိတ်တောင် ငွေအလုံအလောက် မရှိ၊ ကလေးကလည်း သုံးနှစ် ငယ်ငယ်လေး၊ အထက်လှန်အောက်လျှော ဖြစ်ခဲ့တာ ပျော့ပျော့ပဲ ရှိတော့တဲ့အချိန်၊ ဒါတွေ တွေးမိပြီး စိတ်ဓာတ်လည်းကျ၊ စားချင်သောက်ချင်စိတ်လည်း ကုန်တော့၊ ညပိုင်း ဒွာစောပဲ အိပ်ရာထဲ လှဲပြီး နဖူးပေါ် လက်တင် သက်ပြင်းတွေ တဟင်းဟင်း ချနေမိခဲ့ကြောင်း၊ အဲဒီလိုနှင့် ကလေးရဲ့ အတိတ်ဘဝ ကံကောင်းတော့ ကျွန်တော့် အဖေ အသက်ရှင်စဉ်က သူဆေးကုတဲ့ အခါတိုင်း ဝိုင်းဝန်းကူညီ လုပ်ကိုင်ပေးခဲ့တဲ့ ဖြစ်စဉ်တစ်ခုထဲက အခုဆေးနည်းကို ပြေးသတိရပြီးနောက် ကျွန်တော်လည်း ဝေါက်ခနဲ ထထိုင် ဓာတ်မီးဆွဲပြီး ရွာထဲက အိမ်တစ်အိမ်မှာ စိုက်ထားတဲ့ ရှားစောင်းလက်ပပ်မြစ် သွားတောင်းပြီး မိုးချုပ်မှ ချက်ထားတဲ့ မခူးမခပ်ရသေးဘဲ ထမင်းအိုးထဲက ထမင်းပူထဲမှာ ခဏ အုံးထားပြီး အရည်ညှစ်တိုက်လိုက်တာ ငါ့ဆရာရေ တစ်ခွက်တည်းနဲ့ ကလေးလည်း အထက်လှန်အောက်လျှော လုံးဝရပ်၊ ကျွန်တော်တို့လည်း စိတ်အေးလက်အေး ဖြစ်သွားတာကြောင့် ရှိတာနဲ့ ထမင်းအဝစားပြီး စိတ်ပင်ပန်း လူပင်ပန်း ဖြစ်ခဲ့ရသမျှ စိတ်ချလက်ချ အိပ်လိုက်တာ တုံးခနဲပါပဲ၊ ကလေးကော လူကြီးတွေကော မိုးစင်စင်လင်းမှ နိုးလာတော့တာပဲ' ဟု အားပါးတရ ပြန်ပြောပြတာကို ကြားသိခဲ့ရပါ၏။

ထိုကဲ့သို့ ဆရာဦးမြင့်အောင် ပြန်ပြောပြသည့် သူ့သား သုံးနှစ်ကလေး အသက်ကို ကယ်တင်နိုင်ခဲ့သည့် ရှားစောင်းလက်ပပ်အမြစ် ဆေးအစွမ်းကို စာရေးသူမှ ဆက်မေးတာက-

'ဒါပေမယ့် ဆရာ၊ ဆရာပြောသွားတဲ့အထဲမှာ ရှားစောင်းလက်ပပ် အမြစ်ပမာဏနဲ့ အရည်ညှစ်တိုက်ပုံ ပြုလုပ်ပုံ အသေးစိတ် မပါဘူး၊ အဲဒါကိုလည်း ပြောပြပါဦး၊ ဆရာ့ ဖြစ်စဉ်ကိုလည်း ကျွန်တော် ဆောင်းပါးရေးချင်တယ်' ဟု ဆိုမိ ပါသည်။

ထိုအခါ 'ဆရာဦးမြင့်အောင်က ရှားစောင်းမြစ်က အပင်အရွယ်အစားပေါ် လိုက်ပြီး အကြီးအသေး၊ အနုအရင့် ရှိတတ်ပါတယ်၊ ရနိုင်တဲ့အပေါ် မကာင်

ဆောင်ရွက်လို့ရပါတယ်၊ အပင်ကြီးရင် အမြစ်က ကြီးပါတယ်၊ လက်တစ်ဆိုက်ခန့် ဖြတ်ယူပြီး အမြစ်မွှာတွေကို သန့်ရှင်းပစ်ရပါတယ်၊ မြေကြီးထဲက အမြစ်ဆိုတော့ အပေါ်လွှာမှာ ညိုရောင်သမ်းနေပါတယ်၊ အဲဒါတွေကို ဓားနှင့် ခြစ်ထုတ်လိုက်ရင် ဖြူဝင်းသွားရော၊ အဲဒီ အမြစ်ကို ဆေးကြောသန့်ရှင်းပြီး ပျော့သွားအောင် ထုပေးတယ် ပြီးတော့ ထမင်းပူပူထဲမှာ အုံးပေးတာပါပဲ၊ တစ်အောင့်ကြာတော့ ထမင်းပူထဲက ထုတ်ယူ၊ အရည်ညှစ်ချ၊ အဲဒီအရည်ကို ကလေးအား တိုက်တာပါ' ဟု ဆိုပါ၏။

အဲဒါကိုလည်း စာရေးသူက ပိုသေချာအောင် 'ဆရာ ထပ်မေးရဦးမယ်၊ ကလေးက သုံးနှစ်၊ ခပ်ဖျားတိုက်လိုက်တဲ့ ရှားစောင်းလက်ပပ်အမြစ် သတ္တုရည်က ဘယ်လောက်များလဲ'ဟု မေးရာ 'ဆရာရေ ရှားစောင်းလက်ပပ်မှာ ပါဝင်တဲ့ အရည် ပေါ်မှုတည်ပြီး အရည် အနည်းအများ ရတတ်ပါတယ်' ကျွန်တော့် သားလေးတိုတော့ လက်ဖက်စားဇွန်း တစ်ဇွန်းသာသာလောက် တိုက်ခဲ့တာပါ'ဟု ပြောပါသည်။

ပြီးတော့ လူကြီး ဆိုရင်တော့ ထမင်းစားဇွန်း တစ်ဇွန်း နှစ်ဇွန်းလောက်အထိ တိုက်သင့်ပါတယ်ဟု ဆိုပါ၏။ အလွန်ထိရောက်သည့် မြစ်ချင်းပြီး ဆေးနည်းကောင်းတစ်ခုဖြစ်၍ စာဖတ်ပရိသတ်ကို ရေးသားဖော်ပြရာတွင် ပြီး ထိကျပြည့်စုံ ဆရင်တာကြောင့်'နောက်တစ်ခု ပြောပါဦး ဆရာ၊ ရှားစောင်းလက်ပပ် အမြစ်ကို အပူပေးတဲ့ နည်းက ထမင်းပူထဲ ဖုံးတာပဲ ရှိလား၊ အခြား နည်းနဲ့ကော လုပ်လို့ မရဘူးလား'ဟု မေးမြန်းမိပါ၏။

ရှားစောင်းလက်ပတ်အရွက်ကြီးများ၊

ထိုအမေးကိုလည်း ဆရာဦးမြင့်အောင်က 'ဆရာရေ့ ပြာပူအုံးရင်လည်း ရပါတယ်'ဟု ဖြေရင်း ရှားစောင်းလက်ပပ် အမြစ် သတ္တုရည် အစွမ်းကြောင့် သူ့သားလေး သေဘေးက လွန်မြောက်ခဲ့ပြီးနောက် ယခုအခါ အသက် ၃၄ နှစ်ထိုင် ကျန်းမာစွာနှင့် တိုင်းပြည်တာဝန်တွေ ထမ်းဆောင်လျက်ရှိနေကြောင်း သူ၏ ကိုယ်တွေ့ ပွဲတွေ့ ရှားစောင်းလက်ပပ်အမြစ် သတ္တုရည်အကြောင်း စာရေးသူမှ သုတေသနပြုရင်း စာဖတ်ပရိသတ်အတွက် လိုအပ်ပါက အသုံးပြုနိုင်ကြရန် ဆောင်းပါး အဖြစ် ရေးသားတင်ပြလိုက်ရပါ၏။

မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းရှိ အရေးကြီးအပင်များ၏ ရုက္ခဗေဒဆိုင်ရာ အမည်များနှင့် မျိုးရင်းအမည်များကို ဖော်ပြထားသောစာအုပ်တွင် ရှားစောင်း လက်ပပ်ကို အင်္ဂလိပ်အမည် (Aloes)၊ မျိုးစု (Genus) မှာ (Aloe) နှင့် မျိုးစိတ် (Species) မှာ (Vera) ဖြစ်ပြီး၊ မျိုးရင်း (Family) သည် (Liliaceae) ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြထားတာကို လေ့လာသိရှိရပါသည်။

ယခုအခါ စာရေးသူအနေဖြင့် အိုးရှားစောင်းလက်ပပ်အပင်များ စိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်ရေးကို ပြင်ဆင်နေသလို ရှားစောင်းလက်ပပ်နှင့် ပတ်သက်သော ဆေးဖက်ဝင်တွေ့ရှိချက် ပွဲတွေ့ ဆေးနည်းများကို စုဆောင်း၍ ဆက်လက် ဆောင်းပါးများ ရေးသွားနိုင်ရန် ရည်ရွယ်လျက်ရှိပါကြောင်း။

❖ ❖ ❖

သဘာဝပင်လယ်ရေ နှင့် ဆေးဖက်ဝင်အစွမ်း

၁၊ ၁၁၊ ၂၀၀၃ ရက်နေ့ နံနက် ၉း၀၀ နာရီလောက်မှာ ဆရာထက်ခေါင် ကားဖြင့် ရောက်လာပါ၏။ စာရေးသူမှ ခုတင်စောင်းမှာထိုင်လျက် အပြုံးဖြင့် ကြိုဆိုမိပါတယ်။ ရောက်ချင်းပဲ ဆရာထက်ခေါင်က ဦးကိုသိန်း ပြောလို့ သိရကြောင်း ခြေထောက် ဘယ့်နှယ် နေသေးလဲဟု မေးလာပါ၏။ စာရေးသူက-

'ဆရာရေ အထူး သတိထား သွားလာနေတဲ့ကြားက အခုလိုဖြစ်ခဲ့တော့ ကံစီမံရာပေါ့လို့ ဖြေရသလို ဖြစ်တာကလည်း ကျွန်တော်က စက်ဘီးနဲ့အဖြတ် ဆိုင်ကယ်မြင်လို့ ရပ်ပြီးအထောက် ဆိုင်ကယ်ကလည်း ကျွန်တော့်မြင်လို့ အရှိက် အုပ် လဲတာ တိုက်မိတာ ဖိမိတာလည်း မဟုတ်ပါဘဲ ကျွန်တော့် ဘယ်ခြေထောက် အတွင်းမှာ ခွက်သွားတာ ခြေချောင်း လေးချောင်း ကျိုးသွားလေရဲ့၊ အခုတော့ ကျောက်ပတ်တီးစည်း နားနေရတာပေါ့၊ ကိုက်ခဲနာကျင်မှု မရှိ ရောင်ရမ်းမှု လည်း မရှိပါဘူး ၁၈၊ ၁၀၊ ၀၃ ရက်နေ့ကဆိုတော့ နှစ်ပတ်ရှိခဲ့ပါပြီ'လို့ အသိပေး ဖြေမိပါတယ်။

ဆရာထက်ခေါင်က 'အသက် အရွယ်အရ ဂရုစိုက်သင့်ကြောင်းနှင့် ဝရုဆေး နည်းနဲ့ ကြပ်စည်းနည်း အရိုးဆက်နည်းလည်း ရှိကြောင်း'ပြောလာပါ၏။ ကျွန်တော့် တူတစ်ယောက်လည်း အဆင်မပြေလို့ တရုတ် နည်းပညာနဲ့ ကြပ်စည်းတာ အဆင်မပြေဖူးကြောင်း အသိပေးမိပါ၏။ စာရေးသူ၏ လက်ရှိ အနေအထားအရ ကိုက်ခဲ နာကျင် ရောင်ကိုင်း ဖျားနာခြင်းမျိုး မရှိလို့ အဆင် ပြေနေတယ်လို့ ယူဆမိပါ၏။ ၄၅ ရက်ပြည့်လို့ ကျောက်ပတ်တီး ဖြည်မှပဲ အဖြေသိရမှာပါ၊ လက်ရှိဘဝမှာ ငယ်ငယ်က ကျူးလွန်ခဲ့တဲ့ ဝဋ် ဝိဘာက ကြောင့်လည်း ခံရသလို အတိတ်ဘဝက အကျိုးဆက်ကြောင့်လည်း ဖြစ်မှာပေါ့၊ သာသနာ အကျော်အမော် ရှင်ဆန္ဒာဓိကလို ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးတောင် မုံရွာ ဘုရားဖူး ခရီးစဉ်မှာ ခေတ်လှေကား ပြုတ်ကျခံခဲ့ရတာ မျိုးနဲ့ ယှဉ်ပျှင် မာမရေးသူလို ပုထုဇဉ်လေးအတွက် ဖြေသိမ့်နိုင်ပါတယ်လို့ ဆရာ ထက်ခေါင်ကို အသိပေး ပြောပြမိပါ၏။

ခုတစ်လုံးမှာ ဆရာထက်ခေါင် ဝင်ထိုင်ရင်း နေပြည်တော်၊ ပျဉ်းမနား တောင်ဘက်မှာရှိသော ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်တစ်ပါးထံသွားရင်း ဆရာထံ ဝင်လာခဲ့တာဟု ဆိုပါ၏။ ဆရာထက်ခေါင်သည် များပြားလှသည့် ဌာနတာဝန် တွေ ကြီးမားလှသည့် တာဝန်တွေကြားက အားလပ်မှုရသည့် အချိန်လေးများကို အသုံးချပြီး ရင်ကျက်လှသည့် အတွေးအခေါ် အယူအဆတွေ အခြေခံ၍ ဘဝ ဒဿန အတွေးသစ် အမြင်သစ်တွေကို စာပေ ပရိသတ်များသို့ မျှဝေဖို့ စာတွေ အများကြီး ရေးနေသူပါ။ ဘဝ အတွေ့အကြုံ ရင့်ကျက်ရုံမက အတွေ့အကြုံ များလှသူ အတွေးနဲ့ အသိကိုဖော်ကျူးရာမှာ စာဖတ်သူများ အလွယ်နဲ့ အလင်း အမြင်ရအောင် ရေးသား ဖော်ထုတ်နိုင်အောင် ရေးအားရှိသူဟု မြင်မိပါ၏။

စိတ်ရင်းစေတနာကောင်းမြဲ နေပြည်တော်သို့ ရောက်လာသည်က စတင်၍ နေပြည်တော်၊ ပျဉ်းမနား စာနယ်ဇင်းအဖွဲ့ဝင်တွေနဲ့ပေါင်းလျက် စာပေ ဟောပြောပွဲ တွေ ပြုလုပ်ပေးလာရုံမက ကျေးရွာများမှာ ဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်းတွေမှာ စာကြည့်တိုက် ဖြစ်မြောက်ရေးတို့ကို ကူညီ ထည်ဆောက်ပေးနေခဲ့တာလည်း များလှပေပြီ။ အများပြည်သူတွေကြားမှာ ပညာအလင်း စာပေအလင်း ရစေလိုသော ပြင်းပြသည့် ဆန္ဒအရင်းခံကြောင့် အပင်ပန်းခံ ဆောင်ရွက်နေတာပါ။

စာရေးသူနဲ့ စတင် စကားဆိုစဉ် ပျော်ဘွယ်မြို့နယ်မှ စာသင်သား ဦးပဉ္စင်း လေးတစ်ပါး ပရဆေးပင်လေးများစိုက်ပြီး ပြန်ထွက်သွားတာကို မြင်တွေ့သွား

ရာက ဆေးဝါးနဲ့ ရောဂါကုသရေးအကြောင်း ဦးတည် ရောက်သွားခဲ့ပါတယ်။ ဆရာထက်ခေါင်က နေပြည်တော် တုံကော်အိမ်ရာမှာ မိုးကြိုးသွားနဲ့ ရောဂါသည်တွေကို ဆေးကုသပေးနေတာ အတော် အောင်မြင်နေကြောင်း၊ ရောဂါအတော်များများ ပျောက်ကင်းသက်သာနေကြောင်း၊ အချို့ အံ့ဖွယ် ထူးခြားနေကြောင်း ဆိုပါ၏။ ကုသသူက မိခင်ကြီးပေးခဲ့သော ကြေးမိုးကြိုးသွားနဲ့ လိုအပ်ပါက တိုင်းရင်းဆေးပါ တွဲပြီး ကုသကြောင်း၊ ခွဲရမည့်ရောဂါမျိုးတောင် ပျောက်ကင်းတာ ကိုယ်တွေ့ တွေ့ရကြောင်း ဆိုပါ၏။

ဆရာထက်ခေါင် ပြောကြားချက်က ထူးခြားရုံမက အများသိရလျှင် များစွာ အကျိုးရှိနိုင်မည်ဟု ယူဆမိ ယုံကြည်မိတာကြောင့် ဒီစာစုနှင့် ဖော်ပြလိုက်ရပါ၏။ ဆရာထက်ခေါင် ပြောပြတာက သူ့ဇာတိ ဟုမ္မလင်းမှ အများကြည်ညိုလေးစားသော ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါး နှလုံးရောဂါဖြစ်လာလို့ ဆရာဝန်များနှင့် ပြသကုသရာ ခွဲစိတ်ကုသရန်လိုကြောင်း၊ ကုန်ကျငွေ သိန်း ၁၀၀ လောက် ရှိမည်ဟုသိရာ ဒကာ ဒကာမတွေက အကုန်အကျခံ ကုမည်ဟု ဆိုသော်လည်း ဆရာတော်ကြီးက 'ဒီလောက် အကုန်အကျခံ ခုက္ခမရှာနဲ့တော့၊ ငါ့ထိုက်နဲ့ ငါ့ကံ ရှိစေတော့' ဟု မိန့်ကြားပြီး မြို့ကို ပြန်ကြွလာကြောင်း ဆိုပါ၏။

ဒီလိုနဲ့ နေပြည်တော်က မိုးကြိုးသွားနဲ့ ဆေးကုသမှု ထူးခြားတဲ့သတင်း ဟုမ္မလင်းမြို့ကို ရောက်လာပြီး ဆရာတော်ကြီးကို နေပြည်တော်အရောက် ပင့်လာကြကာ ပြသ ကုသပါလေရော၊ မကြာပါဘူး၊ ခွဲစိတ်ကုသမှ ပျောက်နိုင်တဲ့ ဆရာတော်ကြီးရဲ့ နှလုံးရောဂါ ရှင်းရှင်း ပျောက်သွားတော့တယ်၊ တကယ့် အံ့စရာဗျာဟု ဆိုပါ၏။ ဆရာထက်ခေါင် ဆက်ပြောတာက 'အခုတော့ ကျွန်တော်လည်း ဆရာထံ ရောက်သွားပြီး ကုသမှုခံယူနေတာ သုံးကြိမ်ရှိပြီ၊ အတော်ထူးခြားပါတယ်၊ အဲဒီ ကြေးမိုးကြိုးသွားနဲ့ လိုအပ်တဲ့နေရာများကို ထောက်ဆွဲချတာနဲ့ ကျင်သွားပြီး ပွင့်သွားတာမျိုး ခံစားရတာ၊ ပြီးတော့ အဲဒီ နေရာမှာ ပူဆင်း ပေါ့သွားတာ ခံစားရတယ်' ဟု သူခံစားခဲ့ရသမျှ ပြန်ပြောပြပါတယ်။

'အခု ကျွန်တော့်မှာ ခံစားနေရတဲ့ နှလုံးခုန်နှုန်း မမှန်ချင်တာလည်း အဆင်ပြေလာတယ်၊ ကိုယ်ခန္ဓာ အပေါ်ပိုင်း တင်းရင်း ကိုက်ခဲတာမျိုးတွေ လျော့သွားပြီး ရွှေ့ရိုလာတာပါပဲ'ဟု ဆိုတော့ စာရေးသူက-

'အဲဒါ သွေးကြော လေကြောတွေ ပွင့်သွားလို့ ရရှိခံစားရတဲ့ရလဒ်ပေါ့'ဟု ပြောရာ ဆရာထက်ခေါင်က 'ဟုတ်နိုင်တယ် ဆရာကြီးရေ၊ သွေးကြော လေကြောတွေ ပွင့်သွားမှတော့ ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်း အသွားအလာတွေပါ ရှောရှောရှူရှူ အဆင်ပြေသွားသလို ရောဂါတွေလည်း ကင်းပြီပေါ့' ဟု မှတ်ချက်ပြုပါ၏။

ထို့နောက် ဆရာထက်ခေါင်က 'မိုးကြိုးသွားနဲ့ ဆေးကုသပေးသူက ကျန်းမာရေးဝန်ကြီးဌာန တိုင်းရင်းဆေးပညာဦးစီးဌာနက ဆရာ တစ်ယောက်ပါ၊ မွေးချိန်မြင်ပနဲ့ ရုံးအားရက်တွေမှာ သူ့ထံလာတဲ့ လူနာတွေကို စေတနာထား ကုသ နေတာပါ၊ စေတနာရှိသလောက် လှူပေါ့၊ မသတ်မှတ်ပါဘူး၊ သူ့မိခင်ကြီးရဲ့ အမွေ 'သား ဒီမိုးကြိုးသွားနဲ့ သတ္တဝါတွေကို ကုသကယ်တင်ပါ' ဆိုတဲ့အတိုင်း လိုက်နာ ကုညီ ကုသပေးနေတာ၊ ဝဋ်နာ ကံနာတွေက လွဲရင် အတော့်ကိုပဲ ပျောက်ကင်း သက်သာနေကြတယ်၊ ရောဂါစုံနီးပါးပဲ ဆရာကြီး၊ ဆရာကြီးထံ လာတဲ့သူများ ကိုလည်း ညွှန်နိုင်တာပေါ့' ဟု ဆရာထက်ခေါင် ရဲမှူးကြီးက ဆိုပါ၏။

စာရေးသူကလည်း 'သဘာဝဆန်တဲ့ ဆေးနည်း၊ မြစ်ချင်းပြီး ဆေးနည်းနဲ့ တိုင်းရင်းဆေးနည်းတွေဟာ လူသားတွေအတွက် လိုအပ်တဲ့အခါ ထိရောက်စွာ အသုံးချနိုင်ရင် များစွာ အကျိုးထူးရရှိနိုင်ကြောင်း အခြေခံအသိကြောင့် ကိုယ်တိုင်လည်း လေ့လာဆည်းပူး အများအတွက်လည်း မျှဝေနေတာပါ၊ အချို့သော ဆေးနည်းများဟာ ပစ္စည်းပစ္စယအတွက် ကုန်ကျစရိတ်မရှားဘဲ ဖော်စပ် အသုံးပြုတဲ့အခါ အလွန်ထိရောက်တာ တွေ့ရသလို အမြဲ လက်ကိုင်ပြု သုံးစွဲသင့်တာ အမှန်ပါပဲ'ဟု ဆိုရာ ဆရာထက်ခေါင်က-

'ယခင်အခေါက်တွေကထက် အခု ဆရာကြီးကို တွေ့ရတာ အသားအရေ ပိုစိုပြည်လန်းဆန်းလာသလို ရွှင်လန်းတက်ကြွနေတာလည်း တွေ့ရတယ်' ဟု မှတ်ချက်ပြုပါတယ်။

'ရဲမှူးကြီးရေ၊ အရွယ်ရမှု ဆေးနည်းလေးတွေ ရှာကြံ စုဆောင်းရင်း အဆင်သင့်တော့ ဆရာဝကြော (အဘိဓမ္မာတောင်သာ) ရေး တိုင်းရင်းမြန်မာ ပွဲတွေ့ ဆေးနည်းကောင်းများ စာအုပ်မှာ ရှေးမြန်မာစစ်သည်များ ဖော်စပ် အသုံးပြုခဲ့တဲ့ အမောလုံဆေး ဆေးနည်းကို စိတ်ဝင်စားတာကြောင့်ရယ်၊ ပြီးတော့ အသုံးပြုရတဲ့ ဆေးအမယ်ကလည်း မများ၊ ရှာရ လွယ်တာကြောင့် ကိုယ်တိုင်ဖော်စပ် သုံးစွဲ

တော့လည်း ညွှန်းဆိုချက်နဲ့ ကွက်တိ ကိုက်ညီနေတာ တွေ့ရတယ်ခင်ဗျ၊ စ သုံးတာ မကြာသေးပေမယ့် ကျွန်တော့် အတွက်လည်း အဆင်ပြေနေတာတော့ အမှန်ပဲခင်ဗျ' ဟု ပြောပြ အသိပေးမိပါ၏။ ထိုအခါ ဆရာထက်ခေါင်က 'စိတ်ဝင်စားတယ် ဆရာကြီး'ဟု ဆို၍ စာရေးသူက အမောလုံဆေး ဖန်ပုလင်းကို ပြမိပါတယ်။

ဆရာထက်ခေါင်က ပုလင်းအဖုံးကိုဖွင့်၍ အသင့်ထည့်ထားသော ပလတ်စတစ်ဇွန်း အသေး၊ လက်ကိုင်ရှည်ရှည်ကို ကိုင်ပြီး အရည်ကို ကြည့်ပါ၏။ နီညိုရောင်ဖျစ်ဖျစ်ကို ကြည့်၍ သံပရာလည်း ပါတယ်ဟု ဆိုပါ၏။

'ဟုတ်ပါတယ်၊ သံပရာရည်၊ ကျောက်ချဉ်၊ ဆားနဲ့ ပျားရည်ကို အချိုးကျ ရော ဖော်စပ်ထားတာပါ၊ ဆန္ဒရှိရင် မြည်းကြည့်ပါ' ဟု ပြောမိပါ၏။ ထိုအခါ ဆရာ ထက်ခေါင် ပလတ်စတစ်ဇွန်းနှင့် ဆေးရည်ကို အနည်းငယ် စပ်ယူ၍ မြည်းပါ၏။ ခဏနေတော့ 'ခံတွင်းထဲ ရှင်းပြီး ဆင်းသွားတာပဲ'ဟု ဆိုကာ နောက်ထပ် တစ်ဇွန်းအပြည့် ခပ်၍ သောက်ချလိုက်ပါတယ်၊ ပြီးတော့ ဖော်စပ်နည်းအချိုးကို မေးတော့တာပါပဲ၊ စာရေးသူကလည်း ဆရာ ဝကြော ဖော်ပြထားတဲ့အတိုင်း

၁။	သံပရာသီး	၅ လုံး
၂။	ကျောက်ချဉ်	၅ ကျပ်သား
၃။	ဆား	၅ ကျပ်သား
၄။	ပျားရည်	၁၀ ကျပ်သား

သံပရာသီး အရည်ညှစ်၊ ကျောက်ချဉ် အမှုန့်ပြုလုပ်ပြီး ပစ္စည်းတွေကို ဝင်ဆံ့မယ့် ဖန်ပုလင်းထဲမှာ ရောစပ်တာပါပဲ။ ကျွန်တော့်မှာရှိတာက ကျောက်ချဉ် အတုံးမို့ ပလတ်စတစ်အိတ်ထဲ ထည့်ထုရတယ်။ အမှုန့်မရတော့ ပျော်ဝင်အောင် အတော်မွှေရတယ်၊ ရောစပ်ပြီး တန်းသုံးနိုင်တာကလည်း ဆေးရည်ရဲ့ ကောင်းကွက်ပါပဲ။ ကျွန်တော်က ဆေးတို့ပြန်တာ မြန်တော့ အစမှာ အနည်းဆုံးက စသုံးခဲ့တာအဆင်ပြေလို့ အခုတော့ တစ်နေ့ သုံးကြိမ် ပလတ်စတစ်ဇွန်းငယ်နဲ့ သောက်နေပါပြီ။

ဆရာ ဝကြော ညွှန်းဖော်ပြသလို ဒီအမောလုံဆေးဟာ အလုပ်ပင်ပန်းလို့ နွမ်းနယ်တာတွေ၊ ကုန်ခမ်းသွားတဲ့ အားအင်တွေ ပြန်လည် ပြည့်လာမယ်၊

အမောခံနိုင်တယ်၊ အမောလုံတယ် ဆိုတဲ့အတိုင်း လက်တွေ့ခံစား တွေ့ရှိချက် အရတော့ ဖြစ်နိုင်ကြောင်း ပြောပြရာ ဆရာထက်ခေါင်ကလည်း စိတ်ဝင်တစားနဲ့ 'ကျွန်တော်လည်း ဖော်မယ်'ဟု ဆိုပါသည်။ သဘာဝက ရတဲ့ အာဟာရနဲ့ အားဆေးဟာ အကောင်းဆုံးပဲ ဆရာကြီး ဟုလည်း မှတ်ချက်ပြုပြန်ပါ၏။

ဓာတု အားဆေးများထက် အစားအသောက်မှရသော အာဟာရနဲ့ သဘာဝ ပစ္စည်းများကရသော အာဟာရ အားဆေးကို သူ ပိုမိုနှစ်သက်ကြောင်း၊ လက်တွေ့လည်း သုံးစွဲလုပ်ဆောင်လိုက်နာနေကြောင်း ဆွေးနွေး ပြောပြပါသည်။ စာရေးသူနဲ့ အတွေးအခေါ် အယူအဆချင်း နီးစပ်နေတာကြောင့် စာရေးသူ ကိုယ်တိုင် လေ့လာသိရှိထားသော သိဒ္ဓိဝင် ဆေးစွမ်းထက်လှသော ဂမုန်းနက်ဥ လက်နှစ်ဆစ်ခန့် အခွံသင် ဓါးခြစ်ဆံခေါင်းမျှ ရှိသော အဖတ်လေးများရအောင် လှီး၊ အဖုံးပါ ပလတ်စတစ်အကြည်သား ဘူးကလေးထဲထည့်၊ ပျားရည် လက်သုံးလုံးခန့်နှင့် အီးအမ်ဖျော်ရည် သုံးဇွန်းထည့်မွှေ စိမ်ထားသော အရည်လေးကို ပြမိပြန်ပါ၏။

သိဒ္ဓိဝင် ဆေးစွမ်းထက်လှတဲ့ ဂမုန်းနက်အစွမ်းကြောင့် ပျားရည် အရောင်က အနက်ရောင်ဘက်လှပြီး အရောင်ရင့်သွားတယ်။ ပြီးတော့ အကျိုးပြု သက်ရှိများ ပါဝင်တဲ့ အီးအမ်ဖျော်ရည်ထည့်ထားပြန်ဆိုတော့ ရောဂါအတော်များများ အတွက် ကြိုတင်ကာကွယ်ထားနိုင်သလို အာဟာရသိဒ္ဓိ ရနိုင်မှာကို ယုံကြည်လို့ ကျွန်တော် ပုံမှန် မှီဝဲနေကြောင်း အသိပေးမိပါ၏။ ဂမုန်းနက် အဖတ်ကလေး တစ်ဖတ်ကို နှစ်ရက် တစ်ကြိမ်လောက် ထည့်စားပါတယ်။ အခုပြတဲ့ အရည်က ပျားရည်ထပ်ထပ်ထည့်တာ လေးကြိမ်မြောက်ပါ၊ ဒီနှစ် ဂမုန်းဥ ပြတ်သွားလို့ ဆောင်းတွင်း အချိမှပဲ ပြန်လုပ်ရတော့မယ်။ ထူးခြားတာက ကျွန်တော် ဂမုန်းနက် ပျားရည်ဘူး ဖွင့်တာနဲ့ မြစ်သားကလေး အနားပြေးလာပြီး ပါးစပ်ဟပေးတာ ပါပဲဟု အသိပေးမိပါ၏။

ထိုအခါ ဆရာထက်ခေါင်က 'ဆရာကြီးပေးထားတဲ့ ဂမုန်းနက်အိုးကို အသေအချာပြုစုပြီး အချိမှ ဂမုန်းနက်ပျားရည် လုပ်သောက်မယ်'ဟု ဆိုပါတယ်။ သဘာဝနှင့်ဆိုင်တဲ့ အသိအမြင်ကို လေ့လာဆည်းပူးပြီးနောက် ထိုအသိကို သတိမမူ သတိလက်လွှတ်ရှိခဲ့တာကြောင့် အသက်ဆုံးရှုံးရသည် အထိ ရှိခဲ့တာကို သူ့ကိုယ်တွေ့ ပြောပြလာပါ၏။ ယခုအခါ ခေတ်မီနည်းပညာတွေနဲ့အတူ လူနေမှု

ပုံတွေမှာလည်း မြင့်မားလာခဲ့တာကြောင့် ခေတ်မီ အဆောက်အဦ ရုံးခန်းတွေမှာ ဘိလ်ခန်းတွေမှာ အဲယားကွန်းတွေ တပ်ဆင် အသုံးချ ခံစားနေကြောင်း၊ နေရ ထိုင်ရတာ ပြင်းပြောင်းသာယာ မိမိရှိတာ အမှန်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဒါပေမယ့် သဘာဝ ဥတုရာသီအလျှင် မိမိ၏ ကိုယ်ခံကျန်းမာရေး ပကတိ အခြေအနေကိုပါ သတိနှင့် ယှဉ် သုံးစွဲပါမှ ပိုမိုအကျိုးရှိကြောင်း ဆိုပါ၏။

သူ့ကိုယ်တွေ့အရ အဲယားကွန်း အခန်းထဲမှာ အမြဲနေပြီး အပြင်သွားလာ သည့်အခါ အဲယားကွန်းနဲ့ သွားလာပြီးတော့ အအေး စနိုးတာဝါ ကမ်းပေးတာ ယူ မျက်နှာပြင် ပွတ်သပ်လိုက်တာ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ဇက်ကြိုးပြီး လေဖြတ် အသက် ပါ ပါသွားရကြောင်း ဆိုပါ၏။ အဲဒါကိုပဲ ဆရာထက်ခေါင်က အပူ အအေး ဓာတ်ကို မျှတအောင် သတိ အသိနဲ့ယှဉ်၍ အသုံးမချတတ်ရင် အန္တရာယ် ဘေးဒုက္ခ နဲ့ ကြုံတတ်ကြောင်း ထောက်ပြပါတယ်။

ထို့အပြင် ယခုခေတ် မြို့ပြတည်ဆောက်မှုပုံစံအရ မျှတသော လေဝင် လေထွက် ရရှိရန် မလွယ်တော့။ နည်းပညာသုံးရ ယူရကြောင်း ဒါဟာ ကမ္ဘာ့ ပုံစံတစ်ခု ဖြစ်လာပြီဖြစ်ကြောင်း၊ နည်းပညာအရ ဆောင်ရန် ရှောင်ရန်တွေ ရှိနေ တာ အမှန်ပါ။ ထိုအထဲက အဲယားကွန်းအခန်းမှ အထွက် ကြားခံအခန်းတစ်ခု သို့မဟုတ် ပုံစံတစ်ခုလည်းရှိကြောင်း၊ အသိပေးသလို အသိနဲ့ သတိ ယှဉ်နေ နိုင်သျှင် ပိုမို အဆင်ပြေနိုင်ကြောင်း အသိပေး ပြောပြပါတယ်။

ထို့နောက် ဆရာထက်ခေါင်က စာပေရေးသားနေရာတွင် သူ့အတွေး သူ့အမြင် သူ့ခံစားမှုက် ဆန္ဒတွေကို ပြောပြလာသလို စာဖတ်သူများအတွက် အနှစ်သာရရှိသော အတွေးသစ် အမြင်သစ်များ ရရှိနိုင်ရေးအတွက် ဘက် ပေါင်းစုံမှ လေ့လာ ဆည်းပူးရင်း သိထားသမျှကို ပြန်လည်ဖော်ပြ အသိပေးရေးကို ဦးတည်နေကြောင်း သိရပါ၏။ စာရေးသားရာတွင် အဓိက မျက်စိအကြည့်ဓာတ် ပုံမှန်ရှိရေးအတွက် သူ အလွန်ဂရုစိုက် လုပ်ဆောင်နေကြောင်း၊ အထူးသဖြင့် မျက်စိမှာ အနည်းငယ် ဝေတာတို့ ထင်းတာတို့ ကိုက်တာတို့ အရိပ်အယောင်ပြ တာနဲ့ ဆေးရေးတက်ကြောင်း ဆိုပြန်ပါတယ်။

ဒါ်အဓိကမှာပဲ စာရေးသူက သူ့ကို ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက ဆားရေ မျက်စဉ်းခတ်တယ် ဆိုတော့ သူ့ရဲ့လူမျက် ဆားရေမျက်စဉ်းကြောင့် အကျိုးခံစားမှုတွေအကြောင်း သိလိုတာကြောင့် မေးမိပါ၏။ ထိုအခါ ဆရာထက်ခေါင်က 'ဆရာကြီးရေ

ကျွန်တော်က သဘာဝနည်းကို ယုံကြည်သလို လက်တွေ့လည်း သုံးစွဲလုပ်ကိုင်နေ ပါတယ်။ သဘာဝနည်းက ရေရှည် အကျိုးများနိုင်သလို ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး နည်းပါးတယ်လေ'ဟု ဆိုပါတယ်။

ပြီးတော့ ဆရာထက်ခေါင်က 'ဆားရေ မျက်စဉ်းခတ်လိုက်တာနဲ့ မျက်ရည် တွေနဲ့အတူ မျက်ဝက်တွေပါ ထွက်ကျလာတယ်၊ ပြီးတော့ မျက်စိ ကြည်ရတာ ကြည်သွားတာ အမှန်ပဲ'ဟု ပြောပါ၏။ ထို့အပြင် 'ဓာတုမျက်စဉ်းဆေးတွေ ရှိပါ တယ်၊ သုံးရင် ခဏတော့ ကောင်းတယ်၊ ရေရှည်တော့ မကောင်းဘူးဗျ၊ ပြီးတော့ ဘေးထွက်ဆိုးကျိုးတွေ ရှိနေတာ အများအသိပဲ'ဟု ဆိုချင်ပြန်ပါ၏။

'ဟုတ်ပါတယ် ခဲ့မှူးကြီး၊ ကျွန်တော်လည်း လက်ခံပါတယ်၊ နည်းပညာ ခေတ်ထဲမှာ နည်းပညာအရ ဖော်ထုတ်ထားတဲ့ မျက်စဉ်းဆေးတွေ များစွာရှိနေတာ အမှန်ပါ။ သူ့ရောဂါနဲ့ သူ့ဆေး အဆင်ပြေ နေတာမျိုးတွေ ရှိမှာပါ၊ ကျွန်တော် လည်း အကုန်အကျ သက်သာပြီး လက်တွေ့ ပွဲတွေ့ သုံးစွဲနေတဲ့ မျက်စဉ်း တစ်မျိုး ရှိတယ်ဗျ'ဟု ပြောပြ၍ ဗီရိုပေါ်မှ ပလတ်စတစ် မျက်စဉ်းဘူးငယ်လေးကို ယူပြမိပါ၏။

'သဘာဝ ပင်လယ်ရေနဲ့ ရောက်ရည် ရောစပ် အသုံးပြုခဲ့တာ ၁၀ စုနှစ် ကျော်ပါပြီ၊ မိသားစု မျက်စဉ်းဆေးရည်အဖြစ် အသုံးပြုနေပါတယ်၊ ဒီနေ့အထိ

အဆင်ပြေနေသလို မျက်စဉ်းအာနိသင်တွေ အပြည့်အဝရှိပါတယ်၊ ကျွန်တော် လည်း ဒီသဘာဝ ပင်လယ်ရေနဲ့ ရောက်ရည်ကို ဖော်ထားပြီး မျက်စိ ဝေတဲ့အခါ မျက်စဉ်းခတ် အသုံးပြုနေတာ အလွန်အဆင်ပြေနေပါတယ်၊ ကလေးငယ်လေး တွေအတွက် လိုအပ်ရင် ချက်ချင်း ဖော်ပြီး သုံးပါတယ်၊ အဲဒီ အခါမှာတော့ ရောက်ရည်ကို ၁-၅ စက်လောက်ပဲ ရောကြောင်း ပြောပြမိပါ၏။

မျက်စဉ်းဘူးကလေး ကိုင်ပြီး ဆရာထက်ခေါင်က စိတ်ဝင်စားစွာနဲ့ ဆေးနည်း ရရှိပုံကို မေးပါသည်။ စာရေးသူကလည်း ပြောပြမိပါ၏။ ၁၉၉၅ ခုနှစ်မှာ ခြံလုပ်ငန်းဝင်ငွေနဲ့ အောက်ကားလေးတစ်စီး ဝယ်ဖြစ်ပါတယ်၊ အဓိကကတော့ ကျေးလက်ဆေးခန်းတွေကို မကြာခဏသွားရတဲ့ နှလုံးရောဂါသည် ဇနီးသည် မြို့နယ် သူနာပြုဆရာမကြီး အတွက်ပါ။ ဒါပေမယ့် ကိုယ်ပိုင်ကားလေးရှိလာတော့ မိသားစု ဘုရားဖူးခရီးနဲ့ မရောက်ဖူးသေးတဲ့ ပင်လယ်ခရီးစဉ် သွားဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီလိုနဲ့ သံတွဲ ငပလီကမ်းခြေကို နွေရာသီတစ်ရက်မှာ မိသားစု ရောက်ခဲ့တဲ့ အချိန် ပင်လယ်ပြင်ကို မြင်တွေ့ရတော့ ဝမ်းသာပျော်ရွှင်ကြတာ ပြန်မြင်ယောင်မိ ပါရဲ့။

နှစ်ညအိပ် နှစ်ရက် ခရီးစဉ်မှာ မိသားစု ပင်လယ်ထဲဆင်း ရေချိုး၊ ရေချိုးလို့ ဝမှ ကုန်းပေါ် ပြန်တက်၊ ရေချိုးရင်း ပင်လယ်အတွေ့အကြုံတွေ ရယူ ခံစားခဲ့ကြ ပါတယ်။ သားသမီးတွေ ပျော်နေကြသလို နှလုံးရောဂါသည် ဇနီးလည်း ရွှင်ပြုံး နေတာ တွေ့ရတော့၊ စီစဉ်ပို့ပေးခဲ့သူ စာရေးသူ အားရကျေနပ်ခဲ့ရတာ အမှန်ပါ။ စာရေးသူတို့ သွားရောက်ခဲ့တဲ့အချိန်က ငပလီမှာ လူပါးနေပါပြီ။ သင်္ကြန်ပြီးမှ သွားကြလို့ပါ။ ဒုတိယနေ့ ညနေခင်းပိုင်းမှာ ဒေသခံ ရခိုင်အမျိုးသားကြီးတစ်ဦးနဲ့ စကားပြောဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

ရခိုင်သံဝဲပေမယ့် စကားပြောဆိုရာမှာ မွန်ရည်လှပါတယ်။ စာရေးသူကဲ့သို့ ပါးပါး ပုပု ညိုညို သွက်လက်မှုအပြည့်နှင့် တွေ့ရသလို အသက်ချင်း မတိမ်းမယိမ်း ဟု ယူဆမိပါ၏။ စာရေးသူတို့လာခဲ့တဲ့ ပျဉ်းမနားအကြောင်း ၁၉၇၇ ခုနှစ်က လူရည်ချွန် စိမ်းကိုန်းမှာ ကြီးကြပ်သူဆရာအဖြစ် လူရည်ချွန်တွေနဲ့အတူ ပထမဆုံး အကြိမ် ငပလီကို ရောက်ဖူးကြောင်း၊ စာရေးသူ လိုက်တဲ့အခေါက်မှာမှ လေယာဉ် ပျံ မဆီးရသဲ ပို့ဆောင်ရေးကား (TE 11) တွေနဲ့ ရှိုးမ ဖြတ်လာရကြောင်း၊ ခရီးပန်း ပင်ပန်းလှကြောင်း၊ လူရည်ချွန်တွေလည်း များနော ကြီးကြပ်သူတွေလည်း ပန်းများ

ကြကြောင်း၊ စာရေးသူလည်း အသည်းရောင်လို့ ဆေးကုခဲ့ရကြောင်း၊ အဲဒီ တစ်နှစ်ပဲ နောက်နှစ်တွေမှာ လေယာဉ်နဲ့ပဲ ပို့ပေးကြကြောင်း ပြောပြမိပါတယ်။

ထို့အတူပါပဲ၊ ထိုရခိုင်ကြီးကလည်း ငပလီ အပန်းဖြေစခန်း ဖြစ်လာပုံနဲ့ ပြည်မနဲ့ ဆက်သွယ်မှု အဆင်ပြေသွားလာမှုများလာရာက တည်းခိုခန်းတွေ ဈေးရောင်းဈေးဝယ်တွေ ပိုမိုအဆင်ပြေတိုးတက်လာကြောင်း၊ လူရည်ချွန်တွေ ရောက်လာတာနဲ့ ကုန်ဈေးနှုန်းတွေ အဆမတန် တက်သွားတတ်သလို ငပလီ အပန်းဖြေရာသီရောက်လာတာနဲ့ တည်းခိုခန်းခတွေတက်၊ ကုန်ဈေးနှုန်းတွေပါ မြင့်လာပါရောတဲ့၊ ဒါကလည်း ဈေးကွက်သဘော အမှန်တရားပါဟု ဆိုပါ၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက ဆက်၍ သူတို့ဒေသမှာရှိနေတဲ့ ပင်လယ်ကို ရောက်လာပြီး သာမန်ခံစားရယူ တတ်သူများအတွက် စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ် ပျော်ရွှင်မှု ရနိုင် သလို၊ သဘာဝ ပင်လယ်ရေက ဆေးဖက်ဝင်အစွမ်းတွေကို သိရှိရယူနိုင်ရင် ကျန်းမာရေး အထောက်အကူပြုနိုင်တဲ့အပြင် ကိုယ့်အတွက် များစွာ အကျိုးရှိ ကြောင်း ဆိုပါ၏။

ဤကဲ့သို့ ပြောဆိုချက်ကြောင့် ကိုယ်တိုင်လည်း ပင်လယ်ကိုရောက်နေခိုက် ရေချိုးရင်း ပင်လယ်လေ တဖြူးဖြူးကြားမှာ ပျော်မြူးမှုရသလို စိတ်လက် ပေါ့ပါးစွာ ရရှိခံစားနေစဉ် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးရဲ့အဆိုအရ သဘာဝ ပင်လယ်ရေက ရနိုင်တဲ့ ဆေးဖက်အစွမ်းတွေကို သိလို ခံစားရယူလိုတာကြောင့် စာရေးသူမှ မေးမိပါ၏။ ထိုအခါ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက 'ခင်ဗျားတို့ ပင်လယ်ဘေးရောက်တာနဲ့ ပထမဖြစ်လာတဲ့ ခံစားမှုကို အစဖော်ကြည့်ပါ၊ လှတိုင်းနီးပါး ပင်လယ်ထဲ ပြေးဆင်းချင်စိတ်ပေါ်လာ ပြီး ပုံစံမျိုးစုံနဲ့ ရေထဲ ရောက်သွားကြတာ အမှန်ပဲ၊ အဲဒါ သဘာဝပင်လယ်ရေရဲ့ ဆွဲဆောင်မှု ဆွဲအားပေါ့' တဲ့။

'ပင်လယ်ရေထဲရောက်ပြီး ရေစိမ်လိုက်တာနဲ့ ပထမဦးဆုံး ပင်လယ်ရေရဲ့ ဆေးဖက်ဝင်အာနိသင်ကိုတောင် ခံစားရတာ၊ ပင်လယ်ရေဆိုတာ အငန်ဓာတ် ပါတဲ့ သတ္တုတွေ ပျော်ဝင်နေတာတင်မကဘူး၊ အခြားရေမှာ ပျော်နိုင်တဲ့ သတ္တု ဖြစ်ပေါင်းပစ္စည်းတွေလည်း ပျော်ဝင်နေကြတယ်။ သဘာဝအလျောက် အဲဒီဓာတ် တွေကပေးတဲ့ ဆေးဖက်ဝင်အစွမ်းတွေ ရရှိနိုင်တယ်၊ အဲဒီဓာတ်ပစ္စည်းတွေ အရေပြား ကနေ စိမ့်ဝင်သွားတာနဲ့ ယေဘုယျအားဖြင့် ပင်လယ်ရေချိုးတဲ့သူ စတင် ခံစားရတာက အကြောအခြင်တွေ ပြေလျော့သွားပြီး လန်းဆန်းလာပါရော' တဲ့။

'ပင်လယ်နဲ့ဝေးတဲ့အရပ်က လူတွေ သုံးကြိမ်လောက် ရေချိုး ရေစိမ်လိုက်တာနဲ့ အဲဒီ သဘာဝပင်လယ်ရေကပေးတဲ့ ဆေးအစွမ်းကြောင့် ဦးစွာ ခံစားရနိုင်တဲ့ အကျိုးတွေကတော့-

က။ ဗိုက်ဆာလာတယ်၊

ခ။ တစ်ကိုယ်လုံးရှိ အကြောအခြင်တွေ ပြေလျော့လာတယ်၊

ဂ။ အရေပြားမှာဖြစ်နေတဲ့ ပွေး၊ ညှင်း၊ တင်းတိပ်၊ အကျိတ် အနာအဆာများ ပျောက်ကင်း သက်သာလာတယ်၊

ဃ။ ပင်လယ်ရေ မျက်စိထဲ ဝင်တဲ့သူတွေ မျက်စဉ်းလိုပဲ စပ်တယ်၊ ပြီးတော့ မျက်စိဝေတာတွေ လျော့ကျသွားတယ်၊

ဟု ထိုရှိုင်ဆရာကြီးက ပင်လယ်ရေအစွမ်းကို ပြောလာပါ၏။ ထို့နောက် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ဆက်ပြောတာက မြို့ပြမှာ မွန်းကျပ်နေတဲ့သူတွေ၊ အသက်ရှူမဝသူတွေ ပင်လယ်ရေကို ရှူလိုက်ရင် ပြေလျော့ သက်သာသွားနိုင်တယ်။ အဲဒီလောက်အထိ သဘာဝပင်လယ်ရေရဲ့ ဆေးဖက်ဝင်အစွမ်းက ထက်မြက်တာဗျ ဟု ဂုဏ်ယူ ဝင့်ကြွားစွာ သူ့ဒေသ၏ ပင်လယ်ပြင်ကို အမွှမ်းတင် ပြောပြနေစဉ် သူ့မျက်နှာမှာ မာန်အပြည့်ရှိနေတာ တွေ့ရပါ၏။ ထို့နောက် ထိုသူက ဆက်ပြောရာတွင် 'ခင်ဗျားတို့ မြေပြန့်ဒေသတွေမှာ ဆားကို နင်းကြတယ်၊ ဆားကို ရေမချိုးခင်နဲ့ အိမ်ရှေ့ ဝင်ခါနီးတွေမှာ မြေပေါ်ကို ဆားပွတ်ကြတာ၊ အဲဒါ ဆားဓာတ်ဖေကြတာပေါ့၊ အဲဒီ ဆားဓာတ် အကျိုးကြောင့် မျက်စိမှုန်သူတွေ မျက်စိအလင်းတောက်ကြသလို အချို့ မျက်မှန်တောင် လွတ်သွားကြတယ်'

နောက်ပြီး 'ဆံပင်ကျွတ်ပြီး ပါးနေ ကျဲနေသူတွေ ဆံပင်ပြန်ပေါက်လာတယ်၊ ဖတ်လေး ဖက်တုံ့ ရောဂါသည်တွေ ပေါ်ပါးသွက်လက်လာတယ်၊ အနာကြောင့် များနာနေသူတွေ ခြေထောက် ဆားပွတ်၊ ဆားအုံပေးရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်တယ်ဗျ' ဟု ပြောပြပါသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ပြောပြချက်တွေ ကြားရတော့ ပင်လယ်ရေချိုးထားတဲ့ စာရေးသူ ခံစားရတဲ့ ပကတိ အခြေအနေများကို နှိုင်းယှဉ်ကြည့်မိတာ အမှန်ပါ။ တစ်ခု ထူးခြားတာက စာရေးသူ၏ ကိုယ်ခန္ဓာမှာ နေ့စဉ် ဖြစ်ပေါ်နေသော ခြေလက်ကိုက်ခဲခြင်း ချွေးထွက်၊ ရင်းချွေး အချဉ်ပေါက်ရာက ဖြစ်လာသော ညှင်းကွက်အချို့ အတော်ကို မှိန်ကျ လျော့နည်းသွားတာ တွေ့ရ

ပါ၏။ ဗိုက်ဆာလာသလို နှလုံးရောဂါသည် ဖနီးလည်း သွက်လက် သန်းဆန်းနေတာ တွေ့ရပါတယ်။

ထို့နောက် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက ဆက်၍ 'ကျုပ်က ဒီဒေသမှာမွေး ပင်လယ်လေအပြည့် အာဟာရရနိုင်ပြည့်စုံတဲ့ ပင်လယ်ငါး အများဆုံးစား၊ ပင်လယ်ရေ ချိုးပြီး ပင်လယ်ကမ်းစပ်မှာ ဆော့ကစား ပြေးလွှားရင်း ကြီးပြင်းလာခဲ့တာ အခု အသက် ၈၄ နှစ် ရှိပြီ၊ မျက်စိ မမှုန်၊ ဒူးမယိုင်၊ ကျန်းမာနေတာ၊ ဆေးမကုရသေးဘူးဗျ' ဟု ဝင့်ထည်စွာ ဂုဏ်ယူဟန် အပြည့်နဲ့ ပြောလာပြန်ပါတယ်။ သူနဲ့ တွေ့စက သူ့ကို အကဲခတ်မိတာနဲ့ တခြားစီ၊ စာရေးသူက ၅၀ ကျော်၊ သူလည်း မတိမ်းမယိမ်း ပေါ့လို့ ထင်ခဲ့တာ လုံးဝ လွဲနေပြီ။

စာရေးသူက 'ကျွန်တော် ထင်ထားတာ အသက် ၅၀ ကျော်လောက်၊ အခုတော့ ဆရာကြီး ပြောတဲ့ အသက် ကြားရလို့ သိပ်ကို အံ့ဩသွားရပါတယ် ဆရာကြီးပြောတဲ့အတိုင်း သဘာဝ ပင်လယ်ကပေးတဲ့ သဘာဝ ကျန်းမာရေးသုခတွေ အပြည့်အဝ ခံစားပြီး ဆံမြွေ့ သွားမကျိုး မျက်စိ မမှုန်၊ တိုတောင်ပုံစံ မရှိ ပကတိ ကျန်းမာနေလိုက်တာ အားကျတယ်ဗျာ' ဟု ဆိုတော့ ပြည်နယ် တရားရေးဌာနမှာ တရားသူကြီးအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ဖူးကြောင်း သိရပါ၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီး အပြောနှင့် ပကတိ အခြေအနေများကို အကဲခတ်မှာ စာရေးသူ တွေ့ရှု

သမျှ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် အသက် ၇၀-၈၀ ဝန်းကျင် ရှိနေသူတွေမှာ အရွယ်၏ လက္ခဏာ ဟန်ပန် ရှိနေတာတွေက သိသာလှသလို အသားအရေ လျော့ရိလျော့ရဲ ပျက်စီး ယိုယွင်းနေတဲ့ အသွင်အပြင် ဆဲလ်ကွက်တွေနဲ့ ထူးခြားဆုံးကတော့ မျက်စိ အကြည့်မှာ ဝေဝါးနေတာပါပဲ။ ယခု ရှိုင် ဆရာကြီးရဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာမှာ ဒီအခြေအနေမျိုးမရှိဘဲ မျက်စိ အကြည့်အမြင်ဟာ အထူး ကြည်လင်ပြီး ကျန်းမာ ပကတိ ရှိနေတာ စာရေးသူက 'ဆရာကြီးရေ အသက် ၈၀ ကျော်အထိ မျက်စိ အကြည့်ခတ်ရှိရုံမက အမြင်အားကောင်း မျက်မှန် လွတ်နေတာ စိတ်ဝင်စားတယ်ဗျာ၊ ပင်လယ်ရေချိုးပြီး မျက်စဉ်းခတ် ထိန်းထားတာလား၊ အခြားဆေးနည်းကော ရှိသေးလား' ဟု စူးစမ်း မေးမြန်းမိပါတယ်။

'အသက်ကြီးလာတော့ ငယ်ရွယ်တုန်းကလို ပင်လယ်ထဲဆင်း ရေချိုးတာမျိုး နည်းသွားပါပြီ တစ်လ နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ်တော့ ဆင်းဖြစ်ပါတယ်၊ မျက်စိအတွက် သဘာဝပင်လယ်ရေနဲ့ ရောက်ရှည် ရောစပ် အမြဲခတ်နေပါတယ်' ဟု ပြောပါ၏။ ထိုစဉ်ကတည်းက အဲဒီဆရာကြီး ပြောလိုက်တဲ့ သဘာဝပင်လယ်ရေနဲ့ ရှောက်ရေ ရောစပ်ထားတဲ့ မျက်စဉ်းကို ကျွန်တော်လည်း သုံးပါတယ်၊ မိသားစုအတွက်လည်း အသုံးပြုနေကြောင်း ဆရာကြီးအဓိပ်ကို ပြောပြ အသိပေးမိပါ၏။

သဘာဝပင်လယ်ရေကို ပင်လယ်ကမ်း ကျောက်ဆောင်တွေကြားမှာ လှိုင်းမမိတဲ့ ကြည်လင်ပြီး အနယ်ထိုင်နေတဲ့ နေရာက ရေသန့်ဘူးလေး ငါးဘူးနဲ့ ခပ်ယူလာပါတယ်။ မျက်စဉ်းဘူး ဖန်ပုလင်း၊ ပလတ်စတစ် ဘူးလေးတွေနဲ့ အမြဲ ရောစပ် အသုံးပြုနေတာ ဒီနေ့အထိပါပဲဟု ပြောပြပြီး ပင်လယ်ရေဘူးလေးကို လက်ဆောင်ပေးမိပါ၏။ ထိုအခါ ဆရာထက်ခေါင်က-

'တစ်ဝက်လောက်ပဲ ပေးပါ၊ ဆရာကြီးလည်း သုံးနေတာပဲဟု ဆိုတော့ ယူသွားပါ ခင်ဗျ၊ ကျွန်တော့်မှာ ပင်လယ်ရေ သုံး လေးဘူး အမြဲရှိပါတယ်၊ သားမောင် ကားစော်ငါနဲ့ ပင်လယ်ဘက်ရောက်ရင် ယူလာပေးတော့ မပြတ် ရှိနေပါတယ်'ဟု ဆိုတော့မှ ယူသွားလေသည်။

စကားဝိုင်းကောင်းနေလိုက်တာ၊ ဆရာထက်ခေါင်လည်း ၁၁း၃၀ နာရီ ကျော်လောက်မှ ကားဖြင့် ပြန်လည်ထွက်ခွာပါ၏။ ၂ ၁၁၊ ၀၉ ရက်နေ့ ညနေ ၅ နာရီလောက် ဆရာထက်ခေါင်မှ ဖုန်းဆက်၍ သဘာဝ ပင်လယ်ရေနဲ့ ရှောက်ရေ ရောစပ်အသုံးပြုပုံနဲ့ အမောလုံဆေး ဖော်စပ်ပုံကို ထပ်မံ မေးမြန်း

လာပါတယ်။ စာရေးသူက ပြန်လည် ဖြေကြားခဲ့ရာမှာ မျက်စဉ်း ဖော်စပ်ရန် အတွက်

'အသုံးပြုမယ့် မျက်စဉ်းဘူးလေးကို ရေနွေးနဲ့ နှစ်ကြိမ်လောက်စိမ် ဆေးကြော သန့်စင်ပြီးမှ ပင်လယ်ရေအကြည်ကို ဘူးထဲလောင်းထည့် ရှောက်ရည်အတွက် နေရာ ကွက်လပ်ထားပြီး အဲဒီဘူးကို ရှောက်သီးအရင့်ကို လှီး၊ လက်နှင့်ညှစ်ပြီး ကိုယ်လိုသလောက် တစ်စက် နှစ်စက်မှ ၁၅ စက် လောက်အထိ ထည့်ကြောင်း၊ ပြီးတော့ ဘူးအဖုံးလေးတွေပိတ် လှုပ်ပေးကြောင်း၊ ထို့နောက် ဘူးထဲက မျက်စဉ်း တစ်စက် နှစ်စက်လောက် အောက်ကို ညှစ်ချပြီး သုံးတာပါ'ဟု ပြောမိပါ၏။

'ကျွန်တော် ဒီသဘာဝပင်လယ်ရေကို ဖော်စပ် အသုံးပြုနေတာ ဆယ်စုနှစ်ကျော်ခဲ့ပါပြီ၊ ကျွန်တော်နဲ့ ကျွန်တော့်မိသားစုအတွက် အဆင်ပြေ ချောမွေ့နေတာတော့ အမှန်ပါ' ဟု အသိပေးမိသလို၊ ဒါကိုပဲ စာရေးသူမှ သူရဿမဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်သို့ 'သဘာဝပင်လယ်ရေနဲ့ ဆေးဖက်ဝင်အစွမ်း' ဟု အသိပေး ဖော်ပြလိုက်ရပါကြောင်း။

❖ ❖ ❖

အံ့ဖွယ် ဆေးပြင်းလိပ်ပြာအစွမ်း

စက်တင်ဘာလဆန်းပိုင်း တစ်ရက်တွင် စာရေးသူ စားပွဲမှာထိုင် စာရေးနေခိုက် ခြံထဲသို့ စက်ဘီးတစ်စီးဝင်လာတာ မြင်လိုက်ရပါတယ်။ စာရေးသူက စာရေးခြင်း ရပ်၍ ထွက်တွေ့ရာ တိရစ္ဆာန်ဆေးကုဆရာ၊ ဆရာ ဦးကျော်သာစ ဖြစ်နေပါ၏။ စာရေးသူက-

'ဆရာ ဘယ်ကလှည့်လာတုံး၊ ဝင်ပါ ထိုင်ပါဦး' ဟု ကြိုဆိုမိပါတယ်။

ထိုအခါ ဆရာက 'ဆရာရေးတဲ့ ကြက်သဟင်းအပင် ဆောင်းပါး ဖတ်ရတယ်၊ အဲဒီထဲမှာ ကျွန်တော့်နာမည် မှားနေတယ်၊ အေးကို မကြိုက်လို့ အက္ခရာနဲ့ 'စ' ထားတာ' ဟု ဆိုလေသည်။

'အေးဗျာ၊ ဆရာနဲ့ ရပ်စကားပြောတုန်း ဆရာ့အတွေ့အကြုံ ကြက်သဟင်းပင်အကြောင်း ကြားရတော့ အဲဒီ ကြက်သဟင်း အပင်အကြောင်းမှာ ဆရာ့နာမည် ထည့်လိုက်မိတာပါ၊ နောက်ဆိုရင် ဆရာ့အမည်ကို အက္ခရာ 'စ' နဲ့ ဖေးပါ့မယ်' ဟု အပြုံးဖြင့် နှစ်သိမ့်မိပါတယ်။

ဆရာကျော်သာစက ရခိုင်သားပါ။ နေပြည်တော်၊ ပျဉ်းမနားကို ရောက်နေတာ နှစ်များစွာ ကြာပါပြီ။ ဒါပေမယ့် ရခိုင်သံကတော့ လုံးဝ မပြောင်းပါ။ သူနဲ့ စာရေးသူတို့ဟာ မိသားစုလိုက် ခင်မင်ရင်းနှီးကြပါတယ်။

ဆရာကျော်သာစက နေပြည်တော်၊ ပျဉ်းမနား စိုက်ပျိုးရေးသိပ္ပံမှာ နည်းပြ စာရေးသူက စိုက်သိပ္ပံနှင့် ဘေးချင်းကပ် အ ထ က ၁ မှာ အထပြဆရာ၊ မကြာခဏ မြင်တွေ့ ဆက်ဆံနေကြရပါတယ်။ ဆရာက အလွန် ဖော်ရွေသူ၊ စကားပြောပွင့်လင်းသူ၊ မွေးမြူရေးနဲ့ ကုသရေး နည်းပြဆရာဆိုတော့ ဆေးအိတ်တစ်လုံးနှင့်

လှည့်လည် သွားလာ ဆေးကုသူပါ။ အလွန်လည်း မိတ်ပေါ ပါ၏။ အဲဒါ အရွယ် ကောင်းတုန်း အသက် ၃၀-၄၀ လောက် ကတည်းကပါ။

သူ့သားသမီး ထက်ဝက်ကျော်လောက်က တပည့်တွေ ဖြစ်ခဲ့ပါ၏။ စာရေးသူက မြို့နယ် ပြေးခုန်ပစ်မှာ တာဝန်ယူခဲ့တော့ အားကစားပြိုင်ပွဲတိုင်း သမီးတစ်ယောက် ပါဝင်လေ့ရှိတော့ မိဘများနှင့် ဆုံတွေ့ရလေ့ ရှိပြန်ပါ၏။

ထိုသမီးလေးလည်း အားကစားထူးချွန်တော့ မြို့နယ် လက်ရွေးစဉ်အထိ ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်နိုင်ခဲ့ပါ၏။ ယခုအခါ သူ့သားသမီးတွေလည်း ဌာန အသီးသီးမှာ အရာရှိ အရာခံ ဖြစ်သူ ဖြစ်၊ အိမ်ထောင်ကျသူ ကျ၊ ပြောင်းလဲခဲ့ကြပါပြီ။ မပြောင်းလဲဘဲ ယနေ့အထိ ပုံစံမပျက် သွားလာနေသူကတော့ ဦးကျော်သာစ ပါပဲ။ စက်ဘီးကယ်ရီယာပေါ်မှာ ဆေးအိတ်တင်၊ စက်ဘီးတစ်စီးဖြင့် မြို့ပတ်လည် သူ မရောက်တဲ့နေရာ မရှိသလောက်ပါဘဲ။

ယခု အသက် ၇၀ ကျော်သည့်တိုင် ပုံစံမပျက် သွားလာလှုပ်ရှားလျက် ရှိနေခဲ့သလို မိတ်သင်္ဂဟများနှင့် ဆုံတိုင်း ရခိုင်သံဝဲဝဲနှင့် အားရပါးရ စကားဆိုလေ့ရှိဆဲ။ အရွတ်အနောက်ကလေးတွေလည်း ဖောက်လို့ ပြောဆိုဆဲပါ။

စာရေးသူက ဌာနမှ ပင်စင် အငြိမ်းစားယူပြီးမှ ခြံထဲမှာ အနေများပြီး စာရေးရင်း လမ်းကြောင်းပေါ် ရောက်လာ၊ စာဆက်ရေးမိတာပါ။ စားပွဲမှာ ထိုင်မိတာနဲ့ ဆရာကျော်သာစတစ်ယောက် ယခင်က ပုံစံအတိုင်း အလျှော့မပြတ်အောင် ဦးဆောင် စကားတွေ ဆိုပြန်ပါရော။

ဆရာက နှစ်ဝသူ လေ့လာအားကောင်းသူ ဗဟုသုတစုံသလို မှတ်ဉာဏ် အားကောင်းသူမို့ သူပြောသမျှ မှတ်သားစရာတွေချည်းပါ။ စကားပြောလည်း အလွန်ကောင်းပါတယ်။ လောကီ လောကုတ္တရာ ဂမ္ဘီရ ဗဟုသုတလည်း စုံပါ၏။ စာရေးသူက နွယ်မြက်သစ်ပင် ဆေးပင်များနှင့် အဓိက အလွန်ထိရောက်သော မြစ်ချင်းပြီး ဆေးနည်းတို့ကို အလွန်စိတ်ဝင်စားပါ၏။

လက်တွေ့ ပွဲတွေ့ မြစ်ချင်းပြီး ဆေးနည်း တွေ့ကြုံဖူးသူများမှ တစ်ဆင့် စာဖတ်ပရိသတ်သို့ အသိပေးရေးသားဖော်ပြလေ့လည်း ရှိနေပါသည်။ ဒါကို သိနေသော ဆရာကျော်သာစက သူ လေ့လာသိရှိထားသော 'ပီယဆေး၊ တိုးဆေး' စသည်တို့ကို ပြောတော့တာပါပဲ။ အဲဒီအခါမှာ သူ့ရဲ့ တွေ့ရှိ လေ့လာ သိရှိမှုအားကို သဘောကျပေမယ့် အဲဒီ ဆေးနည်းမျိုးကို ကိုယ်တိုင် ရယူသုံးစွဲခံယူချင်

စိတ် လုံးဝ မရှိခဲ့ပါ။ အဲဒါကြောင့် 'ငါ့ဆရာရဲ့ နည်းတွေကြားရတော့ အံ့ဩမိပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဒါမျိုးကို ကျုပ်က ဝါသနာ မပါသလို မှတ်သားတာမျိုးလည်း မလုပ်ပါဘူး၊ ကျွန်တော် လိုလားတာက အများအတွက် အဓိက အကျိုးရှိမယ့် လက်တွေ့ပွဲတွေ့ ပျောက်ကင်း သက်သာစေတဲ့ ဆေးနည်းမျိုးဗျ' ဟု ခင်မင်ရင်းနှီးသူမို့ ပြောပြမိခဲ့၏။

ဦးကျော်သာစ၏ အပြောမှာ နစ်မြောနေစဉ် အိမ်ရှေ့သို့ ကားတစ်စီး ဆိုက်ရောက်လာပါ၏။ ယခင်လည်း လာနေကျပါ။ နေပြည်တော်မှ အရာရှိကြီး တစ်ဦး၏ ဇနီးနှင့် အဖွဲ့ပါ။ စစ်ဘက်အရာရှိကြီးဇနီးဟု သိရသည်နှင့် ဆရာဦးကျော်သာစ စကားဝိုင်းထဲ ဝင်လာပါရော။ မုံရွာမြို့မှ အထင်ကရ တန်ခိုးကြီးဘုရားအကြောင်း ရောက်သွား၍ စာရေးသူမှ အတင်းဝင်၍ စကားဝိုင်း ဖြတ်ယူခဲ့ရလေသည်။ ကားလေးပြန်ထွက်သွားတော့ ၁၂၀၀ နာရီ ကျော်လေပြီ။

ဆရာကျော်သာစကတော့ ထိုင်ရာမှ မထသေးပေ။ သူ စကားပြောရတာ အားရသေးဟန်မပေါ်။ ဆက်၍ စကားပြောဖြစ်ရာမှ သူ လေ့လာ ဆည်းပူးခဲ့သော မနောမယိဒ္ဓိ၊ ရက်ကန်းစင်တောင်၊ ပဌမံ ဦးစံလှ (ဝက်ကာမှု)၊ မနောစိတ္တဗေဒ စသည့်လိုင်းများ အပါအဝင် (ဓာတ်တူနံ့တူ ဆေးကိုယူ၊ နံ့တူသတ်က အဆေးရ)၊ (သူ့ကိုနိုင်လို့ ဆတိ ခိုး လိုရာဆေး ဖော်သုံး) စသည့် သူ လေ့လာသိရှိထားသမျှ ပြောလာပြန်ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် စာရေးသူက အဲဒီလိုင်းမျိုးမဟုတ်တော့ သူ တစ်မျိုးပြောင်း ပြောပါတော့သည်။ တကယ့်ကို အတွေ့အကြုံများသူပါ။ လူတန်းစား အလွှာစုံကြား သွားလာနေသူ၊ ပြီးတော့ သူ လေ့လာသိရှိထားသမျှကိုလည်း အသက် ၇၀ ကျော်တိုင် မှတ်ဉာဏ်အပြည့်ဖြင့် မှတ်သားထားနိုင်သူ၊ ပြန်ပြောပြပြန်တော့လည်း စီကာပတ်ကုံး အလွန် စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းလှပါတယ်။

ထိုကဲ့သို့ ဆရာကျော်သာစ ပြန်ပြောသမျှထဲတွင် စာရေးသူ အလွန် စိတ်ဝင်စားသော သူတို့ရခိုင်လို 'ကလောင်ဂျီး' ခေါ် ဆေးပြင်းလိပ်ပြာ အစွမ်းမှာ အလွန်ဆန်းကြယ်ရုံမက ဆေးဖက်ဝင်မှု ထူးခြားလှသဖြင့် ဆရာ၏ လိုလိုလားလား ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် စာရေးသူမှ ရေးသားတင်ပြလိုက်ရပါ၏။

ဆရာကျော်သာစက ရခိုင်၊ စစ်တွေမြို့ ဇာတိပါ။ သူငယ်စဉ်က အထက်တန်းကျောင်းသားဘဝမှာ သူကြုံတွေ့ခဲ့ရတဲ့ ဖြစ်ရပ်မှန် ဖြစ်၏။ စစ်တွေမြို့မှာ သူ့ကို

မျိုးရိုးဇာတိကို ပြန်ပြောရာ သူ အလွန်ဂုဏ်ယူ ဝင့်ကြွားမှုရှိတာလည်း တွေ့ရပါသည်။ သူဖြစ်ချင်တာက ဆရာဝန်။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ သူ့မျိုးရိုးဘက်မှာ ဆရာဝန်တွေ အတော်ရှိ ဆိုပဲ။ အင်္ဂလိပ် ဆရာဝန်တွေဗျတဲ့။

စစ်တွေမြို့ဆေးရုံကြီးမှာ အိန္ဒိယမှ ခန့်အပ်တဲ့ အင်္ဂလိပ်ဆရာဝန်တွေ အမှုထမ်းခဲ့စဉ်မှာ အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို သူပြန်ပြောတာက သူ အထက်တန်းကျောင်းသား ဘဝတုန်းက စစ်တွေ ဆေးရုံကြီးမှာ သူ့ဖခင်ရဲ့ညီ သူ့ဦးလေးကြီးသည် ဆေးရုံအုပ် ဆရာဝန်ကြီးအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့စဉ် အင်္ဂလိပ် ဆရာဝန်ကြီး ပြုစု မှတ်တမ်းတင်ခဲ့သော ဆေးရုံမှတ်တမ်းစာအုပ်ကြီးမှာ 'ကလောင်ဂျီး' ပြာ အစွမ်းကြောင့် ရေဖျဉ်းရောဂါ ခံစားနေရသည့် ရခိုင်ကြီးတစ်ဦး ပျောက်ကင်းသက်သာသွားပုံအကြောင်း ရေးသားခဲ့တာကို သူ့ဦးလေး ဆရာဝန်ကြီးက သူ့ကို ဖော်ပြခဲ့တာ ပြန်လည်ပြောပြခဲ့တာပါ။

ထိုအင်္ဂလိပ်ဆရာဝန်ကြီး၏မှတ်တမ်းမှာ သူ စစ်တွေမြို့ ဆေးရုံမှာ တာဝန်ထမ်းဆောင်နေစဉ် အမျိုးသားလူနာခန်း၌ အသက်ကြီးကြီး လူနာတစ်ယောက် ဗိုက်ပူနံကား ရေဖျဉ်းရောဂါနှင့် တက်ရောက်ကုသနေ၏။ လူနာက တစ်ကောင်ကြွက် ဆင်းရဲလွန်းတာကြောင့် အရိုးပေါ် အရေတင် ရှိနေလေသည်။ ချို့တဲ့လွန်းတော့ အာဟာရဖြစ်မယ့် အစားအစာ ဆေးဝါး မှီဝဲနိုင်ဖို့ ဝေးစွ၊ တစ်နေ့တစ်နေ့ ထမင်းနှစ်မှန်အောင် အလွန်ပင်ခက်ခဲလှကြောင်း၊ ဒါပေမယ့် ထိုလူနာက ရောဂါရင့်ပြီး ဆေးရုံပေါ်မှာ ဆေးကုသမှု ခံယူနေရသော်လည်း အများ လိုအပ်တာ မှန်သမျှ သူ ဝင်ရောက် ကူညီလေ့ရှိတာကြောင့် ဆေးရုံတက်ရောက်နေသူများမှ ကျွေးစာ ကမ်းစာလေးများနှင့် ဘဝဆက် အသက်ဆက် နေခဲ့ကြောင်း ဆိုပါ၏။

အထူးခြားဆုံးက ကူညီချင်တဲ့ အရင်းခံစိတ်ကြောင့် ဆေးရုံပေါ်မှာ ကုသခံယူနေသူအချင်းချင်းကို သူ ကူညီနိုင်သမျှ ကူညီလုပ်ကိုင်ပေးလေ့ ရှိပေမယ့် ဘာပေးပါ၊ ဘာကျွေးပါလို့ တောင်းခံခြင်း လုံးဝ မရှိဟု သိရပေသည်။ သူက အရွယ်လည်းရှိပြန်၊ ရောဂါကလည်း ရင့်တော့ အအိပ်အနေနည်းတော့ ညရေး ညတာ အခါမျိုးမှာ အရှိသော လူနာတွေရဲ့ ညဘိုး ထွေးခံ စသည်တို့ကို သွန်ပေး ဆွင်ပေး သန့်ရှင်းပေးတာမျိုးအထိ လုပ်ပေးလေ့ရှိကြောင်း၊ သူဟာ ဝီရိယအားကောင်းသလို ဖင်ပေါ့ကြောင်း ဆိုပါတယ်။

အဲဒီ အကျိုးဆက်က ဆေးရုံတက်နေသူအချင်းချင်းမှ ခင်မင်လေးစားကြရုံမက အားနာကြကြောင်း၊ သူ့ရောဂါက နာတာရှည် ဆေးရုံပေါ်မှာ အနေကြာတော့ အသစ်ရောက်လာသည့် လူနာများကိုပင် ကြိုဆို ကူညီ လိုအပ်တာ တောက်တို မယ်ရ ကူညီပြောပြလေ့ရှိကြောင်း သိရပါ၏။ သူက အများကို အမြဲကူညီနေတော့ သူ့အားတတ်နေရေးလည်း အဆင်ပြေနေကြောင်း၊ ဒါပေမယ့် သူ့ရေဖျဉ်းရောဂါကို အရည်တွေ ဖောက်ထုတ်ကုသနိုင်ဖို့ သူ့ရဲ့ ကိုယ်ခံအားက အခြေအနေ မရှိကြောင်း သိရပါ၏။

ထိုအချိန်ကာလမှာပဲ စစ်တွေမြို့ပေါ်က သူကြွယ်သူဌေးကြီး ဆေးရုံတက်လာကြောင်း သူဌေးကြီးက အထူးခန်းမှာ အပြည့်အစုံ အသိုင်းအဝိုင်းနှင့်၊ ဒါပေမယ့် ရေဖျဉ်းလူနာကြီးက သူ့ဝီဇအတိုင်း မခိုင်းဘဲနှင့် သူဌေး လူနာကြီး၏ အညစ်အကြေးများ စွန့်သည့် တာဝန်နှင့် သန့်ရှင်းရေး အောက်ခြေသိမ်း အလုပ်များ ဝင်ရောက် လုပ်ပေးပါရော။ သူဌေးကြီးမှာ မယားအဝိုင်းနဲ့ ပြည့်စုံသူ ဖြစ်ပေမယ့် အောက်ခြေသိမ်း အညစ်အကြေး စွန့်ခြင်းနှင့် သန့်ရှင်းရေးတာဝန်မျိုး လုပ်ရမှာကိုတော့ စိတ်မပါကြပေ။ အခုလို လုပ်ပေးမယ့်သူရှိလာတော့ လိုလိုလားလား လက်ခံရုံမက ကျေးဇူးတောင် တင်နေခဲ့ကြတာဟုလည်း သိရပေသည်။

သူဌေးကြီး ဆေးရုံတက်ပြီးနောက် တစ်ပတ်ကျော်လောက်ကစပြီး ရေဖျဉ်းရောဂါသည် လူနာကြီး ရေဖျဉ်းရောဂါအခြေအနေမှာ ထူးခြားလာပါရော။ အင်္ဂလိပ်ဆရာဝန်ကြီး လက်ထောက်ဆရာ ဆရာမများနဲ့ ရောင်းနိလှည့်စဉ် ခုတင်ပေါ်မှာ အမိန့်သား ပြုံးပြုံးကြီးရယ်လျှက်ထိုင်နေတဲ့ ထိုလူနာရဲ့ ရေဖျဉ်းဗိုက်ပူပူကြီး ယခင်နဲ့မတူ ထူးခြားနေတာ တွေ့လိုက်ရတော့ တအံ့တသြ ဖြစ်ခဲ့ရကြောင်း သိရပါ၏။ အဲဒါနဲ့ ဆရာဝန်ကြီးက လူနာကို နားကြပ်ထောက် လူနာရဲ့ လက်ရှိအခြေ အနေကို စမ်းပါရော။ ဆရာဝန်ကြီး လူနာကို လိုအပ်တာတွေ စမ်းသပ်ပြီးတော့ နောက်ကပါလာတဲ့ လက်ထောက်ဆရာဝန်နဲ့ သူနာပြုဆရာမတွေကို အင်္ဂလိပ်လို မေးပါရော။ 'မင်းတို့ သူမသိဘဲ ဘာဆေးတွေ တိုက်ကျွေးကြသလဲ'တဲ့။

လက်ထောက်ဆရာဝန်နဲ့ ဆရာမများကလည်း သူတို့ ဘာမျှမလုပ်ရ ကြောင်း၊ အွန်ဆိုတာ ဆရာဝန်တွေက လူနာတွေကို ဆေးပေး ကုသရင် ဖေ ဆိုတဲ့ အသုံးအနှုန်း သုံးစွဲလေ့ရှိပါတယ်။ ဆရာဝန်ကြီးမှာ နားမလည် တွေဝေ

စွာနဲ့ သူ့ရုံးခန်းကို ပြန်ခဲ့ပါရော။ ဒါပေမယ့် သူ့စိတ်အစဉ်မှာ အဲ့ဒီ ရေဖျဉ်း လူနာကြီးရဲ့ တိုးတက်ပြောင်းလဲလာချက်ကို အာရုံက ဖျောက်လို့မရတော့တာ အမှန်ပါ။ သူ့ ယခင့်ယခင်က တွေ့ကြုံခဲ့ရတာက သူ့လို လူနာမျိုးဟာ(သုံးယောက်မှာ တစ်ယောက်) ရှင်ခဲ ပါဘီတဲ့။

အဲဒီလိုနဲ့ အင်္ဂလိပ်ဆရာဝန်ကြီး ရောင်းနိလှည့်တိုင်း ရေဖျဉ်းလူနာကြီးရဲ့ ရေဖျဉ်းဗိုက်ကြီး တစ်ရက်ထက် တစ်ရက် ပိန်ပိန်လို့ လာနေသလို လူနာရဲ့ ကျန်းမာရေး အခြေအနေကလည်း တဖြည်းဖြည်း ပြောင်းလဲ တိုးတက်လာလိုက်တာ သွေးခုန်နှုန်း၊ နှလုံးခုန်နှုန်းမှသည် အစစ တိုးတက်လာကြောင်း သိရပါ၏။ ဆရာဝန်ကြီးက ဒီအခြေအနေအတိုင်းပဲ ဆက်လက် စောင့်ကြည့်နေခဲ့ကြောင်း ရေဖျဉ်း လူနာကြီးကို သူ စမ်းသပ်စစ်ဆေးပြီးတိုင်း သူ့နှုတ်က အိုကေ ဘဲရီးဂွတ် (ok very good) ဟု မှတ်ချက်ပြုလေ့ရှိသလို လူနာကြီး၏ ပခုံးကို အမြဲပွတ်သပ်သွားလေ့ရှိကြောင်း ဆိုပါ၏။

ဒါပေမယ့် ထိုအင်္ဂလိပ်ဆရာဝန်ကြီး စိတ်အစဉ်မှာ ရခိုင်သူဌေးကြီး ဆေးရုံတက်လာပြီးနောက်မှ ရေဖျဉ်းလူနာရဲ့ ရောဂါအခြေအနေ ပြောင်းလဲတိုးတက်လာကြောင်း သူ အခိုင်အမာ ယုံကြည်နေသလို၊ အဲဒီ သူဌေးရဲ့ ကျွေးစာပေးစာနဲ့ လုံးဝ ပတ်သက်မှုရှိနေကြောင်း သူ ကောက်ချက်ချပြီးဟု ဆိုပါသည်၊ သူဌေးကြီး ရောဂါကလည်း ဆေးရုံပေါ်မှာ ကြာကြာနေရဦးမှာ ဆိုတော့ သူ့အတွက် ထို ရေဖျဉ်းရောဂါသည်ကြီး ရောဂါ လုံးဝပျောက်မှပဲ စုံစမ်းရေးလုပ်မည်ဟု မှတ်ချက်ချထားကြောင်း ဆိုပါတယ်၊

ရက် လ တွေ ကြာလာသည်နှင့် ထိုရခိုင် ရေဖျဉ်းလူနာကြီးကို အင်္ဂလိပ်ဆရာဝန်ကြီးက ရောင်းနိလှည့်ပြီး စမ်းသပ်စစ်ဆေး၍ ရေဖျဉ်းလည်း ပျောက်၊ လူနာလည်း လုံးဝ လူကောင်းပကတိ ရှိလာပေပြီ။ အဲဒီရက် အဲဒီအချိန်မှာပဲ ဆရာဝန်ကြီးက နောက်ပါ ဆရာဝန်နဲ့ ဆရာ ဆရာမများကို ဒီလူနာကို ရောဂါ စစ်တမ်းထုတ် မေးမြန်းဖို့ အစီအစဉ်နဲ့တကွ အခမ်းအနား ပြင်ဆင်ထားဖို့ အချိန်ပါ သတ်မှတ်ပေးခဲ့ကြောင်း သိရလေသည်၊

ဆရာဝန်ကြီး လူနာများအားလုံးကို ရောင်းနိလှည့် စစ်ဆေးပြီးနောက် သူ ခိုင်းစေသည့်အတိုင်း အခမ်းအနားပြင် သတ်မှတ်သူများအားလုံး တက်ရောက်လာလေပြီ။ ဆရာဝန်ကြီးက စားပွဲထိပ် ကုလားထိုင်မှာ လူနာက သူ့ဘေးနားက

ခုံမှာ၊ လက်ထောက်ဆရာဝန်နဲ့ ဖိတ်ထားတဲ့ ဆရာဝန် ဆရာမများက အသီးသီး နေရာယူပြီးလေပြီ။

ဆရာဝန်ကြီးကပဲ လူနာကို အင်္ဂလိပ်လို စတင်မေးမြန်းပါတယ်။ စကားပြန်က အင်္ဂလိပ်စကားပြောတတ်သည့် ရခိုင်ဆရာဝန်၊ ဆရာဝန်ကြီးက-

'ခင်ဗျား၊ ရခိုင်သူဌေးကြီးအခန်းမှာ ကူလုပ်ပေးတော့ သူက ဘာတွေကျွေးသလဲ' ဟု မေးရာ ရေဖျဉ်းလူနာကြီးခမျာ ရုတ်တရက် ကြောင်နေရုံမက ဘာက ဖြေရမှန်းမသိဟု ဆိုပါ၏၊ နှစ်ခါ သုံးခါလောက် ထပ်မေးတော့မှ သူက-

'တစ်ခါတလေ ထမင်းကျွေးကြောင်း၊ တစ်ခါတလေ မုန့်ကျွေးကြောင်း' ဖြေတော့သည်ဟု ဆိုပါသည်။ ဒါကိုပဲ ဆရာဝန်ကြီးက ထပ်၍

'ဒီ့အပြင် ခင်ဗျားကို ရခိုင်နိုရာ တိုင်းရင်းဆေးလိုမျိုးကော ပေးသေးလား၊ ခင်ဗျားကကော စားသလား' ဟု မေးမြန်းပါ၏။

ထိုမေးခွန်းကိုတော့ ရေဖျဉ်းရောဂါသည် ရခိုင်ကြီးက မဆိုင်းမတွ ဖြေရာတွင် 'ဘာဆေးမှ မကျွေးပါဘူး၊ သူလည်း မစားဘူးဗျ၊ သူက အင်္ဂလိပ်ဆေးပဲ ယုံတာ' ဟု ဆိုပါသည်၊

ထိုသို့မေးရင်း ယခင်က သူ ထင်ခဲ့သော သူဌေးကြီးကျွေးသည့် ဆေးဖက်ဝင် အစားအစာ အာဟာရ တစ်မျိုးမျိုးကြောင့်ဟု ထင်ခဲ့တာ မဟုတ်ပေ။ ဒါပေမယ့် အင်္ဂလိပ်ဆရာဝန်ကြီးက လက်မလျှော့၊ ရေဖျဉ်း ဗိုက်ကြီးတစ်ခုလုံး သူတို့ ခေတ်မီနည်းနဲ့ လုံးဝ မကုသရဘဲ လုံးဝပျောက်သွားတာ မျက်စိရှေ့တင်၊ ဒါမျိုးက ဥပွ မန်းမှုံနဲ့ တစ်ခဏလေးနဲ့ ချက်ချင်း ပျောက်နိုင်တဲ့ရောဂါမျိုး မဟုတ်၊ ဆေးဆိုရင်တောင် တဖြည်းဖြည်း စဉ်ဆက်မပြတ် စားသုံးမှီဝဲမှ ဆေးအာနိသင်တိုး ပျောက်ကင်းတာမျိုး။

ထို့နောက် ဆရာဝန်ကြီးကပဲ 'ဒီလိုဆိုရင် သူဌေးကြီးက အရည် ရေကော တိုက်သေးလား'ဟု မေးမြန်းရော၊ ဒါကိုလည်း သူက

'အရည်နဲ့ ရေတော့ မတိုက်ပါဘူး၊ ကျွန်ုပ် ခပ်ထားတဲ့ရေပဲ သောက်ပါတယ်' ဟု ဖြေလေသည်၊

အဲဒီမှာ ဆရာဝန်ကြီး လက်လျှော့ရမလို ဖြစ်လာပါရော၊ အစားအစာ ဆေးဖက်ဝင်ပစ္စည်းတစ်မျိုးမျိုး စားသုံးမှီဝဲလို့သာ ထိုရေဖျဉ်းကြီး ပျောက်သွားတာ၊ သူ တထစ်ချ ယုံကြည်သလို မှတ်ချက်ချထားတာ၊ ဒါကို မေးမြန်းရင်း လုံးဝ လွဲနေ

ပါရော။ အဲဒါနဲ့ ဆရာဝန် ဆရာမများနဲ့ တိုင်ပင်ခဲ့ပြန်ရာ ဘယ်လိုမှ ကောက်ချက်ချနိုင်တဲ့ အကြံဉာဏ်မျိုး မရခဲ့ပေ။

နောက်ဆုံးမှာ ဆရာဝန်ကြီးက ထိုလူနာရခိုင်ကြီးကို နေ့စဉ်သူဌေးကြီးရဲ့ ဝေယျာဝစ္စအားလုံး တစ်ခုမကျန် လုပ်ကိုင်ပေးသမျှ မှတ်မိသမျှ ပြောပြနိုင်းမယ်၊ အဲဒီအထဲကမှ သူတို့ ဝိုင်းဝန်းမှတ်ချက်ချ ကောက်ယူကြရအောင်ဟု ဆိုပြီးနောက် ထိုမေးခွန်းကို ဆရာဝန်ကြီးကပဲ 'ကဲ အဲဒီလိုဆို ခင်ဗျား သူဌေးကြီး အခန်းမှာ နံနက်ကရော ညမိုးချုပ်အထိ ခင်ဗျားလုပ်ပေးခဲ့သမျှ ပြောပြပါ' လို့ မေးရာ ရေဖျဉ်းလူနာကြီးက

'သူဌေးကြီး အခန်းမှာ အသံကြားတာနဲ့ သူ့အခန်းထဲဝင် ညအိုး ဆီးအိုးတွေ ယူသွန်ပေး၊ ဆေးပေးကြောင်း။ ထို့နောက် သူဌေးကြီးက 'ကလောင်ကျိုး အလွန်သောက်လို့ ဆေးပြင်းလိပ်အတိုတွေနဲ့ ပြာတွေပြည့်နေတဲ့ ဆေးလိပ်ခွက်ကို သွန်ပေးရကြောင်း၊ ဆေးလိပ်တိုတွေကို သူလွှင့်ပစ်ကြောင်း၊ ဒါပေမယ့် ဆေးပြင်းလိပ်ပြာကိုတော့ သူ လွှင့်မပစ်ဘဲ သွားတိုက်ကြောင်း၊ သူ့မှာ သွားတိုက်ဆေး မရှိတော့ သွားတိုက်ချင်စိတ် ပေါ်လာတာနဲ့ ပြာနဲ့ သွားတိုက်မိကြောင်း၊ သွားတိုက်ရင်း တိုက်ရင်း ခံတွင်းထဲမှာ အရသာရှိလာတာနဲ့ ထွေးမပစ်တော့ မျိုချမိကြောင်း' ပြောလာတာနဲ့ ဆရာဝန်ကြီးနဲ့ ဆရာမတွေ ဝိုင်းပြီး အဲဒီအချက်ကိုမိ၍ မေးရာမှ အဖြေရခဲ့ကြောင်း ဆိုပါတယ်၊ ဆရာဝန်ကြီးက-

'ခင်ဗျား၊ အဲဒီ ကလောင်ကျိုး ပြာတွေကို နေ့တိုင်း သွားတိုက် နေ့တိုင်း မျိုချခဲ့သလား' ဟု မေးရာ ထိုလူနာ ရေဖျဉ်းရခိုင်ကြီးက ပြုံးပြုံးကြီးနဲ့၊

'ကျွန်ုပ် မနက်တိုင်း သွားတိုက်သလို နေ့တိုင်း မျိုမျိုချတာပဲ၊ ပြာပိုနေရင် စက္ကူနဲ့ထုပ် သိမ်းထားသေးတယ်၊ သူဌေးကြီး ဆေးရုံကဆင်းသွားရင် ပြာမရတော့ရင် သုံးရအောင်လို့လေ' ဟုလည်း အားမာန်နဲ့ ပြောပြကြောင်း သိရပါ၏၊

ထိုအခါ ဆရာဝန်ကြီးက 'ခင်ဗျား ပြာနဲ့ သွားတိုက်ပြီးတိုင်း မျိုချတော့ ခင်ဗျား ဘယ်လိုခံစားရလဲ၊ ခင်ဗျား ရေဖျဉ်းရောဂါ သူ့ကြောင့် ပျောက်သွားတာကော ခင်ဗျား သိရဲ့လား' ဟု မေးရာ-

'အဲဒါတော့ မသိဘူးဗျ၊ သွားတိုက်ပြီး ပြာကို မျိုချတိုင်း သိပ်အရသာရှိတာပဲ၊ နေလို့လည်း သိပ်ကောင်းတာပဲဗျ' ဟု ဖြေကြောင်း ဆိုပါ၏၊ အဲဒီလိုနဲ့ ရေဖျဉ်းရောဂါသည် ရခိုင်ကြီး စစ်တွေမြို့က ပြည်သူ့ဆေးရုံကြီးမှာ သေကောင်ပေါင်းလဲ

ဖြစ်နေစဉ် အင်္ဂလိပ်ဆရာဝန်ကြီးမှ အနည်းငယ်မျှ ဆေးဝါးကုသပေးခြင်း မရှိပါဘဲ ကလောင်ဂျီးခေါ် ဆေးပြင်းလိပ်ပြာကို သွားတိုက်ပြီး မျိုချ၍ ရောဂါ လုံးဝ ပျောက်ကင်း သက်သာသွားရပုံ ထူးဆန်းလှသည့် ဖြစ်စဉ်အကြောင်းကို ဆေးရုံ မှတ်တမ်းစာအုပ်မှာ သူကိုယ်တိုင် အင်္ဂလိပ်လိုရေး၍ မှတ်တမ်းတင်ထားခဲ့ ကြောင်း။ ထိုအင်္ဂလိပ် ဆရာဝန်ကြီး အိန္ဒိယသို့ပြောင်းသွားပြီးနောက် ဦးကျော်သာ၏ ဦးလေး ဆရာဝန်ကြီး တာဝန်ထမ်းဆောင်ရစဉ် ထိုမှတ်တမ်းကို သူကိုယ်တိုင် မြင်တွေ့၍ ဦးလေး ဖတ်ပြတာကို ကြားခဲ့ရကြောင်း ပြောပြပါ၏။

ဆရာဦးကျော်သာ၏ ပြောပြတာကို ကြားရတော့ စာရေးသူ အံ့ဩမိတာ အမှန်ပါ။ ထိုအတူ လူတွေ၏ ဘဝကြုံမှာ ထူးဆန်းသလို တစ်ခါတလေ အံ့မယ် ထူးခြားနေတာမျိုး တွေ့ကြားရတော့ ထိုရေဖျဉ်းရောဂါသည်ကြီး၏ စိတ်ကောင်း စေတနာကြောင့် နတ်သိကြားများ မ စ သည့်အလား သူရှိနေရာ ဆေးရုံ ဆေးခန်း သို့ ကလောင်ဂျီး သောက်တတ်သော ရခိုင်သူဌေးကြီးတစ်ဦးပါ ရောက်လာ၊ သူနဲ့ တွေ့ဆုံ၊ ဆေးလိပ်ပြာခွက်ကို စေတနာအပြည့်နဲ့ သွန်ပေးခဲ့ရာက သူ့ဆန္ဒမှာ သွားတိုက်လိုအင် ပေါ်လာတာ။ ပြီးတော့ သွေးသားတောင်းဆိုမှုကြောင့် မျိုချ ရာက အလွန် ကုသရခက်တဲ့ ရေဖျဉ်းရောဂါ နာတာရှည်ခံစားနေရတဲ့ဝေဒနာ ပျောက်ကင်းသွားခဲ့ရတာ။ ဒီဖြစ်စဉ်မျိုးဟာ သာမန်ဖြစ်စဉ် မဖြစ်နိုင်ပေ။

ပဋ္ဌာန်းဆက် အကျိုးကြောင့် ချိန်ကိုက်တွေ့ထိ ဖြစ်စဉ်မျိုး ယုံကြည်သူများ အဖို့ ပါဟာ စိတ်ကောင်း စေတနာကောင်း ရှိသူများအတွက် အဆိုးမှ အကောင်းသို့ ကူးပြောင်း အကျိုးရတာမျိုးဟု စာရေးသူ ယူဆမိတာကြောင့် ဆရာ ဦးကျော်သာ ကို ကျေးဇူးလည်း တင်မိတယ်၊ အများ သိရအောင်လည်း ရေးသားဖော်ပြမိတာ အမှန်ပါ။ ထို့ကြောင့် စာရေးသူက ဆရာ့အား-

'အဲဒီတော့၊ ခင်ဗျား ကြားသိခဲ့ရတဲ့ ကလောင်ဂျီး ပြာကြောင့် ရေဖျဉ်းရောဂါ ပျောက်သွားကြောင်း သိခဲ့ရသလို၊ အခု ခင်ဗျားက ဆေးကုနေသူဆိုတော့ အဲဒီ နည်းကို အသုံးချဖူးလား' ဟု မေးမိပါတယ်။

ဆရာက 'နှစ်ပေါင်းများစွာက သိခဲ့ရတဲ့ အလွန်ကောင်းတဲ့ ဒီဆေးနည်းကို နှစ်နှင့်ချီ သုံးဖူးပါတယ်၊ ပွဲတွေ့ လက်တွေ့ အောင်မြင်ပါတယ်၊ အခုအချိန်တိုင် အောင်ပါပဲ'တဲ့။ ပြီးတော့-

'ကျုပ်က တိရစ္ဆာန်ဆေးကုဆရာ ဆိုတော့ ဒီဆေးနည်းကို တိရစ္ဆာန်တွေမှာ အများဆုံး သုံးဖြစ်တယ်၊ တိရစ္ဆာန်တွေမှာ အထူးသဖြင့် ခြေလေးချောင်း တိရစ္ဆာန်တွေမှာ ရေဖျဉ်းရောဂါ အတော်ဖြစ်ကြတာ တွေ့ရတယ်၊ ကျုပ် သင်ထားတဲ့ ဆေးပညာရော၊ အဲဒီနည်းကော တွဲသုံးတာမျိုးလည်း ရှိဖူးပါတယ်၊ ကံမကုန် ရောဂါ မကျွမ်းသေးတဲ့ တိရစ္ဆာန်တွေ ပျောက်ကြပါတယ်၊ မသေကြပါဘူး' တဲ့။

စာရေးသူက ပညာရေးဝန်ထမ်းဘဝ လွန်ခဲ့သော နှစ် ၅၀ ကျော် ကတည်းက ဆရာနဲ့ ဆုံတွေ့ ရင်းနှီးခင်မင်ကြသူတွေပါ။ အငြိမ်းစားယူပြီးနောက်လည်း စက်ဘီးတစ်စီးနဲ့ မြို့ပတ်လည် ဆေးကု ထွက်နေတာ ယနေ့အချိန်ထိပါပဲ။ ကျန်းမာရေးကလည်း ခေါင်ခေါင်မြည်။ အသက် ၇၀ ကျော်တိုင် စက်ဘီးစီးလျက် သွားလာနေတာကလည်း အလွန် ထူးခြားနေပါ၏။ အဲဒီလို လှုပ်ရှားနေလို့ ကျန်းမာနေတာ များလားပေါ့။ စာရေးသူက-

'ရေဖျဉ်းရောဂါလူနာမျိုးကိုတောင် ကလောင်ဂျီးပြာ ဆေးနည်းနဲ့ မကုဖူး ဘူးလား'ဟု မေးတော့ 'လူနာ လက်ခံကုတာမျိုးတော့ မလုပ်ပါဘူး။ ရေဖျဉ်းက အကြာကြီးကုမှ ထူးခြားတာ ပျောက်တတ်တာ ဆရာရဲ့၊ ဒါပေမယ့် အဲဒီလို လူနာ မျိုးတွေ့ရင် သူတို့ ယုံကြည်အောင်လည်း ပြောပြ ဆေးနည်းလည်း ပေးခဲ့ပါတယ်၊ ယုံကြည်ပြီး စွဲစွဲမြဲမြဲ လုပ်သူတွေ ပျောက်ကြပါတယ်' ဟု ဆရာက ဖြေပါ၏။

စာရေးသူက ဆေးပြင်းလိပ်နှင့်ပတ်သက်ပြီး ယခုအခါ မတွေ့ရသလောက် ဖြစ်နေတော့ 'ဒါထက် ဆရာကို မေးဦးမယ်၊ ဆရာတို့ ကျွန်တော်တို့ ငယ်ငယ်က ဆေးပြင်းလိပ်သောက်သူများတော့ အမည်မျိုးစုံနဲ့ ဈေးဆိုင်တွေမှာ ရောင်းကြတယ်၊ ကျွန်တော့်ဖခင်ကြီးလည်း ဆေးပြင်းလိပ် အတော်သောက်တယ်၊ သူနိုင်းလို့ မကြာမကြာ ဆေးပြင်းလိပ် ဝယ်ပေးရတယ်' ဟု ပြောရာ၊ ဆရာက-

'ဟုတ်ပါတယ်၊ အဲဒီအချိန်တုန်းက အမျိုးသား ဆေးလိပ်သောက်သူတွေ အထူးသဖြင့် ဆေးပြင်းလိပ် ခဲကြတယ်၊ လူငယ်တွေကတော့ ဆေးပေါ့လိပ်နဲ့ ပိုလိုလို့ ခေါ်တဲ့ စီးကရက် သောက်ကြတယ်၊ အသက်ကြီးလာရင် ဆေးပြင်းလိပ် ပြောင်းသောက်ကြတာ များတယ်၊ အိမ်နီးချင်း ကုလားနိုင်ငံဘက်ကလည်း ဝင်တယ်ဗျ' ဟု ဆိုပါသည်။ စာရေးသူက-

'ဖခင်ကြီးသောက်တဲ့ ဆေးပြင်းလိပ်အမျိုးအစားတံဆိပ်က ကျော်နီဝါးကား လို့ ခေါ်တဲ့ ဆေးပြင်းလိပ် လက်ကညွှန်၊ အင်္ဂလိပ်ပုံစံ ဦးထုပ်အမြင့်ကြီး ဆောင်း၊

အင်္ကျီက ဒူးဆစ်လောက်ထိရှည်တယ်၊ ခြေတစ်ဖက်မြှောက်ပြီး အခြားလက်တစ်ဖက် မှာ တုတ်ကောက်နဲ့ဗျ'ဟု ပြောတော့ ဆရာက-

'အခုခေတ်မှာ ကျော်နီဝါးကား အရက် နာမည်ကြီးသလို၊ အဲဒီခေတ်မှာ ကျော်နီဝါးကား ဆေးပြင်းလိပ်က နာမည်ကြီးဗျ' ဟု ရယ်၍ ပြောပါ၏။ စာရေး သူမှ-

'အဲဒီတော့ ဆရာ၊ ဆေးပြင်းလိပ်က ရှားပါးနေတော့ ဆေးပြင်းလိပ်ပြာ ဘယ်က ရမှာလဲ'ဟု မေးတော့ ဆရာဦးကျော်သာက-

'မပူပါနဲ့ဗျာ၊ ဆေးရွက်ကြီးတွေ ဈေးထဲမှာ ဝယ်ရပါတယ်၊ ဆေးရွက်ကြီး ဝယ်ပြီး ဆေးပြင်းလိပ်လုပ်ယူပေါ့'ဟု ပြုံးပြုံးကြီးနဲ့ ဆိုပါ၏။

ဆရာဦးကျော်သာ၏ ပြောသမျှကို စာရေးသူမှတစ်ဆင့် စာဖတ်သူများသို့ အံ့မယ်ဆေးပြင်းလိပ်ပြာအစွမ်းဟု ရေးသားတင်ပြ အသိပေးလိုက်ရပါကြောင်း။

ဆရာဦးကျော်သာ၏ အသက် ၇၀ ကျော်မှသည် အသက် ရာကျော်တိုင် ကျန်းမာကာ ချမ်းသာမှုရှိပါစေလို့ ဆုမွန်တောင်းလျက်။

[သိဒ္ဓိမိုး ၁၊ ၂၀၁၀]

❖ ❖ ❖

ရစ်စုံမှ ဘဝစုံသည်

ရစ်ဆိုတာ ဂမုန်းပင်တစ်မျိုးကို ခေါ်တာပါ။ ရစ်ဂမုန်းအပင်များကို သာမန် လေ့လာသိရှိထားသူများက ခေါင်းဂမုန်းနှင့် လွဲမှား သိထားကြတာမျိုးလည်း ရှိနေ ပါ၏။ အပင်မျိုးစုချင်း တူနိုင်သော်လည်း မျိုးစိတ်ကွဲများဖြစ်ကြောင်း စာရေးသူ လေ့လာသိရှိရပါသည်။ အဲဒီလို လေ့လာသိရှိထားမှုကိုလည်း နဝရတ်ရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်း ၈/ ၂၀၀၅ တွင် ခေါင်းအိုပင်နှင့် ရစ်ဂမုန်း (နှစ်ထပ်ရစ်) လွဲမှားနေမှုကို အသိချင်းဖလှယ် ရေးသားဖော်ပြခဲ့ဖူးပါသည်။

စာရေးသူက ပျိုးဥယျာဉ် စိုက်ပျိုး လုပ်ကိုင်နေသူပါ။ လက်လှမ်းမီရာ ဂမုန်းမျိုးနွယ်များကိုလည်း စုဆောင်းရှာဖွေ စိုက်ပျိုး မျိုးပွား ထုတ်လုပ်နေပါ၏။ ဤရစ်ဂမုန်းမျိုးများကို နှစ်များစွာကတည်းက ရရှိစိုက်ပျိုးထားရင်း ဝါသနာရှင် အချင်းချင်း တွေ့ဆုံဖလှယ်ကြရာမှ ရစ် သုံးမျိုးရှိကြောင်း သိရ၏။

၎င်းတို့ကို တစ်ထပ်ရစ်၊ နှစ်ထပ်ရစ်၊ သုံးထပ်ရစ်ဟုခေါ်ပါသည်။ စာရေးသူ ထံမှာရှိသော ရစ်ဂမုန်းများမှာ နှစ်ထပ်ရစ်နှင့် သုံးထပ်ရစ်တို့ ဖြစ်သည်ဟု သိရ၏။ ထိုရစ်ဂမုန်းပင် နှစ်မျိုးကို စိုက်ပျိုး မျိုးပွားနေခဲ့တာ နှစ်များစွာ ကြာခဲ့ပေမယ့် တစ်ထပ်ရစ်ဂမုန်းကို မမြင်ဖူး မတွေ့ဖူးတာ အမှန်ပါ။

အဲဒီလိုနှင့် တစ်ထပ်ရစ် ဝမုန်းမျိုး ဘယ်သူ့ထံမှာ ရှိတယ်ဟု သတင်းကြား ပါက ရရှိရေး ချဉ်းကပ်မိတာလည်း အကြိမ်ကြိမ်ပါ။ ဖြစ်နိုင်လျှင် ဆန္ဒရှိလျှင် အပင်ချင်း ဖလှယ်နိုင်ရန်အထိ ကမ်းလှမ်းခဲ့တာလည်း အမှန်ပါ။ အဲဒီ တစ်ထပ်ရစ် ဝမုန်းမျိုးရရှိနိုင်ရေး ရှာဖွေရာတွင် ဝါသနာတူချင်း၊ သတင်းစုံစမ်း ရှာဖွေတာမျိုး အထိ ရှိခဲ့ပါ၏။

ထို့အပြင် တိုင်းရင်းဆေးသမားတော်ကြီး ပျဉ်းမနား ဆရာမော်ထံ ရောက်သည့် အခါ ရစ်ဝမုန်းအကြောင်း ပြောပြမိပါသည်။ ထိုအခါ ဆရာမော်ကိုယ်တိုင် သူ၏ ဝမုန်းဥယျာဉ် ပရဆေးဥယျာဉ်အတွင်းရှိ ဘုံဆင့်ကျောင်းတော်ပေါ်တွင် စိုက်ပျိုး ထားသော ရစ်ဝမုန်းအပင်များကို လိုက်ပြပါ၏။ ရစ်ဝမုန်းအပင်များကို ပြသ ရှင်းပြရင်း ဆရာကြီးက 'ရစ်စုံမှ ဘဝစုံတယ်' ဟု မိန့်ဆိုပါသည်။

ဒါကိုပဲ စာရေးသူက အသေးစိတ် ရှင်းပြပေးရန် တောင်းဆိုရာ ဆရာ မော်က 'တစ်ထပ်ရစ်ရအောင် ရှာပါဦး၊ သုံးမျိုးစုံတာနှင့် ကျုပ် ပြောပါ့မယ်၊ ကျွန်ုပ်လည်း ဝိုင်းရှာပေးပါ့မယ်'ဟု ဆိုပါ၏။ ဆရာမော့်ထံတွင်လည်း နှစ်ထပ်ရစ် နှင့် သုံးထပ်ရစ် အဖို အမ အပင်များသာ တွေ့ရပြီး တစ်ထပ်ရစ် ဝမုန်းမျိုးကို မတွေ့ရပါ။ မရှိပါ။ ယခင်က ရှိတယ်၊ သေကုန်လို့ဟု ဆိုပါသည်။

ဆရာမော်က 'ရစ်စုံမှ ဘဝစုံတယ်' ဟု ပြောပြထားတာ ကြားသိရပြီးနောက် စာရေးသူတစ်ယောက် တစ်ထပ်ရစ် ဝမုန်းပင်ကို မြင်ဖူးချင် ရယူချင်တာ ပို၍ အရှိန်တက်လာပါတော့သည်။ ဝါသနာတူချင်း ဆုံတွေ့ စကားဆိုမိတိုင်း တစ်ထပ်ရစ် ဝမုန်းပင်အကြောင်း စာရေးသူမှ ဆွေးနွေးဖလှယ်နေခဲ့မိတာကိုလည်း ဝန်ခံပါ ရစေ၊ ဆရာမော်က 'ရစ်စုံမှ ဘဝစုံတယ်' လို့ ဆိုထားတာကိုး။

ထို့နောက် ပျဉ်းမနားဟောင်းရွာမှ ဆရာမတစ်ဦး စာရေးသူခြံသို့ ပျိုးပင် များ ဝယ်ယူရန် ရောက်လာစဉ် စာရေးသူ စိုက်ထားသော နှစ်ထပ်ရစ်၊ သုံးထပ် ရစ်ဝမုန်းပင်များကို မြင်တွေ့သွားပြီး 'တစ်ထပ်ရစ် ဝမုန်းပင်တွေရှိတယ်၊ ဆရာကြီး ကို ခွဲပေးဦးမယ်'ဟုဆိုရာ စာရေးသူက ဝမ်းသာစွာဖြင့် 'စောင့်မျှော်နေမယ်နော် ဆရာမ'ဟု ဆိုမိပါ၏။

သို့သော်လည်း လ များစွာ ကြာသွားပါသည်။ ထိုတစ်ထပ်ရစ်ဝမုန်းပင်များ ရောက်မလာပါ။ ထိုဆရာမကို နောက်တစ်ခါတွေ့တော့ 'အပင်တွေ အားလုံး သေကုန်ပြီ' တဲ့။ အဲဒီနောက် တစ်ထပ်ရစ် ရရေးနှင့် ရှာပုံတော်သတင်း စေသွား

ခဲ့ပြန်ပါသည်။ လပေါင်းများစွာ ကြာပြီးနောက် ဆရာမော်နှင့် အိမ်နီးနားချင်း မိတ်ဆွေ တပ်ကြပ်ကြီး ဦးညွန့်တင် (ငြိမ်း) ရောက်လာ၍ 'ဆရာမော်က မှာနေ တယ်၊ သူ့ဆီမှ တစ်ထပ်ရစ်ဝမုန်း ရောက်နေပြီတဲ့' ဟု ဆိုပါသည်။ အဲဒီလို နောက်နေ့မှာ စာရေးဆရာ ဦးကိုသိန်း၊ ကိုကြီးကျော်နှင့် မာန်သစ်တို့နှင့်အတူ ဆိုင်ကယ် နှစ်စီးဖြင့် ဆရာမော့်ထံသို့ အပြေးအလွှား ရောက်သွားကြပါ၏။

ဆရာမော့်ဆေးခန်းသို့အဝင် တန်းလျားခုံတွင် ထိုင်နေသော ဆရာကြီးကို တွေ့ရပါ၏။ စာရေးသူက တပ်ကြပ်ကြီး ပြောပြလို့ ဆရာတစ်ထပ်ရစ် ရထားပြီ လာခဲ့လို့ ခေါ်တယ်ဆိုဟု ပြောရာ 'ဦးသွားပြီ' တဲ့။ ဒါကိုကြားတော့ စာရေးသူတို့ အဖွဲ့ စိတ်ပျက်သွားကြတာ အမှန်ပါ။ စာရေးသူက 'ဘယ်လို ဖြစ်ရတာလဲဗျာ' ဟု မေးရာ တစ်ထပ်ရစ်ကို အိုး နှစ်အိုးထဲမှာ စိုက်ထားပြီး ခင်ဗျားကို မှာလိုက် တာ အဲဒီမနက်အစောမှာပဲ အခိုးခံလိုက်ရတာ' ဟု ဆိုပါသည်။

ထို့နောက် ဆရာမော်ခေါ်ပြောသော ဆရာကြီး၏ ဘုံခုနစ်ဆင့် ဗိမ္မာန်အပေါ် တွင် စိုက်ပျိုးထားသော ဝမုန်းပင်များကို စာရေးသူတို့အဖွဲ့ ကြည့်ရှုခွင့်ရခဲ့ပါ၏။ အဲဒီမှာ ဆရာမော် စိုက်ပျိုးထားသော သုံးထပ်ရစ် ဝမုန်း(အမ) မျိုးတစ်ပင်ကို တောင်းယူရရှိခဲ့ရာက ယခုအခါ အောင်မြင်၍ ပွားစီးနေပါပြီ။

ဤကဲ့သို့ တစ်ထပ်ရစ်ဝမုန်းပင် သတင်းနှင့် ဝေးခဲ့ရပြီးနောက် ယခုနှစ် နွေအကုန် မိုးအကူး ရစ်ဝမုန်းပင်များမှ အရွက်များပြန်လည် ထွက်ပြူလာသည့် အချိန် ရက်တစ်ရက်မှာ ပေါင်းလောင်းရပ်ကွက်မှ အပင်ချစ်တတ်သူ မသန္တာတို့ လင်မယားနှစ်ယောက် ကားဖြင့် ရောက်လာကြပါ၏။

တစ်ထပ်ရစ် ဝမုန်းပင် ရရှိပုံ

မသန္တာက 'ဆရာကြီးရေ ကျွန်မ တစ်ထပ်ရစ် ရထားပြီ ကျွန်မ ဆရာမဆီက ရတာ၊ ဆရာကြီးအတွက်လည်း ခွဲပြီး ပျိုးထားပြီ'ဟု ဆိုပါ၏။ ဒီသတင်းရ ပြန်တော့ တအားတက်ပြီး မသန္တာကို အပင်နှင့်ပတ်သက်၍ စုံစမ်းမေးမြန်း မိပါသည်။ ထိုအခါ မသန္တာက 'တစ်ထပ်ရစ်ဝမုန်းအရွက်ပေါ်မှာ အဖြူရောင် သမ်းတဲ့ အရစ် တစ်ထပ်ပါတယ်'ဟု ပြောပါ၏။ ဟုတ်ပါသည်။ နှစ်ထပ်ရစ်၊ သုံးထပ်ရစ် ဝမုန်း အရွက်များပေါ်မှာလည်း အရစ်များ နှစ်ထပ် သုံးထပ် ပါနေ တာ အမှန်ပါ။

မသန္တာထံမှ ယခင်ကတည်းက နှစ်ထပ်ရစ်၊ သုံးထပ်ရစ် ဝမုန်းပင်များ ရှိနေ တာကြောင့် စာရေးသူက 'မသန္တာ အခု ရစ်စုံတော့ ဘဝစုံပြီပေါ့'ဟု ဆိုရာ မသန္တာက အပြုံးများစွာနှင့်ပဲ ပြန်တုံ့ပြန်ပါ၏။

နောက် နှစ်ရက်အကြာ မသန္တာရှိရာ ပေါင်းလောင်းရပ်ကွက် အိမ်သို့ စာရေးသူ စက်ဘီးစီး၍ ရောက်သွားပါသည်။ တွေ့ရပါပြီ။ နှစ်နှင့်ချီ စောင့်စားခဲ့ ရသော တစ်ထပ်ရစ်ဝမုန်းပင်များ။ ရယူချင်လွန်းသော တစ်ထပ်ရစ် ဝမုန်းပင် အိုးကလေးနှင့် စိုက်ထားသည့် အပင်လေးကို မသန္တာက ပေးပါ၏။ ဒီအပြင် ရှားစောင်းလုံး ပျိုးပင်အိုးတစ်အိုးလည်း ရခဲ့ပါသေး၏။

မသန္တာထံတွင် စိုက်ပျိုးပြုစုထားသော ရစ်ဝမုန်းအပင်များ စုံနေပါပြီ၊ တစ်ထပ်ရစ်ဝမုန်းပင်များကို ဓာတ်ပုံရိုက် မှတ်တမ်းတင်ခဲ့ပါသည်။ ပြန်ခါနီးတွင် စာရေးသူကို မသန္တာက 'ဆရာကြီး၊ ကျွန်မ ဆရာမ စိုက်ထားတဲ့ ဒီတစ်ထပ်ရစ် ဝမုန်းပင်ကို ကြည့်ဦးမလား'ဟု ဆိုရာ ဝေးလားဟု မေးမိပါ၏။ အရှေ့ဘက်က အိမ်ပါဟုဆို၍ စာရေးသူ လိုက်ပါသွားမိပါသည်။

အိမ်ထဲသို့ အဝင်မှာပဲ ပျဉ်းမနား ရေဆင်းစိုက်ပျိုးရေး တက္ကသိုလ်မှ ဒု- ပါမောက္ခချုပ် ဦးလှထွန်းနှင့် ဆရာမဒေါ်တင်တင်ဦးတို့ ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရ၍ ဖုံးသြဝမ်းသာ ဖြစ်ရပြန်ပါ၏။ ယခင်က ရေဆင်းစိုက်ပျိုးရေး တက္ကသိုလ်နယ်မြေ သို့ ပျိုးပင်များ ရှာဖွေဝယ်ယူရန် သွားရောက်စဉ် ဆရာကြီးတို့အိမ်ကိုလည်း မကြာခဏ ရောက်ခဲ့ပါ၏။ ယခုအခါ ဆရာကြီးကော ဆရာမပါ အငြိမ်းစားယူ၍ ပေါင်းလောင်း ရပ်ကွက်ရှိ မသန္တာတို့အိမ်နှင့် ကပ်ရပ်အိမ်တွင် အခြေချ နေထိုင် နေကြပါပြီ။

အပြန်အလှန် နှုတ်ဆက်ကြပြီးနောက် လာရင်းကိစ္စကို မသန္တာ ပြောပြရာ ဆရာမက စိုက်ထားသော တစ်ထပ်ရစ် ဝမုန်းအိုးကို ပြပါ၏။ ဆရာမခွင့်ပြု၍ ရစ်ဝမုန်းအိုးရှိ တစ်ထပ်ရစ်အပင်များကို ဓာတ်ပုံရိုက်ယူ ရရှိခဲ့ပါ၏။ ထို့အပြင် အရွက်အရှည် နှစ်ဆခန့်ရှိသော တစ်ထပ်ရစ်ဝမုန်းနှင့်ဆင်သော အခြားရစ်ဝမုန်း ပင်ကို တွေ့ရ၍ စုံစမ်းရာ အဖိုပင်ဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။ ထိုအပင်၏ မှတ်တမ်း ဓာတ်ပုံကိုလည်း ရိုက်ယူရရှိခဲ့၏။

ဤနည်းအားဖြင့် စာရေးသူတစ်ယောက် တစ်ထပ်ရစ် ဝမုန်းပင် ရှာပုံတော် ဖွင့်ခဲ့ရာ နှစ်နှစ်ကျော်ကြာမှ ရှာဖွေတွေ့ရှိ အပင်လည်းရခဲ့ပါသည်။ ထို့ကြောင့်

ရစ်ဝမုန်းပင်အစုံ၊ လက်ဝယ်ရရှိ စိုက်ပျိုးထားနိုင်ပြီးနောက် ဆရာမော် ပြောပြ ထားသော 'ရစ်စုံမှ ဘဝစုံတယ်' ဆိုသော စကားစုဖြင့် ဝမုန်းဝါသနာရှင်များထံ ရစ်ဝမုန်းများနှင့်ပတ်သက်၍ စာရေးသူ လေ့လာသိရှိ ခံစားရမှုတို့ကို အသိပေး ရေးသားတင်ပြ ဖလှယ်မှုပြုလိုက်ရ၏။

ရစ်ဝမုန်းများ

ရစ်ဝမုန်းပင်များသည် မိုးတွင်းကာလမှာသာ အပင်ဖြစ် လှပမှုရှိသောမျိုးများ ဖြစ်ပါ၏။ မိုးကုန်သည်နှင့် တဖြည်းဖြည်း အပင်များချ အပင်အားလုံး ပျောက်သွား လေ့ရှိပါ၏။ မိုးကျမှ အမြစ်ဖုများမှ အရွက်များ တဖြည်းဖြည်း ပြန်ထွက်လာခါ ၎င်းတို့၏ မူလဇီဝ အလှကို မြင်ရတွေ့ရနိုင်ပါသည်။

ရစ်ဝမုန်းအပင်များ၏ အရွက်များသည် ရစ်ငှက် သတ္တဝါများ၏ အမွေး အတောင်များနှင့် ပုံသဏ္ဌာန် ဆင်တူသယောင် ရှိကြပါ၏။ ၎င်းဆင်တူမှု အခြေခံကိုယူ၍ ရစ်ဝမုန်းအပင်များဟု မှတ်ခေါ်တွင်ခဲ့တာဟု ယူဆမိပါသည်။ ရစ်ငှက် သတ္တဝါများကို လေ့လာကြည့်ရှုပါက ၎င်းတို့၏ အမွေးအတောင်များရှိ အဖြူရစ်၊ အဖြူစင်းနှင့် အနက်ကွက်၊ အနက်စင်းတို့သည် ရစ်ဝမုန်းပင်၏ အရွက် များ အပေါ်ရှိ အကွက်အပြောက်များနှင့် ဆင်တူသယောင်ရှိတာကို တွေ့မြင်ရ ပါ၏။

ဆက်လက်၍ ရစ်ဝမုန်းအပင် မျိုးကွဲများအကြောင်း ရေးသား ဖော်ပြလိုက် ရပါ၏။

တစ်ထပ်ရစ် ဝမုန်း

တစ်ထပ်ရစ်ဝမုန်းအပင်များကို ဟိုဟိုဒီဒီ သတ်သတ်မှတ်မှတ် တွေ့ဖူး မြင်ဖူးတာ ယခုပိုင်းမှသာ ရှိပါသေး၏။ ပင်စည်မဲ့ မြစ်ဆုံတစ်ခုတည်းမှ တစ်ပင် အနည်းဆုံး သုံးရွက်မှ ခြောက်ရွက်ခန့်အထိ ထွက်လေ့ရှိသလို ၎င်း မြစ်ဆုံမြစ်ဖု များမှ အပင်ပွားများထွက်ရှိ၍ အာဟာရကောင်းပါက အုံအကြီးကြီး သို့မဟုတ် အိုးပြည့်လုနီးပါး အပင်ပွားထွက်လေ့ရှိပါ၏။ တစ်ထပ်ရစ် အဖို အမ မျိုးတွင် အဖိုမျိုးက အပင်ပွားအား အလွန်ကောင်းတာ တွေ့ရပါ၏။

အရွက်ရိုးတံတိုပြီး အရွက်ပြားပိုရှည်၏။ အမအရွက်ထက် အဖိုအရွက်က ပိုရှည်သည်။ အရွက်ပြားသည် အစိမ်းရောင်ရှိပြီး အလျား (၆-၁၅) လက်မခန့်ရှိ

သည်။ အရွက်ပြားနောက်ခံအရောင်သည် အစိမ်းဘက်လုသော နီညိုရောင်ရှိ၏။

တစ်ထပ်ရစ်အရွက်ပြား အလယ်ရိုးတံကို ဗဟိုပြု၍ တစ်ဖက်တစ်ချက် အောက်ခြေမှ အထက်သို့ အချွန်အထစ် အထစ်ပုံစံ အရစ်များ (၇-၈) ခုအထိ ရှိသည်။ ထိုအထစ်များသည် အရွက်အလက် အလယ်ရိုးတံ အဖျားထိလုနီး တစ်လက်မခန့်အထိ စုချွန်သွား၏။ အထက်သို့ တက်ရာတွင် ဘုံပြာသာဒ်ပုံစံရှိတာ တွေ့ရ၏။ ထိုအရစ်အထစ်များကို အဖြူရောင်အရစ်များဖြင့် အနားကွပ်ထားတာ တွေ့ရပါသည်။

ထိုအဖြူရောင် အရစ် တစ်ခုတည်းဖြင့် ကွပ်ထားပုံ အရွက်အပေါ်မှာ ထင်ထင်ရှားရှား မြင်တွေ့ရပါ၏။ ထိုတစ်ခုတည်းသော အရစ်တစ်ခုတည်းဖြင့် ရစ်ဖွဲ့ပုံကြောင့် တစ်ထပ်ရစ်ဟု ခေါ်တာ ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ယူဆမိပါ၏။

၇၊ ၈၊ ၀၈ ရက်နေ့ နံနက်တွင် ဆရာမော်ဆေးခန်းသို့ စာရေးသူ ရောက်ပါ၏။ ရစ်ဂမုန်းအပင်များ၏ ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းများကိုလည်း ပြသ၍ အပင်အမည် အတိအကျနှင့် အခေါ်အဝေါ် (အဖို + အမ) သတ်မှတ်ချက်ကိုလည်း အတည်ပြုချက်ရရှိခဲ့ပါသည်။ ဆရာမော်ဆေးခန်းရှေ့တွင် တစ်ထပ်ရစ် ဂမုန်းပင် အဖိုပင်အိုးကြီးအပြည့် တွေ့ရပါ၏။ ဖုင်းအိုးကြီးဖြင့် စိုက်ထားတာပါ။ ဆရာ၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် ဓာတ်ပုံ မှတ်တမ်းတင်နိုင်ခဲ့ပါသည်။ ထိုပုံကိုလည်း ဖော်ပြလိုက်ပါ၏။

၁၀၊ ၈၊ ၀၈ ရက်နေ့ကလည်း ပန်းခင်းရပ်ကွက်တွင် နေထိုင်သော ဂမုန်းဝါသနာရှင် ကိုတင်ဦး (ဓာတ်ပုံ) ထံမှ တစ်ထပ်ရစ် ဂမုန်းတစ်ပင် ထပ်ရပြန်ပါ၏။ သူက ဂမုန်းကိုချစ်သူ မြတ်နိုးသူ ပြုစုယုယရာတွင်လည်း စာရေးသူတို့ ဂမုန်းစိုက်သူများထဲမှာ အလွန်ထူးချွန်သူလည်း ဖြစ်ပါသည်။ ဂမုန်းမျိုးပေါင်း မြောက်မြားစွာ သူ့ခြံထဲမှာ တစုတဝေးတည်း စိုက်ပျိုးထားပါ၏။ စာရေးသူအတွက် ပျိုးထားတာ ကြာပြီဟု သိရပါ၏။ အဲဒီနေ့ကမှ ကိုသိန်းထိုက်အောင်လည်း ရောက်လာ၍ သားတော်မောင်နှင့် ၎င်းတို့ကားဖြင့် သွားရာမှ ၎င်းအပင်အပြင် ဖြူဟွာကြီးဂမုန်းအိုးတစ်ပင်ပါ ရရှိခဲ့တာပါ။ ဖြူဟွာကြီးဂမုန်းကိုလည်း အဲဒီရက်ကမှ စတင်မြင်ဖူးတာပါ။

ကိုတင်ဦး ပေးလိုက်သော တစ်ထပ်ရစ်ဂမုန်းပင်မှာ အရွက် လေးရွက်ပါပြီး ဖြက်ထစ်လွှာ အလျား တစ်တောင်ခန့် ရှည်ပါ၏။ ညိုနေသော အရွက်ပေါ်တွင် တစ်ထပ်ရစ် အလွန် ထင်ရှားပြီး သိပ်လှတာကိုလည်း တွေ့ရပြန်ပါ၏။ အရွက်

အောက်ခံအရောင်ကတော့ အစိမ်းဘက်လုသော နီညိုဖြစ်နေတာ တွေ့ရပါသည်။ ဒါကလည်း ဂမုန်းအုပ်စု သုံးမျိုးလုံး၏ စံတူညီမှုဟုပင် ဆိုလိုက်ချင်ပါ၏။

အချို့က တစ်ထပ်ရစ် ဖွဲ့စည်းတည်ဆောက်ထားပုံသည် ဘုံပြာသာဒ်ပုံစံနှင့် အလွန်တူသည်ဟု ဆိုကြပြန်ပါ၏။ ပြာသာဒ်ပုံသဏ္ဍာန်ရှိသော အပင်ဖြစ်၍ အချို့က မဆိုင်မဟောင်းဟုလည်း မှတ်ချက်ပြုကြပြန်သည်။ ဘာဖြစ်သဲဟု အမေးပြုတော့ ပြာသာဒ်ဆိုတော့ 'စုတ်ပြတ်သပ်' သွားနိုင်လို့ဟု ပြန်ဖြေ၏။ ဒီအချက်ကိုတော့ စာရေးသူ မှတ်ချက်ပြု ဝေဖန်မှု မပြုလိုပါ။ ဂမုန်းဝါသနာရှင်များ၊ လေ့လာသိရှိထားသူများက ဝေဖန်သုံးသပ် ဖလှယ်မှုပြုနိုင်မည် မျှော်လင့်ပါသည်။

တစ်ထပ်ရစ် ဂမုန်း အဖို အမ

တစ်ထပ်ရစ်ဂမုန်း အဖို အမ အပင်များကို ပေါင်းလောင်းရပ်ကွက်ရှိ မသန္တာအိမ်နှင့် ဆရာဦးလှထွန်း၊ ဆရာမ ဒေါ်တင်တင်ဦးတို့အိမ်တွင် တွေ့ရပါ၏။ ဓာတ်ပုံ မှတ်တမ်းများကိုလည်း ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

အဖိုပင်၏ အရွက်များသည် အမအရွက်များထက် ကြီးမားရှည်လျားပါသည်။ အရွက်အရောင်အသွေး ဖွဲ့စည်းပုံ ပုံသဏ္ဌာန်အနေအထား အားလုံးနီးပါး တူညီနေတာလည်း တွေ့ရပါ၏။ တစ်ထပ်ရစ် ဂမုန်းပင်များသည် မိုးဦးကျစတွင် ကတော့ပုံ မရန်းဖျော့ရောင် အပွင့်လေးများ စတင်ပွင့်လာလေ့ ရှိသည်ဟု သိရပါသည်။

နှစ်ထပ်ရစ် ဂမုန်း

နှစ်ထပ်ရစ်ဂမုန်းပင်များကို စာရေးသူ ရရှိစိုက်ပျိုး မျိုးပွားနေသည်မှာ အချိန်ကာလ အတော်ကြာပါပြီ။ အစက ဒေါင်းဂမုန်းအဖြစ် စိုက်ခဲ့တာပါ။ နောက်ပိုင်းကျမှ ဂမုန်းဝါသနာရှင်များနှင့် အသိချင်းဖလှယ်မိရာမှ နှစ်ထပ်ရစ်ဂမုန်းဟု သိရှိခဲ့ပါ၏။ ဒီနှစ်ထပ်ရစ်ဂမုန်းရွက်များက မာမာတင်းတင်းရှိသလို အရွက်ရိုးတံကလည်း အလုံး မာကျော ရှည်လျားလှပါ၏။ အာဟာရကောင်းပါက အရွက်များ ကြီးမား ဖားဖားလျားလျားရှိတာကို ဒေါင်းဂမုန်းနှင့် လွဲတာပါ။ ဒါပေမယ့် ရစ်ဂမုန်း ကျောဘက်မှာ နီညိုရောင်ပြောင်ရှိတာ လွဲပါ၏။

အရွက်များသည် အလယ်ကား၍ အရင်းအဖျားစူပြီး ဘဲဥပုံနှင့် ဆင်ပါသည်။ အရွက်အလျား ၆-၁၂ လက်မခန့် ရှိပြီး အနံ ၅-၈ လက်မခန့် အထိ ရှိ၏။

မိုးကျသည်နှင့် နှစ်ထပ်ရစ်ဂမုန်းပင်မှ အသစ်ထွက်လာသောအရွက်များ။

အရွက်အရောင် အစိမ်းရောင်ရင့်ရင့်ရှိပြီး အရွက်ကျောဘက် အောက်ခံသည် နီညိုရောင် ပြောင်ရှိသည်။ နှစ်ထပ်ရစ် အလယ်ရိုးတံသေး တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် စုတ်ချက်ဆန်သော အဖြူရောင်အရစ်အကွက်များ ၆-၈ ကွက်ပါရှိပြီး အရွက် အဖျားသေးတစ်လျှောက် တစ်လက်မခန့် ခွာ၍ ထင်ရှားသော အဖြူရောင် အရစ် အကွက်တို့ဖြင့် ၁၀-၁၅ ကွက်ခန့်အထိ ရစ်ဖွဲ့ထားပါ၏။

ဤနည်းအားဖြင့် အလယ်တွင် အဖြူတစ်ရစ် အရွက် ဘေးတစ်ဝိုက်တွင်လည်း နောက်တစ်ရစ်ဖြင့် ရစ်ဖွဲ့နေသော ဤဂမုန်းပင်ကို နှစ်ထပ်ရစ်ဂမုန်းဟု ခေါ်ဆိုတာ သင့်တော်လှပါ၏။

အရွယ်ရောက်သော နှစ်ထပ်ရစ် ဂမုန်းပင်များ ဖူးပွင့်လေ့ရှိကြပါ၏။ အပင်အရင်းအဆုံမှ အဖြူရောင် ပွင့်ဖတ်ပေါ်တွင် အလယ်၌ မရန်းရောင်ဖျော့ဖျော့ပါသော အပွင့်ငယ်လေးများ ပွင့်ဖူးတံမှ ပွင့်လေ့ ရှိပါ၏။

သုံးထပ်ရစ် ဂမုန်း

သုံးထပ်ရစ်ဂမုန်းမျိုးကိုလည်း လယ်ဝေးမြို့မှ ဝါသနာရှင်တစ်ဦးက ယူလာပေး၍ စိုက်ပျိုးမျိုးပွားနေခဲ့တာ နှစ်များစွာ ရှိပါပြီ။ မိုးဦးကျမှစ၍ အစိမ်းပုပ်ရောင်

မိုးကျသည်နှင့် ပြန်ထွက်လာသော သုံးထပ်ရစ်ဂမုန်းရွက်များ။

ဆင်သော အရွက်များ စုပုံထွက်လာလေ့ရှိပါ၏။ အရွက်ရိုးတံနီညိုဖျော့ဖျော့နှင့် ပျော့ပျောင်း၏။ အရွက်များလည်း နူးညံ့ပျော့ပျောင်းတာ တွေ့ရ၏။ အရွက်ရိုးတံ ၆-၁၀ ခန့် ရှည်လျားပြီး အရွက်များသည် အဖျားအရင်း နှစ်ဖက်စူ၍ ဝိုင်း သမယောင်ရှိတာ တွေ့ရပါသည်။

သုံးထပ်ရစ်ဂမုန်း အရွက်သည် အစိမ်းပုပ်ရင့်ဘက်များပြီး အရွက်အလယ်ရိုးတံသည် ဖက်ဖူးစိမ်းရောင်ရှိ၏။ ၎င်းအရွက် ရိုးတံတစ်ဖက်စီတွင် ပန်းချီစုတ်ချက် ဆန်သော အဖြူစင်းဖြင့် ရစ်ဖွဲ့ထားသော အရစ်အထပ် သုံးထပ်ပါရှိသည်။ ထိုကဲ့သို့ အဖြူစင်း အဖြူကွက် သုံးခုဖြင့် ထင်ရှားစွာ ရစ်ဖွဲ့ပါ ရှိနေတာကြောင့် ဤဂမုန်းပင်ကို သုံးထပ်ရစ်ဂမုန်း (အဖို) ဟု ခေါ်တာဟု ယူဆမိပါသည်။

ဆရာမော်ထံမှ ထပ်၍ သုံးထပ်ရစ်ဂမုန်း (အမ) မျိုး ရရှိပြီးမှ အထက်ပါ စာရေးသူလက်ဝယ်ရှိ သုံးထပ်ရစ်ဂမုန်းကို အဖိုပင်ဖြစ်ကြောင်း သိရတာ ဖြစ်ပါသည်။ သုံးထပ်ရစ် ဂမုန်းအရွက် ကျောဘက်အရောင်မှာ နီညိုရောင်ရှိ၏။

အရွယ်ရောက်သော သုံးထပ်ရစ်ဂမုန်းပင် (အဖို) များ ဖူးပွင့်လေ့ ရှိ၏။ မရန်းရောင်ပွင့်ဖတ်လေးချဖြင့် ပြန့်ပြန့်ကားကား ပွင့်နေသည့်အခါ ခံစားတတ်သူများ ထိုအပွင့်များ၏ ရသအလှကို မြင်တွေ့နိုင်ပါသည်။

သုံးထပ်ရစ်ဂမုန်း (အမ) ပင်

ရစ်စုံမှ ဘဝစုံတယ်ဟုဆိုသော သမားတော်ကြီး ဆရာမော်ထံမှ ရရှိခဲ့သော သုံးထပ်ရစ်ဂမုန်းအပင် (အမ) ကိုလည်း လေ့လာမိသမျှ ဖော်ပြလိုက်ပါ၏။ အပင် ပုံသဏ္ဌာန်အရ စာရေးသူထံ၌ ရှိထားသော သုံးထပ်ရစ် အဖိုနှင့် ဆင်ပါသည်။ သုံးထပ်ရစ်အမပင် အရွက်များက ပို၍ ဝိုင်းပါ၏။ ထို့အပြင် သုံးထပ်ရစ်ဂမုန်း (အမ) ပင်၏ ခိုပြာရောင်အရွက်ပေါ်မှာ အနက်အစင်းများဖြင့် သုံးထပ်ရစ်ဖွဲ့ထားတာ ထူးခြားပါ၏။

သုံးထပ်ရစ်အမပင်၏ အရွက်နောက်ကျောဘက် အရောင်သည် ပုံပါအတိုင်း အနီစက်များဖြင့် သုံးထပ် ဖွဲ့ထားတာလည်း တွေ့ရပါသည်။ သုံးထပ်ရစ်အမပင်များ၏ အပွင့်များသည် အဖိုပင်အပွင့်များနှင့် တူညီကြတာလည်း မြင်တွေ့ရပါ၏။

ရစ်ဂမုန်းပင်များ၏ သဘာဝ

ရစ်ဂမုန်းပင်များသည် မိုးကာလမှာသာ အပင်အဖြစ် တည်ရှိလာပမှ အပြည့်မှိုကြတာ တွေ့ရပါ၏။ မိုးရာသီကုန်သည်နှင့် ရစ်ဂမုန်းအရွက်များ တဖြည်းဖြည်း ရင့်ရော်ညှိုးနွမ်းကာ အပင်ချသွားလေ့ အပင်များခြောက်သွားလေ့ ပျောက်သွားလေ့ရှိကြပါ၏။ ရစ်ဂမုန်းပင် အားလုံးလိုလိုပါပဲ ဒီသဘာဝ ရှိကြပါ၏။

နှစ်ထပ်ရစ် ဂမုန်းအပင်ကတော့ အရွက်နိုးတံမာကျောမှု အရွက်များ တင်းတင်းရင်း မာကျောမှု ပိုတာကြောင့် ဆောင်းလယ်လောက်အထိ တောင့်ခံနေလေ့ရှိတာ တွေ့ရပါသည်။ ဒါပေမယ့် ထိုအပင်လည်း နောက်ဆုံးတော့ မလှမပနှင့် အပင်ချသွားပါ၏။

မိုးလေး တစ်ပြိုက်နှစ်ပြိုက်ကျလာသည်နှင့် ရစ်ဂမုန်းအပင်များ ပြန်လည်နိုးထ အရွက်များ စတင်ပြန်လည်ထွက်ပေါ်လာလေ့ရှိကြပါသည်။ တစ်ထပ်ရစ်ဂမုန်းပင်ကတော့ အပွင့်များ ပထမ စတင် ပွင့်လာတတ်ပါသည်။ မိုးဦးကျမှပဲ ရစ်ဂမုန်း၊ အပင်များကို အပင်များ ပွားယူလေ့ရှိပါ၏။ မျိုးပွား ရယူသည့်အခါ ရှင်သန်မှုအားကောင်းတာလည်း တွေ့ရပါသည်။

စာရေးသူအနေဖြင့် ရစ်ဂမုန်းများ စိုက်ပျိုး မျိုးပွားရင်း လေ့လာသိရှိမှု ကိုယ်တိုင်ခံစားတွေ့ရှိရမှုများကို ဖော်ပြရလျှင် စိုက်ပျိုးရေးသမား မျိုးဥယျာဉ်

လုပ်ကိုင်နေသူ ဝါသနာအရ လက်လှမ်းမီရာ ဂမုန်းမျိုးနွယ်များအား စုဆောင်းရှာဖွေ လေ့လာနေသူတစ်ယောက်အဖို့ ဆောင်းပါးအစမှာ ရေးသားဖော်ပြခဲ့သလို စုံအောင် ရရှိပြီးနောက် အားရကျေနပ် ပျော်ရွှင်ကြည်နူး ပီတိဖြစ်ရတာ အမှန်ပါ။ ဒီအကြောင်းကိုပဲ ဂမုန်းဝါသနာတူချင်း ဆုံမိကြသည့်အခါ ပြန်ပြောပြတာ ပြန်ဖောက်သည်ချရတာလည်း အရသာတစ်မျိုး ရရှိခံစားမိပါသည်။ ထို့အပြင် အချင်းချင်း အပြန်အလှန် အတွေ့အကြုံတွေ လေ့လာသိရှိထားတာတွေ ပြောကြ ဆိုကြ ဖလှယ်ကြရတာလည်း ပျော်ရွှင်ဖွယ် အတိပါပဲ။ ဒါကိုပဲ ရစ်စုံမှ ဘဝစုံတယ်လို့ ဆိုလိုတာလား။ ဒီအပြင် ရစ်ဂမုန်းတွေ စိုက်ပျိုးပြုစုရာမှာ ဘာတွေ လိုက်နာဖို့ လုပ်ဆောင်ဖို့ အပါအဝင် သက်ဆိုင်ရာ ဂုဏ်တော်များ ရွတ်ဆိုပွားများ ရတာမျိုးတွေ ရှိသေးလား စသည်ဖြင့်-

ရစ်ဂမုန်းအစုံရရှိ စိုက်ပျိုးနိုင်ပြီးနောက် ဂမုန်းကျွမ်းကျင်သူ အတွေ့အကြုံရင့်ကျက်သူ ပျဉ်းမနားဆရာမော်ထံ တင်ပြဆွေးနွေးခဲ့ရာ ဆရာကြီးက စိတ်ကောင်းစေတနာကောင်း များများထားပြီး ရစ်ဂမုန်းအစုံကို စိုက်ပျိုးမျိုးပွားရင်း 'ရစ်စုံမှ ဘဝစုံတယ်' ဆိုတာကို လက်တွေ့ခံစားကြည့်ပါဟု ဆိုပါကြောင်း။

[နကွတ္တရောင်ခြည်၊ ၂၊ ၂၀၀၉]

❖ ❖ ❖

သွေးတိုးရောဂါ ဝေဒနာအတွက် ဆေးနည်းကောင်း

စာရေးသူ၏ မျိုးဥယျာဉ်ခြံသို့ ပျားမြီးရွက်ပျိုးပင်များ လာတောင်းရင်း ရန်ကုန်၊ သယ်န်းကျွန်းမြို့နယ်၊ စံပြလမ်း ၄/က ရပ်ကွက်နေ ဦးတင်လှမှ သူ့ဇနီးတွင် ဖြစ်ပွားခဲ့သော နှိုကင်ဆာကို တိုင်းရင်းဆေး၊ ထိုးဆေးဖြင့် ကုသခံယူခဲ့ပုံ စသည့် ထူးခြားလှသော ဖြစ်စဉ်တို့ကို ပြောပြလာပါသည်။ သို့သော်လည်း နောက်ဆုံးတွင် သူ့ဇနီး၏ လည်ပင်း၌ ထပ်၍ ထပ်၍ ဖြစ်ပေါ်လာသော ကင်ဆာ အကျိတ်များကိုတော့ ပိစပ်ရွက် အရည်ညှစ် တိုက်ကျွေး ကုသ ပျောက်ကင်းသွားပုံ သူကိုယ်တွေ့ ဖြစ်စဉ်ကိုလည်း ပြောပြအသိပေးပါ၏။

ဦးတင်လှ၏ ကိုယ်တွေ့ဖြစ်စဉ်တို့ကို စာရေးသူမှ 'ကင်ဆာရောဂါကို လက်တွေ့ သက်သာပျောက်ကင်းစေသော ပိစပ်ရွက်အစွမ်း'ဟု ရေးသား၍ သုတရွှေမင်္ဂလာရင်းမှတစ်ဆင့် စာဖတ်သူများသို့ အသိပေးထားပါ၏။

ထို့အပြင် ဦးတင်လှမှ ဆက်လက်၍ အစွမ်းထက် တိုင်းရင်းဆေး၊ ပရဆေးနှင့် မြစ်ချင်းပြီး ဆေးနည်းကောင်းတွေကို အထူးစိတ်ဝင်စား လိုက်စားမိခဲ့ရာက တိုင်းရင်းဆေးဆရာ တစ်ဦး၏ ပွဲတွေ့ သွေးတိုးရောဂါပျောက်ဆေးကို ဝယ်ယူ၍ လိုအပ်သူများအား မျှဝေကုသိုလ်ပြုနေခဲ့ရာ လက်တွေ့ပျောက်ကင်း သက်သာသွားကြတာကို တွေ့ရ၍ ဝမ်းမြောက် ပီတိ ဖြစ်နေခဲ့ကြောင်း။ သို့သော်လည်း အချိန်ကျလာသည်နှင့် ကုန်ကျစရိတ်သာမက၊ ခက်ခဲကြန့်ကြာမှုများကြောင့် ကိုယ်တိုင်ဖော်စပ် အသုံးပြုမှုဝေလိုသော ဆန္ဒများပေါ်လာခဲ့ကြောင်း သိရပါ၏။

ထိုဆန္ဒ၏ တွန်းအားကြောင့် အထက်က တိုင်းရင်းဆေးဆရာထံ ချဉ်းကပ်၍ ဆေးနည်းရယူလိုကြောင်းနှင့် သူ့ရည်ရွယ်ရင်းဆန္ဒကို အသိပေး တောင်းခံမိခဲ့သည်ဟု ဆိုလေသည်။ ထိုအခါ ထိုဆရာကလည်း ဦးတင်လှ၏ဆန္ဒကို လိုက်လျောကူညီသောအားဖြင့် ဆေးတွင် ပါဝင်သော ဆေးပစ္စည်းများနှင့် ၎င်းကို လက်တွေ့ဖော်စပ် အသုံးပြုနည်းကိုပါ ပြောပြ အသိပေးလိုက်သည်ဟု သိရ။ ဒါကို ကြားရတော့ စေတနာ၊ သဒ္ဓါတရား အပြည့်ထား ကူညီမှုပြုပေးခဲ့သော ၎င်းတိုင်းရင်း ဆေးဆရာကို မတွေ့ဖူး မမြင်ဖူးပေမယ့် စာရေးသူမှ သာဓု အနုမောဒနာ ခေါ်မိတာ အမှန်ပါ။

တကယ်တော့ လူသား အများအပြား သွေးတိုးရောဂါ ဝေဒနာကြောင့် ယခုအခါ ဆင်းရဲဒုက္ခများနှင့် ရင်ဆိုင်ခံစားနေကြရသလို ထိုအထဲမှ အချို့ ရှတ်တရက် သေဆုံး၊ အချို့ လေဖြတ်ခံရသည်အထိ ရှိနေကြတာတွေ့ရပေသည်။ သွေးတိုးရောဂါရှိနေသူ ခံစားနေရသူများသည်လည်း လက်လှမ်းမီသမျှ ခေတ်မီဆေး တိုင်းရင်းဆေးနှင့် ပရဆေးများကို မှီဝဲသုံးစွဲ ကုသမှုခံယူနေကြရ၏။ သို့သော်လည်း အချိန်ကြာလာသည်နှင့် အစားအသောက် သတိထား ဆင်ခြင်နေထိုင်မှုပြုကြရသလို အချို့အတွက်ကျတော့လည်း ခေတ်မီဆေးဝါးများ ဝယ်ယူအသုံးပြုရသောကြောင့် တန်ဖိုးကုန်ကျစရိတ် မြင့်တက်လာသောကြောင့် ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးဖြစ်လာရသလို ဘေးထွက်ဆိုးကျိုးများကြောင့်လည်း နောက်ဆက်တွဲ အန္တရာယ်များနှင့် ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့နေကြရပြန်ပေသည်။

အချို့သော သွေးတိုးရောဂါဝေဒနာရှင်များသည် တိုင်းရင်းဆေးများ မှီဝဲစားသုံး၍ အဆင်ပြေမှုရကြသလို၊ အချို့ကြတော့ ရေရှည်တွင် အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် အဆင်မပြေ အခက်အခဲမျိုးစုံနှင့် ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့ကြရတာမျိုးလည်း ရှိနေကြောင်း လေ့လာသိရှိရပြန်၏။

တိုင်းရင်းဆေးများတွင် သွေးတိုးရောဂါ ပျောက်ကင်း သက်သာစေသော ဆေးအမျိုးပေါင်း များစွာ ရှိနေ၏။ ၎င်းဆေးများအား ရောင်းချပေးနေသော တိုင်းရင်းဆေးဆိုင်များ၌ လိုအပ်သမျှ အသင့် ဝယ်ယူရရှိနိုင်လေသည်။

ထို့အပြင် သွေးတိုးရောဂါကို ပျောက်ကင်းသက်သာစေသော မြစ်ချင်းပြီး ဆေးနည်း၊ ဘယဆေးရွက် ဆေးဥနှင့် ဆေးမြစ်၊ ဆေးခေါက် စသည်တို့လည်း ရှိနေပြန်၏။ ထိုကဲ့သို့သော ပရဆေးများကို ရှာဖွေစုဆောင်း၍ တစ်မျိုး၊ အချို့ကတော့ ကိုယ်တိုင် စိုက်ပျိုးထားပြီး မှီဝဲစားသုံးနေကြတာလည်း တွေ့ရ၏။ ထူးခြား

တာက သွေးတိုးရောဂါကို ပျောက်ကင်းသက်သာစေနိုင်သော ပရဆေးမျိုးကွဲ များစွာရှိနေတာလည်း အမှန်ပင်။

ယေဘုယျအားဖြင့် သွေးတိုးကျ၍ သွေးတိုးရောဂါ ပျောက်ကင်းသက်သာ စေသော ပရဆေးများ၏ အရသာသည် 'ခါး' ကြ၏။ ရောဂါဝေဒနာကြောင့် ထို ခါးသောအရသာရှိသည့် ဆေး၊ ဆေးရွက်များကို ရေရှည်မှီဝဲစားသုံးမှုပြုကြရာ တွင် ရေရှည်မှာ လက်တွန့်ရုံမက ဆေးစားဖို့ပင် ကြောက်စိတ် ဝင်လာတာမျိုး လည်း တွေ့ရ၏။ ရောဂါရှိသူများတွင် သွေးသားတည်ဆောက်ပုံ ဆေးတိုးပုံနှင့် ဆေးခံနိုင်ရည်အားရှိပုံ တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး အနည်းနှင့်အများ ကွဲပြားမှုရှိတတ်၏။ ထို့ကြောင့် ဆေးတစ်မျိုးသည် တစ်ဦးအတွက် အဆင်ပြေသော်လည်း နောက် တစ်ဦးအတွက် အဆင်မပြေတတ်ပေ။ 'တစ်ယောက်တွက် ဆေး၊ တစ်ယောက် အတွက် ဘေး' ဟုလည်း အဆိုအမိန့် ရှိနေပေသည်။

အချို့သောဆေးဝါးမျိုးကို သွေးတိုးရောဂါအတွက် မှီဝဲစားသုံးကြရာတွင် ဆောင်ရန် ရှောင်ရန် အထူးသတိပြုရန် အချက်များရှိပြန်၏။ နေမှုထိုင်မှုမှသည် သွားလာလှုပ်ရှား အစားအသောက်များအထိ ပါလေသည်။ ရောဂါဝေဒနာအတွက် အချို့သော ဆေးဝါးများကို မှီဝဲစားသုံးကြရာတွင် အချို့ဆေးများမှ ဆေးအာနိသင် အကျိုး အမြန်ခံစားကြရသလို အချို့ဆေးဝါးများကတော့ တုံ့ပြန်ရရှိမှု ကြာတတ် ပေ၏။

ဦးတင်လှပြောပြသော သူ့ ပွဲတွေ့ သွေးတိုးရောဂါဝေဒနာအတွက် ဆေး ကတော့ ဖော်စပ်၍ လိုအပ်သော ပစ္စည်းများ ရှာရာတွင်လည်း အလွန် လွယ်ကူ တာကို တွေ့ရ၏။ ထို့အပြင် ဆေးကို မှီဝဲစားသုံးရာတွင်လည်း လူတိုင်းအတွက် အဆင်ပြေနိုင်သော အရသာရှိသည့်အပြင် စားသုံးရသည့် အကြိမ်ရေ နည်းသလို တိုတောင်းသော အချိန်အတွင်း ဆေးအာနိသင် အကျိုးသက်ရောက်မှု မြန်ဆန် ထိရောက်တာကိုလည်း တွေ့ရပေသည်။

အထူးခြားဆုံးကတော့ ဆေးကို မှီဝဲစားသုံးနေစဉ် ကာလအတွင်းမှာပင် အစားအသောက်ကို အသင့်အတင့် ဆင်ခြင် ရှောင်ရုံနှင့် သွေးတိုးရောဂါ တက်ခြင်းမရှိဟု သိရခြင်းပါ။

ထိုသို့သော ပွဲတွေ့ လက်တွေ့ သွေးတိုးရောဂါအတွက် ဆေးနည်းကောင်း တစ်လက်ကို ဦးတင်လှထံမှ နိုင်ငံမှာကြားသိပြီးနောက် စာရေးသူ ကိုယ်တိုင်

လည်း ဖော်စပ်၍ အလိုရှိသူများအား မျှဝေနိုင်ရန် ရည်ရွယ်ထားသလို သူရဿ မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်အတွက်လည်း သိရှိစေရန်နှင့် လိုအပ်၍ ဆန္ဒရှိသူများ ဖော်စပ် အသုံးပြုနိုင်ကြရန်အတွက် ရေးသား ဖော်ပြလိုက်ရပေသည်။

ဦးတင်လှသည် နေပြည်တော် ပျဉ်းမနားသို့ ၎င်း၏ သားကြီးရှိရာ စစ်ရုံးချုပ် သို့ လာရောက်စဉ် စာရေးသူ၏ သူရဿ မဂ္ဂဇင်းပါ ဆီးချိုသွေးချို ရောဂါဝေဒနာ နှင့် ပျားမြီးရွက်အကြောင်း ဆောင်းပါးများ ဖတ်ပြီးနောက် ပျဉ်းမနား အောင်မင်္ဂလာ ရပ်ကွက်ရှိ စာရေးသူ၏ မိုးဥယျာဉ်သို့ ဆန္ဒပြင်းပြစွာနှင့် စိတ်ရောကိုယ်ပါ ရောက်လာကြတာပါ။ ရောက်လာသည်နှင့် စာရေးသူအား သူ၏ ကိုယ်တွေ့ ပွဲတွေ့ လက်တွေ့ ဆေးနည်းကောင်းနှစ်ခုဖြစ်သော ကင်ဆာရောဂါကို သက်သာ ပျောက်ကင်းစေသည့် ပိစပ်ရွက်ဆေးစွမ်းအပြင် သူ့လက်ရေးဖြင့် ယခု သွေးတိုး ရောဂါအတွက် ဆေးနည်းကောင်းကိုလည်း ပေးသွားတာပါ။

သွေးတိုးရောဂါဝေဒနာအတွက်
လက်တွေ့ဆေးဖော်စပ် ပြုလုပ်နည်း

ပျားရည်တစ်ပုလင်းကို ဝက်အိုးတစ်အိုးထဲသို့ လောင်းထည့်ပါ။ ပျားရည် စစ်လျှင် ပို၍ အာနိသင်ထက်သည်ဟု သိရ၏။ ပျားရည်တစ်ပုလင်းဆိုရာမှာ ဘာလီပုလင်း သို့မဟုတ် ရေသန့်ဘူးမျိုး ဖြစ်၏။

၎င်းပျားရည်ထဲသို့ မြန်မာ သံပရာသီး ၁၀ လုံးကို အရည်ညှစ်ခွက်ကို အသုံးပြု၍ အရည်ညှစ်ထည့်ပါက ပို၍ အဆင်ပြေကောင်းမွန်၏။ အရည်ညှစ် ခွက်ကို အသုံးပြုပါက သံပရာစေ့များကို ကြိုတင်ဖယ်ရှားနိုင်ခဲ့၏။

ပျားရည်နှင့် သံပရာအရည်ရောထဲသို့ ရေ ရေသန့်ဘူး လေးပုံ တစ်ပုံကို ထပ်မံလောင်းထည့်ပါ။ ၎င်းပစ္စည်း သုံးမျိုးကို သမရောနှော့သွားအောင် မွှေပေးပါ။ မွှေရာတွင် သစ်သား သို့မဟုတ် ဝက်းဇွန်းကို အသုံးပြုသင့်၏။

အပူပေး ကျိုချက်ခြင်း

အထက်ပါဆေးရောကို မီးဖိုအေးအေးအပေါ် တင်၍ ကျိုပါ။ မီးပြင်း သို့မဟုတ် အပူချိန်များပါက ဆေးရည် ဝေကျနိုင်ခြင်းအပြင် အဆင်မပြေမှုများ ရှိနိုင်၏။ ဆေးကျိုနေစဉ် ဆေးရည်ကို မပြတ် မွှေပေးနေရသလို လူအနားမှ မခွာဘဲ ဝေမကျအောင် အထူး ဂရုစိုက်သင့်၏။ ဆေးရည်ကို မပြတ် မွှေနေခြင်းဖြင့်

ဝေကျခြင်းကို ဟန့်တားနိုင်သလို ဝေလာပါက လိုအပ်သလို လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက် နိုင်၏။

ဆေးရောကို မပြတ် မွှေပေး၍ နောက်ဆုံး 'ကြွက်မြီးတန်း' သို့မဟုတ် ညောင်စေးကျလာပါက ဆေးအိုးကို မီးဖိုပေါ်မှချ၍ အအေးခံပါ။ အအေးခံစဉ် ဖြည်းဖြည်းချင်း မွှေပေးနေပါကလည်း ပို၍ အအေးမြန်နိုင်သလို ပို၍ ကောင်း၏။

သွေးတိုးရောဂါဝေဒနာရှင်များ ဆေးမှီဝဲစားသုံးနည်း

အထက်ပါ သွေးတိုးရောဂါပျောက်ဆေးကို အသင့်အတင့်ရှိသော ပုံမှန် အရွယ်အစားရှိသော ဘူးထဲ ထည့်၍ နံနက်တစ်ကြိမ် ညတစ်ကြိမ် လက်ဖက် စားဇွန်း တစ်ဇွန်း စားသုံးရုံနှင့် သွေးတိုးရောဂါ သက်သာ ပျောက်ကင်းကြောင်း အသိပေးအပ်ပါ၏။

❖ ❖ ❖

ကင်ဆာရောဂါများစွာကို သက်သာပျောက်ကင်းစေသော ကမ်းဇော်ဆီ ဆေးအစွမ်း

၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ တတိယပတ် ရက်တစ်ရက်မှာ စာရေးသူ၏ ခြံထဲသို့ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ဝင်လာ၏။ ပျားမြီးရွက်ပျိုးပင်များ တောင်းခံရန် လာခဲ့သူဖြစ်ကြောင်း ၎င်း၏ အပြောအရ သိရပေသည်။ နေပြည်တော်သို့ အလုပ်ကိစ္စဖြင့်လာစဉ် အချိန်ယူလာခဲ့ကြောင်းနှင့် စာရေးသူ၏ သူရဿမဂ္ဂဇင်းမှာ ပျားမြီးရွက်ဆောင်းပါး များကို ဖတ်ပြီးနောက် အလွန်စိတ်ဝင်စားနေတာဟု ဆိုလေသည်။ အချို့သော တိုင်းရင်းဆေး၊ ပရဆေးများသည် အလွန်ဆေးစွမ်းထက်ရုံမက အသက်သေစေ နိုင်လောက်သည့် ရောဂါဝေဒနာများကိုပင် သက်သာ ပျောက်ကင်းစေနိုင် ကြောင်း သူ့ဘဝ အတွေ့အကြုံတစ်ခုကိုလည်း ပြောပြအသိပေး၏။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်က သူသည် ၂၀၀၂ ခုနှစ် စပိုင်းလောက်မှာ ရောဂါဝေဒနာ ခံစားလာရသောကြောင့် ဆေးစစ်ခံရာမှာ အူလမ်းကြောင်း ကင်ဆာရောဂါ ကြောင့် ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီးမှာ တက်ရောက် ဆေးကုသခံခဲ့ရသည်မှ အစချီခါ နောက်ဆုံး ဆေးရုံက လက်လျှော့လိုက်၍ အိမ်သို့ပြန်ခေါ် လာရာက တနင်္သာရီ တိုင်းမှ ထွက်ရှိသော ကမ်းဇော်ဆီ တိုင်းရင်းဆေးရည် မှီဝဲ စားသုံးမိရာမှ သေလုမြောပါး ခံစားနေရသော ကြောက်စရာ အူလမ်းကြောင်း ကင်ဆာရောဂါ သက်သာ ပျောက်ကင်း သွားကြောင်း သူ့ဘဝကိုယ်တွေ့ သူ့ဘဝဖြစ်စဉ်ကို အားပါးတရ ပြောပြလေ၏။

ထို့အပြင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်က သူ့ဘဝဖြစ်စဉ်ကို လွန်ခဲ့သော ခြောက်နှစ်ခန့်က နာမည်ကြီး စာရေးဆရာတစ်ဦး မဂ္ဂဇင်းတစ်အုပ်တွင် အခြားသူတစ်ဦးမှ တစ်ဆင့် ကြား ပြန်ပြောပြချက်အားမှီး၍ ဆောင်းပါးရေး ဖော်ပြမှုကြောင်း၊ သူကိုယ်တိုင်

ထိုဆောင်းပါးကို ဖတ်မိတော့မှ သူနာမည်ရင်း ဦးလှထွန်းအစား ဦးထွန်းလှဟု လွဲ၍ ဖော်ပြထားကြောင်းနှင့် သူသည် ပဲခူးတိုင်း သမအသင်းစု အဖွဲ့ဝင် (ငြိမ်း) ဖြစ်ကြောင်း နေရပ်လိပ်စာကိုလည်း ပြောပြ အသိပေးလာပါသည်။

ဦးလှထွန်း ပြောပြချက်များသည် သေလုမြောပါး ခံစားနေရသော ကင်ဆာရောဂါဝေဒနာကိုပင် သက်သာပျောက်ကင်းသွားစေသော တိုင်းရင်းဆေးအစွမ်းကြောင့်ဟု သိရှိရမှုက ယခုအခါ ကင်ဆာရောဂါဝေဒနာတို့ ကြောင့် ဒုက္ခပေါင်းများစွာ ရင်ဆိုင်နေရသူများအတွက် ထိုဆေးအကြောင်းနှင့် ဦးလှထွန်း ကိုယ်တွေ့ဖြစ်စဉ်ကို အသစ်တစ်ဖန် အမြန်ဖော်ပြသင့်သည်ဟု ယူဆယုံကြည်မိပါ၏။

ထို့အပြင် ဦးလှထွန်းကိုယ်တိုင် သူ့အသက်ကို ကယ်တင်ပေးခဲ့သော အူလမ်းကြောင်း ကင်ဆာရောဂါအား သက်သာပျောက်ကင်းစေနိုင်သည့် ကမ်းဇော်ဆီဆေး ပုလင်းများကို တနင်္သာရီတိုင်းမှ ဆက်သွယ်လာသူများကို မျှဝေကုသနေရာ ကင်ဆာ မျိုးစုံဖြစ်ပွားခံစားခဲ့ကြသော ဝေဒနာရှင်ပေါင်း ၈၀ ကျော်ရှိခဲ့ပြီဟုလည်း သိရ၏။

ထို့ကြောင့် စာရေးသူမှ ဦးလှထွန်း၏ ကင်ဆာရောဂါကို ကမ်းဇော်ဆီ တိုင်းရင်းဆေးဖြင့် သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားရပုံကို သူကိုယ်တိုင် ပြန်လည်ပြောပြချက်အား သူ့ရှုမှုဝင်း စာဖတ်ပရိသတ်သို့ ရေးသားဖော်ပြ အသိပေးလိုက်ရပသည်။

ဦးလှထွန်း၏ ကင်ဆာရောဂါဝေဒနာကို စတင် ဆေးကုသခံယူခြင်း

၂၀၁၂ ခုနှစ် နှစ်ဝပိုင်းတွင် ပဲခူးမြို့ ဟံသာဝတီရပ်ကွက်၊ ဗိုလ်မင်းသိမ်းလမ်းနေ ဦးလှထွန်းသည် ဝေဒနာကြောင့် ဆေးစစ်ခံရာမှ အူလမ်းကြောင်းတွင် လင်ဖိုးမားဟု ခေါ်သော ကင်ဆာရောဂါ ဖြစ်ပွားနေကြောင်း သိခဲ့ရသည်ဟု ဆိုပါသည်။ ထို့နောက် ဆေးရုံတက်၍ ဆက်ပြီး ရောဂါရှာဖွေစစ်ဆေးရာမှ နောက်တစ်ဖန် အစာအိမ်တွင်လည်း အက်ဒီနိုမားဟုခေါ်သော ကင်ဆာရောဂါတစ်မျိုးပါ ထပ်တွေ့ခဲ့သည်ဟု ဆိုပါသည်။

လင်ဖိုးမားဟု ခေါ်သော အူလမ်းကြောင်းကင်ဆာ ရောဂါမျိုးသည် ဖြစ်ခဲပြီး ဖြစ်ခဲ့လျှင် အလွန် ကုသရခက်ခဲသလို ပျောက်ကင်း အသက်ရှင်ခဲသော ရောဂါတစ်မျိုး ဟုလည်း ဦးလှထွန်းက ပြောပြပါ၏။ သူက ဆက်၍-

'ရုပ်ရှင်မင်းသား ဝင်းဦးဖြစ်တဲ့ ရောဂါမျိုး ခင်ဗျ၊ နိုင်ငံခြားမှာ သွားကုသတာတောင် မရတော့ ဝင်းဦးလည်း နောက်ဆုံး မြန်မာပြည်ပြန်လာပြီး ဆုံးသွားကြောင်း' ဆိုပါသည်။

ထို့နောက် ဦးလှထွန်းက သူ့ခမျာ အဲဒီ လင်ဖိုးမား ကင်ဆာရောဂါသာမက အက်ဒီနိုးမားဟုခေါ်သည့် ကင်ဆာရောဂါ နှစ်မျိုးပေါင်း ဖြစ်နေတော့ စိတ်ဓာတ်တွေ ကျပြီး နောက်ဆုံးအချိန်ကိုပဲ စောင့်မျှော်ရင်း ဆေးရုံပေါ်မှာ ကုသခံယူနေခဲ့တာ လုံးဝ သက်သာမှု မရှိဘဲ ယခင်က ကိုယ်အလေးချိန် ၁၇၅ ပေါင်ရှိခဲ့ရာက တဖြည်းဖြည်း လျော့ကျသွားခဲ့တာ ၁၂၀ ပေါင်ခန့်သာ ရှိတော့ကြောင်း အဲဒီလိုနှင့် ဆေးရုံမှာ ၂၂ ရက် ကြာတော့ နောက်ဆုံးမှာ ဆရာဝန်တွေ လက်လျှော့လိုက်တော့လို့ အိမ်ပြန်ဆင်းလာခဲ့ရတော့ကြောင်း သိရလေသည်။

အိမ်မှာလည်း ဆရာဝန်တွေပေးလိုက်သော ဆေးဝါးတွေမှီဝဲရင်း တစ်နေ့တခြားရောဂါတိုး ပိုဆိုးလာခဲ့တာ နောက်ဆုံး ကိုယ်အလေးချိန် ၉၀ ပေါင်မျှသာ ရှိတော့သည်ဟု ဆိုလေသည်။

ဦးလှထွန်း မကျန်းမမာ ဖြစ်နေစဉ် ခင်မင်ရင်းနှီးကြသော မိတ်ဆွေများ အပေါင်းအသင်းများသည် သူ့ထံ သတင်းမေးလာရောက်သူများထဲမှ ဦးခင်စိုး တစ်ယောက်လည်းပါခဲ့ကြောင်း သူ့ထံ မည်သို့ သတင်းရောက်သွားသည်တော့မသိပါ၊ သူ့ရောဂါကို ကုသပေးဖို့အတွက် ဆေးနည်းပေးသူအဖြစ် နတ်သိကြားများက လမ်းညွှန် စေခိုင်းလိုက်သလိုပါပဲတဲ့။

ဦးခင်စိုး သားတစ်ယောက်က နိုင်ငံတော်အကြီးအကဲတစ်ဦး၏ ကိုယ်ရေအရာရှိ ထိုအကြီးအကဲ တနင်္သာရီတိုင်းရောက်ခဲ့စဉ်က ကမ်းဇော်ဆီ ထုတ်လုပ်သူနှင့် တိုင်းအဆင့် အကြီးအကဲများက လက်ဆောင်ပေးလိုက်သော ကမ်းဇော်ဆီပုလင်းများကို ၎င်းကိုယ်ရေးအရာရှိက သိမ်းထားရကြောင်း ထို သားတော်မောင်ထံမှ ကမ်းဇော်ဆီတစ်ပုလင်း တောင်းပေး၍ ရရှိခဲ့သည်ဆိုပါသည်။ ထိုကမ်းဇော်ဆီကို ဦးလှထွန်းလည်း အညွှန်းအတိုင်း သုံးစွဲခဲ့ကြောင်း စတင်သုံးစွဲပြီး ဆေးပုလင်း တစ်ဝက်ခန့်နှင့်ပင် သူ့ရောဂါဝေဒနာများ ယုပစ် သလို ထူးခြားစွာ သက်သာလာကြောင်း၊ ထို့နောက် နောက်ထပ် ကမ်းဇော်ဆီ လေးပုလင်း ဆက်၍ ရှာဖွေ သုံးစွဲခဲ့သည်ဟု ဆိုပါ၏။

ဦးလှထွန်းက 'ဆရာကြီးရေ ကျွန်တော် သေလုမြောပါး ခံစားနေခဲ့ရတဲ့ ကင်ဆာရောဂါတွေ ကင်းကင်းရှင်းရှင်း ပျောက်သွားအောင် ကမ်းဇော်ဆီ ငါးပုလင်းတော့ သုံးစွဲခဲ့ရတယ်'ဟု ပြောလေသည်။ ထို့နောက် ဦးလှထွန်းက ဆက်၍ ပြောပြသည်မှာ-

ဆေးစသောက်ပြီးနောက် သုံးလခန့်ကစပြီး ဝမ်းမချုပ် ဆေးမြစ် မြင်းစဂုံနီကို ဆန်ဆေးရေနှင့် သွေးပြီး နံနက်တစ်ကြိမ် ညတစ်ကြိမ် ထမင်းစားဇွန်း တစ်ဇွန်း သောက်ပေးရတယ်ဟု ဆိုပါ၏။

အဲဒီလိုနှင့် ကမ်းဇော်ဆီဆေးအစွမ်းဖြင့် အူလမ်းကြောင်းကင်ဆာ လင်ဖိုးမားနှင့် အစာအိမ်ကင်ဆာ အက်ဒီနိုးမားရောဂါဆိုး နှစ်မျိုးလုံးကို တစ်ပြိုင်တည်း ပျောက်ကင်းသွားတော့ပါသည်ဟု အားပါးတရ ပြောပြခဲ့သလို ၁၀ လခန့် အကြာမှာ ဦးလှထွန်းတစ်ယောက် သေဘေးမှ ကင်းဝေးလွန်မြောက်ကာ ပုံမှန် ကျန်းမာလာကြောင်း၊ ဆေးပြန်လည်စစ်ဆေးရာတွင်လည်း ကင်ဆာရောဂါ လုံးဝ သက်သာပျောက်ကင်းသွားကြောင်း တွေ့ရသည်ဟု ပြောပါသည်။

ထို့နောက် ဦးလှထွန်းက ဆက်၍ပြောပြသည်မှာ သူ့ကို သေဘေးက ကယ်တင်ပေးခဲ့သော တိုင်းရင်းဆေး ကမ်းဇော်ဆီကို ကင်ဆာရောဂါဝေဒနာ ခံစားနေရသော လက်လှမ်းမီသမျှတို့ကို မျှဝေကုသနေခဲ့တာ အစပထမတွင် ပဲခူးမြို့ပေါ်ရှိ ရောဂါသည် ခြောက်ဦး လုံးဝပျောက်ကင်းသက်သာသွားခဲ့ကြောင်းနှင့် လက်လှမ်းမီရာ ဒေသအသီးသီးမှ ကင်ဆာရောဂါဝေဒနာသည်ပေါင်း ၈၀ ကျော်အထိ သက်သာပျောက်ကင်းခဲ့ပြီဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြလေသည်။

တနင်္သာရီတိုင်းမှ ထုတ်လုပ်သူထံက ကမ်းဇော်ဆီကို တန်ကြေးနှင့် ခမ်းစရိတ်သာ ယူကြောင်း တိုက်ရိုက်သွားလိုသော သူများအားလည်း လိပ်စာပေးကူညီနေတာပါဟု ဆိုပါသည်။

ကမ်းဇော်ဆီထုတ်ယူရရှိစေသော အပင်နှင့် ပတ်သက်၍ စာရေးသူမှ ဆူစမ်းမေးမြန်းရာ ဦးလှထွန်းက-

'ဆရာကြီးရေ ဒီကမ်းဇော်ဆီအပင်ကလည်း တနင်္သာရီ ရေမြေဒေသမှာပဲ အဓိက ရှင်သန်ဖြစ်ထွန်းတာ ခင်ဗျ၊ အပင်ကြီးမျိုး ဖူးပွင့်သီးပါတယ်၊ အစေ့ကို စိုက်ပျိုး မျိုးပွားလို့လည်း ရတယ်' ဟု ဆိုပါ၏။ ထို့အပြင် ဦးလှထွန်းက ဆက်၍ ရှင်းပြသည်မှာ-

'ယခုအခါ တနင်္သာရီတိုင်းဘက်မှ စိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်ရေး စီမံကိန်း မြေကများစွာ ချပေးခဲ့တော့ စိုက်ကွက်မြေထဲမှာ မလွတ်မကင်း သဘာဝအတိုင်းပေါက်နေတဲ့ အဲဒီ ကမ်းဇော်ဆီအပင်အချို့ကို ရှင်းလင်းခုတ်လှဲရာမှာ ပါသွားကြတယ်၊ အဲဒါ စိတ်မကောင်းစရာပေါ့' ဟု ဆိုပါသည်။

'ကမ်းဇော်ဆီထုတ်လုပ်ရာမှာလည်း တစ်နှစ်တာ ကာလမှာတောင် ပုလင်းပေါင်း ရာဂဏန်းမျှသာ ရတာလို့ သိရတယ်ခင်ဗျ၊ စိုက်ပျိုးရေးတွေ တိုးချဲ့လုပ်ကိုင်လာလို့ အပင်တွေ လျော့နည်းသွားပြန်တော့ ထုတ်လုပ်မှုမှာလည်း ထိခိုက်လာနိုင်တော့တာပေါ့' ဟု ရှင်းပြ၏။

'ဒါပေမယ့် ယခုအချိန်မှာ ကင်ဆာရောဂါဖြစ်ပွားမှုကတော့ တစ်နေ့တခြား တိုးပွားလာနေပြီလေ'တဲ့။ အဲဒါကြောင့် ကျွန်တော်အပါအဝင် ဆန္ဒတူ စေတနာတူတွေ ပေါင်းစုပြီး ကမ်းဇော်ဆီအပင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ကာကွယ်မှုပေးရေး အတွက် နိုင်ငံတော်အကြီးအကဲများထံ တင်ပြအသိပေး တောင်းခံသည်အထိ ကြိုးစားဆောင်ရွက်ခဲ့ကြကြောင်းလည်း ပြောပြအသိပေးပါ၏။

ထိုကဲ့သို့ တင်ပြတောင်းခံမှုကြောင့် လွန်ခဲ့သော နှစ်အတွင်းက ကမ်းဇော်ဆီအပင်ကို မည်သို့သော အကြောင်းနှင့်မျှ မည်သည့်အဖွဲ့အစည်း မည်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်အဆင့်မျိုးကမှ ခုတ်လှဲခွင့်မရှိ နိုင်ငံတော်၏ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ခံ အပင်အဖြစ် သတ်မှတ်ပေးခဲ့ကြောင်းကိုလည်း ဝမ်းမြောက်ဖွယ်သတင်းအဖြစ် ဦးလှထွန်းမှ ဆက်၍ ပြောပြ အသိပေး လာပါ၏။ ဒါကိုလည်း စာဖတ်ပရိသတ်အား ဝမ်းမြောက်ဖွယ် သတင်းကောင်းအဖြစ် စာရေးသူကတစ်ဆင့် ရေးသား ဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။

စာရေးသူမှ ကမ်းဇော်ဆီအပင်ကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်မှု အကာအကွယ်ပေးထားရုံမကမျိုးပွား စိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းများကိုလည်း အမြန် အကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်ပေးလျှင် အလွန်ကောင်းမှာပဲနော်ဟု တင်ပြဆွေးနွေးမိတာလည်း အမှန်ပါ။

ထိုအခါ ဦးလှထွန်းက ကမ်းဇော်ဆီမျိုးစေ့များကိုလည်း စိတ်ဝင်စားသူများလေ့လာ စိုက်ပျိုးနိုင်ရန် မျှဝေပေးနေသည်ဟု ဆိုပါ၏။ ဒါကို ကြားတော့ စာရေးသူက ကမ်းဇော်ဆီ အပင်မျိုးစေ့ကို ရနိုင်ပါက ရယူလိုပါကြောင်း ကမ်းလှမ်းရာ ဦးလှထွန်းက နောက်တစ်ကြိမ် နေပြည်တော်သို့လာဖြစ်လျှင် ယူခဲ့မည်ဟု ပြောပါ၏။

ယခုအခါ ကင်ဆာရောဂါဖြစ်လျှင် ဓာတုကုထုံးအားဖြင့် အသက်အန္တရာယ်နှင့် အနေးအမြန်ဆုံတွေ့ရတော့မည်ဟု ယူဆသတ်မှတ်နေကြသလို ကင်ဆာရောဂါဝေဒနာဖြစ်ပွား ခံစားနေကြရသူများ အထူးများပြားလာနေပြီး ဒီလိုရောဂါကြောင့် လူမှုဒုက္ခများစွာနှင့် ရင်ဆိုင်ကြုံနေရသလို စီးပွားပျက် အသက် သေဆုံးကြရသည်အထိ ရှိနေကြောင်း ဆွေးနွေးရာ ဦးလှထွန်းက သူကိုယ်တိုင် ကင်ဆာရောဂါ ပျောက်ကင်းသက်သာသွားပြီးနောက် ဆေးစွမ်းထက်လှသော ကမ်းစော်ဆီဖြင့် ၁။ နို့ကင်ဆာ ၂။ ပါးစပ်ကင်ဆာ ၃။ သွေးကင်ဆာ ၄။ အူကင်ဆာ ၅။ အစာအိမ်ကင်ဆာ ၆။ သားအိမ်ကင်ဆာ ၇။ အဆုတ်ကင်ဆာနှင့် ၈။ အရိုးကင်ဆာ ဖြစ်ပွားခဲ့သူပေါင်း ၈၀ ကျော်ကို ကမ်းစော်ဆီဖြင့် ကုသ ပျောက်ကင်းခဲ့ပြီး ဖြစ်ကြောင်း သူကိုယ်တွေ့ ပွဲတွေ့ ဆေးအဖြစ် ရှင်းပြလေသည်။

စာရေးသူမှ ရန်ကုန်ရှိ ယောက်ဖတော်သူ ပုလဲနှင့် ငါးလုပ်ငန်းမှ ဆက်သွယ်ရေး (LO) ဖြစ်သူ ဦးကိုဝေးထံတွင်လည်း ကမ်းစော်ဆီရှိကြောင်း သူ ပင်လယ်ပြင်မှာ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့စဉ် တနင်္သာရီမှ ဝယ်ယူခဲ့ကြောင်းနှင့် သူ့မိသားစုအတွက် သွားကိုက်ရောဂါနှင့် လေပူနာ ထသည့်အခါ ကိုက်ခဲ ညောင်းညာသည့်အခါ လိမ်းဆေးအဖြစ် အသုံးပြုနေတာဟု သိရကြောင်း ပြောပြရာ ဦးလှထွန်းက ကမ်းစော်ဆီသည် အခြားရောဂါဝေဒနာ အချို့အတွက်လည်း ဆေးဖက်ဝင် အသုံးတည့်မှုတွေ ရှိသည်ဟု ဆိုပါ၏။

ဤနည်းအားဖြင့် ပဲခူးမြို့မှ ဦးလှထွန်းကိုယ်တိုင် ပြင်းပြင်းထန်ထန် ဝေဒနာခံစားခဲ့ရသည့် ကင်ဆာရောဂါကြောင့် အသက်ဘေးက လွတ်ကင်းစေခဲ့သော သူ၏ ပွဲတွေ့ကိုယ်တွေ့ ကမ်းစော်ဆီဆေးအစွမ်းကို စာရေးသူမှတစ်ဆင့် သူ၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် သုရဿမဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်သို့ ဆောင်းပါးရေး၍ ဖော်ပြ အသိပေးလိုက်ရပါကြောင်း။

[သုရဿမဂ္ဂဇင်း ၃။ ၂၀၀၉]

❖ ❖ ❖

အတွင်းလိပ်ရောဂါဝေဒနာကို သက်သာပျောက်ကင်းစေသော ကြောင်ပန်းရွက်ဆေးအစွမ်း

၁၃၊ ၃၊ ၀၉ ရက်နေ့တွင် ဆိုင်ကယ်တစ်စီးဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦး ခြံထဲသို့ ဝင်လာလေသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်က 'ဆရာကြီး၊ ကျွန်တော့်ကို မှတ်မိမှာပါ၊ အရင်တစ်ခါ လာဖူးပါသေးတယ်၊ ဒီတစ်ခေါက်လာတာက ရပ်ကွက်က မိတ်ဆွေက ဆရာကြီး ရေးသားခဲ့တဲ့ ဆောင်းပါးဖတ်ပြီး ဆရာကြီး မှာဝေနေတဲ့ မဟာဂါကြိဆစ်ဆေးပင် မှာလိုက်လို့ပါ' ဟု ဝင်လာရင်း ဆိုပါ၏။

ဟုတ်ပါတယ်။ ဟိုတစ်ခါ လာစဉ်ကလည်း ထိုပုဂ္ဂိုလ်နှင့် စကားလက်ဆုံကျဖူးပါသည်။ ယခုတစ်ကြိမ်လည်း နားခိုတဲမှာ ထိုင်မိကြစဉ် ကျွန်တော်က-

'ဆရာလေးရေ ပျားမြီးရှက်အပင်တလွဲရင် အခြားဆေးပင် စိုက်ပျိုးမျိုးပွားမှု မလုပ်နိုင်တာကြောင့် မဟာဂါကြိဆစ်အပင် အခု မမျှနိုင်သေးပါဘူး၊ ဇနီးသည်နှလုံးရောဂါ အခြေအနေဆိုးဖြစ်လာတော့ လနှင့်ချီ ပြုစုနေရတာရယ်၊ ဆေးရုံတက် ကုသခံခဲ့ရတာရယ် နောက်ဆုံး ဆုံးပါးသွားလို့ ရာဇနကိစ္စတွေ လုံးပန်းနေရလို့ပါ၊ မိုးဦးကျလောက်ဆို အပင်တွေ ရနိုင်ပါတယ်' ဟု ပြောပြမိပါသည်။

ထိုအခါ ထိုပုဂ္ဂိုလ်က 'ဟုတ်လား ဆရာကြီး၊ အရင်တစ်ခါလာတုန်းက ဆရာမကြီးနဲ့ တွေ့ပြီး စကားပြောခဲ့ရပါသေးတယ်၊ ဆရာမကြီးပေးလိုက်တဲ့ ပျားမြီးရှက်မျိုးပင်တွေ ရပ်ကွက်မှာ စိုက်ထားတာ အောင်မြင်နေပါပြီ၊ စိတ်မကောင်းပါဘူး' ဟု ဆိုပါ၏။

ကျွန်တော်က 'ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ မျိုးပွား စိုက်ပျိုးထားတဲ့ ဆေးဖက်ဝင် မျိုးပင်တွေကို ကျွန်တော့်ဇနီးက အများဆုံး လာသမျှလူတွေကို ဒိုင်ခံ ရှင်းပြ အပင် မျှဝေ ကုသိုလ်ပြုနေတာ နှစ်များစွာ ကတည်းကပါ၊ ကျွန်တော် အလွန်အားကိုးရတဲ့ ကိုယ်ပွားပေါ့၊ ယခုတော့ ၁၄၊ ၂ ၀၉ ရက် စနေနေ့ နံနက်က ဆုံးသွားခဲ့ပါပြီ၊ မနက်ဖြန်ဆို တစ်လပြည့်ပြီပေါ့'

'ကျွန်တော့်ဇနီးရဲ့ နှလုံးရောဂါကို ၁၉၇၆ ခုနှစ် ပြည်ဂုတ်လမှာ ဖွဲ့စိတ်ကုသခံခဲ့တာပါ၊ အဲဒီ အချိန်ကတည်းက သူကိုယ်တိုင် အသက်ဆက်ရှင်သန်လိုတဲ့ ပြင်းပြတဲ့ဆန္ဒ စိတ်ဓာတ် အားမာန်နဲ့ ကျွန်တော့်ရဲ့အနီးကပ် ပြုစုစောင့်ရှောက်မှု ပေါင်းစပ်ပြီး ကြောက်စရာကောင်းလှတဲ့ နှလုံးရောဂါ သေမင်းနဲ့ အကြိမ်ကြိမ် ရင်ဆိုင် တိုက်ပွဲဝင်နိုင်ခဲ့ ကျော်လွှားခဲ့ပေမယ့် အခု အကြိမ် ၃၂ ကျော်အကြာမှာ ပြန်ဖြစ်လာတဲ့ နှလုံးရောဂါ သေမင်းနဲ့ ရင်ဆိုင်တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ရာမှာတော့ ကျရှုံးပြီး အသက်ပါ ဆုံးသွားရတာပါ' ဟု ရှင်းပြမိပါ၏။

'အခုတော့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ညာလက်ရုံး ပြုတ်သွားခဲ့ပါပြီ၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်နဲ့ ကျန်ရစ်သူမိသားစု ရှင်သန်ရေးနဲ့ ဘဝအတွက် ဆက်လက် ရုန်းကန်လှုပ်ရှားနိုင်ဖို့ သားသမီး မြေးမြစ်တွေ စုစည်းတည်ဆောက် လုပ်ကိုင်နေပါပြီ။

ပြီးတော့ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် နှလုံးရောဂါဝေဒနာသည် ဇနီးကို ပြုစုစောင့်ရှောက်ခဲ့တဲ့ ဘဝအတွေ့အကြုံ ခံစားချက်တွေကို အခြေခံပြီး လွန်ခဲ့သော ၁၉၇၆ ခုနှစ် ပြည်ဂုတ်လက နှလုံးခွဲစိတ်ကုသခံခဲ့ရစဉ်ကနဲ့ အခု ၂၀၀၉ ခုနှစ် ခေတ်မီနည်းပညာတွေနှင့် နှလုံးရောဂါဝေဒနာကုသပုံတွေကို နှိုင်းယှဉ်၍ တာဝန်ရှိ ဆရာဝန်၊ ဆရာမများက နှလုံးရောဂါ ဝေဒနာသည်များကို စေတနာ၊ မေတ္တာ သစ္စာတရား အပြည့်ဖြင့် သုတေသတ်ကျွမ်းထားသော အသိနှင့်ယှဉ်သည့် အတတ်ပညာ နည်းပညာ ပဟာဖျူဟာများ အသုံးပြုကုသပုံတို့ကို စုပေါင်းကာ 'နှလုံးရောဂါ သေမင်းနှင့် စစ်ခင်းနေသူများ' ခေါင်းစဉ်နဲ့ ရေးသားဖို့ ကြိုးစားနေပါတယ်' ဟုလည်း အသိပေးမိပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ စကားပြောဆိုကြရင်း ရှမ်းပြည်နယ် ရပ်ကွက်မြို့က လာသော ဦးကြည်ထွန်း တောင်သူကြီးက ခုနှင့် ရောဂါဝေဒနာကြောင့် ဆက်လက် ပြောဆိုရာမှ သူကိုယ်တွေ့ သူကိုယ်တိုင်ခံစားခဲ့ရသော အတွင်းလိပ် ရောဂါဝေဒနာကို မခွဲမစိတ်ရဘဲ ဆရာဘုန်းတော်ကြီးပေးသော ဆေးနည်း၊ ကြောင်ပန်းရွက် အညွန့်တစ်နေ့ တစ်ညွှန့် သုံးရက် စားရုံနှင့် ရောဂါဝေဒနာ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားပုံကို ပြောပြ အသိပေးလာပါ၏။ ဦးကြည်ထွန်း ပြောပြချက်များသည် အများ သိသင့်သလို လိုအပ်ပါက ဆန္ဒရှိသူများအတွက် အကျိုးများနိုင်သည်ဟု ယူဆမိပါတယ်။

ဒါကြောင့် ဦးကြည်ထွန်း၏ သဘောတူခွင့်ပြုချက်ဖြင့် ကျွန်တော်ကတစ်ဆင့် သုရဿမဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်အတွက် 'အတွင်းလိပ်ရောဂါဝေဒနာကို ပျောက်ကင်းသက်သာစေသော ကြောင်ပန်းရွက်ဆေးအစွမ်း' ခေါင်းစဉ်ဖြင့် လိုအပ်နေသူများနှင့် ဆန္ဒရှိသူများ အသုံးပြုဆောင်ရွက်နိုင်ရန် ရေးသား ဖော်ပြလိုက်ပါ၏။

ဦးကြည်ထွန်း ကိုယ်တိုင် သူ့အဖြစ်အပျက်ကို ပြန်ပြောပြတာက သူ၏ စအိုအတွင်းမှာ နာကျင် ကိုက်ခဲ လာပြီးနောက် သွေးများပါ ယိုစီး လာသောကြောင့် ဆေးရုံမှ ကျွမ်းကျင်သော သမားတော်များနှင့် ပြသ ကုသမှု ခံခဲ့ကြောင်း၊ ဦးကြည်ထွန်း ပြန်ပြောပြတာက အစမှာ နာကျင်ရုံသာရှိပြီး နှစ်နှစ်ကျော်လာတော့မှ အထက်က ဖော်ပြခဲ့သလို မခံမရပ်နိုင်လောက်အောင် နာကျင်ကိုက်ခဲ သွေးယိုစီးကျလာသဖြင့် ဆရာဝန် ပြသတော့မှ အတွင်းလိပ်ရောဂါ ဝေဒနာ ဖြစ်ကြောင်း သိရတာဟု ဆိုပါသည်။

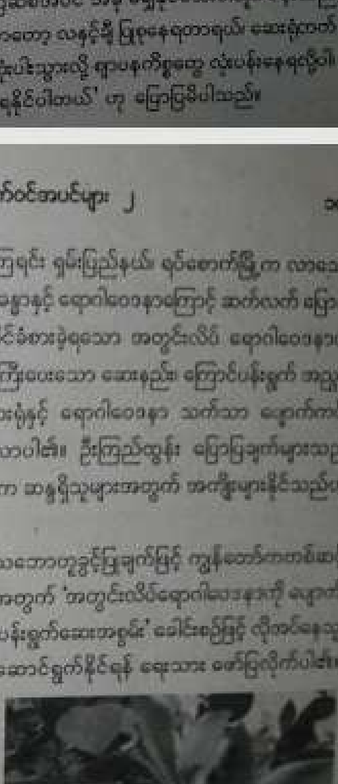

ကြောင်ပန်းပင်ကိုင်း၊ အရွက်ရွက်ပုံ။

သူမှာ ထိုရောဂါဖြစ်နေပုံက စအိုအတွင်းပိုင်း (တစ်လက်မ) ခန့်တွင် အကျိတ် တစ်ခု ဖြစ်နေကြောင်း၊ ခေတ်မီဆေးကုသနည်းများဖြင့် နှစ်နှစ်ကျော် အကြိမ်ကြိမ် ကုသခဲ့ပေမယ့် ဖြစ်လိုက် ဆေးကု သက်သာသွားလိုက် ဖြစ်နေခဲ့ကြောင်း သူပြန် ပြောရင်း သူမျက်နှာမှာ တစ်ကျော့ပြန် ဝေဒနာ ခံစားနေရပုံ ပြန်ပေါ်လာကာ တခဏ် အကဲခတ်မိ လိုက်ပါ၏။

ဦးကြည်ထွန်းမှာ သူ၏ ရောဂါဝေဒနာကြောင့် ငွေကုန်လူပန်း အလုပ်ပျက် အကိုင်ပျက်ရုံမက နှစ်ချီကြာလာတော့ စိတ်ပြေလက်ပျောက်နိုင်ရန်အတွက် ရပ်ဆောက်မြို့မှ ၁၂ မိုင်ခန့် ဝေးသော ပင်မြစ်ကျေးရွာရှိ သတ္တမဝိဟာရီ အလုပ်ပေး တရားစခန်း မဂ္ဂင်တောရကျောင်းတွင် ဒုလ္လဘ ရဟန်းခံခဲ့သည်ဟု ဆိုပေသည်။

ထိုသတ္တမဝိဟာရီ မဂ္ဂင်တောရကျောင်း၏ ထူးခြားချက်မှာ ကျောင်းဝိုင်း အတွင်း ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းနှင့် သီလရှင်ကျောင်း တစ်ဖက်တစ်ကျောင်းစီ တည်ဆောက် သီတင်းသုံး နေထိုင်ကြောင်း သိရ၏။

သီလရှင်ဆရာကြီးက ဆရာတော်ဦးသုတအား ကျောင်းဝိုင်းတစ်ခြမ်းတွင် ကျောင်း ဆောက်လှူဒါန်းခဲ့ပြီး သီလရှင်များလည်း ကျောင်းဝိုင်းအတွင်း တစ်ဖက်ခြမ်းမှာ ကျောင်းဆောက် သီတင်းသုံးနေထိုင်ကြတာဟု သိရှိရပေသည်။ ဒါကိုပဲ သာသနာရေး နှင့် သံဃာ့နာယကအဖွဲ့မှလည်း ခွင့်ပြု အသိမှတ်ပြုထားတာဟု သိရလေသည်။

ဒုလ္လဘရဟန်း ဦးကြည်ထွန်း၏ ဘွဲ့မှာ ဦးဝေပုလ္လဟု ဆိုပါသည်။ ဦးဝေပုလ္လ သည် ဆရာတော်ကို ဦးခိုက်ရှိခိုးစဉ် ဆရာတော်မှ သူ၏အမူအရာ မရွှင်မလန်း ဝေဒနာမျက်နှာကို မြင်တွေ့ အကဲခတ်ပြီး အကျိုးအကြောင်း မေးလာသည်ဟု ဆို၏။ ထိုအခါ ဦးဝေပုလ္လက သူ့ရောဂါဝေဒနာ စတင်ခံစားရပုံနှင့် ဆေးကုသမှု ခံယူခဲ့သော်လည်း ပျောက်ကင်းမှုမရှိဘဲ ဝေဒနာခံစားနေရပုံတို့အား အသိပေး ပြောကြားခဲ့ရာ၊ ဆရာတော် ဦးသုတက-

'ကဲ ဝေပုလ္လ၊ ဘာမှမစိုးရိမ်တော့နဲ့ ကျုပ်မှာ ဆေးနည်းရှိတယ်၊ အဲဒီဆေး နည်းကတော့ ကြောင်ပန်းရွက်ပဲ၊ တစ်နေ့ တစ်ညွန့် သုံးရက်လောက် စားရုံနဲ့ ပျောက်စေရမယ်' ဟု မိန့်ဆိုကြောင်း ပြန်ပြောပြပါ၏။

ဒါကို ကြားတော့ ဦးကြည်ထွန်း၊ မျက်နှာမှာ ပြန်လည် ခံစားရသည့် ပျော်ရွှင်မှု အပြုံးမျက်နှာနှင့် 'ဆရာကြီးရယ် ဆရာတော် မိန့်ဆိုချက်ကြားတော့ ကျုပ်လေ ဝမ်းသာလွန်းလို့ မျက်ရည်တောင်စို့လာတယ်' တဲ့။

ထို့နောက် ဦးကြည်ထွန်း ဆက်ပြောပြတာက ဆရာတော်မိန့်ဆိုချက်အရ ကျောင်းမှ ကိုရင်တစ်ပါးနှင့် ကျောင်းနှင့် မနီးမဝေးတွင်ရှိသော ချောင်းစပ်၌ ပေါက်နေသော ကြောင်ပန်းရွက်အပင်မှ အညွန့်ကိုင်းလေးတွေ ခူးယူလာ ကြောင်း ထိုအညွန့်လေးကို ရေစင်အောင်ဆေးပြီး တစ်နေ့ တစ်ညွန့် ဝါးစားရုံနှင့် သုံးရက်လွန်တော့ သူ့ အတွင်းလိပ်ရောဂါ ဝေဒနာ သက်သာပျောက်ကင်း သွားတော့တယ်ဟု အားရပါးရ ပြောပြပါ၏။ ကျွန်တော်က သက်သာ ပျောက် ကင်းပုံ အသေးစိတ် မေးတော့-

'ကြောင်ပန်းညွန့် တစ်နေ့ တစ်ညွန့် သုံးရက် စားပြီးရော စအိုအတွင်းမှာ ရှိနေတဲ့ အကျိတ် မရှိတော့ဘူး။ ဒါ့အပြင် ဝမ်းသွားရင်လည်း သွေးယိုစီးမှု မရှိ တော့ဘူး'တဲ့။

ကျွန်တော်က ကြောင်ပန်းရွက်အညွန့် တစ်ကြိမ်စားသည့် ပမာဏကို မေးတော့ ၃-၄ ရွက်လောက်ပါတဲ့ ကြောင်ပန်းတစ်ညွန့်ကို ဝါးစားရတာပါ' ဟု ဖြေလေသည်။

ထို့နောက် ဦးကြည်ထွန်းက ဆက်၍ပြောပြသည်မှာ ကြောင်ပန်းရွက်အပင် တွေသည် ရေအစိုဓာတ်ရှိသော နေရာမျိုးမှာ များစွာပေါက်ရောက်လေ့ ရှိကြောင်း သူ ရဟန်းဝတ်လဲပြီးနောက် ကျောင်းဘေးမှာ ပေါက်နေသော ကြောင်ပန်းရွက် အပင်ငယ်လေးတွေ နုတ်ယူလာကာ အိမ်ဝိုင်းအတွင်း စိုက်ထားသည်ဟုလည်း ဆိုပါ၏။

ဒါကိုပဲ ဦးကြည်ထွန်း တစ်ယောက် သူ့ရောဂါဝေဒနာ ခံစားနေရစဉ် စိတ်နှင့် ဝေဒနာ ပြေပျောက်စေရန် ရည်သန်ပြီး ရဟန်းဘောင်သို့ တရားစခန်းမှာ တရားကျင့် ထိုသီလ ကုသိုလ် အကျိုးဆက်ကြောင့် ဆေးနည်းလည်းရ ရောဂါဝေ ဒနာပါ ပျောက်ကင်းသက်သာသွားပုံရသည်။ ထူးခြား၍ အခြားသူများအတွက် လိုအပ်ပါက လိုက်နာဆောင်ရွက်သင့်ကြောင်း စေတနာကောင်းဖြင့် ထောက်ပြ အသိပေးပါရစေ။

ကြောင်ပန်းရွက် ဝါးစားတော့ ပူစပ်သည့်အရသာရှိကြောင်းနှင့် ဆရာတော် ၏ ညွှန်ကြားချက်အရ ရောဂါပြင်းထန်ပါက တစ်ကြိမ်စား သုံးညွန့်အထိ စားနိုင် ကြောင်း၊ အတွင်းလိပ်ရောဂါ ဝေဒနာ သက်သာပျောက်ကင်းပြီးနောက် အပူ အစပ်ပါ အစားအသောက်များကို ရှောင်သင့်ကြောင်း ပြောပြပါတယ်။

ဒါကို ကြားတော့ ကျွန်တော်က 'ခင်ဗျား ဝါးစားခဲ့တဲ့ ကြောင်ပန်းရွက်က လည်း ပူတယ် စပ်တယ်ဆို' ဟု ထောက်ပြတော့-

'ဟုတ်တယ် ခင်ဗျ၊ အဲဒီ ပူစပ်အရသာရှိတဲ့ ဆေးဖက်ဝင် ကြောင်ပန်းရွက် အညွန့်ဝါးစားရုံနဲ့ ကျွန်တော့်အတွင်းလိပ် ရောဂါဝေဒနာကို မခွဲမစိတ်ရဘဲ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတာတော့ ကိုယ်တွေ့အမှန်ပါပဲ' ဟု ရယ်မော၍ ဆိုပါသည်။

ကြောင်ပန်းရွက်

ကြောင်ပန်းပင်သည် အပင်လတ်မျိုးဖြစ်၏။ အခေါက်ပါး၍ ကြောင်ပန်း ပင် နှစ်မျိုးရှိသည်ဟု သိရ၏။ ကြောင်ပန်းပင်မှာ အစိမ်းရောင် ညိုမှိုင်းမှိုင်းရှိ သည်၊ ပင်စည်မှ ကိုင်းမြောမြောများစွာ ထွက်လေ့ရှိ၏။ မြာထွက်ကိုင်းတိုင်းတွင် မျက်နှာချင်းဆိုင် အရွက်တစ်စုံ ထွက်လေ့ ရှိ၏။ ရွက်ညှာ တစ်လက်မခန့် အဖျားပိုင်းတွင် အရွက်မြှာ ၃ ခု ထွက်လေ့ရှိပြီး၊ အလယ်ရွက်မှာ ကြီး၍ ရှည်ပြီး ဘောက်ရွက် နှစ်ခုမှာ အရွယ်တူ၍ သေး၏။

အရွက်ပုံသဏ္ဌာန်မှာ လုံးသွားပမာ အဖျားပိုင်းကြီး၍ ဝိုင်းပြီး အဖျားပိုင်း ထိပ်ချွန်၏၊ အရင်းပိုင်း သေးသွယ်သွား၏။ အရွက်ရင်းမှ အဖျားအထိ 2½ လက်မ ခန့်နှင့် အနံ တစ်လက်မကျော်ကျော် ရှိပေသည်။

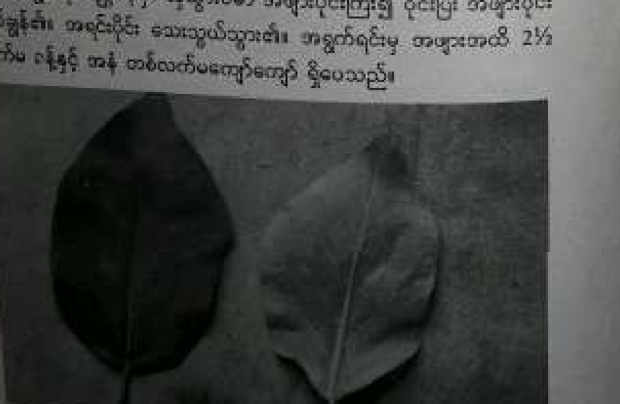

ကြောင်ပန်းရွက်၏ အပေါ်ဘက်မျက်နှာနှင့် အောက်ဘက်မျက်နှာ။

ကြောင်ပန်းရွက်အပေါ်ပိုင်းသည် အစိမ်းရင့်ညိုမှိုင်းမှိုင်းနှင့် ရွက်ကြောများ ခွက်သယောင်ရှိ၏၊ အောက်ဘက် မျက်နှာသည် အဖြူရောင်သမ်း၍ ရွက်ကြော များထင်ရှားပြီး မောင်းမောင်းလေး ပေါ်နေသည်၊ အရွက်ရင့် အရင်းမှ ကိုင်းဖျား ကိုင်းများစွာထွက်ပေသည်။

ကြောင်ပန်းရွက်၏ အနံ့မှာ ထူးခြား၍ အရသာမှာ ခါး ဖန်၊ ပူစပ်၏၊ အပူပိုင်းဒေသများမှာ အများအပြား ပေါက်၏။ ကဆုန်နှင့် နယုန်လတို့တွင် ပွင့်သည်၊ အပွင့်မှာသေး၍ ခရမ်းရောင်ဖျော့ဖျော့နှင့် အစုအပြုလိုက် ပွင့်သည်၊ ဝါခေါင် တော်သလင်းတို့မှာ သီးသည်၊ အသီးမှာ လုံးဝိုင်း၍ ထက်ဘက် နီ၏။

ဆောင်းပါးနှင့်အတူ ကြောင်ပန်းပင် ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်း ဖော်ပြရန် ရပ်ကွက် အတွင်းနေ ဆရာဦးကျော်ဝင်းမှ နေပြည်တော် ပျဉ်းမနားမြို့အနီးရှိ ၎င်း၏ မိတ်ဆွေ စိုက်ပျိုးထားသော အိမ်ဝိုင်းအတွင်းမှ ကြောင်ပန်းပင် ကိုင်းတစ်ကိုင်း ခိုးယူလာပေးသည့်အတွက် ထိုကိုင်းမှ အရွက်များကို ဓာတ်ပုံရိုက် ဖော်ပြလိုက် ရပါ၏။ အပင်ရှေး ဆရာမှ မိုးဦးကျလျှင် ကူညီမည်ဟု ဆိုပါသည်။ အကူအညီ ပေးသည့် ဆရာဦးကျော်ဝင်းအား မှတ်တမ်းပြု ကျေးဇူးတင်မိပါ၏။

မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းရှိ အရေးကြီး အပင်များ၏ ရုက္ခဗေဒ အမည်များနှင့် မျိုးရင်းအမည်များ ဖော်ပြထားသော စာအုပ်တွင် မြန်မာအမည် ကြောင်ပန်းကို အင်္ဂလိပ်အမည် (Indian Wild Pepper) ဟု ဖော်ပြထား၏။ မျိုးစု (Genus) မှာ (Vitex) ဟုလည်းကောင်း မျိုးစိတ် (Species) မှာ (Trifolia) ဟု လည်းကောင်း၊ မျိုးရင်း (Family) မှာ (Verbenaceae) ဟု လည်းကောင်း ဖော်ပြထားပါ၏။

ကြောင်ပန်းရွက်၏ အခြား ဆေးဖက်ဝင်မှု များစွာ ရှိသေးကြောင်း သိရပါ ၏၊ ထိုသို့ဆေးဖက်ဝင်မှုများစွာထဲမှ ထူးခြားလှသော ရပ်ဆောက်မြို့က ဦးကြည် ထွန်း၏ ကိုယ်တွေ့ သူ၏ အတွင်းလိပ်ရောဂါဝေဒနာကို လက်တွေ့ ပျောက်ကင်း သက်သာစေသော ကြောင်ပန်းရွက်၏ ဆေးအစွမ်းကို ကျွန်တော်က တစ်ဆင့် သူရဋ္ဌမဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်အတွက် သိရှိစေရန်နှင့် လိုအပ်၍ ဆန္ဒရှိသူများ အသုံးပြုနိုင်ရန် ရေးသား ဖော်ပြလိုက်ရပါကြောင်း။

[သူရဋ္ဌမဂ္ဂဇင်း ၉၊ ၂၀၀၉]

❖ ❖ ❖

ဆေးဖက်ဝင် အကျော်ပင်နှင့် ဆေးအစွမ်း

စာရေးသူသည် ပို့ဆောင်ရေးလုပ်ငန်းဖြင့် အသက်မွေးခဲ့သူပါ။ မိသားစုလုပ်ငန်းအဖြစ် လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်လာတာ ဆယ်စုနှစ်များစွာ ရှိခဲ့ပါပြီ။ မိသားစု အသက်မွေးလုပ်ငန်းအဖြစ် စာရေးသူနှင့် သားသမီးမြေးမြစ်များ ပိုင်းဝန်း၍ သီးပင်၊ စားပင် အလှဆင်ပင်နှင့် အလှပန်းပင်များကို လက်လှမ်းမီသမျှ ဝယ်ယူစုဆောင်း စိုက်ပျိုး၍ မျိုးပွား ထုတ်လုပ်နေခဲ့တာပါ။ ပုံမှန် လုပ်သားများမထားဘဲ ကိုယ်တိုင် ဦးဆောင်လုပ်ကိုင်ပြီး သားသမီးတွေကိုလည်း ဝိုင်းဝန်း လုပ်ကိုင်စေခြင်းဖြင့် လက်တွေ့ လုပ်ငန်း အတွေ့အကြုံနှင့် ကျွမ်းကျင်မှုလုပ်ငန်း ဗဟုသုတ သဘောသဘာဝများကို သားသမီးများကို အမွေဆက်အဖြစ် ရရှိစေနိုင်ခဲ့ပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်နေရာတွင် မိသားစု ဝင်ငွေရရှိရေးကိုသာ တစ်ခုတည်း ဦးတည်လုပ်ကိုင်ခြင်းမျိုး မဟုတ်ဘဲ စိုက်ပျိုးမျိုးပွား၍ လွယ်ကူပြီး ဆေးစွမ်းထက်လှသော လက်လှမ်းမီသမျှ ဆေးဖက်ဝင် အပင်မျိုးများကို ရှာဖွေစုဆောင်း၍ ဆက်လက် စိုက်ပျိုးမျိုးပွားကာ ဆန္ဒရှိသော လိုအပ်နေသူများကို အခမဲ့မှစ၍ ကုသိုလ်ပြုနေတာလည်း ကြာပါပြီ။

ဆေးစွမ်းထက်လှသော ဆေးဖက်ဝင်အပင်များတွင် အဓိကအားဖြင့် ပွဲတွေပြီး ဖြစ်ချင်းပြီး ပရဆေးပင်များကို စိုက်ပျိုးမျိုးပွား မျှဝေနေပါ၏။ လက်ရှိ စိုက်ပျိုးမျိုးပွားထုတ်လုပ်ကာ မျှဝေကုသိုလ်ပြုနေသော ဆေးပင်များမှာ ဆီးချို သွေးချိုရောဂါဝေဒနာအတွက် ပျားမြီးရွက်အပင်၊ အသည်းရောင် ရောဂါ ဝေဒနာအတွက် အကြောပေါ်ဗင်းတစ်ထောင်ခေါ် သားကြောပင်၊ အဆိပ်တစ်ရာ မြွေဆေးပင် သို့မဟုတ် အဆိပ်ပြေပင်၊ ကင်ဆာရောဂါဝေဒနာ (အသည်း) ကို ပျောက်ကင်း သက်သာစေသော ဂွာသာရမ္မလီနှင့် ရောဂါဝေဒနာများစွာကို သက်သာ ပျောက်ကင်းစေနိုင်သော ဆေးစွမ်း ထက်လှသည့် မဟာဂါကြီးဆစ်အပင်တို့ ဖြစ်ပေသည်။

အထက်ပါ ဆေးပင်များ လိုအပ်၍ ရယူသွားကြသူများထံမှ ၎င်းတို့ အသုံးပြု၍ လက်တွေ့အသုံးတည့်မှုအဖြစ် ဆေးစွမ်းထက်ပုံ ရောဂါဝေဒနာများ ပျောက်ကင်း သက်သာပုံတို့ကို ခိုင်လုံစွာ ပြန်လည်ကြားသိ၊ တွေ့ရှိရပါက စာရေးသူမှတစ်ဆင့် စာဖတ်သူများထံသို့ သူရဲ့ရှာဖွေတွေ့ကြုံမှု ဆောင်းပါးရေး၍ အကြိုး ပေးပြနေပါသည်။

ဆေးဖက်ဝင် အကျော်ပင်

ယခုအခါ ဆက်လက်၍ စာရေးသူသည် အခြားသော ဆေးဖက်ဝင်မြစ်ချင်းပြီး အယဆေးပင်များကိုလည်း လက်လှမ်းမီသမျှ ရှာဖွေစုဆောင်းလျက် စိုက်ပျိုးမျိုးပွားနေပေသည်။ ထိုသို့ စိုက်ပျိုး မျိုးပွားနေရာတွင် ဆေးဖက်ဝင်အကျော်ပင်လည်း ပါဝင်၏။ အကျော်ပင်သည် ဆေးဖက်ဝင် အသုံးတည့်သော အပင်ဖြစ်ရုံမက ၎င်းကို ကိုင်းဖြတ်မျိုးပွား၍ ရသလို စိုက်ပျိုး၍လည်း လွယ်ကူလှ၏။ ၎င်းသည် အပင်ဖြစ်အားကောင်းသလို မြေမရွေးလှပေ၊ သို့သော်လည်း ရေဝပ်ခြင်းကို မနှစ်သက်ဘဲ ကုန်းမြင့်ပိုင်းတွင် ပိုမိုဖြစ်ထွန်း၏။

အပင်အား ကိုင်းပွားနှင့် အရွက်များ ဝေဆာစွာ ထွက်တတ်၍ ၎င်းအပင်ကို အချို့က အရိပ်ရ အပင်၊ အလှပင် အဖြစ် လည်းကောင်း အချို့ကတော့ ဆေးဖက်ဝင်မှု သိထားသောကြောင့် လိုအပ်ပါက အသင့်အသုံးပြုရန် စိုက်လေ့ရှိကြ၏။

အကျော်ပင်အပွင့်

အရွယ်ရောက်သော အကျော်ပင်များမှာ ကိုင်းပွားများစွာနှင့် အရွက်များကို ပြေလျက် ဖူးပွင့်လေ့ရှိ၏။ အဖြူရောင် ပွင့်ဖတ်အလယ်တွင် အဝါရောင်

ဖျော့ဖျော့ အကွက်ငယ်တစ်ခုပါပြီ။ အခိုင်အခိုင်လိုက် ပွင့်တတ်ပေသည်။ အပွင့်တစ်ခိုင် လျှင် အပွင့်ပေါင်း (၁၀-၂၀) ခန့်အထိ ရှိကြ၏။ အပွင့်များသည် ပွင့်ပြီးနောက် ၇-၁၀ ရက်ခန့်အထိ ခိုင်ပေသည်။ ထို့နောက် ကံကုန်အပွင့်များ ကြွေကျ မြေချလေ့ရှိ၏။ အချို့က ထိုမြေကျအပွင့်များကို ကောက်ယူ အခြောက်လှန်းထားကြ၏။

အချို့က အပွင့်အခိုင်များကို ခူးယူ၍ ရေနွေးဖျော၍ပြီးနောက် အတို့အမြုပ်အဖြစ် လည်းကောင်း အချို့က သုပ်၍ စားကြ၏။ အဆာပလာ စုံလင်စွာသုပ်ပါက အလွန်စားကောင်း လှပေသည်။ ၎င်းအပွင့်များကို စားသုံးခြင်းဖြင့် ဆေးဖက်အာနိသင်အကျိုး ရရှိနိုင်သည်ဟုလည်း လေ့လာ သိရှိရ၏။

အကျော်ပင်၏ အရွက်ပုံသဏ္ဌာန်

အကျော်ပင်ကို အချို့က စကား ဖြူဟုလည်း ခေါ်ကြတာ တွေ့ရ၏။ အကျော်ပင် နှစ်မျိုးရှိသည် ဟုလည်း ဆိုပေသည်။ စကားဝါမျိုးကိုတော့ စာရေးသူ မမြင်ဖူးသေးပါ။

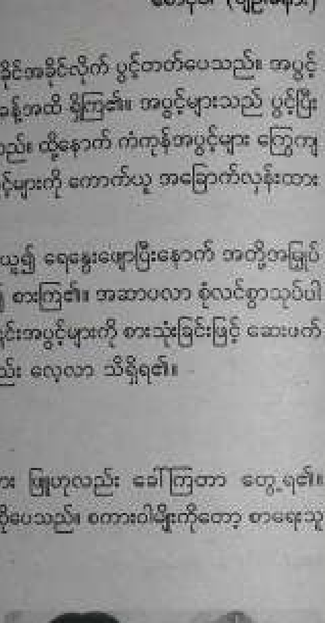

အကျော်ရွက် အပေါ်မျက်နှာနှင့် အောက်ဘက်မျက်နှာ

အကျော်ပင်နှင့် တရုတ်စကား ပင်တို့တူသယောင် ရှိပေမယ့် အရွက်ပုံသဏ္ဌာန်နှင့် ဆေးဖက်ဝင်မှု ကွဲပြားမှုရှိကြောင်း သိရပေသည်။ တရုတ်စကားပင်လည်း အဖြူနှင့် အနီ နှစ်မျိုးရှိသည်ဟု သိရ၏။

အကျော်ပင်အရွက် ထိပ်ဝိုင်းပြီး တရုတ်စကားရွက်က ထိပ်ချွန်၏။ အကျော် ရွက်များသည် အသက်ရ ကောင်းပါက အကျော် ကိုင်းတိုင်းတွင် စိမ်းစို၍ ဝေဆာစွာ ထွက်ရှိနေတတ်ပေသည်။ ပင်စည်ကိုင်းမှ ရွက်ညှာ (၂-၂½) လက်မခန့်ရှိ အရွက်၏ ကျောဘက်မှာ ရွက်များ

အထိ ထင်ရှား ပြောင့်တန်းလျက်ရှိ၏။ ထိုရွက်ညှာ နှံ့တဲ့ တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် ရွက်ကြောမျှင်များ ညီညာစွာ ရှိနေ၏။ ထို ရွက်ပြားကြောများဖြင့် အကျော်ရွက်ပြားကို တည်ဆောက်ထား၏။ အကြောများ အားလုံးကို အရွက်၏ အောက်ဘက်တွင် ထင်ထင်ရှားရှား မြင်တွေ့နိုင်ပေသည်။

အကျော်ပင် အရွက်အသေးဆုံးမှာ အလျား ရှစ်လက်မနှင့် အနံ သုံးလက်မ ခန့်ရှိ၍ အကြီးဆုံးအရွက်မှာ အလျား ၁၅ လက်မခန့်မှ အနံ ၅ လက်မ ကျော်ထိ ရှိ၏။ အကျော်ရွက်အားလုံး အပေါ်ပိုင်းချော့မွတ်၍ တောင့်တင်းပြီး အစိမ်းပုပ်ရောင် ရှိပေသည်။ အရွက်အပေါ်ပိုင်းတွင် ရွက်ညှာတံနှင့် ရွက်ပြား တစ်ပြေးညီရှိ၍ ရွက်ကြောမျှင် သေးသေးလေးများသာ မြင်တွေ့ရ၏။

အကျော်ပင် ရရှိစိုက်ပျိုးပုံ

အကျော်ပင်သည် ဆေးဖက်ဝင်အပင် ဖြစ်ကြောင်း သိရုံမက ကိုင်းဖြတ် စိုက်ပျိုး မျိုးပွား ရှင်သန်နိုင်ကြောင်း သိပြီးနောက် ပို့ဆောင်ရေးလုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်နေရင်း အကျော် ပျိုးကိုင်းနှင့် တရုတ်စကား ပျိုးကိုင်းများကို လက်လှမ်းမီသမျှ ရှာဖွေ စိုက်ပျိုးမိ၏။ အထူးသဖြင့် ဆေးဖက်ဝင် အကျော်ပင်များကို ဦးစားပေး ရှာဖွေ စိုက်ဖြစ်ခဲ့၏။ သို့သော်လည်း အကျော်ပင်နှင့် မျိုးကိုင်းများ ရှာဖွေရတာ လွယ်မယောင်နှင့် အဆင်မပြေလှ၊ အပင်ရှိသူကလည်း ပျိုးကိုင်းဖြတ်၍ များများစားစား မပေးနိုင်ကြပေ။

အဲဒီလိုနှင့် လွန်ခဲ့သော ၂၀၀၈ ခုနှစ် မိုးနှောင်းကာလ တစ်ရက်တွင် ရမည်းသင်းမြို့ အနောက်မြိမ်း အောင်မင်္ဂလာရပ်ကွက်ရှိ ဆွေမျိုးတော်စပ်သူ၏ နာရေး ဆွမ်းသွတ်သို့ စာရေးသူနှင့် သားတို့ ကားဖြင့်သွားခဲ့ကြ၏။ ကွယ်လွန်သူ ဦးကံတင် နှင့် ဇနီး ဒေါ်လှမြင့်တို့ အိမ်ရှေ့လက်ျာဘက်ထောင့်တွင် စိုက်ပျိုးထားသော အမြင့် ၁၅ ပေ ကျော်ကျော်ခန့်ရှိသော ကိုင်းပွားများစွာ အရွက် ဝေဆာဆာနှင့် ဖူးပွင့်လျက် စိုပြည်လှပစွာ ရှိနေသော အကျော်ပင်ကြီးအား တွေ့မြင်ခဲ့ရပေသည်။ ပင်စည် အောက်ခြေအထုတ်အပင် လုံးပတ် ၅ ထွာဆိုင်ကျော် ရှိ၏။

စာရေးသူတို့ အိမ်အပြန်တွင် ထိုအကျော်ပင်ကြီးမှ မျိုးကိုင်းများ တောင်းယူဖြစ်ခဲ့ပေသည်။ ထိုအကျော်ကိုင်းများကို စာရေးသူနှင့် တူမ ခေါ်ကိတ်ခင်ခင်လှုပ်တို့ စိုက်ပျိုး အောင်မြင်မှု ရရှိခဲ့၏။

ဗိုးစိုက်ပျိုးအောင်မြင်မှုရရှိခဲ့သော အကျော်ပင် ပျိုးထုပ် တစ်ထုပ်အား စာရေးသူ၏ခြံဝင်း ပျိုးဥယျာဉ်ရှေ့ တစ်နေရာ၌ ထုတ်ယူပြသထားရှိခဲ့ပေသည်။ ထိုအကျော်ပင်ကို ၂၀၀၈ ခုနှစ် နှစ်ကုန်ပိုင်းလောက်က ခြံထဲသို့ ရောက်လာခဲ့သော တပ်မတော်မှ အငြိမ်းစားယူခဲ့သော ဆရာကြီးကြည်အောင် မြဲသို့ လာစဉ် မြင်တွေ့သွား၏။

ထို့နောက် ဆရာကြီးကြည်အောင်က တပ်မတော်မှ အငြိမ်းစား မယူခင် သူ့တပ်မှူးကြီး ဆီးကျောက်တည်နေသည်ကို အကျော်ပင်ကိုင်း နုပ်နုပ်စဉ်း ပေါင်းခံရည် သောက်သုံး၍ ဆီးကျောက်များ ကြေကျ၍ ပျောက်ကင်းသက်သာ သွားကြောင်း သူကိုယ်တွေ့ဖြစ်စဉ်ကို ပြောပြလာပါသည်။ အဲဒါကိုပဲ စာရေးသူမှ ဆရာကြီး ကြည်အောင် ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် သုရဋ္ဌမဂ္ဂဇင်းမှ တစ်ဆင့် စာဖတ် ပရိသတ်များ လေ့လာသိရှိနိုင်ရန် ရေးသားဖော်ပြလိုက်ရပါ၏။

ဆီးကျောက်ကြေကျစေသော အကျော်ပင်ကိုင်းနှင့် ဖော်စပ်အသုံးပြုနည်း

အကျော်ပင်၏ ဆေးဖက်ဝင်မှုများအနက် အထက်က ဖော်ပြခဲ့သလို အကျော်ပင်၏ ဆေးအစွမ်းကြောင့် သူ့တပ်မှူးကြီး၏ ဆီးကျောက်ကြေကျ ပျောက်ကင်းသွားသည်ကို ဆရာကြီး ကြည်အောင် မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ ပြန်ပြောပြချက်မှာ အလွန် ထူးခြားနေ၍ လက်တွေ့ဖော်စပ် အသုံးပြုနည်းကို စာရေးသူမှ စာဖတ် ပရိသတ်သို့ လိုအပ်သူများ ဆန္ဒရှိလျှင် ဖော်စပ် အသုံးပြုနိုင်ရန် ရည်ရွယ်၍ ရေးသားဖော်ပြလိုက်ရပေသည်။

ဆရာကြီးကြည်အောင် ပြောပြတာက သူ့တပ်ရင်းတွင် ဒုတပ်ရင်းအရာခံ ဗိုလ်တာဝန်နှင့် ဆေးရည်ပုလင်း သွားယူပေးရကြောင်း ငါးရက်ခန့်အကြာ တပ်မှူးက သူ့ကို ပဲခွေးစေ့ခန့် ကျောက်ငယ်လေးသုံးလုံးပေး၍ ထို တိုင်းရင်းဆေးဆရာထံ ပြန်သွားပြရမည်ဟု သိရပါ၏။ ထိုအချိန်တွင် ဆရာကြည်အောင်မှ ဝါသနာနှင့် ဆန္ဒကြောင့် ထိုထူးခြားလှသော ဆေးနည်းများကို မှတ်ဝေနိုင်ပါက လက်တွေ့ ဖော်စပ် အသုံးပြုနည်းကို မေးမြန်းရပ်ခံ တောင်းခံမိသည်ဟု ဆိုပါသည်။

ထိုစဉ်က သမားတော်က ဆေးနည်းကို တစ်ခါတည်း ပြောပြခြင်းမပြုဘဲ 'ခင်ဗျား တပ်ကထွက်တဲ့အခါ လာခဲ့၊ ဆေးနည်းပေးမယ်' ဟု ပြောကြောင်း သိရ၏။ ထိုနှစ်ထဲမှာပဲ ဆရာကြည်အောင် တစ်ယောက် စစ်ဆင်ရေး ရှေ့တန်း

တစ်နေရာတွင် မြေမြှုပ်မိုင်းကြောင့် မမျှော်လင့်ဘဲ တိုင်းပြည်အတွက် ခြေသလုံး အောက်ပိုင်း ဆုံးရှုံးခဲ့ရာက တပ်မှ အငြိမ်းစားယူ ထွက်ခဲ့ရပေသည်။ ထိုအခါကျမှ အထက်က သမားတော်ကြီးထံ ပြန်လည်ချဉ်းကပ်ရာမှ လက်တွေ့ဖော်စပ် အသုံး ပြုနည်းကို ပေးလိုက်ကြောင်း ပြန်ပြောပြလေသည်။

သို့သော် ယခုအခါ ဆရာကြီးကြည်အောင်တစ်ယောက် သူ၏ မွေးဇာတိ လယ်ဝေးမြို့နယ်ရှိ ကျေးရွာတစ်ရွာရှိ သူ၏မွေးချင်း ဆွေမျိုးများ အကူအညီနှင့် သူ့ဘဝ မိသားစု ရပ်တည်ရေးအတွက် စိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်းဖြင့် ကြိုးစားမြင်ဆင် နေရသောကြောင့် ထိုဆေးနည်းကို သူကိုယ်တိုင် လက်တွေ့ဖော်စပ်၍ ပွဲတွေ့ဆေး အဖြစ် အသုံးမပြုရသေးကြောင်းလည်း ပြောပြအသိပေးပါ၏။ ဒါပေမယ့် စာရေး သူက လိုအပ်နေသူများအတွက် စောစောသိရလေ အကျိုးရှိနိုင်လေဟု ယူဆမိ သောကြောင့် ဒီဆောင်းပါးကို ရေးသားဖော်ပြလိုက်ရပါ၏။

လက်တွေ့ဖော်စပ် အသုံးပြုနည်း

ဆရာကြီး ကြည်အောင် ပြန်ပြောပြတာက 'ကျပ် လုံးခန့် အရွယ် အကျော် ပင်ကိုင်း တစ် တောင်ခန့်ကို နုပ်နုပ်စဉ်း၍ မြေအိုး တစ်လုံးတွင် ထည့်ပါ၊ ထိုနုပ်နုပ်စဉ်း အဖတ်များကို ဆန်ဆေးရည်ဖြင့် နှစ်ည စိမ်ပါ။ ဆန်ဆေးရည်ကို နှစ်ပုလင်း ဗိုဗို ထည့်ရန်နှင့် ထို စိမ်ရည်ကို မနက် တစ်ကြိမ်၊ ည တစ်ကြိမ် နှစ်ကြိမ်ခန့် သစ်သား ဇွန်း၊ ယောက်မဖြင့် သမ သွား အောင် မွှေမွှေ ပေးပါ။

အကျော်ရွက် အပေါ်မျက်နှာနှင့် အောက်ဘက်မျက်နှာ

နှစ်ည စိမ်ပြီးနောက် ထို စိမ်ရည်ကို ပေါင်းခံပါ။ ရသည့် ပေါင်းခံရည်ကို ရေသောက်သကဲ့

သောက်ပါဟု သိရပါ၏။ ထို့နောက် ဆရာကြီးကြည်အောင်က ဆက်၍ ပြောပြ သည်မှာ-

'ဆီးတည် ကျောက်ကြီးလျှင် ပေါင်းခံရည် နှစ်ပုလင်းခန့်နှင့် ကျောက်ကြေ ကျကြောင်း၊ အထူးသဖြင့် ပေါင်းခံရည် စတင်သောက်ပြီး ငါးရက်ခန့်အတွင်း ကျောက်ကြေကျလေ့ရှိကြောင်း' ဆိုပါ၏။

အထက်ပါ အကျော်ပင်၏ ဆေးအစွမ်းကြောင့် တပ်မှူးတစ်ဦး၏ ဆီးကျောက် ကြေကျ ပျောက်ကင်းသက်သာသွားခဲ့ကြောင်း ရေးသားဖော်ပြ အသိပေးမိသလို စာရေးသူ လေ့လာသိရှိထားသော ဆီးကျောက်တည်နေသည့် အခြေအနေ အနေအထား အနအရင်း ကျောက်အရွယ်အစား အကြီး အသေးတို့အပေါ် ဆေးထိရောက်မှု ကွာခြားတတ်သလို၊ အချို့သော ဆီးကျောက်များသည် တည်ရှိ နေသည့်နေရာမှ အသားမျှင်များဖြင့် ဖုံးအုပ် အမြစ်တွယ်နေပါက အလွယ်တကူ ဆေးမတိုးနိုင်ကြောင်း လေ့လာသိရှိရသလို ထိုအခြေအနေမျိုး ရှိနေသော ဆီး ကျောက်များအား ခေတ်မီနည်းပညာများဖြင့် အသုံးပြု ကုသသင့်သလို လိုအပ်ပါ က ခွဲစိတ်ကုသမှုခံယူသင့်ကြောင်း သိရပေသည်။ ဒါကိုလည်း လိုအပ်ပါက စဉ်းစား ချင့်ချိန်နိုင်ကြရန် စာရေးသူမှ ထပ်ဆင့် အသိပေး ဖော်ပြလိုက်ရပါကြောင်း။

[သုရဋ္ဌမဂ္ဂဇင်း၊ မေ၊ ၂၀၀၉]

❖ ❖ ❖

ဂျပန်ရွက်ကျပင် နှင့် ဆေးအစွမ်း

ရွက်ကျပင်ဆိုတာ အရွက်ကြွေကျရုံနှင့် အမြစ်ဆင်းအပင်များ ပေါက်လေ့ရှိသော အပင်မျိုးကို ခေါ်တာပါ။ ရွက်ကျပင်မျိုးကွဲ အတော်များများကို တွေ့ဖူးပါ၏။ ပျိုးဥယျာဉ်လုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်နေသူမို့ ထိုရွက်ကျပင်မျိုးများကို စိုက်ဖူး ပျိုးဖူးပါ၏။ အရွက်ကြီးပြီး အများစွန်သောမျိုး၊ အရွက်ပိုင်းသောမျိုး စသည့်တို့ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအပင်များကို စိုက်ရပျိုးရတာ လွယ်ကူရုံမက ရှင်သန်မှုလည်း အလွန် အားကောင်း တာ တွေ့ရပါ၏။ ဟိုး ယခင်အချိန်ကတော့ သာမန်အသိဖြင့် စိုက်ပျိုး မွေးမြူထားနေ ခဲ့တာပါ။ အပင်တို့၏ ဆေးစွမ်းထက်မှု ဆေးဖက်ဝင်မှုတို့ကို လေ့လာ သိရှိလာ ရာမှ ယခုအခါ အလျဉ်းသင့်၍ တဆင့်ပြောပါက ထိုအပင်တို့က လေးသော ဆေးစွမ်း သတ္တိဖြင့် လူသားနှင့် သက်ရှိတို့၏ ရောဂါဘယများ ကုသရာတွင် အကျိုးရှိရုံမက ပျောက်ကင်း သက်သာကြသည်တို့ကို လက်တွေ့ သိရှိ တွေ့မြင်ရပြီးနောက် ထိုဆေးဖက်ဝင်အပင်များကို အလေးပေး စိုက်ပျိုး မွေးမြူထားနေမိတာ အမှန်ပါ။

ထိုစိုက်ပျိုး မွေးမြူ၍ ရရှိခဲ့သော ဆေးဖက်ဝင် အပင်များကိုလည်း ဆန္ဒရှိသူ လိုအပ်သူများအား ဓိဝိတဒါန မှုဝေ ကုသိုလ်ပြုနေတာလည်း ကြာပါပြီ။

၂၉၊ ၄၊ ၁၈ ရက်နေ့က နေပြည်တော်၊ ပျဉ်းမနားမြို့၊ ရန်အောင် ၂ ရပ်ကွက်၊ ဘုရားလမ်းနေ မိတ်ဆွေကြီး ဦးခင်မောင်လှ စာရေးသူ မှူးဝေကုသိုလ်ပြုနေသော ပျားမြီးရွက် ပျိုးပင် လာတောင်းပါ၏။ ပျားမြီးရွက်အကြောင်း ပြောဆိုကြရင်း ဦးခင်မောင်လှက သူ့ကိုယ်တွေ့ ဂျပန်ရွက်ကျပင် ဆေးအစွမ်း အကြောင်းကို ပြောပြတာကို ကြားသိခဲ့ရပါ၏။ ဦးခင်မောင်လှ ပြန်ပြောပြတာက ဂျပန်ရွက်ကျပင် အရွက်ကို ဝါးစား၊ ပြုတ်စား၊ တို့စား၊ သုပ်စားရုံဖြင့် ဆီးကျောက်၊ ကျောက်ကပ် ကျောက်၊ ကွမ်းရိုး၊ သွားရိုးကျကြောင်း ကိုယ်တွေ့ဖြစ်စဉ်ကို အောက်ပါအတိုင်း ပြောဆိုပါ၏။

လွန်ခဲ့သော ခြောက်နှစ်လောက်က ဆီးရောဂါဝေဒနာခံစားရ၍ ဆရာဝန်နှင့် ပြသကုသခဲ့ကြောင်း၊ ဆရာဝန်က ဆီးကျောက်တည်စပြုနေပြီဖြစ်သောကြောင့် စောစောကုလျှင် ပို၍ အဆင်ပြေကြောင်း ပြောဆို အသိပေးသည်ဟု ဆိုပါ၏။ ဆရာဝန်က ရန်ကုန်သို့သွားပြီး ကျောက်ကပ် ဆေးကုသခံရန် တိုက်တွန်းခဲ့သည်ဟု သိရပါ၏။ စာရေးသူက ရောဂါကြောင့် ဘယ်လိုခံစားရပါသလဲဟု မေးရာ-

အထူးသဖြင့် အစာစားပြီးနောက် ဆီးသွားလျှင် ဆီးကျင်ကြောင်း ဆီးတော့ မနည်းဟု ဆိုပါသည်။ အဲဒီလိုနှင့် အသိတစ်ယောက်ပေးသော ဂျပန်ရွက်ကျပင် အရွက်များကို ဝါးစား၊ ပြုတ်စား၊ သုပ်စားရုံနှင့် ရှင်းရှင်း ပျောက်ကင်းသွားကြောင်း သိရပါ၏။

အဲဒီနောက် ဦးခင်မောင်လှတစ်ယောက် ထိုဂျပန်ရွက်ကျပင်ကို အိုးဖြင့် စိုက်ထားပြီး ဆီးကျောက်၊ ကျောက်ကပ်ကျောက်၊ ကွမ်းရိုး၊ သွားရိုး ဖြစ်နေသူများကို အသိပေး မျှဝေနေကြောင်း သိရပါသည်။ ထို့ကြောင့် စာရေးသူက ခြံထဲမှာ စိုက်ထားသော ရွက်ကျပင်ကို ပြသရာ အရွက်ကြီး အရွက်ရှည်မျိုးဖြစ်ကြောင်း၊ ဂျပန်ရွက်ကျပင်က အရွက်သေးပြီး ဝိုင်းကြောင်း ပြောပြပါ၏။

ထို့ကြောင့် ထိုအပင်မျိုးကို ရယူလို၍ တောင်းဆိုရာ ဦးခင်မောင်လှ ကိုယ်တိုင် နောက်တစ်ပတ်ခန့်အကြာ အပင်လေး တစ်ပင်ကို မော်တော်ဆိုင်ကယ်ဖြင့် လာပို့၍ စိုက်ထားခဲ့ပါသည်။ ဒါပေမယ့် မိုးများ ရောက်လာရာက ထိုအပင်လေး သေဆုံးသွားပါ၏။

အဲဒီ အပင်ကလေး လာပို့စဉ်က ဦးခင်မောင်လှမှ ဆက်၍ ပြောပြတာက မန္တလေးက မိတ်ဆွေတစ်ယောက်လည်း ဆီးရောဂါဖြစ်ရာ မန္တလေး ၁၇ လမ်း

ဘက်မှာရှိသော နှင်းဆီခြံတစ်ခုက ဂျပန်ရွက်ကျပင် အိုးတစ်အိုး ဝယ်ယူပေးလိုက်ကြောင်း၊ အရွက်ကို သုပ်စား၊ တို့စား၊ ဝါးစားရန် နည်းလည်း ပေးခဲ့ကြောင်း ပြောပြပါ၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်လည်း မကြာခင်ပဲ ပျောက်ကင်းသက်သာသွားခဲ့တာပါပဲဟု ဆိုပါသည်။

လွန်ခဲ့သော သတင်းပတ်က မဟာဂါကြံဆစ် အပင်အကြောင်း ဆောင်းပါးအတွက် လိုအပ်သော ဓာတ်ပုံများ ထုတ်ရန်အတွက် ဓာတ်ပုံတိုက်သို့ အိမ်မှထွက်လာစဉ် ဦးခင်မောင်လှ၏ အိမ်သို့လည်း တစ်ဆက်တည်း ဝင်ဖြစ်ခဲ့ ပါသည်။ ဦးခင်မောင်လှတို့အိမ်ရောက်စဉ် ၎င်း၏ဇနီး ဆရာမ ဒေါ်သန်းသန်းနုကိုပါ တွေ့ရပါ၏။ ကျောင်းပိတ်ရက် ဖြစ်၍ ဆရာမကို အိမ်မှာတွေ့ရတာပါ။ စာရေးသူ ရောက်သွားသည်နှင့် ဦးခင်မောင်လှကို အကျိုးအကြောင်းပြောပြရာ ဦးခင်မောင်လှက ဂျပန်ရွက်ကျပင် ပန်းအိုးတစ်အိုး အိမ်ရှေ့သို့ ယူလာပါ၏။ အပင်ကြီးတွေ ကျသွားလို့ အပင်သစ်ပျိုးထားတာဟု ဆိုပါသည်။ ၁၀ လက်မခန့် အမြင့်ရှိသော ဂျပန်ရွက်ကျပင်အစုကို အိုးထဲမှာ တွေ့ရပါ၏။

ဂျပန်ရွက်ကျပင်အိုးနှင့် အရွက်ကို ဓာတ်ပုံရိုက်နေစဉ် ဦးခင်မောင်လှက အိုးထဲမှ အပင်ငယ်လေး ကပ်ပေါက်နေသည့် အရွက်ကလေးကို ထုတ်ယူ၍ ပြပါ၏။ အရွက်နှင့် အပင်လေးကိုပြ၍-

အဝါရောင်ပွင့်သော ဂျပန်ရွက်ကျပင်။

'အရွက်ကျိုးကျလို့ အိုးထဲ ပစ်ထည့်ထားတာပါ၊ အရွက်က အမြစ်ထွက် အပင်ပါပေါက်လာတာ ဆရာ့အမြင်ပါပဲ'ဟု ဆိုပါသည်။ ဟုတ်ပါသည်။ ရွက်ကျပင် အရွက်မြေကျ အပင်ပေါက်ကြောင်း သာဓက အမှန်အဖြစ် လက်တွေ့မြင်ရတာပါ။ ထိုစဉ် ဆရာမ ဒေါ်သန်းသန်းနု ထွက်လာ၍-

'ဆရာကြီးရေ၊ ဆရာ့ဆီက ပျားမြီးရွက်အပင် စိုက်ထားတာ အလွန်ဆောင်မြင်နေပါတယ်၊ ရပ်ကွက်ထဲက ဆီးချိုကြောင့် ခြေထောက် တစ်ဖက်ဖြတ်ကုသခံထားသူ အနာမကျက်လို့ ကျွန်မတို့ အပင်က ပျားမြီးရွက် ပေးစားပြီးနောက် အနာအနာတွေ ပျောက်ကုန်ပြီ'ဟု ပြောပါသည်။ ဆရာမက ဆက်၍

'ကိုခင်မောင်လှတစ်ယောက် အရင်က ဂျပန်ရွက်ကျပင်နဲ့ သူ့လို ကွမ်းစားသူတွေကို ကွမ်းရိုးကျဖို့ အရွက်ခူးခူးပေးနေတာ အခုတော့ ပျားမြီးရွက်အပင် တိုးလာတော့ ဆီးချို သွေးချိုသမားတွေအတွက် ပျားမြီးရွက်ခူးပေးဖို့ နောက်ထပ် အလုပ်တစ်ခု တိုးလာတာပေါ့'ဟု အပြုံးဖြင့် ဆိုပါ၏။

ဦးခင်မောင်လှက အိုးထဲမှ ဂျပန်ရွက်ကျပင်တစ်ပင် နုတ်ပေးမည်ဟုဆိုရာ စာရေးသူမှ ကလေးနှင့် မြို့ထဲသွားရန်ရှိသေး၍ နောက်မှပဲ ယူပါရစေဟု ပြောဆို နှုတ်ဆက်ခဲ့ရပါသည်။

ဂျပန်ရွက်ကျပင်

ဂျပန်ရွက်ကျပင်ကို ဟိုးယခင်ကတည်းက အတော်များများ စိုက်ဖူးပါ၏။ အပင်မှ ကိုင်းများထွက်၍ အရွယ်ရောက်သည့်အခါ အဖူးအပွင့်များ ပွင့်တတ်သောကြောင့် အလှပန်းပင်အဖြစ် စိုက်ခဲ့တာပါ။ အနီရောင် အပွင့် အခိုင်များ ပွင့်လာသောအခါ အလွန်လှပ ကျက်သရေရှိလှတာလည်း အမှန်ပါ။ အချို့အိမ်ခြံတွေမှာ ၎င်းဂျပန်ရွက်ကျပင်များ စိုက်ပျိုးထားတာ ယခုအချိန်အထိ မြင်ရတွေ့ရပါ၏။ နှစ်သက် ခံစားတတ်သူများ စိုက်ထားတာပါ။

ဤကဲ့သို့ ဆေးဖက်ဝင်သည့်အပင် ဂျပန်ရွက်ကျရွက်များ၏ အသုံးကျပုံကို သိပါက အကျိုးများစွာ ရှိနိုင်တာကြောင့် စာရေးသူမှ ယခုကဲ့သို့ ဆောင်းပါးရေး ဖော်ထုတ် အသိပေးတာပါ။

အပင်ပုံသဏ္ဌာန်မှာ ပင်စည်မာ အပင်ပျော့မျိုး ဖြစ်၏။ ကိုင်းဆက်၍ ချိုးယူ စိုက်ပျိုးရုံနှင့် ရှင်သန်နိုင်သလို အရွက်မြေကျ မြေနှင့် ထိပါကလည်း အမြစ်ထွက် အပင်ပေါက်တတ် ရှိ၏။

ဂျပန်ရွက်ကျပင် အရွက်

ဂျပန်ရွက်ကျပင် အရွက်သည် ဝန်းဝန်းဝိုင်းဝိုင်း ပုံသဏ္ဌာန်ရှိ၏။ အပင်မှ အရွက်များသည် ခပ်စိပ်စိပ် ထွက်လေ့ရှိ၏။ ရွက်ညှာတိုတို၏။ အရွက်အရွယ် နှစ်လက်မမှ သုံးလက်မခန့်အထိ ရှိသည်။ အရွက်ရင့်၍ နေရောင်ရပါက နီညိုရောင်သမ်းတတ်၏။ အရွက်သည် အရည်ရွှန်း၍ ကြွပ်ဆတ်၏။ ထို့အပြင် နုညံ့ပြီး ထူထူပိန်းပိန်း ရှိသည်။

ဂျပန်ရွက်ကျအရွက်များသည် အစိုဓာတ်ရှိသော မြေပေါ် ကျရုံနှင့် အမြစ်ထွက် ရှင်သန်လေ့ရှိသလို ထိုအရွက်မှ အပင်များထွက် ပေါ်ပေါက်လာလေ့ရှိကြပါသည်။ ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းကိုလည်း ဖော်ပြလိုက်ပါ၏။

ဂျပန်ရွက်ကျရွက် အရသာ

ဂျပန်ရွက်ကျရွက်ကို စားကြည့် ဝါးကြည့်ပါက ချဉ်ဖြုံဖြုံ အရသာရှိ၏။ ၎င်းအရွက်ကို ဝါးစား၊ ပြုပ်စား၊ သုပ်စားရုံနှင့် ဆီးကျောက်၊ ကျောက်ကပ်ကျောက်၊ ကွမ်းရိုး၊ သွားရိုးကျကြောင်း ဦးခင်မောင်လှနှင့် ဆရာမဒေါ်သန်းသန်းနုတို့၏ ကိုယ်တွေ့ ပွဲတွေ့ ဖြစ်စဉ်များကို သူရရွှမဂ္ဂဇင်း ပရိသတ်ကြီးအတွက် စာရေးသူမှ ဆောင်းပါးအဖြစ် အသိပေး ဖော်ပြလိုက်ရပါ၏။

အနီရောင်ပွင့်သော ဂျပန်ရွက်ကျပင်။

ဆီးကျောက်ကို ကွဲကြေကျစေသော အခြား ပရဆေးရွက်များလည်း ရှိနေတာကို စာရေးသူ လေ့လာသိရှိထားသလို အချို့ကိုလည်း လက်တွေ့ ပွဲတွေ့ ဆေးနည်း အသုံးပြု အောင်မြင်မှုရတာတွေအား ရေးသားဖော်ပြဖူးပါ၏။ ဆီးကျောက် ကျစေရာတွင် ဆီးလမ်းကြောင်းမှာ ကျောက်တည်မှု အနေအထားနှင့် ကျောက် အရွယ်အစား၊ အချိန်ကာလတို့အပေါ် မှာ တည်မှီ၍ ပရဆေးပင်တို့၏ ဆေးစွမ်း ထိရောက်မှု ကွဲပြားမှု ရှိနိုင်တာကိုလည်း ပညာရှင်အချို့နှင့် ဆွေးနွေးဖလှယ်ရာမှ အသိတိုးလာပါ၏။

ကျောက်အရွယ်အစားကလည်း ကြီးမည်၊ ကျောက်တည်မှု ကာလလည်း ကြာမည်၊ ပြီးတော့ ကျောက်တည်ရာ နေရာရှိအသားမျှင်များဖြင့် ဖုံးအုပ်ထားခြင်း ခံရမည်ဆိုပါက ၎င်းကျောက်ကို ပရဆေးရွက်များ စားသုံးမှီဝဲရုံဖြင့် ထိရောက်မည်မဟုတ်ဘဲ ခေတ်မီ ခွဲစိတ်နည်းဖြင့်သာ ခွဲစိတ်ကုသပါမှ အကျိုးသက်ရောက်မည်ဟုလည်း လေ့လာသိရှိရပါ၏။

ထိုကဲ့သို့ ဆီးကျောက်ကို အသားမျှင်များဖြင့် ဖုံးအုပ်ထားရာ ပရဆေးရွက် တိုင်းရင်းဆေးများဖြင့် ကုသရာ မအောင်မြင်၍ နောက်ဆုံး ဆေးရုံတက်၍ ခွဲစိတ်ခံခဲ့ရသော ဇနီးသည်၏ တူမောင်တစ်ယောက် ရှိခဲ့ပါ၏။ သန်းဂဏန်း ကျော် ကုန်ခဲ့ရတာပါ။ အဲဒီ ကျောက်ကို စာရေးသူအား ပြ၍ မြင်ဖူးပါ၏။ ကျောက်က အသားလုံးကြီးလို ဖြစ်နေတာကို တွေ့ရပါသည်။

အလွန်အကျွံမဖြစ်ခင်က ထိရောက်သော ပရဆေးပင်၊ ဆေးရွက်များကို မှီဝဲ အသုံးပြုသင့်သည်ဟု ယူဆမိတာ အမှန်ပါ။ ပရဆေးပင်များလည်း အတော်ကို များပြားနေတာကို တွေ့ရပါ၏။ အဆင်ပြေရာ အလွယ်သင့်ရာကိုဖြင့် မိမိကိုယ်တိုင် ခံစားသိရှိလာသည့်အခါ ကြိုတင် ကာကွယ်မှီဝဲ သုံးစွဲသင့်ပါ၏။

မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းရှိ အရေးကြီးအပင်များ၏ ရုက္ခဗေဒဆိုင်ရာ အမည်များနှင့် မျိုးရင်းအမည်များ ဖော်ပြထားသော စာအုပ်တွင် မြန်မာအမည် ရွက်ကျပင်ကို အင်္ဂလိပ်အမည် (Air Plant; Life Plant) ဟု လည်းကောင်း၊ မျိုးစု (Genus) မှာ (Bryophyllum) ဖြစ်ပြီး၊ မျိုးစိတ် (Species) သည် (Pinnatum) ဟု လည်းကောင်း၊ (Family) သည် (Crassulacease) ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြထားပါသည်။

[သုခုမရွှေစင်။ ၁၊ ၂၀၀၉]

❖ ❖ ❖

ရေနွေးပူလောင် ဝေဒနာအတွက် ဆေးနည်းကောင်းတစ်လက်

ယခင်နှစ် မိုးဦးကျ အချိန်က စာရေးသူကိုယ်တိုင် ရေနွေးပူလောင်ခံခဲ့ရတာပါ။ ဇနီးသည် ပြုစုကုသပေးသော လိမ်းဆေးဖြင့် ပျောက်ကင်းသက်သာသွားခဲ့တာကို ဆောင်းပါးရေးရန် ဆန္ဒရှိနေပေမယ့် ယခုနှစ် မိုးဦးကျမှပဲ ရေးဖြစ်ခဲ့ပါ၏။ အံ့ဩလောက်အောင် သက်သာပျောက်ကင်းသွားသည့် ဆေးနည်းမို့ ရေနွေးပူလောင်ခံရပုံမှ လိမ်းဆေးဖြင့် ပြုစုကုသခံယူပုံနှင့် သက်သာပျောက်ကင်းသွားပုံ အထိ အသေးစိတ်ကို ရေးသားဖော်ပြလိုက်ရပါ၏။

စာရေးသူတို့ မိသားစုသည် ရေနွေးကြမ်း အမြဲတမ်း သောက်သုံးနေကျ ဖြစ်ပါ၏။ အစားအစာ စားပြီးနောက် ရေနွေးကြမ်း အဝသောက်လေ့ ရှိကြပါ၏။ ထို့နောက် ရေနွေးကြမ်းအိုး အသင့်၊ ဓာတ်ဘူးနှင့် ရေနွေးပူပူ အဆင်သင့် အမြဲရှိနေပါသည်။ ဓာတ်ဘူး နှစ်လုံးမှာ ရေနွေးအပူ အမြဲရှိနေအောင်လည်း စီစဉ်ဆောင်ရွက်ထားလေ့ရှိပါ၏။ ဇနီးသည်က သူနာပြုဆရာမကြီး(ငြိမ်း)မို့ လိုအပ်လာပါက ရေနွေးပူ အသင့်ရှိအောင် စီစဉ်ထားတာမျိုးလည်း ဖြစ်ပါသည်။ ဤနည်းအားဖြင့် နံနက်ခင်း ရောက်တာနှင့် ဓာတ်ဘူးထဲက ရေနွေး အဟောင်းထုတ် အသစ် ထပ်ထည့်လေ့ ရှိပါ၏။

ယခင်နှစ်က မိုးဦးကျ တစ်ရက်မှာ ဖြစ်ပါ၏။ စာရေးသူက ဓာတ်ဘူးထဲမှ ရေနွေးကို အောက်သို့ လောင်းချနေတာပါ။ အဲဒီအချိန် စာရေးသူ ရပ်နေသည့် ဘေးအပေါ် ဘက်က ပစ္စည်းတစ်ခု အောက်သို့ ကျလာတာကို ရိပ်ခနဲမြင်လိုက်၍ ရုတ်တရက် ကိုင်ထားသော ညာလက် အနေအထားပျက်ပြီး ရပ်နေသော ညာဘက် ခြေဖမိုးအပေါ် သို့ ရေနွေးပူတွေ လောင်းချမိရက်သား ဖြစ်သွားပါသည်။

မမျှော်လင့်ဘဲ ရုတ်တရက်ဖြစ်သွားရတာကြောင့် ရေနွေးကလည်း ဓာတ်ဘူးထဲသို့ ထည့်ထားတာ မကြာသေးတော့ ခြေထောက်မှာ ရလာသည့် ပူလောင်မှု ဒဏ်က မခံမရပ်နိုင်အောင်မို့ စာရေးသူ ပျာယာခတ်သွားခဲ့ရတာ အမှန်ပါ။ ဒါပေမယ့် ရုတ်ခြည်းအသိနှင့် ဓာတ်ဘူးကို အောက်ချ ရေကန်ကို ပြေးပြီး ရေထဲမှာ အပူလောင်ခံရသည့် ခြေထောက်ကို နှစ်၍ စိမ်ထားခဲ့ပါ၏။

ရေနွေးပူလောင်သည့်ဒဏ်ရာက ရေထဲ အနှစ်မှာ အေးသွားသယောင်ထင်ရပေမယ့်၊ တဖျင်းဖျင်းနှင့် ပူနေလျက်ပါပဲ။ ပူလောင်နာကျင်မှုဒဏ်ကို ကြိတ်မှိတ် ခံစားနေရင်း ခြေထောက်ကို ရေထဲချ စိမ်ထားမြဲ ထားပါ၏။ အဲဒီလိုနှင့် နာရီဝက်ခန့်ကြာတော့ စာရေးသူလည်း ညောင်းလာတာကြောင့် ခြေထောက်ကို အပြင်ထုတ် ငုံ့ကြည့်မိပါသည်။ ခြေထောက်ကို ရေထဲက အပြင် ထုတ်လိုက်စဉ်မှာပဲ ခြေဖမိုး ရှေ့ပိုင်း တစ်ဝက်လုံးနှင့် ခြေချောင်းလေးတွေ အားလုံး ရေနွေးပူလောင်ခံသွားရတာ တွေ့မြင်ရပါ၏။

ခြေညိုးနှင့် ခြေလယ်အရင်းတို့မှာ အပူဖုများ ထနေပြီး နာကျင်လှပါ၏။ ရေနွေးပူလောင်ထားသော ခြေဖမိုး တစ်ခုလုံးမှာတော့ အရေပြားတစ်ခုလုံး မည်းနေပြီး အလွန်နာကျင်ရုံမက နေမထိထိုင်မသာ စပ်ပူစပ်လောင်ကြီး ခံစားနေရပါသည်။ အဲဒီအချိန်ကျမှပဲ ဇနီးကို အော်ခေါ် အသိပေးမိပါ၏။

ဇနီးသည်လည်း စာရေးသူ အော်ခေါ်သံကြားကြားချင်း ရောက်လာပါ၏။ စာရေးသူ ပြောပြတာကို စိုးရိမ်သော မျက်နှာနှင့် နားထောင်ပြီးနောက် ခုံမှာ ထိုင်နိုင်းပါသည်။ ထို့နောက် ခြေထောက်ကို ရှေ့က စားပွဲခုံပေါ် သို့ ဆန့်တင်ခိုင်းပြန်ပါ၏။ မြန်မြန်ချင်း ဘာလို့မပြောတာလဲဟု အပြစ်ဆိုကာ သွားတိုက်ဆေးဘူး (ကိုးလိဂိတ်)ကို သွားယူလာပါသည်။

သွားတိုက်ဆေးဘူးထဲမှ ဆေးများကို ညှစ်ထုတ်၍ ရေနွေးပူလောင်သော ဒဏ်ရာများအပေါ် အသေအချာ ပွတ်လိမ်းပါတော့သည်။ သူမ လုပ်ပေးသမျှ ခံယူနေရင်း စာရေးသူက 'ပျောက်ကော ပျောက်မှာလား၊ ဟုတ်မှလည်း လုပ်ပါ'ဟု နာကျင်စွာ မဲ့မဲ့ရဲ့ မေးမိပါ၏။ ထိုအခါ ဇနီးက-

'စိတ်သာချ ငြိမ်ငြိမ်နေ၊ လက်တွေ့ပွဲတွေ့ဆေး'ဟု နှုတ်က ဆိုပြီး သွားတိုက်ဆေးကို စိမ့်ဝင်သွားအောင် ညင်သာစွာ ပွတ်လိမ်းပေးနေပါသည်။ ပွတ်လိမ်းနေ

ရင်း သွားတိုက်ဆေးများ အနည်းငယ် တင်းလာစဉ် အချိန်အားဖြင့် ၁၀ မိနစ်ခန့် အကြာ ပွတ်လိမ်းခြင်းကိုရပ်ကာ ငြိမ်ငြိမ်နေရန်ပြောပြီး လက်ဆေး၍ မီးဖိုဆောင်သို့ ပြန်ဝင်သွားပါ၏။

စာရေးသူလည်း စားပွဲပေါ် ခြေဆန့်တင်လျက် ပုံစံမပျက် ဆက်ထိုင်နေမိပါ၏။ သွားတိုက်ဆေး ပွတ်လိမ်းထားသော ရေနွေးပူလောင်ခဲ့သည့် ခြေဖမိုး တစ်ခုလုံး ပူလောင် နာကျင်နေရာမှ တဖြည်းဖြည်း တစ်မိနစ်ထက် တစ်မိနစ် နာကျင်မှုသာမက အပူလည်း သက်သာလာတာ ခံစားလာရပါသည်။

တစစ်စစ်နှင့် ပူလောင်နာကျင်နေမှုများသည် တဖြည်းဖြည်း သက်သာလာသည်မှာ မိနစ် ၃၀ ကျော်လောက် ကြာသည့်အခါ ခြေထောက်ကို အောက်ချနင်းနိုင်သည့်အထိ ခံနိုင်လာပါ၏။ မိနစ် ၄၀ လောက် ကြာသောအခါ ပူလောင်နာကျင်နေမှု အားလုံး ပျောက်ကင်းသွားပါတော့သည်။ ထို့နောက် ခြေထောက်ကို ကြွပ်ကြွပ်အိတ်စွပ်၍ ရေချိုးလိုက်ပါသည်။ နံနက်ခင်း ထမင်းဝိုင်းမှာ ဇနီးက စာရေးသူကို 'ဘယ့်နှယ့်လဲ၊ သွားဆေး ဘယ်လောက်စွမ်းလဲ' ဆိုသည့် အကြည့်မျိုးနှင့် ပြုံးကြည့်နေပါ၏။

ဟုတ်ပါသည်၊ ရေနွေးပူလောင်သည့် ပူလောင် နာကျင်နေမှုဒဏ်သာမက အမိုးနှင့် အရေပြား ကပ်နေသော ခြေဖမိုးမှာ ခြေချောင်းလေး နှစ်ချောင်း အရင်း နေရာများမှာ အပူဖုများထ၍ အချို့ အရေပြား ပေါက်ပြဲသွားတာကလွဲလျှင် အခြားနေရာများမှာ လုံးဝ အပူဖုလည်း မထ၊ ပူလည်း မပူတော့ပါ။

ဒါပေမယ့် အပူဖုထ ပြဲသွားသော အနာပေါ် မှာ ဇနီးသည်က သွားတိုက်ဆေး ပါးပါးလေး ထပ်လိမ်းပေးပါ၏။ ညအိပ်ရာမဝင်ခင် အခြားနေရာများကို သွားတိုက်ဆေး ထပ်လိမ်းပေးပြန်ပါ၏။ ထိုနေ့ တစ်ညလုံး ရေနွေးပူလောင်သည့် ဒဏ်ရာမှ နာကျင်ကိုက်ခဲမှု မရှိဘဲ နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်စက်ခဲ့ရပါသည်။

နောက်နေ့တွင် ဇနီးသည်ကို ရေနွေးပူလောင်တာကို ကိုးလိဂိတ် သွားတိုက်ဆေးနဲ့မှပဲ ရတာလားဟုမေးရာ 'သွားတိုက်ဆေးတိုင်း ရတယ်'ဟု အဖြေပေးပါ၏။

နောက်နေ့များတွင် ခြေထောက်ကို ပလတ်စတစ်အိတ်စွပ်၍ ရေလည်းချိုးပါသည်၊ သွားလာလှုပ်ရှား အလုပ်လည်း လုပ်ပါ၏။ အနာလည်းမရင်း နောက်ထပ် အပူဖုလည်း လုံးဝ မထတော့ပါ။ ဒါပေမယ့် ရေနွေးပူလောင်ခံထားရသော နေရာ တစ်ခုလုံးရှိ အရေပြားများ မည်းပြာပြာ ဖြစ်သွား ခြောက်သွားကြပါ၏။

နောက်တစ်ပတ်လောက် ကြာသည့်အခါ ရေနွေးပူလောင်ပြီး မည်းခြောက်သွားသော အရေပြားများ တဖြည်းဖြည်း ကွာကျလာပါသည်။ မြွေအရေခွံလဲသလိုပါပဲ။ ကွာလာသည့် အရေပြားများကို လက်နှင့် ညင်သာစွာ ခွာခွာချ၍လည်း ရပါ၏။ အရေပြားများ အားလုံးကွာကျကာ ယခင်ပုံမှန် အသားအရောင်အတိုင်း ပြန်ဖြစ်သွားပါသည်။ အနာရွတ်လည်း လုံးဝမကျန်ဘဲ မိမွေးတိုင်း အသားအရေအတိုင်း ပြန်ရလာတာ အမှန်ပါ။

ဤနည်းအားဖြင့် ရေနွေးပူလောင်သည့်ဒဏ်ရာကို သွားတိုက်ဆေး ပွတ်လိမ်းပေးရုံနှင့် ပျောက်ကင်းသက်သာ သွားခဲ့ရသည့် စာရေးသူ၏ ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်ကို နမူနာဗဟုသုတအဖြစ် မှတ်သားလိုသူများအတွက် စာဖတ်သူများအား အသိပေး ဖော်ပြလိုက်ရပါကြောင်း။

❖ ❖ ❖

မြင်းသရိုက်နာအတွက် မြစ်ချင်းပြီးဆေးနည်း

စာရေးသူသည် အစွမ်းထက် ပရဆေးရွက်များအကြောင်းနှင့် အခြား ပွဲတွေ့ဆေး မြစ်ချင်းပြီး ဆေးနည်းကောင်းများကို လက်လှမ်းမီသမျှ ရှာဖွေစုဆောင်း၍ အများသိရှိစေရန်အတွက် ဆောင်းပါးရေးသား ဖော်ပြနေသည်မှာ အတော်ကြာခဲ့ပါပြီ။ ပွဲတွေ့ဆေး၊ လက်တွေ့ဆေး၊ ဆေးနည်းတို့၊ ဆေးမြီးတို့ မြစ်ချင်းပြီး ဆေးနည်း ဘယ်လိုပဲခေါ်ခေါ် ထိုဆေးနည်းဖြင့် ရောဂါဝေဒနာသက်သာ ပျောက်ကင်းမှု ရှိပါက ကာယကံရှင်၏ ခွင့်ပြုသဘောတူညီချက်ဖြင့် အခြားလိုအပ်နေသူများအတွက် မျှဝေအသိပေးခြင်းဖြင့် အများအကျိုး၊ အများကောင်းကျိုးအတွက် သယ်ပိုးခြင်း လုပ်ဆောင်ချက်အဖြစ်သာမက ကုသိုလ်ရသော အလုပ်ဟု ခံယူထားသူပါ။ ထိုအတူ ထူးခြား၍ လွယ်ကူသည့်နည်းကောင်းများကို အထူးဖြေဖော်ထုတ်လိုသော ဆန္ဒလည်း ရှိပါသည်။

အများအကျိုး သယ်ပိုးလုပ်ဆောင်၍ ကုသိုလ်ရ နိုင်သလို ရောဂါဝေဒနာခံစားနေရသူများအတွက် ဝေဒနာ သက်သာလျော့ပါး၍ ပျောက်ကင်းစေရန် ကုသိုလ်ပြုခြင်းသည် မှန်ကန်သော ကုသိုလ် အမှန်ရနိုင်သည်ဟု ခံယူ ထားသူဖြစ်ပါသည်။ မိမိကိုယ်တိုင် ဝေဒနာခံစားနေရသော်လည်း [illegible]

လိုက်သည့်အလား ထိုဝေဒနာအတွက် မြစ်ချင်းပြီး ဆေးနည်းကောင်းကို ခြံထဲအရောက် လာပြောပြချက်ကြောင့်-

စာရေးသူ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ဝမ်းလျှောနေစဉ် ခေတ်မီ ဆေးဝါးများအသုံးပြုကုသမှု ခံယူနေသော်လည်း သက်သာပျောက်ကင်းမှုမရှိဘဲ ခြံထဲရောက်လာသူ၏ သူကိုယ်တိုင် သက်သာပျောက်ကင်းခဲ့သည့်နည်းအတိုင်း သူပြောပြသော 'ကြက်ဥအကာ တစ်လုံးနှင့် အရက်တစ်ဇွန်း' ခေါက်သောက်ရုံနှင့် ဝမ်းလျှောခြင်း လုံးဝရပ်ခဲ့ပါ၏။ ဒါကိုပဲစာရေးသူက စာဖတ်ပရိသတ်များအား အထက်လှန် အောက်လျှောရောဂါဝေဒနာအတွက် နည်းကောင်းတစ်လက်ဟု ဆောင်းပါးရေး ဖော်ပြခဲ့ရာ-

သူပြောပြသည့် သူကိုယ်တွေ့ ထိုမြစ်ချင်းပြီးဆေးနည်းဖြင့် စာရေးသူကိုယ်တိုင်လည်း သက်သာပျောက်ကင်းသွားခဲ့ရသည့်အကြောင်း ကိုယ်တိုင် ခံစားခဲ့သော ထိုဆောင်းပါးအကြောင်း ပြောပြအသိပေးလို၍ ယနေ့ ၂၀၁၈ ရက် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ၁၂း၃၀ နာရီ ကျော်ကျော်တွင် ထိုဆေးနည်းအကြောင်း အသေးစိတ် အသိပေးပြောပြခဲ့သော မန္တလေးမြို့မှ အငြိမ်းစားအင်ဂျင်နီယာ ဦးကိုကိုကြီးထံ ဖုန်းဆက်မိပါ၏။

ဦးကိုကိုကြီးလည်း သူ့အိမ်တွင်အသင့်ရှိနေ၍ စာရေးသူနှင့် ဖုန်းဖြင့် အပြန်အလှန် စကားပြောဖြစ်ခဲ့ပါ၏။ စာရေးသူက 'ဦးကိုကိုကြီး ခင်ဗျာ၊ ဆရာပြောပြ အသိပေးခဲ့တဲ့ အထက်လှန်အောက်လျှော ရောဂါဝေဒနာအတွက် ကြက်ဥအကာနှင့် အရက်တစ်ဇွန်း ခေါက်သောက်ရုံနဲ့ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ဝမ်းလျှောရောဂါ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားရပုံအကြောင်း ဖော်ပြထားတဲ့ ဆောင်းပါး ၏ ၂၀၁၈ မဟေသီ မဂ္ဂဇင်းမှာ ပါလာကြောင်း' အသိပေးမိပါ၏။

ထိုအခါ ဦးကိုကိုကြီးက 'ဝမ်းသာတယ်ဗျာ၊ ကျုပ်ကလည်း ခင်ဗျားကို ပြောရဦးမယ်၊ အရင်အပတ်က စာအုပ်အငှားဆိုင်မှာ အဲဒီ မဟေသီမဂ္ဂဇင်း ငှားဖတ်ရာက ဆောင်းပါးဖတ်ပြီးပါပြီ၊ အဲဒီစာအုပ်ကိုလည်း ဝယ်ထားတယ်' ဟု ဆိုပါ၏။

စာရေးသူက 'အရင်ရက်တွေထဲက ဆရာ့ထံ ဖုန်းဆက် ဖို့ဖို့ပဲ၊ ဒီနေ့မှ နောက်ကျပြီး ဆက်ရလို့ ခွင့်လွှတ်ပါ' ဟု ဆိုရာ-

ဆရာဦးကိုကိုကြီးက 'ခင်ဗျားကို တွေ့ချင်သေးတယ်ဗျ၊ ခင်ဗျား လိုချင်တဲ့ ရေမျောသီး ကျုပ်ရှာထားပြီးပြီ၊ ခင်ဗျားဆီပို့ဖို့ စဉ်းစားနေတာ အသီးက လုံးလုံးဖုဖုဆိုတော့ ပါဆယ်နဲ့ ဖြစ်မှ ဖြစ်ပါ့မလားလို့ ချင့်ချိန်နေရတယ်'ဟု ဆိုပါသည်။

ဒါကိုကြားတော့ စာရေးသူ အလွန် ဝမ်းမြောက်ပြန်ပါ၏။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ အစွမ်းထက်သည့် မြစ်ချင်းပြီး ပရဆေး၊ ဆေးဥ၊ ဆေးမြစ်၊ ဆေးဖက်ဝင်အသီးများ အကြောင်း ယခင်တစ်ကြိမ် ဦးကိုကိုကြီးနှင့် ဆွေးနွေးဖလှယ်ခဲ့ကြရာက ဒီ ရေမျောသီး အကြောင်းလည်း ပါခဲ့၏။

ဦးကိုကိုကြီးမှ သူ လေ့လာသိရှိထားသော ထိုရေမျောသီး၏ ဆေးဖက်ဝင်မှုနှင့် အစွမ်းထက်ပုံအကြောင်း ပြောပြခဲ့ရာတွင် စာရေးသူလည်း ခင်မင်ရင်းနှီးသော မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏ ဆွေမျိုးတစ်စု နှီကင်ဆာဖြစ်ပွားခဲ့ရာ ထိုရေမျောသီးဆေးအစွမ်းကြောင့် ပျောက်ကင်း သက်သာသွားခဲ့တာကို သိရှိထားပါ၏။

ထို့ကြောင့် စာရေးသူက ရေမျောသီးရှာနေတာ အချိန်အတော် ကြာပြီဖြစ်ကြောင်း၊ မတွေ့မမြင်ဖူးသေး၍ ကိုယ်တိုင်မြင်တွေ့လိုတာကြောင့်အပြင် အခြားသော လိုအပ်နေသူများနှင့် သိရှိလိုသူများကိုလည်း ပြသ အသိပေးလိုကြောင်း စာရေးသူ၏ဆန္ဒကို ဦးကိုကိုကြီးအား ပြောပြ အသိပေးမိခဲ့တာ အမှန်ပါပဲ။

စာရေးသူ၏ ဆန္ဒကို ဦးကိုကိုကြီးက ဖြည့်ဆည်းပေးလို၍ အသက် ၇၄ နှစ် ကျော်နေပြီဖြစ်တာတောင် ထိုရေမျောသီးကို ရအောင် ရှာနိုင်၊ ရှာထားတာကြောင့် စာရေးသူ ဝမ်းသာ ကျေးဇူးတင်မိတာပါ။

ထို့အပြင် ဆရာဦးကိုကိုကြီး၏ အရွယ်နှင့်မမျှအောင် အများအကျိုးဆောင်လိုသည့် စိတ်ဓာတ်အရင်းခံကို ထင်ရှားအောင်ပြသည့် သာဓကအဖြစ် ရေမျောသီး ရအောင်ရှာနိုင်သည့်အချက်က ထင်ရှားနေပါ၏။ ဒါကိုလည်း စာရေးသူက လေးစား အားကျစွာ ဂုဏ်ယူပါကြောင်း ဖော်ပြလိုပါသည်။

ထို့နောက် စာရေးသူက ရေမျောသီးရထားသည့် သတင်းကြားရလို့ ဝမ်းသာပါကြောင်း ပြန်ပြောရာ ဆရာဦးကိုကိုကြီးက ထိုအသီး စာရေးသူထံ အမြန်ရောက်ရှိရေး အပြန်အလှန်ဆွေးနွေးပြောဆိုခဲ့ကြပြီးနောက် စာရေးသူ မန္တလေးရောက်လျှင် သူ့ထံဝင်ဖြစ်အောင်ဝင်ခဲ့ဖို့ မှာကြားသလို 'ခင်ဗျားကို ကျွန်တော်စုဆောင်းထားတဲ့ ဆေးနည်း ပွဲတွေ့ဆေးတွေအကြောင်းပါတဲ့ စာအုပ်စာပေ မှတ်စုတွေကိုလည်း ပြချင်သေးတာဗျာ' ဟုလည်း ဆိုပါ၏။

ဦးကိုကိုကြီးက ဆက်၍ပြောပြသည်မှာ 'ကျုပ်မှာ ခြေထွေပါသလို အမြဲသွားလာလှုပ်ရှားနေတာ ခင်ဗျားအသိပဲ၊ ဒါပေမယ့်ဗျာ ဟိုတလောက ကျုပ်မှာ မြင်းသရိုက်နာဖြစ်လာလို့ အိမ်မှာ ကုပ်နေရတာ အတော်ကြာပြီ' ဟု ပြောပါ၏။

ဒါကိုကြားတော့ စာရေးသူက 'မြင်းသရိုက်နာ ဟုတ်လား၊ ဘယ်လိုရောဂါလဲဗျာ၊ အတော်ဆိုးလို့လား' ဟု ပြန်မေးမိပါသည်။

စာရေးသူအမေးကို ဦးကိုကိုကြီးက ဖုန်းထဲကပဲ 'ဗျာ၊ ဘာပြောတာလဲ'ဟု အသံမြှင့်မေးလာပါ၏။ အသက်က ၇၄ နှစ်၊ အကူနားကြပ်နှင့်မှ အဆင်ပြေသူဆိုတော့ စာရေးသူကလည်း ပြန်၍ 'မြင်းသရိုက်နာ ဆိုတာကို မေးတာပါ' ဟု အသံမြှင့်ပြီး ပြောမိပါ၏။

ထိုအခါ ဦးကိုကိုကြီးက 'မြင်းသရိုက်နာဆိုတာ လိပ်ခေါင်းကိုပြောတာဗျ' ဟု ဖြေပါသည်။ ထို့နောက် ဦးကိုကိုကြီးက သူ့ရောဂါဖြစ်ပုံ၊ ခံစားခဲ့ရပုံကို ဖုန်းထဲကပဲ ဆက်၍ ရင်ဖွင့် ပြောပြပြန်ပါသည်။

'ဆရာရေ မြင်းသရိုက်နာကလည်း ရောဂါဆိုးပဲဗျာ၊ ကျုပ်ရဲ့ လိပ်ခေါင်းအနာက သွေးတွေ ဆင်းလာတာဗျာ၊ ပုဆိုးကို ရွှဲနစ်နေတာပဲ၊ ဘာနဲ့ တူသလဲဆိုရင် မိန်းမများ မမွေးလာတဲ့အတိုင်းပဲ' ဟု ဆိုပါ၏။

ထိုသို့ ဦးကိုကိုကြီး ပြောပြချက်က စာရေးသူအား ကိုယ်ချင်းစာနာမိ၍ စိတ်မကောင်းဖြစ်စေတော့ အမှန်ပါ။ အဲဒါကြောင့် စာရေးသူက 'ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ၊ အခုကော သက်သာသွားပြီလား' ဟု မေးမိပါသည်။ အသက် ၇၄ နှစ်အရွယ် သွေးယိုစီးပုံကလည်း ပုဆိုးရွှဲအောင်ဆိုတော့ စိုးရိမ်မိလို့ပါ။

'ငယ်ငယ်လောက်ကပေါ့ဗျာ၊ အခုတော့ ပျောက်ပြီပဲ ပြောပါတော့' ဟု ဖြေပါ၏။ သူ့အပြောက စာရေးသူကို အံ့ဩစေပြန်ပါသည်။ အဲဒါကြောင့် ဘယ်လိုကုသမှုကြောင့် အမြန်သက်သာပျောက်သွားရပါလိမ့်ဟု စိတ်ဝင်စားမိပါ၏။

စာရေးသူက 'ပုဆိုးရွှဲနစ်နေအောင် ယိုထွက်နေတဲ့ မြင်းသရိုက်နာကို ဆရာကိုယ်တိုင်ပဲ ပြန်ကုတာလား၊ ဆေးရုံဆေးခန်း သွားကုတာလား'ဟု ထူးစမ်းမေးမြန်းမိပါ၏။

'ဆေးရုံမသွားပါဘူး ကျုပ် နှစ်ပေါင်းများစွာ စုဆောင်းထားတဲ့ ဆေးနည်းမှတ်စု စာအုပ်ထဲက ပြန်ရှာလို့တွေ့ရတဲ့ မြစ်ချင်းပြီး ဆေးနဲ့ပဲ ကုခဲ့တာပါ' ဟု အားမာန်အပြည့်ဖြင့် ပြန်ဖြေပါသည်။

ဒါကိုပဲ စာရေးသူမှ အငြိမ်းစားအင်ဂျင်နီယာ ဦးကိုကိုကြီး ကိုယ်တိုင် ခံစားခဲ့ရသော မြင်းသရိုက်နာကို သူ့ဝါသနာအရ သူ စုဆောင်းထားသော မြစ်ချင်းပြီးဆေးနည်းကို ပြုကြည့်စမ်းခြင်း ကိုယ်တိုင်အသုံးပြု၍ ကိုယ်တိုင်ကုသတာ သက်သာ

ပျောက်ကင်းသွားရပုံကို မဟိဒ္ဓိမဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ် လေ့လာ သိရှိနိုင်ရန်နှင့် လိုအပ်ပါက အသုံးချ ဆောင်ရွက်နိုင်ရန်အတွက် ဆောင်းပါးရေး အသိပေး ဖော်ပြလိုက်ရပါ၏။

ဦးကိုကိုကြီး ပြန်လည်ပြောတာက 'ဆရာရေ ကျုပ်ဝါသနာအရ နှစ်ပေါင်းများစွာ အပင်ပန်းခံ စုဆောင်း ရှာဖွေထားတဲ့ မြစ်ချင်းပြီး ဆေးနည်းကောင်းက အခုတစ်ခါလည်း ကျုပ်ကို ကယ်တင်လိုက်ပြန်ပြီ၊ ကျုပ်ဖြစ်ခဲ့တဲ့ မြင်းသရိုက်နာကလည်း အချိန်မီပျောက်အောင် မကုနိုင်ရင် အသက်အန္တရာယ် ရှိနိုင်ရတာပဲဗျ၊ ကျုပ်လို အသက်ကြီးသူ တစ်ယောက်အတွက် ပိုစိုးရိမ်ရသလို အလွန် ဂရုစိုက်ကုသသင့်တယ်လေ' ဟု ဆိုပါသည်။

ထိုအခါ စာရေးသူက 'ဆရာခံစားခဲ့ရတဲ့ အဲဒီမြင်းသရိုက်နာကို ဆရာ ကိုယ်တိုင် လက်တွေ့ကုသပုံနည်းကိုကော အသိပေး ပြောမပြနိုင်ဘူးလား' ဟု ဆိုရာ-

'ဟာ ပြောချင်ပြီလားဗျာ၊ ခင်ဗျားအတွက်လည်း ဆောင်းပါး တစ်ပုဒ်ရတာပေါ့' ဟု ပြောကာ ပစ္စည်း လေးမျိုးလိုတယ်ဗျ၊ အဲဒီ ပစ္စည်းတွေက ၁။ ကြက်ဥ၊ ၂။ သကြား၊ ၃။ ရှားစောင်းလက်ပပ်အနှစ်၊ ၄။ နှမ်းဆီ တို့ပါပဲ' ဟု သိရပါ၏။

ထို့နောက် ဦးကိုကိုကြီး ဆက်ပြောပြတာက 'အဲဒီ ပစ္စည်းလေးမျိုး အလေးချိန်ဆတူ စုဆောင်းပြီး ကျော်စားတာဗျ' ဟု ဆိုပါသည်။

ဧရာမျှော်မီး ဆေးဘက်ဝင်အမြစ်

ဒါကိုကြားတော့ စာရေးသူအတွေးမှာ ပစ္စည်းလေးမျိုး အလေးချိန် ဆတူ ရှာဖို့ ရနိုင်ဖို့ မခက်ခဲသလို ကျော်စားရတာ ဆိုပြန်တော့ အလွန် လွယ်ပါလားဟု သဘောကျမိတာ အမှန်ပါ။ ထို့နောက် ဦးကိုကိုကြီးက-

'ဒီပစ္စည်း လေးမျိုး ရဖို့လွယ်သလို လုပ်ရကိုင်ရတာလည်း မခက်ဘူး'ဟု ဆိုပြန်ပါသည်။ ထို့နောက် စာရေးသူက 'ဆရာ့ကို ကျွန်တော် မေးပါရစေ၊ အဲဒီ ပစ္စည်းလေးမျိုးကို ဘယ်နှကြိမ် ကျော်စားမှ ဆရာ့ မြင်းသရိုက်နာ ပျောက်တာလဲ' ဟု စူးစမ်းရာ-

'တစ်ကြိမ်တည်းနဲ့ ပျောက်တာဗျ၊ တစ်ကြိမ်ဆို တစ်ကြိမ်တည်း၊ ကျုပ် ကျော်စားခဲ့တာ'ဟု ဖြေပါ၏။ သူက ဆက်၍-

'အဲဒီလို တစ်ကြိမ်တည်း ကျော်စားရုံနဲ့ ကျုပ်ခံစားခဲ့ရတဲ့ မြင်းသရိုက်နာက သွေးယိုဆင်းတာ ရပ်သွားရုံမကဘူး၊ နာကျင်မှုတွေလည်း ပျောက်ကင်းသွားတယ်၊ ပြီးတော့ စအိုအနာလည်း တဖြည်းဖြည်း ခြောက်လိုက်လာပြီး ကျက်သွားပါပြီ၊ အစားအသောက်တော့ ဂရုစိုက် ဆင်ခြင်ရတာပေါ့ဗျာ'ဟု စိတ်ရှည်စွာ ရှင်းပြပါ၏။

မန္တလေးမြို့က အငြိမ်းစားအင်ဂျင်နီယာ ဦးကိုကိုကြီးကိုယ်တိုင် ခံစားခဲ့ရသော မြင်းသရိုက်နာကို သူ ရှာဖွေ စုဆောင်းထားသည့် ဆေးနည်းကောင်းတွေထဲမှ မြစ်ချင်းပြီးဆေးနည်းတစ်ခုဖြင့် ပျောက်ကင်းသက်သာ သွားရပုံကို စာဖတ်ပရိသတ်နှင့် လိုအပ်သူများအတွက် စာရေးသူမှတစ်ဆင့် ရေးသား ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ဦးကိုကိုကြီးအတွက် အထက်ပါဆေးနည်းဖြင့် တစ်ကြိမ်တည်းနှင့် သက်သာပျောက်ကင်းသွားသည်ဟု ဆိုသော်လည်း သူ၏ သွေးသားတည်ဆောက်ပုံ၊ ဆေးတိုးမှုနှင့် အခြားသူများ တူညီ၍ တစ်ထပ်တည်းကျနိုင်မည်ဟု ပုံသေထားယူဆ၍ မဖြစ်နိုင်သော်လည်းလိုအပ်ပါက ချင့်ချိန်၍ အသုံးပြုပါက အကျိုးရှိနိုင်မည်ဟု ရည်မှန်းပြီး စာရေးသူမှ စေတနာကောင်းဖြင့် ရေးသား အသိပေးလိုက်ရပါကြောင်း။

မန္တလေးမြို့မှ အငြိမ်းစား ဦးကိုကိုကြီးတစ်ယောက် ဒီဆောင်းပါးကိုလည်း တွေ့ရှိ ဖတ်ရှုနိုင်ပါစေလို မျှော်လင့်လျက်။

[အိဒ္ဓိ။ ဩ ၂၀၀၉]

❖ ❖ ❖

မဟာဂါကြံခစ်အပင်နှင့် ဆေးအရွက်

စာရေးသူသည် ငယ်စဉ် ဝါသနာ၊ စေတနာအရ လက်လှမ်းမီရာ ပရဆေးပင်များကို စုဆောင်းရှာဖွေ စိုက်ပျိုး၊ မျိုးပွား၍ ထက်နိုင်သလောက် ဝိဝိတခါန ကုသိုလ်ပြုမှုဝေနေတာ နှစ်များစွာ ရှိခဲ့ပါပြီ။ အဲဒီလိုနှင့် လွန်ခဲ့သော နှစ်နှစ်လောက်က စာရေးသူ ကုသိုလ်ပြု မျှဝေနေသော ဆီးချို သွေးချို ရောဂါဝေဒနာရှင်များအတွက် ပျားမြီးရွက်ပျိုးပင်များ ရယူသွားသော စစ်ဘက်အငြိမ်းစား ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်က ဖြထဲသို့ ကိုယ်တိုင် အရောက်လာပို့၍ ၁၂ လက်မခန့် အမြင့်ရှိသော ဤမဟာဂါ ကြံခစ် အပင်တစ်ပင်ကို စတင် ရရှိခဲ့ပါသည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်က အပင်ပေးရင်း 'ဆရာကြီးအတွက် အသုံးဝင်မှာပါ ဆေးဖက်လည်း အတော်ဝင်ပါတယ်၊ ပြီးတော့ ကိုင်းဖြတ်ပျိုးရုံနဲ့ အပင်ပွားလို့ရတာ'ဟု ဆိုပါ၏။ ထို့အပြင် လက်ရေးဖြင့် ကူးရေးထားသော မဟာဂါကြံခစ်ရွက်၏ ဆေးဖက်ဝင်ပုံ ၁၇ ချက် ဖော်ပြထားသည့် စာရွက် နှစ်ရွက်ကိုလည်း ပေးပါသည်။

စာရွက်ပါအကြောင်းအရာများကို ဖတ်ကြည့်ရာ ၁၉၈၉ ခုနှစ် ထုတ်တင်းဘာလ သွေးသောက်မဂ္ဂဇင်းတွင်ပါသော (ရေးသူအမည်မပါ) ဆောင်းပါးဟု ဖော်ပြထားပြီး အပင်ပေးသူပြောသည့်အတိုင်း အတော်ကို ဆေးဖက်ဝင်အပင်ဖြစ်ကြောင်း

ဖတ်မှုပါ၏။ အပင်ပေးသူအား ကျေးဇူးတင်ကြောင်းနှင့် ထိုအပင် အရွက်ဖြင့် ကိုယ်တွေ့၊ လက်တွေ့၊ ပွဲတွေ့ ဆေးအစွမ်းကိုကော တွေ့ထားပြီလားဟု စုံစမ်းရာ ဆောင်းပါးဖတ်ပြီးနောက် အပင်အသင့်ရလို့ စိုက်ထားသော်လည်း ပွဲတွေ့ဆေး အဖြစ်တော့ ကိုယ်တိုင် မကြုံမတွေ့ရသေးကြောင်း ဖြေပါ၏။

ဤနည်းအားဖြင့် ထိုမဟာဂါကြံဆစ် ပရဆေးပင် စာရေးသူထံ ရောက်ရှိ စိုက်ပျိုးထားပြီးနောက် ခြံထဲသို့ ရောက်လာကြသော ပရဆေးပင်ဝါသနာရှင် လေ့လာ ထိတွေ့ထားသူများနှင့် ဆွေးနွေးဖလှယ်ရာမှ ၎င်းတို့၏ ကိုယ်တွေ့၊ ပွဲတွေ့ဆေး အဖြစ် ကြားသိရသောကြောင့် မဟာဂါကြံဆစ်ပင်၏ ဆေးအစွမ်းကို စာရေးသူမှ သူရွှေမင်္ဂလာ စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးအတွက် မျှဝေအသိပေး ရေးသားဖော်ပြလိုက် ပါသည်။

မျက်စိအပြင်တိမ် ပျောက်ကင်းစေသော
မဟာဂါကြံဆစ်ရွက် ဆေးအစွမ်း

၃၊ ၁၊ ၀၈ ရက်နေ့က နေပြည်တော်မှ ကားတစ်စီးဖြင့် ရောက်လာသော အရာရှိကြီးကတော် ဒေါ်အေးချစ်ကျော်က စာရေးသူ စိုက်ပျိုးထားသော မဟာဂါကြံဆစ်အပင်ကို မြင်တွေ့သွားရာ ထိုအပင်၏ ဆေးစွမ်းထက်ကြောင်းနှင့် ၎င်း၏ ကိုယ်တွေ့ဖြစ်စဉ်ကို ပြောပြပါ၏။ ပြောပြချက်သည် စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသလို မဟာဂါကြံဆစ်အပင်လည်း အဆင်သင့်ရှိမည်၊ ရှာယူ၍ လွယ်မည်ဆိုပါက လိုအပ် သူများ အလားတူ အသုံးပြုနိုင်မှာ အမှန်ပါ။ ဒါကိုပဲ စာရေးသူက ခွင့်ပြုချက် တောင်း၍ အများသိရန် ရေးသားဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

လွန်ခဲ့သော ၁၉၇၁ ခုနှစ်လောက်က ဒေါ်အေးချစ်ကျော်၏သား ၁၀ နှစ် အရွယ်လောက်က အပေါင်းအသင်းများနှင့် သားရေကွင်းပစ် ကစားလေ့ရှိကြောင်း၊ တစ်ရက်တွင် သားလေးအသုံးပြုသော ကိုင်- သားရေကွင်းချိန်ရွယ်နေစဉ် ပြတ်၍ မျက်စိတစ်ဖက်ကို ထိခိုက်ဒဏ်ရာရခဲ့သည်ဟု ဆိုပါ၏။

အဲဒီသားရေကွင်း ကိုင်မှာ သံကြိုးလေးများ ပတ်၍ ထုံးထားခဲ့သည်။ ထို သံကြိုး အထုံးကလေးကို ကိုင်၍ပစ်လျှင် ဒဏ်ထိတည့်တည့် မှန်လေ့ရှိကြောင်း ကိုင် သရေကွင်း ပြတ်ပြီးနောက် ပြန်မှန်တော့ ထိုသံကြိုးထုံးကလေးကြောင့် မျက်စိဒဏ် ပိုဆိုး သွားခဲ့ရကြောင်း။ ဒဏ်ရာကြောင့် စိုးရိမ်၍ ဆေးခန်းသို့ ပြသ ကုသခဲ့

ကြောင်း မျက်စိဒဏ်ရာ ပျောက်သွားသော်လည်း တိမ်မျက်စိ အပြင်တိမ် စွဲလာ ကြောင်း ဆိုပါသည်။

ထိုတိမ်ကြောင့် မျက်စိဆရာဝန်နှင့် ဆက်၍ပြသရာ နုသေး၍ ခွဲမရနိုင် ကြောင်း ခွဲထုတ်၍ ရသည့်တိုင်အောင် စောင့်ဆိုင်းရမည်ဟု မှတ်ချက်ပြုထားခဲ့ သည်ဟု သိရပါ၏။ ထိုမျက်စိ အပြင် တိမ်စွဲနေသော သားလေး အဖြစ်ကို နေ့စဉ် မြင်တွေ့ နေရသော မိသားစုများ စိတ်ဆင်းရဲ နေခဲ့ကြရကြောင်း သိရပါ သည်။

အဲဒီလိုနှင့် တစ်ရက်မှာ အိမ်သို့ ဆွမ်းခံကြွလေ့ရှိသော ဆွမ်းခံကိုယ်တော်မှ ကလေး၏အဖြစ်ကို မြင်တွေ့သွားရာက နောက်နေ့တွင် မဟာဂါကြံဆစ်အပင် တစ်ပင်နှင့် အရွက်အချို့ ယူလာပေး၍ အပင်ကို စိုက်ပျိုးထားကြောင်း ဆရာ တော်က အရွက်ကို မီးသင်းပြီး အရည်ညှစ်၊ တိမ်စွဲနေသော မျက်စိကို မျက်စဉ်း ခတ်နိုင်းကြောင်း။ ဆရာတော် မိန့်ဆိုသည့်အတိုင်း မဟာဂါကြံဆစ် အရွက်ကို မီးသင်း အရည်ညှစ် မျက်စဉ်းခတ်ပေးခဲ့ကြောင်း။ အဲဒီဆေးရည်နှင့် တစ်ပတ် ခန့်အကြာမှာ နေ့စဉ် မိသားစုများမြင်ရတိုင်း စိတ်ဆင်းရဲနေရသည့် ကလေး၏ မျက်စိအပြင်တိမ် လုံးဝ ပျောက်သွားခဲ့ပါသည်ဟု ရှင်းပြပါသည်။ စာရေးသူက-

'မဟာဂါကြံဆစ်အရွက် မီးသင်း အရည်ညှစ် မျက်စဉ်းခတ်တော့ ဘယ် လောက် များများ ခတ်ပါသလဲ၊ ပြီးတော့ ဘယ်နှကြိမ်ခတ်လဲ' ဟု မေးရာ ဒေါ်အေးချစ်ကျော်က 'တစ်ခါခတ် ၁-၂ စက် ပါပဲ၊ တစ်နေ့ သုံးကြိမ် ခတ်ပါ တယ်' ဟု ပြောပါ၏။

ဒါကိုပဲ ဒေါ်အေးချစ်ကျော်၏ ကိုယ်တွေ့ သူမ၏သားလေး မျက်စိ အပြင် တိမ်ကို လက်တွေ့ သက်သာပျောက်ကင်းစေသော မဟာဂါကြံဆစ်အရွက်၏ ဆေးအစွမ်းကို သူရွှေမင်္ဂလာ စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးအတွက် စာရေးသူမှတစ်ဆင့် ရေးသား အသိပေး ဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။

ထို့အပြင် လွန်ခဲ့သော တစ်လခန့်က နေပြည်တော်၊ ပျဉ်းမနား ဘူတာမှ ဆိုင်ကယ် ကယ်ရီတစ်စီးဖြင့် ရောက်လာသော အမျိုးသမီးတစ်ယောက်အကြောင်း ပြောပြလိုပါသည်။ ထိုမိန်းကလေးက တောင်တွင်းကြီးမှ နေပြည်တော်၊ ပျဉ်းမနား သို့ အရေးတကြီး လာခဲ့ကြောင်း။ ယခု တောင်တွင်းကြီးသို့အပြန် ပျဉ်းမနား ဘူတာမှာ သွေးတိုးဝေဒနာ အပြင်းအထန် ခံစားလာရကြောင်း၊ အဲဒီအကြောင်း

သူမ စားနေကျ ဆေးရွက်အကြောင်း ပြောပြတာကို ကယ်ရီသမားက စာရေးသူ ခြံမှာ ကုသိုလ်ပြုနေကြောင်း ပြောပြလို့ လာခဲ့တာပါဟု ဆိုကြောင်း စာရေးသူ၏ ဇနီးက ပြန်ပြောပြ၍ သိရပါ၏။

ထိုအခါ ဇနီးဖြစ်သူ မြို့နယ်သူနာပြု ဆရာမကြီး (ငြိမ်း)က သွေးတိုးရောဂါ အတွက်ပေးသော အပင်မဟုတ်ကြောင်း ဆီးချို သွေးချို ရောဂါဝေဒနာအတွက် ကုသိုလ်ပြုသော မှားမြီးရွက်အပင်သာရှိကြောင်း၊ ပြောပြအသိပေးရာ အဲဒီ မှားမြီး ရွက်အပင်ကိုလည်း မှုပ်ဦးဟု ဆို၍ ပေးလိုက်ရကြောင်း၊ အဲဒီလိုနှင့် သူမ ထိုခြံထဲမှ ထွက်ပြီး အဝင်ဝရောက်မှ ထိုအမျိုးသမီးက 'အန်တီကြီးရေ ကျွန်မ လိုချင်နေတာ ဒီအရွက်ပါ၊ နှစ်ရွက်လောက်ပေးပါ၊ ဒီအရွက် ဝါးစားတာနဲ့ သွေးတိုးကျပါတယ်'ဟု ဆိုသောကြောင့် မဟာဂါကြံဆစ် နှစ်ရွက် ခူးပေးလိုက်ရကြောင်း ဇနီးမှ ပြန်ပြော ပြ၍ သိရပါ၏။

စာရေးသူက မဟာဂါကြံဆစ်အပင်ကို အဝင်ဝ မြေကွက်လပ်မှာ မြေထုပ်ဖြင့် စိုက်ထားတာပါ။ အရွက်အချို့ သစ်သားဝန်းထဲရဲ့ အပြင် ထွက်နေတာကို မြင်တွေ့ သွားရာက တောင်တွင်းကြီးမှလာသော သွေးတိုးနေသည့် ထိုအမျိုးသမီး စားနေကျ အရွက်ကို မြင်တွေ့သွားတာ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအမျိုးသမီးက 'တောင်တွင်းကြီးက အိမ်မှာ ဒီနဂါးစက် အပင် စိုက်ထား ပြီး သွေးတိုးတိုင်း စားနေတာပါ'ဟု ပြောသွားကြောင်း ကြားသိရပါ၏။ ဒီအဖြစ် အပျက်ကိုလည်း သူရွှေမင်္ဂလာ စာဖတ်ပရိသတ်အား မဟာဂါကြံဆစ် အရွက်၏ ဆေးစွမ်းထက်ပုံတစ်မျိုးဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြ အသိပေးလိုက်ရပါ၏။

၁၇၊ ၈၊ ၀၈ ရက်နေ့က ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ခြံထဲသို့ ရောက်လာပါ၏။ သူရွှေ မင်္ဂလာမှာ ဆီးချို သွေးချို ရောဂါဝေဒနာအတွက် မှားမြီးရွက် အပင်နှင့် ပတ်သက်၍ ဆောင်းပါးနိဂုံးချုပ်မှာ စာရေးသူ၏လိပ်စာ တွေ့ရ၍ လာခဲ့ကြောင်း ဆိုပါ၏။ သူသည် သုံးခွမြို့မှာ နေကြောင်းနှင့် လက်လှမ်းမီရာ ပရဆေးပင်များ စိုက်ပျိုး အချို့ကို ကုသိုလ်ပြု ကုသနေကြောင်း သိရပါ၏။ မှားမြီးရွက်အပင်နှင့် အခြားဆေးဖက်ဝင် အပင်များ မျှဝေနေကြောင်း သိရ၍ လိုချင်ပါကြောင်း ဆိုပါ သည်။

ဝါသနာတူချင်း ဆုံမိကြတော့ စကားဝိုင်းမှာဖြစ်ပြန်ရော။ သူ့ အတွေ့အကြုံ ကိုယ့်အတွေ့အကြုံ ပြောကြ ဆိုကြ ဖလှယ်ကြပေါ့။ အဲဒီလိုနှင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ် (ကိုငွေဇော်)

ကလည်း သူ့ကိုယ်တွေ့ သူတို့မြို့မှာရှိသော နဂါးမောက် ဆေးရွက် အစွမ်းကို ပြောလာပါ၏။ နဂါးမောက်ပင်ဟု ဆိုသောကြောင့် စာရေးသူ စိုက်ထားသော မဟာဂါကြံဆစ်အပင်ကို ပြရာ နဂါးမောက်အပင် ဟုတ်မှန်ကြောင်း အတည်ပြု ပြောဆိုပါသည်။ မဟာဂါကြံဆစ်အပင်ကို ဒေသအလိုက် အခေါ်အဝေါ် အမျိုးမျိုး ရှိနိုင်တာကိုလည်း တွေ့ရှိရကြောင်း အသိပေး ဖော်ပြလိုပါ၏။

သုံးခွမြို့က ကိုငွေဇော် ပြောပြသော သူတို့အရပ်ဒေသအခေါ် နဂါးမောက် အရွက် သို့မဟုတ် မဟာဂါကြံဆစ်အရွက်၏ ဆေးအစွမ်းကို ဆက်လက်၍ ရေးသား ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ကိုငွေဇော် နေထိုင်သော သုံးခွမြို့ ၄ ရပ်ကွက်တွင် ဝါးထရံ ရက်လုပ်သော အိမ်မှာ လုပ်သားလူငယ်တစ်ယောက် လုပ်ငန်းခွင်သုံး ထက်လှသောဓား အရှိန် လွန်၍ လက်ဖမိုးကို ပြန်ခုတ်မိပြီး ဒဏ်ရာရခဲ့ကြောင်း၊ ဒဏ်ရာကြီး၍ သွေးအလွန် ထွက်နေသဖြင့် အသေအချာကြည့်ရာ ပင်မ သွေးကြောကြီးလှတ်၍ တော်သေး ကြောင်း၊ ဒါပေမယ့် သွေးထွက်လွန်လျှင် အန္တရာယ်ရှိနိုင်သောကြောင့် ဆေးခန်း သွားပြရန် ကားကွယ်ဆေးထိုးရန် တိုက်တွန်းမိသည်ဟု ဆိုပါ၏။

ဒါပေမယ့် လူငယ်က ဆေးရုံသွားဖို့ ငြင်းဆိုပြီး သူ့မှာ ဓားဒဏ်ရာကို ကုသဖို့ ဆေးရွက် ဆေးနည်းရှိသည်ဟု ပြောကာ စက်ဘီးစီး၍ အမြန်ထွက်သွားကြောင်း၊ တစ်အောင့်လောက်အကြာမှာ အရွက်အချို့နှင့်အတူ ပြန်လာကြောင်း၊ ထိုအချိန် အထိ ဓားဒဏ်ရာမှာ သွေးမတိတ်သေးကြောင်း ဆိုပါသည်။ အိမ်ပြန်ရောက်ပြီး ဒဏ်ရာကို ဆေးကြောသန့်စင်၍ သူယူလာသော အရွက်များကို ထုထောင်းပြီး အနာပေါ် ဖိအုပ်ကာ ပတ်တီးစည်းထားကြောင်း သိရပါသည်။

ထို့နောက် လူငယ်အား ပိုင်းတိုက်တွန်းရာ မေးခိုင်ကာကွယ်ဆေးထိုးခဲ့သည် ဟု ဆိုပါသည်။ နောက် သုံးရက်မြောက်နေ့တွင် စည်းထားသော ပတ်တီးကို ဖြည်ရာ အနာလည်း ကျက်၊ အနာရွတ်တောင် မကျန်တာကို တွေ့ရကြောင်း အံ့ဖွယ်ပါ ခင်ဗျာဟု ကိုငွေဇော်က ပြန်ပြော၍ သိရပါ၏။ သူလည်း အဲဒီအချိန်က စ၍ နဂါးမောက်အပင်ကို အိမ်မှာ စိုက်ထားပြီး ထိခိုက်ရှနာ ဒဏ်ရာတွေအတွက် အသုံးပြုနေခဲ့ကြောင်း သိရပါသည်။ ကိုငွေဇော်စိုက်ထားသော နဂါးမောက် အပင်ရှိ အရွက်များမှာ နဂါးနှစ်ကောင် အမောက်ထောင်နေပုံ နီညိုရောင် အကွက်နှစ်ခု ပါကြောင်း စာရေးသူ စိုက်ထားသော အဖြူအပွင့် ပွင့်သော

မဟာဂါကြံဆစ်အပင် ပင် ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြ၍လည်း သိခဲ့ရပါ၏။

ထို့နောက် ၂၃၊ ၈၊ ၀၈ ရက်နေ့ ညနေ ၅ နာရီခန့်တွင် ပုပ္ပားတောင်ကလပ် ရွှေမကျည်းတောရိပ်သာ စာတန်းကို ကားနောက်မှ မှန်ပေါ်တွင် ရွှေရောင်စာလုံးများဖြင့် ထင်ရှားစွာ ရေးထားပြီး သာသနာ့အလံ တစ်ခုကိုလည်း ကားရှေ့ ဘောနက်ပေါ်တွင် ထောင်ထားသည့် ဆလွန်း ကား ဖြူလေး တစ်စီး ဖြိုးရွာသို့ ရောက်လာပါ၏။ ဒါဟာ တစ်လအတွင်း ဒုတိယ အကြိမ် ရောက်လာခြင်းပါ။

မဟာဂါကြံဆစ်အရွက်ပေါ်ရှိ စေတီပုံဟု ယူဆသည့် အမှတ်အသား။

ကားပေါ် မှ သီလရှင် တစ်ပါး၊ အမျိုးသမီးငယ် နှစ်ဦးနှင့် ကားမောင်းသူတို့ ဆင်းလာပါ၏။ ယခင်တစ်ကြိမ်ကလိုပဲ ပျဉ်းမနားမြို့ ဗိုလ်တောက်ထိန်လမ်းရှိ လယ်ယာသုံးပစ္စည်းများ ရောင်းချသောဆိုင်မှ မိန်းကလေးက-

'ဆရာလေးရဲ့ ပစ္စည်းလေးပါ။ ဒကာမကြီး ဆီးချို သွေးချိုရောဂါ ဝေဒနာ ခံစားနေရလို့ ပျားမြီးရွက်ပျိုးပင် လာတောင်းတာပါ' ဟု ဆိုပါ၏။

စာရေးသူက 'မပြန်ကြရသေးဘူးလေ' ဟု ဆိုရာ ကားဆရာက 'နောက်တစ်ခေါက် ပြန်လာတာပါ' ဟု ပြောပါသည်။

စာရေးသူက ဘည့်ခန်းစာရွက်နှင့် ပျားမြီးရွက်ပျိုးပင်များ ပေးပြီးနောက် လက်လှမ်းမီရာ ဆေးစွမ်းထက်သော ပရဆေးပင်များ စိုက်ပျိုး မျိုးပွားနေပုံနှင့် ယခုလည်း ဆေးဖက်ဝင် မဟာဂါကြံဆစ်ပင်အကြောင်း စုဆောင်း ရရှိသမျှ စတင် ဆောင်းပါးရေးနေကြောင်းနှင့် ၎င်းအပင်များကို မျိုးပွားပြီး တတ်နိုင်သမျှ ကုသိုလ်ပြု မျှဝေနိုင်ရန် လုပ်ဆောင်နေပါကြောင်း အသိပေးမိပါ၏။

ထိုကဲ့သို့ စာရေးသူပြောပြချက်ကို သိရှိသွားသော သီလရှင် ဆရာလေးက တအံ့တသြဖြစ်ကာ- 'အဲဒီအပင်ရှိလား၊ ကြည့်ပါရစေ' ဟု ဆိုပါသည်။

သီလရှင်ဆရာလေး ဒေါ်ပညာနန္ဒီ ရွှေမကျည်းတောရိပ်သာ ပုပ္ပားတောင်ကလပ် ပြန်ပြောပြသော ရန်ကုန်မှ ဒကာရင်း အမျိုးသမီး၏ ခေတ်မီဆေးဝါးများဖြင့် ကုသသော်လည်း မပျောက်ဘဲ ဒူးဆစ်ရောင်ကိုင်းလာကာ မသွားနိုင်မထိုင်နိုင်သည့် လေးဖက်နာရောဂါကို ရန်ကုန်မြို့ရှိ နိုင်ငံတော်မှ ဂုဏ်ပြုချီးမြှင့်ခြင်း ခံထားရသော သမားတော်ကြီးက မဟာဂါကြံဆစ်အရွက်ဖြင့် ကုသ ပျောက်ကင်းသွားပုံကို စာရေးသူမှတစ်ဆင့် အသိပေး ဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။

လေးဖက်နာရောဂါပျောက်ကင်းစေသော မဟာဂါကြံဆစ်ဆေးအစွမ်း

သီလရှင် ဒေါ်ပညာနန္ဒီ ပြန်ပြောပြတာက 'ရှောက်သီးအလေး တစ်လုံးအရည်ညှစ်၊ အဲဒီအရည်ထဲမှာ မဟာဂါကြံဆစ်အရွက်များ စိမ်ပြီးနောက် လေးဖက်နာကြောင့် ရောင်ကိုင်းနေတဲ့ ဒူးဆစ်ပေါ် အုံ၊ အပေါ်က ပတ်တီး သို့မဟုတ် ဒူးစွပ် စုပ်ပေး၊ ထိုအပေါ်ကနေ ညင်ညင်သာသာ ဖိဖိပေးရတာ' ဟု ဆိုပါ၏။ ထိုမဟာဂါကြံဆစ်အရွက်များကို မကြာခဏ ရှောက်ရည်ထဲ ပြန်စိမ် အထက်ကလိုပဲ ပြန်ပြုလုပ်ရတာဟု ပြောပါသည်။

အဲဒီလိုနှင့် မဟာဂါကြံဆစ်အရွက်များဖြင့် ကုသခဲ့သော ရောင်ကိုင်းနေသည့် ဒူးဆစ် တဖြည်းဖြည်း အရောင်ကျသွားသလို ယခုအခါ ထိုဒကာမကြီး၏ လေးဖက်နာရောဂါလည်း ရှင်းရှင်းပျောက်သွားခဲ့ပြီဟု ဆိုပါသည်။ ထို့ကြောင့်တည်းက အရွက်သာမြင်ဖူးပြီး ဆေးစွမ်းထက်လှသည့် မဟာဂါကြံဆစ်အပင်ကို မြင်ဖူးချင် စိုက်ပျိုးချင်နေတာဟု ပြောပြပါ၏။

ထို့နောက် စာရေးသူစိုက်ပျိုးထားသော မဟာဂါကြံဆစ် အပင်ကိုပြရာ ဆရာလေးက 'ဒီအရွက်ပါပဲ၊ ကျွန် ဒကာမကြီး လေးဖက်နာကို ပျောက်ကင်းစေတာ' ဟု ဝမ်းသာစွာ ဆိုပါ၏။

စာရေးသူ စတင်မျိုးပွားထားသော မဟာဂါကြံဆစ် ပျိုးပင်တစ်ပင်ကို ဆရာလေး ဒေါ်ပညာနန္ဒီအား ကပ်လှူ၍ 'ပထမဆုံး မျိုးပွား ရယူထားတဲ့ ပျိုးပင်ပါ၊ ဆရာလေးကို ဦးဆုံး ကပ်လှူပါတယ်' ဟု ဆိုရာ-

'အာယုဒါန ကုသိုလ်ပြု လုပ်ဆောင်နေသော ဒကာကြီး သက်တော်ရာကျော် ရှည်ပါစေ၊ ကျန်းမာစွာဖြင့် ရည်မှန်းချက်ပေါက်မြောက်အောင် ဆောင်ရွက်အောင်

နိုင်ပါစေ'ဟု ဆုပေးကာ မဟာဂါကြံဆစ် ပျိုးပင်နှင့် ပျားမြီးရွက် ပျိုးပင်တို့ကို လက်ခံရယူ၍ 'နောက်တစ်ခေါက်လာရင် ပုပ္ပားတောင်က ပရဆေးပင်များ ဆရာကြီးအတွက် ယူလာပါ့မယ်'ဟု ဆို၍ ဆရာလေး ဒေါ်ပညာနန္ဒီနှင့်အဖွဲ့ ကားဖြူလေးဖြင့် ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားတော့ ညနေ ခြောက်နာရီကျော်ပါပြီ။

ယနေ့ ၂၅၊ ၈၊ ၀၈ ရက်နေ့ နံနက် ၁၀ ခန့်တွင် ဒီဆောင်းပါး နိဂုံးချုပ်ရန် ရည်ရွယ်ပြီး ရေနေဒိုက် ဆိုင်ကယ်ကယ်ရီ နှစ်စီးဖြင့် အမျိုးသားတစ်ဦး၊ အမျိုးသမီးတစ်ဦးတို့ ဖြိုးသို့ ရောက်လာကြပါ၏။ ဇနီးဖြစ်သူက လှမ်းခေါ်၍ အောက်သို့ဆင်းသွား ထိုပုဂ္ဂိုလ်များဖြင့်တွေ့ရာ ရန်ကုန်မှ နေပြည်တော်သို့ စာမေးပွဲလာဖြေကြောင်း၊ ပျားမြီးရွက်နှင့် ကျောက်ကပ်ပင်များကို ရယူလိုပါကြောင်း၊ သုရဋ္ဌမဂ္ဂဇင်းမှာ ဆောင်းပါးများ ဖတ်ပြီးကတည်းက လာချင်နေတာ အတော်ကြာပြီ ဖြစ်ကြောင်း သိရပါ၏။

ပျားမြီးရွက်အကြောင်း ဆောင်းပါးဖတ်ပြီး အပင်စိုက်ထားချင်ကြောင်း၊ ဖခင် ဆီးချိုရောဂါဖြင့် ဆုံးသွား၍ ဒီအပင်ကို ကြိုတင်စိုက်ထားချင်တာဟု ဆိုပါ၏။

ကျောက်ကပ်ပင်ကတော့ သူကိုယ်တိုင် ကျောက်ကပ် လမ်းကြောင်းနှစ်ဖက်လုံးမှာ ကျောက်တည်၍ တစ်ဖက်က ကျောက်ကို အရေးပေါ် ခွဲစိတ်ကုခဲ့ရကြောင်း၊ နောက်တစ်ဖက်ကတော့ တိုင်းရင်းဆေးဖြင့် ကျောက်ကျသွားကြောင်း ပြောပါသည်။ စာရေးသူ၏ ကျောက်ကပ်ပင် ဆောင်းပါးဖတ်အပြီး အပင်စိုက်ထားချင်တာဟု သိရပါ၏။

ဆီးချို သွေးချို ရောဂါနှင့် ပျားမြီးရွက်အကြောင်း၊ ကျောက်ကပ်ရွက်နှင့် ဆီးကျောက်တည် ကုသရေးအကြောင်း ဆွေးနွေး ပြောပြမိပါ၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်က အခြားဆေးပင်များတော့ ရှိပါသေးလားဟုမေးရာ မဟာဂါကြံဆစ် အရွက်နှင့် လေးဖက်နာ ကုသပျောက်ကင်းပုံ ဆောင်းပါးရေးနေကြောင်း အပင်များကိုလည်း မျိုးပွားနေကြောင်း အသိပေးမိပြန်ပါသည်။

ထိုအခါ ထိုပုဂ္ဂိုလ်က 'ကန်တော့နော်'ဟုဆိုကာ ပုဆိုး အောက်စ လှန်၍ ဒူးဆစ်ကို ပြပါ၏။ ဒူးစွပ် နှစ်ဖက်လုံး စွပ်ထားတာ တွေ့ရပါသည်။ 'လေးဖက်နာလည်း ခံစားနေရတာ ကြာပါပြီ၊ ဖြစ်နိုင်လျှင် ကူညီပါဦး'ဟု ဆိုပြန်ပါ၏။ စာရေးသူ၏ အပင်က ငယ်သေးတော့ အပင်ရှိ အရွက်များနှင့် မလုံလောက်နိုင်ကြောင်း

ပြောပြမိပါသည်။ ထိုအခါ ထိုပုဂ္ဂိုလ်က ပျိုးပင်လေးရလျှင် ကိုယ်တိုင် စိုက်ထားပြီး ကိုယ်တိုင် ကုသလိုပါကြောင်း တောင်းဆို၍ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား မဟာဂါကြံဆစ် ဒုတိယ ပျိုးပင်ကို ဒုတိယအကြိမ်မြောက် ပေးလိုက်မိပြန်ပါသည်။

ယနေ့ပဲ ရန်ကုန်ပြန်မည်ဆို၍ မဟာဂါကြံဆစ် အရွက်အချို့ကိုလည်း ခူးယူ၍ ပြုလုပ်ကုသနည်းကိုလည်း တစ်ဆင့် အသိပေး ပြောလိုက်မိပါ၏။ ပြန်ခါနီးတွင် စာရေးသူ လက်ကိုဆွဲ၍ ပိုက်ဆံတစ်ထပ်ထုတ်ပြီး ကန်တော့ပါရစေတဲ့ စာရေးသူက မလိုပါ၊ စီဝိတဒါန ကုသိုလ်ပြုနေတာပါဟု ငြင်းဆိုတော့ ထိုင်၍ ကန်တော့သွားပါ၏။

ဤနည်းအားဖြင့် စာရေးသူ ရရှိ စိုက်ပျိုးထားသော မဟာဂါကြံဆစ်အပင်နှင့် ပတ်သက်၍ ၎င်း၏ ဆေးဖက်ဝင် အသုံးချနိုင်မှုနည်းများစွာထဲမှ အထက်ပါ ဖြစ်စဉ်အချို့ကို သုရဋ္ဌမဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးအတွက် စတင် အသိပေး ရေးသား ဖော်ပြလိုက်ရပါ၏။

ရှေ့ဆက်၍ ၎င်း၏ ဆေးဖက်ဝင် ပွဲတွေ့ဆေး ထူးခြားဖြစ်စဉ်များကိုလည်း ရှာဖွေစုဆောင်း ရေးသားတင်ပြရန် ရည်ရွယ်ထားပါကြောင်း အသိပေး ဖော်ပြလိုပါ၏။ ယခုအခါ မဟာဂါကြံဆစ်အပင်များကို စတင် မျိုးပွား၍ တတ်နိုင်သမျှ ကုသိုလ်ပြု မျှဝေနိုင်ရန် လုပ်ဆောင်နေပြီဖြစ်ကြောင်း အသိပေးအပ်ပါသည်။

ဆက်၍ စာရေးသူ လေ့လာသိရှိထားသော မဟာဂါကြံဆစ် အပင်နှင့် ပတ်သက်၍ ရေးသားတင်ပြလိုပါသည်။

မဟာဂါကြံဆစ်

မဟာဂါကြံဆစ်အပင်နှင့် ပတ်သက်၍ အပင်ပေးသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အပင်အကြောင်း ရေးသားဖော်ပြထားသည့် စာရွက်မှာ မဟာဂါကြံဆစ်မိုးရွက်ဟုလည်းကောင်း၊ အဆိပ်ပြေပင်၊ နဂါးမြီး၊ နဂါးစက်ပင်လည်း ခေါ်တွင်ကြကြောင်း ဖော်ပြထားပါ၏။ သို့သော် ဆောင်းပါးရေးသူ ကလောင်ရှင် အမည်တော့ မပါခဲ့ပါ။ ထိုစာရွက်မှာပင် မဟာဂါကြံဆစ်ရှိ ပွင့်ဖြူ ပွင့်နီပင်များ ရှိသည်ဟု သိရ၏ အရွက်၏ အညာဘက်တွင် နဂါးနှစ်ကောင် ကျောချင်းကပ် ပါးပျဉ်းထောင်နေ သဏ္ဌာန် ပုံလေးပါရှိသည်။

ဤအချက်ကို လေ့လာတော့ အရွက်အညာ တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် နီညို ရောင် ဖြတ်တစ်လက်မ သုံးပုံတစ်ပုံခန့်နှင့် အလျား တစ်လက်မခွဲခန့်ရှိသည့် နီညိုရောင်သမ်းနေသော နဂါးနှစ်ကောင် ပါးဖျဉ်းထောင်နေသယောင် ပါရှိတာ တွေ့ရ၏။ စာရေးသူ စိုက်ထားသော အပင်မှ အပွင့်ဖြူလေးများ ပွင့်သောကြောင့် မဟာဂါကြံဆစ်ပွင့်ဖြူမျိုး ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ယူဆပါသည်။

ကြံဆစ်ဟု ထည့်သွင်း အမည်နာမပြုထားတာသည် မဟာဂါကြံဆစ်အပင်၏ ပင်စည် အဆစ်များဟာ ကြံပင်၏ အဆစ်များနှင့် တူသယောင်ရှိလို့ဟု ယူဆမိ တာလည်း အမှန်ပါ။ ပျဉ်းမနားသား မိတ်ဆွေကြီး ဂမုန်းဝါသနာရှင် ဂမုန်းပင်များ စိုက်ပျိုးပြုစုလေ့လာနေသူ စိုက်ထားသော အပင်များအပေါ် အလွန်ဂရုစိုက် အလွန်ချစ်မြတ်နိုးတတ်သူ ကိုတင်ဦး (စာတိုက်) ကတော့ မဟာဂါ ခြောက်မျိုး ရှိသည်ဟု ပျဉ်းမနား သမားတော်ကြီး ဆရာမော်က ပြောကြောင်း ဆိုပါ၏။ ထိုအပြင် ကိုတင်ဦးက သူ စိုက်ပျိုး တွေ့ဖူးသော မဟာဂါအပင်မှာ နဂါးနှစ်ကောင် ပုံ မပါ၊ ဗလာပြောင် အရွက်များရှိသည်ဟု သိရပါသည်။

မဟာဂါနှင့် ပတ်သက်၍ မြန်မာနိုင်ငံ အတွင်းရှိ အဖေ ကြီး အပင်များ၏ ဗုဒ္ဓဗေဒ ဆိုင်ရာ အမည်များနှင့် မျိုးရင်း အမည်များကို ဖော်ပြထားသော စာအုပ်တွင် လေ့လာ တွေ့ရှိချက် အချို့အား အသိပေး ဖော်ပြ လိုက်ပါသည်။

၁။ မဟာဂါ
၂။ မဟာဂါလေ့ကား
၃။ မဟာဂါကြံဆစ်
၄။ မဟာဂါကျွဲရေကျ

ဟု လေးမျိုး ဖော်ပြထားတာကို တွေ့ရှိရပါ၏။

ကိုင်းပွားများစွာနှင့် မဟာဂါကြံဆစ်အပင်။

မြန်မာအမည် မဟာဂါ ကြံဆစ်ကို အင်္ဂလိပ်အမည် ဖော်ပြချက် မပါ။ ၎င်း၏ မျိုးစု (Genus) မှာ (Polygenum) ဟု လည်းကောင်း၊ မျိုးစိတ် (Species) ကို (Tomem-Tosum) နှင့် မျိုးရင်း (Family) သည် (Polygonaceae) ဖြစ် ကြောင်း ဖော်ပြထားပါသည်။

စာအုပ်ပါ မဟာဂါ လေးမျိုးနှင့် မဟာဂါပွင့်နီမျိုး ပေါင်းလျှင် ငါးမျိုးခန့် ရှိနိုင်သည်ဟု ယူဆပါ၏။

ဆေးဖက်ဝင် မဟာဂါကြံဆစ်အရွက်

မဟာဂါကြံဆစ်အရွက်များသည် ဘဲဥပုံ ရှည်မျောမျောနှင့် အဖျားချွန်သည်။ ပင်စည်၏ အဆစ်တိုင်းမှ ရွက်လွှဲ တစ်ရွက်စီ ထွက်လေ့ ရှိ၏။ ပင်စည်နှိုးတံ အရွယ်မှာ ဘောပင် မင်တံအကြီးခန့်မှ အာဟာရကောင်းပါက မြက်ထုံမြက်စည်း အရိုးတံ အလေးခန့်အထိ ကြီးသည်။ ပင်စည်အဆစ်တိုင်း၏ အလျားမှာ ၂-၄ လက်မခန့် အထိရှိ၏။ နှိုးတံထက် အဆစ်က ပို၍ ထွားသည်။ လက်ဖြင့် ချိုးရုံနှင့် အဆစ် ကျိုးတတ်သည်။ အဆစ်တိုင်းမှ ထွက်သော အရွက်များ၏ ရွက်ညှာတံ သည် အရွက်အပေါ်ပိုင်းတွင် နီညိုရောင်သမ်း၍ အရွက်အောက်ပိုင်း၌ စိမ်း၏။ မဟာဂါကြံဆစ် အရွက်အပေါ်တွင် ရွက်ကြောများ ချိုင့်သယောင်ရှိပြီး အောက် ဘက်တွင် အရွက်ကြောများ ဖောင်း၍ ထင်ရှားသည်။

အရွက်ရင်း တစ်လက်မခွဲခန့်မှာ ဖြတ် လက်မ သုံးပုံ တစ်ပုံခန့်နှင့် အလျား တစ်လက်မခွဲခန့်ရှိသော နီညိုရောင်သမ်းနေသည့် နဂါးနှစ်ကောင် ခေါင်းချင်း ကပ် ပါးပျဉ်းထောင်နေသယောင် ပုံလေးပါ၏။ အရွက်၏အပေါ်တွင် အမွှေး လေးများ ပါနေတန် ထူထူထဲထဲ အစိမ်းရောင်အရွက်များ ဖြစ်၏။ အာဟာရ ကောင်းသော အပင်၏ အရွက်တစ်ရွက်သည် အလျား ၆ လက်မခန့်ရှိပြီး အနံ ၃ လက်မခန့် အထိ ရှိ၏။

မဟာဂါကြံဆစ်အရွက်၏ အရသာ

အရွက်ကို ဝါးစားကြည့်ပါက ဖန်သလို ခါးသလို ချဉ်သလို အရသာများ ရောနှောပါရှိတာ တွေ့ရ၏။ ၎င်း၏ အရသာသည် အလွန် နာမည်ကြီးနေသော ဆေးဖက်ဝင် ပိစပ်ကြီးအရွက် အရသာနှင့် ဆင်တူနေသယောင်ရှိတာကိုလည်း

အသိပေးပါရစေ။ ရောဂါဘယ အတော် များများကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်သော ပိစပ်ကြီးအရွက် အရသာနှင့် ယခုရောဂါ အတော်များများကို ပျောက်ကင်းစေ နိုင်စွမ်း ရှိသည်ဆိုသော မဟာဂါကြံဆစ် အရွက်များ၏ အရသာ ဆင်တူနေသ ယောင် ရှိတာကလည်း ထူးခြားမှု အံ့ဖွယ် အချက် အဖြစ် ယူဆမိတာ အမှန်ပါ။ မဟာဂါကြံဆစ်အပင်တွင် အရွက်များ ရင့်လာပါက အရွက် အပေါ်တွင် နီညို ရောင်အစက် အကွက်ကလေး များပေါ် လာသလို အချို့ အရွက်များ၏ နံဘေး အဖျားပတ်လည်၌ နီညိုရောင် အနား တွဲ သဖွယ် ဖြစ်လာတတ်သည်။

မဟာဂါကြံဆစ်ရွက် အောက်ဘက်မျက်နှာ။

မျိုးပွားစိုက်ပျိုးပုံ

မဟာဂါကြံဆစ်အပင်မှ အဆစ်နှစ်ဆစ်နှင့်အထက် ပါသော ကိုင်းများကို ချိုးယူ၍လည်းကောင်း ဖြတ်ယူ၍လည်းကောင်း မြေမြှုပ်စိုက်ရုံဖြင့် ရှင်သန်၏။ စိုက်ပျိုးသည့်အခါ အဆစ်ကလေးကို မြေမှာ ၂-၃ လက်မခန့် မြုပ်အောင် ထိုးစိုက်၍ ပျိုးပင်ကို မြေမှာ ၂-၃ ပတ်ခန့်ထားပြီး ပြုစုပေးသင့်၏။ ပုံမှန် အစိုဓာတ်ရရုံနှင့် အပင် ရှင်သန်၏။ ပင်စည်ပျော့မျိုးဖြစ်၍ မြေနှင့်ထိသော အဆစ်တိုင်းမှ အမြစ်ထွက်လေ့ ရှိ၏။

မဟာဂါကြံဆစ်ရွက်၏ ဆေးစွမ်းထက်မှု အခြား ထူးခြားဖြစ်စဉ်များနှင့် ပတ်သက်၍ ကိုယ်တွေ့ဖြစ်စဉ်များ လေ့လာတွေ့ရှိထားပါက ဖော်ထုတ်ပေးကြရန် အတွက် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

[သုရှုမဂ္ဂဇင်း ၁၂ ၂၀၀၈]